

Přehled zpráv

CEMES 2017 – ostře sledovaná analýza	17
1.10.2019 ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Mrzena</i>	
Vaničková přešla z Marketing & Media k eventům Internet Info	18
1.10.2019 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
V ČNB vznikne odbor finančního výzkumu	18
1.10.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
V ČNB vznikne odbor finančního výzkumu	18
1.10.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~	
Pět vědců obdrželo cenu předsedkyně Grantové agentury za špičkový výzkum	19
1.10.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>ČTK</i>	
Výzkum eroze, chemoterapie nebo politiky na Facebooku. Grantová agentura ocenila špičkovou vědu	20
1.10.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>kozlík</i>	
Paradox pro plátce daní: Ze všech úřadů nejhůře hospodaří Finanční správa	21
1.10.2019 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domácí, Stalo se <i>Josef Mačí</i>	
Digitalizace: příležitosti pro Čínu a s Čínou	22
1.10.2019 halonoviny.cz ~ str. 00 ~ <i>Monika Hoření</i>	
Výzkum eroze, chemoterapie nebo politiky na Facebooku. Grantová agentura ocenila špičkovou vědu	24
2.10.2019 ceskavedadosveta.cz ~ str. 00 ~	
Jsem milující experimentátorka, říká MOgirl Eli	25
2.10.2019 idnes.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: Xman.cz</i>	
Praha pod pirátskou vlajkou. Co dokázala koalice vedená primátorem Hřibem	26
2.10.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Prokop Vodrážka</i>	
Rok s Hřibem: pře v koalici i příliš pomalé změny	29
2.10.2019 Deník N ~ str. 06 ~ Téma <i>PROKOP VODRÁŽKA</i>	
Velký problém se zakázkami na ministerstvu obrany. Smlouvu s dodavatelem je možné vypovědět bez udání důvodu	33

2.10.2019 ekonomicky-denik.cz ~ str. 00 ~ Aktuality

Velký problém se zakázkami na ministerstvu obrany. Smlouvu s dodavatelem je možné vypovědět bez udání důvodu 36

2.10.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~

Návrh zákona o nakládání se zbraněmi 40

2.10.2019 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 48

3.10.2019 libereckenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 50

3.10.2019 plzenskenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 51

3.10.2019 usteckenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 53

3.10.2019 novinkyvysocina.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 55

3.10.2019 zlinskenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 56

3.10.2019 prazskenovinky.cz ~ str. 00 ~

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 58

3.10.2019 kralovehradeckenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 60

3.10.2019 stredoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 62

3.10.2019 karlovarskenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 63

3.10.2019 jihoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~
(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor..... 65

3.10.2019	pardubickenovinky.cz ~ str. 00 ~ (rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)	
Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor.....		67
3.10.2019	olomouckenovinky.cz ~ str. 00 ~ (rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)	
Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor.....		68
3.10.2019	jihomoravskenovinky.cz ~ str. 00 ~ (rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)	
Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor.....		70
3.10.2019	moravskoslezskenovinky.cz ~ str. 00 ~ (rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)	
Případy výbuchu plynu: Loni explodovala chemička, před šesti lety zabíjel muž výbuchem sousedy....		72
3.10.2019	prima.iprima.cz ~ str. 00 ~ archiv FTV Prima	
Tragické výbuchy plynu v ČR: Lidé umírali ve Frenštátu, Brně i Karlových Varech		73
3.10.2019	prima.iprima.cz ~ str. 00 ~	
Zuzana Řehořová Husáková: Jsi daleko přes celý jeden nekonečný stůl.....		74
3.10.2019	Tvar ~ str. 07 ~ Poezie	
Neumíme diskutovat, dáváme si nálepky zrůdnosti.....		75
3.10.2019	Deník N ~ str. 10 ~ Svět	
Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor.....		78
4.10.2019	prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ politika	
Čína by měla Bidena také vyšetřovat, říká Donald Trump. Zvládá impeachmentové tanečky?		81
4.10.2019	seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční, Stalo se Eva Soukeníková	
Starostu Novotného policie za výhrůžky stíhá, mnoho jiných ne. Státní zástupci dostanou školení.....		82
4.10.2019	denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko Jan Moláček	
I lenoch může být úspěšný.....		85
5.10.2019	barrandov.tv ~ str. 00 ~ TV Barrandov, www.barrandov.tv, e-mail: webmaster@barrandov.tv	
Před 70 lety vzniklo druhé Německo. Nechtěná NDR vydržela do roku 1990.....		87
6.10.2019	novinky.cz ~ str. 00 ~	
Před 70 lety vzniklo druhé Německo. Nechtěná NDR vydržela do roku 1990.....		88
6.10.2019	novinky.cz ~ str. 00 ~ Historie	

Filip Šára

Účetnictví a audit derivátů	90
7.10.2019 Auditor ~ str. 09 ~ Téma čísla <i>Lenka Bízová</i>	
EU dle Okamury - s nacistickými kořeny	93
8.10.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Milan Šmíd</i>	
Nové přerozdělování uprchlíků	93
8.10.2019 ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:31 Horizont	
Hranice architektury: Dostupné bydlení	95
8.10.2019 archiweb.cz ~ str. 00 ~ <i>Alžběta Stodolová, Architekti Bez</i>	
Univerzita Karlova uzavřela partnerskou smlouvu s Home Creditem. Během tří let dostane 1,5 milionu korun	96
8.10.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Dominika Kubištová</i>	
Ukrajina přiznává zvláštní status povstaleckým zónám v Doněcké a Luhanské oblasti	97
8.10.2019 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Univerzita Karlova čelí kritice za partnerství s Home Creditem. Někteří vědci se bojí o nezávislost	105
8.10.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Hana Mazancová</i>	
Filosofická fakulta se ohradila proti spolupráci Univerzity Karlovy s Home Creditem	109
9.10.2019 novinky.cz ~ str. 00 ~	
Filosofická fakulta se ohradila proti spolupráci Univerzity Karlovy s Home Creditem	109
9.10.2019 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>jas</i>	
Univerzita Karlova spolupracuje s Kellnerovým Home Creditem? V Česku to pořádně vře	110
9.10.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>	
Filosofická fakulta kritizuje partnerství Home Creditu s Karlovou univerzitou. Na školu prý vrhá špatné světlo	111
9.10.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: ČTK</i>	
Univerzita Karlova posiluje spolupráci s komerčními partnery	112
9.10.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Rychetský</i>	
Univerzita Karlova posiluje spolupráci s komerčními partnery	112
9.10.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	

Jan Rychetský

TZ: Třídní boj? ve třech kapitolách	113
9.10.2019 artalk.cz ~ str. 00 ~	
Univerzita Karlova a Home Credit našly společnou řeč. Profesor práskl dveřmi	114
9.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Události tva,ČTK	
Proti partnerství UK s Home Credit se vymezila filozofická fakulta. Univerzita ztrácí morální kredit, tvrdí profesor Příbáň	115
9.10.2019 euro.cz ~ str. 00 ~ dnes 13:56 - čtk	
Poškození dobrého jména a pověsti, ohradila se Filozofická fakulta proti spolupráci s Home Creditem	115
9.10.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova ČTK	
„Jsou paranoidní.“ Univerzita Karlova reaguje na kritiku spolupráce s Home Creditem: Není se čeho obávat.....	117
9.10.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova Dominika Kubištová	
Univerzita Karlova a Home Credit našly společnou řeč. Profesor práskl dveřmi	118
9.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Autor: ČTK, tva -	
Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát.....	119
9.10.2019 echoprime.cz ~ str. 00 ~	
Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát.....	120
9.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz Karolína Vavřková	
Propojení Univerzity Karlovy s firmou Petra Kellnera.....	122
9.10.2019 ČT 1 ~ str. 20 ~ 19:00 Události	
Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát.....	123
9.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ Karolína Vavřková, Univerzita Karlova	
Univerzita Karlova a Home Credit našly společnou řeč. Profesor práskl dveřmi	124
9.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Autor: ČTK, tva -	
Filozofické fakultě vadí partnerství univerzity s Home Creditem. Smlouva podle ní poškozuje obraz školy	125
9.10.2019 euro.cz ~ str. 00 ~ Domáci	

Filozofická fakulta kritizuje partnerství Home Creditu s Karlovou univerzitou. Na školu prý vrhá špatné světlo	127
9.10.2019	iHNed.cz ~ str. 00 ~ ČTK
Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát.....	128
9.10.2019	echoprime.cz ~ str. 00 ~ Homepage, Události Karolína Vaverková
Univerzita Karlova podepsala partnerství se společností Home Credit. Dostane za to přes 1,5 milionu korun	129
9.10.2019	lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov Lidovky.cz, ČTK
Akademici i Filozofická fakulta kritizují smlouvu Univerzity Karlovy s Home Creditem. Škola podle nich ztrácí morální kredit.....	130
9.10.2019	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci musila
Škola čelí kritice za Home Credit.....	132
9.10.2019	Deník N ~ str. 05 ~ Zpravodajství HANA MAZANCOVÁ, ADELA SKOUPÁ
Negativní reakce na spojení firmy Home Credit s Univerzitou Karlovou.....	134
9.10.2019	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach
„Univerzita ztrácí morální kredit.“ Proti smlouvě s Home Creditem se ohradili dvě fakulty i profesor Příbáh	135
9.10.2019	denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko Hana Mazancová
Sřet na půdě Univerzity Karlovy.....	138
9.10.2019	ČT 24 ~ str. 07 ~ 22:00 Události, komentáře
Partnerství mezi Home Creditem a Univerzitou Karlovou končí. Firma ustoupila kritice	142
10.10.2019	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci Jakub Heller, Michaela Endrštová
Home Credit se zalekl: Zruší smlouvu s Karlovou univerzitou. Škole by přinesla 1,5 milionu	143
10.10.2019	byznysnoviny.cz ~ str. 00 ~ Byznys
Home Credit odstoupí od partnerství s Univerzitou Karlovou. Nechceme být součástí iracionálních debat, uvedla firma	144
10.10.2019	iHNed.cz ~ str. 00 ~ autor: ČTK
Home Credit odstupuje od smlouvy s Karlovou univerzitou	145
10.10.2019	e15.cz ~ str. 00 ~ Finance a bankovníctví ČTK
Home Credit odstupuje od smlouvy s Univerzitou Karlovou	145

10.10.2019 investicniweb.cz ~ str. 00 ~

Vedení Univerzity Karlovy čelilo další kritice za partnerství s firmou Home Credit. Ta odpoledne smlouvu vypověděla	146
10.10.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov ČTK	
Home Credit couvá: Partnerství s Univerzitou Karlovou nebude	147
10.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Události ČTK	
Home Credit odstupuje od smlouvy s Univerzitou Karlovou, vyvolala lavinu kritiky	148
10.10.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ EuroZpravy.cz	
Peníze od úvěrové firmy Univerzita Karlova nedostane. Home Credit odstupuje od kritizovaného sponzorství.....	148
10.10.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci dolejsim	
Partnerství UK s Home Credit není dle filozofické fakulty vhodné	150
10.10.2019 ekonomickymagazin.cz ~ str. 00 ~ Aktuality Petr Vrabec	
Zásadní změna v důchodech? Česko musí jednat, než bude zle	151
10.10.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ EuroZpravy.cz	
Home Credit ruší smlouvu s Univerzitou Karlovou. ‚K tomu jsme směřovali,‘ řekl rektor po kritice kontraktu	152
10.10.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova ČTK	
Home Credit odstoupí od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Rektor: Stejně jsme chtěli spolupráci ukončit	153
10.10.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov ČTK	
Vedení Univerzity Karlovy čelí další kritice za partnerství s firmou Home Credit.....	154
10.10.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ ČTK	
Vedení UK čelí další kritice za partnerství s firmou Home Credit.....	155
10.10.2019 frekvence1.cz ~ str. 00 ~ Karolína Stránská	
Vzrůstající antisemitismus	155
10.10.2019 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
„Nechceme být vtahováni do iracionálních debat.“ Home Credit odstupuje od smlouvy s UK.....	158
10.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Homepage, Seznam.cz, Krátké zprávy red, kva, čtk	

Home Credit odstoupí od partnerství s Univerzitou Karlovou. Nechceme být součástí iracionálních debat, uvedla firma	159
10.10.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ ČTK	
Dar od PPF hýbe univerzitou.....	160
10.10.2019 Lidové noviny ~ str. 02 ~ Domov IVETA KŘÍŽOVÁ	
Studenti vybírají 1,5 milionu. Chtějí zrušit smlouvu s Home Creditem	161
10.10.2019 iDNES.cz ~ str. 00 ~ Autor: Lada Režňáková	
Volby v Polsku: Kaczyński míří k vítězství, manévr opozice ho ale může vyřadit ze hry	163
10.10.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Svět Milan Rokos	
Volby v Polsku: Kaczyński míří k vítězství, manévr opozice ho ale může vyřadit ze hry	165
10.10.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Milan Rokos	
Svědomy posledního šéfa StB netrápí. Lituji spíš toho, co jsem neudělal, říká Alojz Lorenc	166
10.10.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko Jan Wírnitzer	
Vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu ČR	171
10.10.2019 Energetika ~ str. 08 ~ VNITROSTÁTNÍ PLÁN ČR	
Šílená češka v Dubaji.....	174
11.10.2019 knihcentrum.cz ~ str. 00 ~ Blanka Solařová-Calibaba	
Hranice architektury: Dostupné bydlení	174
11.10.2019 stavbaweb.dumabyt.cz ~ str. 00 ~	
Svědomy posledního šéfa StB netrápí. Lituji spíš toho, co jsem neudělal, říká Lorenc	175
11.10.2019 Deník N ~ str. 08 ~ JAN WIRNITZER	
Václav Štětka: Sociální média jako nástroj politické komunikace.....	179
11.10.2019 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~	
Spolupráce Univerzity Karlovy a Home Creditu končí dřív, než začala.....	17
11.10.2019 Hospodářské noviny ~ str. 11 ~ Události Michaela Endrštová Luděk Vainert	
Rychlé zrušení smlouvy mezi Univerzitou Karlovou a Home Creditem ukazuje, jak moc oba partneři šlápli vedle	18
11.10.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ Michaela Endrštová, Luděk Vainert	

Spolupráce Univerzity Karlovy a Home Creditu končí dřív, než začala.....	18
11.10.2019	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: HN – Milan Bureš</i>
Kauza Univerzita Karlova a Home Credit aneb Jak nesmyslná diskuse zastřela podstatu problému	18
11.10.2019	reflex.cz ~ str. 00 ~ Komentáře <i>Vilam Buchert</i>
Společnost Home Credit si za krach smlouvy s Univerzitou Karlovou může sama.....	19
11.10.2019	forum24.cz ~ str. 00 ~
Kauza Univerzita Karlova a Home Credit aneb Jak nesmyslná diskuse zastřela podstatu problému	20
11.10.2019	reflex.cz ~ str. 00 ~ <i>Vilam Buchert</i>
Peníze ve zdravotnictví.....	21
11.10.2019	ČT 24 ~ str. 01 ~ 22:00 Události, komentáře
Univerzitní Credit	22
13.10.2019	ČT 1 ~ str. 01 ~ 21:45 168 hodin
Je správné si od bohatého vzít víc a od chudého méně, říká děkan Matfyzu ke spolupráci s Home Creditem.....	24
13.10.2019	denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Hana Mazancová</i>
Historik Okamura.....	25
13.10.2019	ČT 1 ~ str. 05 ~ 21:45 168 hodin
Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	26
14.10.2019	Pražský deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>
Jan Křeček: Mediální analytika? Je načase shodnout se na metodice a dělat ji podle zákona	29
14.10.2019	ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Mrzena</i>
Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	33
14.10.2019	Prostějovský deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>
Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	36
14.10.2019	Pardubický deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>
Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	40
14.10.2019	Písecký deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	48
14.10.2019 Frýdecko-místecký a třinecký deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Ta bolševická hajtra dokopává.....	50
14.10.2019 Reportér ~ str. 130 ~ Kultura <i>Miloš Doležal</i>	
Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	51
14.10.2019 Vyškovský deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Nevyhovující podmínky. Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky.....	53
14.10.2019 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Kateřina Perknerová</i>	
Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky	55
14.10.2019 Domažlický deník ~ str. 04 ~ Události <i>KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Nový odbor dohledu nad pojišťovny a penzijními společnostmi	56
14.10.2019 opojisteni.cz ~ str. 00 ~	
Martin Dušek a Ondřej Provozník: V české společnosti chybí odvaha prosazovat vyostřené nápady.....	58
14.10.2019 ČRo - vltava.cz ~ str. 00 ~ Film <i>Hana Slívová</i>	
Historik nabízel Okamurovi školení z dějin. V neděli jsme ho mohli vidět ve 168 hodinách, slovo dostali i Romancov a Máca.....	60
14.10.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>jma</i>	
Ondřej Provozník a Martin Dušek: V české společnosti chybí odvaha prosazovat vyostřené nápady.....	62
14.10.2019 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: Hana Slívová</i>	
Historik nabízel Okamurovi školení z dějin. V neděli jsme ho mohli vidět ve 168 hodinách, slovo dostali i Romancov a Máca.....	63
14.10.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera, Tomio Okamura</i>	
KOMENTÁŘ JANA SCHNEIDERA: Má Univerzita Karlova kredit?	65
14.10.2019 prima.iprima.cz ~ str. 00 ~ <i>foto youtube UK</i>	
Historik nabízel Okamurovi školení z dějin. V neděli jsme ho mohli vidět ve 168 hodinách, slovo dostali i Romancov a Máca.....	67
14.10.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera, Tomio Okamura</i>	
EMOCE V NÁKUPNÍM KOŠÍKU.....	68
14.10.2019 Ona DNES ~ str. 18 ~ Téma <i>soňa kacarovská</i>	

Prosecco či soukromý salonek. Obchody mění přístup k zákazníkům	70
14.10.2019 iDNES.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: Soňa Kacerovská</i>	
Univerzita Kellnerova.....	72
14.10.2019 Respekt ~ str. 36 ~ Kontext <i>SILVIE LAUDER, VOJTĚCH SRNKA</i>	
Tomáš Holub (ČNB): Česká ekonomika je teď hodně duální. Export brzdí zahraničí, domov podporují státní peníze	73
15.10.2019 patria.cz ~ str. 00 ~ <i>Josef Němeček</i>	
Koho sledují vaše děti na internetu? Není to pro ně nebezpečné?	74
15.10.2019 marieclaire.cz ~ str. 00 ~ <i>Alžběta Dytrychová</i>	
Děkan ke kauze Je správné si od Home Credit: bohatého vzít víc	75
15.10.2019 Deník N ~ str. 14 ~ Věda <i>HANA MAZANCOVÁ</i>	
Křest knihy Vladimíra Beneše a Martina Moravce Mé cesty do hlubin mozku, 31. 10. od 17:00 Palác knih	78
15.10.2019 celebritytime.cz ~ str. 00 ~	
„Balkon revoluce“ patřil nakladatelství. Disidenty tam pustili novináři	81
15.10.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>hridelj</i>	
Má Univerzita Karlova kredit?	82
15.10.2019 pravyprostor.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Schneider</i>	
Karlova univerzita staví novou budovu v Jinonicích	85
16.10.2019 prahatv.eu ~ str. 00 ~ <i>Jan Varga</i>	
Krátce	87
16.10.2019 E15 ~ str. 03 ~ Události <i>/čtk/</i>	
Čínské vazby rektora UK Zimy: Jeho poradce se scházel s lidmi, které BIS označuje za rozvědku.....	88
16.10.2019 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domáci, Stalo se <i>Zdislava Pokorná</i>	
Rusko je zpátky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy. A co my teď s tím?	90
16.10.2019 iir.cz ~ str. 00 ~ <i>Jevrope Bez</i>	
Vysoké školy řeší, zda dál dusit studenty u státnic	93
16.10.2019 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domáci, Stalo se <i>Josef Mačí</i>	

Rusko je zpátky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy. A co my teď s tím? (2)	93
16.10.2019 iir.cz ~ str. 00 ~ <i>Jevrope Bez</i>	
KOHO POTKAL VRÁŤA EBR z připravované knihy »Slavné osobnosti«	95
17.10.2019 Haló noviny ~ str. 14 ~ Humor	
Akademici z Přírodovědecké fakulty vyzvali rektora Univerzity Karlovy Zimu k odstoupení	96
17.10.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>ČTK</i>	
Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu	97
17.10.2019 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Homepage, Události <i>čtk, red, kva</i>	
Akademici vyzvali rektora Zimu k odchodu. Podle něj ale tato diskuse patří na jednání senátu	105
17.10.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>ČTK</i>	
Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu	109
17.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz <i>red, kva, čtk</i>	
Na Karlově univerzitě roste napětí: Akademici vyzvali rektora Zimu k rezignaci	109
17.10.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>	
Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu	110
17.10.2019 echoprime.cz ~ str. 00 ~	
Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora k odchodu	111
17.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ <i>Univerzita Karlova</i>	
Smlouva s Home Creditem je poslední kapkou. Odvolejte rektora, vyzývá senátory petice	112
17.10.2019 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Radek Dragoun</i>	
Czech Press Photo představuje nominované snímky a videa jubilejního 25. ročníku	112
17.10.2019 vecerni-praha.cz ~ str. 00 ~ <i>redakce</i>	
Stovky studentů i absolventů Univerzity Karlovy žádají rezignaci rektora Zimy	113
17.10.2019 denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Jan Kašpárek</i>	
Chování rektora Zimy v kauze Home Credit není úlet, ale jeho norma	114
17.10.2019 a2larm.cz ~ str. 00 ~ <i>Marek Jandák</i>	
„Uniklý“ dopis Erdoganovi mohl být součástí plánu. Trump se chtěl veřejně obhájit, míní experti	115
17.10.2019 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční, Stalo se	

Eliška Kolomazníková

Konzultovala jsem i s hrobníkem	115
17.10.2019 Tvar ~ str. 04 ~ Rozhovor	
Přestavba kampusu UK v Jinonicích	117
18.10.2019 stavbaweb.dumabyt.cz ~ str. 00 ~ <i>Praha Jinonice</i>	
Barcelonu podle agenturních zpráv téměř paralyzovaly protesty a generální stávka	118
18.10.2019 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Bojujte s čísly, matematiku plus uznají práva i medicína	119
18.10.2019 Mladá fronta DNES ~ str. 52 ~ Příloha - Střední školy — <i>Martina Malá</i>	
Bojovat s čísly? Vyplatí se to	120
18.10.2019 5plus2 ~ str. 30 ~ <i>MARTINA MALÁ</i>	
Kopřivnické pressování dnes hostí Moravce, Sedláčka a Hradílka	122
18.10.2019 koprivnice.cz ~ str. 00 ~	
Horká půda pod rektorem UK. Ustojí smlouvu s Home Creditem?	123
18.10.2019 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Homepage, Události <i>Karolína Vavřková</i>	
Horká půda pod rektorem UK. Ustojí smlouvu s Home Creditem?	124
18.10.2019 echoprime.cz ~ str. 00 ~	
Dusno kvůli Home Creditu. Část akademiků žádá rektorovu „sebereflexi“	125
18.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam cz <i>Karolína Vavřková</i>	
Horká půda pod rektorem UK. Ustojí smlouvu s Home Creditem?	127
18.10.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~ <i>Karolína Vavřková, Univerzita Karlova, Petr Kellner</i>	
Kauza Home Credit: Univerzita nastaví pravidla pro partnerství s byznysem	128
18.10.2019 denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Jan Kašpárek</i>	
Omluva, nanuky i připomínky KSC a SSM. Rektor Zima v aule ustál smlouvu s Home Creditem	129
18.10.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Hana Mazancová</i>	
Instituce Evropské unie a Lisabonská smlouva	130
20.10.2019 knihcentrum.cz ~ str. 00 ~ <i>Ivo Šlosarčík, Zuzana Kasáková</i>	

Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR (II).....	132
21.10.2019 Haló noviny ~ str. 05 ~ Diskuse, Politika <i>Jiří VALENTA</i>	
OHEBNÝ REKTOR A ZTRACENÝ (HOME)KREDIT.....	134
21.10.2019 Hospodářské noviny ~ str. 09 ~ Názory <i>Jan Štětka</i>	
Ohebný rektor a ztracený (Home)kredit.....	135
21.10.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>autor: Václav Kozák</i>	
Ohebný rektor a ztracený (Home)kredit.....	138
21.10.2019 modernirizeni.iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Štětka</i>	
Ministr zdravotnictví Vojtěch se oženil, svatbu vyzradil na sítích Babiš.....	142
21.10.2019 iDNES.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: vlc Tereza Vlčková</i>	
Sebevražda nadějného studenta (†24) na pražských právech: Tragédie po státnicích školu mění.....	143
21.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Krimi <i>VaB</i>	
Ministr Vojtěch se oženil s pohlednou Olgou. Svatbu „propálil“ Babiš, na veselce nechyběl.....	144
21.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>simao,sab,ČTK</i>	
Sebevražda nadějného studenta (†24) na pražských právech: Tragédie po státnicích školu mění.....	145
21.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>• FOTO: Robert Klejch, Martin Příbyl</i>	
Ministr Vojtěch se oženil s pohlednou Olgou. Svatbu „propálil“ Babiš, na veselce nechyběl.....	145
21.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>• FOTO: Foto Blesk - Alexandr Malachovský</i>	
Po sebevraždě nadějného studenta se na právech změní státnice. K dispozici bude i psycholog	146
21.10.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>MICHAELA TĚŠÍNSKÁ</i>	
Po sebevraždě se změní státnice.....	147
21.10.2019 Lidové noviny ~ str. 05 ~ Domov <i>MICHAELA TĚŠÍNSKÁ</i>	
Mediálně negramotní žáci. Naučit děti, jak rozpoznávat pravdu od lži, se školám příliš nedaří.	148
22.10.2019 ceskaskola.cz ~ str. 00 ~	
Průzkum: Žilo se před rokem 1989 lépe?.....	148
22.10.2019 ČT 24 ~ str. 01 ~ 20:00 90' ČT24	
Mediálně negramotní žáci.....	150
22.10.2019 Mladá fronta DNES ~ str. 05 ~ Z domova	

Radka Hrdinová

Nabarvené ptáče jako audiokniha	151
22.10.2019 klubknihomolu.cz ~ str. 00 ~	
Dobře už bylo. Za komunistů, myslí si více než třetina lidí starších 40 let	152
22.10.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>dolejsim</i>	
Kurdové v tuto chvíli bojují doslova o vlastní přežití, říká brněnský expert na Blízký východ Josef Kraus	153
22.10.2019 brnenskadrbna.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory	
Vyšetřování na Karlově univerzitě. Sponzorské příspěvky chodí soukromé firmě zaměstnanců	154
23.10.2019 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domáci, Stalo se <i>Zdislava Pokorná</i>	
Seminář Média a role státu v jejich kontrole	155
23.10.2019 psp.cz ~ str. 00 ~	
Barbora Kořanová: Seminář jsem pořádala se záměrem získat nové informace a pohledy pro svou práci ve volebním výboru	155
23.10.2019 ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Mrzena</i>	
Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce	158
24.10.2019 ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Anna Duchková</i>	
Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce	159
24.10.2019 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Anna Duchková</i>	
VIDEO: Pravidla a řád jsou druhou stranou svobody, řekl Baxa v debatě k projektu Rozdělení svobodou	160
24.10.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Dominika Kubištová</i>	
Téměř polovině z nás by nevadilo, kdyby v čele státu stála autoritativní osobnost	161
24.10.2019 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce - kopie	163
24.10.2019 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>autoři: Jan Pokorný , Anna Duchková / zdroj: Český rozhlas</i>	
Bud' budete dělat redaktora ČT, nebo politiku, upozorňuje Zaorálek	165
24.10.2019 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Jakub Jetmar</i>	

Bud' budete dělat redaktora ČT, nebo politiku, dává na výběr Zaorálek	166
24.10.2019 mediar.cz ~ str. 00 ~ <i>News Media</i>	
INFLACE JE NÍZKÁ. TAK PROČ NÁM PŘIJDE VŠECHNO ČÍM DÁL DRAŽŠÍ?	171
24.10.2019 Hospodářské noviny ~ str. 22 ~ Autorská strana	
Inflace je nízká. Tak proč nám přijde všechno čím dál dražší?.....	174
24.10.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Julie Hrstková</i>	
Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli odklánění peněz na konferenci do firmy	174
25.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: kal -</i>	
Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli odklánění peněz na konferenci do firmy	175
25.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: kal -</i>	
Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli odklánění peněz na konferenci do firmy	179
25.10.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Události <i>kal</i>	

Plné znění zpráv

CEMES 2017 – ostře sledovaná analýza

1.10.2019 ceskamedia.cz str. 00

Jan Mrzena

Analýzu vysílání České televize a Českého rozhlasu před krajskými a senátními volbami v roce 2016 zpouzarizoval Miloš Zeman při své druhé prezidentské inauguraci. Pro Radu pro rozhlasové a televizní vysílání ji zpracovalo Centrum pro mediální studia (CEMES) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Rada ji pro své rozhodování nakonec vůbec nepoužila, i tak analýza vzbudila mimořádný rozruch. Vyvolala nervózní reakce, ale i několikaměsíční veřejnou výměnu názorů mezi analytiky a akademiky na straně jedné a Českou televizí na straně druhé. Mediálním prostorem analýza (i díky tomu, že z ní citoval Miloš Zeman) hodně rezonovala. Zatímco Český rozhlas se k ní nevyjadřoval, Česká televize hájila své hradby. Generální ředitel Petr Dvořák pro Hospodářské noviny v lednu 2018 mimo jiné uvedl: „Ta analýza byla udělaná buď hodně špatně, nebo na objednávku. Nebo obojí.“

Ředitel zpravodajství Zdeněk Šámal odeslal na začátku ledna 2018 dopis tehdejšímu děkanovi FSV Jakubovi Končelíkovi. Na jednání 10. ledna se analýze krátce věnovali i televizní radní. Česká televize zveřejnila v tiskové zprávě své zásadní výhrady, analýzu odmítla a zveřejnila svou vlastní analýzu analýzy. Jakub Končelík na postoj České televize reagoval dopisem na konci ledna. A tak to pokračovalo i na půdě volebního výboru a další písemnosti běhaly mezi Kavčími horami a Hollarem. Situaci částečně uklidnilo teprve osobní jednání nové děkanky **FSV UK** Alice Němcové Tejkalové s generálním ředitelem ČT Petrem Dvořákem. Analýza analýzy nepřišla jen z ČT, ale i od RRTV. Své názory tehdy publikovalo také šest sociologů.

Reakce na analýzu (jednu z mnoha, navíc o vysílání před volbami, které nejsou pro politické strany úplně neuralgické) byly hodně intenzivní. Proč? Na jaře 2018 totiž vrcholila první vlna pocitu ohrožení médií veřejné služby. Nový volební výbor si vyžádal starší výroční zprávy, docházelo k obviňování premiéra z konfliktu zájmů kvůli vlastnictví médií, Miloš Zeman vyzval poslance, aby zrušili televizní radu (aby mohl být vyměněn generální ředitel), kolovala petice Braňme média veřejné služby, a tak dále.

CEMES reagoval systémově a na poměry České republiky mimořádně státotvorně. Postavil řešitelský tým, který šéfuje Jan Křeček, přizval sociology z Newton Media a sehnal peníze z Technologické agentury ČR. A letos v létě spustil projekt, který má ambice vyvinout nové nástroje použitelné k přesnějšímu měření objektivit a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání. Ve čtvrtek 26. září zorganizoval workshop, kam přizval i partnery, se kterými na novém metodice chce spolupracovat. Tedy zástupce Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, Českého rozhlasu a České televize. Na setkání přišly i osobnosti, které do jsou do projektu zapojeny (například profesor Jan Jiráček nebo docent Milan Šmíd).

Některé pojmy v zadání úkolu jsou sporné. Například „objektivita“ patří víc do filozofie než mezi měřitelné veličiny. Jediná veřejně používaná definice je stará pětáctilet. Do české mediální legislativy se „objektivita“ dostala na začátku devadesátek spíše jako ideální cíl, kterého by mělo informování o konkrétních událostech dosahovat než jako klacek na měření serióznosti zpráv.

Ovšem palec nahoru za snahu o metodice pro provádění kvantitativní obsahové analýzy vysílání nejen mluvit, ale něco se pokusit i nově nastavit. Metodika by mohla zahrnovat některé přehlížené požadavky vysílačiho zákona a řešitelé mají ambici do metodiky promítnout nejen aktuální judikáty, ale také nálezy Ústavního soudu. To je klíčové – s metodikou budou totiž vedle novinářů pracovat hlavně právníci. Na zmíněném workshopu spolupráci - konzultaci při vývoji metodiky přislíbili zástupci RRTV, ČT i ČRo.

Když se o problémech nemluví, neznamená to, že neexistují. CEMES se rozhodl na kritiku i zenužití reagovat komunikací a projektem, který dává smysl. Jen škoda, že mediální legislativa v posledních letech zamrzla. Některé paragrafy byly poplatné době a současná realita je sama dávno překonala.

URL| <http://ceskamedia.cz/clanek/193745/cesmes-2017-ostre-sledovana-analyza>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskamedia.cz

Vaníčková přešla z Marketing & Media k eventům Internet Info

1.10.2019 mediar.cz str. 00 Články

Ondřej Aust

Lucie Vaníčková

Na pozici programové specialistky vydavatelství Internet Info přichází Lucie Vaníčková. Přichází z týdeníku Marketing & Media, kde působila jako redaktorka a zároveň jako vedoucí vydání. V novém působišti má zajišťovat programovou skladbu a výběr řečníků konferencí pod značkou Tuesday Business Network, tedy akcí Czech Internet Forum, E-Business Forum, Brandstorming, Content First nebo Marketing Monday.

Pro Marketing & Media začala psát, když spadal pod Economii, v roce 2014 koordinovala programovou část konference Forum Media. V roce 2015 pracovala jako redaktorka a event managerka Médiáře, o rok později přešla do vydavatelství Empresa Media, kde psala pro časopisy MarketingSalesMedia a Týden.

Před příchodem do médií působila dva roky jako dramaturg akvizičních pořadů televize Prima. Je absolventkou žurnalistiky a západoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://www.mediar.cz/vanickova-presla-z-marketing-media-k-eventum-internet-info/>

V ČNB vznikne odbor finančního výzkumu

1.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Referát finančního výzkumu sekce finanční stability České národní banky bude od 1. října 2019 povýšen na odbor finančního výzkumu v rámci této sekce. Ředitelkou nově vzniklého odboru se stane Simona Malovaná.

Zřízení odboru finančního výzkumu potvrzuje rostoucí význam výzkumu v oblasti finanční stability v České národní bance. Tento výzkum slouží jako podpora při rozhodování o nastavení makrobezpečnostní politiky. Do budoucna lze očekávat, že vývoj v oblasti systémového rizika, zátěžových testů, nástrojů makrobezpečnostní regulace a jejich interakce s dalšími politikami centrální banky přinesou řadu otázek, kterým bude potřeba se věnovat nejen z analytického, ale i výzkumného hlediska.

Útvary v rámci organizační struktury ČNB zahrnují sekce, odbory a referáty. V lednu 2017 došlo k začlenění původně samostatného odboru ekonomického výzkumu do nově vzniklého odboru ekonomického výzkumu v rámci sekce měnové a do referátu finančního výzkumu tehdejšího samostatného odboru finanční stability.

PhDr. Simona Malovaná Ph.D. (30) absolvovala doktorské studium ekonomie na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde jako externista pokračuje v pedagogické činnosti. Od svého nástupu do České národní banky v roce 2014 se věnuje výzkumu v oblasti finanční stability, analýzám rizik spojených se zadlužeností domácností a otázkám koordinace měnové a makrobezpečnostní politiky. V domácích i zahraničních odborných časopisech pravidelně publikuje články se zaměřením na finanční stabilitu, makrobezpečnostní politiku a její interakci s ostatními politikami centrální banky.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

Foto: Česká národní banka Popisek: Česká národní banka, logo..

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/V-CNB-vznikne-odbor-financniho-vyzkumu-598007>

V ČNB vznikne odbor finančního výzkumu

1.10.2019 politicke-listy.cz str. 00

Referát finančního výzkumu sekce finanční stability České národní banky bude od 1. října 2019 povýšen na odbor finančního výzkumu v rámci této sekce. Ředitelkou nově vzniklého odboru se stane Simona Malovaná.

Zřízení odboru finančního výzkumu potvrzuje rostoucí význam výzkumu v oblasti finanční stability v České národní bance. Tento výzkum slouží jako podpora při rozhodování o nastavení makrobezpečnostní politiky. Do budoucna lze očekávat, že vývoj v oblasti systémového rizika, zátěžových testů, nástrojů makrobezpečnostní regulace a jejich interakce s dalšími politikami centrální banky přinesou řadu otázek, kterým bude potřeba se věnovat nejen z analytického, ale i výzkumného hlediska.

Útvary v rámci organizační struktury ČNB zahrnují sekce, odbory a referáty. V lednu 2017 došlo k začlenění původně samostatného odboru ekonomického výzkumu do nově vzniklého odboru ekonomického výzkumu v rámci sekce měnové a do referátu finančního výzkumu tehdejšího samostatného odboru finanční stability.

PhDr. Simona Malovaná Ph.D. (30) absolvovala doktorské studium ekonomie na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde jako externista pokračuje v pedagogické činnosti. Od svého nástupu do České národní banky v roce 2014 se věnuje výzkumu v oblasti finanční stability, analýzám rizik spojených se zadlužeností domácností a otázkám koordinace měnové a makrobezpečnostní politiky. V domácích i zahraničních odborných časopisech pravidelně publikuje články se zaměřením na finanční stabilitu, makrobezpečnostní politiku a její interakci s ostatními politikami centrální banky.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=209258-v-Cnb-vznikne-odbor-financniho-vyzkumu.html>

Pět vědců obdrželo cenu předsedkyně Grantové agentury za špičkový výzkum

1.10.2019 lidovky.cz str. 00 Věda
ČTK

Dosud ji získalo 69 výzkumníků. Pět dnes oceněných projektů bylo vybráno ze 448 projektů ukončených v minulém roce. Předsedkyní GA ČR je Alice Valkárová.

Jedním z výsledků projektu týmu vedeného Mrázem, který působí ve Fakultní nemocnici Brno a ve výzkumném centru CEITEC tamní Masarykovy univerzity, je patent s potenciálem využití v klinické diagnostice. Umožní například odhadnout, jak budou pacienti reagovat na chemoterapii. Výzkum se týkal zejména chronické lymfatické leukemie, jež je nejčastějším leukemickým onemocněním dospělých lidí. Výzkum sociálních sítí

Využití sociálních sítí pro komunikaci politických stran a politiků zmapoval sociolog Štětka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jeho tým podrobil obsahové analýze 20 000 komentářů a realizoval dvě dotazníková šetření, obě se zhruba 1000 respondentů. Dělal také rozhovory s politickými aktéry.

Z výsledků například vyplývá, že sociální sítě nejlépe a nejintenzivněji využívají takzvané alternativní či populistické strany. Do politických debat na internetu se podle výzkumu více zapojují muži. Zkoumány byly volební kampaně v letech 2013 a 2014 a komunikace s voliči v povolebním období.

Předústní střevo, které dosud nebylo nalezeno u žádného obratlovce, objevil u některých paprskoploutvých ryb tým vědců v čele s Černým z Přírodovědecké fakulty UK. „Bichiři, jeseteři a kostlíni si tento archaický znak uchovali v raném vývoji svých unikátních larev, které ostatní linie obratlovců ztratily v dávné evoluci v souvislosti se zvětšováním množství zásobního žloutku ve svých vajíčkách,“ uvedl Černý.

Střevo se ale nenachází jen u těchto třech druhů ryb, mají je v redukované formě všichni ostatní obratlovci. „Objevuje se tam ale pouze v krátkém čase ve velice raném embryonálním vývoji a bylo dosud zaměřováno za něco jiného,“ doplnil zoolog.

Sofer z Vysoké školy chemicko-technologické v Praze se zabýval dvojrozměrnými materiály a možnostmi jejich strukturních a chemických úprav pomocí iontových svazků. Jeho týmu se podařilo také syntetizovat absolutně čistý grafen bez jakýchkoli kovových nečistot.

Bruthans z Přírodovědecké fakulty UK zkoumal vliv tlaku či napětí v hornině na zvětrání a erozi pískovce. Jeho týmu se poprvé podařilo nasimulovat vznik dokonale vyvinutých skalních bran a modelovat vznik skalních útvarů v počítači. Fyzikální modelování s pískovcem i s dalšími materiály ukázalo, že tlakové pole silně ovlivňuje intenzitu eroze, solného a mrazového zvětrání, a je příčinou vzniku skalních útvarů. Výzkum se uskutečnil v ČR, ale i v Jižní Africe, Jordánsku a USA.

Foto:
Vědec Marek Mráz.
Masarykova univerzita

URL| https://www.lidovky.cz/relax/veda/pet-vedcu-obdrzelo-cenu-predsedkyne-grantove-agentury.A191001_121909_In_veda_vlh

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lidovky.cz

Výzkum eroze, chemoterapie nebo politiky na Facebooku. Grantová agentura ocenila špičkovou vědu

1.10.2019 ct24.cz str. 00 Věda

kozlik

Lékař a biolog Marek Mráz, sociolog Václav Štětka, zoolog Robert Černý, chemik Zdeněk Sofer a geolog Jiří Bruthans obdrželi v Praze cenu předsedkyně Grantové agentury ČR (GA ČR) za špičkový výzkum. Cena se uděluje od roku 2003 za mimořádné výsledky při řešení grantových projektů v základním výzkumu, které podporuje GA ČR. Dosud ji získalo 69 výzkumníků. Pět oceněných projektů bylo vybráno ze 448 projektů ukončených v minulém roce.

Jedním z výsledků projektu týmu vedeného Markem Mrázem, který působí ve Fakultní nemocnici Brno a ve výzkumném centru CEITEC Masarykovy univerzity, je patent s potenciálem využití v klinické diagnostice. Umožní například odhadnout, jak budou pacienti reagovat na chemoterapii. Výzkum se týkal zejména chronické lymfatické leukemie, jež je nejčastějším leukemickým onemocněním dospělých lidí.

Využití sociálních sítí pro komunikaci politických stran a politiků zmapoval sociolog Václav Štětka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jeho tým podrobil obsahové analýze 20 tisíc komentářů a realizoval dvě dotazníková šetření, obě se zhruba tisícovkou respondentů. Dělal také rozhovory s politickými aktéry.

Z výsledků například vyplývá, že sociální sítě nejlépe a nejintenzivněji využívají takzvané alternativní či populistické strany. Do politických debat na internetu se podle výzkumu více zapojují muži. Zkoumány byly volební kampaně v letech 2013 a 2014 a komunikace s voliči v povolebním období.

Výzkum ryb, materiálů i eroze

Předústní střevo, které dosud nebylo nalezeno u žádného obratlovce, objevil u některých paprskoploutvých ryb tým vědců v čele s Robertem Černým z Přírodovědecké fakulty UK. „Bichiři, jeseteři a kostlíni si tento archaický znak uchovali v raném vývoji svých unikátních larev, které ostatní linie obratlovců ztratily v dávné evoluci v souvislosti se zvětšováním množství zásobního žloutku ve svých vajíčkách,“ uvedl Černý.

Střevo se ale nenachází jen u těchto třech druhů ryb, mají je v redukované formě všichni ostatní obratlovci. „Objevuje se tam ale pouze v krátkém čase ve velice raném embryonálním vývoji a bylo dosud zaměřováno za něco jiného,“ doplnil zoolog.

Odkaz

Brněnští vědci popsali virus, který napadá zárodky včel. Sto let po jeho objevení

Zdeněk Sofer z Vysoké školy chemicko-technologické v Praze se zabýval dvojrozměrnými materiály a možnostmi jejich strukturních a chemických úprav pomocí iontových svazků. Jeho týmu se podařilo také syntetizovat absolutně čistý grafen bez jakýchkoli kovových nečistot.

Jiří Bruthans z Přírodovědecké fakulty UK zkoumal vliv tlaku či napětí v hornině na zvětrání a erozi pískovce. Jeho týmu se poprvé podařilo nasimulovat vznik dokonale vyvinutých skalních bran a modelovat vznik skalních útvarů v počítači. Fyzikální modelování s pískovcem i s dalšími materiály ukázalo, že tlakové pole silně ovlivňuje intenzitu eroze, solného a mrazového zvětrání, a je příčinou vzniku skalních útvarů. Výzkum se uskutečnil v ČR, ale i v Jižní Africe, Jordánsku a USA.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/veda/2939363-vyzkum-eroze-chemoterapie-nebo-politiky-na-facebooku-grantova-agentura-ocenila>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz), [ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Paradox pro plátce daní: Ze všech úřadů nejhůře hospodaří Finanční správa

1.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se
Josef Mačí

Nejtransparentněji a nejekonomičtěji hospodaří s veřejnými prostředky Státní pozemkový úřad. Mezi menšími úřady pak Agentura ochrany přírody a krajiny.

Za tři a půl roku vypsalo 56 velkých úřadů zakázky za 460 miliard. Všechny veřejné prostředky ale státní správa neutratila transparentně. Paradoxně vůbec nejhůře dopadla instituce, která dohlíží na výběr všech daní – Generální finanční ředitelství.

Vychází to z výsledků nástroje zIndex, který zpracovává databázi stovek tisíc zakázek. Podle devíti parametrů zkoumá, jak je úřad otevřený, jestli se o zakázky skutečně soutěží a zda může veřejnost kontrolovat, kam prostředky tečou.

Žebříčky zIndexUkazatel zIndex dělí státní úřady do dvou žebříčků. Mezi velké zadavatele je zařazeno 56 orgánů státní správy a jejich podřízených příspěvkových organizací s více než 15 zakázkami v režimu zákona v celkovém objemu nad 250 milionů korun. Celkem tyto úřady vypsaly zakázky za 460 miliard. V kategorii malých pak bylo hodnoceno 51 úřadů s více než 10 zakázkami v celkovém objemu nad 30 milionů. Jejich objem zakázek přesáhl 18 miliard. Hodnoceno bylo období od ledna 2016 do června 2019.

Zvláště co se týče konkurence, dopadla Finanční správa špatně. O 30 procent zakázek se ucházel pouze jediný zájemce. Z balíku 3,5 miliardy korun v režimu zákona o veřejných zakázkách navíc 1,5 miliardy směřovalo jen na jediný účet – společnost IBM.

Do této situace se ale současné vedení Generálního finančního ředitelství nedostalo vlastní vinou. Zakázky na ruku IBM vypisovat musí kvůli nevýhodně nastavené smlouvě k systému na výběr daní ADIS. V jeho případě je Finanční správa vázána ukázkovou vendor lock-in situací. To znamená, že sice software vlastní, ale upravovat ho může jedině jeho dodavatel, tedy IBM.

Na opačné straně žebříčku se oproti Generálnímu finančnímu ředitelství nachází Státní pozemkový úřad. Jeho úředníci vypisovali podle zIndexu zakázky nejsporněji a nejefektivněji.

„Přistupujeme ke každé zakázce, jako by byla v režimu zákona. Je to nakonec procesně snazší,“ vysvětluje ředitel úřadu Martin Vrba, že i tendry pod zákonnou hranici dvou milionů (v případě stavebních pod šest) vypisují jako ty velké.

Jen čtvrtina zakázek Státního pozemkového úřadu tak šla šesti největším firmám, zbytek připadl ostatním dodavatelům. Většinu z tří tisíc zakázek, včetně těch nejmenších, navíc SPÚ soutěžil v posledních třech letech otevřeně.

„Všichni říkají, že to nejde, že jsou rádi, když dostanou dvě nabídky na velkou zakázku, ale Státní pozemkový úřad běžně soutěží i půlmilionové zakázky,“ dává úřadům SPÚ jako příklad manažer projektu zIndex Jiří Skuhrovec.

Ze stejného důvodu uspěla mezi malými úřady i Agentura ochrany přírody a krajiny.

„První místo je pro nás i výzvou do dalších let,“ konstatuje její ředitel František Pelc.

Letošní hodnocení se totiž nově zaměřuje právě na takzvané malé zakázky, kterými však ročně proteče na 250 miliard korun. „U malých zakázek se nejlépe pozná poctivá práce úředníků – zákon zde nepožaduje téměř nic. Záleží jen na vnitřním nastavení úřadu i lidské iniciativě, zda se o ně reálně soutěží,“ komentuje metodické novinky Skuhrovec.

Třeba Správa základních registrů sice skončila na posledním místě mezi menšími úřady, o její zakázky ale soutěží dostatek firem a nevítežní v nich stejní dodavatelé. Úřad ale nemá podle zIndexu profil zadavatele odpovídající zákonu a velkou zakázku – Zajištění technologických prostor a služeb datového centra pro kritické informační systémy základních registrů – za 35 milionů zadal bez soutěže.

„Hlavní činností SZR je správa a provoz vybraných prvků kritické informační infrastruktury státu, od toho se odvíjí i specifika probíhajících výběrových řízení, kde se vedle transparentnosti musí brát velký ohled na bezpečnost této infrastruktury,“ zdůvodňuje výsledky ředitel odboru back office Správy základních registrů Roman Czendlik. Ten navíc dodává, že hodnocení ovlivňují i chyby výzkumu. Některé zakázky úřadu jsou dohledatelné, i když zIndex ukazuje opak.

Nástroj zIndex ukazuje i dílčí žebříčky. Nejvyšší konkurence se tak daří v zakázkách dosahovat Správě Národního parku Šumava. O 111 zakázek se ucházelo dokonce 10 a více zájemců. Nejméně chyb měl pak v tendrech Úřad vlády.

Z ministerstev dopadl nejlépe resort životního prostředí. Jeho největší dodavatel Jihozápadní dřevařská získal jen dvě procenta z celkového objemu investovaných peněz. Ministerstvo také až na čtyři zakázky nevybralo firmu bez soutěže. Naopak nejhůře si vedlo ministerstvo obrany, a to hlavně kvůli špatnému profilu zadavatele a velkému počtu zakázek zadaných prostřednictvím jednacích řízení bez uveřejnění.

„Ministerstvo obrany má jiné podmínky než ostatní zadavatelé. Z bezpečnostních důvodů mají rozšířené možnosti používat jednacích řízení bez uveřejnění,“ dodává k výsledkům Skuhrovec.

Ukazatel zIndex hodnotí úřady na základě efektivity zadávání veřejných zakázek. K tomu mu slouží databáze stovek tisíc tendrů. Jejím hlavním zdrojem je Věstník veřejných zakázek. Nízké hodnocení úřadu neznamena korupci ani porušení zákona, ale rozpor s doporučeními pro hospodárné zadávání podle ministerstva pro místní rozvoj nebo Evropské komise. Žebříček zIndex vychází z výzkumu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a publikuje ho sdružení EconLab.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/paradox-pro-platce-dani-ze-vsech-uradu-nejhure-hospodari-financni-sprava-79683>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Digitalizace: příležitosti pro Čínu a s Čínou

1.10.2019 halonoviny.cz str. 00

Monika Hoření

Výzvy digitální budoucnosti. Toto téma dominovalo čtvrté výroční konferenci Česko-čínskému centra Univerzity Karlovy, která ve středu 25. září přivítala na půdě Vlasteneckého sálu Karolína v Praze odborníky z domova a ze zahraničí.

Digitalizace je téma odborné i politické a mezi Čínou a státy Evropy existují na některé otázky rozdílné náhledy, což na konferenci nikdo nezakrýval. Evropa se stala »vedoucí silou v regulacích«, Čína má naopak »otevřený rámec«. To je téma k jednání, poznamenal generální ředitel Centra pro Digitální Novou hedvábnou stezku

Jiping Sun. K zamyšlení se nad sbližováním západního a východního přístupu vyzval

Lei Wen, ředitel Centra virtuální reality a umělé inteligence z čínské univerzity Tsinghua. Jsou společné body a také rozdíly. Na Západě je více pozornosti věnováno jednotlivému člověku, na Východě harmonii a souladu, domnívá se. Jak toto skloubit, když cílem je, jak uvedla mj.

Carice Witteová z Izraele, integrace v digitální rovině?

Udělat vstřícný krok a nebojovat

Vědec-analytik Kerry Brown z londýnské King's College zdůraznil, že v oblasti digitalizace existují »příležitosti pro Čínu a s Čínou«.

»Čína promeškala (rozuměj přeskočila) průmyslovou revoluci, a nyní se otevírá další možnost, kde by byla přítomna. A dokonce na špičce,«

řekl. Hlavním znakem Digitální Nové hedvábné stezky je konektivita (spojování).

Otázky, které jsou na stole, znějí: Jak zařadit soulad, když ČLR je v některé digi-oblasti otevřená a jinde méně, když jsou rozdílné pohledy na bezpečnost dat?

Nutná je v každém případě spolupráce, což vysvítalo z většiny projevů. Pro novinářku a investorku

Ninu Xiang by bylo nehorším scénářem, když by ve světě pokračovala různost, disparita. Obchodní válka mezi Spojenými státy a ČLR, tedy včetně kyberprostoru, nikomu neslouží, jak poznamenal český sinolog

Vít Vojta z Institutu pro současnou Čínu Sinoskop. Mrzí jej, že nastupují silová politická prohlášení z USA a někdy i z Číny. Zamyslel se, jak více spolupracovat, a nebojovat.

Náměstkyně generálního tajemníka mezinárodní sítě pro přenos technologií Jingyi Zhang k tématu americko-čínské obchodní války podotkla, že navzdory tlaku Washingtonu na americké firmy se tyto snaží dostat do Číny, stále přicházejí, investují na tomto největším trhu na světě, a

»tomu nelze zabránit ani politickými konflikty«.

Odbornice na izraelsko-čínské vztahy Witteová připustila, že i v Izraeli jsou takové místní firmy, které se bojí vstupovat na čínský trh, aby si nezablokovaly cestu na trh americký. Je proto k vyřešení tohoto napětí zapotřebí, aby každý udělal vstřícný krok a zmírnil konfrontační tón.

Vzdělávání, ne byznys

Účastníci se shodli na tom, že pro naše přežití je důležitá změna vzdělávání, ne byznys. Tuto myšlenku zformuloval vedoucí Katedry řídicí techniky Fakulty elektrotechnické ČVUT profesor

Michael Šebek. »Je nutné změnit vzdělávání, rozvíjet tvořivost, originalitu.«

Digitalizace probíhá jako jedna z forem globalizace a jejím důsledkem dojde – vlastně již dochází – k posunům v náplni pracovních činností, připomněl prorektor UK profesor

Aleš Gerloch. Některé obory lidské činnosti vymizí, objeví se nové, a proto je nutné celoživotní vzdělávání, vč. vzdělávání na dálku, míní

Shenkuo Wu z pekingské Normal Univerzity.

Celou šíří problémů »revoluce ve vzdělávání«, která je předpokladem funkčnosti digitální ekonomiky, se pokusil nastínit jeden z diskusních bloků konference. Na přetrvávající problémy v »prosté« výuce školních předmětů, jako je výpočetní technika, ICT apod., upozornila proděkanka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a členka Rady česko-čínské centra UK

Miroslava Černochová. Přiznala, že české školství se potýká s nedostatkem učitelů těchto oborů, jen 18 procent pedagogů na druhém stupni základní školy vystudovalo vysokou školu, jež souvisí s informatikou. Situace není lepší proto, že se tomu prý nikdy u nás nevěnovala patřičná pozornost.

Optimalizujeme dle potřeb lidí

Zaujal projev profesora Vladimíra Maříka, vědeckého ředitele Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT. V roce 2017 Čína pomohla »nakopnout« Evropu a Ameriku k větším výzkumům v oboru umělé inteligence. Dnes už má jak Evropa, tak i ČR vlastní koncepce pro umělou inteligenci, informoval. (ČR má podle náměstka ministra průmyslu a obchodu

Petra Očka koncepci nazvanou Digitální Česko.

) Podle Maříka je nutné začít uvažovat o energetické stránce úložišť dat. Je třeba využít digitalizace k výrobě toho, co je potřeba, neboť se vyrábí nadbytek zboží, což znamená ztrátu lidmi vytvořených hodnot. Navíc budoucnost patří sdílení výrobních zdrojů. Optimalizujeme dle potřeb lidí, ne zisku, vyzývá český odborník. Je ubezpečen, že

»musíme naučit lidi pracovat s přebytkem informací«, v tomto smyslu jsme prý zameškali výchovu.

Jak zopakoval Jiping Sun, ČLR má zájem na oboustranně výhodné spolupráci a všestranné prosperitě. Kvalitu, či spíše nekvalitu česko-čínské debaty ukazují mediální výstřelky, kdy se některá média diví, že Čína je strategickým partnerem Evropské unie již přes 15 let, poznamenal europoslanec

Jan Zahradil (ODS). V příštím roce by prý mohla být dokončena dosud chybějící velká obchodní dohoda s ČLR. Česká republika by měla hrát pozitivní roli a vyjadřovat zájem o vzájemné korektní vztahy, je přesvědčen.

Učebnice čínštiny nejen pro děti

Akci, kterou pořádaly Česko-čínské centrum Univerzity Karlovy a Středisko bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** UK ve spolupráci s Centrem globálních studií a dalšími partnery, zaštili rektor UK profesor

Tomáš Zima a velvyslanec ČLR

Čang Tien-min. V předvečer konference byla v Praze pokřtěna první učebnice Čínštiny nejen pro děti

. Autorem sympatické publikace je Vít Papoušek. Knihu vydalo nakladatelství Karolinum.

(mh)

FOTO – Haló noviny/Monika HOŘENÍ

Pohled do Vlasteneckého sálu pražského Karolina, kde probíhala 4. výroční konference Česko-čínského centra UK..

URL| <http://www.halonoviny.cz/articles/view/52137786>

Výzkum eroze, chemoterapie nebo politiky na Facebooku. Grantová agentura ocenila špičkovou vědu

2.10.2019 ceskavedadosveta.cz str. 00

Lékař a biolog Marek Mráz, sociolog Václav Štětka, zoolog Robert Černý, chemik Zdeněk Sofer a geolog Jiří Bruthans obdrželi v Praze cenu předsedkyně Grantové agentury ČR (GA ČR) za špičkový výzkum. Cena se uděluje od roku 2003 za mimořádné výsledky při řešení grantových projektů v základním výzkumu, které podporuje GA ČR. Dosud ji získalo 69 výzkumníků. Pět oceněných projektů bylo vybráno ze 448 projektů ukončených v minulém roce.

Jedním z výsledků projektu týmu vedeného Markem Mrázem, který působí ve Fakultní nemocnici Brno a ve výzkumném centru CEITEC Masarykovy univerzity, je patent s potenciálem využití v klinické diagnostice. Umožní například odhadnout, jak budou pacienti reagovat na chemoterapii. Výzkum se týkal zejména chronické lymfatické leukemie, jež je nejčastějším leukemickým onemocněním dospělých lidí.

Využití sociálních sítí pro komunikaci politických stran a politiků zmapoval sociolog Václav Štětka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jeho tým podrobil obsahové analýze 20 tisíc komentářů a realizoval dvě dotazníková šetření, obě se zhruba tisícovkou respondentů. Dělal také rozhovory s politickými aktéry.

Z výsledků například vyplývá, že sociální síť nejlépe a nejintenzivněji využívají takzvané alternativní či populistické strany. Do politických debat na internetu se podle výzkumu více zapojují muži. Zkoumány byly volební kampaně v letech 2013 a 2014 a komunikace s voliči v povolebním období.

Výzkum ryb, materiálů i eroze

Předústní střevo, které dosud nebylo nalezeno u žádného obratlovce, objevil u některých paprskoploutvých ryb tým vědců v čele s Robertem Černým z Přírodovědecké fakulty UK. „Bichiři, jeseteři a kostlíni si tento archaický znak uchovali v raném vývoji svých unikátních larev, které ostatní linie obratlovců ztratily v dávné evoluci v souvislosti se zvětšováním množství zásobního žloutku ve svých vajíčkách,“ uvedl Černý.

Střevo se ale nenachází jen u těchto třech druhů ryb, mají je v redukované formě všichni ostatní obratlovci. „Objevuje se tam ale pouze v krátkém čase ve velice raném embryonálním vývoji a bylo dosud zaměřováno za něco jiného,“ doplnil zoolog.

Zdeněk Sofer z Vysoké školy chemicko-technologické v Praze se zabýval dvojrozměrnými materiály a možnostmi jejich strukturních a chemických úprav pomocí iontových svazků. Jeho týmu se podařilo také syntetizovat absolutně čistý grafen bez jakýchkoli kovových nečistot.

Jiří Bruthans z Přírodovědecké fakulty UK zkoumal vliv tlaku či napětí v hornině na zvětrání a erozi pískovce. Jeho týmu se poprvé podařilo nasimulovat vznik dokonale vyvinutých skalních bran a modelovat vznik skalních útvarů v počítači. Fyzikální modelování s pískovcem i s dalšími materiály ukázalo, že tlakové pole silně

ovlivňuje intenzitu eroze, solného a mrazového zvětrání, a je příčinou vzniku skalních útvarů. Výzkum se uskutečnil v ČR, ale i v Jižní Africe, Jordánsku a USA.

Zdroj:

URL| <http://ceskavedadosveta.cz/vyzkum-eroze-chemoterapie-nebo-politiky-na-facebooku-grantova-agentura-ocenila-spickovou-vedu/>

Jsem milující experimentátorka, říká MOgirl Eli

2.10.2019 idnes.cz str. 00

Autor: Xman.cz

Vystudovala americká studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, nikdy nezanevře na umění, je artmodelkou, ale v poslední době ji zajímá pozice za objektivem. A ráda by zkusila život v jiné zemi. „Nejlépe kulturně co nejodlišnější,“ říká MOgirl Eli.

Charakterizovala by se jako impulzivní, kreativní, neurotická. A též jako milující experimentátorka. Je více než šťastně vdaná a říká, že jejím dětským snem bylo mít zdravé a krásné děti – a že právě to se jí splnilo.

Zobrazit fotogalerii

Za deset let by se ideálně viděla s potomkem navíc – a v jiné zemi. „Nejlépe co nejvíc kulturně odlišné,“ líčí a dodává, že ať bude dělat cokoli, nezanevře na umění v jakékoli podobě. „Momentálně mě zajímá fotografie z pozice za objektivem,“ přiznává.

Nejraději má „mořské potvory“, nejpečlivěji se vyhýbá tlačence a dršťkové polévce. „Donedávna byl na chvostu i tatarák, ale dala jsem mu šanci,“ usmívá se. Oblíbené filmy se u ní prý mění s věkem. „Aktuálně mě baví nacházet humor tam, kde plánovaně být nemá, takže často koukám na béčkové až céčkové apokalyptické filmy,“ směje se. „Z těch kvalitnějších mě poslední dobou dost pobavil upírský pseudohoror Co děláme v temnotách, krásný bizár.“

Jistě se nevzdá ani návyku, který dodržuje od svých třinácti let: „Počítám kalorie a cvičím.“ A dodává, že v pracovní dny je „ztělesnění dřiny a odříkání“, zato o víkendech si zásadně dává pauzu.

A pokud něčeho ze svého života lituje, pak jen toho, co mohlo ublížit jejím blízkým. „Pochybení, která se týkají jen mě, беру jako budování osobnosti,“ je si jistá. A její vzkaz ostatním? „Než začnete házet kameny, dejte si studenou sprchu.“

Přiznává, že jí v životě pomohla i kritika, ovšem taková, která neměla zraňovat. „Takovou kritiku je možné přijmout jen od někoho, koho člověk respektuje, pak je ochoten si ji opakovat pravidelně a skutečně skrze ni změnit důsledky svého jednání,“ líčí.

A jak by měl vypadat její den, aby ho zařadila do kategorie „úspěšný“? Měl by přinést smích jejích dětí, měla by vytvořit něco podnětného, přečíst dobrou knihu nebo potkat zajímavého člověka.

Pozadí svého prvního tetování však přiblížit nechce: „Týká se totiž mých životních milníků, které nebyly zrovna šťastné.“ Raději se prý podělí o historii toho posledního: „Přišla ke mě moje pětiletá dcera Sára, že by chtěla vytetovat kočičku. To pochopitelně nebylo možné, tak jsme udělaly kompromis, vybrala kěrku, kočičku, pro mě.“

MOgirls: dívky k nepřehlédnutí

Mají jiskru, osobnost, často tetování a piercing, pestrobarevné vlasy, nekonvenční účesy. Nejsou otrokyněmi stereotypního diktátu ideálu krásy ani konvenčních společenských norem. Jsou zajímavé, protože jsou své. Magazín MOmag.cz dává šanci dívkám, které se nebojí vybočit.

Líbí se vám fotky MOgirl Eli?

Dalších 10 fotografií v galerii

URL| https://www.idnes.cz/xman/holky/mogirl-eli-tetovani-americka-studia.A190919_200327_xman-holky_fro

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

xman.iDNES.cz (Holky)

Praha pod pirátskou vlajkou. Co dokázala koalice vedená primátorem Hřibem

2.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko
Prokop Vodrážka

Vedení Prahy se koncem září pochválilo za to, že splnilo všechny cíle, které si vytyčilo na první půlrok vládnutí.

Koalice si po volbách v programovém prohlášení stanovila tři základní témata: investice do dopravní infrastruktury, dostupnost bydlení a problematika IT a Smart City.

Ve všech třech oblastech sice své plány naplňuje, zvládnout skutečné problémy se však zřejmě nepodaří. Významné dopravní stavby se do konce volebního období na podzim 2022 nedokončí, dostupnost bydlení se zásadně nezlepší a v digitalizaci výsledky nebudou, přiznávají představitelé města.

Příkladem může být oblast bydlení. Radnice se snaží od počátku profilovat, že rozhoduje na základě dat. Poprvé v historii si například pomocí analýzy bytového fondu magistrát zjistil, kolik je v Praze volných městských bytů a co s nimi může dělat.

Vytipoval také pozemky ve vlastnictví města, kde by bylo možné co nejdříve zahájit výstavbu. Radní pro bydlení Adam Zábranský (Piráti) však přiznává, že problém nedostatku bytů a jejich rostoucích cen mohou s kolegy jen těžko vyřešit.

Přečtete si také Pražský okruh středními Čechami nepovede. Problémy by se jen přesunuly jinam, říká expert

„Můžeme některé projekty rozběhnout, když se hodně zadaří. Tím, že jsou ty procesy tak dlouhé a nemáme šanci zákonnou úpravu obejít, nemůžeme dělat zázraky. Tisíce bytů, které město potřebuje, vystavět nedokážeme, to by nedokázal ani Superman,“ popisuje nejmladší člen pražské rady.

Stejně mluví i radní Hana Marvanová (STAN), která má v gesci podporu bydlení. „Mám na starosti družstevní bydlení a budu ráda, kdyby se do konce volebního období povedlo dokončit alespoň některý projekt. My můžeme v současnosti Prahu nasměrovat,“ popsala.

Podobné je to i v dopravě. Město se za první půlrok pyšní dílčími kroky v oblasti Městského i Pražského okruhu, posun podle svých slov udělalo v přípravě metra D či na stavbě a opravě mostů a lávek. Ohledně klíčových staveb se ale v neoptimističtějších plánech mluví pouze o začátku výstavby či získání stavebních povolení.

„Myslím si, že naše práce bude vidět na mostech, které se buď opraví, nebo se zahájí jejich stavba. Podle mě posun bude vidět. Samozřejmě, metro se bude budovat dlouhou dobu, s tím nic neuděláme. Bohužel jsem nepřevzal žádnou velkou stavbu, kterou bych mohl otevřít, ale dělám alespoň všechno proto, abych mohl jednu zkolaudovat, a tou je tunel Blanka,“ popisuje náměstek pro dopravu Adam Scheinherr (Praha sobě).

Pražský primátor Zdeněk Hřib. Foto: Gabriel Kuchta, Deník N

Podle Jana Šůry ze serveru Zdopravy.cz jsou největším a dlouhodobým problémem Prahy v oblasti dopravy silniční a železniční tahy. Jenže jejich budování často není v kompetenci města.

Posuny, které udělalo v jednotlivých projektech, jsou podle něj nejasné. „Situace s metrem D se nijak zásadně neposunula. Především není jasné, jakým způsobem bude probíhat výkup pozemků a spolupráce se soukromými investory,“ tvrdí. Podobně to vidí také v oblasti parkování.

Náměstek Scheinherr označil za problém především auta přijíždějící ze Středočeského kraje. Alternativou pro ně má být vybudování parkovišť P+R poblíž železničních stanic ve středních Čechách, ale také důraz na stavbu záchytných parkovišť u nových stanic metra. Parkovací místa se však podle Scheinherra podaří zřídit maximálně pro pět procent aut, které do Prahy přijíždějí.

„Budování nové infrastruktury se nekoná, není připraveno, látají se akorát díry, nic se nikam neposunulo. Přitom teprve po dokončení obou okruhů – kolaudace jsou vzájemně podmíněny – je možné uvažovat o technologické nadstavbě typu mýta do centra,“ doplnil Šůra.

Digitalizace je složitá, vidět nebude, říká Hřib

Důležitým tématem pro koalici a zejména pro Piráty je digitalizace a IT. Ostatně jedno z předvolebních hesel současného primátora Zdeňka Hřiba bylo přání, aby jeho děti „žily v chytrém městě, které bude sloužit občanům, a ne kmotrům“.

I proto má tuto agendu pod sebou přímo Hřib. Zatím se podle něj podařilo udělat několik dílčích kroků, jako je částečné zavedení signálu v metru či představení několika městských aplikací. V oblasti digitalizace úřadu však zatím město nic zásadního nepodniklo. A i když tak učiní, občan to prý nepozná.

„Je třeba se připravit na to, že hrozně dlouho nebudou vidět žádné výsledky. V oblasti digitalizace je z našeho pohledu potřeba rozkrájet monolit, který na úřadě je. Musíme ho rozdělit na menší kousky a doprostřed implementovat integrační platformu, skrze kterou to bude komunikovat. Systém nelze vyměnit najednou, protože by bylo nutné přeškolit 2500 úředníků, zároveň by to ani nebylo únosné,“ podotkl Hřib.

Přečtete si také Praha chce povolit taxikářům vyšší ceny. Změna by tvrdě dopadla na Uber či Bolt

Praha se chce více zaměřit na projekty Smart City, které se dají lépe prezentovat: vybudování sítě dobíjecích stanic pro elektrovozy či poskytnutí dat o poloze vozů hromadné dopravy. V druhém případě však město naráží na potíže s letitými smlouvami.

Magistrát se také snaží proměňovat veřejný prostor. Výběr problémů, na které se zaměřil, může ale občas vypadat jako výtah z témat novináře Janka Rubeše a jeho pořadu Honest Guide.

Jednou se primátor vyfotí vedle obří pandy na Staroměstském náměstí, jindy se zaměří na „zámky lásky“ na mostech. Praha také nechala odstranit reklamní auta zpod Prašné brány, nevyužívaná taxi stanoviště mění na parkoviště nebo chce skoncovat s pseudohistorickými vozy.

Opozice koalici vyčítá, že se místo zásadním problémům věnuje tomu, co je dobře vidět a co lze dobře prodat, ale Pražany zase tak moc nepálí. Jako třeba zmíněné pandy. Hřib to však odmítá.

„Já to považuji za zásadní úspěch v oblasti veřejného prostoru. Je to téma, které má velký zájem veřejnosti. Výtky opozice podle mě nejsou pravdivé, věnujeme se zásadním problémům a tohle je věc, která Pražany reálně zajímá. Prioritně se věnujeme tématům dopravy a bydlení, ale zlepšování veřejného prostoru je pro nás také důležité,“ popisuje primátor.

Podle opozičního zastupitele Patrika Nachera (ANO) je koalice netransparentní – zmiňuje například tajné hlasování o dostavbě metra D nebo podezření z falšování zápisu z rady –, nekompetentní při obsazování městských firem, komisí a výborů a málo komunikativní.

„Koalice se nazývá koalicí změny, ale za nás je to bohužel změna k horšímu. Nedokáže nastavit jasné směřování města a je rozhádaná. Nejhorší mi přijde, že se snažila vymezit vůči minulému vedení, v těchto třech bodech je to však změna k horšímu,“ domnívá se Nacher.

Silná opozice vládě

Současné vedení města už o sobě dalo vědět i v zahraničí. Jednak snahou řešit nápor turistů, ale především tvrdým postojem k Číně a důrazem na lidská práva. „Jde o vzácný případ, kdy lokální politik vzdoruje supervelmoci a zároveň stojí proti politice vlády, která podporuje čínské vazby,“ uvedl na adresu primátora třeba britský The Guardian.

Reagoval tak na snahu Prahy zrušit jedno ustanovení partnerské smlouvy s Pekingem, které explicitně uznává politiku jedné Číny. Pro Peking je ale tato pasáž natolik zásadní, že kvůli tomu ruší návštěvy pražských orchestrů či vyhrožuje vypovězením spolupráce mezi Prahou a čínskými partnerskými městy.

Bez povšimnutí nezůstávají ani fotky čelných představitelů města s tibetskou vlajkou nebo setkání se zástupci Tchaj-wanu. A dopady to má i na celostátní úrovni.

Například mluvčí čínského ministerstva zahraničí Keng Šuang uvedl, že Praha jedná v otázkách týkajících se národní suverenity Číny velmi nevhodně. „S magistrátem spojené strany a jednotlivci z Prahy nejsou čínským lidem vítáni,“ sdělil agentuře Nová Čína.

Praha tím nastavuje jakousi alternativu k celostátní politice, podotýká politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Miloš Brunclík. Rivalita mezi pražskou a celostátní politikou je podle něj však přítomná v každém volebním období.

„Jejich vzájemný vztah odráží i fakt, že celonárodní politika se v Praze silně prolíná s regionální politikou, což dobře ilustruje případ roztržky Prahy s Čínou. Velkou roli hraje to, že Piráti se dnes snaží prezentovat jako hlavní alternativa vůči hnutí ANO. Snaží se být jasně odlišitelní od Andreje Babiše a hnutí ANO, což pro ně není vůbec těžké,“ míní Brunclík.

Nejnovějším příkladem je spor kolem možné vládní čtvrti v Letňanech. Babišův nápad vybudovat vládní komplex podmínil Hřib vybudováním moderní čtvrti s byty a nemocnicí, stát by se navíc musel finančně podílet na významných dopravních stavbách ve městě. Po společném jednání Babiš uvedl, že vyjednávání nefunguje.

Přečtěte si také „Lidská práva jsou víc než panda v zoo.“ Praha už nechce uznávat jednotnou Čínu. Krnáčová: Nemíchejte se do toho

Podle Brunclíka jsou Hřibovy tvrdé postoje pochopitelné. „Piráťům se může vyplácet jít do tvrdého střetu s Andrejem Babišem a prezentovat se jako silná sebevědomá a ambiciózní strana, která možná jednou Babiše vystřídá ve Strakově akademii. Spor má samozřejmě vedle symbolické roviny i roviny politickou, generační a ideovou,“ dodal.

Takové vymezení však může prospět i dalším subjektům z koalice – kolem spolupráce s Čínou a vládní čtvrti ostatně v koalici panuje jasná shoda. I proto se Praha snaží vlastní iniciativou často suplovat vládní politiku. Příkladem může být zastavení dětských exekucí nebo zvyšování platů učitelů.

„Nechceme suplovat politiku státu, ale musíme to dělat. Potřebujeme udržet učitele ve školství a ukázat, že náklady na život v Praze jsou jiné než v regionech a že je třeba platově odlišovat,“ říká náměstek pro finance Pavel Vyhnánek (Praha sobě).

Koalice jednotná jen naoko

Celé působení koalice však provázejí spory mezi jednotlivými stranami. Nejvýraznější je střet mezi zástupci Pirátů a Spojených sil pro Prahu. Projevil se již při vyjednávání, kdy Piráti trvali na postu primátora, což se nelíbilo lídrům jejich koaličních partnerů Jiřímu Pospíšilovi ani Janu Čížinskému. Pnutí pokračovalo při analýze prázdných bytů nebo tajném hlasování rady.

Pospíšil se několikrát nechal slyšet, že s fungováním koalice není zcela spokojen. Piráti vinu za neshody ale často svalují právě na předsedu TOP 09. V nedávném rozhovoru pro Deník N jej kritizoval i jejich předseda Ivan Bartoš.

Ostatní strany Pirátům vyčítají, že často vyvolávají zbytečné spory kvůli tématům, na která upozorňovali v minulém období, kdy byli v opozici. Podle zástupců Spojených sil je příkladem snaha Pirátů odvolat předsedu Pražské plynárenské Pavla Janečka.

„To, že jsou s Piráty problémy, jsou aktivistická strana a jejich výkony neodpovídají výkonům jiných kolegů, je prostě fakt. Na druhou stranu problémy jsou od toho, aby se řešily,“ říká náměstek pro životní prostředí Petr Hlubuček (STAN).

Přečtěte si také Nechápu, proč se ze sporu o plynárny dělá haló, říká Hřib. Podle Pospíšila spolu těžko vydrží další tři roky

Spolupráci komplikuje i to, že kolice de facto sestává z pěti subjektů, protože Spojené síly pro Prahu tvoří tři partneři (TOP 09, STAN a KDU-ČSL), kteří nejsou vždy zajedno. Vidět to bylo třeba právě při sporu o plynárny, kdy Pospíšil nevyloučil možnost konce koalice, proti čemuž se ostře ohradil Hlubuček.

Nejednotnost ale odmítá radní Marvanová, podle které je jejich volební uskupení v zásadních otázkách naprosto pevné. „Samozřejmě jsou témata, kde máme třeba volné hlasování, ale u těch zásadních témat pracujeme vždy ve shodě,“ říká Marvanová.

Koalice se potýká i s řadou sporů o citlivých tématech – například o využití prostoru bývalého Stalinova památníku. Zatímco Jan Čížinský (Praha sobě) i ze své pozice starosty Prahy 7 trvá na tom, že se prostor měnit nebude, Marvanová zde prosazuje vznik Muzea paměti 20. století. Spojené síly a Praha sobě mají zcela jiný pohled i na privatizaci bytů.

Nesoulad panuje i ohledně toho, zda mají členové rady stejný prostor v médiích. Příkladem může být nedávný spor Vyhnánka a Hlubučka o to, kdo bude veřejnost informovat o možnosti zrušit protiatomové kryty.

Všechny strany se ale i tak shodují, že spory, které se dostávají na povrch, jsou často především mediální. „Myslím, že ve finále spolupracujeme velmi dobře. S někým je lepší spolupráce, protože si lidsky lépe rozumíte, s někým horší,“ popisuje Vyhnánek.

Stejně mluví také Jan Chabr (TOP 09), který zmiňuje, že se s pirátskými kolegy účastní i mimopracovních aktivit, jako třeba cyklistických závodů. „Lidsky nám to funguje dobře, bohužel se občas zbytečně řeší problémy přes média. Důvodem je asi ideový spor,“ míní.

Jako Hřib v plotě

Jak si zatím počíná hlavní tvář koalice, primátor Hřib? Radní se nezávisle na sobě shodují, že pracuje tvrdě a snaží se být ve všech tématech alespoň částečně v obraze. S jednotlivými členy rady má pravidelné schůzky, kde se snaží rozebírat jejich agendu. Radní se však neshodují v tom, zda je Hřib dobrým šéfem a jestli je obklopen schopnými lidmi.

Podle některých radních si primátor přivlastňuje cizí úspěchy. „Chápu, že je v čele vedení města a prezentuje ho, ale je třeba, abychom se o úspěchy dělili, protože jinak se spolupráce naruší jako u současné a minulé celostátní vlády,“ řekl Deníku N jeden z členů rady.

Hřibova předchůdkyně Adriana Krnáčová sice koalici vytýká mediální přestřelky a laciná PR gesta namísto důrazu na „tvrdé“ projekty především v oblasti dopravy, s primátorem však podle svých slov soucítí.

„Zdeňka mám ráda jako člověka. Myslím, že mu dochází, jak osamělá a nevděčná je pozice primátora v tak různorodé koalici. Sleduji dění v Praze a nezavidím mu opravdu nic. Bohužel nemá žádnou gesci, která by byla viditelná, takže ani nevím, za co bych ho chválila, byť bych tak ráda učinila,“ popsala.

Na dotaz, zda primátorovi něco závidí, uvedla, že především nekritický postoj médií. „Nevím, zda je to dobře, nebo zle. Ale kdybych já navrhla tajné hlasování na radě, tak bych asi vzápětí mohla skončit ve funkci, protože další zastupitelstvo bych nepřežila,“ dodala bývalá primátorka za ANO.

URL| <https://denikn.cz/199222/praha-pod-piratskou-vlajkou-co-dokazala-koalice-vedena-primatorem-hribem/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Rok s Hřibem: pře v koalici i příliš pomalé změny

2.10.2019 Deník N str. 06 Téma

PROKOP VODRÁŽKA

Koalice Pirátů, Spojených sil pro Prahu a Prahy sobě pro mnohé představovala šanci, že se metropole změní k lepšímu. Po necelém roce vládnutí je však zřejmé, že se zásadní problémy velmi pravděpodobně nestihnou vyřešit.

Vedení Prahy se koncem září pochválilo za to, že splnilo všechny cíle, které si vytyčilo na první půlrok vládnutí. Koalice si po volbách v programovém prohlášení stanovila tři základní témata: investice do dopravní infrastruktury, dostupnost bydlení a problematika IT a Smart City.

Ve všech třech oblastech sice své plány naplňuje, zvládnout skutečné problémy se však zřejmě nepodaří. Významné dopravní stavby se do konce volebního období na podzim 2022 nedokončí, dostupnost bydlení se zásadně nezlepší a v digitalizaci výsledky nebudou, přiznávají představitelé města.

Příkladem může být oblast bydlení. Radnice se snaží od počátku profilovat, že rozhoduje na základě dat. Poprvé v historii si například pomocí analýzy bytového fondu magistrát zjistil, kolik je v Praze volných městských bytů a co s nimi může dělat.

Vytipoval také pozemky ve vlastnictví města, kde by bylo možné co nejdříve zahájit výstavbu. Radní pro bydlení Adam Zábranský (Piráti) však přiznává, že problém nedostatku bytů a jejich rostoucích cen mohou s kolegy jen těžko vyřešit.

„Můžeme některé projekty rozběhnout, když se hodně zadaří. Tím, že jsou ty procesy tak dlouhé a nemáme šanci zákonnou úpravu obejít, nemůžeme dělat zázraky. Tisíce bytů, které město potřebuje, vystavět nedokážeme, to by nedokázal ani Superman,“ popisuje nejmladší člen pražské rady.

Stejně mluví i radní Hana Marvanová (STAN). „Mám na starosti družstevní bydlení a budu ráda, kdyby se do konce volebního období povedlo dokončit alespoň některý projekt. My můžeme v současnosti Prahu nasměrovat,“ popsala.

Podobné je to i v dopravě. Město se za první půlrok pyšní dílčími kroky v oblasti Městského i Pražského okruhu, posun podle svých slov udělalo v přípravě metra D či na stavbě a opravě mostů a lávek. Ohledně klíčových staveb se ale v neoptimističtějších plánech mluví pouze o začátku výstavby či získání stavebních povolení.

„Myslím si, že naše práce bude vidět na mostech, které se buď opraví, nebo se zahájí jejich stavba. Podle mě posun bude vidět. Samozřejmě, metro se bude budovat dlouhou dobu, s tím nic neuděláme. Bohužel jsem nepřevzal žádnou velkou stavbu, kterou bych mohl otevřít, ale dělám alespoň všechno proto, abych mohl jednu zkolaudovat, a tou je tunel Blanka,“ popisuje náměstek pro dopravu Adam Scheinherr (Praha sobě).

NEJASNÉ POSUNY

Podle Jana Sůry ze serveru Zdopravy.cz jsou největším a dlouhodobým problémem Prahy v oblasti dopravy silniční a železniční tahy. Jenže jejich budování často není v kompetenci města.

Posuny, které udělalo v jednotlivých projektech, jsou podle něj nejasné. „Situace s metrem D se nijak zásadně neposunula. Především není jasné, jakým způsobem bude probíhat výkup pozemků a spolupráce se soukromými investory,“ tvrdí. Podobně to vidí také v oblasti parkování.

Náměstek Scheinherr označil za problém především auta příjíždějící ze Středočeského kraje. Alternativou pro ně má být vybudování parkovišť P+R poblíž železničních stanic ve středních Čechách, ale také důraz na stavbu záchytných parkovišť u nových stanic metra. Parkovací místa se však podle Scheinherra podaří zřídit maximálně pro pět procent aut, které do Prahy příjíždějí.

„Budování nové infrastruktury se nekoná, není připraveno, látají se akorát díry, nic se nikam neposunulo. Přitom teprve po dokončení obou okruhů – kolaudace jsou vzájemně podmíněny – je možné uvažovat o technologické nadstavbě typu mýta do centra,“ doplnil Sůra.

Důležitým tématem pro koalici a zejména pro Piráty je digitalizace a IT. Ostatně jedno z předvolebních hesel současného primátora Zdeňka Hřiba bylo přání, aby jeho děti „žily v chytrém městě, které bude sloužit občanům, a ne kmotrům“.

I proto má tuto agendu pod sebou přímo Hřib. Zatím se podle něj podařilo udělat několik dílčích kroků, jako je částečné zavedení signálu v metru či představení několika městských aplikací. V oblasti digitalizace úřadu však zatím město nic zásadního nepodniklo. A i když tak učiní, občan to prý nepozná.

„Je třeba se připravit na to, že hrozně dlouho nebudou vidět žádné výsledky. V oblasti digitalizace je z našeho pohledu potřeba rozkrájet monolit, který na úřadě je. Musíme ho rozdělit na menší kousky a doprostřed implementovat integrační platformu, skrze kterou to bude komunikovat. Systém nelze vyměnit najednou, protože by bylo nutné přeškolení 2500 úředníků, zároveň by to ani nebylo únosné,“ podotkl Hřib.

Praha se chce více zaměřit na projekty Smart City, které se dají lépe prezentovat: vybudování sítě dobíjecích stanic pro elektrovozy či poskytnutí dat o poloze vozů hromadné dopravy. V druhém případě však město naráží na potíže s letitými smlouvami.

Magistrát se také snaží proměňovat veřejný prostor. Výběr problémů, na které se zaměřil, může ale vypadat jako výtah z témat novináře Janka Rubeše a jeho pořadu Honest Guide.

Jednou se primátor vyfotí vedle obří pandy na Staroměstském náměstí, jindy se zaměří na „zámky lásky“ na mostech. Praha také nechala odstranit reklamní auta zpod Prašné brány, nevyužívaná taxi stanoviště mění na parkoviště nebo chce skoncovat s pseudohistorickými vozy.

Opozice koalici vyčítá, že se místo zásadním problémům věnuje tomu, co je dobře vidět a co lze dobře prodat, ale Pražany zase tak moc nepálí. Jako třeba zmíněné pandy. Hřib to však odmítá.

„Já to považuji za zásadní úspěch v oblasti veřejného prostoru. Je to téma, které má velký zájem veřejnosti. Výtky opozice podle mě nejsou pravdivé, věnujeme se zásadním problémům a tohle je věc, která Pražany reálně zajímá. Prioritně se věnujeme tématům dopravy a bydlení, ale zlepšování veřejného prostoru je pro nás také důležité,“ popisuje primátor.

Podle opozičního zastupitele Patrika Nachera (ANO) je koalice netransparentní – zmiňuje například tajné hlasování o dostavbě metra D nebo podezření z falšování zápisu z rady –, nekompetentní při obsazování městských firem, komisí a výborů a málo komunikativní.

„Koalice se nazývá koalici změny, ale za nás je to bohužel změna k horšímu. Nedokáže nastavit jasné směřování města a je rozhádaná. Nejhorší mi přijde, že se snažila vymezit vůči minulému vedení, v těchto třech bodech je to však změna k horšímu,“ domnívá se Nacher.

SILNÁ OPOZICE VLÁDĚ

Současné vedení města už o sobě dalo vědět i v zahraničí. Jednak snahou řešit nápor turistů, ale především tvrdým postojem k Číně a důrazem na lidská práva. „Jde o vzácný případ, kdy lokální politik vzdoruje supervelmoci a zároveň stojí proti politice vlády, která podporuje čínské vazby,“ uvedl na adresu primátora třeba britský The Guardian.

Reagoval tak na snahu Prahy zrušit jedno ustanovení partnerské smlouvy s Pekingem, které explicitně uznává politiku jedné Číny. Pro Peking je ale tato pasáž natolik zásadní, že kvůli tomu ruší návštěvy pražských orchestrů či vyhrožuje vypovězením spolupráce mezi Prahou a čínskými partnerskými městy.

Bez povšimnutí nezůstávají ani fotky čelných představitelů města s tibetskou vlajkou nebo setkání se zástupci Tchaj-wanu.

Praha tím nastavuje jakousi alternativu k celostátní politice, podotýká politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Miloš Brunclík. Rivalita mezi pražskou a celostátní politikou je podle něj však přítomná v každém volebním období.

„Jejich vzájemný vztah odráží i fakt, že celonárodní politika se v Praze silně prolíná s regionální politikou, což dobře ilustruje případ roztržky Prahy s Čínou. Velkou roli hraje to, že Piráti se dnes snaží prezentovat jako hlavní alternativa vůči hnutí ANO. Snaží se být jasně odlišitelní od Andreje Babiše a hnutí ANO, což pro ně není vůbec těžké,“ míní Brunclík.

Nejnovějším příkladem je spor kolem možné vládní čtvrti v Letňanech. Babišův nápad vybudovat vládní komplex podmínil Hřib vybudováním moderní čtvrti s byty a nemocnicí, stát by se navíc musel finančně podílet na významných dopravních stavbách ve městě. Po společném jednání Babiš uvedl, že vyjednávání nefunguje.

Podle Brunclíka jsou Hřibovy tvrdé postoje pochopitelné. „Pirátům se může vyplácet jít do tvrdého střetu s Andrejem Babišem a prezentovat se jako silná sebevědomá a ambiciózní strana, která možná jednou Babiše vystřídá ve Strakově akademii. Spor má samozřejmě vedle symbolické roviny i rovinu politickou, generační a ideovou,“ dodal.

Takové vymezení však může prospět i dalším subjektům z koalice – kolem spolupráce s Čínou a vládní čtvrti ostatně v koalici panuje jasná shoda. I proto se Praha snaží vlastní iniciativou často suplovat vládní politiku. Příkladem může být zastavení dětských exekucí nebo zvyšování platů učitelů.

„Nechceme suplovat politiku státu, ale musíme to dělat. Potřebujeme udržet učitele ve školství a ukázat, že náklady na život v Praze jsou jiné než v regionech a že je třeba platově odlišovat,“ říká náměstek pro finance Pavel Vyhnánek (Praha sobě).

NEJEDNOTNÁ KOALICE

Celé působení koalice však provázejí spory mezi jednotlivými stranami. Nejvýraznější je střet mezi zástupci Pirátů a Spojených sil pro Prahu. Projevil se již při vyjednávání, kdy Piráti trvali na postu primátora, což se nelíbilo lídrům jejich koaličních partnerů Jiřímu Pospíšilovi ani Janu Čížinskému. Pnutí pokračovalo při analýze prázdných bytů nebo tajném hlasování rady.

Pospíšil se několikrát nechal slyšet, že s fungováním koalice není zcela spokojen. Piráti vinu za neshody ale často svalují právě na předsedu TOP 09. V nedávném rozhovoru pro Deník N jej kritizoval i jejich předseda Ivan Bartoš.

Ostatní strany Pirátům vyčítají, že často vyvolávají zbytečné spory kvůli tématům, na která upozorňovali v minulém období, kdy byli v opozici. Podle zástupců Spojených sil je příkladem snaha Pirátů odvolat předsedu Pražské plynárenské Pavla Janečka.

„To, že jsou s Piráty problémy, jsou aktivistická strana a jejich výkony neodpovídají výkonům jiných kolegů, je prostě fakt. Na druhou stranu problémy jsou od toho, aby se řešily,“ říká náměstek pro životní prostředí Petr Hlubuček (STAN).

Spolupráci komplikuje i to, že kolice de facto sestává z pěti subjektů, protože Spojené síly pro Prahu tvoří tři partneři (TOP 09, STAN a KDU-ČSL), kteří nejsou vždy zajedno. Vidět to bylo třeba právě při sporu o plynárny, kdy Pospíšil nevyloučil možnost konce koalice, proti čemuž se ostře ohradil Hlubuček.

Nejednotnost ale odmítá radní Marvanová, podle které je jejich volební uskupení v zásadních otázkách naprosto pevné. „Samozřejmě jsou témata, kde máme třeba volné hlasování, ale u těch zásadních témat pracujeme vždy ve shodě,“ říká Marvanová.

Koalice se potýká i s řadou sporů o citlivých tématech – například o využití prostoru bývalého Stalinova památníku. Zatímco Čížinský trvá na tom, že se prostor měnit nebude, Marvanová zde prosazuje vznik Muzea paměti 20. století. Spojené síly a Praha sobě mají zcela jiný pohled i na privatizaci bytů.

Nesoulad panuje i ohledně toho, zda mají členové rady stejný prostor v médiích. Příkladem může být nedávný spor Vyhnánka a Hlubučka o to, kdo bude veřejnost informovat o možnosti zrušit protiatomové kryty.

Všechny strany se ale i tak shodují, že spory, které se dostávají na povrch, jsou často především mediální. „Myslím, že ve finále spolupracujeme velmi dobře. S někým je lepší spolupráce, protože si lidsky lépe rozumíte, s někým horší,“ popisuje Vyhnánek.

Stejně mluví také Jan Chabr (TOP 09), který zmiňuje, že se s pirátskými kolegy účastní i mimopracovních aktivit, jako třeba cyklistických závodů. „Lidsky nám to funguje dobře, bohužel se občas zbytečně řeší problémy přes média. Důvodem je asi ideový spor,“ míní.

JAKO HŘIB V PLOTĚ

Jak si zatím počíná hlavní tvář koalice, primátor Hřib? Radní se nezávisle na sobě shodují, že pracuje tvrdě a snaží se být ve všech tématech alespoň částečně v obraze. S jednotlivými členy rady má pravidelné schůzky, kde se snaží rozebírat jejich agendu. Radní se však neshodují v tom, zda je Hřib dobrým šéfem a jestli je obklopen schopnými lidmi.

Podle některých radních si primátor přivlastňuje cizí úspěchy. „Chápu, že je v čele vedení města a prezentuje ho, ale je třeba, abychom se o úspěchy dělili, protože jinak se spolupráce naruší jako u současné a minulé celostátní vlády,“ řekl Deníku N jeden z členů rady.

Hřibova předchůdkyně Adriana Krnáčová sice koalici vytýká mediální přestřelky a laciná PR gesta, s primátorem však podle svých slov soucítí.

„Zdeňka mám ráda jako člověka. Myslím, že mu dochází, jak osamělá a nevděčná je pozice primátora v tak různorodé koalici. Sleduji dění v Praze a nezávidím mu opravdu nic. Bohužel nemá žádnou gesci, která by byla viditelná, takže ani nevím, za co bych ho chválila, byť bych tak ráda učinila,“ popsala.

Na dotaz, zda primátorovi něco závidí, uvedla, že především nekritický postoj médií. „Nevím, zda je to dobře, nebo zle. Ale kdybych já navrhla tajné hlasování na radě, tak bych asi vzápětí mohla skončit ve funkci, protože další zastupitelstvo bych nepřežila,“ dodala.

Koalice se nazývá koalici změny, ale za nás je to bohužel změna k horšímu. Nedokáže nastavit jasné směřování města a je rozhádaná. Patrik Nacher opoziční zastupitel To, že jsou s Piráty problémy, jsou aktivistická strana a jejich výkony neodpovídají výkonům jiných kolegů, je prostě fakt. Na druhou stranu problémy jsou od toho, aby se řešily, Petr Hlubuček náměstek primátora

O autorovi| PROKOP VODRÁŽKA, redaktor

Foto autor| FOTO: LUDVÍK HRADILEK, DENÍK N

Foto popis| Jan Čížinský (Praha sobě), Zdeněk Hřib (Piráti) a Jiří Pospíšil (Spojené síly pro Prahu) po podpisu koaliční smlouvy.

Velký problém se zakázkami na ministerstvu obrany. Smlouvu s dodavatelem je možné vypovědět bez udání důvodu

2.10.2019 ekonomicky-denik.cz str. 00 Aktuality

Po jmenování náměstka Filipa Říhy do vedení sekce ministerstva obrany, která kontrahuje stamiliónové armádní zakázky, nastaly zcela nové časy. Zbrojaři jsou nyní nuceni podepisovat smlouvy, ve kterých je klauzule stanovící zánik smluvního vztahu i bez udání důvodu s dvouměsíční výpovědní lhůtou. Pro firmu, která například musí kvůli zakázce investovat do subdodávek, to může znamenat smrtící [...]

Po jmenování náměstka Filipa Říhy do vedení sekce ministerstva obrany, která kontrahuje stamiliónové armádní zakázky, nastaly zcela nové časy. Zbrojaři jsou nyní nuceni podepisovat smlouvy, ve kterých je klauzule stanovící zánik smluvního vztahu i bez udání důvodu s dvouměsíční výpovědní lhůtou. Pro firmu, která například musí kvůli zakázce investovat do subdodávek, to může znamenat smrtící podmínku. Odborníci varují také před možným korupčním potenciálem nově vystavěných smluv.

Zhruba půl roku si sekce vyzbrojování a akvizic ministerstva obrany klade do smluv velmi tvrdou podmínku vůči svým dodavatelům – zbrojařským firmám. „Začali to uplatňovat zhruba před půl rokem, odvíjí se to od prohraného soudu s Českou zbrojovkou kvůli balistickým nákupům vest, který případ vrátil k prvoinstančnímu projednání,“ informoval Ekonomický deník obeznámený zdroj z ministerstva. Dá se snadno říci, že nový přístup je až neuvěřitelně diskriminační. Resort je dle nově formulované dikce smluvních podmínek oprávněn odstoupit od kontraktu bez udání důvodu. A to ve dvouměsíční lhůtě, která začíná běžet den po doručení výpovědi.

Kritizované nové ustanovení smluv s ministerstvem obrany. Repro: ED

Tento postup vyvolal mezi českými zbrojaři doslova zděšení. Firmy jsou tímto nevybíravým způsobem tlačeny do situace, že budou investovat například do subdodávek, ale ministerstvo jim najednou vypoví smlouvu, a potenciálním subdodavatelům vznikne ztráta v miliónech, či v horším případě v desítkách či stovkách miliónů korun. Tato klauzule, která je už aktivně uplatňována vůči českým zbrojařům, podle všeho nebude použita při nákupu amerických vrtulníků Viper a Venom, přesahujícím deset miliard korun.

Čeští zbrojaři se kvůli citlivosti problematiky nechtějí k ultimátu ministerstva obrany vyjadřovat. Někteří z nich už „kapitulovali“ a takto jednostranně výhodnou smlouvu pro resort podepsali, jinak by měli na obraně prostě „utrut“.

„Paradoxně to není asi úplně právní problém, spíše obchodně-morální. Měli by pro to mít nějaký měřitelný důvod a měli by vědět, že je to praktika na trhu, která bude obecně akceptována. Jinak se může stát, že se ministerstvu nikdo nepřihlásí. Nebo dokonce, že se přihlásí jen jeden a to ten, který si bude jist, že to vůči němu uplatněno nebude,“ uvedl k novým praktikám resortu obrany právník Radek Pokorný. V jeho vyjádření je cítit jistý špilec na možný korupční potenciál nového opatření.

Podobnou optikou to vnímá i šéf Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiří Hynek. „Uvedená formulace naprosto postrádá logiku. Jediným důvodem bude, že se tak někdo rozhodne, aniž by musel vysvětlit, proč? Ideální prostředí pro korupci a klientelismus,“ rozčiluje se Hynek. Firmám, které nebudou chtít vyhovět přáním úředníka nebo nebudou „přátelské“, se může podle Hynka smlouva vypovědět bez udání důvodu. „Nakoupený materiál a již vyrobené zboží vytvoří firmě přímou ekonomickou ztrátu. A výrobce nebude mít nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů, protože to, že ministerstvo smlouvu vypovědělo, bylo podle smlouvy chybou výrobce. Vždyť je to na hlavu postavené a ve stylu: ‘Drž hubu a krok’,“ pokračuje Hynek. Potvrzuje zjištění Ekonomického deníku, že tato formulace byla do smluv zavedena teprve nedávno. „Ihned mě někteří naši členové v té věci kontaktovali. Tento bod považují za nepřijatelný, ale chtějí ministerstvu dodávat,“ tak podle Hynka „podepsali“.

Šéf asociace se dotazoval kvůli aktuálnímu problému šéfů partnerských zahraničních asociací ze zemí NATO, zda-li i v jejich zemích je podobná praxe zvykem. „Měl jsem pocit, že to naprosto nechápu. Nebyl ani jediný, který by mi potvrdil, že je tomu u nich stejně,“ upozorňuje dále Hynek. Podle Hynkových zahraničních kolegů musí být k výpovědi vždy vážný a odůvodněný důvod. Státní úřad v rámci transparentnosti musí ke všem dodavatelům přistupovat stejně, tak by tato formulace měl být ve všech dodavatelských smlouvách.

„Na schůzi výboru pro obranu Poslanecké sněmovny dne 18. září byl projednáván plánovaný nákup víceúčelových a bojových vrtulníků. Z diskuse jsem pochopil, že u této zakázky určuje americká strana, jak má vypadat smluvní vztah. Proč, když je dodavatelem český výrobce, je to mu jinak? Jsem si vědom, že vyzbrojování je dlouhodobým problémem ministerstva. Ale smlouvy s takovou podmínkou ho nezlepší a k dobrým vztahům výrobců s ministerstvem nepřispějí,“ uzavírá Hynek.

Nově nastavená pravidla se nepozdávají ani bývalému šéfovi Národního úřadu pro vyzbrojování, brigádnímu generálu Pavlu Bulantovi, takto jednostranné ustanovení o ukončení obchodního vztahu za jeho éry aplikována nebylo. „I když má kupující právo dostat zboží nejlepší kvality, tak ten smluvní vztah musí být vyrovnaný z hlediska dobrých mravů. Určitě by mělo být možné lze od smlouvy odstoupit, ale prodávajícímu i kupujícímu musí být jasně a konkrétně definovány důvody. Připadá mi to jako nehorázné, naprosto šikanózní prvek s velkým korupčním potenciálem. Pak by totiž mohly být firmy také vyhodnocovány podle toho, jak moc budou štedré,“ varuje generál Bulant.

Narazí u antimonopolního úřadu?

Problém pro Ekonomický deník podrobněji analyzoval právník Michal Mazel, někdejší bezpečnostní ředitel ministerstva obrany. Možnost zadavatele ukončit libovolně, a bez udání důvodu, smluvní vztah uzavřený na základě zadávacího řízení, vnáší do vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem podstatnou a neodůvodněnou právní nejistotu, tvrdí Mazel. „Tato nejistota se ve svém důsledku promítá již do zadávacích podmínek veřejné zakázky, neboť dodavatelé při tvorbě svých nabídek a cenových kalkulací na předmět veřejné zakázky nemohou mít jistotu o rozsahu plnění, které bude na základě smlouvy na plnění veřejné zakázky skutečně poskytnuto. Vedle toho předmětné smluvní ustanovení umožňuje i značnou svévoli zadavatele vůči jednotlivým dodavatelům, neboť jeho uplatnění není závislé na skutečnosti, kterou by mohli dodavatelé kvalifikovaně odhadnout či svým vlastním jednáním ovlivnit,“ vysvětluje Mazel.

Zadavatel se touto formulací podmínek podle Mazla dostává do rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, ze kterého vyplývá mimo jiné povinnost zadavatele formulovat zadávací podmínky veřejné zakázky v podrobnostech potřebných pro účast dodavatele v zadávacím řízení a nepřeneset odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. „Uvedený postup zadavatele současně představuje nejen porušení ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek, ale i porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek uvedených v ustanovení paragrafu 6, konkrétně zásady transparentnosti a rovného zacházení,“ pokračuje Mazel.

K obdobnému závěru podle Mazla už v minulosti dospěl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) v rámci své rozhodovací praxe, když mimo jiné konstatoval, že: „V návaznosti na vymezení předmětu plnění veřejné zakázky je nutné zajistit, aby nemohla nastat situace, kdy uchazeči budou koncipovat svoje nabídky s očekáváním určitého rozsahu plnění, v návaznosti na tento rozsah následně budou strukturovat nabídkovou cenu, a výsledný finální rozsah plnění bude závislý na skutečnosti, kterou dodavatelé na základě nastavení zadávacích podmínek nemohli kvalifikovaně odhadnout, a se kterou nemohli kalkulovat v procesu cenotvorby, a následně tak budou 'nuceni' plnit závazky vyplývající ze smlouvy na modifikovaný rozsah předmětu plnění veřejné zakázky.“ Takový postup zadavatele úřad označil dle Mazla za nezákonný.

„Z výše uvedených důvodů tedy nelze akceptovat argumentaci zadavatele, který nadepsané nedostatky zadávacích podmínek překlenuje tvrzením, že předmětné smluvní ustanovení platí shodně pro všechny dodavatele, a tedy nemůže být 'diskriminační'. Jako nepřiléhavý se jeví i argument zadavatele, že dodavatel není povinen do zadávacího řízení podat nabídku, a tedy není povinen toto smluvní ujednání akceptovat, neboť nezákonným nastavením zadávacích podmínek nelze vytvářet překážky v účasti dodavatelů v zadávacím řízení,“ uzavírá nově nastavené obchodní podmínky ministerstva obrany Michal Mazel.

Ekonomický deník kvůli těmto výše zmíněným argumentům náměstkovi ministra obrany Filipu Říhovi položil otázku: „Do kolika smluv s dodavateli už byla tato klauzule vpravena? Bude použita např. i do smlouvy na nákup vrtulníků z USA? Pokud ne, proč?“ Říha na obě otázky ve své reakci na otázky Ekonomického deníku odpověděl vyhybavě (viz níže – pozn. red.).

Žádná novinka, prý standard

Ministerstvo obrany, na rozdíl od českých zbrojařů, tvrdí, že tato ustanovení ve svých smlouvách používá běžně od doby účinnosti obchodního zákoníku, tedy od roku 1992 a pokračuje v nich i za současné právní úpravy novelizovaného občanského zákoníku. „Ustanovení nelze považovat za diskriminační. Jsou do smluv zapracovávány z opodstatněných důvodů, v souladu s platnou úpravou závazkových vztahů a současně jsou konkrétní smlouvy součástí zadávacích řízení, ve kterých zadavatel postupuje v souladu se zásadami ve smyslu ustanovení § 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,“ tvrdí Filip Říha.

Ministerstvo obrany podle něj vystupuje z pozice ústředního orgánu státní správy, vynakládá na veřejné zakázky veřejné finance, a tak podle Říhy logicky postavení zadavatele a dodavatele nemůže být již z povahy věci rovné. „Jako příklad, kdy se předmětná ustanovení velmi hodila, můžu uvést například situaci, kdy resort ministerstva obrany odstoupil od smlouvy z důvodu nevyhovujících výsledků vojenských zkoušek anebo výpověď ze smlouvy jako reakce na organizační změny, jakou bylo například zrušení základní vojenské služby. Ministerstvo obrany se při zadávání veřejných zakázek řídí právním řádem České republiky. Není důvod zapracovávat do smluv ustanovení jiných právních řádů, nicméně například zadávání veřejných zakázek na Slovensku je velmi podobné. Navíc členské státy Evropské unie jsou vázány současně legislativou EU, která se do národních legislativ promítá,“ uvádí dále Říha.

Ministerstvo obrany si podle něj nevede statistiku, na základě které by bylo schopno říct, v kolika smlouvách byly instituty jednostranného odstoupení od smlouvy po její podstatné porušení ze strany prodávajícího a výpovědi bez udání důvodu ze strany kupujícího použity. „Troufám si však říci, že do podstatné většiny smluv uzavíraných na základě zadávacích řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek zapracovány byly. Zda budou tato ustanovení součástí smlouvy na pořízení vrtulníků ze Spojených států amerických, nemohu odpovědět kladně ani záporně. Smluvní podmínky jsou ve fázi jednání a tato jednání jsou neveřejná,“ vyhýbá se přímé odpovědi na otázku Ekonomického deníku Říha. „Na základě letitých zkušeností musím konstatovat, že použití předmětných institutů není překážkou při uzavírání smluv na veřejné zakázky a neobávám se, že by mohly být napadeny Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže,“ dodává.

Jak je na tom Filip Říha s letitými zkušenostmi na obraně? Absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci v oboru právo a právní věda. Na **Fakultě sociálních věd** v Praze se pak věnoval mediálním studiím. Má za sebou dvě stáže: odbornou praxi na zastupitelském úřadě České republiky ve Vídni a studijní pobyt v Evropském parlamentu. Na ministerstvu obrany pracuje od roku 2013.

Zpackaný nákup vest

Zbrojařské společnosti se po objevu nově formulovaném vzoru smluv začali na ministerstvu ptát, co se to vlastně přihodilo, a proč ministerstvo žádá dvouměsíční výpověď bez udání důvodu. „Žádáme vás o sdělení, zda tato poslední odrážka skutečně v návrhu kupní smlouvy má být či zda se jedná o formální chybu? Současně se domníváme, že pokud by se nejednalo o chybu, pak je takovéto znění smlouvy po právní stránce nesrozumitelné, neurčité a značně nevyvážené,“ zněl dotaz.

Odpověď přišla nekompromisní. „Zadavatel pro objasnění sděluje, že smluvní podmínky byly v předmětném zadávacím řízení stanoveny pro všechny potenciální dodavatele stejně a nelze o nich jednat, jelikož užší řízení, které pro zadání této veřejné zakázky zadavatel zvolil, jednání o smluvních podmínkách nepřipouští. Zadavatel závěrem uvádí, že v případě nesouhlasu se zněním požadovaných smluvních podmínek, tazatel není povinen nabídku v předmětném zadávacím řízení podat,“ stojí v odůvodnění ministerstva obrany na neveřejné části webových stránek resortu. Úzkostlivá úprava dodavatelско-odběratelských smluv se na ministerstvu obrany, jak už Ekonomický deník upozornil, začala nově uplatňovat po prohrané soudní při kvůli zrušenému nákupu balistických vest od České zbrojovky Uherský Brod. Zbrojovka v roce 2015 zvítězila v tendru na dodávku přesně 2 290 neprůstřelných vest díky nejnižší nabídnuté ceně. Balistické panely měly ochránit vojáky před střelivem s vysokou průrazností. Ministerstvo obrany pod vedením někdejšího šéfa Martina Stropnického z hnutí ANO ale od smlouvy odstoupilo.

Důvodem byly dohady týkající se použitého materiálu při výrobě vest. „Státní ověřování jakosti mělo výhrady, zbrojovka s tím nesouhlasila a vznikl jakýsi spor. Je to přesně to, co se někdy v soutěžení stane. Mě to mrzí, nevím, jestli někoho označit za viníka,“ uvedl tehdy Stropnický. Zbrojovka kvůli tomu ministerstvo zažalovala.

Začalo to u zrušené zakázky na nákup balistických vest, kvůli které se dodavatel – Česká zbrojovka Uherský Brod – s ministerstvem soudí. Repro: czub.cz

Městský soud v Praze dal letos v dubnu, po více než třech letech v neveřejném jednání za pravdu České zbrojovce. Tedy minimálně částečně. „Rozhodnutím z dubna 2019 Městský soud zrušil, a vrátil tudíž k prvoinstančnímu řešení, správní rozhodnutí Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti a následující rozhodnutí státního tajemníka ministerstva obrany, jakožto odvolacího orgánu... Již dříve byly spory vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10A 86/2016 a sp. zn. 11 A 40/2016 rozhodnuty ve prospěch ministerstva obrany,“ bránil se ale informacím o prohraném soudu mluvčí resortu Jan Pejšek.

Protože českým vojákům v zahraničních misích kvůli krachu dodávky hrozilo, že neprůstřelné vesty nebudou, ministerstvo proto narychlo přes alianční agenturu NSPA pořídilo pět set amerických nosičů balistických plátů SPCS Magnum TAC-1 za 17,5 milionu korun. Dalších tisíc vest za 52 milionů korun nakoupilo později. Smlouvu na dodání 5 500 balistických vest za 255 milionů korun nakonec obrana uzavřela s královéhradeckou společností Argun. První tranši – 1 300 kusů – armáda obdržela na konci roku 2017.

Podle mluvčího Pejška nicméně kvůli rozhodnutí soudu nehrozí, že by nyní resort musel nakoupit i 2 290 vest od České zbrojovky: „K tomu nedojde a dojit ani nemůže, protože ministerstvo obrany už v závěru roku 2016 odstoupilo od smlouvy,“ řekl Pejšek po soudu serveru irozhlas.cz. Ministerstvo jeho ústy vzápětí také uvedlo, že informace Českého rozhlasu o prohraném soudu nebyly správné, a že soud odstoupení od smlouvy na nákup balistických vest vůbec neřešil.

Jan Hrbáček

(Po zveřejnění článku se Ekonomickému deníku začali ozývat zástupci zbrojařských firem, kteří už se s popisovanými, nově vyžadovanými, smluvními podmínkami na ministerstvu obrany setkali. Zareagovalo také ministerstvo. „Možností vypovězení smlouvy chceme chránit stát jako zadavatele zakázek z veřejných prostředků. Přistoupili jsme k tomu na základě negativních zkušeností ze zablokovaných smluvních vztahů, které se dlouhodobě nacházely v patové situaci. Naprosto odmítám tvrzení, že tím podporujeme korupční jednání,“ říká náměstek pro řízení sekce vyzbrojování a akvizic Filip Říha.)

URL| <https://ekonomickydenik.cz/ministerstvu-obrany-vznika-novy-korupcni-potencial-smlouvu-dodavatelem-mozne-vypovedet-bez-udani-duvodu/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ekonomicky-denik.cz

Velký problém se zakázkami na ministerstvu obrany. Smlouvu s dodavatelem je možné vypovědět bez udání důvodu

2.10.2019 politicke-listy.cz str. 00

Bude zajímavé sledovat, zda ministerstvo obrany uplatní klauzuli o výpovědi bez udání důvodu také do smlouvy na nákup amerických vrtulníků Viper a Venom. Ministr obrany Lubomír Metnar nahlíží do kokpitu Vipera na Dnech NATO v Ostravě. Repro: mocr.army.cz

Po jmenování náměstka Filipa Říhy do vedení sekce ministerstva obrany, která kontrahuje stamiliónové armádní zakázky, nastaly zcela nové časy. Zbrojaři jsou nyní nuceni podepisovat smlouvy, ve kterých je klauzule stanovící zánik smluvního vztahu i bez udání důvodu s dvouměsíční výpovědní lhůtou. Pro firmu, která například musí kvůli zakázce investovat do subdodávek, to může znamenat smrtící podmínku. Odborníci varují také před možným korupčním potenciálem nově vystavěných smluv.

Zhruba půl roku si sekce vyzbrojování a akvizic ministerstva obrany klade do smluv velmi tvrdou podmínku vůči svým dodavatelům – zbrojařským firmám.

„Začali to uplatňovat zhruba před půl rokem, odvíjí se to od prohraného soudu s Českou zbrojovkou kvůli balistickým nákupům vest, který případ vrátil k prvoinstančnímu projednání,“ informoval Ekonomický deník

obeznámený zdroj z ministerstva. Dá se snadno říci, že nový přístup je až neuvěřitelně diskriminační. Resort je dle nově formulované dikce smluvních podmínek oprávněn odstoupit od kontraktu bez udání důvodu. A to ve dvouměsíční lhůtě, která začíná běžet den po doručení výpovědi.

Tento postup vyvolal mezi českými zbrojaři doslova zděšení. Firmy jsou tímto nevybíravým způsobem tlačeny do situace, že budou investovat například do subdodávek, ale ministerstvo jim najednou vypoví smlouvu, a potenciálním subdodavatelům vznikne ztráta v miliónech, či v horším případě v desítkách či stovkách miliónů korun. Tato klauzule, která je už aktivně uplatňována vůči českým zbrojařům, podle všeho nebude použita při nákupu amerických vrtulníků Viper a Venom, přesahujícím deset miliard korun.

Čeští zbrojaři se kvůli citlivosti problematiky nechtějí k ultimátu ministerstva obrany vyjadřovat. Někteří z nich už

„kapitulovali“ a takto jednostranně výhodnou smlouvu pro resort podepsali, jinak by měli na obraně prostě

„utrum“.

„Paradoxně to není asi úplně právní problém, spíše obchodně-morální. Měli by pro to mít nějaký měřitelný důvod a měli by vědět, že je to praktika na trhu, která bude obecně akceptována. Jinak se může stát, že se ministerstvu nikdo nepřihlásí. Nebo dokonce, že se přihlásí jen jeden a to ten, který si bude jist, že to vůči němu uplatněno nebude,“ uvedl k novým praktikám resortu obrany právník Radek Pokorný. V jeho vyjádření je cítit jistý špilec na možný korupční potenciál nového opatření.

Podobnou optikou to vnímá i šéf Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiří Hynek.

„Uvedená formulace naprosto postrádá logiku. Jediným důvodem bude, že se tak někdo rozhodne, aniž by musel vysvětlit, proč? Ideální prostředí pro korupci a klientelismus,“ rozčiluje se Hynek. Firmám, které nebudou chtít vyhovět přáním úředníka nebo nebudou „přátelské“, se může podle Hynka smlouva vypovědět bez udání důvodu.

„Nakoupený materiál a již vyrobené zboží vytvoří firmě přímou ekonomickou ztrátu. A výrobce nebude mít nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů, protože to, že ministerstvo smlouvu vypovědělo, bylo podle smlouvy chybou výrobce. Vždyť je to na hlavu postavené a ve stylu: 'Drž hubu a krok',“ pokračuje Hynek. Potvrzuje zjištění Ekonomického deníku, že tato formulace byla do smluv zavedena teprve nedávno.

„Ihned mě někteří naši členové v té věci kontaktovali. Tento bod považují za nepřijatelný, ale chtějí ministerstvu dodávat,“ tak podle Hynka

„podepsali“.

Šéf asociace se dotazoval kvůli aktuálnímu problému šéfů partnerských zahraničních asociací ze zemí NATO, zda-li i v jejich zemích je podobná praxe zvykem.

„Měl jsem pocit, že to naprosto nechápou. Nebyl ani jediný, který by mi potvrdil, že je tomu u nich stejně,“ upozorňuje dále Hynek. Podle Hynkových zahraničních kolegů musí být k výpovědi vždy vážný a odůvodněný důvod. Státní úřad v rámci transparentnosti musí ke všem dodavatelům přistupovat stejně, tak by tato formulace měl být ve všech dodavatelských smlouvách.

„Na schůzi výboru pro obranu Poslanecké sněmovny dne 18. září byl projednáván plánovaný nákup víceúčelových a bojových vrtulníků. Z diskuse jsem pochopil, že u této zakázky určuje americká strana, jak má vypadat smluvní vztah. Proč, když je dodavatelem český výrobce, je to mu jinak? Jsem si vědom, že vyzbrojování je dlouhodobým problémem ministerstva. Ale smlouvy s takovou podmínkou ho nezlepší a k dobrým vztahům výrobců s ministerstvem nepřispějí,“ uzavírá Hynek.

Nově nastavená pravidla se nepozdávají ani bývalému šéfovi Národního úřadu pro vyzbrojování, brigádnímu generálu Pavlu Bulantovi, takto jednostranné ustanovení o ukončení obchodního vztahu za jeho éry aplikována nebylo.

„I když má kupující právo dostat zboží nejlepší kvality, tak ten smluvní vztah musí být vyrovnaný z hlediska dobrých mravů. Určitě by mělo být možné lze od smlouvy odstoupit, ale prodávajícímu i kupujícímu musí být jasně a konkrétně definovány důvody. Připadá mi to jako nehorázné, naprosto šikanózní prvek s velkým korupčním potenciálem. Pak by totiž mohly být firmy také vyhodnocovány podle toho, jak moc budou štedré,“ varuje generál Bulant.

Narazí u antimonopolního úřadu?

Problém pro Ekonomický deník podrobněji analyzoval právník Michal Mazel, někdejší bezpečnostní ředitel ministerstva obrany. Možnost zadavatele ukončit libovolně, a bez udání důvodu, smluvní vztah uzavřený na základě zadávacího řízení, vnáší do vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem podstatnou a neodůvodněnou právní nejistotu, tvrdí Mazel.

„Tato nejistota se ve svém důsledku promítá již do zadávacích podmínek veřejné zakázky, neboť dodavatelé při tvorbě svých nabídek a cenových kalkulací na předmět veřejné zakázky nemohou mít jistotu o rozsahu plnění, které bude na základě smlouvy na plnění veřejné zakázky skutečně poskytnuto. Vedle toho

předmětné smluvní ustanovení umožňuje i značnou svévůli zadavatele vůči jednotlivým dodavatelům, neboť jeho uplatnění není závislé na skutečnosti, kterou by mohli dodavatelé kvalifikovaně odhadnout či svým vlastním jednáním ovlivnit,“ vysvětluje Mazel.

Zadavatel se touto formulací podmínek podle Mazla dostává do rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, ze kterého vyplývá mimo jiné povinnost zadavatele formulovat zadávací podmínky veřejné zakázky v podrobnostech potřebných pro účast dodavatele v zadávacím řízení a nepřeneset odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

„Uvedený postup zadavatele současně představuje nejen porušení ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek, ale i porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek uvedených v ustanovení paragrafu 6, konkrétně zásady transparentnosti a rovného zacházení,“ pokračuje Mazel.

K obdobnému závěru podle Mazla už v minulosti dospěl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) v rámci své rozhodovací praxe, když mimo jiné konstatoval, že:

„V návaznosti na vymezení předmětu plnění veřejné zakázky je nutné zajistit, aby nemohla nastat situace, kdy uchazeči budou koncipovat svoje nabídky s očekáváním určitého rozsahu plnění, v návaznosti na tento rozsah následně budou strukturovat nabídkovou cenu, a výsledný finální rozsah plnění bude závislý na skutečnosti, kterou dodavatelé na základě nastavení zadávacích podmínek nemohli kvalifikovaně odhadnout, a se kterou nemohli kalkulovat v procesu cenotvorby, a následně tak budou ‘nuceni’ plnit závazky vyplývající ze smlouvy na modifikovaný rozsah předmětu plnění veřejné zakázky.“

Takový postup zadavatele úřad označil dle Mazla za nezákonný.

„Z výše uvedených důvodů tedy nelze akceptovat argumentaci zadavatele, který nadepsané nedostatky zadávacích podmínek překlenuje tvrzením, že předmětné smluvní ustanovení platí shodně pro všechny dodavatele, a tedy nemůže být ‘diskriminační’. Jako nepřiléhavý se jeví i argument zadavatele, že dodavatel není povinen do zadávacího řízení podat nabídku, a tedy není povinen toto smluvní ujednání akceptovat, neboť nezákonným nastavením zadávacích podmínek nelze vytvářet překážky v účasti dodavatelů v zadávacím řízení,“ uzavírá nově nastavené obchodní podmínky ministerstva obrany Michal Mazel.

Ekonomický deník kvůli těmto výše zmíněným argumentům náměstkovi ministra obrany Filipu Říhovi položil otázku:

„Do kolika smluv s dodavateli už byla tato klauzule vpravena? Bude použita např. i do smlouvy na nákup vrtulníků z USA? Pokud ne, proč?“

Říha na obě otázky ve své reakci na otázky Ekonomického deníku odpověděl vyhýbavě (viz níže – pozn. red.).

Žádná novinka, prý standard

Ministerstvo obrany, na rozdíl od českých zbrojařů, tvrdí, že tato ustanovení ve svých smlouvách používá běžně od doby účinnosti obchodního zákoníku, tedy od roku 1992 a pokračuje v nich i za současné právní úpravy novelizovaného občanského zákoníku.

„Ustanovení nelze považovat za diskriminační. Jsou do smluv zapracovávány z opodstatněných důvodů, v souladu s platnou úpravou závazkových vztahů a současně jsou konkrétní smlouvy součástí zadávacích řízení, ve kterých zadavatel postupuje v souladu se zásadami ve smyslu ustanovení § 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,“ tvrdí Filip Říha.

Ministerstvo obrany podle něj vystupuje z pozice ústředního orgánu státní správy, vynakládá na veřejné zakázky veřejné finance, a tak podle Říhy logicky postavení zadavatele a dodavatele nemůže být již z povahy věci rovné.

„Jako příklad, kdy se předmětná ustanovení velmi hodila, můžu uvést například situaci, kdy resort ministerstva obrany odstoupil od smlouvy z důvodu nevyhovujících výsledků vojenských zkoušek anebo výpověď ze smlouvy jako reakce na organizační změny, jakou bylo například zrušení základní vojenské služby. Ministerstvo obrany se při zadávání veřejných zakázek řídí právním řádem České republiky. Není důvod zapracovávat do smluv ustanovení jiných právních řádů, nicméně například zadávání veřejných zakázek na Slovensku je velmi podobné. Navíc členské státy Evropské unie jsou vázány současně legislativou EU, která se do národních legislativ promítá,“ uvádí dále Říha.

Ministerstvo obrany si podle něj nevede statistiku, na základě které by bylo schopno říct, v kolika smlouvách byly instituty jednostranného odstoupení od smlouvy po její podstatné porušení ze strany prodávajícího a výpovědi bez udání důvodu ze strany kupujícího použity.

„Troufám si však říci, že do podstatné většiny smluv uzavíraných na základě zadávacích řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek zapracovány byly. Zda budou tato ustanovení součástí smlouvy na pořízení vrtulníků ze Spojených států amerických, nemohu odpovědět kladně ani záporně. Smluvní podmínky jsou ve fázi jednání a tato jednání jsou neveřejná,“ vyhýbá se přímé odpovědi na otázku Ekonomického deníku Říha.

„Na základě letitých zkušeností musím konstatovat, že použití předmětných institutů není překážkou při uzavírání smluv na veřejné zakázky a neobávám se, že by mohly být napadeny Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže,“ dodává.

Jak je na tom Filip Říha s letitými zkušenostmi na obraně? Absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci v oboru právo a právní věda. Na **Fakultě sociálních věd** v Praze se pak věnoval mediálními studii. Má za sebou dvě stáže: odbornou praxi na zastupitelském úřadě České republiky ve Vídni a studijní pobyt v Evropském parlamentu. Na ministerstvu obrany pracuje od roku 2013.

Zpackaný nákup vest

Zbrojařské společnosti se po objevu nově formulovaném vzoru smluv začali na ministerstvu ptát, co se to vlastně přihodilo, a proč ministerstvo žádá dvouměsíční výpověď bez udání důvodu.

„Žádáme vás o sdělení, zda tato poslední odrážka skutečně v návrhu kupní smlouvy má být či zda se jedná o formální chybu? Současně se domníváme, že pokud by se nejednalo o chybu, pak je takovéto znění smlouvy po právní stránce nesrozumitelné, neurčité a značně nevyvážené,“ zněl dotaz.

Odpověď přišla nekompromisní. „Zadavatel pro objasnění sděluje, že smluvní podmínky byly v předmětném zadávacím řízení stanoveny pro všechny potenciální dodavatele stejně a nelze o nich jednat, jelikož užší řízení, které pro zadání této veřejné zakázky zadavatel zvolil, jednání o smluvních podmínkách nepřipouští. Zadavatel závěrem uvádí, že v případě nesouhlasu se zněním požadovaných smluvních podmínek, tazatel není povinen nabídku v předmětném zadávacím řízení podat,“ stojí v odůvodnění ministerstva obrany na neveřejné části webových stránek resortu. Úzkostlivá úprava dodavatelsko-odběratelských smluv se na ministerstvu obrany, jak už Ekonomický deník upozornil, začala nově uplatňovat po prohrané soudní při kvůli zrušenému nákupu balistických vest od České zbrojovky Uherský Brod. Zbrojovka v roce 2015 zvítězila v tendru na dodávku přesně 2 290 neprůstřelných vest díky nejnižší nabídnuté ceně. Balistické panely měly ochránit vojáky před střelivem s vysokou průrazností. Ministerstvo obrany pod vedením někdejšího šéfa Martina Stropnického z hnutí ANO ale od smlouvy odstoupilo.

Důvodem byly dohady týkající se použitého materiálu při výrobě vest.

„Státní ověřování jakosti mělo výhrady, zbrojovka s tím nesouhlasila a vznikl jakýsi spor. Je to přesně to, co se někdy v soutěžení stane. Mě to mrzí, nevím, jestli někoho označit za viníka,“ uvedl tehdy Stropnický. Zbrojovka kvůli tomu ministerstvo zažalovala.

Městský soud v Praze dal letos v dubnu, po více než třech letech v neveřejném jednání za pravdu České zbrojovce. Tedy minimálně částečně.

„Rozhodnutím z dubna 2019 Městský soud zrušil, a vrátil tudíž k prvoinstančnímu řešení, správné rozhodnutí Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti a následující rozhodnutí státního tajemníka ministerstva obrany, jakožto odvolacího orgánu... Již dříve byly spory vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10A 86/2016 a sp. zn. 11 A 40/2016 rozhodnuty ve prospěch ministerstva obrany,“ bránil se ale informacím o prohraném soudu mluvčí resortu Jan Pejšek.

Protože českým vojákům v zahraničních misích kvůli krachu dodávky hrozilo, že neprůstřelné vesty nebudou, ministerstvo proto narychlo přes alianční agenturu NSPA pořídilo pět set amerických nosičů balistických plátů SPCS Magnum TAC-1 za 17,5 milionu korun. Dalších tisíc vest za 52 milionů korun nakoupilo později. Smlouvu na dodání 5 500 balistických vest za 255 milionů korun nakonec obrana uzavřela s královéhradeckou společností Argun. První tranš – 1 300 kusů – armáda obdržela na konci roku 2017.

Podle mluvčího Pejška nicméně kvůli rozhodnutí soudu nehrozí, že by nyní resort musel nakoupit i 2 290 vest od České zbrojovky: „K tomu nedojde a dojít ani nemůže, protože ministerstvo obrany už v závěru roku 2016 odstoupilo od smlouvy,“ řekl Pejšek po soudu serveru irozhlas.cz. Ministerstvo jeho ústy vzápětí také uvedlo, že informace Českého rozhlasu o prohraném soudu nebyly správné, a že soud odstoupení od smlouvy na nákup balistických vest vůbec neřešil.

Jan Hrbáček

(Po zveřejnění článku se Ekonomickému deníku začali ozývat zástupci zbrojařských firem, kteří už se s popisovanými, nově vyžadovanými, smluvními podmínkami na ministerstvu obrany setkali. Zareagovalo také ministerstvo. „Možností vypovězení smlouvy chceme chránit stát jako zadavatele zakázek z veřejných prostředků. Přistoupili jsme k tomu na základě negativních zkušeností ze zablokovaných smluvních vztahů, které se dlouhodobě nacházely v patové situaci. Naprosto odmítám tvrzení, že tím podporujeme korupční jednání,“ říká náměstek pro řízení sekce vyzbrojování a akvizic Filip Říha.)

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=209929-velky-problem-se-zakazkami-na-ministerstvu-obrany.-smlouvu-s-dodavatelem-je-mozne-vypovedet-bez-udani-duvodu.html>

Návrh zákona o nakládání se zbraněmi

2.10.2019 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

?Ministerstvo vnitra přišlo s návrhem zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky. Ten by měl postihnout paramilitární struktury, které by chtěly suplovat oficiální bezpečnostní složky státu. Míří tak proti takzvaným domobraneckým skupinám. Ty sice ve svých stanovách hojně deklarují vlastenectví, podle BIS mají ale spíš členové takových skupin často krajně radikální až extremistické názory. Domobranecké spolky za bezpečnostní riziko považuje i ministerstvo vnitra, proto nyní přichází se zmiňovaným návrhem zákona. My probereme jeho klady a zápory. Se mnou ve studiu už je Milena Bačkovská, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky. Dobrý den.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Dobrý den.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A mým druhým hostem je advokát a politolog Pavel Uhl. Dobrý den i vám.

Pavel UHL, advokát, politolog

Dobrý den.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Dámo a pane, prosím, na úvod je otázka stejná pro oba, poprosím o stručnější odpověď, protože my se dostaneme do těch podrobností, ale, paní Bačkovská, má ten návrh zákona, tak jak ho předkládá ministerstvo vnitra, smysl. Obhajte jeho smysluplnost?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Ano, tak samozřejmě má smysl, kdyby neměl, tak ho nepředkládáme. Vy jste to v tom úvodu vlastně sama zmínila, paramilitární nebo domobranecké spolky mohou představovat bezpečnostní riziko, opakovaně na to upozorňuje Policie České republiky, zpravodajské služby, vnitro už to několik let zmiňuje i ve zprávách o extremismu a myslíme si, že je vhodný čas na toto vyřešit i na zákonné úrovni.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak, kdyby to nemělo smysl takový zákon nepředkládáme, vy ten smysl vidíte, Pane Uhle?

Pavel UHL, advokát, politolog

Tak já mám určité pochyby, protože souhlasím plně s myšlenkou, že v demokratické funkční společnosti tyto struktury samovolně vznikající by neměly existovat a že stát by měl mít schopnost s nimi nějakým způsobem vyrovnat. Nicméně v tomto případě mi chybí nějaká hlubší analýza toho, jaká ta situace skutečně je, protože podle těch dostupných zpráv, které zde byly zmíněny, tento trend v podstatě je na nějakém ústupu a není, řekněme, aktuální společenskou hrozbou.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak pan Uhl říká, že ano, a i zprávy BIS o tom mluví, že aktivita domobranců klesá, proč tedy vlastně ministerstvo vnitra nyní přichází s takovou aktivitou?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Ono to souvisí s celkovou reformou zbrojního práva, kterou ministerstvo vnitra chystá. Ten vámi zmiňovaný zákon jeden ze čtyř, které, které se v současné době připravují. To, že v tuto chvíli ta aktivita není nějaká jako dramatická, může být pravda. Na druhou stranu my se tady snažíme reformovat zbraňové právo na dlouhou dobu dopředu. A musíme si uvědomit, že nejsme osamocený ostrov stačí se podívat na východ od nás, co se tam děje, jaká je tam situace. Domníváme se, že je třeba být proaktivní, nikoliv reaktivní, a teď je ta vhodná chvíle stanovit si nějak, anebo upravit si nějaké takovéhle věci do právního řádu.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pane Uhle, vy jste chtěl ještě dopovědět, promiňte, teď tím předělem jsme vám trochu vstoupili do řeči, nerada jsem to udělat. Ale dává vám to tedy smysl jako součást jaksi větší reformy zbrojního práva, jak mluví paní Bačkovská.

Pavel UHL, advokát, politolog

Nedává, protože to jsou dvě oddělené problematiky. Reforma zbrojního práva samozřejmě má svou logiku a tohle to je problém, který s těmi zbraněmi souvisí okrajově, je to problém sociální a ne problém kontroly zbraní. Já tady chci naznačit, že když stát se rozhodne nějakou činnost zakázat, nebo nějakým způsobem regulovat, tak vždycky musí počítat s tím, že tato akce vyvolá nějakou reakci. A tou je mimo jiné to, že dneska ty skupiny se prezentují celkem otevřeně a je poměrně snadné identifikovat v případě, v případě nějakého excesu i proti nim zasáhnout, protože současný právo zná mechanismy, jak reagovat na podobné situace. A pokud by stát přijal tuto právní úpravu, tak by tyto skupiny se stáhly do ilegality a nebyly tak dobře vidět a ta situace, je otázka, zda by ta situace z hlediska toho státu byla jako lepší.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Nezažene ministerstvo vnitra ty domobranecké spolky do ilegality, kde bude mnohem těžší tu jejich aktivitu monitorovat a vůbec proti nim zasahovat?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Toho my se neobáváme, pokud by tyto skupiny chtěly opravdu porušovat práva už v současné době, tak máme tady v trestním zákoníku několik trestných činů skutkových podstat, podle kterých je můžeme postihnout už v současné době. Nicméně stále nám tady chybí ten jednoznačný zákaz vůbec toho, že by takové ozbrojené skupiny měly vznikat.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Promiňte, ale neřeš to, že vám do toho vstupují, ale i občanský zákoník, ten přece zakazuje založení právnické osoby za účelem podpory násilí, dokonce zakazuje založit právnickou osobu ozbrojenou nebo s ozbrojenými složkami.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Občanský zákoník zakazuje vznik právnické osoby. My chceme mít ten rozsah poněkud širší, chceme mít možnost zasáhnout i proti neformálním uskupením, které nemají právní subjektivitu, nejsou to zapsané spolky, nicméně začnou se ozbrojovat, začnou nakládat se zbraněmi, začnou usilovat o získání přístupu ke zbraním, je to třeba i společnost nebo spolek, skupina lidí, kteří se sami o sobě mohou stát legálními držiteli zbraní, ale ten

důvod, proč seskupují potom už má směřovat například k ozbrojenému prosazování nějakých jejich zájmů, a to nám vadí.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Znamená to tedy, že prostřednictvím této normy budete umět zasahovat proti těm neformálním uskupením, i proti těm, které se stáhnou do té ilegality, jak se toho obával Pavel Uhl.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Domníváme se, že ano, že ty nástroje budou dostatečné na to, abychom proti nim zasáhnout dokázali.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Jaké nástroje tady máte, v tom zákoně?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Tak primárně my dokážeme zasáhnout normami správního práva, jak proti jednotlivým členům těchto skupin, fyzickým osobám, tak i proti samotným těm skupinám, nebo právnickým osobám, pokud vzniknou. Budeme moci jednak jim uložit pokutu a jednak jejich členů například zakázat nabývání zbraní legální, nabývání zbraní například na 10 let, tam zákaz činnosti se může uložit až...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Rozumím, tam je ta pokuta 200 tisíc za účast v takovém spolku, ale asi klíčové bude identifikace takových subjektů, tak jak ta bude probíhat dle toho zákona?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Identifikace, identifikace samozřejmě bude probíhat ve spolupráci s Policií České republiky, případně se zpravodajskými službami, nám jde o to, abychom mohli efektivně zasáhnout nejenom proti těm skupinám, ale i proti těm jednotlivcům, kteří se budou účastnit na činnosti takovýchto skupin.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pavel Uhl se hlásil o slovo, co se týká právě té identifikace těch spolků a odhalování?

Pavel UHL, advokát, politolog

Ten zákon, jak je koncipován v současné době, tak tu sankci definuje jako sankci podle správního práva. A já se obávám, že současné nástroje správního práva neumožňují policii identifikovat nějakou skupinu, která se sama vědomě skrývá. Pokud by to bylo v režimu trestního řádu, to znamená trestního práva, tak policie ty nástroje má, protože může nasadit nějaké operativní prostředky, ale v situaci, kdy jde pouze o podezření z přestupku, tak tyto kompetence nemá, v tom se obávám, že ta norma možná míří dobrým směrem, ale se špatnými nástroji.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Je podle vás bezzubá, řekněme, nebo říkáte se špatnými nástroji.

Pavel UHL, advokát, politolog

Působí to na mě tak, že přece známe sankce, pokud jako se někdo rozhodne té sankci vyhnout, tak má poměrně široké možnosti, jak toho dosáhnout, přece jenom to správní právo se od toho trestního výrazně liší. Já

bych ještě na to navázal. My zde máme kromě toho zmíněného občanského zákoníku poměrně dost skutkových podstat, které na podobné jednání míří. A mně zde chybí vlastně, a to už jsou jednání, které lze řešit právě těmi nástroji trestního práva, a mně zde chybí nějaká hlubší analýza, proč tyto nástroje nefungují, jestli byly použity, nebo z jakých důvodů nemohly být použity. A na to by měla navázat nějaká další zákonodárná iniciativa, která reaguje na tu nedostatečnou současnou právní úpravu, anebo by výstupem takové analýzy mohlo být to, že ta současná právní úprava není dostatečně aplikována. A v té důvodové zprávě tyhle úvahy mně prostě chybí.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Říká advokát a politolog Pavel Uhl. Dnes diskutujeme také s Milenou Bačkovskou, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství ministerstva vnitra. Vy jste řekla, paní Bačkovská, že ta norma by přinesla efektivní nástroje, jak vlastně odhalovat, identifikovat ty skupiny, které by byly mimo zákon, ale Pavel Uhl říká, ty sankce, nebo je to podle správního práva, správního řádu, tak to neumožní to, co by umožňoval trestní řád, čili třeba Policii České republiky nasadit odposlechy, a tak dále. Jaké nástroje tedy díky tomuto zákonu budete mít nebo budou mít ty orgány, které by měly ty skupiny odhalovat?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Tak samozřejmě v trestním zákoníku máme řadu skutkových podstat, které v případě, kdy ti jednotlivci nebo skupiny již páchají nějaké konkrétní trestné činy, tak je za ně můžeme postihnout.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Čili k tomu není potřeba ten nový zákon.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

K tomu, k tomu není potřeba nový zákon, do trestního zákoníku nezasahujeme, ale v současné době nám stále chybí jednoznačná deklarace toho, že samotný vznik ozbrojených skupin může být problematický a tyto skupiny vznikat neměly, to je jedna z věcí, které potřebujeme zařídit nebo zavést. A zároveň, zároveň jako pořád platí ta subsidiarita trestní represe, je to až ta ta poslední věc, ke kterou má stát přistoupit a že opravdu už tady dochází k nějakým výrazným vážným trestným činům, teprv potom se postupuje podle trestního zákoníku. My tady potřebujeme mít ještě vlastně nějaký předstupeň, který, který tady v současné době chybí, mít tady možnost rozpustit takovou, takovou domobranu, zakázat její činnost, zakázat činnost těm jednotlivým členům, připravit legálně držené zbraně ještě dřív než začnou něco páchat podle trestního zákoníku.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Jako takový předstupeň by vám to dávalo smysl, Pavle Uhle?

Pavel UHL, advokát, politolog

Za určitých okolností ano. Nicméně opakuji, chybí mi trochu hlubší analýza té reálné situace v tom terénu a toho, proč ty současné právní nástroje nefungují. Na druhé straně také, když si čtu tu normu jako takovou, tak mám tam mírný problém s tím, jak je ten problém jako jako technicky popsán po té legislativní stránce, protože tam ta domobrana nebo ty milice nejsou nějakým způsobem přesně definovány, používá se právě pojem domobrana nebo milice nebo podobné uskupení.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ozbrojená skupina.

Pavel UHL, advokát, politolog

Ozbrojená skupina. A ta norma je natolik obecná, že se bojím, že v případě nějakého incidenčního přezkumu případné sankce narazí v podstatě na přezkoumatelnost nějakých těchto opatření, to znamená, že celé to na mě působí jako dobře myšlený, v zásadě akceptovatelný nápad, který není úplně dobře promyšlen.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Právě, řekněme, paní Bačkovská, jak by vlastně to posuzování, zda jde o skupinu, která je mimo zákon, právě podle kritérií stanovených v té normě ministerstva vnitra, kterou navrhuje tedy ministerstvo vnitra, jak by obstáli, protože ty pojmy domobrana, jak říká Pavel Uhl, milice nejsou tam konkrétně definovány, tak nebude pak komplikovanější říct ano a dokázat, tato skupina porušovala zákon.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Tak ono ze své podstaty tyto skupiny nejsou přesně definované, někde se označí jako domobrana, někde se označí jako vlastenecký spolek...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A neměl by to právě definovat ten zákon, promiňte.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Ale ono tohle to označení v zásadě popisuje stejnou skupinu jakoby lidí. Jde to prostě o nějaké, ať už formalizované nebo neformální uskupení osob, které vlastně spojuje několik stejných bodů, snaha ozbrojit se, nebo snaha, snaha se zbraněmi prosazovat nějaké, nějaké své zájmy, ať už politické, náboženské a využívat tyto zbraně. Velmi často by ty zájmy mohly být i legitimní, pokud by tam nefiguroval ale ten ozbrojený prvek, takže my se nechceme vysilovat na snaze nalézt geniální definici pojmu domobrana. Jde nám prostě o to označit jednoznačně, že takovéhle skupiny, takovéhle spolky, ať už formální nebo neformální, vznikat nemají, nesmí. A je třeba, a je možno proti nim zasáhnout.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ale chcete to definovat jednoznačně, teď v té druhé části vaší odpovědi jste to řekla, ale přitom to tam vlastně nedefinujete.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Tady, jak pan Uhl říkal, tak samozřejmě v průběhu nějakého jakéhokoliv správního řízení můžeme narazit na problém, jak, jak jakoby tohle to...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Dokazovat.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Postihnout, jak to dokazovat. Na druhou stranu já se neobávám toho, že až ten tenhle ten případ v reálu nastane, pokud někde nastane, tak ty důkazy prostě budou hodnoceny standardním způsobem, nejdříve správním řízením, potom případně u soudního přezkumu. A ten správní orgán se s tím bude muset vypořádat, ty důkazy tam prostě budou muset být.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak, ale neměl by je explicitně nějakým způsobem vyžadovat ten zákon, který chcete prosadit?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Zákon tady vlastně popisuje, co mu vadí. Vadí mu sdružování těch lidí za nějakým konkrétním účelem se zbraněmi, se zbraněmi, ať už jsou to zbraně střelné, ať jsou to výbušniny, ať jsou to nějaké pyrotechnické výrobky, které tam zmiňujeme, prostě je tam ten, je tam jednoznačný nebo bude tam jednoznačný tenhle ten prvek. Jak už jsem říkala, bude potom jedno, jestli se ten spolek bude označovat jako domobrana nebo ochranný sbor, to samotné označení podstatné nebude. Podstatná bude vlastně ta jejich činnost nebo ta jejich deklarovaná činnost.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Jak vy, pane Uhle, vidíte právě potom to dokazování ve správním řízení, jestli tady skutečně mluvíme o skupině, která porušuje zákon, anebo jestli jde o spolek, který, nevím, organizuje výuku a edukaci?

Pavel UHL, advokát, politolog

Tak stále mám obavy, protože ve správním řízení ten správní orgán těch možností moc nemá. Může si pozvat osobu žádat po ní vysvětlení. Nepředpokládám, že by členové takového uskupení jako nějakým způsobem spolupracovali. Je možné v případě, že ta osoba je přistižena přímo při tom páchání toho přestupku, jí třeba zabavit nějakou věc, ale aby se prokázala nějaká organizační struktura, tak to chce minimálně nějaké operativní prostředky typu odposlech nebo sledování, což správní řád neumožňuje, takže možná, že zde budeme mít to, čemu paní Bačková říká deklaraci státu, ale nástroj, který, myslím, v důsledku bude obtížně prosaditelný a pokud se prosadí, tak u toho soudu, když se to potom dostane k tomu přezkumu, tak se ani tak nebojím toho, že by neobstály ty konkrétní důkazy, ale že ten správní orgán neunes tu argumentační tíži toho, že tohle to je to přesně, co ten zákon zakazuje, protože ten zákon zakazuje sice něco obecného, používá pojmy, nikoliv právní, ale, řekněme, sociologické nebo politologické, které sám nedefinuje, což v právu nebývá tak úplně zvykem. A ten soud, když on sám je zvyklý stavět na nějaké právní jistotě, bude stát před úvahou, zda tohle posvětit nebo ne, tak se bojím, že spíš ten výsledek bude negativní, to znamená, ano, budeme zde mít tak deklaraci toho, co se nemá, ale ta realizace, obávám se, že nebude jednoduchá.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Bude to tedy pouze deklaratorní tímto způsobem, že po tom, co se týká opravdu nějaké vymahatelnosti u správního orgánu, už to nebude tak lehké, protože já, když si třeba vezmu tady přímo ze zákona, tak ozbrojenou skupinou však není ani například braný spolek, který organizuje výuku a výcvik ve střelbě, fakticky ve formě vojenského výcviku, pokud jeho cílem je jen zvyšovat znalosti a dovednosti svých členů a nikoliv ozbrojenými prostředky prosazovat svou společenskou agendu. Nebude se za to moci skrýt jakýkoliv domobranecký spolek v konečném důsledku.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Nedomníváme se, že by k tomu mohlo takhle docházet. Tyhle ty spolky nebo tahle ta uskupení, která vy jste citovala, to mohou být například, například různé akce pořádané, nebo různé spolky pořádané ministerstvem obrany v rámci akcí nebo v rámci toho jejich takzvaného pokosu, případně v rámci jako akcí aktivních záloh. Nedomníváme se, že by za tohle to se mohly skrývat i nějaké domobrany, milice, které by tady chtěly, chtěly vlastně působit proti demokratickému zřízení tohoto státu.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A v čem by byl ten rozdíl, nebo já se stále ptám jaksi na tu, na ten průběh v tom správním řízení, kdy nepředpokládám, že by samy dobu domobranecké spolky řekly, ano, my jsme chtěly naše cíle prosadit se zbraní v ruce. Co vám dává ten zákon v té definici nebo v té identifikaci navíc, co může skutečně odlišit takové organizace?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

No, tak jak už jsem říkala, jde nám, jde nám o to jednoznačně říci, že nám vadí prostě ozbrojené skupiny, potom jsme tam dopřesnili nebo snažíme se dopřesnit, co nám vadí, usilování o přístupu ke zbraním. Vadí nám i ta snaha prosazovat tady jejich zájmy ozbrojeným způsobem, zájmy, které by mohly směřovat proti demokratickému zřízení, proti právům jiných osob, ale samozřejmě zatím by to jejich, ale chceme zasáhnout nebo mít možnost zasáhnout i v případech, kdy ta intenzita ještě není taková, aby bylo možno využít instituty trestního práva, které už v současné době trestní zákoník zná.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Znovu tedy ten předstupeň k tomu, než se to stane předmětem trestního řízení. Tak, pane Uhle, přece jen už jsme o tom mluvili, ale jestli se tam nedá najít nebo vidíte na tom zákonu něco pozitivního, přece jen, jak mluví paní Bačkovská o tom, že je tady ta jasná deklarace státu, my nechceme, aby tady vůbec takové organizace vznikaly.

Pavel UHL, advokát, politolog

Tak ta deklarace státu, tu lze hodnotit pozitivně, když stát říká, já tady nechci mít paramilitární složky, které fungují autonomně, tak to je myšlenka, která je chvályhodná, ale způsob té normativní reakce mě, stále ve mně vzbuzuje rozpaky, jak bych to měl nějakým způsobem zobecnit. Tak my zde máme jednotlivé skutkové podstaty trestné, které reagují na nějaké jednání. Potom zde máme popis nějakého obecnějšího problému, který ale typově je vlastně problematictější než ty jednotlivé trestné činy, jo, když někdo si přisvojí činnost státních orgánů jednotlivým excesem, nebo když někdo spáchání něco se zbraní, nebo organizuje nějakou skupinu, kterou trestní zákon zakazuje, tak to jsou stále dílčí skutky a potom zde máme popsany jev, který v podstatě ukazuje na úplnou dysfunkci státu. A jestliže se zde hovořilo o subsidiaritě, tady se zvolil poměrně podivný přístup, že jev, který je strukturálně svým způsobem problematictější se řeší nástrojem jemnějším než ty problémy, které jsou jakoby, dílčí, jo, to znamená, že my zde máme trestní nástroje, nebo prostě právní nástroje na jednotlivý konkrétní prvky, ale komplexní jev řešíme na úrovni správního práva, který ale nemá žádné reálné procesní nástroje, jak ty věci identifikovat a objasnit. To je prostě něco, v čem vidím technický legislativní problém. A bohužel argumenty paní kolegyně mě nepřesvědčily, že to bude fungovat.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Rozumíte těm výtkám, paní Bačkovská, které tady teď vyslovil Pavel Uhl?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Já myslím, že názory pana Uhla jsou naprosto legitimní. Nicméně já je nesdílím.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ale přece jen ten jev je komplexní, řekněme, společenský, pokud by tady se mělo zabráňovat vzniku skupinám, které skutečně můžou být nějakým způsobem nebezpečné jaksi našemu vnitřnímu uspořádání. Tak vy považujete ten, tu normu za komplexní řešení toho problému?

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Tak je to vlastně další kamínek do té mozaiky našeho právního řádu která, který v současné době už máme, sama jste tady zmínila občanský zákoník, máme tady trestní, trestní zákon, v zákoně o sdružování politických stran, máme také jednoznačnou deklaraci o tom, že politické strany nesmějí být ozbrojené, ani nemohou mít své ozbrojené ozbrojené spolky..., složky. Tohle to vždycky směřuje třeba na tu politickou stranu, ale ne už potom na ty lidi, kteří se, kteří by chtěli být členy nějaké takové ozbrojené pěsti jakékoliv politické strany. My se domníváme, že to, co my teďka navrhujeme, vlastně doplní další kamínek do té mozaiky, umožní nám například

postihnout i ty konkrétní osoby, kteří by, kteří by se chtěli začít stávat tedy ozbrojenou pěstí nějaké politické strany nebo jiného spolku další.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Další kamínek do mozaiky. Pane Uhle, na stranu druhou přece pro takové skupiny je klíčová prezentace na internetu, než kolikrát tedy, než samotná ta činnost, tak nemůže ten zákon alespoň zamezit těm propagandistickým aktivitám tomu propagandistickém působení?

Pavel UHL, advokát, politolog

Nevím. Doufám, že pokud ten zákon bude přijat, že to fungovat takto bude, ale jistotu ohledně tohoto nemám, protože tam stačí, aby se ten spolek nebo ta skupina prezentovala ideově a skrývala tu svou organizačně ozbrojenou stránku. A toho účelu dosaženo nebude.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ještě mě zajímá jedna věc. Bývalý ministr vnitra Milan Chovanec, stranický kolega Jana Hamáčka, uvažoval opačným směrem, než právě Jan Hamáček, chtěl prosadit změnu ústavního zákona, podle níž by se civilní ozbrojenci podíleli na ochraně státu a vznik aktivních záloh ministerstva vnitra, jež by se stávali občanů, kteří nepatří mezi vojáky v záloze. Já se jinými slovy ptám, jestli by ta cesta legalizovat ty skupiny a zapojit je, teď mluvím o tom opravdu smysluplně a kladu důraz na to slovo smysluplně, pokud by to šlo do státních struktur, jestli by nebylo lepší je zkrátka legalizovat než kriminalizovat.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Já se domnívám, že to není ale v rozporu, tohle to, nám jde právě o ty živelně vznikající spolky, které tady mají naprosto nelegitimní, nelegitimní cíle, ve své podstatě i nezákonné, případně protidemokratické cíle. To, že tady už vznikají vlastně spolky legálních držitelů zbraní, různé střelecké kluby, to je naprosto v pořádku. To, že tady ministerstvo obrany pořád organizuje aktivní zálohy, také je to prostě součástí nějakého zapojování občanů do vnitřního pořádku, do obrany České republiky, které vlastně vyplývá i z našeho ústavního zakotvení i jako zákon a i z toho, že všichni máme stále ještě brannou povinnost, takže to si myslím, že není v rozporu a může to jít naopak ruku v ruce.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Bezpečnostní analytik Libor Stejskal z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy poukázal na to, že ale, i když vy mluvíte, paní Bačková, o tom, že tady živelně vznikají ty spolky, které mají opravdu nelegitimní cíle, tak pan Stejskal říká, že dlouhodobě stát neměl o takové skupiny příliš zájem a tím pádem se domobrana často chybně zaměřuje za extremistickou skupinu a že v jiných zemích ty domobrany fungují například na principu policejních záloh. Pane Uhle, vy vidíte nějakým způsobem v tom širším kontextu ten vývoj, který mohl vést k tomu, že teď tu máme skutečně skupiny, které se dají označit za extremistické, že tedy nějakým způsobem o něm měl třeba stát pečovat už dřív.

Pavel UHL, advokát, politolog

Ne, nemyslím si to, protože ten odkaz na ty jiné země počítá s trošku jinou právní obecnou kulturou, v těch zemích ta domobrana třeba může mít nějakou tradici, ať už je to Švýcarsko nebo národní rada ve Spojených státech, myslím si, že v českém kontextu to není cesta, kterou by se měl tento stát vydávat. A myslím, že ta cesta označená panem Chovancem nemá smysl.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Advokát a politolog Pavel Uhl byl naším hostem. Děkuji vám za to. Na shledanou.

Pavel UHL, advokát, politolog

Děkuju. Na shledanou.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A ve studiu s námi také Milena Bačkovská, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky. Děkuji i vám. Na shledanou.

Milena BAČKOVSKÁ, vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky

Na shledanou.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Od mikrofonu loučí Karolína Koubová.

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 libereckenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejráději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory

některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zauímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechťeli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.libereckenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 plzenskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

3. října 2019 - 06:20

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevádí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchkoli seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68

milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Tisk stránky Doporučit stránku

Ilustrační foto.

URL| <http://www.plzenskenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-roc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 usteckenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj

názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jistěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem

navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.usteckenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 novinkyvysocina.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobby. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobby realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchkoli seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejrady by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na

úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.novinkyvysocina.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 zlinskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jistěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejrady by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas

veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.zlinskenovinky.cz/sid=5dcb399f70ba42c6f18ea9fefc142f10/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 prazskenovinky.cz str. 00

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevdají vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobraných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejme se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůzek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho

pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechťeli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Ilustrační foto.

URL| <http://www.prazskenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zprávu-ct-a-proc-babiš-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 [kralovehradeckenovinky.cz](http://www.kralovehradeckenovinky.cz) str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoč? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO

nevdává vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jistěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejme se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jákýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.kralovehradeckenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nechci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 stredoceskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd UK**.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám

televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejrady by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechťeli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.stredoceskenovinky.cz/sid=9ade61a2b003d104f75fa3e91c3d80d5/zpravy/politika/proc-nechci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 karlovarskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevádí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchkoli seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé,

zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.karlovarskenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nechci-schvalit-vyrocni-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 jihoceskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj

názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoč? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jistěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem

navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.jihoceskenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 pardubickenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchkoli seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejrady by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na

úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.pardubickenovinky.cz/sid=37f477ccc2494a7284e425a70cc74dfb/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 olomouckenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoch? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jistěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejrady by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas

veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.olomouckenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocní-zpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 jihomoravskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoc? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevdají vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobraných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůzek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho

pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechťeli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.jihomoravskenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nechci-schvalit-vyrocní-zprávu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

3.10.2019 moravskoslezskenovinky.cz str. 00

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoč? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc?

Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřítel v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO

nevadí vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslaneckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslancekou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

Ilustrační foto.

URL| <http://www.moravskoslezskenovinky.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocnizpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Případy výbuchu plynu: Loni explodovala chemička, před šesti lety zabíjel muž výbuchem sousedy

3.10.2019 prima.iprima.cz str. 00
archiv FTV Prima

Na jihu Čech dnes explodoval uniklý plyn a zapříčinil smrt jednoho člověka. Podobných případů se v České republice v průběhu let stalo několik. Nejhorší tragédií zůstává úmyslně způsobená exploze v obytném domě mužem, který měl spory se svými sousedy. Sedm z nich zabil.

Výbuchy v 90. letech

Jedna z tragédií způsobená únikem plynu se stala v roce 1992 v Karlových Varech. V ulici Elišky Černohorské explodoval svítiplyn v obytném domě, což mělo za následek čtyři mrtvé a jednoho těžce zraněného.

O tři roky později explodoval zemní plyn v dvoupatrové budově ve Frýdku-Místku. Výbuch zničil šest bytů, usmrtil tři osoby a deset zranil.

Čtyři mrtví v Brně

V Brně vybuchl v roce 2004 plyn, který unikl v bytovém domě v Tržní ulici. Na svědomí měl výbuch čtyři lidské životy, včetně čtyřleté holčičky. Tři z nich byli obyvateli domu, na čtvrtou obět, kolemjdoucí ženu, se budova zřítila.

V domě narušily plynové potrubí elektrické výboje. Z toho důvodu byli přivoláni pracovníci energetické společnosti, kteří se rozhodli dům neevakuovat. Společnosti se vina neprokázala, s vedením města se ale vyrovnala mimosoudně.

Frenštátská tragédie

V roce 2013 zalomil Antonín Blažek v bytovém domě klíč v zámku vchodových dveří, aby nikdo nemohl opustit budovu, následně v přízemí vypustil plyn. V suterénu pak demontoval ventil hlavního uzávěru plynu do společných prostor. Ve svém bytě pak plyn zapálil.

Mohutný výbuch si vyžádal sedm mrtvých a deset zraněných, strůjce exploze nepřežil. 57letý Blažek se chtěl pomstít sousedům, se kterými mívá často spory.

Těsně před výbuchem Blažka konfrontoval jeden ze sousedů, kterého probudily podezřelé zvuky. Kdyby tak neučinil, muž by nechal pravděpodobně plyn zaplnit více prostoru a tragédie by tak nabyla větších rozměrů.

Výbuch v centru Prahy

Před šesti lety v dubnu došlo k explozi ve čtyřpatrovém domě v Divadelní ulici. Výbuch způsobil škodu za desítky milionů korun, kromě zmíněného domu poškodil také budovy v přiléhajících ulicích. Zasažena byla i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy a Filmová fakulta AMU.

Příčinou byl unikající plyn z potrubí pod chodníkem. Exploze zranila celkem 43 osob, většinu z nich lehce, dva těžce.

Chemička Unipetrol

Jeden z největších počtu obětí spojený s únikem plynu pamatují obyvatelé středočeských Kralup nad Vltavou. Areálem tamní chemičky otřásla exploze, která usmrtila šest osob a další dvě zranila.

Podle vyšetřování by měl být na vině dělník, který odstranil z nádrže zásepku a způsobil tak, že se do ní dostaly benzínové páry. Dělníci pravděpodobně nedodrželi technologický postup.

Reklama

URL| <https://prima.iprima.cz/zpravodajstvi/pripady-vybuchu-plynu-loni-explodovala-chemicka-pred-sesti-lety-zabijel-muz-vybuchem>

Tragické výbuchy plynu v ČR: Lidé umírali ve Frenštátu, Brně i Karlových Varech

3.10.2019 prima.iprima.cz str. 00

Na jihu Čech dnes ráno explodoval obytný dům. Podle zatím nepotvrzených informací způsobil výbuch unikající plyn. Jeden člověk zemřel, dva jsou těžce popáleni. Podobných případů se v České republice v minulosti stalo několik. Nejhorší tragédií zůstává úmyslně způsobená exploze v obytném domě ve Frenštátu pod Radhoštěm. Neštěstí způsobil muž, který měl spory se svými sousedy. Výbuch zabil sedm lidí.

Výbuchy v 90. letech

Jedna z tragédií způsobená únikem plynu se stala v roce 1992 v Karlových Varech. V ulici Elišky Černohorské explodoval svítiplyn v obytném domě, což mělo za následek čtyři mrtvé a jednoho těžce zraněného.

Stejný počet obětí si o dva roky později vyžádal také výbuch propan-butanu v rodinném ve Vrbně pod Pradědem. V roce 1995 explodoval zemní plyn v dvoupatrové budově ve Frýdku-Místku. Výbuch zničil šest bytů, usmrtil tři osoby a deset zranil.

Exploze rodinného domu v Praze

Při výbuchu a následném požáru v rodinném domě na Spořilově zemřeli v roce 2003 tři lidé - rodiče a jejich dvouleté dítě. Tragédii způsobil únik z vedení ke karmě.

Čtyři mrtví v Brně

V Brně vybuchl v roce 2004 plyn, který unikl v bytovém domě v Tržní ulici. Exploze si vyžádala čtyři lidské životy, včetně čtyřleté holčičky. Tři z nich byli obyvateli domu, na čtvrtou oběť, kolemjdoucí ženu, se budova zřítila.

V domě narušily plynové potrubí elektrické výboje. Z toho důvodu byli přivoláni pracovníci energetické společnosti, kteří se rozhodli dům neevakuovat. Společnosti se vina neprokázala, s vedením města se ale vyrovnala mimosoudně.

Frenštátská tragédie

V roce 2013 zalomil Antonín Blažek v bytovém domě klíč v zámku vchodových dveří, aby nikdo nemohl opustit budovu, následně v přízemí vypustil plyn. V suterénu pak demontoval ventil hlavního uzávěru plynu do společných prostor. Ve svém bytě pak plyn zapálil.

Mohutný výbuch si vyžádal sedm mrtvých a deset zraněných, strůjce exploze nepřežil. Sedmapadesátiletý Blažek se chtěl pomstít sousedům, se kterými míval často spory.

Těsně před výbuchem Blažka konfrontoval jeden ze sousedů, kterého probudily podezřelé zvuky. Kdyby tak neučinil, muž by nechal pravděpodobně plyn zaplnit více prostoru a tragédie by tak nabyla větších rozměrů.

Výbuch v centru Prahy

Před šesti lety došlo k explozi ve čtyřpatrovém domě v Divadelní ulici. Výbuch způsobil škodu za desítky milionů korun, kromě zmíněného domu poškodil také budovy v přiléhajících ulicích. Zasažena byla i **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy a Filmová fakulta AMU.

Příčinou byl unikající plyn z potrubí pod chodníkem. Exploze se naštěstí obešla bez ztrát na životech, zraněno ale bylo 43 lidí, z toho dva těžce.

Reklama

Zuzana Řehořová Husáková: Jsi daleko přes celý jeden nekonečný stůl

3.10.2019 Tvar str. 07 Poezie

Zlomky

Věnovala jsem ti půl svého mládí napsala o tobě polovinu básní Ale vždycky jsem tě chtěla CELÉHO

Učení

Naučilš mě nemít strach i bát se mluvit mlčet smát se plakat Naučilš mě milovat se s tichem a kávu slévat nadvakrát aby měla pěnu Jen nevím jak já tě naučím to všechno teď chápat

Zima

A bude mráz Černý pták se nemá kam schovat ani koho obejmout něžnými křídly Krajina ztichla v bílém úžasu
Mlčíme

Doprovázení

Tam kde končí naše jízda a počíná noční cesta domů na tom náměstí mě pokaždé obejměš a začneš mě líbat líbat tak až srdce usedá Když pak ruku v ruce kráčíme k mému domu a ty mi palcem otíráš slzy ničemu nerozumíš

Hádka

Krev proudí studenými chodbami Žil stále pomaleji Je mi zima bojím se i dýchat Jsi daleko přes celý jeden nekonečný stůl Umět tak vyplakat BÁSEŇ která by se tě smířlivě dotkla místo mě

Strach

Mám co jsem chtěla teď právě ticho a samota mě obstoupily a už jen dusí ve vlastní šťávě Pavouci krysy a hadi všechna ta havěť jež se mi hnusí leze mi po nohou až k srdci které mi spolýká místo tebe Strachy se budím rukama tápu kolem sebe a do tmy křičím tvoje jméno: PŘIJĎ Přijď už je odemčeno

Stáří

Stopy deště na římsách hlubších a hlubších vrásek Otazníky vyryté kolem úst a žádný vykřičník Už jen tečka.

Srpen

(Vladimíru Holanovi) Jas šípků ještě nedozrálých noci voní toužebnou vzpomínkou a pod okny spí letitá studna s rozpraskanými rty a kruhy pod očima od dávného pláče Jako tvá žena kdyžs ji naposledy opustil aby ses znovu vrátil k Ní – už úplně jiné ženě

Záplava

Potají jsem ve tmě vyměnila nápisy na dveřích a všechno bylo obráceně najednou byl každý z nás jinde než vlastně dosud byl A tak jsme se oba sešli pod jednou sprchou V teplé záplavě přšela mokrá něžná slůvka a laskala od úst až k nohám Nakonec přišla studená a my ztuhli v němém sousoší

Zuzana Řehořová Husáková (1966, Praha) vystudovala matematické gymnázium a po revoluci žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Celý svůj profesní život pracuje v médiích, především v časopisech a knižních nakladatelstvích (např. Albatros, Naše vojsko, BB/art), ale dva roky také režírovala živé vysílání rozhlasového Mikrofóra, kde prožila i sametovou revoluci. Poezii píše a publikuje od svých čtrnácti let, např. v časopise Vlasta, v Práci, Lidové demokracii, Lidových novinách, v soutěžích Mikrofóra, Zeleném peří apod. Měla i své literární večery, kde ji uváděl Miroslav Ivanov.

Foto autor| foto Robert Sedmík

Neumíme diskutovat, dáváme si nálepky zrůdnosti

3.10.2019 Deník N str. 10 Svět

Česká společnost není podle sociologa Martina Buchtíka, šéfa výzkumné agentury STEM, rozdělená na dva tábory, protože štěpicích linií je mnohem víc. „Neumíme mezi sebou diskutovat,“ říká.

Deník N před několika dny přinesl příběhy rodin, které dělí názory na politiku i na aktuální témata, jako je uprchlická krize či globální oteplování. „Máme tendenci vnímat silněji nesouhlas než shodu,“ upozorňuje sociolog Buchtík v rozhovoru o rozdílných názorech nejen mezi různými generacemi.

* Postřehl jste ve své praxi nebo výzkumech, že se názory na témata jako politika, ekologie, migrace liší mezi generacemi? Do jaké míry je to dojem, a do jaké je to podložené daty?

Máme tendenci silněji vnímat nesouhlas než souhlas. Ve spoustě různých věcí s ostatními souhlasíme, ale vyniká nesouhlas. A to je to, co zvedá naše emoce a co nás dráždí. Je to trochu podobné jako u zpráv: většina z nich je také o tom, že se něco nepovedlo. Že přistálo letadlo, není věc, kterou byste zpravodajsky zpracovávali. Píše se, že letadlo mělo problémy nebo nedejbože spadlo.

* Jsou tedy mezi mladšími a staršími větší rozdíly, když se podíváme na celou společnost?

Když se podíváme na celou populaci a všichni tu variantnost témat, problémů, postojů, generace se zase tolik neliší. Obecně platí, že mladí lidé jsou pozitivněji naladěni, pozitivněji se dívají do budoucna. Z toho pohledu jsou i liberálnější. Pro generaci našich prarodičů byla třeba homosexualita tabuizované téma. Pro generaci padesátníků, šedesátníků je to téma známé, silný postoj této generace v Česku je „nic proti nim nemám, ale ať si to nechají na doma“. Není to ale silný odsudek. A část mladé generace to už bere jako standardní součást života a jejich kamarádi žijí v různých partnerských konstelacích. Pro nastupující generaci, a to vidíme třeba ve Skandinávii, už homosexualita není téma, ale je pro ně důležitý například transgender. To je téma, které u nás není, a v momentě, kdy přichází, je to něco nového, cizího, zvláštního a nestačíme se nebo nejsme ochotni, schopni se na to adaptovat. Důvod bude u každého trochu jiný. Je důležité říct, že takových oblastí, u nichž stále přicházejí nové a nové pohledy na situaci, bychom mohli vyjmenovat 30 nebo 50.

* Pokud už lidé mají rozdílné názory, co je pro jejich vznik určující? Je to pohlaví? Vzdělání? Věk?

Postoje a názory nejčastěji přejímáme od svého sociálního okolí. To má velmi pravděpodobně podobnou věkovou, vzdělanostní, ekonomickou strukturu, jako máme my. Tím pádem tyto faktory hrají roli. Důležité je rozhodně sociální postavení. Pohlaví je důležité jenom ve velmi specifických tématech, která se týkají domácnosti, výchovy dětí, dělby rolí nebo zájmu o politiku, který je u žen výrazně nižší než u mužů. Věk hraje roli ve specifických ohledech. Často máme představu, že existují nějaké postoje a vedle toho to, jak se v životě máme. A že to jsou intelektuálně oddělené bubliny. Ale výzkumy jednoznačně ukazují, že většina lidí kopíruje názory, které odpovídají jejich životní situaci. Je jenom málo lidí, kteří jsou na hranici chudoby a myslí si, že přerozdělování je v této společnosti spravedlivé, že nerovnosti jsou spravedlivé a že by neměla existovat progresivní daň. Konzistence je klíčová pro to, jakým způsobem vidíme svět. „Doháníme“ západní Evropu v tom, že v České republice roste nerovnost majetku. To jsou průvodní jevy neklidu ve společnosti.

* Seniorům po odchodu do důchodu výrazně klesne životní úroveň. Projevuje se tohle nějak v jejich názorech nebo frustraci?

Seniorů je v dospělé populaci asi 25 procent. To je poměrně hodně na to, jak je to rétoricky opomíjená skupina. Když se podíváte do rozhovorů, do profilů v médiích, jsou trochu opomíjeni a stojí stranou. Zejména lidé, kteří odešli do důchodu, ale není jim sto, aby byli mediálně zajímaví. Zároveň je to skupina lidí, které se po revoluci změnil přístup k dosahování pozic. Těch nejvyšších už nedosahujete na sklonku své kariéry, ale často někdy kolem čtyřicítky. Změnila se spousta věcí ve způsobu komunikace. Lidé v seniorním věku jsou jediná skupina v populaci, která z většiny nepoužívá internet. V České republice používá internetové připojení 95 procent lidí do 60 let. U lidí nad 65 je to zhruba 40 procent. To je velký rozdíl.

* Zároveň se lidem ve stáří proměňují problémy...

Ano, na jednu stranu je jednodušší na seniory cílit, protože jejich problémy jsou mnohem konzistentnější než u mladých lidí. Když je vám 28 let, můžete řešit rodinu a nástup dětí do školy, můžete řešit start-up, který zakládáte, dokončujete magisterské studium nebo cestujete. Paleta věcí, které jsou pro mladé lidi aktuální, je mnohem rozdrobenější než u lidí v seniorním věku. U nich jsou samozřejmě také rozdíly – jsou lidé, kteří pracovali celý život v manuálních profesích a jejich zdravotní problémy jsou s větší pravděpodobností naléhavější. Jsou lidé, kteří se z různých důvodů ocitli v izolaci, jsou osamělí. Jsou lidé, kterým naopak teprve před důchodem děti opustily hnízdo a jejich ekonomický status roste, protože děti na nich najednou nejsou závislé, hodně cestují, mají úspory. To celé vede k tomu, že spíš než mezi generacemi dokážeme najít mnohem větší rozdíly uvnitř generací. Jsou lidé, kteří i v důchodovém věku žijí životní styl třicátníků: znají jazyky, mají úspory, komunikují v elektronické podobě. A naopak jsou mladí lidé, kteří nemají ani výuční list a pohybují se na okraji společnosti.

EVANGELIZACE V DISKUSI NEFUNGUJE

* Jsou rodiny, v nichž se názory výrazně liší, a přestože děti nebo vnoučata předkládají starším příbuzným fakta, zoufají si, že jejich postoje nedokážou změnit. Co ty názory utváří, pokud ne fakta?

Kdybyste byla o generaci starší, ptáte se mě naopak: Proč jsou ti mladí jako utržení ze řetězu? Je třeba říct, že všichni lidé podléhají interpretačním zkreslením – mají stejnou informaci, ale zasazují si ji do jiného hodnotového kontextu. Přesto, že je to fakt, pracujeme s ním úplně jinak. Zkreslením podléhají všechny sociální i věkové skupiny. Máme mnohem větší tendenci věřit tomu, co zapadá do našeho obrázku o světě. Pohybujeme se ve skupinách, které se o politice baví. Nevědět o tom, co se stalo v posledním týdnu v politice, je pro nás trochu faux pas. Když odejdete na čtrnáct dní na dovolenou, pak najednou přijdete a nevíte, co se stalo, máte dva tři dny na to, abyste to nasáli. A takový stav má půlka populace neustále.

* Vážně polovina populace?

Ano, zhruba polovina veřejnosti politiku moc nesleduje. Prostě pro ně není důležité vědět, co se stalo v politice, protože to není tématem každodenního hovoru. Jsme do toho tlačeni silou kontaktů, známostí, přátel. Je to podobné, jako když jsme v 90. letech měli dva programy televize, a když šel večer Vinnitou a vy jste ho neviděli, ztratili jste ve škole 50 procent materiálu, o kterém si se spolužáky můžete povídat. Pomiňme, že je čtvrtina lidí, kteří vůbec nechodí volit, ale i spousta voličů zná třeba jenom jméno lídra své politické strany, ale už nezná nikoho v pozadí. Většina lidí nedokáže vyjmenovat víc než dva tři ministry. A to už nemluvíme o europoslancích, které, pokud se nepohybují v domácí politice, v podstatě nikdo nezná.

Sledovat politiku vyžaduje expertní znalost, kterou spousta lidí přirozeně nemá. Stejně tak jako spousta lidí neumí uvařit nic jiného než párky.

* Jak se formují postoje k tématům, která rozdělují veřejnost?

Myslíme si, že logický postup je: seberu fakta, z těch vytvořím dílčí názor a z toho vytvářím dlouhodobý postoj. Skutečnost je ale taková, že mám nějaký postoj, který si utvřuji tím, že si vybírám fakta, která se mi do něj hodí. To platí pro konzervativce i liberály. Fakta nejsou to, čím můžete promlouvat k lidem. Můžete k nim promlouvat třeba osobním příběhem. Když říkáte fakta, ukazujete jim, že jsou hloupí, protože něco neví. A jakmile někomu řeknete, že je hloupý, je to konec snahy o diskusi.

* Co ještě v konstruktivní diskusi zaručeně nefunguje?

Pokud vstupujete do diskuse s tím, že musíte toho druhého evangelizovat a vysvětlit mu, jak to tedy skutečně je, a jste přesvědčeni, že on nemá nárok vám říkat své argumenty a změnit váš postoj, tak do té diskuse nevstupujte. Protože to není diskuse, to je snaha někomu něco vnucovat. V momentě, kdy začnete vytahovat radikální teze, nikdy se nedostanete pod povrch. Potřebujete vždycky zjistit, proč si to ten člověk myslí. Odkud čerpá, kde bere ten důvod. A spousta věcí se lidé bojí z neznalosti. My nerozumíme globálnímu oteplování a děsí nás. Když se budete bavit s běžnou veřejností, budou vám říkat, že články o globálním oteplování přeskakují, protože je jen znepokojují. Před tři čtvrtě rokem byl velkým tématem environmentální žal. Asi dva měsíce se to řešilo, a pak najednou po environmentálním žalu nešťekl ani pes, najednou všechny přešel. Je zajímavé, že žalem z toho, že zde existují obrovské sociální nerovnosti, netrpí.

* Proč mladí lidé špatně přijímají, že mají jejich rodiče jiné názory? Proč se kvůli tomu v rodinách hádají, proč se někdy hádky vyostří?

Jedna věc je, že nejsme zvyklí diskutovat, druhá věc je, že zdůrazňujeme rozdíly. A třetí věc je, že 90 procent lidí vám řekne, že mají dobré vztahy se svými rodiči. Řekne vám to i 80 procent teenagerů: že rodina je to, na co se můžou spolehnout. Hádky jsou, ale můžeme se bavit, jestli formují rodinný vztah. A většinou to je tak, že pokud nejsou lidé zvláště angažovaní a zjistí, že si politicky nesednou, z tématu se stane tabu a mluví se o něm třeba jen občas. Nad sklenicí vína nebo piva typicky vznikají spory, ale často jsou v rodině zástupné pro nepojmenovanou frustraci nebo jiné neshody. Na politických hádkách se jen krystalizují. A samozřejmě jsou příklady spousta lidí, kteří to mají v rodinách jinak, ale jsem přesvědčený, že tím, že nejsme schopni diskutovat, často toho druhého škatulkujeme do pozice, která je extrémní.

* Například?

Na Facebooku se lidé typicky začnou urážet během dvou až tří výměn. Tam máte prostor na to, vyjádřit černobílou pozici. Buď jsi například eurohujer a miluješ Evropskou unii, nebo jsi rusofil, který chce, abychom patřili do velkého novoruského státu. Ale těch rusofilů jsou tady v populaci tři čtyři procenta. A těch, kteří si myslí, že Evropská unie funguje skvěle, je tady šest sedm procent. Máte 80 procent lidí, kteří jsou někde mezi, s různými odstíny šedi. Česká společnost je spíš než černobílá společnost padesáti odstínů šedi. Protože nejsme zvyklí na diskusi, nejsme schopni najít konsenzus na tom, na čem se vlastně shodujeme. A v tom diskuse selhává. Protože toho druhého bereme jako diskusního protivníka a dáváme mu nálepkou nějaké zřůdnosti. To se neděje jen mezi generacemi.

HÁZET HRÁCH NA STĚNU

* Nevychází potřeba škatulkovat nebo nálepkovat ze strachu z extrémů? Z obav, že náš diskusní protivník bude do některé z nenáviděných skupin patřit? Hraje nějakou roli strach?

Myslím, že jsou to spíš diskusní fauly. Když si myslíš, že Evropská unie potřebuje radikální změnu, chceš z ní vystoupit, což znamená, že chceš být součástí velkého carského Ruska. Udělat tuto zkratku v diskusi je velmi jednoduché a najednou se vytvoří blok, kdy se lidé očerňují z něčeho, co sami nezastávají. A tím, že nejsou zvyklí argumentovat, protože je to nikdo nikdy neučil, jsou zají hnaní do kouta a hájí pozici, kterou hájit vůbec nechtěli.

* Co si odnášíte ze své praxe do debaty do kuchyně, třeba se strýcem, se kterým nesouhlasíte?

Knížecí rada je naslouchat těm ostatním. Je důležité jít do diskuse s tím, že si poslechnu argumenty ostatních a zkusím rozklíčovat, kde jsme si blízcí a kde jsme si vzdálení. Pokud chci něco pochopit, musí to vycházet ze mě, a pokud chci někoho přesvědčit, většinou je to marné. Většina lidí vám bude říkat, že nejsou schopni přesvědčit svého rodiče nebo babičku o své pozici. A říkají: Já tam sypu argumenty, a to je jako házet hrách na stěnu.

* Často se dočítáme, že je společnost rozdělená. Máme z pohledu sociologa v Česku dva tábory?

Ne. Společnost je rozdrobená a těch štěpících linií je hodně (tématu se věnuje také projekt Českého rozhlasu „Rozdělení svobodou“, na němž Martin Buchtík spolupracoval, pozn. red.). Například intenzita zájmu o veřejné dění – čtvrtina dospělé populace nikdy nechodí k volbám. Je spousta lidí, kteří cítí, že společnost vůči nim není spravedlivá. Třeba když vyrůstáte v rodině vysokoškoláků, odmalička nediskutujete o tom, jestli vůbec

půjdete na vysokou školu, ale na jakou. A když vyrůstáte v rodině, která nemá vzdělanostní kapitál, uvažujete, jestli vůbec potřebujete ten učňák, jestli potřebujete ten papír. Rodiče se vás spíš snaží odradit od vysoké školy, protože je to přece ztráta financí. Je to velká finanční zátěž pro rodinu, vy nebudete vydělávat, k čemu vám ta škola je?

* A co říkáte na častou zkratku „Praha versus zbytek republiky“? Hlavně v souvislosti s volbami se zmiňuje, že tady máme progresivní Prahu a zpátečnické regiony...

Důležité je říct, že při volbách, zejména na prezidentských, se tyto rozdíly zcela vyostřují. Ale tam je to dané tím, že opomíjíte nevoliče, a také tím, že je to binární volba: Losna, nebo Mažňák? Tím se argumentuje, že je společnost rozdělená. Ale je to spíš emotivní věc, velmi symbolická. Je to přehrocené, protože kampaň je marketingový nástroj. Vytváříte dojem rozdělené společnosti, ale tak to není. Společnost v tomto konkrétním případě je rozdělená. Na druhou stranu, 80 procent lidí v Česku si myslí, že klimatická změna existuje a je způsobena člověkem. K Rusku se chtějí přičlenit tři procenta lidí.

Martin Buchtík (35)

Od loňského dubna je ředitelem Ústavu empirických výzkumů STEM. Dříve působil ve firmě Median a řídil Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM). Dlouhodobě se věnuje výzkumu životního stylu, kvality života a formování veřejného mínění. Doktorské studium absolvoval na **Fakultě sociálních věd** na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu. Podílel se na novém projektu Českého rozhlasu „Rozdělení svobodou“, který zkoumá tuzemskou společnost třicet let po revoluci a dělí ji do šesti společenských tříd. Sledovat politiku vyžaduje expertní znalost, kterou spousta lidí přirozeně nemá. Stejně tak jako spousta lidí neumí uvařit nic jiného než párky.

O autorovij EVA MOŠPANOVÁ redaktorka ADÉLA SKOUPÁ redaktorka
Foto autor| FOTO: LUDVÍK HRADILEK, DENÍK N

Proč nechci schválit výroční zprávu ČT a proč Babiš změnil názor

4.10.2019 prvnizpravy.cz str. 00 politika

Poslanecká sněmovna by měla schvalovat každý rok výroční zprávy ČT za uplynulý rok. V případě, že zprávu dvakrát po sobě sněmovna neschválí, může odvolat celou Radu ČT.

Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem března.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za „zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku“, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil, píše v komentáři poslanec Jiří Valenta a pokračuje:

Proč tedy opět takový názorový veletoč? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc? Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřítel v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, „že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevdává vysílání ČT pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři“. Dodal také, že si myslí, „že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti, není pro pana Babiše nikterak důležitá“.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z poslanceckého sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům. Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd** UK.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu začíná, a to v rámci jakýchsi seobranných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protěžovaným, kontrolní činnost sněmovny vadit. A nejráději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali. Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako „ryba ve vodě“. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to, přestože Kodex ČT, v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujmají postoj, tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit.

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv. Zmíněný „pachatel“ měl ve sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž, pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejem se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli, na straně druhé, zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Koncesionářské televizní poplatky žádnou nezávislost nezaručují

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela na místě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté

hospodaření si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě a to nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také ale zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl, předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017, neschválit. Neb za jinak líbivými slovy v ní se často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací, pod různými záminkami, neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ač se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí či nikoliv.

Jiří Valenta: Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR

Normal
0

21

false
false
false

CS
X-NONE
X-NONE

/* Style Definitions */

table.MsoNormalTable
(mso-style-name:"Normální tabulka";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm;

mso-para-margin-bottom:8.0pt;
mso-para-margin-left:0cm;
line-height:107%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-bidi-font-family:"Times New Roman";
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;
mso-fareast-language:EN-US;)

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/proc-nehci-schvalit-vyrocnizpravu-ct-a-proc-babis-zmenil-nazor/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
prvnizpravy.cz

Čína by měla Bidena také vyšetřovat, říká Donald Trump. Zvládá impeachmentové tanečky?

4.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Zahraniční, Stalo se
Eva Soukeníková

„Čína by měla začít vyšetřovat Joe Bidena i jeho syna Huntera,“ prohlásil Donald Trump na tiskové konferenci v Bílém domě. Že výrok něco připomíná? Nápadně se obsahem podobá jádru aktuální politické krize, která vyústila v zahájení procesu impeachmentu amerického prezidenta. Jenže místo Číny se jednalo o Ukrajinu. Je to Trumpova taktika nebo naopak popustil všechny své politické uzdy?

Americký prezident Donald Trump oznámil, že chce, aby Ukrajina i Čína vyšetřovaly bývalého viceprezidenta Joe Bidena a jeho syna Huntera. Otevřeně tak vyzývá k akci, kvůli které demokraté rozjeli proces impeachmentu, tedy podání ústavní žaloby a následného odvolání prezidenta. Reagovali na kontroverzní telefonát mezi Trumpem a ukrajinským prezidentem Zelenským.

„Světoví lídři by měli mít možnost mezi sebou mluvit naprosto svobodně, je to klíčový prvek efektivní diplomacie,“ řekla na tiskové konferenci mluvčí Bílého domu Stephanie Grishamová: „Rozhodně nebudeme diskutovat o každé konverzaci mezi prezidentem Trumpem a světovými lídry,“ dodala.

Agresivní politika Donalda Trumpa „Donald Trump ukázal, že umí zaútočit,“ komentuje pro Seznam současnou situaci ve Státech amerikanista Kryštof Kozák z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy: „Přiznal, že se za svůj požadavek vůbec nestydí a že mu nevádí žádat cizí státy o pomoc ve vyšetřování politického rivala.“ Připomíná také, že právě to je pro demokracii a velkou část Američanů nepřijatelné.

Trump tvrdí, že Čína nelegálně platila Joea Bidena a jeho syna Huntera. Čínský prezident Si Ťin-pching však něco takového odmítá a proti Trumpovým výrokům se ohrazuje. V prohlášení čínského ministra zahraničí zaznělo, že Trumpova obvinění jsou naprosto nepodložená.

Na Ukrajině se ale během pátku rozhodli Trumpově žádosti o vyšetřování bývalého viceprezidenta Joea Bidena a jeho syna vyhovět. Ukrajinský prokurátor oznámil, že opět vyšetří všechny odložené případy, včetně inkriminované plynárenské firmy Burisma Group, ve které Bidenův syn Hunter působil.

Podle zjištění amerických The New York Times naváděli Ukrajinu k vyšetřování i vysoce postavení američtí diplomaté. V den „propíraného“ telefonátu mezi Trumpem a Zelenským prý tehdejší zvláštní zmocněnec Spojených států pro Ukrajinu Kurt Volker vzkázal do Bílého domu, že návštěva Zelenského ve Státech proběhne jen za předpokladu, že bude souhlasit s vyšetřováním. Agentura AP dodává, že podle ukrajinského prezidentského poradce Andreje Jermaka s dohodou obě strany souhlasily.

Volební kampaň amerických demokratů Přesto se na americké půdě diskutuje spíše o tom, zda v celé kauze opravdu došlo k porušení ústavy. „Existuje zákon ohledně přijímání pomoci cizích vlád v politické kampani. Ten se ale zaměřuje na finanční podporu. Dá se ale říct, že pokud prezident žádá o vyšetřování svého politického rivala, mohly by to soudy interpretovat jako podobnou pomoc,“ vysvětluje Kozák.

Podle amerikanisty je základním problémem to, že Donald Trump vlastně porušuje svoji prezidentskou přísahu – tím, že by měl stavět zájmy Spojených států na první místo a nevyužívat svůj úřad k tomu, aby tlačil na ostatní státy ve svůj osobní prospěch.

Ex-viceprezident Joe Biden, který působil v administrativě Baracka Obamy, je totiž potenciálně nejsilnějším rivalem Donalda Trumpa v nadcházejících prezidentských volbách. A demokraté si jsou blížícího se svátku demokracie velmi vědomi.

„Demokraté se snaží, aby byli pro nerozhodnuté a středové voliče co nejjasnější. Ukazují jasnou linii – Donald Trump prioritizuje vnitropolitický boj a obětuje tomu zájmy národní bezpečnosti,“ říká Kozák. Chtějí prý, aby tato myšlenka co nejvíce zarezonovala a pomohla jim v kampani.

Pokud se ale demokratům podaří uspět v Kongresu a ústavní žaloba na prezidenta projde, narazí posléze v Senátu. Ten je totiž zbarvený do republikánských barev. „Bude to bouřlivá debata, ale nepředpokládá se, že by se dvacet republikánských senátorů rozhodlo jít proti svému prezidentovi,“ dodává Kozák.

Podle Kozáka bude ale zajímavou podívanou uvažování těch republikánských senátorů, kteří příští rok obhajují svoje křeslo. Jsou totiž závislí na hlasech nerozhodnutých a středových voličů. Podpořit takovou kontroverzi současného prezidenta pro ně nemusí být jasnou volbou. „Stanou se takovou pomyslnou Skylou a Charybdou,“ připodobňuje Kozák.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/cina-by-mela-bidena-taky-vysetrovat-rika-donald-trump-zvlada-impeachmentove-tanecky-80111>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Starostu Novotného policie za výhrůžky stíhá, mnoho jiných ne. Státní zástupci dostanou školení

4.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko
Jan Moláček

Následující dva výroky mají řadu věcí společných. Oba volají po násilí vůči konkrétní osobě, oba se objevily v diskusi na sociální síti a v obou případech postižení podali trestní oznámení na pisatele.

Já bych si přál, aby za tohle Vondráček visel.

Tebe bych chtěl potkat naživo ty vyjebaná hlavo, nakopal bych ti prdel a zaliskal uši do hlavy....

Oba výroky se ale v jedné důležité věci liší. Autor prvního byl obviněn z podněcování k vraždě. Ve druhém případě policie trestní oznámení odložila a toto rozhodnutí potvrdil i státní zástupce.

Autorem prvního komentáře je starosta Řeporyj Novotný. Oběšením si podle něj zaslouží poslanec Ondráček za svou návštěvu Ruskem okupovaného Donbasu, kde se nechal přijmout proruskými separatisty se „státními poctami“ jako oficiální představitel Česka.

„Přijíždí delegace České republiky.“ Z auta s českou vlajkou vystupuje poslanec PČR Zdeněk Ondráček. Po přivítání „úřadujícím prezidentem“ „Doněcké lidové republiky“ Denisem Pušilinem zazní hymna ČR (od @_Roman_Maca) pic.twitter.com/HU6zRzQWPj

— Michal Kubal (@MichalKubal) May 15, 2019

Autorem druhého výroku je soukromá osoba a adresátem aktivistka, která během uprchlické krize v roce 2015 pomáhala uprchlíkům. Deník N zná identitu pisatele i oběti, o jejíž neúspěšné snaze bránit se proti výhrůžkám psal už letos v lednu.

Přečtěte si také Za pomoc uprchlíkům jí hrozili rozřezáním. Občané i Zeman si muslimskou migraci nepřejí, smetl žalobce její případ

V obou případech má Deník N k dispozici také argumenty, kterými policie a státní zástupci své rozhodnutí odůvodnili. Novotný ho sám zveřejnil na Twitteru.

Budu s otevřeným hledím čelit obvinění za to, že jsem podotkl, že mlátička Ondráček by měl za vydávání se za delegaci ČR na Donbase viset jako vlastizrádce. NEODOLÁM! Hus také neodvolal?? pic.twitter.com/eDQIcJ7mvN

— Pavel Novotný (@PavelNovotnak) October 3, 2019

„Předmětné jednání je způsobilé vyvolat u čtenářů daného textu náladu či rozhodnutí uposlechnout výzvy obviněného spočívající ve výzvách k usmrcení poškozeného,“ píše vyšetřovatel v odůvodnění, proč Novotného obvinil z podněcování k trestnému činu vraždy.

Naproti tomu přerovský státní zástupce Ivo Krobot, který definitivně zamítl stíhání autora druhého výroku, argumentoval tím, že na facebookovém profilu s názvem Islám v ČR nechceme, kde se výrok objevil, nelze očekávat „vstřícný postoj k migraci, a muslimské zvláště, právě s ohledem na její předmět a zcela zjevný a pochopitelný strach jednotlivých přispěvatelů z možných teroristických útoků páchaných muslimy“.

Aktivistka, která podle Kroboty „muslimskou migraci do České republiky naopak veřejně podporuje“, tak „musí pochopitelně očekávat výrazně negativní komentáře i ke své osobě a i ke svému jednání“.

Podobných případů zcela protichůdných rozhodnutí je celá řada. V souvislosti s obviněním Novotného na ně upozorňují i veřejně známé osobnosti.

Někdejší předseda ODS a expremiér Mirek Topolánek připomněl kauzu maket šibenic na demonstraci. Tu policie v roce 2016 rovněž odložila. Demonstranti proti migraci, kteří přišli v červenci 2015 před Úřad vlády s modely šibenic s nápisem Za vlastizradu!, se nedopustili ani přestupku.

Takže @PavelNovotnak bude stíháný za to, že se nechal vytočit komunistickým zmrdem, co na Václaváku mlátil lidi, kdežto frajeři, co se šibenicemi nakráčeli před Úřad vlády, nespáchali ani přestupek. Drž se, Pavle! <https://t.co/uMfKGJhBBY>

— Mirek Topolánek (@MirekTopolaneK) October 4, 2019

Obvinění z trestného činu si zatím nevyslechl ani žádný pisatel výhrůžek adresovaných redaktorce Českého rozhlasu Zdeňce Trachtové. Desítky lidí volaly po násilí vůči ní letos v červnu na profilu předsedy SPD Tomia Okamury, který na novinářku zaútočil kvůli rozhovoru o případu znásilnění dívky africkým migrantem v severních Čechách.

Přečtěte si také „Měla by ji ojet banda migrantů.“ Lidé na Okamurově Facebooku volají po násilí vůči redaktorce rozhlasu

„Přeji tý dementce z rozhlasu ať jí znásilní, vym*ďají a ještě jí namlátí držku ptákama ty černý opice, když je tak má ráda,“ psali například na adresu Trachtové. Deníku N se přitom bez větších problémů podařilo řadu z nich identifikovat a kontaktovat.

Na druhou stranu ale policisté obvinili minimálně tři pisatele nenávistných komentářů, které přály smrt dětem z teplické základní školy. Jejich autory rozeznil fakt, že mnozí žáci první třídy na fotografii, která se v roce 2017 objevila v místních novinách, byli tmavé pleti. Jedna žena dostala za nenávistné výroky nepravomocně jedenapůlroční podmínku a pokutu 20 tisíc korun.

Přečtěte si také Zažily jsme znásilnění a ona zpochybňovala oběť, hájí se ženy, které nenávistně psaly o redaktorce rozhlasu

Podle právničky Kláry Kalibové z organizace In Iustitia, která pomáhá obětem nenávisti, je nejednotný postup při stíhání nenávistných projevů na síti běžný.

„Ta situace v praxi vypadá tak, že máme 76 místních státních zastupitelství a 76 lokálních práv,“ říká Kalibová. Podle ní se to projevilo třeba v kauze zpěváka Radka Bangy. Ten v roce 2017 pískal na protest proti ocenění skupiny Ortel na ceremoniálu předávání cen Český slavík a pak z něj předčasně odešel. Následně čelil vlně nenávistných vzkazů.

„Když jsem zastupovala Radka Bangu, kde byly stíhány desítky osob, tak tam se to krásně ukázalo. Každý státní zástupce k tomu přistupoval úplně jiným způsobem,“ říká Kalibová.

Sjednotit přístup ke stíhání

Nejvyšší státní zastupitelství nyní připravuje ve spolupráci s mezinárodním Úřadem pro demokratické instituce a lidská práva (ODIHR) sérii školení pro české státní zástupce. Nejde však o reakci na aktuální případ Novotného.

„Vyvstala potřeba více sjednotit přístup k této problematice. Případy k možnému podněcování k trestným činům se stíhaly ale v menší míře, protože se orgány zaměřovaly na různé extremistické struktury a méně na projevy na internetu,“ řekl Deníku N prezident Unie státních zástupců Jan Lata, který má na Nejvyšším státním zastupitelství tuto problematiku na starosti.

S tím souhlasí Kalibová, podle níž případů stíhání nenávisti na sítích přibývá. „Je patrná snaha státních zástupců stíhat verbální projevy, je to efekt některých úspěšných případů, například kauzy Banga. Obecně se dá říct, že se situace zlepšuje a pokulhávají jednotící aktivity,“ myslí si advokátka.

Přečtěte si také, „Hajlování známe, na online útoky si zvykáme.“ Česko se učí, jak bojovat s nenávistí na internetu

Lata odmítá, že by pro policii nebo žalobce hrálo roli, zda je pisatel nenávistných projevů veřejně známý. „Nemyslím si, že by to mělo být klíčové kritérium. Známost pachatele může být dvojsečné kritérium,“ říká Lata. Podle něj se na Západě hlavně v předvolební debatě toleruje u politiků vyšší míra expresivity. „V Česku je to však zatím pole dost neorané. Nemá tedy cenu nacylovat se ani jedním směrem,“ doplnil.

Policie ale Novotného obvinila mimo jiné právě proto, že je známá osobnost a politik. „Překročení legitimního rámce svobody slova spatřuje policejní orgán jednak v tom, že obviněný je nejen mediálně známá osoba, ale navíc je v současné době starostou městské části Praha Řeporyje, tedy i politicky činnou osobou. Stejně jako jiné veřejně činné osoby (umělci, sportovci apod.) si musí být vědom toho, že svým chováním a verbálním i nonverbálním projevem ovlivňuje širokou veřejnost kolem sebe,“ stojí v odůvodnění.

Přečtěte si také Foldynův asistent vyzýval ke střelbě na migranty a perzekuci muslimů, textem už se zabývají žalobci

Podle Lata je důležitější obsah a závažnost příspěvku. Může jít i o interpretaci toho, jak pisatel své vyjádření myslel. „Záleží na typu výroku. Ale když se to týká konkrétní osoby a ta se tím cítí zasažena a ohrožena, může jít o faktor, který může hovořit pro trestnost,“ říká Lata.

Šéf unie žalobců odmítá, že by se některé případy úmyslně nestíhaly, jako třeba případ redaktorky Českého rozhlasu. „Že není zatím v těchto případech nikdo stíhán, neznamená, že stíhán nebude,“ poukazuje Lata na to, že v tomto případě rozhodnutí ještě nepadlo.

Podle odborníka na extremismus Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy hrozí, že nenávist ve virtuálním prostoru přeroste ve skutečné násilí. „Celá veřejná debata tím velmi výrazně hrubne a brutalizuje se, což většinou otevírá cestu k tomu, aby někdo k tomu násilí dříve nebo později sáhnul, protože má pocit, že je to vlastně legitimní, když se o tom mluví,“ říká Charvát.

Přečtěte si také Případ Feri jako test, čemu se v Česku říká rasismus. Ne každý zločin z nenávisti vypadá jako zapálení bezdomovce

Podle něj bude nynější postoj společnosti důležitý pro další desetiletí. „Žijeme v době, kdy se přeformátovávají přístupy. Za posledních pětadvacet let se vytvořila představa o tom, co je a není legitimní, že třeba otevřený rasismus je naprosto nepřijatelný. Tohle se rozvolnilo, praská to a jsme v situaci, kdy se vytvářejí nové hranice a normy. Do toho může kdokoliv zasáhnout a dalších dvacet nebo třicet let bude platit něco jiného. Proto je důležité dát najevo, kde ty hranice chceme mít,“ připomíná.

URL| <https://denikn.cz/208436/starostu-novotneho-police-za-vyhruzky-stiha-mnoho-jinych-ne-statni-zastupci-dostanou-skoleni/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

I lenoch může být úspěšný

5.10.2019 barrandov.tv str. 00

TV Barrandov, www.barrandov.tv, e-mail: webmaster@barrandov.tv

Štěstí, úspěch, spokojenost. Touží po nich snad každý člověk, k jejich dosažení je však mnohdy třeba zásadní změny. Se správným přehozením životní výhybky radí v nové knize Stručný manuál úspěšného lenocha zkušený byznysmen a kouč Jan Hebnar.

Současná společnost klade možná až extrémní důraz na výkon, efektivitu, produktivitu. V názvu své nové knihy ale spojíte úspěch s leností. Může tedy úspěchů dosáhnout obyčejný lenoch?

Lenost rozhodně není na škodu, ale nazval bych ji jakousi inteligentní leností. Pokud se zaměříme na věci, které jsou pro nás důležité, věnujeme jim maximum své energie a v tom ostatním lenošíme a šetříme síly, nevidím na tom nic špatného. Dokonce by to tak mělo být, protože energie nemáme nekonečné zásoby. Často se ale setkávám s tím, že se lidé bezhlavě honí za vším možným, nemají jasně stanovené priority a pak jim energie chybí tam, kde by ji ve skutečnosti potřebovali nejvíce. Děláme to, co od nás očekává rodina, kolegové v práci, společnost, a na své potřeby nehledíme. To není správné. Měli bychom více myslet na sebe, na své sny a plány.

Jak toho dosáhnout, a přitom nebýt sólisty, kteří se zajímají pouze o sebe a okolní svět ignorují?

Především je nutné stanovit si jasně priority. A to v různých oblastech, jež jsou pro nás důležité - to jsou rodina, škola, zaměstnání, vztahy s ostatními... Jsem přesvědčen, že drtivá většina lidí si v tomto ohledu může vlastní život zorganizovat tak, že budou daleko spokojenější a v důsledku i úspěšnější. Jenom si člověk musí hned na začátku uvědomit, že nebude supermanem ve všem, k čemuž nás občas současná společnost tlačí.

Máte za sebou úspěšnou kariéru v diplomacii a managementu, založil jste několik prosperujících firem, složil státnice ze tří jazyků včetně náročné čínštiny. Zároveň o sobě říkáte, že jste při studiu nikdy příliš nevyňikal a disponujete průměrným IQ. Neprotiřečí si to trochu?

Na první pohled možná ano, ale právě sám na sobě jsem si vyzkoušel, že pokud si člověk umí věci dobře naplánovat, určit priority a cíle a za jejich splněním disciplinovaně jít, může dosáhnout úspěchů, jež se ve spojení s nikterak oslňujícími studijními výkony či průměrným IQ mohou jevit jako nereálné. Samozřejmě že nic není zadarmo, je třeba překonat řadu překážek. Na druhou stranu určitě neplatí, že aby byl člověk úspěšný, musí být kdovíjaký lumen.

Co je na začátku cesty za nově vytčenými cíli nejdůležitější?

Velmi se mi osvědčil postup dát se dohromady s lidmi, kteří mají společné plány a již něco dokázali. Dejme tomu, že si jako prioritu, na kterou se zaměříme, zvolíme zdraví. Chcete kvůli němu pravidelně běhat? Přidejte se k lidem, kteří to už dělají a jde jim to. Buďte s nimi co nejčastěji a uče se od nich. Budete překvapeni, kolik toho pochytíte a často navíc podvědomě. Mozek je úžasný v tom, že se umí neuvěřitelně přizpůsobovat prostředí, v němž člověk působí. Od lidí, s nimiž trávíte čas, přebíráte vzorce chování, vyjadřování, nastavování priorit. Tento způsob ohromně pomáhá.

Jaké další kroky je třeba udělat?

Jsem přesvědčen, že podstatné je mít plán a tím se řídit. Měl by obsahovat jak obecné vize, říkáme jim velké cíle, třeba že chci být lepší táta, tak i ty menší, tedy záležitosti denní rutiny. Například že chci dětem každý večer před spaním přečíst pohádku. Mně osobně se tento způsob velmi osvědčil. Na první pohled se může zdát, že plán člověka dostává do určitého sevření, ve skutečnosti mu ale naopak pomáhá oprostít se od toho, co ho brzdí, třeba prokrastinace a dalších zlovyků. Pro mě je plán osvobozující věc.

Kde nejčastěji chybujeme?

Často si stanovujeme přehnaně ambiciózní cíle. Pokud chceme začít žít zdravěji, není úplně reálné zaběhnout za dva týdny od tohoto rozhodnutí maraton. Další častý problém je, že si lidé definují své cíle velmi úzce a nepřemýšlejí o životě komplexně. Nedokážou se opřít o několik pilířů, nýbrž pošetile sázejí třeba jenom na jeden. Například se rozhodnou, že chtějí být úspěšnými podnikateli, a soustředí se pouze na byznys. Jenže už opomíjejí, že vedle kariéry potřebují ke spokojenému životu a úspěchu zdraví, fungující rodinné zázemí a mezilidské vztahy, koníčky, které jim dodávají energii, a také ostatní aktivity, jež jim přinášejí smysl života. Ten je asi nejpodceňovanější.

Rada lidí touží po změně, požadují ale rychlé a instantní návody s odůvodněním, že na dlouhodobější řešení nemají čas. Musejí pracovat, vydělávat, starat se o domácnost. Je tohle adekvátní argument, nebo jenom neumíme hospodařit s časem?

Když člověk říká, že na něco nemá čas, vnímám to tak, že to pro něho není prioritou. Kdyby byla, čas by si našel. Co se ale hospodaření s časem týče, mnohdy si mylně myslíme, že můžeme podle svých představ zvládat kariéru, dostatečně se věnovat rodině, mít několik koníčků a ještě se naplno starat o své zdraví. To je opět přehnané. Jakmile se chceme něčemu věnovat více, musíme čas ubrat jinde. Když vaříte večeři, také nemůžete mít na sporáku zapálené všechny čtyři hořáky a obsluhovat je současně. Bude-li hořet jeden, jste schopni věnovat hrnci na něm maximální pozornost, pokud jich zapálíte více, musíte z nasazení ubrat a věnovat se i těm ostatním.

Co je ale lepší? Vsadit všechno na jeden hořák, nebo svůj život "vařit" na čtyřech plamenech, ale každý z nich svým způsobem trochu šidit?

Ze zkušeností z vlastní praxe a spolupráce s lidmi, jimž pomáhám, mám pocit, že se spíše osvědčuje zapálit těch hořáků více. Jestliže vsadíte všechno na jeden, můžete na něm časem celkem snadno vyhořet.

Mluvili jsme o hospodaření s časem. Kde jím podle vás nejvíce plýtváme?

Velkým problémem je práce, kde ve skutečnosti měníme svůj čas za peníze. Čas je přitom to nejcennější, co máme, a měli bychom velmi dobře zvážit, zda je pro nás tato směna výhodná. Myslím si totiž, že ve většině případů není. Podívejme se na to podrobněji: čas měníme za práci, práci za peníze, peníze za větší auto. A koho udělalo dlouhodobě šťastným větší auto? Takhle to nefunguje. Lidé často dělají něco, co nechtějí, jenom kvůli penězům. Když se pak o tom s nimi delší dobu bavím, většinou vždycky dojdeme k závěru, že právě v zaměstnání je možné nemálo času ušetřit a využít ho jinde. Přestože to většinou zpočátku vypadá jako neřešitelná věc.

Čemu bychom čas naopak věnovat měli?

Hodně podceňujeme mezilidské vztahy. Ze všech stran se na nás valí spousta informací, jak být zdravější, krásnější a podobně, ale vztahy s druhými se obecně moc neřeší. Proč není nikde slyšet o tom, jak trávit více času se stárnoucími rodiči či prarodiči? Nebo s vlastními dětmi? Plán na správné stravování vám sestaví kdekjaký výživový poradce, ale kdo vám pomůže v případě, že chcete být lepší rodič a více se věnovat dětem? A teď si můžeme položit otázku, který z těch dvou problémů je důležitější.

V knize uvádíte, že fungující mezilidské vztahy jsou předpokladem ke spokojenému životu, potažmo úspěchu. Citujete i některé vědecké studie. Co zajímavého badatelé zjistili?

Za zmínku určitě stojí třeba rozsáhlý výzkum, který už od třicátých let minulého století provádějí vědci z Harvardovy univerzity. U nahodile vybraných mužů sledují, jak vztahy ovlivňují kvalitu jejich života. Podrobně bylo zatím analyzováno přes sedm set mužů a ze studie jasně vyplývá, že kvalita vztahů přímo koreluje s jejich štěstím a také dobou dožití. Ti, kdo byli sami, umírali dříve, byli více nemocní, méně spokojení. Jde o jednu z nejdéle trvajících studií v dějinách sociologie, takže její závěry rozhodně nelze brát na lehkou váhu.

Jakou roli hraje naše okolí v dosahování životních plánů? Jsme my Češi v tomto ohledu specifičtí?

V sociální psychologii existuje termín locus of control. Volně ho lze přeložit jako těžiště řízení. Vyjadřuje, do jaké míry jsou lidé přesvědčeni o tom, že dokážou ovlivňovat vnější prostředí, a do jaké míry toto prostředí ovlivňuje je. Američané mají locus of control nejvyšší, jsou přesvědčeni, že dokážou ovlivnit téměř všechno, co se kolem nich děje. Čím více jdete na východ, tím více locus of control klesá. Třeba Arabové ho mají velmi nízký, protože jejich život do značné míry určuje náboženství. My Češi v sobě máme rovněž hodně zakořeněno, že toho s děním okolo sebe příliš nesvedeme. Vnímám zde jasnou míru rezignace, která nám cestu za splněním osobních cílů a snů komplikuje.

Jan Hebnar (37)

Byznysmen v oblasti mezinárodního obchodu, lektor, kouč a bývalý diplomat. Vystudoval právo na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** též univerzity. Titul MBA získal na Pekingské univerzitě. Specializuje se na firemní strategii, manažerské dovednosti, komunikaci či mezinárodní vyjednávání a působí jako certifikovaný kouč. Autor knihy Obchod s Čínou a nové publikace Stručný manuál úspěšného lenocha. Je ženatý, má dvě děti. Hovoří anglicky, čínsky a francouzsky.

AUTOR: Lukáš Seidl

FOTO: Robert Sedmík

Sdílet článek

URL| https://www.barrandov.tv/rubriky/zpravy/domaci/i-lenoch-muze-byt-uspesny_2695.html

Před 70 lety vzniklo druhé Německo. Nechtěná NDR vydržela do roku 1990

6.10.2019 novinky.cz str. 00

Před 70 lety, 7. října 1949, byla v sovětském okupačním pásmu Německa vyhlášena Německá demokratická republika (NDR), takzvané Východní Německo, odkud pak začaly prchat stovky tisíc lidí. Ustanovena byla krátce po vzniku Spolkové republiky Německo (SRN). Dvě Německa vydržela až do 3. října 1990, kdy NDR přestala existovat připojením k SRN.

„Německá demokratická republika nevznikla z přání Němců. Ti sami, žijící na východě i západě Německa, si rozdělení země nepřáli,“ vyjádřil se pro Novinky historik Tomáš Nigrin z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Připomněl, že jelikož Německo bylo v té době po druhé světové válce podřízeno okupační správě spojenců protihitlerovské koalice, rozhodovali o osudu Německa spojenci. Vzrůstající napětí mezi západními spojenci (Spojené státy Velká Británie a Francie) na jedné straně a Sovětským svazem na straně druhé, které se přerodilo ve studenou válku, vedlo též k jejich nedohodě o budoucím směřování Německa.

„Proto došlo ke vzniku dvou německých států na území příslušných okupačních zón. NDR vznikla na území sovětské okupační zóny, SRN na území americké, britské a francouzské okupační zóny i jejich sektorů v Berlíně,“ dodal Nigrin, který se specializuje na moderní politické a sociální dějiny Německa po roce 1945.

Na podzim roku 1949 tak už mělo za sebou území, které si po porážce nacistického Německa rozdělili vítězové druhé světové války, mnoho zvrátů: měnové reformy, blokádu Západního Berlína a 23. května 1949 vytvoření SRN z americké, britské a francouzské okupační zóny.

Dne 7. října pak na území pěti spolkových zemí a části Berlína vznikla Německá demokratická republika.

Místo jednoho Německa, které trůnilo uprostřed Evropy od roku 1871, byla v tu ránu dvě. Zprvu mezi oběma státy panovaly dost napjaté vztahy.

Jak upozornila britská historička Mary Fullbrooksová v Dějinách moderního Německa, ústava NDR měla zpočátku demokratický charakter. Vycházela z té západoněmecké, obsahovala dvoukomorový parlament i funkci prezidenta. Protože však zaručovala vedoucí roli Sjednocené socialistické strany Německa (SED), demokratické principy končily u formálních voleb s jednotnou kandidátkou a stanoveným poměrem zástupců partají.

Postupně se navíc ústava měnila, aby odpovídala politické skutečnosti NDR. Již v 50. letech zaniklo zemské uspořádání, po smrti Wilhelma Piecka též prezidentská funkce. Walter Ulbricht a Erich Honecker východnímu Německu vládli z funkce generálních tajemníků SED.

Podle publikace Dějiny NDR od německého historika Hermanna Webera znamenala doba mezi lety 1949 až 1953 pronikání stalinských metod do NDR, vyostřování studené války a prohlubování rozkolu v hospodářských, politických i kulturních vztazích.

Po Východoněmeckém povstání ze 17. června 1953 se přikročilo k Novému kurzu, tedy v podstatě k ústupkům. „Pro NDR mělo toto vlastně dělnické povstání dalekosáhlé důsledky. Byla narušena legenda o dělnickém státě a o dělnické straně,“ napsal Weber.

Nebyl důvod pro další existenci

NDR existovala 40 let. Zanikla krátce před 41. výročím vzniku zhroutil komunistický režim, byť se vládnoucí režim o rok dříve již těžce oťřásal a před očima mu utíkaly tisíce lidí přes Maďarsko a Prahu na Západ. Třetího října 1990 tedy došlo ke znovusjednocení Německa.

„Zánik Německé demokratické republiky provázal rozpad celého východního bloku a konec studené války. Ve chvíli, kdy padly komunistické režimy ve východní Evropě a skončilo tak napětí mezi Východem a Západem, odpadl důvod existence samostatné NDR,“ vysvětlil Nigrin.

Proces sjednocení odstartoval pád berlínské zdi 9. listopadu 1989, akceleroval po prvních demokratických volbách v NDR na jaře 1990, kdy vyhrála CDU, a vyvrcholil právě oním sjednocením Německa na podzim 1990.

Útěky ze silné země

Když se vrátíme zpět do doby zrodu NDR, tak samotný režim v NDR nebyl populární – transplantace sovětského modelu socialismu uskutečňovaná tvrdými stalinistickými metodami vyvolávala obrovské problémy. Likvidace drobných výrobců a obchodníků společně s násilnou kolektivizací zemědělství zdvihla vlnu útěku obyvatel do západní části Německa.

V roce 1950 jich uprchlo 200 tisíc, o rok později přes 165 tisíc a v roce 1952 více než 182 tisíc.

Socialistickou výkladní skříň, Německou demokratickou republiku, opouštěli její občané už od dob jejího vzniku v roce 1949. Přitom byla NDR technicky a ekonomicky silná, mluvilo se o ní jako o „nejzářivější baště socialismu“, ale také jako o „největší zlaté kleci na světě“.

Počátkem 70. let bylo dávno jasné, že NDR své soupeření se SRN prohrává. Občan NDR navíc nemohl svobodně vycestovat a hlídala ho všudypřítomná policie.

A jaké byly obecně vztahy mezi Československem a NDR? „Vztahy mezi oběma zeměmi byly vřelé a vycházely z příslušnosti ke stejnému mocensko-politickému bloku. Obecně lze říci, že NDR a ČSSR měly své historické problémy spojené s druhou světovou válkou a následným vyhnáním německého obyvatelstva za vyřešené,“ doplnil pro Novinky Nigrin.

URL| <https://www.novinky.cz/historie/clanek/pred-70-lety-vzniklo-druhe-nemecko-nechtena-ndr-vydrzela-do-roku-1990-40298891>

Před 70 lety vzniklo druhé Německo. Nechtěná NDR vydržela do roku 1990

6.10.2019 novinky.cz str. 00 Historie

Filip Šára

Před 70 lety, 7. října 1949, byla v sovětském okupačním pásmu Německa vyhlášena Německá demokratická republika (NDR), takzvané Východní Německo, odkud pak začaly prchat stovky tisíc lidí. Ustanovena byla krátce po vzniku Spolkové republiky Německo (SRN). Dvě Německa vydržela až do 3. října 1990, kdy NDR přestala existovat připojením k SRN.

„Německá demokratická republika nevznikla z přání Němců. Ti sami, žijící na východě i západě Německa, si rozdělení země nepřáli,“ vyjádřil se pro Novinky historik Tomáš Nigrin z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Připomněl, že jelikož Německo bylo v té době po druhé světové válce podřízeno okupační správě spojenců protihitlerovské koalice, rozhodovali o osudu Německa spojenci. Vzrůstající napětí mezi západními spojenci (Spojené státy, Velká Británie a Francie) na jedné straně a Sovětským svazem na straně druhé, které se přerodilo ve studenou válku, vedlo též k jejich nedohodě o budoucím směřování Německa.

První a jediný prezident NDR Wilhelm Pieck čte manifest, který stvrzuje ustanovení tohoto nového státu.

FOTO: dpa/A9999 DB, ČTK

„Proto došlo ke vzniku dvou německých států na území příslušných okupačních zón. NDR vznikla na území sovětské okupační zóny, SRN na území americké, britské a francouzské okupační zóny i jejich sektorů v Berlíně,“ dodal Nigrin, který se specializuje na moderní politické a sociální dějiny Německa po roce 1945.

Na podzim roku 1949 tak už mělo za sebou území, které si po porážce nacistického Německa rozdělili vítězové druhé světové války, mnoho zvratů: měnové reformy, blokádu Západního Berlína a 23. května 1949 vytvoření SRN z americké, britské a francouzské okupační zóny.

Dne 7. října pak na území pěti spolkových zemí a části Berlína vznikla Německá demokratická republika.

Rok 1949: protest proti německé měnové reformě

FOTO: DPA/zbarchiv, ČTK

Konec berlínské blokády, během níž byly západní sektory Berlína zásobovány ze vzduchu takzvaným leteckým mostem.

FOTO: PICTURE ALLIANCE/zbarchiv, ČTK

Místo jednoho Německa, které trůnilo uprostřed Evropy od roku 1871, byla v tu ránu dvě. Zprvu mezi oběma státy panovaly dost napjaté vztahy.

Jak upozornila britská historička Mary Fullbrooksová v Dějinách moderního Německa, ústava NDR měla zpočátku demokratický charakter. Vycházela z té západoněmecké, obsahovala dvoukomorový parlament i funkci prezidenta. Protože však zaručovala vedoucí roli Sjedené socialistické strany Německa (SED), demokratické principy končily u formálních voleb s jednotnou kandidátkou a stanoveným poměrem zástupců partají.

Postupně se navíc ústava měnila, aby odpovídala politické skutečnosti NDR. Již v 50. letech zaniklo zemské uspořádání, po smrti Wilhelma Piecka též prezidentská funkce. Walter Ulbricht a Erich Honecker východnímu Německu vládli z funkce generálních tajemníků SED.

Generální tajemníci ÚV SED Walter Ulbricht (vlevo) a jeho nástupce Erich Honecker

FOTO: Profimedia.cz

Podle publikace Dějiny NDR od německého historika Hermanna Webera znamenala doba mezi lety 1949 až 1953 pronikání stalinských metod do NDR, vyostřování studené války a prohlubování rozkolu v hospodářských, politických i kulturních vztazích.

Po Východoněmeckém povstání ze 17. června 1953 se přikročilo k Novému kurzu, tedy v podstatě k ústupkům. „Pro NDR mělo toto vlastně dělnické povstání dalekosáhlé důsledky. Byla narušena legenda o dělnickém státě a o dělnické straně,“ napsal Weber.

K likvidaci povstání bylo nasazeno přes 600 sovětských tanků. Tyto dva se ocitly v obležení desetitisícového davu na Alexandrově náměstí odpoledne 17. června 1953.

FOTO: Profimedia.cz

Nebyl důvod pro další existenci

NDR existovala 40 let. Zanikla krátce před 41. výročím vzniku zhroutil komunistického režimu, byť se vládnoucí režim o rok dříve již těžce otrásal a před očima mu utíkaly tisíce lidí přes Maďarsko a Prahu na Západ. Třetího října 1990 tedy došlo ke znovusjednocení Německa.

POUTÁK: [Když Němci v roce 1989 utíkali do Německa]

„Zánik Německé demokratické republiky provázal rozpad celého východního bloku a konec studené války. Ve chvíli, kdy padly komunistické režimy ve východní Evropě a skončilo tak napětí mezi Východem a Západem, odpadl důvod existence samostatné NDR,“ vysvětlil Nigrin.

Otevírání berlínské zdi v roce 1989

FOTO: ČTK

Proces sjednocení odstartoval pád berlínské zdi 9. listopadu 1989, akceleroval po prvních demokratických volbách v NDR na jaře 1990, kdy vyhrála CDU, a vyvrcholil právě oním sjednocením Německa na podzim 1990.

Útěky ze silné země

Když se vrátíme zpět do doby zrodu NDR, tak samotný režim v NDR nebyl populární – transplantace sovětského modelu socialismu uskutečňovaná tvrdými stalinistickými metodami vyvolávala obrovské problémy. Likvidace drobných výrobců a obchodníků společně s násilnou kolektivizací zemědělství zdvihla vlnu útěků obyvatel do západní části Německa.

V roce 1950 jich uprchlo 200 tisíc, o rok později přes 165 tisíc a v roce 1952 více než 182 tisíc.

POUTÁK: [Jak se utíkalo z Československa? Na traktoru, balonem i uneseným letadlem]

Socialistickou výkladní skříň, Německou demokratickou republiku, opouštěli její občané už od dob jejího vzniku v roce 1949. Přitom byla NDR technicky a ekonomicky silná, mluvilo se o ní jako o „nejzářivější baště socialismu“, ale také jako o „největší zlaté kleci na světě“.

Uprchlíci ze sovětské zóny Německa

FOTO: PICTURE ALLIANCE/dpa, ČTK

Počátkem 70. let bylo dávno jasné, že NDR své soupeření se SRN prohrává. Občan NDR navíc nemohl svobodně vycestovat a hlídala ho všudypřítomná policie.

A jaké byly obecně vztahy mezi Československem a NDR? „Vztahy mezi oběma zeměmi byly vřelé a vycházely z příslušnosti ke stejnému mocensko-politickému bloku. Obecně lze říci, že NDR a ČSSR měly své historické problémy spojené s druhou světovou válkou a následným vyhnáním německého obyvatelstva za vyřešené,“ doplnil pro Novinky Nigrin.

URL| <https://www.novinky.cz/historie/517816-pred-70-lety-vzniklo-druhe-nemecko-nechtjena-ndr-vydrzela-do-roku-1990.html>

Účetnictví a audit derivátů

7.10.2019 Auditor str. 09 Téma čísla
Lenka Bízová

Deriváty

Ačkoliv deriváty patří ze své podstaty především do finančního sektoru, setkáváme se s nimi velmi často i při auditech společností, které ve finančním sektoru nepůsobí. Deriváty bývají v těchto případech součástí strategie řízení rizik spojených především s neočekávanými výkyvy úrokových sazeb a měnových kurzů, které souvisejí s obchodní činností dané společnosti nebo s jejím financováním. V první části článku krátce shrnu princip derivátů a hlavní typy derivátových obchodů. V další části je popsáno účetní zachycení derivátů v účetních závěrkách společností, včetně požadavků na zveřejnění. Nakonec uvedu, jakým způsobem postupovat při auditu derivátových obchodů.

Co je to derivát

Za derivát označujeme finanční nástroj, jehož hodnota je odvozena od určitého podkladového aktiva (například cenného papíru, komodity), má termínový charakter (tzn. na rozdíl od spotových transakcí dochází k vypořádání derivátových obchodů za delší dobu v budoucnosti) a s jeho pořízením je spojena nulová nebo velmi malá investice v porovnání s hodnotou podkladového aktiva. Mezi nejčastější typy derivátů patří forwardy, swapy a opce. V rámci forwardových operací si dvě protistrany sjednávají výměnu aktiv v předem definované výši a v předem definovaném časovém okamžiku. Protistrany se mohou například domluvit, že si za tři měsíce vymění peněžní prostředky v korunách za ekvivalent v eurech v předem pevně stanoveném měnovém kurzu. Dalším příkladem může být dohoda o budoucí výměně určitého cenného papíru za cenu, která je ve forwardovém kontraktu předem sjednaná. Při swapových operacích si obě strany vyměňují alespoň na počátku a na konci kontraktu (často ale také i v jeho průběhu) smluvně definované peněžní toky. Swapový kontrakt může být například sjednán tak, že protistrana A vyplácí každý měsíc protistraně B částku vypočtenou jako pevné procento z předem definované jistiny a protistrana B platí protistraně A ve stejném okamžiku částku stanovenou pomocí pohyblivé úrokové sazby (například PRIBOR) z té samé jistiny. U opčních kontraktů si jedna strana kupuje právo koupit nebo prodat předem definovaný finanční nástroj v předem definovaném časovém okamžiku za předem stanovenou cenu, druhá strana se zavazuje v případě uplatnění uvedeného práva plnit.

Účetní zachycení derivátů

Abychom mohli o derivátu správně účtovat, je v prvé řadě nezbytné pochopit strukturu konkrétního derivátového obchodu, tedy především identifikovat protistrany, identifikovat podkladová aktiva a výši a načasování veškerých peněžních toků z derivátu vyplývajících. K tomuto účelu by společnost měla mít k dispozici smlouvu s protistranou, případně confirmaci obchodu od banky, která obsahuje parametry daného obchodu.

Rovněž je třeba porozumět tomu, za jakým účelem si společnost derivát pořídila. Derivát může být pořízen za účelem zajištění specifického rizika, kterému je vystavená. Například pokud společnost platí pohyblivou úrokovou sazbu z čerpaného úvěru odvozenou od sazby PRIBOR, může se zajistit proti neočekávané změně pohyblivé sazby uzavřením swapového obchodu. V rámci něj bude společnost dostávat úrokovou sazbu rovněž odvozenou od sazby PRIBOR a vypočítanou z jistiny ve výši čerpaného úvěru a platit pevnou sazbu. Tím dojde k faktickému převedení plateb úroků z pohyblivé na pevnou sazbu a tím i k odstranění možné budoucí volatility hospodářského výsledku z titulu změny tržních sazeb. Podobně se může společnost zajistit proti neočekávané změně měnového kurzu, pokud očekává v budoucnu významné peněžní toky v cizí měně. Toto zajištění lze provést například pomocí měnových forwardů, kdy společnost sjedná výměnu korun za příslušnou cizí měnu v předem zafixovaném kurzu a v částce a termínu vypořádání odpovídajícím peněžnímu toku z dané obchodní transakce. Tím si dopředu zafixuje i měnový kurz, kterým bude transakci hradit, jelikož v době vypořádání obchodní transakce dostane příslušný obnos ve sjednaném kurzu jako výplatu z derivátové transakce. Pokud derivát žádné riziko nezajišťuje, jedná se o derivát uzavřený za účelem spekulace (derivát k obchodování) na budoucí vývoj daných tržních veličin.

V neposlední řadě je nutné, aby účetní jednotka disponovala vhodným oceňovacím modelem (ať už interním nebo externím), neboť deriváty jsou účtovány v reálných hodnotách.

Co se týče pravidel účtování a vykazování, uvádí vyhláška č. 500/2002 Sb. v ustanovení § 3 odstavci 10, že „Pro účely vykazování, oceňování a zveřejňování informací o derivátech v příloze v účetní závěrce a operacích s nimi použije účetní jednotka ustanovení vyhlášky č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění účinném k 31. prosinci 2017.“ Vyhláška č. 501/2002 Sb. ve znění účinném k 31. prosinci 2017 upravuje postup pro účtování derivátů především v ustanovení § 70 Oceňovací rozdíly při uplatnění reálné hodnoty u derivátů a dále pak v účetním standardu pro finanční instituce č. 110 Deriváty.

Pro finanční instituce, které spadají pod vyhlášku č. 501/2002 Sb., pak prostřednictvím ustanovení § 4a platí, že „Účetní jednotka pro účely vykazování finančních nástrojů, jejich oceňování a uvádění informací o nich v příloze v účetní závěrce postupuje podle mezinárodních účetních standardů upravených přímo použitelnými předpisy Evropské unie o uplatňování mezinárodních účetních standardů (dále jen mezinárodní účetní standard)“. Pro deriváty budou v této souvislosti relevantní především standardy IFRS 9, IAS 39 (v případě, že se účetní jednotka rozhodne použít pravidla zajišťovacího účetnictví podle tohoto standardu), IFRS 7 (pro pravidla vykazování) a IFRS 13 (pro stanovení reálné hodnoty).

Z hlediska účtování je v první řadě klíčové správně rozlišit, zda je derivát zajišťovací, nebo zda se jedná o derivát k obchodování. Zajišťovací derivát musí splnit podmínky stanovené § 70 vyhlášky č. 501/2002 Sb. (pro finanční instituce spadající pod vyhlášku č. 501/2002 Sb. nebo pod mezinárodní účetní standardy pak pravidla

IFRS 9 nebo IAS 39). V praxi se často stává, že uzavření derivátu by mohlo splnit podmínky stanovené pro zajišťovací účetnictví, ale vzhledem k nákladům spojeným s udržováním zajišťovací dokumentace dle účetních předpisů se účetní jednotka rozhodne ve svém účetnictví derivát považovat za určený k obchodování. V takovém případě se jedná o zajištění ekonomické, nikoliv však účetní, a z hlediska účtování jde o derivát k obchodování.

Prvotní rozeznání derivátu v účetnictví nastává k datu sjednání obchodu. V tomto případě společnost vykáže pohledávku nebo závazek ve výši reálné hodnoty derivátu v účetních výkazech (včetně případných transakčních nákladů). Dále účetní jednotka na podrozvahové účty zaznamená nominální hodnotu derivátu. Jednotky spadající pod vyhlášku č. 500/2002 Sb. budou reálnou hodnotu vykazovat v rozvaze buď jako Jiné pohledávky nebo Jiné závazky a nominální výši uzavřených derivátů zveřejní v příloze k účetní závěrce. Jednotky spadající pod vyhlášku č. 501/2002 Sb. budou reálnou hodnotu vykazovat v rozvaze buď jako Ostatní aktiva nebo Ostatní pasiva a nominální hodnotu v rámci podrozvahových položek jako Pohledávky nebo závazky z pevných termínových operací a Pohledávky nebo závazky z opcí. Jednotky spadající pod mezinárodní účetní standardy budou vykazovat reálnou hodnotu ve výkazu o finanční situaci a nominální hodnotu obchodů v příloze k účetní závěrce dle pravidel standardu IFRS 7, který definuje principy (a možné volby) pro vykazování, nepředepisuje však přesnou strukturu výkazu o finanční situaci.

Další postup účtování závisí na tom, zda se jedná o derivát zajišťovací, či derivát určený k obchodování. U derivátů určených k obchodování dochází k přeceňování derivátů na reálnou hodnotu a změny v reálné hodnotě jsou účtovány do výkazu zisku a ztráty. Jednotky spadající pod vyhlášku č. 500/2002 Sb. tyto změny reálné hodnoty uvedou v položkách Ostatní finanční výnosy a Ostatní finanční náklady, jednotky spadající pod vyhlášku č. 501/2002 Sb. pak v položce Zisk nebo ztráta z finančních operací. Jednotky spadající pod mezinárodní účetní standardy použijí standard IFRS 7.

Rovněž u zajišťovacích derivátů dochází k přeceňování na reálnou hodnotu, změny jsou však účtovány v závislosti na typu zajištění. Pokud se jedná o zajištění reálné hodnoty, jsou změny účtovány výsledkově tak, aby byly změny reálné hodnoty zajištěné i zajišťovací položky vykázány kompenzovaně v jednom řádku. U zajištění peněžních toků je změna reálné hodnoty účtována nejprve na účty vlastního kapitálu a výsledkově je změna odúčtována ve stejném okamžiku, kdy jsou zaúčtovány náklady nebo výnosy spojené se zajišťovanými položkami. Detailní principy zajišťovacího účetnictví včetně příkladů jsou popsány v samostatném článku dále v tomto čísle. Co se týče struktury vykazování, jednotky pod vyhláškou č. 501/2002 Sb. použijí pro zaúčtování reálné hodnoty do vlastního kapitálu položku Oceňovací rozdíly ze zajišťovacích derivátů a poté buď Výnosy z úroků a podobné výnosy a Náklady na úroky a podobné náklady (pro zisky nebo ztráty ze zajišťovacích úrokových derivátů), nebo Zisk nebo ztráta z finančních operací (pro ostatní zajišťovací deriváty). Vyhláška č. 500/2002 Sb. podrobnější pravidla pro klasifikaci transakcí spojených se zajišťovacím účetnictvím neuvádí a bude potřeba postupovat analogicky podle pravidel vyhlášky č. 501/2002 Sb. Jednotky spadající pod mezinárodní účetní standardy použijí standard IFRS 7.

Požadavky na zveřejnění v příloze účetní závěrky pro účetní jednotky spadající pod vyhlášku 500/2002 Sb. uvádí, jak již bylo zmíněno, vyhláška č. 501/2002 Sb. ve znění účinném k 31. prosinci 2017, především pak ustanovení § 54. U účetních jednotek, které účtují podle vyhlášky 501/2002 Sb. nebo podle mezinárodních účetních standardů, se pro zveřejnění v příloze účetní závěrky použije standard IFRS 7. Zde je potřeba zmínit, že požadavky IFRS 7 jdou výrazně nad rámec požadovaný českými účetními předpisy, především v oblasti zajišťovacího účetnictví a stanovení reálné hodnoty.

Audit derivátů

Oblast derivátů patří v rámci auditu zpravidla k těm nejkompaktnějším. Vyznačuje se významným zapojením specialistů na oceňování, jak na straně auditora, tak na straně klienta, a také nemalými nároky na znalosti z oblasti risk managementu v případě, že společnost využívá zajišťovací účetnictví. Auditor by tedy měl v první řadě zabezpečit, aby byl jeho tým složen z členů s dostatečnou znalostí v těchto oblastech. V následujících odstavcích jsou uvedeny hlavní auditorské postupy při auditu jednotlivých tvrzení v případě, že jsou deriváty identifikovány jako významná položka účetní závěrky.

V první řadě se budu zabývat oceněním derivátů. Jak již bylo zmíněno, deriváty se vždy účtují v reálné hodnotě. Její stanovení ve většině případů není triviální, deriváty nejsou až na výjimky standardizované produkty, jejichž ocenění by bylo pozorovatelné na aktivním trhu. K oceňování derivátů jsou využívány modely pracující s parametry, které jsou na trhu pozorovatelné, ale i nepozorovatelné, v závislosti na konstrukci daného derivátového obchodu. Rovněž tržně akceptovaný přístup k oceňování derivátů se v čase vyvíjí a je třeba se vždy ujistit, že společnost tyto změny do svých postupů zapracovala. Z těchto důvodů lze očekávat u tohoto tvrzení vyšší inherentní riziko, které může mít podobu i rizika podvodu ze strany managementu v případě, že jsou součástí ocenění významné odhady a úsudky vedení společnosti.

Pro audit ocenění derivátů bude tedy v převážné většině případů potřeba zapojení specialistů s dostatečnou zkušeností v této oblasti. Ti by měli nejprve porozumět metodě a procesu oceňování derivátů v dané společnosti a poté na základě parametrů daného obchodu provést nezávislé ocenění vybraného vzorku derivátových transakcí a na základě porovnání s cenou v účetnictví společnosti a ve spolupráci s auditorem uvést, zda je tato cena v očekávaném intervalu. Součástí ocenění by mělo být rovněž posouzení kreditního rizika protistrany a jeho zohlednění v reálné hodnotě.

V rámci auditu derivátů je rovněž třeba posoudit jejich existenci a úplnost zachycení v účetnictví. Za tímto účelem je třeba získat např. potvrzení od protistrany, se kterou je derivát uzavřený. Zpravidla se jedná o banku, je však třeba dávat pozor i na deriváty v rámci skupiny, případně na deriváty uzavřené mateřskou společností, ale na účet dceřiné společnosti. Předmětem potvrzení by měly být všechny parametry obchodu (včetně podkladového aktiva). Ty jsou klíčovým vstupem jednak pro ocenění derivátu specialistou a také pro ověření správnosti účtování dané transakce v průběhu roku.

Ocenění specialistou a potvrzení od protistrany jsou dvě klíčové auditní procedury při auditu rozvahové a podrozvahové hodnoty derivátů. Co se týče výsledovky, je třeba ověřit, že společnost správně zaúčtovala rozdíl z přecenění derivátů na reálnou hodnotu, ale také případný naběhlý i realizovaný úrok (např. ze swapů). Účtování těchto transakcí je obzvláště komplexní v případě, že společnost využívá zajišťovací účetnictví. Zde je třeba v prvním kroku ověřit, že zajišťovací dokumentace splňuje požadavky účetních předpisů a že je zajištění v souladu s těmito předpisy efektivní. Pokud by tomu tak nebylo, musela by společnost derivát překlasifikovat do kategorie derivátů k obchodování. Na posouzení zajišťovací dokumentace bude auditor také zpravidla potřebovat specialistu, který je schopen posoudit transakci z hlediska řízení rizik (risk management) a rovněž ověřit výpočty efektivnosti zajištění, které nebývají jednoduché.

Uvedené postupy jsou popsány za předpokladu plně substantivního přístupu (tj. testování derivátů výhradně testy věcné správnosti). Lze samozřejmě využít i testů kontrol v případě, že společnost využívá deriváty ve velkém měřítku a má propracovaný vnitřní kontrolní systém.

Závěrem je třeba uvést, že účtování derivátů a jejich audit představuje velmi specifickou oblast, které je potřeba věnovat zvýšenou pozornost. Klíčovou roli zde hraje jednak auditorovo pochopení dané transakce v kontextu fungování auditované společnosti, znalost relevantního účetního rámce a také dostatečné zapojení kvalifikovaných specialistů a pochopení výstupů jejich práce auditorem.

O autorovi| Mgr. Lenka Bízová je senior manažerkou ve společnosti EY a zaměřuje se na audit v oblasti finančních institucí, především bank, pojišťoven a investičních společností podle IFRS i českých účetních standardů. Vystudovala ekonomii se zaměřením na finance a bankovníctví na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a získala další certifikaci při ACCA (Association of Certified Chartered Accountants). Je také statutární auditorkou.

Foto autor| Kresba: Ivan Svoboda

Foto popis| Hele Pepo, ty víš, co je to ten hedging komoditních derivátů, kvůli kterému se bude zavírat náš důl?

EU dle Okamury - s nacistickými kořeny

8.10.2019 [politicke-listy.cz](http://www.politicke-listy.cz) str. 00

Milan Šmíd

Zabývá se médií a mediální politikou. Ročník 1944. Absolvent **Fakulty sociálních věd** a publicistiky, v průběhu dvaceti let zaměstnání v Československé televizi vystřídal tři redakce – Televizní noviny, publicistiku a dokument, naposledy pořady ze zahraničí. Jako externista začal přednášet na FŽ UK v roce 1985, od roku 1990 do července 2014 pracoval jako odborný asistent na katedře žurnalistiky **FSV UK** na plný úvazek. Od roku 2000 publikuje na vlastní internetové stránce www.louc.cz/reklama

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=209981-milan-Smid--eu-dle-okamury---s-nacistickymi-koreny.html>

Nové přerozdělování uprchlíků

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Jak rozdělit mezi evropské země zachráněné běžence ze Středomoří? Otázka, kterou řešili ministři vnitra Evropské unie v Lucemburku. Dobrovolný závazek ale podpořil jen zlomek zemí. Jiné považují za důležitější ochranu hranic nebo potírání pašeráků lidí a další zdůrazňují, že mnohem více uprchlíků teď přichází balkánskou cestou. Německá snaha o pilotní projekt, který by se mohl stát modelem pro budoucnost, tak neuspěla.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

2 věci, které nikdy neskončí, proud migrantů snažící se najít lepší život u evropských břehů, tady třeba další čtyřicítka Tunisánů zachráněná v pondělí. A pak stejně neutuchající snaha evropských politiků za jednacími stoly najít řešení, jak s těmito migranty naložit. Stejně nekonečné téma je také přerozdělování migrantů. Téma, které tolikrát už rozdělilo Evropu, se vrací, dnes tady v Lucemburku migrační kvóty.

Dimitris AVRAMOPULOS, eurokomisař pro migraci

Doufám, že evropské země prokážou mnohem více zodpovědnosti a společného úsilí.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Znovu se tak vrací situace z roku 2015. Ministru vnitra leží na stole návrh, který tentokrát vypracovali Německo, Francie, Itálie a Malta. Podle něj by se měly země zapojit do nového přerozdělovacího systému migrantů zachráněných ve Středozemním moři, tentokrát přerozdělování ale nemělo být povinné, ale pouze dobrovolné.

Horst SEEHOFER, německý ministr vnitra

Proto jsem si celkem jistý, že tomuto návrhu vyjádří mnoho států svoje sympatie.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Jenže doba se opakuje ještě v jedné věci. I přes plánovanou dobrovolnost i tentokrát s návrhem zásadně nesouhlasí země V4, včetně Česka.

Jan HAMÁČEK, ministr vnitra /ČSSD/

Byla shoda na tom, že kdo je v Evropě legálně, tak měl být vrácen do země původu, ale tento návrh i dál mluví i o lokacích ilegálních migrantů a to je věc, která vlastně bude pozvánkou pro pašeráky a ilegální migranty do Evropy, takže za Českou republiku jsme zásadně proti.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Přitom v Evropě sílí hlasy, že přerozdělování by mělo být povinné, tvrdí to třeba Italové nebo Francouzi. Diskusi v tomto směru otevřela v národním shromáždění Macronova vláda.

Édouard PHILIPPE, francouzský premiér

V roce 2018 Francie zaregistrovala příchod rekordního počtu 123 000 migrantů, což je nárůst o 22 % oproti minulému roku.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Nový migrační mechanismus nakonec v Lucemburku podpořilo pouze 6 států. Ostatní byli proti. Přesto se ukázalo, že snaha o přerozdělování je téma, které v Evropě jen tak neskončí.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A naším hostem Martin Mejstřík z katedry Evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Proč tento návrh podle vás podpořilo jenom 6 zemí a co to bude znamenat pro lodě, které zachrání ve Středozeří nějaké migranty?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

6 zemí to podpořilo pouze, protože každý z těch politiků má nějakou opozici, která se snaží toho politicky využít, proto dnes ty jednotliví lídři jsou mnohem opatrnější v těch prohlášeních. A skutečně se může stát, že se dočkáme opět takového putování těch lodí po Středozeří moři, i když na druhou stranu tím, že v Itálii už není u moci Matteo Salvini, tak se dá očekávat, že Itálie zaujme vstřícnější postoj, takže bychom se neměli dočkat té dramatické situace, co jsme měli vlastně v průběhu letošního roku.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Podle českého ministra Hamáčka, který byl na tomto setkání, je ten návrh pozvánkou pro migranty a cestou k novým povinným kvótám. Vidíte to také tak?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Tak já bych ten výrok pana ministra spíš viděl v kontextu české domácí politiky, kde veřejné mínění je jednoznačně proti těm kvótám. On sám má ve vládě koaličního partnera, který také se velmi negativně tváří vůči přerozdělování migrantů, takže bych to spíš bral v kontextu tedy nějaké snahy o silný výrok.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A co ten prvek dobrovolnosti, ta velká nedůvěra k tomu, že vlastně ten závazek jednotlivých zemí by měl být dobrovolný. Ti kritici říkají, že se časem stane povinným. Opravdu to hrozí?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

To si nedovedu představit. Evropská unie byla je a pravděpodobně bude o konsensu. A pokud musí některé země takto zásadně to chtít prostě nebudou, tak to nebude a nikdo jim, nebo nemyslím si, že je takové co občas objevuje, když oni si ty migranty nevezmou, tak je budeme nějakým způsobem sankcionovat. To z dřívějšíka víme, že je nejistější cesta k tomu poštvat proti sobě veřejné mínění té dané země, a to si myslím, že Evropská unie nemá zapotřebí.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Když se podíváme na osmadvacítku, možná brzy sedmadvacítku, máte pocit, že je vůbec schopna se dohodnout v tomto tématu na nějakém minimálním kompromisu? A je to vůbec potřeba, aby se na něčem takovém dohodla?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Tak kompromis rozhodně je potřeba. Ono na jednu stranu se částečně ty země dohodly, co se týče vnější ochrany hranic, proto můžeme vidět, že ta čísla příchozích migrantů v posledních dvou letech do Evropy výrazně klesla. Nicméně tady se jedná zejména o ten zhruba 1 a půl až 2 miliony migrantů, kteří už na evropském území jsou. A jsou primárně v Řecku, v Itálii a logicky tyhle 2 země se snaží, aby se ta Evropa k tomu postavila jako solidární, jako celek. To znamená k nějaké dohodě dojít bude muset. Nedovedu si ale představit, že to má být dohoda celé sedmadvacítky.

Hranice architektury: Dostupné bydlení

8.10.2019 archiweb.cz str. 00
Alžběta Stodolová, Architekti Bez

Architekti bez hranic organizují veřejnou debatu na téma Dostupné bydlení. Večer je součástí cyklu Hranice architektury, který se týká přesahu architektury do běžného života.

Termín: úterý 15. října 2019

Místo konání: Skautský institut, Staroměstské nám. 1/4, 110 00 Staré Město

Začátek diskuze: 19:00 hodin

Vstupné: zdarma

Hosté: Tomáš Samec (sociolog) a David Mareš (architekt)

Pořadatel: Architekti bez hranic, z.s.

Bydlení je jednou ze základních lidských potřeb. Kvůli nedostatku obecních bytů, neexistenci případných sociálních bytů, nárůstu krátkodobých pronájmů či spekulací a mnoha dalším vlivům se bydlení stává nedostupným pro širokou skupinu obyvatel. Jaké jsou jiné formy bydlení než vlastnické a nájemní? A čím do tohoto procesu může přispět architekt? O tom si budeme povídat na dalším diskusním večeru z cyklu Hranice architektury. Pozvání k debatě přijali architekt David Mareš a sociolog Tomáš Hoření Samec.

Diskusní večer je otevřen odborné i laické veřejnosti. Během večera bude prostor pro otázky z publika. Pozvání k diskusi přijali Tomáš Samec a David Mareš.

Sociolog Tomáš Hoření Samec působí na Sociologickém ústavu AV ČR v.v.i. Absolvoval doktorské studium sociologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a výzkumnou stáž na University of Vienna. Zaměřuje se na výzkum diskurzu o bydlení a na nové formy poskytování bydlení realizované veřejnými a kolektivními aktéry. Publikuje v mezinárodních časopisech, například Urban Studies, Journal of Cultural Economy a Housing, Theory and Society. Je editorem publikace Jak zajistit dostupné bydlení?, která je dostupná na webu dostupnebydleni.soc.cas.cz.

Architekt David Mareš je absolvent Fakulty architektury VUT v Brně. V roce 2003 založil společně s Michalem Fišerem atelier třiarchitekti, který od té doby společně vedou. Má za sebou projekty všech měřítek (od rekonstrukce bytu po urbanismus). Dlouhodobě propaguje myšlenku Baugruppe a usiluje o vznik prvního projektu tohoto typu v Praze.

Architekti bez hranic je nezisková organizace, která sdružuje architekty a designéry se zájmem o veřejný prostor. Cílem organizace je iniciovat a spolupodílet se na projektech pro znevýhodněné lidi, kultivování veřejného prostoru a posilování mezilidských vztahů. Architekti bez hranic stojí mi

URL| <https://archiweb.cz/n/prednasky/hranice-architektury-dostupne-bydleni>

Univerzita Karlova uzavřela partnerskou smlouvu s Home Creditem. Během tří let dostane 1,5 milionu korun

8.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Dominika Kubištová

Univerzita Karlova navázala spolupráci se společností Home Credit. Firma z finanční skupiny Petra Kellnera PPF specializující se zejména na spotřebitelské úvěry se zavázala, že v dalších třech letech vyplatí univerzitě celkem jeden a půl milionu korun. Vyplývá to ze smlouvy, která byla v úterý uveřejněna v registru smluv. Zároveň se společnost s univerzitou dohodla, že bude shánět další sponzory nebo že bude podporovat studentský výzkum.

Spolupráce se soukromými firmami, jako je Home Credit, je podle Univerzity Karlovy důležitá zejména pro financování výzkumných a vědeckých projektů či zajišťování mezinárodních akcí. Univerzita to uvedla v tiskové zprávě na svých webových stránkách.

„Univerzita se snaží dlouhodobě diverzifikovat své financování. Kromě prostředků ze státního rozpočtu, z vědecké grantové činnosti, ze strukturálních fondů EU a souvisejících se snažíme získávat prostředky též od sponzorů, dárců i úspěšných absolventů,“ odůvodnil spolupráci kancléř Univerzity Karlovy Milan Prášil.

Čtyřstránková smlouva je uzavřena na další tři roky a byla podepsaná 30. září. Společnost Home Credit se v ní zavazuje, že v každém roce poskytne univerzitě půl milionu korun. Celkem tedy jeden a půl milionu.

Peníze na výzkum i marketing

Peníze má univerzita použít zejména na soutěž studentského aplikovaného výzkumu v programu Gama, podporu vzdělávání pro pracovníky rektorátu, pořízení systému osvětlení výstav do Karolína nebo výroční ples univerzity. Home Credit se zároveň zavazuje, že sežene pro univerzitu experta na marketing a sponzoring a také někoho, kdo ji pomůže zajistit vyšší pozici v žebříčku univerzit. O tom, kam peníze půjdou, bude rozhodovat pouze univerzita.

Společnost Home Credit spadá do investiční skupiny PPF Group vlastněnou Petrem Kellnerem. Ta na svém twitteru uvedla, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Dohodly se i na tom, že se vzájemně zdrží všeho, co by mohlo poškodit jejich dobrou pověst. „Strany se zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst Stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci,“ stojí ve smlouvě.

V tiskové zprávě univerzita ale uvádí, že „její znění vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice.“

Univerzita Karlova spolupracuje i s jinými soukromými firmami. Jejím generálním partnerem je například Česká spořitelna.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/home-credit-univerzita-karlova-partnerska-smlouva-firma-spoluprace_1910081747_dok

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Ukrajina přizná zvláštní status povstaleckým zónám v Doněcké a Luhanské oblasti

8.10.2019 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ukrajina přizná zvláštní status povstaleckým zónám v Doněcké a Luhanské oblasti. Jejich autonomie může přispět k uzavření míru s pruskými separatisty. Proti tomuto plánu prezidenta Volodymyra Zelenského protestovalo v neděli na kyjevském náměstí Majdan 10 000 lidí. Autonomii pro separatisty považují za kapitulaci. Válka na východě Ukrajiny trvá od roku 2014 a vyžádala si 13 000 obětí. My se vás dnes ptáme, co si myslíte o tom, že Ukrajina zřejmě přizná zvláštní status povstaleckým zónám Doněcké a Luhanské oblasti? Je to cesta k míru, nebo souhlasíte s některými Ukrajinci, kteří považují ústupky separatistům za kapitulaci? Jak na vás působí ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj po čtyřech měsících ve funkci? My jsme moc zvědaví na vaše názory. Číslo do studia je 221 552 777, ale samozřejmě, že nám můžete i psát na Twitter, na Facebook a na naši mobilní aplikaci. Tomáš Pavlíček vám přeje dobrý poslech.

oznámení

Radiofórum.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pozvání do studia dnes přijal politolog Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já bych se na začátek zeptal nebo požádal vás o takovou rekapitulaci tedy, co přesně prezident Zelenskyj přislíbil a jaká na to byla z různých stran reakce?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

To je strašně moc otázek najednou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jen dvě.

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Jedna věc je, co se slíbí, druhá věc je, jak co bude nebo nebude implementováno. A i ta prohlášení mohou být konfliktní a i v případě, že se něco podepíše, tak zpravidla ten text je tak pružný, že umožňuje různou interpretaci, takže co bude, to nevíme. V každém případě, co bylo dohodnuto a v čem spočívá možný posun ve smyslu odblokování vyjednávacího procesu o možném urovnání situace na východě Ukrajiny, je text sestávající ze tří vět, kterému se říká tedy ta takzvaná Steinmeierova formule, byť jí na Ukrajině mnozí přezdívali na Putinovu formuli, protože upravuje některé záležitosti spojené se sekvencováním naplňování jednotlivých kroků a té politické složky balíku Minských dohod, což je tedy ten hlavní formát, ve kterém bylo dosaženo aspoň některých principů ohledně cesty směrem k možnému urovnání té situace na východě Ukrajiny.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a co ta Steinmeierova formulka vlastně upravuje přesně?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Týká se úpravy toho, za jakých podmínek a kdy, v jakém pořadí vstoupí v platnost zákon, který by měl přiznávat zvláštní režim zvláštním okresům těch dvou oblastí, které momentálně jsou okupovány ruskou armádou a jsou mimo kontrolu centrální vlády v Kyjevě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Rusko to tedy nepřiznává, že by bylo součástí jaksi těch bojujících stran. Tvrdí, že to jsou separatisté, kteří tam figurují, ale co se týče tedy, dejme tomu, nějakého statusu autonomie, tak co to konkrétně by v těch případech těch oblastí jako je Doněcká a Luhanská, co by to znamenalo, jak moc by byly autonomní?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

To je další věc, na kterou musíme počkat, protože obsah těch práv a povinností a vůbec specifika toho režimu by měly být upraveny v tom zvláštním zákoně, který tedy Ukrajina už přijala na podzim roku 2014. Nyní do toho zákona bude muset být nějakým způsobem implementována ta zvláštní formule nebo bude muset být přijat zákon nový. V té samotné formulaci se o těch specifikách nehovoří, nicméně tyto záležitosti jsou už obsaženy zejména v bodech 9 a 11 toho druhého Minského protokolu z února roku 2015. Tam se předpokládají záležitosti jako právo na jazykové sebeurčení, což je v zásadě problémová záležitost, nicméně jsou tam obsažena i ustanovení týkající se třeba amnestie pro ty občany Ukrajiny, kteří bojovali proti centrální vládě v Kyjevě v rámci těch nezákonných ozbrojených uskupení a hovoří se tam o tom, že by ukrajinský stát měl nějakým způsobem poskytovat podporu té poválečné rekonstrukci a sociálně ekonomickému rozvoji těch konkrétních okresů, respektive oblastí. Asi tou nejvíce problémovou záležitostí s tím spojenou je to, že ty Minské dohody, ta poznámka k těm dvěma bodům, které jsem tady zmínil, připouštějí možnost, že by tam fungovaly i zvláštní mocenské struktury třeba v podobě policie. Je otázka, jak by ty vlastně bezpečnostní ozbrojené složky měly

vypadat a jak by fungovala interakce mezi těmito složkami a složkami ukrajinského státu. Taky je potřeba tedy zmínit, že Ukrajina je z titulu ústavy unitární stát.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to říká politolog Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vás poprosím, abyste si vzal sluchátka, protože nastává ta očekávaná chvíle, kdy máme otevřené telefonní linky. Máme na lince Romualda Štěpána Roba, našeho posluchače. Dobrý den.

Romuald Štěpán ROB, Odbor vnějších vztahů pražského arcibiskupství

Dobrý den vám i posluchačům i vašim hostům.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Co si myslíte o tom záměru, který, jak jsme řekli tady ve studiu, tak kdoví, jestli bude nakonec naplněn, ale že by Ukrajina mohla přiznat zvláštní status těm povstaleckým zónám?

Romuald Štěpán ROB, Odbor vnějších vztahů pražského arcibiskupství

Tak je to vzhledem k tomu, že respektive jsou k pochopení jaksi obě dvě strany sporu, tedy jak část veřejnosti, která se proti tomu bouří, tak současný prezident, který vlastně usiluje nějakým způsobem vyřešit dlouholetý konflikt, který také má na svědomí tisíce obětí. Takže otázkou velkou bude samozřejmě, jak řekl váš host, jak ta autonomie bude vypadat a jak moc to bude vlastně autonomie v rámci ukrajinského státu v nezávislosti na Rusku.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já vím, že se strefujeme do trochu pohyblivého cíle, ale přece jenom, připadá vám, že tenhle způsob vyřešení toho konfliktu je dobrý, přiměřený, nebo jak si myslí část Ukrajinců, že to je spíš kapitulace?

Romuald Štěpán ROB, Odbor vnějších vztahů pražského arcibiskupství

Je to samozřejmě vyhocené v rámci té atmosféry krve, tak samozřejmě že tyhle ty vyhocené nějaké závěry jsou na místě, ale já třeba osobně v rámci Španělska nechápu, proč tam není vlastně umožněna Barceloně nějaká autonomie, v tomto smyslu si myslím, že to funguje i v rámci Spojeného království, Británie, kdy je Wales taky také samostatný a Skotsko a další, takže se domnívám, že v tomto smyslu tímto směrem by se to dalo vyřešit.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře. Děkuji vám za váš názor. Na shledanou.

Romuald Štěpán ROB, Odbor vnějších vztahů pražského arcibiskupství

Děkuji, taky.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jsme ve spojení i s dalším posluchačem, s Michalem Kubíčkem, dobrý den.

Michal KUBÍČEK, posluchač

Hezký den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Co vy soudíte o tom návrhu, dá se říct stále návrhu, že by Ukrajina mohla přiznat zvláštní status těm zónám na východě země?

Michal KUBÍČEK, posluchač

No, bojím se, že to už nakonec podle těch reakcí, které v současné době jsou na Majdanu, že to nebude příliš vnímáno velkou částí ukrajinské společnosti pozitivně, takže se obávám toho, že to může vést na druhou stranu zase k eskalaci těch konfliktů a podobně, takže já osobně si nemyslím, že to povede k tomu kýženému míru.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale na druhou stranu ten stav tam trvá už řadu let a vyčerpává, dá se říct, i třeba ukrajinský stát, ukrajinskou ekonomiku, samozřejmě i bylo tam spousta prostě lidských životů zmařeno, takže myslíte si, že existuje nějaká jiná cesta, jak ten konflikt vyřešit?

Michal KUBÍČEK, posluchač

S tím souhlasím. Na druhou stranu přiznám se, že neznám tu cestu a zaplaťpánbůh, že nejsem na místě člověka, který to musí řešit, protože ta situace samozřejmě je velice složitá a problematická. Chápu ale obavy právě té protestující části společnosti z toho, že se v podstatě jedná o jakési ukrajování postupné, salámovou metodu toho, jak vlastně Rusko zvyšuje vliv v postsovětských zemích nebo respektive v Ukrajině konkrétně. Takže já osobně bych to možná připodobnil ke snaze o autonomii v třicátém osmém roce třeba k sovětské části nebo české části Sudet, takže já tady to vnímám, vím, že to není jednoduchá situace a obávám se, že tak jednoduše to nepůjde. Na druhou stranu dodneška vlastně nebylo řečeno, do jaké míry bude ten Steinmeierův plán vlastně přijat, jak to vlastně bude fungovat, jaká míra té autonomie bude, jestli to bude jako reálná skutečná autonomie, jak to vlastně bude vypadat, že to je druhá věc, která do dnešního dne vlastně není úplně známá.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já vám děkuji, pane Kubíčku, na slyšenou.

Michal KUBÍČEK, posluchač

Mějte se krásně. Na slyšenou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A teď máme na lince dalšího volajícího Jaroslava Čermáka. Dobrý den.

Jaroslav ČERMÁK, posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Můžu vás poprosit, že byste si ztlumil svůj přijímač, protože tam slyšíme nějakou ozvěnu, abychom vás dobře slyšeli.

Jaroslav ČERMÁK, posluchač

Dobře.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Počkáme.

Jaroslav ČERMÁK, posluchač

No, já bych se chtěl vyjádřit v tom smyslu, že je to konečně krok, který je pro Ukrajinu jaksi směrem dopředu. Vybřednutí z těch nákladů obrovských a lidských obětí, ke kterým tam nesmyslně dochází, protože ta část té ruské Ukrajiny je skutečně nakloněna tomu řešení se odtrhnout dokonce od Ukrajiny a toto by bylo řešení, jak jste už zmínili třeba Katalánsko, Skotsko a podobná řešení tohoto problému.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A nemyslíte si, že část, jak říkali ti předešlí posluchači, že část ukrajinské společnosti ten krok nemusí přijmout, protože ho považuje za kapitulaci?

Jaroslav ČERMÁK, posluchač

Tak samozřejmě. /nesrozumitelné/ a těch fašounů.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, tak to bych s dovolením, prosím, nezmínil takhle.

Jaroslav ČERMÁK, posluchač

Ne, já vím, dobře, dobře. To je jistě stejné u pana Kubíčka, který je propagand, se divím, že tedy může být na univerzitě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to se tedy omlouvám, prosím, neurážíte naše kolegy.

Jaroslav ČERMÁK, posluchač

Těm se to líbit nebude, ale 10 000 jaksi protestujících není nic proti tomu obrovským utrpení a hospodářským ztrátám, které doposud to skvělé řešení Ukrajiny v náručí tedy jaksi západních zájemců... Byl toto krok směrem dopředu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já vám děkuji, pane Čermáku. Díky, na shledanou. A zeptám se našeho hosta tady ve studiu Jana Šíra z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jestli si myslí, že větší část společnosti spíš přijímá ten záměr prezidenta Zelenského, nebo ne? Tady jsme slyšeli, prostě protestovalo, dejme tomu, 10 000 lidí na Majdanu. Myslíte si, že třeba, jak si myslel pan Čermák, že většina té společnosti, obzvláště těch, kteří žijí v těchto oblastech, by si přála spíš autonomii, anebo dokonce nějaké přiřazení k Rusku?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Nejsem schopen odpovědět, protože nemáme aktuální sociologická data. Ta věc s podpisem takzvané Steinmeierovy formule je záležitostí jednoho týdne. Od té doby data zveřejněna žádná nebyla. Pravda je ta, že Zelenskyj vyhrál volby velice drtivým způsobem pod heslem toho, že přinese Ukrajině mír. To, jakým způsobem ukrajinská politická scéna i veřejnost reagovala na tu zprávu o možném posunu – já bych nehovořil o pokroku, já bych hovořil o posunu – ve vyjednávání v Minské třístranné kontaktní skupině svědčí podle mého názoru o tom, že ta věc je katastrofálně komunikována a že panuje kolem toho velké rozčarování a nedorozumění a nepochopení. A myslím si, že v týmu Zelenského se rozhodně ten svůj, věřím, bohulibý záměr nedaří bohužel adekvátním způsobem komunikovat. A i to vede k té situaci, že lidé skutečně chodí protestovat, vycházejí do ulic a zaznívají slogany o zradě a kapitulaci.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Teď se nám dovolal další posluchač Pavel Tichý, dobrý den.

Pavel TICHÝ, posluchač

Dobrý den. Já bych chtěl jenom říct, že jsem to uvítal ty kroky toho prezidenta Zelenského, protože já si myslím, že každé jednání má k něčemu vést. No, a zatím byl to zamrznutý konflikt. Tam je to tak, že Krym byl třeba autonomní republika, tyhle nebyly, tyhle 2, Doněcká a ta druhá další republika, a myslím si stejně, když získají autonomii, tak to dopadne asi v dalších krocích jako Kosovo. Oni jsou samostatní a budou samostatní, nic se nebude dít. Kosovo taky se osamostatnilo, a co se stalo? Nic. Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře. Děkuji vám, děkuji. Na shledanou. Tak, co si myslí náš host Jan Šír, jestli to přece jenom není pokus prostě ten zamrzlý konflikt nějak odmrazit a odblokovat po těch letech, co se to vlastně opravdu nehýbalo z místa?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Za prvé já nesouhlasím s tou tezí, že se jednalo o zamrznutý konflikt. To je konflikt nízké intenzity, nicméně tam stále umírají lidé, denně dochází k přestřelkám. Pouze za minulý měsíc v tom úseku stanice Luhanské, kde prezident Zelenskyj v tom experimentálním pořádku zahájil odsun sil, zahynulo 13 ukrajinských vojáků, což vůbec tady teďka nehovořím o útrapách, jimž je vystaveno civilní obyvatelstvo v zóně konfliktu, takže nejedná se o zmrazený konflikt a obávám se, že Rusko nemá zájem na zmrazení konfliktu, to je první věc. Druhá věc je, určitě jedná se o pokus o odblokování toho negociačního procesu, který je zablokovaný. Vlastně normandský summit se nekonal více než 3 roky, k žádnému posunu tady k řešení toho konfliktu nedošlo. Ta situace v zásadě odpovídá tomu stavu, jaký byl nastolen silou v roce 2015. Proto, abychom mohli hovořit o pokroku, tak by musely nejdřív být splněny některé podmínky, ta Steinmeierova formule například vůbec nehovoří o tom, jakým způsobem budou vyplněny body minských ustanovení týkající se té vojensko-bezpečnostní složky. Já si nedovedu představit, jak lze vyřešit konflikt politickou cestou, pokud prostě se střílí a na území suverénního státu se nachází ozbrojené síly druhého státu. To jsou otázky, které je potřeba zodpovědět a které musí být vyjasněny, máme-li pak hovořit o tom, že skutečně dochází k nějakému pokroku obecně, co se týče té záležitosti. Já jsem velmi skeptický k tomu, že by mohla vést k určitému pokroku, protože za prvé neřeší příčiny toho konfliktu. Příčinou toho konfliktu není nejsou nějaké aspirace nebo služby lidu v Doněcku nebo Luhansku. Příčinou toho konfliktu je ozbrojená agrese Ruské federace a na tu ta Steinmeierova formule žádným způsobem nereaguje.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak říkám, Rusko stále to popírá.

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

To já vím, ale sankce na Rusko byly uvaleny se zdůvodněním, že tam ta armáda operuje. Máme tady závěry mezinárodního vyšetřovacího týmu, že za asi tím největším válečným zločinem, ke kterému na východě Ukrajiny došlo, což bylo to sestřelení civilního letounu MH-17, stojí ruská armáda. Tolik jenom k tomu vnášení do debaty a pozice propagandy jedné strany toho konfliktu v podobě toho messagingu, že Rusko na východě Ukrajiny neoperuje. Dále si myslím, že ten pokrok, pokud by k němu mělo dojít, by vyžadoval jiné řešení, než je legitimizace a cementování těch výsledků toho protiprávního stavu, který byl na východě Ukrajiny utvořen právě v důsledku té ruské ozbrojené intervence. De facto ty Minské dohody mohou vést přesně k tomuto a samozřejmě ten poslední krok otevírá cestu k transformaci toho mezinárodního ozbrojeného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou ve vnitřní ukrajinský konflikt. Vytváří iluzi, že tedy dochází k zapuštění nějakého diplomatického procesu, a tím se otevírá cesta třeba ke zrušení nebo oslabení protiruských sankcí, což může mít fatální dopady na situaci v oblasti bezpečnosti nejenom v té zóně ozbrojeného konfliktu, ale vůbec i na integritu mezinárodního uspořádání, které by mělo být založeno na zejména nějakých pravidlech mezistátního chování a principech a normách mezinárodního práva.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Míni Jan Šír. My se teď podíváme na sociální síť. Marián Vojtek sbíral názory, které nám sdělujete právě prostřednictvím Facebooku, Twitteru a naší mobilní aplikace, takže Mariáne, spusť.

Marián VOJTEK, redaktor

Dobré odpoledne, co si myslíte o tom, že Ukrajina přizná zvláštní status povstaleckým zónám v Doněcké a Luhanské oblasti? Ptáme se vás dnes na Facebooku a samozřejmě také v naší mobilní aplikaci. A tady jsou vaše odpovědi. Tomáš Mráz: "Vůbec nic." Ale k dalším názorům. Kubajs XY: "Že jim nic jiného nezbyvá." Ivo Filouš: "Že už nad tím nemá kontrolu, tak dělá z nouze ctnost." Ivo Vašíček: "Konečně Ukrajina začíná plnit 3 roky staré Minské dohody." Ladislav Harvánek: "Je to krok správným směrem a mohl by vést k uklidnění situace. On totiž ani postup ukrajinských úřadů nebyl docela férový a tohle byl obranný krok." Michal Svoboda: "Je to cesta k míru, nebo jak si kdo představuje řešení dlouhodobé situace jinak? Mimo jiné zmíněných 14 000 obětí této občanské války jde převážně na ruce ukrajinské armády." Michal Prchal: "Je to něco obdobného jako Severní Irsko, jenže tam neměli vedle sebe nepřátelskou velmoc." David Prošvic: "Přirovnal bych to k rozbité silnici. Samospráva není schopná ji opravit, tak tam dají značku 'pozor výmoly na silnici.'" Ladislav Tóth si myslí toto: "Lepší než nekonečná válka, bude to taková doba Kosova. Zabraný kousek cizí země pro vyšší cíle." A ještě názor Jana Hoffamedvina: "Je to začátek trvalé ztráty ukrajinského území a vojenského vítězství Ruska. Putinovo Rusko dobývá nová území. Po Krymu zabírá i část Ukrajiny. Evropa je slabá. Dostatečně nepomohla Ukrajině." No, a jako vždy máme ankety jak na webu plus.rozhlas.cz, tak na našem Twitteru, takže hlasujte.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik shrnutí ze sociálních sítí. Samozřejmě ta poslední výzva, ta, ať nezapadne, protože na závěr si řekneme, jak skončila anketa na Twitteru, ale ještě dáme prostor dalším volajícím. Jedním z nich je Slávek Cimprlich. Dobrý den.

Slávek CIMPRILICH, posluchač

Dobrý den. Já bych řekl, že nový ukrajinský prezident projevil hrubou neúctu k těm – nevím, hodně jich bylo – k těm ukrajinským vojákům z pravidelné ukrajinské armády, kteří se snažili za každou cenu, i ztráty vlastního života, zachovat celistvost Ukrajiny jako státu a přílišný pragmatismus nového prezidenta Ukrajiny je v rozporu s jakýmsi základními dispozicemi, které praví, že zločincům se nemá ustupovat. Co je 10 000 000 řadových Rusů, kteří žijí dosti nuzně, co je do toho, jestli se putinovská rakovina roztahuje všemi směry, co z toho Rusové mají? Nic. Je jim dnes a denně vsugerovááno, že Rusko je velká říše, a proto se potřebuje neustále roztahovat. A ještě tady byla řeč o soudruhovi Puigdemontovi. Je dobře, že se mu ani puč ani demontáž nepovedla a byl odkázán do příslušných mezí. Děkuji. Na slyšenou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkuji taky, na shledanou. Ještě máme na lince Tomáše Šafnera. Dobrý den.

Tomáš ŠAFNER, posluchač

Dobrý den, dobrý den. Já jsem akorát chtěl poznamenat, že tohle není klid. To Rusku vůbec nemůže stačit, nějaká autonomie. Ti budou usilovat o úplnou anexi, protože jak znám velkou ohlou ruskou duši, jelikož jsme 20 let vedle nich žili v Lysé nad Labem vedle Milovic, tak Rusko prostě je a byl fašistický stát.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já bych to opravdu – nezlobte se, nepoužívejte, prosím, tyto výrazy ve vysílání.

Tomáš ŠAFNER, posluchač

To je realita.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To je vaše hodnocení.

Tomáš ŠAFNER, posluchač

Ano, ano. Pro mě Rusáci jsou fašisté.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, to tedy nemůžu souhlasit, že to zaznívá tady na veřejnoprávním médiu, ale i tak děkuji za zavolání. A teď se tedy zeptám Jana Šíra, našeho hosta, co si myslí třeba o tom, co zaznělo několikrát, že třeba podle pana Tichého nebo pana Totha nakonec to dopadne s východem Ukrajiny jako s Kosovem?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Já odmítám tyhle ty příklady. To je součást messagingu, kterým Rusko se snaží legitimizovat svoje akce s poukazem na domnělé bezpráví, která se stala někde jinde, takže ten příklad vůbec Katalánsko, Kosovo, Wales, Irsko, Severní Irsko a další věci, co tady zazněly, to je...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tam šlo spíš o to, že, dejme tomu, tyto oblasti mají nějakou autonomii, tak proč by ji nemohla mít i Luhanská a Doněcká oblast?

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

No, já už jsem to řekl. Za prvé pro to neexistují podmínky a za druhé to je stav, který byl na Ukrajině, který tam panuje teď, protiprávně vytvořen v důsledku ozbrojené agrese Ruské federace. Existuje zásada v mezinárodním právu, že bezpráví nesmí tvořit a zakládat právo. To znamená jakýkoliv způsob snahy o legitimizaci toho stavu vede de facto k narušení integrity toho celého systému mezinárodních vztahů, mezinárodního práva, které by mělo být založeno na nějakých pravidlech chování. Z toho důvodu je ta otázka tak citlivá. Jinak, co se týče východu Ukrajiny, tam pro to existují podmínky ani historické, ani podle mě etnické. Ty útvary nevznikly na základě nějakého přirozeného útvaru. Ty útvary vznikly na základě toho, kam sahá fronta, kde se podařilo tu /nesrozumitelné/ armádu zastavit. To jsou důvody, které hovoří podle mého názoru velice výrazně proti tomu, aby tady možnost nějaké případné autonomizace tohoto území vedla k nějakému uklidnění situace. To si myslím, že je mimo podstatu toho problému. To je celý ten můj argument tady k tomu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik politolog Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky, že jste byl naším hostem. Na shledanou.

Jan ŠÍR, politolog a odborník na postsovětský prostor

Děkuju.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A Marián Vojtek tedy je tu se slíbenou anketou na Twitteru.

Marián VOJTEK, redaktor

Ano, konečný výsledek. Ptali jsme se: je podle vás správné, že Ukrajina přizná zvláštní status povstaleckým zónám v Doněcké a Luhanské oblasti? Tak tedy odpověď je "ne", průběžný výsledek z webu plus.rozhlas.cz je také ne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Marián Vojtek. Děkuji, na shledanou. A Tomáš Pavlíček se od mikrofonu loučí.

Univerzita Karlova čelí kritice za partnerství s Home Creditem. Někteří vědci se bojí o nezávislost

8.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Hana Mazancová

O spolupráci s Univerzitou Karlovou informovala na Twitteru finanční skupina PPF, pod kterou firma spadá. Uvedla, že Home Credit bude skrze tříletou partnerskou smlouvu podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií, který patří pod **Fakultu sociálních věd**.

„Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ sdělila firma.

Home Credit podepsal tříletou partnerskou smlouvu s @UniKarlova: bude podporovat zejména @matfyz a Institut ekonomických studií @fsv_uk. Znamená to nejen fin. podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zah. profesorů a granty pro studentské a vědecké práce. pic.twitter.com/Xbgv1r1APY

— PPF Group (@PPFGroup) October 2, 2019

V rámcové smlouvě o partnerství, o které jako první informoval web A2Iarm, stojí, že „jsou připraveny rozvíjet vzájemně prospěšnou spolupráci“ v oblasti vzdělávání, výzkumu či vývoje, a to za účelem „zajištění všestranného, trvale udržitelného rozvoje a prosperity, společného zájmu, podílet se na obecném prospěchu“.

„Strany prohlašují, že komplexní zapojení Partnera (jakožto zástupce skupiny Home Credit) do aktivit Univerzity a/nebo jejích fakult převyšuje obvyklou úroveň partnerství,“ stojí v rámcovém dokumentu, který má Deník N k dispozici.

Partnerství obnáší například peníze od Home Creditu na vybrané projekty, účast firmy na odborných akcích pro studenty i partnery, podporu vybraných studentů či hostujících profesorů nebo poskytování cen do studentských a vědeckých soutěží. Kromě podpory grantů a stipendií či stáží se podle smlouvy může Home Credit zapojovat třeba i do mentoringových programů, obě strany se mají také vzájemně propagovat.

Dluhové pasti a exekuce

O uzavření smlouvy nevěděl akademický senát univerzity, tudíž se celá záležitost bude projednávat na jeho jednání příští týden v pátek. „Určitě se na to budeme ptát, vzhledem k ohlasům je možné, že rektor to téma sám otevře a pak k tomu následně bude vedena nějaká diskuse,“ řekl Deníku N Pavlorek, mimo jiné i člen předsednictva či legislativní komise senátu. On sám se o tom dozvěděl z tweetu PPF.

„Považuji byznys založený na rychlých a snadných půjčkách, které jsou jedním z významných důvodů masivních dluhových pastí a exekucí, za poměrně dosti problematický,“ uvedl Pavlorek a odkázal na ustanovení smlouvy, podle kterého se strany zdrží všeho, co by mohlo poškodit jejich dobré jméno či pověst.

„Jak tedy vykládat to, když i na univerzitě vedeme odborné i popularizační diskuse na téma právě třeba dluhů, kde prostě praxe těchto firem může být problematizována?“ říká Pavlorek.

Podle něj je sice v pořádku, že univerzita získává prostředky na svoje projekty, je však nutné v tom postupovat citlivě. „Přeci jen stále vidím třetí roli univerzity i v tom, že má nějakou společenskou váhu a autoritu a měla by vytvářet určitý, když to řeknu pateticky, morální kompas. Je třeba se tedy ptát, co je obsahem i smyslem té smlouvy,“ dodal.

Přečtěte si také

Žádný profesor v Česku o titul nepřišel, zákon zmiňuje pouze docenty. Kovářův případ by musel řešit prezident, říká právník

„Navíc přinejmenším u Matematicko-fyzikální fakulty je spolupráce s firmou Home Credit dlouhodobější, takže jim to teď úplně nelze začít vyčítat. Mě proto v tuto chvíli hlavně zajímá, jestli ta smlouva znamená něco pro univerzitu jako celek, nebo je to jen jakási ratifikace toho, co si dohodly a třeba už i realizují příslušné dvě fakulty,“ doplnil Pavlorek.

Univerzita ve svém prohlášení pro média uvedla, že kontraktem s Home Creditem posiluje spolupráci se soukromým sektorem. „Je důležitá pro financování řady výzkumných a vědeckých projektů či zajišťování mezinárodních akcí a naplňování takzvané třetí role univerzity ve společnosti,“ napsal mluvčí školy Václav Hájek.

„Univerzita má generálního partnera, několik hlavních partnerů. Toto označení souvisí s rozsahem podpory univerzity a jejich fakult,“ uvedl rektor Tomáš Zima na dotaz Deníku N, proč univerzita zvolila za hlavního partnera právě Home Credit. Generálním partnerem, jak dodal, je Česká spořitelna.

„Univerzita se snaží dlouhodobě diverzifikovat své financování. Kromě prostředků ze státního rozpočtu, z vědecké grantové činnosti, ze strukturálních fondů EU a souvisejících se snažíme získávat prostředky též od sponzorů, dárců i úspěšných absolventů,“ doplnil kancléř univerzity Milan Prášil. Finance získané ze spolupráce by měla škola využít například na rozvoj vědy, mezinárodní spolupráci či podporu studentských spolků.

Smlouva ale uvádí i další možné formy partnerství: kromě jiného mezi ně může patřit „vzájemná propagace firmy na akcích univerzity a propagace univerzity na akcích firmy. Vzájemná propagace zahrnuje umístění loga firmy na webových stránkách univerzity, zveřejnění článku o firmě a rozhovor s jejím zástupcem na webových stránkách univerzity, případně i další vhodné formy propagace firmy na vzdělávacích a odborných akcích pořádaných univerzitou a/nebo jejími fakultami,“ uvádí smlouva.

Vyplyvá z ní, že může být základem pro další spolupráce, které pak konkrétněji rozvinou a popíšu nové dokumenty.

Řešení praktických otázek

Spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou iniciovala skupina finanční matematiky, která na fakultě působí, řekl Deníku N Luboš Veverka, vedoucí oddělení propagace a mediální komunikace fakulty. Podle něj institucionalizovaná spolupráce studentům umožní, aby mohli v rámci svých závěrečných prací řešit „skutečně praktické otázky, které souvisejí s aktuálním děním v oblasti financí“.

„Tyto problémy zároveň často představují výzvu pro teoretický výzkum. Spolupráce je pro nás tedy především vzájemným obohacováním výzkumu na naší fakultě a praxe,“ popsal Veverka s tím, že se zatím nikdo na fakultu s nesouhlasnými reakcemi neobrátil.

„Spolupráci zakládáme na odborné bázi. Se jménem společnosti je spojena řada kauz, ovšem například v nezávislém hodnocení spotřebitelských úvěrů, které provedl Člověk v tísni na sklonku roku 2018, se Home Credit umístil, tuším, jako čtvrtý nejzodpovědnější. Nepředpokládáme, že by nezávislé hodnocení ze strany neziskové organizace bylo nevěrohodné,“ dodal.

Protože jde zatím o čerstvou spolupráci, není podle něj možné po měsíci konkrétní výsledky hodnotit. Veverka současně doplnil, že Matematicko-fyzikální fakulta rozvíjí partnerství s komerční sférou dlouhodobě.

Přečtěte si také

Odpadlíků z vysokých škol přibývá. Nuda prvních ročníků je vyhánějí do práce i zahraničí

Smlouva s fakultou, která byla podepsaná na konci srpna, je – alespoň pokud jde o popis spolupráce – konkrétnější. V samotném předmětu smlouvy se hovoří o „možných formách služeb poskytnutých fakultou partnerovi“, mezi které například patří vypisování seminárních, bakalářských či diplomových témat nebo softwarových projektů, firemní semináře či vyučovaný odborný předmět, ale i přednáška vedená vyučujícími od Home Creditu.

Dále partnerství zahrnuje i poskytnutí cen do studentských a vědeckých soutěží, granty či vzájemnou propagaci.

Problém ve spolupráci s Home Creditem nespátřuje ani Institut ekonomických studií, který mimochodem už letos na jaře získal od firmy 100 tisíc korun. „Nevidíme žádný střet zájmů, protože se akademicky nezabýváme spotřebitelskou regulací a financemi,“ řekl Deníku N ředitel institutu Martin Gregor.

„Co se týče obecné reputace společnosti Home Credit, zcela chápeme neblahou historií úvěrování ze strany nebankovních institucí, je ovšem třeba zdůraznit skutečnost, že v posledních letech je společnost Home Credit hodnocena jako poskytovatel s takzvaným solidním přístupem,“ dodal.

Analytik neziskové společnosti Člověk v tísni Daniel Hůle, který se zaměřuje na pomoc lidem v dluhové pasti, se ale na nově stvrzené partnerství dívá jinak. „Financování Univerzity Karlovy firmou Home Credit, která vědomě vede desítky tisíc nezákonných exekucí, je naprosté morální selhání vedení univerzity,“ vyjádřil se na svém twitterovém účtu.

K bezprostředním překvapeným reakcím a kritice na sociálních sítích se však Home Credit vyjadřuje jednoznačně. „Soukromý sektor všude na světě spolupracuje s univerzitami a neznamená to, že si je tím kupuje. V normální diskusi se taky nevytrhávají účelově, až paranoidně univerzální věty z darovací smlouvy. Univerzita Karlova smlouvu poskytla médiím, nikdo nic netají. Partnerů má mimochodem Univerzita Karlova víc. Od Home Creditu dostala půl milionu korun,“ uvedl ředitel komunikace společnosti Milan Tománek. Smlouva platí na tři roky s tím, že firma škole každoročně poskytne právě půl milionu.

Sinoložka: Nemají si klást tak drsné podmínky

Nové partnerství se podle informací Deníku N však nelíbí například sinologům působícím na Filozofické fakultě UK. Na čtvrtěčním zasedání fakultního akademického senátu chtějí téma nadnést i přesto, že už jej senátoři nestihnou narychlo zařadit na pořad jednání.

„Vadí nám to z naprosto obecného, akademického hlediska, nikoliv pouze sinologického. Pokud vím, smlouva neprošla žádnými rozhodovacími institucemi. My jsme se to dozvěděli z Twitteru PPF Group,“ upozorňuje Anna Zádrapová, která působí na Ústavu Dálného východu. „Univerzita Karlova si má střežit svoji nezávislost a neutralitu. Pokud chce nějaká firma podpořit výzkum a dát peníze, tak si ale nemá klást takové drsné podmínky,“ míní sinoložka.

„Pevně doufám, že nebudou mít tolik drzosti, aby se to partnerství přímo dotklo nás jako sinologů,“ říká Zádrapová. Spolu s kolegy se rovněž angažuje v projektu Sinopsis, jehož cílem je podávat pravidelný přehled o dění v Číně z pohledu čínských, českých a světových médií a pozorovatelů.

Začátkem září například odborníci Sinopsisu poukázali na to, že letošní rok není pro pověst Home Creditu v Číně zvláště příznivý. „Poté, co Home Credit částečně prohrál soudní spor kvůli přehnaným poplatkům za vedení půjčky, se na čínských sociálních sítích i v zavedených médiích vzvedla proti prominentní společnosti nová vlna kritiky,“ popisují sinologové v článku na svém webu a zmiňují, že se pro českou firmu uchytila na čínském internetu nelichotivá přezdívka král lichvářů.

Proti článku se úvěrová firma důrazně ohradila s tím, že „vypovídá o základní neznalosti principů finančního podnikání. Lidé ze Sinopsisu tak definitivně potvrdili, že jim nejde o fakta, ale pouze o manipulaci, poškozování dobrého jména společnosti Home Credit a skupiny PPF a šíření lživých informací,“ uvedla ve svém prohlášení společnost PPF, kam Home Credit spadá.

Nová partnerská smlouva mezi univerzitou a úvěrovou firmou přitom například stanovuje, že „strany se zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“.

„Univerzita je výzkumná instituce. Mají navíc partnerství s **Fakultou sociálních věd**. Představte si, že nějaký sociolog narazí při studiu na něco, co by mohlo poškodit pověst Petra Kellnera nebo Jiřího Šmejce. Pak to nebude moci zveřejnit? To jsou důsledky partnerství, které si lze představit,“ obává se Zádrapová. Samotná Filozofická fakulta zatím zjišťuje podrobnosti smlouvy a vyjádření chystá.

Smlouva nicméně podle mluvčího Hájka vylučuje jakékoli nároky společnosti na ovlivňování obsahu či podoby univerzitního výzkumu, směřování a kvality vědy či cíle a záměry ve vědecké politice. „Výhradní rozhodovací pravomoc, jakým způsobem budou peníze využity, má Univerzita Karlova,“ doplnil.

Peníze pro ČVUT i VUT

Univerzita Karlova není ale jediná, která má s Home Creditem uzavřenou smlouvu. Je to ovšem partnerství zatím největšího rozsahu. Doposud se ke spolupráci s touto společností zavazovaly jen jednotlivé fakulty.

Roční smlouvu podepsalo nedávno také brněnské Vysoké učení technické. Firma se zapojila do partnerského programu školy, a stala se tak takzvaným bronzovým partnerem Fakulty informačních technologií, což je třetí nejvyšší stupeň partnerství. Zavazuje se, že škole uhradí roční členský příspěvek 60 tisíc korun. Smlouva obnáší například uvedení loga firmy ve výroční zprávě nebo na stránkách, organizaci dvou odborných seminářů nebo například možnost sponzorství konkrétního studenta.

„Fakulta nespolupracuje přímo s úvěrovou společností, ale s divizí EmbedIT. Ta má svou vývojovou centrálu v Brně a v posledních letech se řadí mezi nejvíce se rozvíjející IT firmy ve střední Evropě,“ upozorňuje Hana Nečasová, která má na fakultě na starosti komunikaci.

„Spolupráci s komerční sférou považujeme v nejrychleji se rozvíjejícím oboru, jakým IT je, za zcela zásadní. Partnery si proto velmi pečlivě vybíráme podle toho, jaké oblasti se věnují a jaký přínos mohou mít nejen pro výzkum a vývoj na FIT, ale také pro studenty a jejich projekty. V tomto případě je odborný průnik v oblasti vývoje softwaru a testování spolehlivosti systému,“ vysvětluje Nečasová s tím, že fakulta má více než 40 partnerů, kteří se mohou zapojit jak do výzkumu, tak do vedení závěrečných prací, do projektů pro studenty nebo účasti na výuce.

„Všichni partneři včetně společnost EmbedIT se zároveň smluvně zavazují řídit našim etickým kodexem, který jasně stanovuje hranice spolupráce. Firma má smlouvu podepsanou teprve nedávno na základě odborných kontaktů v IT a počítá se s tím, že se bude zapojovat zejména do finanční podpory studentské tvůrčí činnosti, tedy odborných akcí na škole,“ doplnila Nečasová.

Přečtěte si také

Prorektorův plagiát. Prokázali jsme, že to nebyl dílčí úlet, ale styl práce, říká členka komise Lomová

Loni v listopadu smlouvu o sponzorství uzavřela také Fakulta informačních technologií z pražského ČVUT. Fakulta se Home Creditu v dokumentu zavazovala poskytnout například účast na setkání partnerů a sponzorů se studenty a výzkumnými pracovníky, prezentaci na webových stránkách, možnost jedné odborné přednášky nebo článku v časopisu BudFIT. Za to měla škola od společnosti získat 200 tisíc korun.

Proděkan pro spolupráci s průmyslem Pavel Kordík Deníku N řekl, že s Home Creditem uzavřela fakulta smlouvu o sponzorství, kterou iniciovala sama společnost. Sponzorství uzavírají s firmami ohledně informačních technologií, například s těmi, které vyvíjejí počítačové programy a vyhodnocují data.

„Studenty vychováváme pro všechny firmy bez ohledu na to, čím se zabývají, a nemáme ambice bránit některým firmám v přesvědčování našich studentů, že právě jejich nabídka je ta pravá. Oproti tomu do partnerského programu si firmy pečlivě vybíráme a upřednostňujeme ty, které mají zajímavá výzkumná témata i s ohledem na etiku,“ vysvětlil Kordík. Také ČVUT má podle jeho slov uzavřené smlouvy o sponzorství s řadou firem.

Na brněnské Mendelově univerzitě byl Home Credit během roku 2017 hlavním partnerem Provozně ekonomické fakulty. „Šlo o standardní smlouvu o spolupráci, kterou fakulta s firmami uzavírá. Tyto smlouvy jsou primárně motivovány získáním dalších prostředků fakulty pro nákup vybavení potřebného pro zajištění pedagogického procesu, zvýšení úrovně tvůrčí činnosti pracovníků fakulty, podporu studentských praxí a také pro podporu dobrého uplatnění absolventů na trhu práce. Společnost Home Credit je legálně fungující společností, která v České republice působí podle platných zákonů, takže v uzavření smlouvy nic problematického nespátřujeme,“

uvedla pro Deník N mluvčí fakulty Hana Urbánková. Poukazuje na seznam partnerů, s nimiž jsou uzavřeny obdobné smlouvy, na hlavní webové stránce fakulty.

Z peněz, které škola od Home Creditu získala, byly podle ní mimo jiné částečně hrazeny přístupy do mikroekonomických databází, s nimiž studenti pracují při zpracování seminárních prací. „A díky ní bylo také realizováno několik studentských praxí v této společnosti,“ dodává.

URL| <https://denikn.cz/210586/univerzita-karlova-celi-kritice-za-partnerstvi-s-home-creditem-nekteri-vedci-se-boji-o-nezavislost/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Filosofická fakulta se ohradila proti spolupráci Univerzity Karlovy s Home Creditem

9.10.2019 novinky.cz str. 00

Filosofická fakulta Univerzity Karlovy (FF UK) se ve středu ohradila proti partnerství, které univerzita uzavřela se společností Home Credit International patřící do skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. Univerzita získá na základě smlouvy půl milionu korun ročně.

„Udělení exkluzivního označení 'Hlavní Partner Univerzity Karlovy' firmě Home Credit International nepokládáme za vhodné,“ konstatoval děkan FF UK Michal Pullmann s poukazem na některé formulace v rámcové smlouvě, které podle fakulty „poškozuji veřejný obraz univerzity“.

Pullmann zmínil zejména pasáž, v níž se smluvní partneři „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“ nebo „negativně ovlivnit jejich spolupráci“.

Fakulta nebyla do přípravy smluv, které primárně týkají spolupráce Matematicko-fyzikální fakulty, Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** a rektorátu UK, zapojena. Ocenila nicméně, že dohoda „vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice“.

Smlouva na tři roky

Univerzita uzavřela rámcovou dohodu na tři roky s tím, že na jejím základě získá „finance, které budou využity na rozvoj vědy, mezinárodní spolupráce, spolupráci se zahraničními profesory a vědci, podporu studentských spolků a případně další aktivity“.

V reakci na uzavření smlouvy se členství v Čestné radě absolventů vzdal profesor Jiří Přibáň, který momentálně působí na Univerzitě v Cardiffu. Podle Přibáně pozbývá jeho alma mater tímto partnerstvím morální kredit.

UK je nejstarší česká univerzita, na níž studuje 50 000 studentů.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/filosoficka-fakulta-se-ohradila-proti-spolupraci-univerzity-karlovy-s-home-creditem-40299234>

Filosofická fakulta se ohradila proti spolupráci Univerzity Karlovy s Home Creditem

9.10.2019 novinky.cz str. 00 Domáci
jas

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy (FF UK) se ve středu ohradila proti partnerství, které univerzita uzavřela se společností Home Credit International patřící do skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. Univerzita získá na základě smlouvy půl milionu korun ročně.

„Udělení exkluzivního označení 'Hlavní Partner Univerzity Karlovy' firmě Home Credit International nepokládáme za vhodné,” konstatoval děkan FF UK Michal Pullmann s poukazem na některé formulace v rámcové smlouvě, které podle fakulty „poškozují veřejný obraz univerzity”.

Pullmann zmínil zejména pasáž, v níž se smluvní partneři „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“ nebo „negativně ovlivnit jejich spolupráci“.

Vyjádření Filozofické fakulty UK ke smlouvám mezi Univerzitou Karlovou a firmou Home Credit International. <https://t.co/Zevw6EbO2W>

— FF_UK (@FF_CUNI) October 9, 2019 Fakulta nebyla do přípravy smluv, které se primárně týkají spolupráce matematicko-fyzikální fakulty, Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** a rektorátu UK, zapojena. Ocenila nicméně, že dohoda „vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice“.

Dohodou mezi univerzitou a Home Creditem se baví i studenti Filozofické fakulty. Nyní se podle nich místo studijních kreditů, budou sbírat Home kredity.

FOTO: Novinky

Smlouva na tři roky

Univerzita uzavřela rámcovou dohodu na tři roky s tím, že na jejím základě získá „finance, které budou využity na rozvoj vědy, mezinárodní spolupráce, spolupráci se zahraničními profesory a vědci, podporu studentských spolků a případně další aktivity”.

Z mého dopisu rektorovi: ... Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím (s Home Credit) univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální. V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám.

— Jiří Přibáň (@JiriPriban) October 9, 2019 V reakci na uzavření smlouvy se členství v Čestné radě absolventů vzdal profesor Jiří Přibáň, který momentálně působí na univerzitě v Cardiffu. Podle Přibáně pozbývá jeho alma mater tímto partnerstvím morální kredit.

UK je nejstarší česká univerzita, na níž studuje 50 000 studentů.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/518211-filozoficka-fakulta-se-ohradila-proti-spolupraci-univerzity-karlovy-s-home-creditem.html>

Univerzita Karlova spolupracuje s Kellnerovým Home Creditem? V Česku to pořádně vře

9.10.2019 eurozpravy.cz str. 00
EuroZpravy.cz

Univerzita Karlova uzavřela dohodu, ve které se zavázala ke třileté spolupráci s firmou Home Credit. Škola by díky tomu měla získat celkem 1,5 milionu korun, tedy asi 500 tisíc ročně. Mnohým se ale krok školy vůbec nelíbí.

Smlouvou dne 30. září uzavřel rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima a zástupce firmy Home Credit Jiří Šmejč. Firma se zavázala, že v příštích třech letech dá univerzitě celkem jeden a půl milionu korun.

Investiční skupina PFF, kterou vlastní Petr Kellner a pod kterou Home Credit spadá, o tom informovala na twitteru s tím, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a **Fakultu sociálních věd**.

Kritici dohody ovšem poukazují na fakt, že Home Credit je problematický kvůli svým aktivitám v Číně. Ozvaly se i nesouhlasné hlasy přímo z okolí Karlovy univerzity.

Kritická je například Olga Lomová, ředitelka Ústavu Dálného východu. „Univerzita si musí dávat pozor, aby nebyla spojovaná s podniky, které nemají transparentní pozadí a jednoznačně pozitivní pověst,“ řekla pro irozhlas.cz.

Jedním z hlavních problémů je podle ní to, že UK se podpisem smlouvy zavázala, že se zdrží všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst Home Creditu. „Je to v příkrém rozporu s akademickými svobodami,“ uvedla.

Ozval se i právník a sociolog Jiří Přibáň. Ten se dokonce se kvůli partnerství Univerzity Karlovy a společnosti Home Credit vzdal členství v Čestné radě absolventů. Oznámil to v dopise, který zaslal rektoru Zimovi a který zveřejnil na sociálních sítích.

„Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím (s Home Credit) univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální. V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ uvedl Přibáň.

Výhrady mají i experti, kteří pravidelně popisují Kellnerovo podnikání v Číně. Jako morální selhání vedení univerzity pak smlouvu označil také Daniel Hůle z organizace Člověk v tísni.

Na internetu se dokonce objevila petice nazvaná „Petice proti spolupráci Univerzity Karlovy s firmou Home Credit/PPF“. Jejím autorem je absolvent UK Jiří Bulan, který na twitteru uvedl: „Jako absolvent UK naprosto odmítám, aby univerzity založená 1348 spolupracovala s firmou Home Credit a studenti se tak učili pomáhat zbohatnout na finančně méně gramotných.“

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/skolstvi/univerzita-karlova-spolupracuje-s-kellnerovym-home-credit-v-cesku-to-poradne-vre.ed229608/>

Filozofická fakulta kritizuje partnerství Home Creditu s Karlovou univerzitou. Na školu prý vrhá špatné světlo

9.10.2019 iHNed.cz str. 00

autor: ČTK

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. V tiskovém prohlášení tak fakulta reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a společností Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu rektoru UK napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

Holding PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsal tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na Twitteru společnost PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst".

"Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy 'vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice'. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi," uvedl Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejcl. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Ilustrační foto.

URL| <https://domaci.ihned.cz/c1-66656370-filozoficka-fakulta-kritizuje-partnerstvi-home-credit-u-s-karlovou-univerzitou-na-univerzitu-to-podle-ni-vrha-spatne-svetlo>

Univerzita Karlova posiluje spolupráci s komerčními partnery

9.10.2019 politicke-listy.cz str. 00

Jan Rychetský

Univerzita Karlova se dohodla na spolupráci s mezinárodní společností Home Credit International a.s. (HCI), se kterou 30. září 2019 uzavřela Rámcovou smlouvu o partnerství.

Univerzita tím posiluje spolupráci se soukromým sektorem, která je důležitá pro financování řady výzkumných a vědeckých projektů, či zajišťování mezinárodních akcí a naplňování tzv. třetí role univerzity ve společnosti.

„Univerzita se snaží dlouhodobě diverzifikovat své financování. Kromě prostředků ze státního rozpočtu, z vědecké grantové činnosti, ze strukturálních fondů EU a souvisejících se snažíme získávat prostředky též od sponzorů, dárců i úspěšných absolventů,“ uvedl kancléř UK Milan Prášil.

Univerzita Karlova by měla na základě spolupráce se společností Home Credit International získat finance, které budou využity na rozvoj vědy, mezinárodní spolupráce, spolupráci se zahraničními profesory a vědci, podporu studentských spolků a případné další aktivity. Spolupráce se nyní týká Matematicko-fyzikální fakulty, Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** a rektorátu UK. Další spolupráce je na rozhodnutí každé jednotlivé fakulty.

Rámcová smlouva je se společností HCI uzavřena na tři roky. Její znění vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice. Výhradní rozhodovací pravomoc, jakým způsobem budou peníze využity, má Univerzita Karlova.

UK tímto krokem pokračuje – tak jako řada jiných špičkových světových univerzit – ve spolupráci s komerčními partnery a ve snaze zajistit díky této spolupráci financování pro univerzitní projekty, které by jinak nebylo možné realizovat.

Univerzita Karlova se soukromým sektorem spolupracuje dlouhodobě; má etablovanou partnerskou strukturu a jejím generálním partnerem je Česká spořitelna a.s.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=210082-univerzita-karlova-posiluje-spolupraci-s-komercnimi-partnery.html>

Univerzita Karlova posiluje spolupráci s komerčními partnery

9.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Jan Rychetský

Univerzita Karlova se dohodla na spolupráci s mezinárodní společností Home Credit International a.s. (HCI), se kterou 30. září 2019 uzavřela Rámcovou smlouvu o partnerství. Univerzita tím posiluje spolupráci se soukromým sektorem, která je důležitá pro financování řady výzkumných a vědeckých projektů, či zajišťování mezinárodních akcí a naplňování tzv. třetí role univerzity ve společnosti.

„Univerzita se snaží dlouhodobě diverzifikovat své financování. Kromě prostředků ze státního rozpočtu, z vědecké grantové činnosti, ze strukturálních fondů EU a souvisejících se snažíme získávat prostředky též od sponzorů, dárců i úspěšných absolventů,“ uvedl kancléř UK Milan Prášil.

Univerzita Karlova by měla na základě spolupráce se společností Home Credit International získat finance, které budou využity na rozvoj vědy, mezinárodní spolupráce, spolupráci se zahraničními profesory a vědci, podporu studentských spolků a případné další aktivity. Spolupráce se nyní týká Matematicko-fyzikální fakulty, Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** a rektorátu UK. Další spolupráce je na rozhodnutí každé jednotlivé fakulty.

Rámcová smlouva je se společností HCI uzavřena na tři roky. Její znění vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice. Výhradní rozhodovací pravomoc, jakým způsobem budou peníze využity, má Univerzita Karlova.

UK tímto krokem pokračuje – tak jako řada jiných špičkových světových univerzit – ve spolupráci s komerčními partnery a ve snaze zajistit díky této spolupráci financování pro univerzitní projekty, které by jinak nebylo možné realizovat.

Univerzita Karlova se soukromým sektorem spolupracuje dlouhodobě; má etablovanou partnerskou strukturu a jejím generálním partnerem je Česká spořitelna a.s.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Jan Rychetský Popisek: Univerzita Karlova v Praze.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/Univerzita-Karlova-posiluje-spolupraci-s-komercnimi-partnery-598911>

TZ: Třídní boj? ve třech kapitolách

9.10.2019 artalk.cz str. 00

15.10. Důstojná péče, důstojná práce s Václavem Drozdem a jeho hosty: Anna Bacia (terapeutka) a Valerija Karpova (pečovatelka)

29.10. Komenský online: Třídění, štěpení a zcelování společnosti v tocích kulturního kapitálu s Terezou Stöckelovou a jejími hosty: Václav Bělohradský, Johana Chylíková (Sociologický ústav AV ČR), Tomáš Dvořák (PAQ a **Fakulta sociálních věd** UK) a Kateřina Nedbálková (Fakulta sociálních studií MU)

12.11. Privatizace a vznik elit: česká zkušenost s Tomášem Samkem a jeho hosty: Ondřej Lánský (sociolog) a další

Před deseti lety prohlásil miliardář Warren Buffett v New York Times: „Tohle je třídní válka... a je to třída bohatých, moje třída, která ji vede a vítězí v ní.“ Zdá se, že třída, která ve 21. století dospěla ke svému třídnímu uvědomění, není tolik vzývaný proletariát, ale ti nejbohatší z bohatých. Zbytek společnosti byl v letech konjunktury buď ukolébán představou, že koncept sociálních tříd se již přežil, nebo byl natolik atomizován, umlčován či ostrakizován, že své třídní vědomí v rychle se měnících podmínkách nezvládal adekvátně rychle artikulovat. I když současný svět většina sociologů popisuje a strukturuje pomocí konceptu třídního uspořádání, kromě identifikace se skomírající střední třídou se málokdo k nějaké třídě sebevědomě přiřadí. Dojde-li přece jen k takovým pokusům, není jasné, jaký má vůbec takové procitnutí v době atomizované společnosti politický vliv.

Jak tedy definovat dnešní třídní společnost? Kdo jsou její aktéři? Proč a jak mezi sebou bojují a proč nakonec i tak téměř všichni prohráváme? Co se musí stát, abychom začali pociťovat třídní příslušnost a dokázali ji politicky mobilizovat?

Performativně – diskusní projekt Třídní boj? se prostřednictvím tří tematických kapitol zaměří na komplexní sociální a třídní vztahy v současné společnosti. Každá z kapitol se odehraje ve specifickém architektonickém uspořádání a bude doprovázena tematickou vizuální složkou.

URL| <https://artalk.cz/2019/10/09/tz-tridni-boj-ve-trech-kapitolach/>

Univerzita Karlova a Home Credit našly společnou řeč. Profesor práskl dveřmi

9.10.2019 blesk.cz str. 00 Události
tva, ČTK

Hlavním partnerem Univerzity Karlovy se stala společnost Home Credit, která kraluje v poskytování spotřebitelských úvěrů, a v akademických kruzích je hodně živo. Zatímco podle některých odborníků jde o přirozený stav známý ze Západu, filozofická fakulta to má za nevhodné. Profesor Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu rektorovi napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

Univerzita Karlova v prohlášení zaslaném v podvečer ČTK uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Rektor Tomáš Zima zaslal Příbášovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsala tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Univerzita: Všechny projekty se z veřejných peněz hradit nedají

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Polemické názory plně respektujeme. Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci,“ uvedl mluvčí UK Václav Hájek. Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není „hlavním partnerem“ UK ve smyslu partnera exkluzivního.

„Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit,“ podotkl mluvčí. Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

Děkan fakulty zdůraznil akademické svobody

„Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy ‚vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice‘. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedl Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Příbáš ve středu na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální. „V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/621802/univerzita-karlova-a-home-credit-nasly-spolecnou-rec-profesor-praskl-dvermi>

Proti partnerství UK s Home Credit se vymezila filozofická fakulta. Univerzita ztrácí morální kredit, tvrdí profesor Příbáň

9.10.2019 euro.cz str. 00
dnes 13:56 - čtk

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK.

Fakulta tak reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Profesor Jiří Příbáň z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita ztrácí morální kredit a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

, do jejíž skupiny patří, začátkem října podepsal tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Filozofická fakulta dnes zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy 'vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice'. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedla Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Příbáň dnes na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální. „V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <https://www.euro.cz/politika/proti-partnerstvi-uk-s-home-credit-se-vymezila-filozoficka-fakulta-univerzita-ztraci-moralni-kredit-tvrdi-profesor-priban-1469628>

Poškození dobrého jména a pověsti, ohradila se Filozofická fakulta proti spolupráci s Home Creditem

9.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
ČTK

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. V tiskovém prohlášení tak fakulta reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a firmou Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Profesor Jiří Příbáň z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a on se proto vzdává členství v Čestné radě absolventů.

Společnost PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsala tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

„Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity.

Poškozuje obraz univerzity

Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst.“

„Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy ‚vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice‘. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedla Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Příbáň ve středu na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální.

„V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč.

Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách.

PPF investuje do řady odvětví – od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/univerzita-karlova-filozoficka-fakulta-home-credit_1910091152_mat

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz)

„Jsou paranoidní.“ Univerzita Karlova reaguje na kritiku spolupráce s Home Creditem: Není se čeho obávat

9.10.2019 iROZHLAS.cz str. 00 Zprávy z domova

Dominika Kubištová

Univerzita Karlova navázala tříletou spoluprací za jeden a půl milionu korun s firmou Home Credit. Podle členky akademického senátu Olgy Lomové je ale taková spolupráce problematická. „Univerzita si musí dávat pozor, aby nebyla spojována s podniky, které nemají transparentní pozadí a jednoznačně pozitivní pověst,“ řekla pro iROZHLAS.cz ředitelka Ústavu Dálného východu. Na twitteru kritizoval Home Credit i analytik Člověka v tísní Daniel Hůle.

Jedním z hlavních problémů je podle Lomové to, že Univerzita Karlova se podpisem smlouvy zavázala, že se zdrží všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst Home Creditu, jak stojí ve veřejně dostupné smlouvě. „Je to v příkrém rozporu s akademickými svobodami,“ uvedla.

Podle kancléře Univerzity Karlovy Milana Prášila ale tento bod smlouvy nemůže ohrozit svobodu výzkumu na univerzitě. „Není se čeho obávat. Nemůžeme žádnou smlouvou podobného charakteru zasahovat do základních hodnot,“ uvedl pro iROZHLAS.cz. „Pokud se jedná o vědeckou práci, tak musíme ctít vyšší pravidlo a to je pro nás akademická integrita a svoboda bádání,“ dodal.

Podezření z postranních úmyslů vyvrací i Home Credit. „Opravdu nemusejí mít obavu. Ta smlouva je přesná v tom, co se snažíme dělat a proč to děláme. Nechápu, proč by se měli něčeho bát. Jsou paranoidní. Určitě si nekupujeme univerzitu a ani nic, co by se dalo nazvat akademickými svobodami,“ řekl pro Seznamzprávy.cz mluvčí nebankovní společnosti Milan Tománek.

Sama Lomová sice tvrzení firmy za dostatečnou záruku nepovažuje, ale také spoléhá na akademickou svobodu. „Neberu to jako záruku, ale ta smlouva mě nemůže ovlivnit. Kdyby nějakým způsobem měl být pokus nás ovlivnit, tak to nemůže projít, protože máme akademické svobody,“ říká Lomová.

Profesorka také nesouhlasí s tím, že univerzita označuje v rámcové smlouvě Home Credit jako „hlavního partnera“. Chce proto kontrakt řešit i na čtvrtěním akademickém senátu.

Kvůli partnerství univerzity s firmou Home Credit se rozhodl odejít z Čestné rady absolventů profesor Jiří Příbáň. Uvedl to ve středu ráno na svém twitteru.

Podobně se od spolupráce distancovala také Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. V prohlášení, které zveřejnila ve středu na svém webu, upozorňuje na problematické pasáže kontraktu.

Smlouva za 1,5 milionu

Smlouvou, kterou 30. září uzavřel rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima a zástupce firmy Home Credit Jiří Šmejce, se firma zavazuje, že v příštích třech letech dá univerzitě celkem jeden a půl milionu korun. Investiční skupina PFF, kterou vlastní Petr Kellner a pod kterou Home Credit spadá, uvedla na twitteru, že bude podporovat zejména matematicko-fyzikální fakultu a **fakultu sociálních věd**.

Podle Prášila právě s těmito dvěma fakultami měla původně společnost rozjednanou spolupráci. „Ve chvíli, kdy jsme se s ní dostali do kontaktu my jako univerzita, tak projevila zájem, aby měla uzavřenou rámcovou smlouvu na úrovni univerzity a následně by se do ní dodělávaly konkrétní smlouvy o spolupráci,“ vysvětluje Prášil, proč se rozhodla škola spolupracovat s Home Creditem.

Univerzita Karlova má uzavřená podobná partnerství ale i s dalšími institucemi. Jejím generálním partnerem je Česká spořitelna. Na stejné úrovni partnerství, jako je nyní Home Credit, je podle Prášila například i ČSOB.

Analýza firmy

Spolupráci podle Prášila ale univerzita zvažovala. Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy si proto podle něj nechala u neziskové organizace Člověk v tísní dokonce udělat analýzu. „Firma Home Credit, respektive její

další společnosti se umístily na prvních čtyřech místech, co se týká serióznosti poskytování půjček a zodpovědnosti poskytování," řekl Prášil.

To dokládá i analýza neziskové organizace z června roku 2019, ve které se v Indexu odpovědného úvěrování umístil Home Credit na čtvrtém místě. Před ním byl Kamali (spadá pod společnost Home Credit), Airbank a Cofidis.

Podle analytika Člověka v tísní Daniela Hůleho to ale neznamená, že Home Credit nemá v Česku problémy. „Hodnotíme aktuální podmínky nabízených úvěrů. Nehodnotíme firmy jako takové a skutečnost, že firma nejbohatšího Čecha vědomě vydělává na nezákonných exekucích, je prostě neomluvitelná. Rektor Zima bohužel Kellnerovi prodává kredit," napsal v neděli na twitteru.

Ve středu večer rovněž popřel Prášilovo tvrzení, že by Člověk v tísní pro univerzitu zpracovával analýzu.

Home Credit v Číně

Dobrou pověst nemá Home Credit podle Lomové zejména kvůli svým aktivitám v Číně. „V poslední době se v Číně množí články, které upozorňují na nekalé praktiky této firmy," vysvětlila s tím, že podnikání Home Creditu v Asii je založené na skrytých poplatcích, na které nejsou lidé náležitě upozorněni. Firma je proto podle ní kontroverzní v česko-čínských politických vztazích.

Spolek Sinopsis, který zaštiťuje Ústav Dálného východu, popsal jednání Home Creditu v Číně i v analýze, kterou uveřejnil na začátku září.

Proti článku se firma poskytující nebankovní půjčky ohradila v tiskové zprávě. „Články vypovídají o základní neznalosti principů finančního podnikání. Lidé ze Sinopsis tak definitivně potvrdili, že jim nejde o fakta, ale pouze o manipulaci, poškozování dobrého jména společnosti Home Credit a skupiny PPF a šíření lživých informací," uvedla PPF v prohlášení.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/home-credit-univerzita-karlova-clovek-v-tisni-analyza-smlouva_1910090730_dok

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

irozhlas.cz

Univerzita Karlova a Home Credit našly společnou řeč. Profesor práskl dveřmi

9.10.2019 blesk.cz str. 00

Autor: ČTK, tva -

Hlavním partnerem Univerzity Karlovy se stala společnost Home Credit, která kraluje v poskytování spotřebitelských úvěrů, a v akademických kruzích je hodně živo. Zatímco podle některých odborníků jde o přirozený stav známý ze Západu, filozofická fakulta to má za nevhodné. Profesor Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu rektorovi napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

Univerzita Karlova v prohlášení zaslaném v podvečer ČTK uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Rektor Tomáš Zima zaslal Příbášovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsala tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce," uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Univerzita: Všechny projekty se z veřejných peněz hradit nedají

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Polemické názory plně respektujeme. Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci,“ uvedl mluvčí UK Václav Hájek. Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není „hlavním partnerem“ UK ve smyslu partnera exkluzivního.

„Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit,“ podotkl mluvčí. Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

Děkan fakulty zdůraznil akademické svobody

„Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy ‚vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice‘. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedl Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Přibáň ve středu na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální. „V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejce. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/621802/univerzita-karlova-a-home-credit-nasly-spolecnou-rec-profesor-praskl-dvermi.html>

Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát

9.10.2019 echoprime.cz str. 00

Bouři kritiky a stovky znepokojených příspěvků na sociálních sítích vyvolala informace o partnerství mezi Karlovou Univerzitou a Home Credit International, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera. Firma s univerzitou uzavřela tříletou smlouvu o spolupráci, a stala se tak jejím hlavním partnerem. Terčem kritiky se stalo to, že velká firma Home Credit dá škole pouze půl milionu ročně. Zazněly ale i obavy z cenzury, které by mohli být vystaveni univerzitní sinologové, kteří se vyjadřují k působení firmy v Číně. Univerzita uvádí, že jde o běžnou smlouvu, kterou v minulosti uzavřela i s jinými firmami, kteří vystupují jako hlavní partner školy.

Kritikům se nelíbí ani to, že partnerem univerzity se stal jeden z největších poskytovatelů spotřebitelských úvěrů. Peníze od firmy by se měly řešit na zasedání akademického senátu univerzity v pátek 18. října.

Na smlouvu upozornil začátkem týdne levicový internetový deník A2larm. Později se vlna kritiky strhla na sociálních sítích. O rezignaci z Čestné rady absolventů univerzity na Twitteru informoval například Jiří Přibáň, sám člen dozorčí rady Sekyra Foundation, spojené s developerem Ludškem Sekyrou. V tiskovém

prohlášení se vymezila i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. Prý nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK.

Univerzita konstatuje, že smlouva s Home Credit je zcela standardní. Podle ní jde o běžnou smlouvu, na základě níž se stává Home Credit hlavním partnerem univerzity. Tím je nyní i skupina ČEZ. V minulosti byla hlavním partnerem univerzity například ČSOB.

Strukturu partnerů univerzity běžně tvoří především generální partner, který poskytuje univerzitě ročně okolo milionu korun. UK má i hlavní partnery, od nichž získává zhruba půl milionu ročně a sto či dvě stě tisíc dostává od běžných partnerů. Generálním partnerem univerzity je v posledních letech Česká spořitelna, jen letos od banky dostane na různé projekty dohromady 860 tisíc korun.

Univerzita hájí i kritizovanou pasáž smlouvy o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst“ jedné ze stran. Podle kancléře univerzity Milana Prášila tato část smlouvy neomezí žádné akademické svobody.

„Toto ustanovení se vyskytuje ve značném množství smluv, které máme. Považujeme to za běžnou součást smluv mezi obchodními partnery. Podpisem smlouvy nedáváme v sázku svobodu bádání, projevu ani další akademické svobody,“ řekl deníku Echo24 kancléř univerzity Milan Prášil.

Podle Prášila také může jít o více než půl milion, který univerzita od firmy ročně získá. „Může se ve výsledku jednat o více finančních prostředků, než je půl milion. Smlouva dává široký prostor pro další jednání o tom, v čem budeme ještě spolupracovat,“ řekl Prášil.

I hlavní akcionář Home Creditu, firma PPF nevidí na spolupráci nic divného. Firma s univerzitou uzavřela smlouvy dvě. V registru smluv lze dohledat pouze jednu, která stanovuje finanční plnění, tedy částku, kterou univerzita získá. Nese název Smlouva o spolupráci. Podepsána ale byla i Rámcová smlouva o partnerství, která definuje hlavní partnerství Home Creditu.

PPF uvedla, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října. Obavy z cenzury odmítá. „Opravdu nemusejí mít obavu. Ta smlouva je přesná v tom, co se snažíme dělat a proč to děláme. Nechápu, proč by se měli něčeho bát. Jsou paranoidní. Určitě si nekupujeme univerzitu a ani nic, co by se dalo nazvat akademickými svobodami,“ řekl pro Seznam Zprávy mluvčí společnosti Milan Tománek.

V Česku je běžné, že soukromé firmy podporují veřejné školy. Kromě Univerzity Karlovy sponzorovala společnost Home Credit International i České vysoké učení technické (ČVUT), kterému poskytla na základě smlouvy o sponzorství z roku 2018 dvě stě tisíc korun. Šedesát tisíc má hodnotu smlouva o partnerství mezi firmou a Vysokým učením technickým v Brně (VUT), uzavřena byla letos v říjnu. Sto padesát tisíc získala před lety i Mendelova univerzita. Vyplývá to z registru smluv.

ČVUT je dokonce na spolupráci se soukromým sektorem hrdá, jelikož jí pomáhá zaměstnat její absolventy. „Jsou to partneři, kteří fakultu nějakým způsobem podporují, třeba stipendii pro nejlepší studenty, nebo si u fakulty objednávají nějaký vývoj či výzkum. Vloni jsme v téhle činnosti měli obrat skoro 90 milionů korun, v tuto chvíli to tvoří přibližně 10 procent našeho obratu,“ uvedl dříve v rozhovoru pro Echo24 bývalý děkan Fakulty elektrotechnické (FEL) ČVUT Pavel Ripka.

I v zahraničí je sponzoring univerzit byznysem běžnou součástí financování škol. Například developer Sekyra vybudoval před lety v Oxfordu univerzitní studentské centrum.

URL| <https://echoprime.cz/a/Sz5eU/jak-pluji-penize-home-credit-karlove-univerzite-zasedne-akademicky-senat>

Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát

9.10.2019 echo24.cz str. 00 Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz
Karolína Vavřková

Bouři kritiky a stovky znepokojených příspěvků na sociálních sítích vyvolala informace o partnerství mezi Karlovou Univerzitou a Home Credit International, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera. Firma s univerzitou uzavřela tříletou smlouvu o spolupráci, a stala se tak jejím hlavním partnerem. Terčem kritiky se stalo to, že velká firma Home Credit dá škole pouze půl milionu ročně. Zazněly ale i obavy z cenzury, které by mohli být

vystavení univerzitní sinologové, kteří se vyjadřují k působení firmy v Číně. Univerzita uvádí, že jde o běžnou smlouvu, kterou v minulosti uzavřela i s jinými firmami, kteří vystupují jako hlavní partner školy.

Bouři kritiky a stovky znepokojených příspěvků na sociálních sítích vyvolala informace o partnerství mezi Karlovou Univerzitou a Home Credit International, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera. Firma s univerzitou uzavřela tříletou smlouvu o spolupráci, a stala se tak jejím hlavním partnerem. Terčem kritiky se stalo to, že velká firma Home Credit dá škole pouze půl milionu ročně. Zazněly ale i obavy z cenzury, které by mohli být vystaveni univerzitní sinologové, kteří se vyjadřují k působení firmy v Číně. Univerzita uvádí, že jde o běžnou smlouvu, kterou v minulosti uzavřela i s jinými firmami, kteří vystupují jako hlavní partner školy.

Kritikům se nelíbí ani to, že partnerem univerzity se stal jeden z největších poskytovatelů spotřebitelských úvěrů. Peníze od firmy by se měly řešit na zasedání akademického senátu univerzity v pátek 18. října.

Na smlouvu upozornil začátkem týdne levicový internetový deník A2larm. Později se vlna kritiky strhla na sociálních sítích. O rezignaci z Čestné rady absolventů univerzity na Twitteru informoval například Jiří Příbáň, sám člen dozorčí rady Sekyra Foundation, spojené s developerem Ludkem Sekyrou. V tiskovém prohlášení se vymezila i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. Prý nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK.

Univerzita konstatuje, že smlouva s Home Credit je zcela standardní. Podle ní jde o běžnou smlouvu, na základě níž se stává Home Credit hlavním partnerem univerzity. Tím je nyní i skupina ČEZ. V minulosti byla hlavním partnerem univerzity například ČSOB.

Strukturu partnerů univerzity běžně tvoří především generální partner, který poskytuje univerzitě ročně okolo milionu korun. UK má i hlavní partnery, od nichž získává zhruba půl milionu ročně a sto či dvě stě tisíc dostává od běžných partnerů. Generálním partnerem univerzity je v posledních letech Česká spořitelna, jen letos od banky dostane na různé projekty dohromady 860 tisíc korun.

Univerzita hájí i kritizovanou pasáž smlouvy o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst“ jedné ze stran. Podle kancléře univerzity Milana Prášila tato část smlouvy neomezí žádné akademické svobody.

„Toto ustanovení se vyskytuje ve značném množství smluv, které máme. Považujeme to za běžnou součást smluv mezi obchodními partnery. Podpisem smlouvy nedáváme v sázku svobodu bádání, projevu ani další akademické svobody,“ řekl deníku Echo24 kancléř univerzity Milan Prášil.

Podle Prášila také může jít o více než půl milion, který univerzita od firmy ročně získá. „Může se ve výsledku jednat o více finančních prostředků, než je půl milion. Smlouva dává široký prostor pro další jednání o tom, v čem budeme ještě spolupracovat,“ řekl Prášil.

I hlavní akcionář Home Creditu, firma PPF nevidí na spolupráci nic divného. Firma s univerzitou uzavřela smlouvy dvě. V registru smluv lze dohledat pouze jednu, která stanovuje finanční plnění, tedy částku, kterou univerzita získá. Nese název Smlouva o spolupráci. Podepsána ale byla i Rámcová smlouva o partnerství, která definuje hlavní partnerství Home Creditu.

PPF uvedla, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října. Obavy z cenzury odmítá. „Opravdu nemusejí mít obavu. Ta smlouva je přesná v tom, co se snažíme dělat a proč to děláme. Nechápu, proč by se měli něčeho bát. Jsou paranoidní. Určitě si nekupujeme univerzitu a ani nic, co by se dalo nazvat akademickými svobodami,“ řekl pro Seznam Zprávy mluvčí společnosti Milan Tománek.

V Česku je běžné, že soukromé firmy podporují veřejné školy. Kromě Univerzity Karlovy sponzorovala společnost Home Credit International i České vysoké učení technické (ČVUT), kterému poskytla na základě smlouvy o sponzorství z roku 2018 dvě stě tisíc korun. Šedesát tisíc má hodnotu smlouva o partnerství mezi firmou a Vysokým učení technickým v Brně (VUT), uzavřena byla letos v říjnu. Sto padesát tisíc získala před lety i Mendelova univerzita. Vyplývá to z registru smluv.

ČVUT je dokonce na spolupráci se soukromým sektorem hrdá, jelikož jí pomáhá zaměstnat její absolventy. „Jsou to partneři, kteří fakultu nějakým způsobem podporují, třeba stipendii pro nejlepší studenty, nebo si u fakulty objednávají nějaký vývoj či výzkum. Vloni jsme v téhle činnosti měli obrat skoro 90 milionů korun, v tuto chvíli to tvoří přibližně 10 procent našeho obratu,“ uvedl dříve v rozhovoru pro Echo24 bývalý děkan Fakulty elektrotechnické (FEL) ČVUT Pavel Ripka.

I v zahraničí je sponzoring univerzit byznysem běžnou součástí financování škol. Například developer Sekyra vybudoval před lety v Oxfordu univerzitní studentské centrum.

Dále čtete: Číňané už sledují cizince

Největší strategická investice Číny v Česku: půjčka Andreji Babišovi

URL| <http://echo24.cz/a/Sz5eU>

Propojení Univerzity Karlovy s firmou Petra Kellnera

9.10.2019 ČT 1 str. 20 19:00 Události

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Část akademické obce se postavila proti partnerství, které Univerzita Karlova uzavřela s firmou Home Credit ze skupiny PPF. Společnost poskytuje úvěry a expanduje mimo jiné na čínském trhu. Univerzitě bude platit půl milionu ročně. Zrušení smlouvy budou požadovat někteří členové akademického senátu Filozofické fakulty.

Pavel SCHRÖTTER, redaktor

Protestní plakáty na chodbách Filozofické fakulty. Její vedení se od partnerství s Home Creditem veřejně distancovalo.

Michal PULLMANN, děkan Filozofické fakulty univerzity Karlovy

Podle mého názoru to poškozují dobrou pověst univerzity. Citlivě vnímám i to rozladění v rámci fakulty. Lidé prostě mají na fakultě obavy.

Pavel SCHRÖTTER, redaktor

A to hlavně z tohoto článku smlouvy, ve kterém se univerzita zavázala zdržet všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst Home Creditu.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Nikomu nebude nikdo diktovat, co mají dělat. Toto chci stoprocentně nebo tisíciprocentně vyvrátit.

Martin ŠNAJDR, redaktor/citace: Milan Tománek, ředitel komunikace Home Credit International

Paragraf smlouvy, na nějž státe pochází z právních dokumentů univerzity. Home Credit netrval na začlenění podobného ujednání. Finanční plnění ze strany Home Creditu je svázáno s podpisem smlouvy a nemá žádné další podmínky.

Pavel SCHRÖTTER, redaktor

Obavy akademiků zaznívají hlavně v souvislosti s působením firmy v Číně. Před měsícem se například skupina PPF důrazně ohradila proti textu na webu synopsis.cz, na kterém se podílejí vědci z katedry sinologie.

Olga LOMOVÁ, ředitelka Ústavu Dálného východu, Filozofická fakulta UK

Já tomu nemůžu uvěřit, že by to pro nás mělo být riziko, ale články, které mluví o tom, že obě strany se zavazují jak si chránit dobrou pověst sebe sama, a tedy vzájemně, takový článek tam je.

Pavel SCHRÖTTER, redaktor

Lomová bude chtít, aby fakulta navrhla zrušení smlouvy. Diskuse mezi akademiky se přelily i na sociální sítě.

redaktor/citace: Jan Konvalinka, prorektor pro vědeckou činnost, Univerzita Karlova, zdroj: facebookový komentář

Radím ke klidu je to rámcová smlouva pokrývající další, rozsáhlejší sponzoring. Těch peněz by mělo být řádově víc a paní profesorku Lomovou ani Synopsis se nikdo umlčet nepokouší. Ostatně to by si mohli zkusit.

redaktor/citace: Nikola Schmidt, vyučující na **Fakultě sociálních věd** UK, zdroj: facebookový komentář

Ta věta je do očí bijící výhrůžka celé sinologii na Filozofické fakultě a dobře to víte. Jejich práce bude omezená, i kdyby jim nikdo nevolal, co mají dělat.

Pavel SCHRÖTTER, redaktor

Část akademiků kritizuje taky to, že rektor nekonzultoval dopředu uzavření smlouvy s akademickým senátem univerzity. Tomu bude Tomáš zima svůj postup vysvětlovat příští pátek. Pavel Schrötter, Česká televize.

Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát

9.10.2019 echo24.cz str. 00

Karolína Vaverková, Univerzita Karlova

Bouři kritiky a stovky znepokojených příspěvků na sociálních sítích vyvolala informace o partnerství mezi Karlovou Univerzitou a Home Credit International, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera. Firma s univerzitou uzavřela tříletou smlouvu o spolupráci, a stala se tak jejím hlavním partnerem. Terčem kritiky se stalo to, že velká firma Home Credit dá škole pouze půl milionu ročně. Zazněly ale i obavy z cenzury, které by mohli být vystaveni univerzitní sinologové, kteří se vyjadřují k působení firmy v Číně. Univerzita uvádí, že jde o běžnou smlouvu, kterou v minulosti uzavřela i s jinými firmami, kteří vystupují jako hlavní partner školy.

Kritikům se nelíbí ani to, že partnerem univerzity se stal jeden z největších poskytovatelů spotřebitelských úvěrů. Peníze od firmy by se měly řešit na zasedání akademického senátu univerzity v pátek 18. října.

Na smlouvu upozornil začátkem týdne levicový internetový deník A2larm. Později se vlna kritiky strhla na sociálních sítích. O rezignaci z Čestné rady absolventů univerzity na Twitteru informoval například Jiří Přibáň, sám člen dozorčí rady Sekyra Foundation, spojené s developerem Luděkem Sekyrou. V tiskovém prohlášení se vymezila i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. Prý nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK.

Univerzita konstatuje, že smlouva s Home Credit je zcela standardní. Podle ní jde o běžnou smlouvu, na základě níž se stává Home Credit hlavním partnerem univerzity. Tím je nyní i skupina ČEZ. V minulosti byla hlavním partnerem univerzity například ČSOB.

Strukturu partnerů univerzity běžně tvoří především generální partner, který poskytuje univerzitě ročně okolo milionu korun. UK má i hlavní partnery, od nichž získává zhruba půl milionu ročně a sto či dvě stě tisíc dostává od běžných partnerů. Generálním partnerem univerzity je v posledních letech Česká spořitelna, jen letos od banky dostane na různé projekty dohromady 860 tisíc korun.

Univerzita hájí i kritizovanou pasáž smlouvy o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst“ jedné ze stran. Podle kancléře univerzity Milana Prášila tato část smlouvy neomezí žádné akademické svobody.

„Toto ustanovení se vyskytuje ve značném množství smluv, které máme. Považujeme to za běžnou součást smluv mezi obchodními partnery. Podpisem smlouvy nedáváme v sázku svobodu bádání, projevu ani další akademické svobody,“ řekl deníku Echo24 kancléř univerzity Milan Prášil.

Podle Prášila také může jít o více než půl milion, který univerzita od firmy ročně získá. „Může se ve výsledku jednat o více finančních prostředků, než je půl milion. Smlouva dává široký prostor pro další jednání o tom, v čem budeme ještě spolupracovat,“ řekl Prášil.

I hlavní akcionář Home Creditu, firma PPF nevidí na spolupráci nic divného. Firma s univerzitou uzavřela smlouvy dvě. V registru smluv lze dohledat pouze jednu, která stanovuje finanční plnění, tedy částku, kterou univerzita získá. Nese název Smlouva o spolupráci. Podepsána ale byla i Rámcová smlouva o partnerství, která definuje hlavní partnerství Home Creditu.

PPF uvedla, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října. Obavy z cenzury odmítá. „Opravdu nemusejí mít obavu. Ta smlouva je přesná v tom, co se snažíme dělat a proč to děláme. Nechápu, proč by se měli něčeho bát. Jsou paranoidní. Určitě si nekupujeme univerzitu a ani nic, co by se dalo nazvat akademickými svobodami,“ řekl pro Seznam Zprávy mluvčí společnosti Milan Tománek.

V Česku je běžné, že soukromé firmy podporují veřejné školy. Kromě Univerzity Karlovy sponzorovala společnost Home Credit International i České vysoké učení technické (ČVUT), kterému poskytla na základě smlouvy o sponzorství z roku 2018 dvě stě tisíc korun. Šedesát tisíc má hodnotu smlouva o partnerství mezi firmou a Vysokým učení technickým v Brně (VUT), uzavřena byla letos v říjnu. Sto padesát tisíc získala před lety i Mendelova univerzita. Vyplývá to z registru smluv.

ČVUT je dokonce na spolupráci se soukromým sektorem hrdá, jelikož jí pomáhá zaměstnat její absolventy. „Jsou to partneři, kteří fakultu nějakým způsobem podporují, třeba stipendii pro nejlepší studenty, nebo si u fakulty objednávají nějaký vývoj či výzkum. Vloni jsme v téhle činnosti měli obrat skoro 90 milionů korun, v tuto chvíli to tvoří přibližně 10 procent našeho obratu,“ uvedl dříve v rozhovoru pro Echo24 bývalý děkan Fakulty elektrotechnické (FEL) ČVUT Pavel Ripka.

I v zahraničí je sponzoring univerzit byznysem běžnou součástí financování škol. Například developer Sekyra vybudoval před lety v Oxfordu univerzitní studentské centrum.

URL| <https://echo24.cz/a/Sz5eU/jak-pluji-penize-home-credit-u-karlove-univerzite-zasedne-akademicky-senat>

Univerzita Karlova a Home Credit našly společnou řeč. Profesor práskl dveřmi

9.10.2019 blesk.cz str. 00

Autor: ČTK, tva -

Hlavním partnerem Univerzity Karlovy se stala společnost Home Credit, která kraluje v poskytování spotřebitelských úvěrů, a v akademických kruzích je hodně živo. Zatímco podle některých odborníků jde o přirozený stav známý ze Západu, filozofická fakulta to má za nevhodné. Profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu rektorovi napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

Univerzita Karlova v prohlášení zaslaném v podvečer ČTK uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Rektor Tomáš Zima zaslal Přibáňovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsala tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Univerzita: Všechny projekty se z veřejných peněz hradit nedají

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Polemické názory plně respektujeme. Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci,“ uvedl mluvčí UK Václav Hájek. Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není „hlavním partnerem“ UK ve smyslu partnera exkluzivního.

„Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit,“ podotkl mluvčí. Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

Děkan fakulty zdůraznil akademické svobody

„Kvituje vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedl Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Příbáň ve středu na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální. „V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/621802/univerzita-karlova-a-home-credit-nasli-spolecnou-rec-profesor-praskl-dvermi.html>

Filozofické fakultě vadí partnerství univerzity s Home Creditem. Smlouva podle ní poškozují obraz školy

9.10.2019 euro.cz str. 00 Domácí

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. Fakulta tak reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Profesor Jiří Příbáň z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita ztrácí morální kredit a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsala tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Co soudíte o partnerství Univerzity Karlovy a Home Credit? obě strany	V pořádku, je výhodné pro obě strany	V pořádku, je výhodné pro	9 %	2
hlasy	Není vhodné, univerzita ztrácí morální kredit			Není vhodné,
univerzita ztrácí morální kredit	86 %	19 hlasů		Je
mi to jedno	Je mi to jedno	5 %	1 hlas	

Filozofická fakulta dnes zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Polemické názory plně respektujeme. Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci,“ uvedl mluvčí UK Václav Hájek. Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není „hlavním partnerem“ UK ve smyslu partnera exkluzivního. „Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit,“ podotkl mluvčí. Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

„Kvituje vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy 'vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice'. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedla Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Přibáň dnes na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální. „V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Z mého dopisu rektorovi: ... Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím (s Home Credit) univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální. V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám.— Jiří Přibáň (@JiriPriban) October 9, 2019

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

Home Credit může na hongkongskou burzu. Dostal souhlas od regulátora

Češi topí stovky milionů v dluhopisech prolezlých prašivinou

Nová vlna českého byznysu: Expanduj, dokud můžeš

Deset nejbohatších Čechů a Slováků: v čele Kellner, Babiše předskočili Vítek a Komárek

URL| <https://www.euro.cz:443/byznys/proti-partnerstvi-uk-s-home-credit-se-vymezila-filozoficka-fakulta-univerzita-ztraci-moralni-kredit-tvrdi-profesor-priban-1469628>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

euro.cz (*Byznys*), euro.cz (*Politika*)

Filozofická fakulta kritizuje partnerství Home Creditu s Karlovou univerzitou. Na školu prý vrhá špatné světlo

9.10.2019 iHNed.cz str. 00

ČTK

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. V tiskovém prohlášení tak fakulta reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a společností Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Profesor Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima zaslal Příbášovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

Z mého dopisu rektorovi: ... Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím (s Home Credit) univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální.

V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám.

— Jiří Příbáš (@JiriPriban) October 9, 2019

Holding PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsal tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na Twitteru společnost PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Home Credit podepsal tříletou partnerskou smlouvu s @UniKarlova: bude podporovat zejména @matfyz a Institut ekonomických studií @fsv_uk. Znamená to nejen fin. podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zah. profesorů a granty pro studentské a vědecké práce. pic.twitter.com/Xbqv1r1APY

— PPF Group (@PPFGroup) October 2, 2019

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst".

Mluvčí Univerzity Karlovy Václav Hájek v reakci na prohlášení Filozofické fakulty uvedl, že polemické názory plně respektuje. "Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci," dodal Hájek.

Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není "hlavním partnerem" univerzity ve smyslu partnera exkluzivního.

"Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit," podotkl mluvčí.

Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

"Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy 'vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice'. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi," uvedl Michal Pullmann z fakulty.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66656370-filozoficka-fakulta-kritizuje-partnerstvi-home-credit-u-s-karlovou-univerzitou-na-univerzitu-to-podle-ni-vrha-spatne-svetlo>

Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát

9.10.2019 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události

Karolína Vaverková

Bouři kritiky a stovky znepokojených příspěvků na sociálních sítích vyvolala informace o partnerství mezi Karlovou Univerzitou a Home Credit International, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera. Firma s univerzitou uzavřela tříletou smlouvu o spolupráci, a stala se tak jejím hlavním partnerem. Terčem kritiky se stalo to, že velká firma Home Credit dá škole pouze půl milionu ročně. Zazněly ale i obavy z cenzury, které by mohli být vystaveni univerzitní sinologové, kteří se vyjadřují k působení firmy v Číně. Univerzita uvádí, že jde o běžnou smlouvu, kterou v minulosti uzavřela i s jinými firmami, kteří vystupují jako hlavní partner školy.

Kritikům se nelíbí ani to, že partnerem univerzity se stal jeden z největších poskytovatelů spotřebitelských úvěrů. Peníze od firmy by se měly řešit na zasedání akademického senátu univerzity v pátek 18. října.

Na smlouvu upozornil začátkem týdne levicový internetový deník A2larm. Později se vlna kritiky strhla na sociálních sítích. O rezignaci z Čestné rady absolventů univerzity na Twitteru informoval například Jiří Příbáň, sám člen dozorčí rady Sekyra Foundation, spojené s developerem Ludkem Sekyrou. V tiskovém prohlášení se vymezila i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. Prý nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK.

Univerzita konstatuje, že smlouva s Home Credit je zcela standardní. Podle ní jde o běžnou smlouvu, na základě níž se stává Home Credit hlavním partnerem univerzity. Tím je nyní i skupina ČEZ. V minulosti byla hlavním partnerem univerzity například ČSOB.

Strukturu partnerů univerzity běžně tvoří především generální partner, který poskytuje univerzitě ročně okolo milionu korun. UK má i hlavní partnery, od nichž získává zhruba půl milionu ročně a sto či dvě stě tisíc dostává od běžných partnerů. Generálním partnerem univerzity je v posledních letech Česká spořitelna, jen letos od banky dostane na různé projekty dohromady 860 tisíc korun.

Univerzita hájí i kritizovanou pasáž smlouvy o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst“ jedné ze stran. Podle kancléře univerzity Milana Prášila tato část smlouvy neomezuje žádné akademické svobody.

„Toto ustanovení se vyskytuje ve značném množství smluv, které máme. Považujeme to za běžnou součást smluv mezi obchodními partnery. Podpisem smlouvy nedáváme v sázku svobodu bádání, projevu ani další akademické svobody,“ řekl deníku Echo24 kancléř univerzity Milan Prášil.

Podle Prášila také může jít o více než půl milion, který univerzita od firmy ročně získá. „Může se ve výsledku jednat o více finančních prostředků, než je půl milion. Smlouva dává široký prostor pro další jednání o tom, v čem budeme ještě spolupracovat,“ řekl Prášil.

I hlavní akcionář Home Creditu, firma PPF nevidí na spolupráci nic divného. Firma s univerzitou uzavřela smlouvu dvě. V registru smluv lze dohledat pouze jednu, která stanovuje finanční plnění, tedy částku, kterou

univerzita získá. Nese název Smlouva o spolupráci. Podepsána ale byla i Rámcová smlouva o partnerství, která definuje hlavní partnerství Home Creditu.

PPF uvedla, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října. Obavy z cenzury odmítá. „Opravdu nemusejí mít obavu. Ta smlouva je přesná v tom, co se snažíme dělat a proč to děláme. Nechápu, proč by se měli něčeho bát. Jsou paranoidní. Určitě si nekupujeme univerzitu a ani nic, co by se dalo nazvat akademickými svobodami,“ řekl pro Seznam Zprávy mluvčí společnosti Milan Tománek.

V Česku je běžné, že soukromé firmy podporují veřejné školy. Kromě Univerzity Karlovy sponzorovala společnost Home Credit International i České vysoké učení technické (ČVUT), kterému poskytla na základě smlouvy o sponzorství z roku 2018 dvě stě tisíc korun. Šedesát tisíc má hodnotu smlouva o partnerství mezi firmou a Vysokým učení technickým v Brně (VUT), uzavřena byla letos v říjnu. Sto padesát tisíc získala před lety i Mendelova univerzita. Vyplývá to z registru smluv.

ČVUT je dokonce na spolupráci se soukromým sektorem hrdá, jelikož jí pomáhá zaměstnat její absolventy. „Jsou to partneři, kteří fakultu nějakým způsobem podporují, třeba stipendii pro nejlepší studenty, nebo si u fakulty objednávají nějaký vývoj či výzkum. Vloni jsme v téhle činnosti měli obrát skoro 90 milionů korun, v tuto chvíli to tvoří přibližně 10 procent našeho obrátu,“ uvedl dříve v rozhovoru pro Echo24 bývalý děkan Fakulty elektrotechnické (FEL) ČVUT Pavel Ripka.

I v zahraničí je sponzoring univerzit byznysem běžnou součástí financování škol. Například developer Sekyra vybudoval před lety v Oxfordu univerzitní studentské centrum.

URL| <http://echoprime.cz/a/Sz5eU>

Univerzita Karlova podepsala partnerství se společností Home Credit. Dostane za to přes 1,5 milionu korun

9.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov
Lidovky.cz, ČTK

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020. Finance mají být využity na rozvoj vědy, mezinárodní spolupráci, spolupráci se zahraničními profesory a vědci, podporu studentských spolků a další aktivity, uvedla univerzita v tiskové zprávě na svých stránkách. Home Credit dále sežene univerzitě experta na marketing a sponzoring, píše server iRozhlas.cz. Home Credit podepsal tříletou partnerskou smlouvu s @UniKarlova: bude podporovat zejména @matfyz a Institut ekonomických studií @fsv_uk. Znamená to nejen fin. podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zah. profesorů a granty pro studentské a vědecké práce. pic.twitter.com/Xbgv1r1APY— PPF Group (@PPFGroup) October 2, 2019

Podle tiskové zprávy má mít výhradní rozhodovací pravomoc o využití peněz Univerzita Karlova. Spolupráce se má týkat především Matematicko-fyzikální fakulty, Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**, uvedla společnost PPF na Twitteru.

Univerzita se podle svých slov tímto krokem snaží posílit spolupráci se soukromými firmami, kterou považuje za důležitou pro financování výzkumných a vědeckých projektů, zajišťování mezinárodních akcí a naplňování tzv. třetí role univerzity ve společnosti. Se soukromým sektorem spolupracuje dlouhodobě, například jejím generálním partnerem je Česká spořitelna a.s.

„Univerzita se snaží dlouhodobě diverzifikovat své financování. Kromě prostředků ze státního rozpočtu, z vědecké grantové činnosti, ze strukturálních fondů EU a souvisejících se snažíme získávat prostředky též od

sponzorů, dárců i úspěšných absolventů,“ uvedl kancléř UK Milan Prášil v tiskové zprávě. Nevhodné, reaguje na partnerství Filozofická fakulta

Uzavření smlouvy vzbudilo v akademické obci vlnu nevole. Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. V tiskovém prohlášení tak fakulta reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů.

Filozofická fakulta ve středu zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby byla firma Home Credit označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz instituce. Jde třeba o pasáže o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy ‚vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice‘. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedl Michal Pullmann, děkan Filozofické fakulty UK.

Proti smlouvě se vyjádřil i například spolek Sinopsis. Platforma, která částečně spadá pod Filozofickou fakultu UK a věnuje se aktuální situaci v Číně, se obává omezení akademických svobod. „Je to velký byznys, který má blízko k čínské komunistické straně. A už v minulosti jsme viděli signály, že se přes tuto firmu a její struktury snaží ovlivňovat dění v republice,“ vyjádřil se pro Seznam Zprávy Filip Jirouš, expert Sinopsis. Ten podle serveru zároveň upozornil, že PPF už dříve kvůli kritickým textům projekt Sinopsis obvinila, že zneužívá akademických svobod.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, tu ovládá Jiří Šmejce. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

Foto:
Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima.
Tomáš Krist, MAFRA

URL| https://www.lidovky.cz/domov/univerzita-karlova-navazala-spolupraci-s-home-creditem-dostane-za-to-pres-1-5-milionu-korun.A191009_095519_In_domov_ele

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lidovky.cz

Akademici i Filozofická fakulta kritizují smlouvu Univerzity Karlovy s Home Creditem. Škola podle nich ztrácí morální kredit

9.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci
musila

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že bylo firmě Home Credit uděleno exkluzivní označení hlavního partnera univerzity. V tiskovém prohlášení tak fakulta reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi Karlovou univerzitou a Home Credit. Podle vyjádření univerzity smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Tématem se bude zabývat Akademický senát UK.

„Filozofická fakulta UK nebyla do přípravy smluv nijak zapojena. Udělení exkluzivního označení Hlavní Partner Univerzity Karlovy firmě Home Credit International nepokládáme za vhodné,“ napsala fakulta v prohlášení. Podle děkana fakulty Michala Pullmanna některé části smluv – například pasáže o poškození dobrého jména a vzájemné spolupráce – poškozují veřejný obraz univerzity.

Ředitelka Ústavu Dálného východu Olga Lomová varuje, že kontrakt je v rozporu s akademickými svobodami. „Univerzita si musí dávat pozor, aby nebyla spojovaná s podniky, které nemají transparentní pozadí a jednoznačně pozitivní pověst,“ řekla Lomová pro server iRozhlas.cz.

Fakta

Home Credit

Home Credit

Home Credit se na svých stránkách označuje jako největší poskytovatel spotřebitelských financí na světě. Uvádí, že působí v deseti zemích na třech kontinentech.

Skupina Home Credit byla založena v roce 1997. Nyní je aktivní v Česku (od roku 1997), na Slovensku (1999), v Rusku (2002), v Kazachstánu (2005), v Číně (2007), v Indii (2012), v Indonésii (2013), na Filipínách (2013), ve Vietnamu (2014) a v USA (2015, v partnerství s telekomunikačním operátorem Sprint).

Skupina uvádí, že má 120 200 zaměstnanců.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit B.V. je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, drží 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč, jenž je také výkonným předsedou představenstva Home Credit B.V.

Zdroj: ČT24

Ze spolupráce s Home Credit mají obavy i členové projektu Sinopsis, který se zabývá situací v Číně a zčásti spadá právě pod filozofickou fakultu. Klauzule o tom, že obě strany budou dbát o zachování dobrého jména svého partnera, jsou podle sinologů snahou o potlačení kritiky vůči firmě, která v Číně rozsáhle podniká.

„Home Credit sice už v minulosti nejen naší univerzitě dary dával, ale tahle spolupráce je nevídaná. I v tom, že chce univerzita společnost označit za hlavního partnera. Je to velký byznys, který má blízko k čínské komunistické straně. A už v minulosti jsme viděli signály, že se přes tuto firmu a její struktury snaží ovlivňovat dění v republice,“ zdůvodnil své obavy člen projektu Filip Jirouš pro web Seznamzpravy.cz. Jirouš dále poukázal na to, že skupina PPF už v minulosti projekt Sinopsis kritizovala.

Partnerství kritizuje i profesor práva Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu. Rektorovi Univerzity Karlovy napsal, že škola takovým spojením ztrácí morální kredit. Příbáš se kvůli tomu vzdává členství v Čestné radě absolventů. Rektor univerzity Tomáš Zima již zaslal Příbášovi osobní dopis, ve kterém jeho kroku lituje.

Z mého dopisu rektorovi: ... Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím (s Home Credit) univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální.

V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám.

— Jiří Příbáš (@JiriPriban) October 9, 2019

Nekupujeme si univerzitu, vzkázal Home Credit

Případné snahy zasáhnout do nezávislé akademické práce rektor Tomáš Zima vylučuje: „Samozřejmě, že se kolegové mohou na základě faktů kriticky vyjadřovat, jak je to v akademickém prostředí běžné. A to nejen k Home Creditu.“

Obavy se snaží rozptýlit i kancléř Univerzity Karlovy Milan Prášil. „Není se čeho obávat. Nemůžeme žádnou smlouvou podobného charakteru zasahovat do základních hodnot,“ ubezpečuje. Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

„Polemické názory plně respektujeme. Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci,“ uvedl mluvčí univerzity Václav Hájek. Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není „hlavním partnerem“ UK ve smyslu partnera exkluzivního.

Podobně se vyjádřili i zástupci Home Creditu. „Opravdu nemusejí mít obavu. Ta smlouva je přesná v tom, co se snažíme dělat a proč to děláme. Nechápu, proč by se měli něčeho bát. Jsou paranoidní. Určitě si nekupujeme univerzitu a ani nic, co by se dalo nazvat akademickými svobodami,“ tvrdí společnost.

Odkaz

Kauza Huawei: Obavy o své podnikání v Číně vyjádřila firma Home Credit, součást skupiny PPF

Smlouvu s úvěrovou společností podepsal rektor Zima na konci září. Během tří let získá vysoká škola 1,5 milionu korun, Home Credit bude moci výměnou užívat exkluzivního titulu hlavního partnera univerzity.

Skupina PPF, pod níž Home Credit patří, informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF začátkem října na Twitteru.

Společnost Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje v řadě odvětví – od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2946326-akademici-i-filozoficka-fakulta-kritizuji-smlouvu-univerzity-karlovy-s-home-credit>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Škola čelí kritice za Home Credit

9.10.2019 Deník N str. 05 Zpravodajství
HANA MAZANCOVÁ, ADÉLA SKOUPÁ

Univerzita Karlova uzavřela tříletou smlouvu s úvěrovou společností Home Credit. Partnerstvím se bude zabývat akademický senát.

Akademický senát Univerzity Karlovy bude řešit smlouvu, kterou na konci září uzavřel rektor Tomáš Zima s firmou Home Credit. Deníku N to řekl jeden ze senátorů David Pavlorek. Podle dokumentu nyní firma může používat označení „hlavní partner Univerzity Karlovy“. Tato spolupráce podle smlouvy „převyšuje obvyklou úroveň partnerství“. Podle mluvčího společnosti Home Credit dostala škola půl milionu korun. Podpisu se za firmu, která poskytuje krátkodobé půjčky, účastnil i minoritní akcionář Jiří Šmejč.

O spolupráci s Univerzitou Karlovou informovala na Twitteru finanční skupina PPF, pod kterou firma spadá. Uvedla, že Home Credit bude skrze tříletou smlouvu podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií, který spadá pod **Fakultu sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ sdělila firma.

Ve smlouvě, o které jako první informoval web A2larm, stojí, že „jsou připraveny rozvíjet vzájemně prospěšnou spolupráci“ v oblasti vzdělávání, výzkumu či vývoje, a to za účelem „zajištění všestranného, trvale

udržitelného rozvoje a prosperity, společného zájmu, podílet se na obecném prospěchu“. „Strany prohlašují, že komplexní zapojení Partnera (jakožto zástupce skupiny Home Credit) do aktivit Univerzity a/nebo jejích fakult převyšuje obvyklou úroveň partnerství,“ stojí v dokumentu, který má Deník N k dispozici.

Partnerství obnáší například peníze od Home Creditu na vybrané projekty, účast firmy na odborných akcích pro studenty i partnery, podporu vybraných studentů či hostujících profesorů nebo poskytování cen do studentských a vědeckých soutěží. Kromě podpory grantů a stipendií či stáží se podle smlouvy může Home Credit zapojovat třeba i do mentoringových programů, obě strany se také mají vzájemně propagovat.

O uzavření smlouvy nevěděl akademický senát univerzity, tudíž se celá záležitost bude projednávat na jeho jednání příští týden v pátek. „Určitě se na to budeme ptát, vzhledem k ohlasům je možné, že rektor to téma sám otevře a pak k tomu následně bude vedena nějaká diskuse,“ řekl Deníku N Pavlorek.

Pavlorek odkázal na ustanovení smlouvy, podle kterého se strany zdrží všeho, co by mohlo poškodit jejich dobré jméno či pověst. „Jak tedy vykládat to, když i na univerzitě vedeme odborné i popularizační diskuse na téma právě třeba dluhů, kde prostě praxe těchto firem může být problematizována?“ říká Pavlorek.

Univerzita v prohlášení uvedla, že kontraktem s Home Credit posiluje spolupráci se soukromým sektorem. „Je důležitá pro financování řady výzkumných a vědeckých projektů či zajišťování mezinárodních akcí a naplňování takzvané třetí role univerzity ve společnosti,“ napsal mluvčí školy Václav Hájek.

„Univerzita se snaží dlouhodobě diverzifikovat své financování. Kromě prostředků ze státního rozpočtu, z vědecké grantové činnosti, ze strukturálních fondů EU a souvisejících se snažíme získávat prostředky též od sponzorů, dárců i úspěšných absolventů,“ doplnil kancléř univerzity Milan Prášil.

Spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou iniciovala skupina finanční matematiky, která na fakultě působí, řekl Deníku N Luboš Veverka, vedoucí oddělení propagace a mediální komunikace fakulty. Podle něj institucionalizovaná spolupráce studentům umožní, aby mohli v rámci závěrečných prací řešit „skutečně praktické otázky, jež souvisejí s aktuálním děním v oblasti financí“.

Problém ve spolupráci nevidí ani Institut ekonomických studií, který už letos na jaře získal od firmy 100 tisíc korun. „Nevidíme žádný střet zájmů, protože se akademicky nezabýváme spotřebitelskou regulací a financemi,“ řekl Deníku N ředitel institutu Martin Gregor.

Analytik neziskové společnosti Člověk v tísni Daniel Hůle, který se zaměřuje na pomoc lidem v dluhové pasti, se ale na nové stvrzené partnerství dívá jinak: „Financování Univerzity Karlovy firmou Home Credit, která vědomě vede desítky tisíc nezákonných exekucí, je naprosté morální selhání vedení univerzity,“ vyjádřil se na svém twitterovém účtu.

FIRMA SE DIVÍ REAKCÍM

K bezprostředním překvapeným reakcím a kritice na sociálních sítích se však vyjadřuje firma Home Credit jednoznačně: „Soukromý sektor všude na světě spolupracuje s univerzitami a neznamená to, že si je tím kupuje. V normální diskusi se taky nevytrhávají účelově, až paranoidně univerzální věty z darovací smlouvy. Univerzita Karlova smlouvu poskytla médiím, nikdo nic netají. Partnerů má mimochodem Univerzita Karlova víc. Od Home Creditu dostala půl milionu korun,“ podotkl Milan Tománek, šéf komunikace společnosti.

Nové partnerství se podle informací Deníku N však nelíbí například sinologům působícím na Filozofické fakultě. „Univerzita Karlova si má střežit svoji nezávislost a neutralitu. Pokud chce nějaká firma podpořit výzkum a dát peníze, tak si ale nemá klást takové drsné podmínky,“ míní Anna Zádrapová, která působí na Ustavu Dálného východu. Smlouva, která byla uzavřena na tři roky, nicméně podle mluvčího Hájka vylučuje jakékoli nároky společnosti na ovlivňování obsahu či podoby univerzitního výzkumu, směřování a kvality vědy či cíle a záměry ve vědecké politice. „Výhradní rozhodovací pravomoc, jakým způsobem budou peníze využity, má Univerzita Karlova,“ doplnil.

Nejstarší univerzita není ale jediná, která má s firmou Home Credit uzavřené partnerství. Roční smlouvu podepsalo nedávno také Vysoké učení technické. Loni v listopadu smlouvu o sponzorství uzavřela také Fakulta informačních technologií z ČVUT. Na Mendelově univerzitě byl Home Credit během roku 2017 hlavním partnerem Provozně ekonomické fakulty.

Univerzita Karlova si má střežit svoji nezávislost a neutralitu. Pokud chce nějaká firma podpořit výzkum a dát peníze, tak si ale nemá klást takové drsné podmínky. Pevně doufám, že nebudou mít tolik drzosti, aby se to partnerství přímo dotklo nás jako sinologů. A. Zádrapová sinoložka

O autorovi| HANA MAZANCOVÁ, redaktorka, ADÉLA SKOUPÁ, redaktorka
Foto autor| FOTO: TWITTER PPF

Negativní reakce na spojení firmy Home Credit s Univerzitou Karlovou

9.10.2019 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Spojení firmy Home Credit s Univerzitou Karlovou vyvolalo negativní reakce v Akademické obci především. Filozofická fakulta dnes uvedla, že nepokládá za vhodné, aby jedna z největších světových firem na spotřebitelské úvěry získala exkluzivní označení hlavního partnera Univerzity Karlovy. Profesor Jiří Příbáň z Univerzity v Cardiffu rektorovi Tomáši Zimovi napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit a on sám se proto vzdává členství v Čestné radě absolventů. Podle kancléře Univerzity Karlovy Milana Prášila ale společnost Home Credit jednoznačně negativní renomé nemá.

Milan PRÁŠIL, kancléř Univerzity Karlovy

My jsme se samozřejmě zamýšleli nad aktuálním stavem jak mediálního diskurzu, tak situace se společností Home Credit. Vycházeli jsme z toho, že oproti těm informacím, které máte vy, existují jiné, které v různých šetřeních spotřebitelských ukazují, že tato společnost, respektive další dvě z její skupiny, se umísťují na prvních místech, co se týká spotřebitelské zodpovědnosti, stran tedy svého obchodování, proto říkám, považuju tuhle záležitost za tvrzení proti tvrzení, nepodceňujeme to, ale velmi často, jestliže spolupracujeme s privátními subjekty a jsou jimi korporace, a to v naprosté většině, tak se do podobných situací dostáváme.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Podle vedení univerzity také smlouva v hodnotě 1,8 milionu korun žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. My jsme teď ve spojení s Martinem Hálou, sinologem a ředitelem projektu Sinopsis.cz, který zčásti spadá právě pod Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Martin HÁLA, sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz

Dobrý večer.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Z čeho plynou vaše obavy ze spolupráce Karlovy Univerzity s Home Creditem?

Martin HÁLA, sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz

No, já bych to nenazval přímo obavami, já bych se možná ještě vrátil jenom krátce k tomu renomé, které společnost Home Credit má. Já myslím, že ani nejde tolik o to samotné poskytování půjček, které poslední dobou zdá se, že není tak problematické jako dříve, ale jde tam především o ty protiprávní exekuce, v kterých podléhá ve svém vyjádření odborníkům ze společnosti Člověk v tísni, kteří se tomuto dlouhodobě věnují, tak pokračují i nadále, i když je zřejmé, že /výpadek signálu/ ve smlouvách byly, jsou neplatné.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Takže tohle podle vás je nejproblematictější směrem k Home Creditu?

Martin HÁLA, sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz

No, směrem k Home Creditu samozřejmě tam je celá řada věcí, které jsou řekněme velmi kontroverzní, kromě domácího působení té firmy je to samozřejmě ještě působení té firmy v zahraničí a zejména propojení s českou zahraniční politikou asi poměrně nestandardní průběhem v posledních pěti letech. Čili těch problémů, problémů můžeme-li to nazvat problémy, já bych asi řekl, že tam je celá řada kontroverzních záležitostí. Ale z mého

pohledu možná na té smlouvě nejvíc je zarážející právě ta doložka, která nebo ta jedna klauzule, která mluví o tom, že by se měly oba subjekty, tady univerzita i společnost Home Credit vystříhat vlastně ze vzájemné kritiky, což mi připadá naprosto nepřípadné v univerzitním prostředí a vůbec nechápu, jak mohl rektorát něco takového schválit, protože tady jde přímo nejen proti akademickým svobodám, ale i zásadám kritického myšlení. Samozřejmě, že nemůžeme dopředu říkat, že nebudeme tu firmu kritizovat.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Hm, ale univerzita dnes na obhajobu té smlouvy uvedla, že ta smlouva nezavazuje žádné pracoviště Univerzity Karlovy ke spolupráci a že PPF, do jejíž skupiny Home Credit spadá, bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **fakulty sociálních věd**. Zase na druhou stranu není úplně přirozené, že silná finanční skupina, kterou bezesporu tedy PPF je, chce sponzorovat nejlepší univerzitu v zemi?

Martin HÁLA, sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz

Já myslím, že z jejich, ze strany Home Creditu ta motivace je zcela zřetelná a pochopitelná, že samozřejmě chtějí sponzorovat nejsilnější univerzitu v zemi, mohli to udělat asi štedřejší nabídkou, ten 1,5 milionu na tři roky mi připadá vzhledem k celkovému rozpočtu univerzity skutečně zanedbatelný. Čili z té strany Home Creditu ta motivace je jasná. Nechápu, proč univerzita nebo konkrétně rektorát přistoupily na klauzule, které jaksi explicitně popírají vlastně základní poslání univerzity, svobodný diskurs, akademické svobody, kritické myšlení a podobně.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

My jsme zmínili, že většinovým vlastníkem, tedy společnosti Home Credit, je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera, která před šesti roky u nás vlastně nabízela jen pár finančních služeb a realitních projektů, protože se většinou zaměřovala na expanzi v zahraničí, především na Východě, na čínském trhu. Nemělo by nás přesto to, jak posílila za poslední léta, znepokojoovat ta rostoucí síla byznysu PPF v Česku, než jenom tady jedna smlouva s Univerzitou Karlovou?

Martin HÁLA, sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz

To je samozřejmě jenom střípek mnohem většího obrazu a myslím si, že proto taky ta reakce ze strany veřejnosti, jak ji odráží média a hlavně sociální sítě, byla tak prudká, protože tohle je jenom jeden aspekt toho výrazného posílení společnosti České republiky, v České republice včetně jejích jaksi propojení s některými jednoznačně politickými projekty jako je podpora Institutu Václava Klause a podobně.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Podotýká sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz Martin Hála, který byl dalším hostem večerní publicistiky na Plusu. Děkuju za váš čas, na slyšenou.

Martin HÁLA, sinolog, ředitel projektu Sinopsis.cz

Děkuju, na shledanou.

„Univerzita ztrácí morální kredit.“ Proti smlouvě s Home Creditem se ohradili dvě fakulty i profesor Příbář

9.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Hana Mazancová

Sociolog a právník Příbář se kvůli partnerství s firmou, která se specializuje na drobné půjčky, vzdal místa v Čestné radě absolventů univerzity.

„Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální,“ napsal na Twitteru profesor, který vede právně-sociologické centrum na Univerzitě v Cardiffu. „Akademické investice do budoucnosti nemohou stavět na dluhových pastech minulosti!“ dodal.

Redakce Deníku N se s Přibáněm snažila spojit, na dotazy však zatím nereagoval. Univerzita odpoledne v prohlášení uvedla, že Zima Přibáňova kroku velmi lituje a zaslal mu dopis.

Smlouvu s firmou Home Credit uzavřela univerzita na konci září. Třileté partnerství se společností ze skupiny PPF vynese škole půl milionu korun ročně, celkem tedy 1,5 milionu. Podle smlouvy půjde o rozvoj v oblasti vzdělávání, výzkumu či vývoje. Spolupráce je ve smlouvě, o které se akademický senát dozvěděl z médií, definována tak, že „převyšuje obvyklou úroveň partnerství“.

Proti smlouvě se ohradila i filozofická fakulta. Její děkan Michal Pullmann uvedl, že udělit exkluzivní označení „hlavní partner Univerzity Karlovy“ firmě Home Credit nepokládá za vhodné.

Podle názoru vedení fakulty některé části smlouvy „poškozuje veřejný obraz univerzity“, konkrétně zmínil například ty, že strany se zdrží všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno či „negativně ovlivnit jejich spolupráci“.

V závěru Pullmann uvedl, že jeho fakulta spolupráci se společností Home Credit neplánuje. „Otázku, co od partnerství s touto firmou očekávají jiné fakulty a součásti univerzity, je zapotřebí směřovat na jejich vedení,“ dodal.

Ke kritice univerzity se odpoledne přidala i 2. lékařská fakulta. „Fakulta se zříká jakýchkoliv finančních prostředků, které by z těchto zdrojů měla získat,“ uvedl děkan Vladimír Komárek.

Přečtěte si také

Univerzita Karlova čelí kritice za partnerství s Home Creditem. Někteří vědci se bojí o nezávislost

Nesouhlas se smlouvami vyjádřil také Spolek studentů historie při Filozofické fakultě UK.

„Přijde nám nepřijatelné, aby soukromá společnost, kterou vlastní PPF Group, pomocí těchto smluv zasahovala do chodu a nezávislosti univerzity. Dle nich může společnost Home Credit na konkrétních fakultách vybírat téma studentských prací, dále není možné poškozovat dobré jméno společnosti na půdě univerzity a společnost má právo být prezentována v posluchárnách a na webových stránkách univerzity,“ stojí v prohlášení.

Za problematické spolek studentů označuje i to, že smlouva byla podepsána bez předchozího schválení nezávislými samosprávnými institucemi univerzity, například akademickými senáty. Právě nad tím se už včera podívoval jeden ze členů senátu David Pavlorek.

Studentům historie však vadí i to, čím se Home Credit zabývá. „Firma je spojena s obchodem s chudobou – vysokými úrokovými sazbami, neprůhlednými rozhodčími řízeními. Především není jasný důvod, proč tato firma získala takto výlučné partnerství,“ stojí ještě v prohlášení, pod kterým je mimo jiné podepsaná i předsedkyně spolku Anna Fišerová.

Deník N se už druhý den snažil promluvit s rektorem univerzity, avšak neúspěšně. Zima včera ve zprávě pouze poukázal na to, že Home Credit není jediným a nejdůležitějším partnerem školy. Ta má hned několik „hlavních partnerů“, to nejvyšší označení – generální partner – může využívat pouze Česká spořitelna. Deník N se snažil předmětnou smlouvu získat, do uzávěrky textu ji ale univerzita neposkytla.

V průběhu středy se rektor vyjádřil na svém facebookovém profilu. Napsal, že „vnímá velmi intenzivní diskusi“, která se kolem rozhodnutí univerzity o posílení spolupráce s komerčními partnery odehrává.

„Tato diskuse, ve které se objevuje celá řada pohledů, názorů a závěrů, je důkazem otevřenosti akademického prostoru a jeho svobody. To je ta nejcennější hodnota, kterou všichni máme,“ uvedl s tím, že spolupráce s Home Creditem tuto svobodu nenaruší a neovlivní. „Něco takového bych jako rektor nikdy nepřipustil,“ uvedl Zima.

Dodal, že spolupráce se nyní soustředí na projekty a činnost Matematicko-fyzikální fakulty, **Fakulty sociálních věd** (FSV) a rektorátu. Jen pár minut poté byl ale příspěvek upraven a vypadla z něj zmínka o FSV.

FSV: Partnerství jsme neměli nikdy v úmyslu

Jak už včera informoval Deník N, Home Credit má už navázanou spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou UK. Tu podle vedoucího oddělení propagace a mediální komunikace Luboše Veverky iniciovala skupina finanční matematiky. Spolupráce má studentům umožnit řešit ve svých pracích praktické otázky z oblasti financí.

Smlouvu o partnerství má fakulta také s Českou spořitelnou. Uzavřela ji letos v červenci. I tento kontrakt zmiňuje jako možné formy služeb vypisování témat seminárních, bakalářských či diplomových prací, zařazení přednášky, kterou povede zástupce Home Creditu, sponzorování studentských či vědeckých soutěží nebo grantů.

I v této smlouvě je zmínka o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst smluvních stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“.

Jiná situace panuje na zmíněné FSV. O podpoře jejího Institutu ekonomických studií informovala sama skupina PPF na svém twitterovém účtu.

Home Credit podepsal tříletou partnerskou smlouvu s @UniKarlova: bude podporovat zejména @matfyz a Institut ekonomických studií @fsv_uk. Znamená to nejen fin. podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zah. profesorů a granty pro studentské a vědecké práce. pic.twitter.com/Xbgv1r1APY

— PPF Group (@PPFGroup) October 2, 2019

Fakulta se ale ke spolupráci nehlásí. Její děkanka Alice Němcová Tejkalová dnes na webu fakulty uvedla, že neplánuje uzavřít „žádnou dílčí partnerskou smlouvu“ s firmou Home Credit. „Podepisovat partnerskou dílčí smlouvu s Home Credit International nemělo vedení fakulty nikdy v úmyslu,“ zdůraznil na dotaz Deníku N mluvčí FSV Jakub Říman.

Ještě včera však poukazoval na to, že jedinou součástí FSV, která v současnosti s Home Creditem spolupracuje, je Institut ekonomických studií. O avizovaném partnerství institutu s úvěrovou firmou se prý vedení fakulty dozvědělo až v pondělí večer z médií, žádnou dílčí partnerskou smlouvu zatím nedostalo na stůl k připomínkování.

„Jednalo se pouze o nedorozumění v hektické komunikační situaci,“ vysvětlil mluvčí s tím, že komunikaci uvnitř fakulty a univerzity bude ještě vedení řešit.

Nicméně ředitel institutu Martin Gregor včera Deníku N napsal, že pracoviště má v úmyslu využít spolupráci s Home Creditem k podpoře akademických aktivit, které mají rozvíjet statistickou analýzu ve financích. A pokud k uzavření smlouvy s institutem skutečně dojde, měla by firma například zaplatit lednovou návštěvu profesora Dimitriose Tsomocose z Oxfordu, který by měl přednášet o finanční krizi.

Institut mimo to už letos v březnu získal od firmy Home Credit dar ve výši 100 tisíc korun, podle Gregora společnost poskytla peníze na rozvoj výzkumu a vzdělávání.

„Konkrétně byl použit na kofinancování odměn za vynikající výuku a výzkum, které byly stanoveny dle platných vyhlášek ředitele a dalších univerzitních předpisů,“ upřesnil Gregor. Důvod partnerství s firmou vysvětluje tím, že se institut snaží pro výuku a výzkum získávat podporu od všech institucí, které mají zájem podporovat rozvoj na mezinárodní úrovni.

„Institut se soustředí na výuku a výzkum v oboru ekonomie a finance dle vysokých mezinárodních kritérií, to mu pomáhá vyhnout se možnému střetu zájmů. V případě spolupráce se společností Home Credit International nevidíme žádný střet zájmů, protože se akademicky nezabýváme spotřebitelskou regulací a financemi,“ dodal Gregor s tím, že institut má aktuálně smlouvu s firmou Deloitte, v předchozích třech letech to byly společnosti McKinsey, EY, ČSOB a Moneta.

URL| <https://denikn.cz/211336/univerzita-ztraci-moralni-kredit-proti-smlouve-s-home-creditem-se-ohradili-dve-fakulty-i-profesor-priban/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

denikn.cz (Česko), denikn.cz (Česko)

Střet na půdě Univerzity Karlovy

9.10.2019 ČT 24 str. 07 22:00 Události, komentáře

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Část akademické obce se postavila proti partnerství, které Univerzita Karlova uzavřela s firmou Home Credit ze skupiny PPF. Společnost poskytuje úvěry a expanduje mimo jiné na čínském trhu. Univerzitě bude platit půl milionu ročně. Zrušení smlouvy budou zítra požadovat někteří členové akademického senátu Filozofické fakulty.

Michal PULLMANN, děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy

Podle mého názoru to poškozuje dobrou pověst univerzity. Zároveň my právě citlivě vnímáme i to rozladěný v rámci fakulty.

redaktor /citace: Nikola SCHMIDT, vyučující na **Fakultě sociálních věd** UK, zdroj: facebookový profil Petra Kamberského/

"Ta věta do očí bijící výhrůžka celé sinologii na Filozofické fakultě a dobře to víte. Jejich práce bude omezená, i kdyby nikdo nevolal, co mají dělat."

redaktor /citace: Nikola SCHMIDT, vyučující na **Fakultě sociálních věd** UK, zdroj: facebookový profil Petra Kamberského/

"Paragraf smlouvy, na nějž se ptáte, pochází z právních dokumentů univerzity. Home Credit netrval na začlenění podobného ujednání."

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Tomáš Zima, rektor Karlovy univerzity v Praze. Dobrý večer.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Pane rektore, ještě než se o čem bavíte o té podstatě toho sporu, tak jenom chci si ujasnit, že berete to tak, že členové akademické obce mají právo na tyhle ty názory, předpokládám?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Já vítám jakoukoliv kritickou diskusi na akademické obci a od toho samozřejmě akademická obce je, obec je, aby se tříbily názory.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Nebere to, že Karlova univerzita jste vy, je to ta obec na prvním místě?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Obec, je to komunita 60 000 mužů a žen ze 111 zemí světa, která má právo diskutovat a kriticky se vyjadřovat, což je velmi dobré a je to známka demokratické společnosti.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Dobře, děkuju za úvodní ujištění a teď pojďme k té, k té smlouvě, proč vlastně má mít Karlova univerzita nějakou takovou smlouvu, navíc smlouvu, která z hlediska rozpočtu celé univerzity nepřináší nějakou zásadní částku.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak chtěl bych říci, že snahou mých univerzit je získávat partnery, podporovatele pro různé činnosti, které se nehradí vlastně z rozpočtu nebo z projektových peněz. A je samozřejmě celá řada partnerů, kteří přispívají různě vysokým částkami.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Právě na to se chci ptát, jestli by taková firma, jako je Home Credit nebo jakákoliv jiná neměla prostě přispívat mnohem vyšší částky. A nemělo by se to vlastně vůbec řešit nějakou třeba takto specifickou smlouvou, protože to je to, co vadí části akademické obce?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak říkám ty smlouvy jsou na různé částky. Já bych řekl, že ty nejvyšší částky se pohybují maximálně kolem jednoho milionu korun, takže je třeba spíš výzva pro korporátní sféru, aby se zamysleli nad tím, jestli vyššími částkami a nepodporovali akademickou obec, různé projekty. Řada partnerů podporuje projekty, jako jsou výstavy, společenské akce a podobně, takže a samozřejmě na nějaký partnerský vztah je potřeba smlouva.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Pane rektore, vaším, jedním z největších kritiků, jak se dnes ukázalo, je významný právník z Cardiff Law School Jiří Přibáň. Pane Přibáni, pokud se vidíme a slyšíme, tak vás také zdravím. Dobrý večer.

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Dobrý večer z Walesu.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Vy jste se rozhodl dokonce na protest proti této smlouvě nebo proti formulaci té smlouvy, to už je vlastně moje otázka, odejít z orgánu, ve kterém jste byl a který má určitý význam ve vztahu ke Karlově univerzitě, prosím, o vysvětlení.

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Tak vedení Karlovy univerzity se rozhodlo založit určitou čestnou radu absolventů a my vlastně podporujeme a hlásáme dobré jméno Univerzity Karlovy ve světě i doma, staráme se studenty, podporujeme i mladé pedagogy, jak můžeme a problém je v tom, že když někoho reprezentujete, tak vlastně, když se vás ptají, jak je to s Home Creditem nebo kdo, s kým spolupracuje Karlova univerzita, já jsem dospěl k závěru, že spolupráce s firmou Home Credit skutečně poškozuje Karlovu univerzitu natolik, že ani já bych ji nemohl reprezentovat, a proto jsem napsal ten rezignační dopis, nic jiného v tom není, že nemohl dostát očekávání, která vůči mě Karlova univerzita má.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Promiňte, promiňte, rozumím. Mě ale zajímá, co vám tedy konkrétně na firmě Home Credit vadí, zase, abychom byli spravedliví, je to jedna z mnoha firem.

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Ano, je to, je, je to velmi jednoduché, protože, jak správně říkal pan rektor ,každá univerzita po celém světě dnes spolupracuje, musí spolupracovat s korporátními organizacemi, tedy se soukromým sektorem, ale Karlova univerzita je natolik významná, že ona si může a má vybírat a společnost Home Credit obchoduje s nouzí. Společnost Home Credit na 10", na 20 až 30% úroky půjčuje lidem, kteří velmi často řeší vlastně okamžitou nouzi, takže předmět podnikání společnosti Home Credit není dostatečně důstojný, ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Dobře,

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Aby Univerzita Karlova s ní mohla uzavřít takovouto smlouvu, o tom jsem přesvědčen.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Nevím, nevím pane profesore, Přibáni, jestli jste měl možnost si to s panem rektorem vyříkat, ale pan rektor vás tady poslouchá, sedí ve studiu, takže, pane rektore, to, co říká pan Prof. Přibáň, jemu možná rozdíl od některých členů akademické obce vadí vůbec ten samotný fakt, že podporovatelem univerzity by měla být firma, která se zabývá tímto druhem podnikání, co vy na to?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak my jsme si s Jirkou, kterého zdravím do Cardiffu, ahoj, vyměnili několik e-mailů. Je to otázka, která je velmi citlivá, a to je otázka sponzoringu, kdo může sponzorovat, jaká část činností má být z toho sponzoringu vyloučena.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

On se domnívá, že tento, tento typ činnosti je, řekněme, neslučitelný s čistotou akademické půdy, abych to parafrázovat, co říkal.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

/nesrozumitelné/ to budeme velmi seriózně a závažně zabývat. Já jsem dneska mluvil s předsedou akademického senátu univerzity, což je nejvyšší orgán univerzity, který zasedá příští pátek a budem tam řešit tuto otázku, kde budu žádat jaksi akademický senát jeho vyjádření, k jakým činnostem, včetně toho, co, co říká Jirka Přibáň, jestli tedy vyloučit společnosti, které poskytují půjčky a úvěry nebo nikoliv a budeme o tom vést vážnou odpovědnou diskusi.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Ještě 1 věc, která se dnes objevila a slyšeli jsme to před malou chvílí, to, že Home Credit má velké zájmy v komunistické totalitní Číně je trnem v oku také části akademické obce, někteří sinologové, někteří sinologové říkají, že to pak bude velký problém pro jejich bádání, pro svobodu jejich bádání, tak, jak na tohle reagujete?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Já chci říct a chci toto vyvrátit a chci ujistit všechny členy akademické obce, že hájení akademických svobod, principů svobody bádání, svobody vyjadřování, je pro mě věc číslo 1, kterou budu hájit a nikdo se tímto nemůže cítit ohrožen.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Já bych jako asi od vás nečekal jinou větu, ale opravdu, opravdu si můžeme být jisti, protože v té větě, v té větě je, že se vzájemně obě strany zavázaly zdržet všeho, co mohlo poškodit dobré jméno obou smluvních partnerů a teď si představím, že studenti sinologie třeba řeknou, že v Číně je takový a makový režim a že ho třeba nějaká česká firma podporuje tím, že tam podniká a už to může narušit tuhle větu?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

V Číně podniká řada firem, ať to studenti sinologie napíše a já jim budu fandit. Musí to být kritická odpovědná diskuse, která se na univerzitě má vést a jistě ne v oboru sinologie, ale v jiných oblastech, takže, ať se nikdo tohoto neobává.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Pane Přibáni, jak se díváte na tento aspekt tohoto sporu, tedy myslím ten, řekněme, česko-čínský?

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Já si myslím, že skutečně my žijeme v době globální ekonomiky a všechny firmy podnikají dneska, dneska mnoho firem podniká po celém světě, takže já bych se tady nebál toho a neneviděl bych jako primární problém toho, že nějaká firma podniká v Číně, a proto bychom od ní neměli brát peníze, to je to je podle mě špatná argumentace, ale obavy bych měl z toho znění smlouvy, kde tedy to se zavazuje i Univerzita Karlova podporovat dobré jméno nějaké soukromé firmy. Víte ten problém my řešíme i v Británii i ve Spojených státech, jaké ty firmy vlastně jsou eticky přijatelné, jestli třeba přijímat peníze od naftařských společností nebo farmaceutických koncernů, které mají své soukromé zájmy a mají tedy i nějakou společenskou odpovědnost. Univerzita Karlova bude muset najít svou vlastní odpověď na to, jaké podnikání je pro ni přijatelné a jaké podnikání, za jakých podmínek přijatelné není, a to je velká výzva pro vedení univerzity i její akademický senát.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Jenom, jestli dovolíte, třeba zrovna Home Credit, o kterém teď tady mluvíme, podle indexu odpovědného úvěrování na tom zdaleka není tak špatně jako třeba některé jiné. společnosti a ten index zpracoval Člověk v tísni, což je, myslím, mimořádně respektabilní společnost.

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Víte ale společnost Home Credit má za sebou opravdu velmi velmi pošramocenou minulost. Je za ní tisíce exekucí a ona je právě spojována s těmi nekalými praktiky, které dokonce soudy prohlásily za nezákonné za ty rozhodčí doložky, takže, Home Credit si tady kupuje společenskou prestiž od Karlovy univerzity a já myslím, že Karlova univerzita by se neměla prodávat takto levně.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Dám poslední slovo panu rektorovi, který to jistě odmítne.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Já bych chtěl říci, že děkuji za ta slova Jirky Přibáně a budeme vést velmi odpovědnou a seriózní diskusi, kdo je eticky přijatelný být partnerem Univerzity Karlovy a nikoliv.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

A na konci této diskuse může být třeba i vypovězením vypovězení smlouvy se společností Home Credit?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Ano.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Děkuju vám oběma, pánové, za účast v Událostech, komentářích. Díky a na shledanou.

Jiří PŘIBÁŇ, právník, Cardiff Law School

Na shledanou.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Děkuji vám, hezký večer. Na shledanou.

Partnerství mezi Home Creditem a Univerzitou Karlovou končí. Firma ustoupila kritice

10.10.2019 aktualne.cz str.00 Domáci
Jakub Heller, Michaela Endrštová

Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, uvedl ke zrušení partnerství Home Credit. Společnost Home Credit se po několika

Odstoupením od dohody ztratil Home Credit pozici takzvaného "hlavního partnera Univerzity Karlovy", kterou měl zastávat příští tři roky. "Chtěl bych vám oznámit, že Home Credit se dnes rozhodl od smlouvy s Univerzitou Karlovou odstoupit," uvedl ve čtvrtek Milan Tománek, ředitel komunikace Home Creditu.

Podle něj se tak společnost rozhodla na základě kritiky, která zaznívala z akademických kruhů i širší veřejnosti. "Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě před tím, než spolupráce byla vůbec zahájena. Přejeme Univerzitě Karlově vše dobré," dodal Tománek.

Partnerství obou subjektů se však začalo hroutit už ve čtvrtek dopoledne. Jen pár minut před prohlášením Home Creditu se ozvala také Matematicko-fyzikální fakulta (MFF). Uvedla, že se zříká jakýchkoliv prostředků, které by mohla ze spolupráce mezi firmou a univerzitou získat. Dodala, že fakulta o přípravě smlouvy nic nevěděla. Právě k MFF přitom měla podle vedení univerzity část prostředků z partnerství putovat.

Možnosti spolupracovat s Home Creditem se už vzdala také **Fakulta sociálních věd** (FSV) - druhá z fakult, která měla podle vedení na partnerství profitovat. FSV měla s úvěrovou společností podepsat návaznou partnerskou smlouvu, díky které by tamní Institut ekonomických studií získal peníze například na hostování profesora z Oxfordu, který měl v Praze vést kurz na téma finanční krize.

"Chci jménem vedení **FSV UK** ujistit odbornou i širokou veřejnost, že **Fakulta sociálních věd** UK neplánuje uzavřít žádnou dílčí partnerskou smlouvu s firmou Home Credit International," uvedla Alice Němcová Tejkalová, děkanka **FSV UK**.

O dalších partnerstvích rozhodne komise, uvedl rektor Zima

Rektor univerzity Tomáš Zima na odstoupení od smlouvy ze strany Home Creditu reagoval slovy, že jde o krok, který pouze uspíšil řešení, k němuž už univerzita směřovala. "A to v této spolupráci nepokračovat," uvedl Zima.

Kritická diskuse ohledně spolupráce s Home Creditem podle něj otevřela dlouho opomíjené téma, jakým je financování vysokých škol v Česku a spolupráce univerzit se sponzory a soukromým sektorem. Tématem se podle něj bude zabývat akademický senát na svém zasedání příští týden.

"Na jednání navrhu zřízení komise Univerzity Karlovy, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery," uvedl Zima. Členy této komise má podle něj vybírat akademický senát. V závěru rektor poděkoval všem zástupcům akademické obce za otevřenou, kritickou, ale také korektní diskusi.

"Je to podle mě ten nejvyšší důkaz nezávislosti a svobody akademického prostředí Univerzity Karlovy," dodal Zima.

Smlouva podepsaná v tichosti

Hlavní partnerskou smlouvu rektor Zima podepsal už 30. září. Univerzita se však s uzavřením partnerství nijak nechlubila, nevěděl o ní akademický senát, ani vedení fakult. Informace o podpisu smlouvy se tak k širší veřejnosti dostala až o několik dní později.

Reakce akademiků na sebe nenechala dlouho čekat. Mnoho z nich považovalo za nemístné, aby univerzita spolupracovala s úvěrovou společností, která podle nich v minulosti stála za řadou problémů s chudobou. A to i přesto, že jmenované fakulty od Home Creditu finanční prostředky obdržely už dříve. Například právě FSV letos v březnu získala dar 100 tisíc korun na rozvoj vědy a výuky.

Kromě zaměstnanců univerzity se ozvaly i další osobnosti. Například Daniel Hůle z organizace Člověk v tísni podpis smlouvy označil za morální selhání vedení univerzity.

To se však bránilo tím, že se Home Credit v analýze, kterou zpracoval právě Člověk v tísni, umístil na předních příčkách žebříčku společností co do přívětivosti služeb v oblasti poskytování malých půjček. Kancléř univerzity Milan Prášil dodal, že si vedení univerzity uvědomovalo, že partnerství může vyvolat kritiku, ale nakonec podle něj "převážily benefity".

Klauzule o nekritizování

Situaci neuklidnilo ani zveřejnění plného znění smlouvy, jelikož obsahuje ujednání, které některé akademiky ještě více znejistilo. Konkrétně se ve smlouvě píše, že "se obě strany zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci".

Podle Home Creditu si přitom takové ujednání do smlouvy prosadili zástupci univerzity. "Text pochází z právních dokumentů univerzity," sdělil bez bližších podrobností Tománek.

Rektor Zima i kancléř univerzity Milan Prášil v reakci na to veřejně přislíbili, že Home Credit nebude mít žádný vliv na práci akademiků či jiných zaměstnanců univerzity, tím spíše na jejich akademické svobody.

Obavy v tomto smyslu vyjadřovali zejména členové uskupení Sinopsis pod Ústavem Dálného východu Filozofické fakulty. Právě oni mají ve své práci ke Kellnerovým firmám velmi blízko, protože zkoumají jejich rozporuplné přijetí v Číně.

Kvůli tomu je ostatně představitelé společnosti nejbohatšího Čecha veřejně kritizují. Po posledním z článků Sinopsis, který se zabýval působením čínské odnože Home Creditu, skupina PPF na Twitteru dokonce přirovnala tým sinologů k tvůrcům fake news.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/univerzita-karlova-vypovi-spolupraci-s-home-creditem-zima-us/r~23ffa3e0eb5411e99b40ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
aktualne.cz

Home Credit se zalekl: Zruší smlouvu s Karlovou univerzitou. Škole by přinesla 1,5 milionu

10.10.2019 byznysnoviny.cz str. 00 Byznys

Úvěrová společnost Home Credit se zalekla kritiky. Zruší partnerskou smlouvu s Karlovou univerzitou. Na rektorát tlačily stovky studentů a pracovníků univerzity. Ti kritizovali hlavně to, že škola takovýmto spojením poškozují své jméno. Univerzitě by přitom smlouva mohla přinést 1,5 milionu korun.

„Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena,“ uvedl mluvčí Home Creditu Milan Tománek.

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima uvedl, že odstoupení také zvažoval. Je to podle něj dobré řešení.

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly rektorát, aby od smlouvy odstoupil.

Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“.

Proti smlouvě vystoupila například Filozofická fakulta UK a její spolek Sinopsis, či sociolog a právník Jiří Příbáň. Dokumentem se má příští týden zabývat taktéž akademický senát.

Předseda zastupitelského klubu Piráti na Praze 5 a student Univerzity Karlovy Adam Rut založil otevřený účet u FIO banky. Na něm by chtěl vybrat do 17. listopadu částku 1,5 milionů korun, která odpovídala hodnotě smlouvy.

Home Credit International patří do skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. Ve smlouvě o spolupráci z počátku října zavázal univerzitu ročně po tři roky poskytovat půl milionu korun, celkem tedy 1,5 milionu korun.

Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

(pel)

URL| <https://www.byznysnoviny.cz/2019/10/10/home-credit-se-zalekl-zrusi-smlouvu-karlovou-univerzitou-skole-by-prinesla-15-milionu/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[byznysnoviny.cz](https://www.byznysnoviny.cz)

Home Credit odstoupí od partnerství s Univerzitou Karlovou. Nechceme být součástí iracionálních debat, uvedla firma

10.10.2019 iHNed.cz str. 00

autor: ČTK

Společnost Home Credit odstoupí od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma nechce být nadále vtahována do iracionálních debat, uvedla. S polečnost Home Credit patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Holding PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsal tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na Twitteru společnost PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitu ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Profesor Jiří Příbáň z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima zaslal Příbáňovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč.

Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

Související

Včera

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. V...

Připravujeme podrobnosti.

Partnerství společnosti s univerzitou vyvolalo vlnu kritiky.

URL| <https://domaci.ihned.cz/c1-66657260-home-credit-odstoupi-od-partnerstvi-s-univerzitou-karlovou-nehceme-byt-soucasti-iracionalnich-debat-uedla-firma>

Home Credit odstupuje od smlouvy s Karlovou univerzitou

10.10.2019 e15.cz str. 00 Finance a bankovníctví

ČTK

Úvěrová společnost Home Credit odstupuje od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma nechce být nadále vtahována do iracionálních debat o smyslu spolupráce, sdělil mluvčí firmy Milan Tománek. Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry, se ve smlouvě o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně po tři roky poskytovat půl milionu korun. Smlouva ale vyvolala vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici a byla vyhlášena sbírka. Mluvčí univerzity Václav Hájek slíbil vyjádření později během dne.

"Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena," napsal mluvčí Home Creditu.

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly rektorát, aby od smlouvy odstoupil. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit "neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí". Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod.

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Příbáš se proto vzdal členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima mu v osobním dopise napsal, že jeho kroku lituje.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména **Matematicko-fyzikální fakulta UK** a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do čtvrtčních 14:00 se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80 tisíc korun.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1363164/home-credit-odstupuje-od-smlouvy-s-karlovou-univerzitou>

Home Credit odstupuje od smlouvy s Univerzitou Karlovou

10.10.2019 investicniweb.cz str. 00

Úvěrová společnost Home Credit odstupuje od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma nechce být nadále vtahována do iracionálních debat o smyslu spolupráce, sdělil ve čtvrtek agentuře ČTK mluvčí firmy Milan Tománek.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry, se ve smlouvě o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně po tři roky poskytovat půl milionu korun. Smlouva ale vyvolala vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici a byla vyhlášena sbírka. Mluvčí univerzity Václav Hájek slíbil ČTK vyjádření později během dne.

"Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena," napsal ČTK mluvčí Home Creditu.

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly ve čtvrtek rektorát, aby od smlouvy odstoupil. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit "neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí". Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod.

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Příbáň z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Příbáň se proto vzdal členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima mu v osobním dopise napsal, že jeho kroku lituje.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do čtvrtečních 14.00 se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80 000 korun.

Zdroj: ČTK

URL| <https://www.investicniweb.cz/news-home-credit-odstupuje-od-smlouvy-s-univerzitou-karlovou/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[investicniweb.cz](https://www.investicniweb.cz)

Vedení Univerzity Karlovy čelilo další kritice za partnerství s firmou Home Credit. Ta odpoledne smlouvu vypověděla

10.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov

ČTK

Rut chtěl shromáždit 1,5 milionu korun namísto sumy, kterou firma slíbila UK během tří let poskytnout. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Aktuální vyjádření vedení školy zatím není k dispozici. Univerzita Karlova podepsala partnerství se společností Home Credit. Dostane za to přes 1,5 milionu korun

„Vyzýváme rektora UK, aby vypověděl smlouvu o partnerství a smlouvu o spolupráci mezi UK a společností Home Credit,“ uvádí se ve výzvě, pod níž jsou podepsáni studenti různých fakult včetně těch, které chce firma především podporovat. Akademický senát by měl podle výzvy do budoucna stanovit jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může navazovat komerční spolupráci tak, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno.

Home Credit patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Signatáři výzvy uvádějí, že se firma „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“. Uvedli také, že smlouvy byly uzavřeny bez předchozího projednání s akademickým senátem.

V podobné duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků. „Uzavření spolupráce s firmou Home Credit je další v řadě aktů současného vedení Univerzity Karlovy, kdy byla dána přednost finančním či pragmatickým výhodám před úvahou o etických důsledcích,“ uvádí se v něm mimo jiné. „Partnerská smlouva je uzavřena na částku, která je vzhledem k celkovému rozpočtu Univerzity Karlovy, jenž čítá několik miliard, naprosto minimální. Nejstarší a nejslavnější česká univerzita tak prodává své jméno za ‚drobné,‘“ uvádí se v dalším z otevřených dopisů, který je zároveň peticí.

Zatím 57 000 korun se do čtvrtčního poledne shromáždilo na účtu sbírky Milion a půl pro Karlovku. Vyhlášovatel Rut chce do 17. listopadu shromáždit alespoň půl milionu, aby bylo možné jednat s UK o vypovězení smlouvy se společností Home Credit. „Pokud univerzita na tyto podmínky nepřistoupí nebo se na účtu nesejde dostatek prostředků pro zahájení jednání, peníze budou příspěvatelům vráceny.

Home Credit se podle smlouvy o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun. Podporovány mají být podle skupiny PPF, která firmu Home Credit většinově vlastní, zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Foto:
Rektor UK Tomáš Zima.
Michal Sváček, MAFRA

URL| https://www.lidovky.cz/domov/vedeni-univerzity-karlovy-celi-dalsi-kritice-za-partnerstvi-s-firmou-home-credit.A191010_134344_firmy-trhy_ele

Home Credit couvá: Partnerství s Univerzitou Karlovou nebude

10.10.2019 **blesk.cz** str. 00 Události
ČTK

Úvěrová společnost Home Credit odstupuje od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma nechce být nadále vtahována do iracionálních debat o smyslu spolupráce, sdělil ve čtvrtek ČTK mluvčí firmy Milan Tománek. Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry, se ve smlouvě o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně po tři roky poskytovat půl milionu korun. Smlouva ale vyvolala vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici a byla vyhlášena sbírka. Mluvčí univerzity Václav Hájek slíbil ČTK vyjádření později během dne.

„Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena,“ napsal ČTK mluvčí Home Creditu.

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly ve čtvrtek rektorát, aby od smlouvy odstoupil. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“.

Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod.

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Příbáš se proto vzdal členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima mu v osobním dopise napsal, že jeho kroku lituje.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do středečních 14:00 se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80 000 korun.

Home Credit odstupuje od smlouvy s Univezitou Karlovou, vyvolala lavinu kritiky

10.10.2019 eurozpravy.cz str. 00

EuroZpravy.cz

Úvěrová společnost Home Credit odstupuje od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma nechce být nadále vtahována do iracionálních debat o smyslu spolupráce, sdělil dnes ČTK mluvčí firmy Milan Tománek.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry, se ve smlouvě o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně po tři roky poskytovat půl milionu korun. Smlouva ale vyvolala vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici a byla vyhlášena sbírka.

"Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena," napsal ČTK mluvčí Home Creditu.

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly dnes rektorát, aby od smlouvy odstoupil. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit "neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí".

Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod.

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Příbáš z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Příbáš se proto vzdal členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima mu v osobním dopise napsal, že jeho kroku lituje.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do dnešních 14:00 se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80.000 korun.

Peníze od úvěrové firmy Univerzita Karlova nedostane. Home Credit odstupuje od kritizovaného sponzorství

10.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci

dolejsim

Společnost Home Credit odstoupí od smlouvy s Univerzitou Karlovou, která čelila široké kritice akademické obce. Možnost jejího vypovězení připouštěl i rektor Tomáš Zima, chtěl ale ještě s kritiky diskutovat. Smlouva měla univerzitě vynést jeden a půl milionu korun, trnem v oku jejím odpůrcům bylo mimo jiné ustanovení, že se obě strany zdrží všeho, co by mohlo vzájemně poškodit jejich dobré jméno.

„Home Credit se rozhodl od smlouvy s UK odstoupit. Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena. Přejeme UK vše dobré,“ uvedl šéf PR skupiny Home Credit Milan Tománek.

Smlouvu uzavřela univerzita s Home Creditem posledního zářijového dne, podle údajů v registru měla hodnotu 1,5 milionu korun bez DPH. Home Credit by podle ní každý rok škole poskytoval půl milionu, poprvé na nynější akademický rok 2019/2020. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Kritika kvůli Číně i půjčkám

Po uzavření smlouvy čelil zejména rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima kritice, a to hned z několika směrů. Obavy ze smluvního slibu o nepoškozování dobrého jména druhé smluvní strany vyjádřili například někteří univerzitní sinologové a politologové. Home Credit ze skupiny PPF totiž nyní expanduje na čínském trhu.

„Ta věta je do očí bijící výhrůžka celé sinologii na filozofické fakultě. Jejich práce bude omezená, i kdyby nikdo nevolal, co mají dělat,“ uvedl ve facebookové diskusi Nikola Schmidt z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Rektor Tomáš Zima byl přesvědčen, že by smlouva žádné zásahy do akademické práce a svobod nevyvolala. Odmítl, že by mohla být porušením dohody s Home Creditem situace, kdy by například student sinologie psal kriticky o čínském režimu a dodal, že její firma Home Credit podporuje tím, že na čínském trhu podniká.

Odkaz

Kauza Huawei: Obavy o své podnikání v Číně vyjádřila firma Home Credit, součást skupiny PPF

Čínské linky se neobával ani profesor práv na Cardiff School of Law and Politics Jiří Příbáň. Ten se přitom kvůli smlouvě pražské univerzity s Home Creditem vzdal členství v její čestné radě absolventů. Čínské podnikání firmy však důvodem nebylo.

„Žijeme v době globální ekonomiky, mnoho firem podniká po celém světě, takže bych se toho nebál a neviděl bych jako primární problém to, že nějaká firma podniká v Číně, a proto bychom od ní neměli brát peníze,“ poznamenal.

Odkaz

Akademici i Filozofická fakulta kritizují smlouvu Univerzity Karlovy s Home Creditem. Škola podle nich ztrácí morální kredit

I Příbáň ale své výhrady odvozoval od závazku „zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst“ některé ze stran. Námitky totiž měl přímo proti předmětu jejího podnikání – poskytování úvěrů. „Společnost Home Credit obchoduje s nouzí. Na dvacetiprocentní až třicetiprocentní úroky půjčuje lidem, kteří velmi často řeší okamžitou nouzi, takže předmět podnikání společnosti Home Credit není dostatečně důstojný,“ uvedl.

Stejná kritika se ozývala i z řad studentů a pracovníků univerzity, stovky z nich kritizovali zejména to, že se firma Home Credit „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“. Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno.

přehrát

video

Události, komentáře: Partnerství UK s firmou Home Credit

„Rozhodnutí společnosti Home Credit International pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat,“ uvedl pak odpoledne rektor Zima. Podle svých slov chce Akademickému senátu UK navrhnout vznik komise, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery.

Seženeme peníze sami, rozhodli se studenti

Půldruhého milionu, které měla Univerzita Karlova od Home Creditu dostat, se ještě předtím, než firma ohlásila odstoupení od kontraktu, rozhodli dát dohromady její studenti. Jeden z nich – zároveň ovšem politik Pirátů – Adam Rut vypsal sbírku Milion a půl pro Karlovku. Peníze mohou lidé posílat do 17. listopadu.

„Pokud univerzita na tyto podmínky nepřistoupí nebo se na účtu nesejde dostatek prostředků pro zahájení jednání, peníze každému vrátím na jeho účet,“ slíbil Rut. Partnerství univerzity se společností poskytující nebankovní půjčky označil za „omyl, diletantství“.

Tomáš Zima uvedl, že se přijetí sbírky nebrání. Zdrženlivější je však předseda akademického senátu František Zahálka. „Já bych v jakékoliv situaci byl proti tomu, aby univerzita přijímala dary od studentů,“ řekl. Studentskou angažovanost sice oceňuje, měla by ale probíhat formou diskuse.

Studenti však neiniciovali jen sbírku, nýbrž i výzvu k vypovězení smlouvy. V ní zároveň vyzvali akademický senát, aby do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek může univerzita navazovat komerční spolupráci tak, aby tím nebylo poškozeno její dobré jméno.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2947181-kritici-napadaji-smlouvu-univerzity-s-uverovou-firmou-z-nekolika-stran-reaktor>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Partnerství UK s Home Credit není dle filozofické fakulty vhodné

10.10.2019 ekonomickymagazin.cz str. 00 Aktuality

Petr Vrabec

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy nepokládá za vhodné, že firmě Home Credit bylo uděleno exkluzivní označení hlavního partnera UK. V tiskovém prohlášení tak fakulta reagovala na nedávno uzavřené smlouvy o partnerství mezi UK a Home Credit, která patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu rektorovi UK napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů. UK v prohlášení zaslaném ČTK uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Rektor Tomáš Zima zaslal Přibáňovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsala tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na twitteru PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. „Znamená to nejen finanční podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zahraničních profesorů a granty pro studentské a vědecké práce,“ uvedla PPF 2. října.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek poskytne na akademický rok 2019/2020.

Filozofická fakulta dnes zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

„Polemické názory plně respektujeme. Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci,“ uvedl mluvčí UK Václav Hájek. Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit

podle něj není „hlavním partnerem“ UK ve smyslu partnera exkluzivního. „Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit,“ podotkl mluvčí. Tématem se bude dále zabývat mimo jiné Akademický senát UK.

„Kvitujeme vyjádření univerzity, že znění rámcové smlouvy 'vylučuje jakékoliv nároky společnosti ovlivňovat obsah či podobu univerzitního výzkumu, směřování a kvalitu vědy, cíle či záměry ve vědecké politice'. Na Filozofické fakultě UK budeme vždy dbát o důsledné dodržování všech akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi,“ uvedl Michal Pullmann z filozofické fakulty.

Jiří Příbáň na twitteru uvedl, že neví, jaký finanční kredit univerzita tímto partnerstvím získává. Spojením ale podle něj univerzita ztrácí kredit morální. „V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám,“ napsal v dopise rektorovi.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA OMEGA, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví - od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

ČTK

URL| <https://www.ekonomickymagazin.cz/2019/10/partnerstvi-uk-s-home-credit-neni-dle-filozoficke-fakulty-vhodne/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ekonomickymagazin.cz

Zásadní změna v důchodech? Česko musí jednat, než bude zle

10.10.2019 eurozpravy.cz str. 00

EuroZpravy.cz

Odborníci na důchodovou problematiku se začínají shodovat na změně systému penzí. Mluví o tom, že by se měl průběžný pilíř rozdělit na dva. Jedna část by byla solidární a platila by se z rozpočtu, druhá by byla zásluhová a plynulo by do ní pojistné. Na dnešní konferenci o budoucnosti penzí v Česku to uvedla šéfka důchodové komise Danuše Nerudová. O rozdělení mluvili na akci také další experti.

"Snad se nám tu rýsuje shoda na základním řešení a prvním kroku (změn penzijního systému)," řekla Nerudová. Podle ní by první fáze měla zahrnovat "konsolidaci na straně výdajů", k níž by přispělo rozdělení průběžného systému na nultý solidární pilíř s penězi ze státního rozpočtu a na zásluhovou část s pojistným.

České důchody se skládají ze dvou dílů. Solidární základní výměra je pro všechny stejná a letos činí 3270 korun. V procentní výměře se pak odrážejí odpracované roky a výdělek. Z něj se ale započítává do důchodu jen malá část. Podle Jaroslava Vostatka z Vysoké školy finanční a správní jsou české penze nivelizované, netransparentní a jejich stanovení a valorizace jsou nesrozumitelné pro lidi i většinu politiků. Šéf minulé důchodové komise a vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Potůček označil už dřív český důchodový systém za "kočkopsa", který má současně rysy pojištění i sociálního zabezpečení.

"Potřebujeme procentní výměru důchodu přeměnit na důchodové pojištění," uvedl Vostatek. Podle něj by se pak základní výměra mohla přetvořit na rovný důchod. Nynějších důchodců by se změny nedotkly, týkaly by se budoucích penzistů, dodal Vostatek.

Bývalý ředitel České správy sociálního zabezpečení a nynější premiérův poradce Vilém Kahoun míní, že rozhodnutí o způsobu financování důchodů je klíčové. Určit by se mělo, zda se penze bude platit z pojistného, z rozpočtu jako dávka, nebo kombinací obou zdrojů. "Reformu je potřeba zaměřit na důsledné rozdělení stávajícího pojistného principu na solidární a zásluhový," uvedl Kahoun. Dodal, že solidární část by se

odvozovala od základní výměry a procentní výměra by byla zásluhová a spořicí. Vznikla by individuální konta, na nichž by lidé viděli částky svého pojistného a výši své případné penze.

Babišova vláda uvedla důchodovou reformu ve svém programu jako první ze šesti svých hlavních priorit. Připravit ji měla důchodová komise. V polovině volebního období kabinet zatím žádný reformní návrh nemá. Ministryně práce Jana Maláčová (ČSSD) začátkem září řekla, že její úřad nechystá penzijní reformu, ale adaptaci systému s devíti změnami parametrů. Nechtěla je zatím přiblížit. Před nedávnem se zmínila ale i ona o zavedení "nultého pilíře", který by byl solidární. Mluvit se začalo i o případném minimálním důchodu.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/duchody/zasadni-zmena-v-duchodech-cesko-musi-jednat-nez-bude-zle.75cdfbdb/>

Home Credit ruší smlouvu s Univerzitou Karlovou. ‚K tomu jsme směřovali,‘ řekl rektor po kritice kontraktu

**10.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
ČTK**

Úvěrová společnost Home Credit odstupuje od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma nechce být nadále vtahována do iracionálních debat o smyslu spolupráce, sdělil ve čtvrtek mluvčí firmy Milan Tománek. Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry, se ve smlouvě o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně po tři roky poskytovat půl milionu korun.

Smlouva ale vyvolala vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici a byla vyhlášena sbírka.

„Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena,“ napsal mluvčí Home Creditu.

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly ve čtvrtek rektorát, aby od smlouvy odstoupil. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“.

Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek Univerzita Karlova může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno.

Odstoupit chtěla i univerzita

Odstoupit od smlouvy chtěla podle rektora Tomáše Zimy i Univerzita Karlova. „Rozhodnutí společnosti Home Credit International pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat,“ uvedl v prohlášení k rozhodnutí firmy Zima, poté co se na vedení univerzity snesla kritika.

Tématem financování a sponzoringu Univerzity Karlovy se proto bude zabývat Akademický senát Univerzity Karlovy na svém zasedání 18. října. „Na jednání navrhnu zřízení komise Univerzity Karlovy, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery,“ uvedl rektor. Členy komise by měl navrhnout akademický senát.

Sbírka pro ‚Karlovku‘

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Univerzita Karlova už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do čtvrtečních 14.00 hodin se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80 000 korun.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/home-credit-univerzita-karlova-spoluprace-ukonceni_1910101416_nkr

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Home Credit odstoupí od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Rektor: Stejně jsme chtěli spolupráci ukončit

10.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov
ČTK

Vedení Univerzity Karlovy čelilo další kritice za partnerství s firmou Home Credit. Ta odpoledne smlouvu vypověděla

Rektor to ve čtvrtek uvedl v prohlášení k rozhodnutí firmy odstoupit od spolupráce s univerzitou po vlně kritiky z řad akademické obce. Zima chce Akademickému senátu UK navrhnout vznik komise, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery.

„Rozhodnutí společnosti Home Credit International pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat,“ uvedl Zima.

Odstoupení od smlouvy oznámila úvěrová společnost ve čtvrtek odpoledne. „Chtěl bych oznámit, že Home Credit se dnes rozhodl od smlouvy s UK odstoupit. Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě před tím, než spolupráce byla vůbec zahájena. Přejeme UK vše dobré,“ uvedl pro Lidovky.cz mluvčí Home Creditu Milan Tománek. Home Credit se dnes rozhodl odstoupit od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě před tím, než spolupráce byla vůbec zahájena. Přejeme Univerzitě Karlově vše dobré.— PPF Group (@PPFGroup) October 10, 2019

Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly ve čtvrtek rektorát, aby od smlouvy odstoupil. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“. Studenti různých fakult také požadovali, aby akademický senát do budoucna stanovil jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může do budoucna navazovat komerční spolupráci, aby tím nebylo poškozováno její dobré jméno. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Financování jako téma senátu

Tématem financování a sponzoringu Univerzity Karlovy se proto bude zabývat Akademický senát UK na svém zasedání 18. října. „Na jednání navrhnu zřízení komise Univerzity Karlovy, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery,“ uvedl rektor. Členy komise by měl navrhnout akademický senát. Univerzita Karlova podepsala partnerství se společností Home Credit. Dostane za to přes 1,5 milionu korun

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Přibáň se proto vzdal členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima mu v osobním dopise napsal, že jeho kroku lituje.

Rektor poděkoval všem zástupcům akademické obce za velmi otevřenou, kritickou, ale také korektní diskusi. „Je to podle mě ten nejvyšší důkaz nezávislosti a svobody akademického prostředí UK,“ dodal.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na Facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do čtvrtečních 14:00 se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80 000 korun.

Foto:

Home Credit odstoupí od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou.

ČTK

URL| https://www.lidovky.cz/domov/home-credit-odstoupi-od-smlouvy-s-univerzitou-karlovou-poskozuje-nas-drive-nez-zacala-platit-rika-ml.A191010_140319_In_domov_ele

Vedení Univerzity Karlovy čelí další kritice za partnerství s firmou Home Credit

10.10.2019 lidovky.cz str. 00
ČTK

Vedení Univerzity Karlovy (UK) čelí další vlně kritiky kvůli partnerství s firmou Home Credit. Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly rektorát, aby od smlouvy odstoupil a aby se věcí zabýval akademický senát. Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku.

PRAHA

Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun namísto sumy, kterou firma slíbila UK během tří let poskytnout. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Aktuální vyjádření vedení školy zatím není k dispozici.

„Vyzýváme rektora UK, aby vypověděl smlouvu o partnerství a smlouvu o spolupráci mezi UK a společností Home Credit,“ uvádí se ve výzvě, pod níž jsou podepsáni studenti různých fakult včetně těch, které chce firma především podporovat. Akademický senát by měl podle výzvy do budoucna stanovit jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může navazovat komerční spolupráci tak, aby tím nebylo poškozeno její dobré jméno.

Home Credit patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Signatáři výzvy uvádějí, že se firma „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“. Uvedli také, že smlouvy byly uzavřeny bez předchozího projednání s akademickým senátem.

V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků. „Uzavření spolupráce s firmou Home Credit je další v řadě aktů současného vedení Univerzity Karlovy, kdy byla dána přednost finančním či pragmatickým výhodám před úvahou o etických důsledcích,“ uvádí se v něm mimo jiné. „Partnerská smlouva je uzavřena na částku, která je vzhledem k celkovému rozpočtu Univerzity Karlovy, jenž čítá několik miliard, naprosto minimální. Nejstarší a nejslavnější česká univerzita tak prodává své jméno za ‚drobné,‘“ uvádí se v dalším z otevřených dopisů, který je zároveň peticí.

Zatím 57 000 korun se do čtvrtečního poledne shromáždilo na účtu sbírky Milion a půl pro Karlovku. Vyhlášovatel Rut chce do 17. listopadu shromáždit alespoň půl milionu, aby bylo možné jednat s UK o vypovězení smlouvy se společností Home Credit. „Pokud univerzita na tyto podmínky nepřistoupí nebo se na účtu nesejde dostatek prostředků pro zahájení jednání, peníze budou příspěvatelům vráceny.“

Home Credit se podle smlouvy o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun. Podporovány mají být podle skupiny PPF, která firmu Home Credit většinou vlastní, zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

URL| https://www.lidovky.cz/byznys/firmy-a-trhy/vedeni-univerzity-karlovy-celi-dalsi-kritice-za-partnerstvi-s-firmou-home-credit.A191010_134344_firmy-trhy_ele

Vedení UK čelí další kritice za partnerství s firmou Home Credit

10.10.2019 frekvence1.cz str. 00

Karolína Stránská

Vedení Univerzity Karlovy (UK) čelí další vlně kritiky kvůli partnerství s firmou Home Credit. Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly rektorát, aby od smlouvy odstoupil a aby se věcí zabýval akademický senát.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun namísto sumy, kterou firma slíbila UK během tří let poskytnout. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Aktuální vyjádření vedení školy ČTK shání.

“Vyzýváme rektora UK, aby vypověděl smlouvu o partnerství a smlouvu o spolupráci mezi UK a společností Home Credit,” uvádí se ve výzvě, pod níž jsou podepsáni studenti různých fakult včetně těch, které chce firma především podporovat. Akademický senát by měl podle výzvy do budoucna stanovit jasná etická kritéria, s kým a za jakých podmínek UK může navazovat komerční spolupráci tak, aby tím nebylo poškozeno její dobré jméno.

Home Credit patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Signatáři výzvy uvádějí, že se firma “neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí”. Uvedli také, že smlouvy byly uzavřeny bez předchozího projednání s akademickým senátem.

V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

“Uzavření spolupráce s firmou Home Credit je další v řadě aktů současného vedení Univerzity Karlovy, kdy byla dána přednost finančním či pragmatickým výhodám před úvahou o etických důsledcích,” uvádí se v něm mimo jiné. “Partnerská smlouva je uzavřena na částku, která je vzhledem k celkovému rozpočtu Univerzity Karlovy, jenž čítá několik miliard, naprosto minimální. Nejstarší a nejslavnější česká univerzita tak prodává své jméno za ‘drobné,’” uvádí se v dalším z otevřených dopisů, který je zároveň peticí.

Zatím 57.000 korun se do dnešního poledne shromáždilo na účtu sbírky Milion a půl pro Karlovku. Vyhlášovatel Rut chce do 17. listopadu shromáždit alespoň půl milionu, aby bylo možné jednat s UK o vypovězení smlouvy se společností Home Credit. Pokud univerzita na tyto podmínky nepřistoupí nebo se na účtu nesejde dostatek prostředků pro zahájení jednání, peníze budou příspěvatelům vráceny.

Home Credit se podle smlouvy o spolupráci z počátku října zavázal univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun. Podporovány mají být podle skupiny PPF, která firmu Home Credit většinou vlastní, zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

URL| <https://www.frekvence1.cz/clanky/zpravy/vedeni-uk-celi-dalsi-kritice-za-partnerstvi-s-firmou-home-credit.shtml>

Vzrůstající antisemitismus

10.10.2019 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

V solidaritě s židovskými obyvateli dnes na návštěvě východoněmeckého města Halle, kde ve středu při útoku na synagogu a přistěhovalce zahynuli 2 lidé, vyzval německý prezident Frank Walter Steinmeier. Dnešek označil za den studu a hanby. Kancléřka Angela Merkelová uvedla, že je zločinem, stejně jako miliony Němců šokována. Ministr vnitra Horst Seehofer slíbil důslednější ochranu židovských zařízení v celém Německu. Podle jeho slov nestačí zbabělý útok na synagogu ve východoněmeckém Halle odsoudit, Německo musí převzít zodpovědnost za židovskou komunitu a její bezpečnost a jasně se postavit proti antisemitskému násilí. Pachatel středečního útoku, sedmadvacetiletý Němec, zabil ženu před místní synagogou a o něco později také může v prodejně kebabu. 2 další lidi zranil na útěku v nedaleké obci Landsberg, než byl zadržen. Já teď více proberu s politologem Janem Charvátem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jan CHARVÁT, politolog

Dobrý večer.

Martin KARLÍK, moderátor

Německá ministryně spravedlnosti Christine Lambrechtová označila ten incident za projev krajně pravicového terorismu. Pachatel podle jejího dnešního vyjádření jednal na vlastní pěst a chystal podstatně větší masakr. Dá se tedy říci, že jde o mimořádně znepokojivou událost, i když nešlo o čin nějaké organizované skupiny?

Jan CHARVÁT, politolog

Je to poměrně velmi neblahý signál, protože potvrzuje tu obavu, která v Německu jaksi sílí během posledního roku. A která se zaměřuje právě na otázku ozbrojování, radikalizace jaksi té krajní pravice. Včetně tohoto nebezpečí, těch takzvaných jaksi osamělých vlků.

Martin KARLÍK, moderátor

Dokládá ta středeční tragédie jednoznačně, že nejen v Německu, ale i jinde v Evropě sílí v krajně pravicových kruzích antisemitské nálady a že představují stále výraznější hrozbu?

Jan CHARVÁT, politolog

Já se obávám, že tohle se z toho tak úplně poznat nedám. My víme, že na té velmi tradičně chápané krajní pravici, neonacistické, je antisemitismus jaksi nedílnou součástí dlouhodobě. Jak říkám v Německu je skutečně v tom posledním roce, dvou letech, řekněme, jaksi velmi silně patrná tendence po ozbrojování, která dřív neměla takový charakter. A ve zbytku Evropy se tohle takhle úplně přesně říct nedá, přestože napříč Evropou vidíme samozřejmě posilování obecně té krajní pravice, včetně i toho antisemitismu, ale ne všude to má takovýhle jaksi skutečně násilný charakter.

Martin KARLÍK, moderátor

Do jaké míry jsou tyto síly přece jen, řekněme, organizované nebo jaké mají zázemí, pokud se tedy podíváme právě na to dnešní Německo?

Jan CHARVÁT, politolog

V tomhle případě je poměrně pravděpodobné, zatím to samozřejmě víme jistě, možná se objeví jiné informace, že ten pachatel jednal sám. Ale pro jaksi tento typ útoku naprosto nepotřebujete žádnou velkou skupinu. Na je tady spíš nebezpečím, protože tam hrozí možnost infiltrace ze strany policie, a tak dál, a tak dál. To co je podstatné a na co upozorňují politologové dlouhodobě, je právě to zázemí. To znamená, nikoliv nejde o to, že byste měli velké organizace, ale že existuje poměrně široký počet lidí, kteří podporují tyhle myšlenky, kteří s nimi souhlasí, který je nějakým způsobem jaksi neustále protáčí v tom veřejném prostoru a z toho pak vyrůstají tyhle jednotlivci, kteří mají pocit, že vlastně nedělá nic špatného, že vlastně to odpovídá tomu, co neustále slyší kolem sebe.

Martin KARLÍK, moderátor

A čemu se dá tento, čím dál varovnější, fenomén připsat?

Jan CHARVÁT, politolog

To je víc fenoménů. Samozřejmě v Německu se ozvala řada hlasů, které to dávají do přímé souvislosti s nástupem AfD. Ale museli bychom se současně samozřejmě ptát na to, proč AfD jaksí stoupá? Proč stoupají podobné strany jaksí napříč celou Evropu? Souvisí to s určitý vyčerpáním toho tradičního způsobu, jaksí chápání politiky. S nástupem, řekněme, možná nové generace. V tomhle případě samozřejmě jaksí generace, která je do značné míry odkojená internetem a velmi specifickými přístupy, které se asi netýkají počítačových her, o kterých se velmi často mluví, ale které se mnohem víc týkají spíš těch věcí, o kterých vlastně začínáme mluvit teď. To znamená, to jsou ty /nesrozumitelné/boardy, /nesrozumitelné/, velmi specifická kultura rasistických memů, a tak dále, a tak dál. I tenhle útočník ostatně stejně jako těch několik útočníků před tím, vlastně zveřejnil manifest, který se objevil přesně na podobném /nesrozumitelné/boardu jako ty předcházející. A už teď se vlastně v tomhle tom prostředí těch internetových memů jeho jméno velice intenzivně objevuje.

Martin KARLÍK, moderátor

A podnikají příslušné úřady dostatečné kroky, aby podobné aktivity nějak pacifikovali a mírnili riziko dalších, podobných incidentů?

Jan CHARVÁT, politolog

Existují samozřejmě jaksí celá série různých kroků, které je možné nějakým způsobem dělat vůči krajní pravici, ale to nebezpečí těch osamělých vlků, to je záležitost, kterou nelze předvídat a nelze proti jaksí principiálně zasáhnout.

Martin KARLÍK, moderátor

Na kolik znepokojivý je tento jev, pokud ne přímo fyzické útoky, pak určitě projevy nějakého antisemitismu v Česku a jakou výzvu představují právě pro české úřady nebo i společnost jako takovou?

Jan CHARVÁT, politolog

My máme poměrně výhodu v tom, že česká společnost nebo výhodu. Záleží z jakého úhlu se na to díváte. Ale obecně platí, že česká společnost je poměrně výrazně demobilizovaná a nejsme úplně, řekněme, příznivci těch násilných řešení. To znamená, stejně jako v Německu u nás existuje velmi široké podhoubí lidí, kteří sdílejí podobné názory, ať už se týkají antisemitismu nebo obdobného přístupu jaksí vůči třeba romské komunitě imigrantů, a tak dál, a tak dál. Ale zatím z něj naštěstí jaksí nevyrostlo příliš mnoho lidí, kteří by sáhli po podobných praktikách. Antisemitismus jako takový je poměrně varovným signálem, protože velmi dlouhou dobu po druhé světové válce byl chápán jako něco, co je ve slušné společnosti absolutně nepřijatelné. Ta zkušenost s holocaustem a s tou naprosto otevřenou, velmi brutální agresí postavené jenom na etnickém principu byla skutečně nepřijatelná. To, že se antisemitismus vrací, je signálem, že vlastně tohle memento historické přestává fungovat.

Martin KARLÍK, moderátor

Upozorňuje politolog Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky za váš čas a příjemný čtvrteční večer. Na slyšenou.

Jan CHARVÁT, politolog

I vám na shledanou.

„Nechceme být vtahováni do iracionálních debat.“ Home Credit odstupuje od smlouvy s UK

10.10.2019 echo24.cz str. 00 Domov, Homepage, Seznam.cz, Krátké zprávy
red, kva, čtk

Úvěrová společnost Home Credit, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera, se rozhodla odstoupit od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Uzavřela ji 30. září. Deníku Echo24 to sdělil mluvčí společnosti Milan Tománek. Kvůli smlouvě, na jejímž základě by univerzita v příštích třech letech získala od společnosti jeden a půl milionu korun, se strhla vlna kritiky. Rektor UK Tomáš Zima v reakci uvedl, že rozhodnutí Home Credit urychlilo řešení, ke kterému směřovala i univerzita. Akademické obci poděkoval za kritickou, ale korektní diskuzi.

Úvěrová společnost Home Credit, spadající do skupiny PPF Petra Kellnera, se rozhodla odstoupit od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Uzavřela ji 30. září. Deníku Echo24 to sdělil mluvčí společnosti Milan Tománek. Kvůli smlouvě, na jejímž základě by univerzita v příštích třech letech získala od společnosti jeden a půl milionu korun, se strhla vlna kritiky. Rektor UK Tomáš Zima v reakci uvedl, že rozhodnutí Home Credit urychlilo řešení, ke kterému směřovala i univerzita. Akademické obci poděkoval za kritickou, ale korektní diskuzi.

„Home Credit se dnes rozhodl od smlouvy s UK odstoupit. Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě před tím, než spolupráce byla vůbec zahájena,“ uvedl Milan Tománek.

K podobnému kroku se chystala i Univerzita Karlova, společnost Home Credit ji ale předběhla. „Dnešní rozhodnutí společnosti Home Credit International (HCi) pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat,“ uvedl rektor univerzity Tomáš Zima ve vyjádření zaslaném redakci Echo24. Vlnu nevole, kterou partnerství univerzity a společnosti vyvolalo, označil rektor Tomáš Zima za kritickou, ale korektní diskuzi. Je podle něj dobře, že se otevřelo „dlouho opomíjené téma“ financování vysokých škol.

Vedení Univerzity Karlovy (UK) čelilo ve čtvrtek další vlně kritiky kvůli partnerství s firmou Home Credit. Stovky studentů a pracovníků univerzity vyzvaly rektorát, aby od smlouvy odstoupil a aby se věcí zabýval akademický senát. Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun namísto sumy, kterou firma slíbila UK během tří let poskytnout. UK už ve středu uvedla, že smlouva žádným způsobem neporušuje zásady akademických svobod. Kvůli spolupráci s firmou se ve čtvrtek sešel například Akademický senát Filozofické fakulty UK, kde měl zaznít návrh na vypovězení smlouvy. Více jsme psali [zde](#).

Ve středu smlouvu kritizovala i filozofická fakulta či profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu, univerzita tím podle něj ztratila morální kredit. Přibáň se proto vzdal členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima mu v osobním dopise napsal, že jeho kroku lituje.

Plné znění vyjádření rektora UK Tomáše Zimy

„Hodnoty Univerzity Karlovy, její dobré jméno, stejně jako názory akademické obce pro mě byly a budou při rozvoji a vedení univerzity vždy zcela zásadní a nepřekročitelné.

Dnešní rozhodnutí společnosti Home Credit International (HCi) pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat.

Jsem přesvědčen, že kritická diskuze ohledně spolupráce se společností HCi otevřela dlouho opomíjené a důležité téma, jakým je financování vysokých škol v ČR, spolupráci univerzit se sponzory a soukromým sektorem. Považuji za mimořádně důležité v této debatě pokračovat a hledat řešení a opatření, jak situaci s financováním vysokých škol zlepšit.

Tématem financování a sponzoringu Univerzity Karlovy se proto bude na svém zasedání v pátek 18. října 2019 zabývat Akademický senát UK. Na jednání navrhnu zřízení komise Univerzity Karlovy, která připraví parametry

a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. Členy komise by měl navrhnout Akademický senát UK. Těší mne, že místo v této komisi již přijal prof. Jiří Příbáš z britské Cardiff University, který má zkušenosti s tématem sponzoringu ze svého působení na univerzitách ve Velké Británii a USA.

Rád bych poděkoval všem zástupcům akademické obce za velmi otevřenou, kritickou, ale také korektní diskusi. Je to podle mě ten nejvyšší důkaz nezávislosti a svobody akademického prostředí UK.“

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Home Credit se ve smlouvě zavázal, že od akademického roku 2019/2020 bude univerzitě každý rok poskytovat půl milionu korun po dobu tří let. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Zastupitel Prahy 5 Adam Rut (Piráti) vyhlásil na facebooku pro univerzitu veřejnou sbírku. Chce tak shromáždit 1,5 milionu korun, které firma slíbila univerzitě během tří let poskytnout. Do dnešních 14:00 se na účtu Milion a půl pro Karlovku shromáždilo přes 80 000 korun.

Dále čtete: Jak plují peníze Home Creditu Karlově Univerzitě? Zasedne akademický senát

URL| <http://echo24.cz/a/SX98p>

Home Credit odstoupí od partnerství s Univerzitou Karlovou. Nechceme být součástí iracionálních debat, uvedla firma

10.10.2019 iHNed.cz str. 00

ČTK

Společnost Home Credit odstoupí od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. "Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě před tím, než spolupráce byla vůbec zahájena," napsal ČTK mluvčí Home Creditu Milan Tománek.

Univerzita později ve čtvrtek uvedla, že kritizovanou spolupráci s firmou Home Credit plánovala ukončit sama. "Rozhodnutí společnosti Home Credit International pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat," napsal v prohlášení rektor univerzity Tomáš Zima.

Zima chce Akademickému senátu UK navrhnout vznik komise, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery.

Tématem financování a sponzoringu Univerzity Karlovy se proto bude zabývat Akademický senát UK na svém zasedání 18. října. "Na jednání navrhu zřízení komise Univerzity Karlovy, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery," uvedl rektor. Členy komise by měl navrhnout akademický senát.

Místo v této komisi ale podle Zimy již přijal Jiří Příbáš z britské univerzity v Cardiffu. Ten dříve rektorovi UK v reakci na uzavření smlouvy napsal, že univerzita takovým spojením ztrácí morální kredit, a vzdává se proto členství v Čestné radě absolventů. Rektor Tomáš Zima zaslal Příbášovi osobní dopis, jeho kroku lituje.

Z mého dopisu rektorovi: ... Nevím, jaký finanční kredit tímto partnerstvím (s Home Credit) univerzita získává, ale vím, že takovým spojením ztrácí kredit morální.

V dané situaci nemohu nadále působit jako člen Čestné rady absolventů, a proto se členství vzdávám.

— Jiří Příbáš (@JiriPriban) October 9, 2019

Rektor poděkoval všem zástupcům akademické obce za velmi otevřenou, kritickou, ale také korektní diskusi. "Je to podle mě ten nejvyšší důkaz nezávislosti a svobody akademického prostředí UK," dodal.

Holding PPF, do jejíž skupiny Home Credit patří, začátkem října podepsal tříletou partnerskou smlouvu s univerzitou. Na Twitteru společnost PPF informovala, že bude podporovat zejména Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. Společnost Home Credit patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry.

Podle údajů v registru smluv má smlouva o spolupráci hodnotu 1,815 milionu korun včetně DPH. Home Credit se zavazuje univerzitě ročně poskytovat půl milionu korun, první příspěvek měl poskytnout na akademický rok 2019/2020.

Ke kritice se ve středu připojila i Filozofická fakulta, která zdůraznila, že do přípravy smluv nebyla nijak zapojena a že nepokládá za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv podle fakulty poškozují veřejný obraz univerzity. Jde třeba o pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst".

Mluvčí Univerzity Karlovy Václav Hájek v reakci na prohlášení Filozofické fakulty uvedl, že polemické názory plně respektuje. "Podotýkáme však, že smlouva nezavazuje žádné pracoviště UK ke spolupráci," dodal Hájek.

Upozornil, že univerzita spolupracuje s více partnery, díky kterým mohou být finančně podpořeny akce a projekty, které se z veřejných prostředků hradit nedají. Home Credit podle něj není "hlavním partnerem" univerzity ve smyslu partnera exkluzivního.

"Univerzita Karlova navíc dle našich informací není jedinou veřejnou vysokou školou v České republice, která má uzavřenou spolupráci se společností Home Credit," podotkl mluvčí.

K odstoupení od smlouvy s Home Creditem vyzvaly ve čtvrtek i stovky studentů a pracovníků univerzity. Kritizovali zejména to, že se firma Home Credit "neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí".

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera s podílem 91,12 procenta. Menší část (8,88 procenta) patří firmě EMMA Omega, kterou ovládá Jiří Šmejč. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách. PPF investuje do řady odvětví – od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, strojírenství, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66657260-home-credit-odstoupi-od-partnerstvi-s-univerzitou-karlovou-nehceme-byt-soucasti-iracionalnich-debat-uedla-firma>

Dar od PPF hýbe univerzitou

10.10.2019 Lidové noviny str. 02 Domov
IVETA KRÍŽOVÁ

Největší česká vysoká škola uzavřela partnerství s impériem miliardáře Petra Kellnera. Někteří akademici se bojí o své svobody

PRAHA Kritiku ze strany akademiků i politiků vyvolal podpis rektora Univerzity Karlovy (UK) pod smlouvou o spolupráci se společností Home Credit. Ta spadá do rodiny nizozemské investiční skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Finančníci se ve smlouvě, uzavřené na konci září, zavázali věnovat univerzitě v příštích třech letech minimálně půldruhého milionu korun na výzkum i marketing. Nejstarší tuzemská vysoká škola zase stvrdila, že nebude poškozovat dobré jméno Home Creditu. Právě tato věta však vzbudila největší vášně a palbu kritiky.

„Měli jsme důsledněji a včas informovat o detailech smlouvy a také o tom, co znamená být partnerem. Vyhnutí bychom se spouště nedorozumění,“ řekl LN kancléř UK Milan Prášil. Zdůraznil, že uzavřené partnerství se v žádném ohledu nepromítne do akademických svobod. „Považujeme je za nedotknutelné,“ řekl. „Nikdo po nás nemůže požadovat, abychom umlčeli svobodný názor akademiků. Pro takové jednání neexistuje ani žádný

nástroj," dodal a naznačil, že v momentě, kdy by akademici pociťovali nějaký tlak, by smlouva skončila. „Mohu potvrdit, že Home Credit ani jiný náš partner nemá žádná práva na ovlivňování toho, co kdo říká," zdůraznil.

Home Credit není jediným partnerem, který má s UK smlouvu o spolupráci. Již několik let je dle Prášila generálním partnerem Česká spořitelna, hlavním partnerem pak ČSOB; mezi dalšími figurují firmy ČEZ, B. Braun Medical či Česká podnikatelská pojišťovna. Rovněž s nimi má rektorát podepsané smlouvy obsahující klauzule o ochraně dobrého jména, kopie těchto smluv mají LN k dispozici. „Když firma či korporace dává peníze, většinou má svůj vzor smluv. Klauzule o dobrém jméně, mravech či pověsti bývá běžně jejich součástí," uvedl Prášil. Jeho slova potvrdil mluvčí firmy Home Credit Milan Tománek, dle něhož je klauzule v partnerských smlouvách běžná. „Akademici se nemají čeho bát. Oni zkoumají a přinášejí fakta. Ani na vteřinu by mě nenapadlo, že by z této pasáže měl být bohlelav," řekl Tománek LN.

Kritika i rezignace

Ačkoli peníze od Kellnera poputují zejména na účty Matematicko-fyzikální fakulty UK a Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK, nejhlasitěji proti smlouvě včera vystoupila filozofická fakulta (FF UK). Její zástupci zdůraznili, že do přípravy smluv nebyli nijak zapojeni a že nepokládají za vhodné, aby firma Home Credit byla označena za hlavního partnera univerzity. Některé části smluv dle fakulty poškozují veřejný obraz vysoké školy. Jde prý například o výše zmíněnou pasáž o dobrém jméně a pověsti. „Na filozofické fakultě budeme vždy dbát o důsledné dodržování akademických svobod i o svobodu všech zaměstnanců a studentů fakulty hrát aktivní roli ve veřejné diskusi," uvedl děkan fakulty Michal Pullmann. Profesor Jiří Přibáň z univerzity v Cardiffu se v reakci na podpis smlouvy vzdal členství v Čestné radě absolventů. Partnerství odsoudil i šéf Pirátů Ivan Bartoš či senátor a častý kritik Kellnerovy PPF Pavel Fischer. „Akademická svoboda nesmí být na prodej," uvedl.

S obdobnou situací, s jakou se teď potýká UK, se loni setkala Právnická fakulta Masarykovy univerzity (MU) v Brně, když podepsala smlouvu s miliardářem Danielem Křetínským. Ten prostřednictvím svého Energetického a průmyslového holdingu přislíbil fakultě necelé tři miliony. I tady se akademický senát zprvu obával narušení nezávislosti fakulty, spor se ale urovnal. „V případě daru podnikatele Křetínského právnické fakultě šlo o dar fyzické osoby, jež je absolventem školy. V darovací smlouvě je uvedeno, že prostředky mají být využity k rozvoji a šíření dobrého jména fakulty, o žádných závazcích směrem k osobě, jež dar poskytla, smlouva nemluví," řekla LN mluvčí MU Tereza Fojtová.

Jak se financují VŠ * Veřejné vysoké školy, mezi něž patří i Univerzita Karlova a většina vysokých škol v ČR, jsou financovány z více zdrojů. Přibližně 70 procent příjmů tvoří peníze poskytované ministerstvem školství. Další částky putují z dalších kapitol státního rozpočtu, ze státních fondů a z rozpočtů obcí a krajů, z poplatků spojených se studiem, z výnosů z majetku a také z příjmů z darů a dědictví. * Letošní rozpočet vysokých škol činí zhruba 26,6 miliardy korun. Univerzita Karlova hospodaří přibližně s 11 miliardami korun.

Foto autor| FOTO TWITTER PPF

Foto popis| Podepsáno. Rektor Univerzity Karlovy v Praze Tomáš Zima po podpisu partnerské smlouvy se společností Home Credit, již spoluvlastní jeden z nejbohatších Čechů Jiří Šmejč (vpravo).

Studenti vybírají 1,5 milionu. Chtějí zrušit smlouvu s Home Creditem

10.10.2019 iDNES.cz str. 00

Autor: Lada Režňáková

Nové partnerství Univerzity Karlovy se společností Home Credit vzbudilo ohlas nejen mezi jednotlivými fakultami a příznivci školy, ale také mezi studenty a akademiky. Proti smlouvě vznikly petice, otevřené dopisy i otevřený účet. Na něj se má vybrat částka 1,5 milionů korun, která odpovídá hodnotě původní smlouvy.

Za otevřeným účtem u FIO banky stojí Adam Rut, předseda zastupitelského klubu Piráti na Praze 5 a student Univerzity Karlovy.

„Smlouva na tuto relativně nízkou částku se společností, která vede v mnoha ohledech problematický byznys, snižuje důstojnost Karlovy Univerzity, její kredit i důvěru v její skutečnou akademickou nezávislost," uvedl na Facebooku s tím, že částku 1,5 milionů korun by rád vybral do 17. listopadu.

Rut je přesvědčen, že univerzita je kvalitní a prestižní škola mající v tuzemsku i ve světě velmi dobrou pověst.

„Může si vybírat od koho si bude brát peníze a koho poctí tím, že se stane jejím hlavním partnerem. Za těchto okolností mi přijde nepřipustné, že se tímto partnerem stala společnost poskytující krátkodobé půjčky a to ještě navíc za takto směšnou částku. Chtěl jsem ukázat, že tím hlavním partnerem by pro univerzitu měli být její studenti,“ okomentoval Rut svůj krok pro iDNES.cz.

Home Credit podepsal tříletou partnerskou smlouvu s @UniKarlova : bude podporovat zejména @matfyz a Institut ekonomických studií @fsv_uk . Znamená to nejen fin. podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zah. profesorů a granty pro studentské a vědecké práce. <https://t.co/Xbgv1r1APY>

Přiznal však, že sumu 1,5 milionů korun nebude jednoduché nasbírat do jednoho měsíce.

„Pokud se do listopadu nasbírá alespoň 500 tisíc (č. částka odpovídající příspěvku Home Credit Univerzita za jeden rok, pozn. red.), začnu s univerzitou jednat,“ prozradil. „Vnímám to jako hodně symbolický akt, jak ukázat, že se jedná o směšnou sumu, za kterou Univerzita hazarduje se svým jménem,“ doplnil.

V případě, že smlouva nakonec bude vypovězena, peníze půjdou univerzitě. Pokud ta odmítne, či se na účtu nesejde dostatek prostředků, chce Rut všechny peníze vrátit lidem zpět.

Od středy, kdy Rut účet založil, se na něm sešlo do čtvrtedního poledne přes 40 tisíc korun. Lidé přispívají od několika stovek až po tisíce. „UJEP (Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, pozn. red.) zachraňuje pověst UK,“ stojí v jedné ze zpráv od příjemce. „Pozdrav z MUNI (Masarykova univerzita, pozn. red.). Jsme s Vámi,“ stojí v jiném.

Otevřené dopisy rektorovi

Ozvali se i pedagogové z UK. Rektorovi zaslali otevřený dopis, pod který se podepsalo bezmála 300 akademiků.

„Získávání finančních prostředků pro provoz a rozvoj akademických institucí by mělo být posuzováno nejen optikou ekonomického přínosu, ale i z hlediska fundamentálních etických principů. Nejen na prestižních zahraničních univerzitách je obvyklou praxí mít pravidla spolupráce se soukromým sektorem ošetřena v Etickém kodexu a takovou spoluprací posuzovat i z hlediska rizika poškození dobrého jména univerzity,“ stojí v otevřeném dopise

„Považujeme za naprosto nepřipustné, aby Univerzita, na které působil Jan Hus, Alice Masaryková či Jan Patočka, byla nyní spojována se společností s takto eticky pochybnou praxí. Takový svazek závažně poškozuje dobré jméno Univerzity. Žádáme Vás tedy, abyste od smlouvy okamžitě odstoupil,“ píše se dále. Signatáři dále požadují, aby se rozšířil Etický kodex Univerzity Karlovy o pasáže věnované spolupráci se soukromým sektorem, tak jak je to obvyklé na prestižních zahraničních univerzitách.

Proti smlouvě se postavil také absolvent **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jiří Bulan. Ten naopak založil petici, kterou do současné doby podepsalo přes 200 lidí. V otevřeném dopise rektorovi Tomášovi Zimovi uvedl, že smlouvu s Home Credit považuje za jeho morální selhání.

Petici založila i další pětice pedagogů z UK . I pod tu se podepsalo přes 200 lidí.

Nejstarší univerzita v republice uzavřela na konci září smlouvu o spolupráci s firmou Home Credit. Společnost ze skupiny PPF Petra Kellnera za tři roky zaplatí rektorátu UK 1,5 milionu korun. Na základě smlouvy se stává jeden z hlavních partnerů, nikoliv ale exkluzivním, jak se dříve objevilo v médiích.

Smlouvu bude řešit i akademický senát

Peníze jsou určeny zejména pro rektorát UK. Peníze může škola využít například na zajištění výročního Plesu Univerzity, podpory vzdělávání pracovníků rektorátu nebo zajištění expertů na marketing a další strategie.

V závěrečných ustanoveních zároveň stojí, že “strany se zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci”, která má být pojistkou ze strany univerzity.

Podle Milana Tománka, vedoucího oddělení pro styk s veřejností Home Credit, se společnost snaží o uzavření podobné spolupráce i s dalšími univerzitami v Česku.

Proti smlouvě ve středu vystoupila například Filozofická fakulta UK a její spolek Sinopsis, či sociolog a právník Jiří Příbáš . Dokumentem se má příští týden zabývat taktéž akademický senát.

Většinovým vlastníkem společnosti Home Credit je skupina PPF českého miliardáře Petra Kellnera. Skupina Home Credit byla založena v roce 1997 a nyní patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry. Působí v Číně, Rusku, Kazachstánu, Česku, na Slovensku, v Indii, Indonésii, Vietnamu a na Filipínách.

Jsem si jistý, že za ztrátu takovéto ikony, kterou je @JiriPriban , nestojí žádné peníze a už vůbec ne od @homecredit , který vede desetitisíce nezákonných exekucí, protože se kdysi rozhodl využívat soukromé soudce. <https://t.co/EbYTqGqHesl>

Někteří lidé kritizují Home Credit kvůli exekucím. V České republice je podle některých odhadů vedeno až 200 tisíc neplatných exekucí. Je to hlavně kvůli neplatným rozhodcím doložkám, které v minulosti používala

právě i společnost Home Credit. Právě takovými případy se nyní zabývají soudy, které ministerstvo spravedlnosti vyzvalo, aby je prověřily.

Řekněte, odkud máte miliony. Soud poprvé rozhodl v prokazování majetku

Audioknižka o životě Jeana-Paula Belmonda, vyprávěná Jiřím Krampolem. Zcela zdarma

Rozhovor s poslední žijící příbuznou Karla Gotta: Říkal, kde chce být pohřben

Zvětšit fotografii

URL| https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/karlova-univerzita-petice-vyber-penez-kvuli-smlouve-home-credit.A191010_091326_domaci_lre

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[zpravy.idnes.cz](https://www.idnes.cz) (*Domáci*)

Volby v Polsku: Kaczyński míří k vítězství, manévr opozice ho ale může vyšachovat ze hry

10.10.2019 info.cz str. 00 Svět

Milan Rokos

Polští konzervativci míří k volebnímu vítězství, jistou vládu ale nemají. Pokud by se stal premiérem vůdce strany Jaroslaw Kaczyński, může dojít k utužení autoritářských tendencí státu, řekl v rozhovoru pro INFO.CZ politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** UK.

Pět dní před polskými parlamentními volbami se zdá, že vládní strana Právo a spravedlnost (PiS) má jisté vítězství a za jistých okolností si může udržet i absolutní většinu. Jak moc je to pravděpodobné?

Zda se to stane, je klíčová otázka těchto voleb. Fakt, že PiS vyhraje, je jasná věc, drtivá většina průzkumů jí přisuzuje zisk nad 40 procent. Protože ale PiS nemá žádného přirozeného koaličního partnera, hrozí jí situace, že skončí v opozici a vznikne koalice ve stylu všichni proti PiS. Proto jsou volby zajímavé – čeká se, zda PiS dosáhne na výsledek 231 mandátů, nebo ne.

Pokud by PiS tolik křesel nezískala, může strana přece jen sestavit koaliční vládu? Mohla by oslovit například protisystémové hnutí Kukiz 15?

Hnutí Kukiz 15 se před volbami spojilo s Polskou lidovou stranou. Pokud bychom uvažovali o nějakém koaličním partnerovi, byla by to spíše právě Polská lidová strana, což je agrární strana orientovaná na venkov, jež je přirozeně konzervativní. Zároveň to jsou, pokud jde o voliče, s PiS ostře konkurenční strany. Až bude po volbách, může se tento konkurenční boj utlumit a Polská lidová strana by se teoreticky mohla stát koaličním partnerem PiS.

V jedné analýze jsem četl, že Polská lidová strana může být jazyčkem na vahách, který rozhodne o tom, zda PiS získá absolutní většinu... Lidovci jsou podle průzkumů na hraně pětiprocentní volební klauzule.

Ano, o tom, zda bude mít PiS většinu, rozhodnou i výsledky ostatních stran, kolik z nich skončí pod volebním prahem. V minulých volbách propadlo hodně hlasů, zejména pro levicovou koalici. Pod pětiprocentní latkou skončila i strana Janusze Korwina-Mikkeho, která kandiduje pod jiným názvem i nyní. I její výsledek může být rozhodující.

Při pohledu zvenčí se zdá, že hlavním tématem polských voleb je vztah k LGBT komunitě. Podle čeho si myslíte, že se při výběru strany budou Poláci rozhodovat?

Vztah k LGBT komunitě sice v kampani figuroval, myslím ale, že pro voliče PiS to žádné velké téma není. V politice PiS jsou lidé prosazující práva této komunity portrétovaní jako nepřátelé, což může mít negativní mobilizující efekt. Hlavním tématem je ale ekonomická situace. PiS zde nahrává fakt, že ekonomice se daří a Polsko zažívá velký ekonomický růst, zatímco nezaměstnanost je nízká. Strana mohla zrealizovat své sociální programy, z nichž nejdůležitější je 500+, což znamená pravidelný a plošný přídavek na dítě ve výši 500 zlotých. Před volbami navíc šéf strany Jaroslaw Kaczyński sliboval další sociální opatření, jako je zvýšení minimální mzdy nebo snížení daní pro určité skupiny. Pokud mají Poláci zkušenost s rostoucí ekonomikou a plní se jim peněženky, je to velký důvod pro volbu právě PiS.

O Polsku se hovoří jako o velice rozdělené zemi. Dá se to dělení přirovnat například k Česku, kde tvoří hlavní hranice město vs. venkov a výše dosaženého vzdělání?

V Polsku je rozdělení společnosti hodně hodnotově podložené. Voliči PiS jsou lidé orientovaní konzervativně, často silně inklinují ke katolické církvi. Více než 90 procent Poláků jsou katolíky, ale detailnější průzkum by ukázal, že praktikující katolíci budou spíše volit PiS. I ve městech ale žijí lidé, kteří volí PiS z hodnotových důvodů. Proti nim stojí liberální Polsko, které reprezentují spíše mladší lidé z velkých měst, kteří žijí liberálním způsobem života a je jim sympatický moderní životní styl západní společnosti.

Je třeba zmínit i fakt, že čtyři roky u moci PiS ukázaly, že strana má jisté autoritářské tendence – snaha prosazení trestní reformy a souboj o výměnu soudců Ústavního soudu vyvolaly odpor části polské veřejnosti. PiS se také podařilo ovládnout veřejnoprávní média a snaží se dostat pod kontrolu celou mediální oblast.

Vládu PiS proto provázela řada protestů na různá témata a politický zápas vedl k tomu, že se vytvořily silné pozitivní vazby části voličů k opozici a naopak negativní k PiS. Když chodíte několikrát do roka demonstrovat, máte vůči vládě samozřejmě vyhrčenější postoj, než kdybyste měl jen výhrady k jejímu programu. Příkop ve společnosti má tedy i svoji historii a o to více je společnost polarizovaná.

Hrála významnější roli v kampani i Evropská unie, potažmo zahraniční politika?

EU určité roli hraje, ostatně PiS vede zahraniční a ujnijní politiku tak, že se snaží zdůrazňovat polskou suverenitu a rozhodně nehodlá posilovat integraci EU, naopak spíše její rozvolnění. Polský vztah k EU je ale trochu paradoxní, protože Polsko je zároveň největším příjemcem ujnijních dotací – což je dáno silným zemědělským sektorem – což vláda PiS dobře ví a nechce přijít o pozici velkého příjemce dotací. Byť je Polsko s EU často na kordy v otázce soudních reform nebo migračních kvót, velmi dobře ví, že je na dotacích bytostně závislé. PiS proto v žádném případě nemá v programu vystupování z Evropské unie a i polská veřejnost je víc proevropská než ta česká. V Polsku je i díky historii větší vědomí příslušnosti Polska k Evropě, což odráží polskou negativní zkušenost s Ruskem a Sovětským svazem.

PiS obviňuje EU, že prosazuje liberální agendu a práva sexuálních menšin, byť jsou otázky jako umělé přerušování těhotenství ve skutečnosti záležitostí jednotlivých členských zemí. Polskou historickou misí má být podle konzervativců návrat Evropy ke křesťanským kořenům. A takový přístup mají i hodnotoví kritici EU, ani oni tedy nebudou chtít vystupovat z Evropské unie.

Hlavním sokem PiS je Občanská platforma, o níž se říká, že nemá úplně silného lídra, který by se mohl postavit Jaroslawu Kaczyńskému. Přišla Platforma během kampaně s nějakými nápady, které by Poláky zaujaly a překvapily, nebo to byla spíše rétorika ve stylu „Onejsme jako oni“?

Platforma zažívá krizi vůdcovství, což se projevilo tím, že představili voličům kandidátku na premiérku místopředsdkyni parlamentu Małgorzatu Kidawu-Błońskou místo předsedy strany Grzegorza Schetyny. Chtějí tak možná zkopírovat volby před čtyřmi lety, kdy PiS nasadila jako lídryni Beatu Szydlovou, což byla úspěšná strategie. Je ale otázkou, zda se tento postup dá jednoduše okopírovat tím, že se vybere žena.

To, co Platforma předvádí, je ale hlavně „anitipisismus“. Oni říkají: Dejte nám hlas, zítra může být lépe než za vlády PiS. Jsou ale v těžké situaci, protože ekonomice se daří. Zdůrazňují proto v kampani to, že je v Polsku velký problém objednat se k lékaři specialistovi, na to se musí dlouho čekat, až několik let. Státem organizovaný sektor zdravotnictví je poddimenzovaný a nezvládá to, soukromá zařízení jsou drahá.

PiS argumentuje tím, že za špatný stav zdravotnictví mohou předchodzí vlády, je to analogické k našemu sporu Babiš vs. Kalousek. Občanská platforma pak v kampani mají za terč Kaczyńského, který může za všechno.

Jakou politiku očekáváte od PiS po volbách? Myslíte, že budou po vzoru Viktora Orbána upevňovat autoritářskou povahu státu, nebo se budou držet spíše zpátky?

Záleží na tom, zda získají oněch 231 a více křesel. Pokud ne, může vzniknout koalice všichni proti PiS, anebo PiS vytvoří koalici s lidovci. Další variantou je zachování si jednobarevné většiny. Tam by pak bylo klíčové, jak se zachová Jaroslaw Kaczyński. On v minulých volbách místo sebe nasadil Beatu Szydlovou, což byl dobrý tah, stejně jako její nahrazení Mateuszem Morawieckim. On je ekonom a bankéř, věnoval se i sociálním vědám. Byl úspěšný v podnikatelském sektoru a je schopný manažer. Morawiecki je i jednou z příčin, proč se PiS daří v průzkumech. Myslím, že může na část voličů zabírat.

Otázkou je, zda bude Morawiecki pokračovat jako premiér, nebo to zkusí sám Kaczyński. Ten sice tvrdí, že ne, to ale může být po volbách jiné. Pokud by dnes řekl, že má o místo premiéra zájem, asi by PiS spadly preference dolů.

Pokud by pokračoval Morawiecki, nebyl by asi tím, kdo by chtěl nějak utvrzovat autoritářské tendence. On byl i ve vztahu k EU schopen nabídnout ústupky, pro stav demokracie v Polsku by byl určitě lepší zprávou. Pokud se ale stane premiérem Kaczyński, tak bych se obával nápadů, jejichž realizace by utužení autoritářských tendencí přinést mohla.

URL| <https://www.info.cz/clanek/43218/volby-v-polsku-kaczynski-miri-k-vitezstvi-manevr-opozice-ho-ale-muze-vysachovat-ze-hry>

Volby v Polsku: Kaczyński míří k vítězství, manévr opozice ho ale může vyšachovat ze hry

10.10.2019 info.cz str. 00

Milan Rokos

Polští konzervativci míří k volebnímu vítězství, jistou vládu ale nemají. Pokud by se stal premiérem vůdce strany Jaroslaw Kaczyński, může dojít k utužení autoritářských tendencí státu, řekl v rozhovoru pro INFO.CZ politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** UK.

Pět dní před polskými parlamentními volbami se zdá, že vládní strana Právo a spravedlnost (PiS) má jisté vítězství a za jistých okolností si může udržet i absolutní většinu. Jak moc je to pravděpodobné?

Zda se to stane, je klíčová otázka těchto voleb. Fakt, že PiS vyhraje, je jasná věc, drtivá většina průzkumů jí přisuzuje zisk nad 40 procent. Protože ale PiS nemá žádného přirozeného koaličního partnera, hrozí jí situace, že skončí v opozici a vznikne koalice ve stylu všichni proti PiS. Proto jsou volby zajímavé – čeká se, zda PiS dosáhne na výsledek 231 mandátů, nebo ne.

Pokud by PiS tolik křesel nezískala, může strana přece jen sestavit koaliční vládu? Mohla by oslovit například protisystémové hnutí Kukiz 15?

Hnutí Kukiz 15 se před volbami spojilo s Polskou lidovou stranou. Pokud bychom uvažovali o nějakém koaličním partnerovi, byla by to spíše právě Polská lidová strana, což je agrární strana orientovaná na venkov, jež je přirozeně konzervativní. Zároveň to jsou, pokud jde o voliče, s PiS ostře konkurenční strany. Až bude po volbách, může se tento konkurenční boj utlumit a Polská lidová strana by se teoreticky mohla stát koaličním partnerem PiS.

V jedné analýze jsem četl, že Polská lidová strana může být jazýčkem na vahách, který rozhodne o tom, zda PiS získá absolutní většinu... Lidovci jsou podle průzkumů na hraně pětiprocentní volební klauzule.

Ano, o tom, zda bude mít PiS většinu, rozhodnou i výsledky ostatních stran, kolik z nich skončí pod volebním prahem. V minulých volbách propadlo hodně hlasů, zejména pro levicovou koalici. Pod pětiprocentní laťkou skončila i strana Janusze Korwina-Mikkeho, která kandiduje pod jiným názvem i nyní. I její výsledek může být rozhodující.

Při pohledu zvenčí se zdá, že hlavním tématem polských voleb je vztah k LGBT komunitě. Podle čeho si myslíte, že se při výběru strany budou Poláci rozhodovat?

Vztah k LGBT komunitě sice v kampani figuroval, myslím ale, že pro voliče PiS to žádné velké téma není. V politice PiS jsou lidé prosazující práva této komunity portrétováni jako nepřítelé, což může mít negativní mobilizační efekt. Hlavním tématem je ale ekonomická situace. PiS zde nahrává fakt, že ekonomice se daří a Polsko zažívá velký ekonomický růst, zatímco nezaměstnanost je nízká. Strana mohla zrealizovat své sociální programy, z nichž nejdůležitější je 500+, což znamená pravidelný a plošný příspěvek na dítě ve výši 500 zlotých.

Před volbami navíc šéf strany Jaroslaw Kaczyński sliboval další sociální opatření, jako je zvýšení minimální mzdy nebo snížení daní pro určité skupiny. Pokud mají Poláci zkušenost s rostoucí ekonomikou a plní se jim peněženky, je to velký důvod pro volbu právě PiS.

O Polsku se hovoří jako o velice rozdělené zemi. Dá se to dělení přirovnat například k Česku, kde tvoří hlavní hranice město vs. venkov a výše dosaženého vzdělání?

V Polsku je rozdělení společnosti hodně hodnotově podložené. Voliči PiS jsou lidé orientovaní konzervativně, často silně inklinují ke katolické církvi. Více než 90 procent Poláků jsou katolíky, ale detailnější průzkum by ukázal, že praktikující katolíci budou spíše volit PiS. I ve městech ale žijí lidé, kteří volí PiS z hodnotových důvodů. Proti nim stojí liberální Polsko, které reprezentují spíše mladší lidé z velkých měst, kteří žijí liberálním způsobem života a je jim sympatický moderní životní styl západní společnosti.

Je třeba zmínit i fakt, že čtyři roky u moci PiS ukázaly, že strana má jisté autoritářské tendence – snaha prosazení trestní reformy a souboj o výměnu soudců Ústavního soudu vyvolaly odpor části polské veřejnosti. PiS se také podařilo ovládnout veřejnoprávní média a snaží se dostat pod kontrolu celou mediální oblast.

Vládu PiS proto provázela řada protestů na různá témata a politický zápas vedl k tomu, že se vytvořily silné pozitivní vazby části voličů k opozici a naopak negativní k PiS. Když chodíte několikrát do roka demonstrovat, máte vůči vládě samozřejmě vyhraněnější postoj, než kdybyste měl jen výhrady k jejímu programu. Příkop ve společnosti má tedy i svoji historii a o to více je společnost polarizovaná.

Hrála významnější roli v kampani i Evropská unie, potažmo zahraniční politika?

EU určitě roli hraje, ostatně PiS vede zahraniční a unijní politiku tak, že se snaží zdůrazňovat polskou suverenitu a rozhodně nehodlá posilovat integraci EU, naopak spíše její rozvolnění. Polský vztah k EU je ale trochu paradoxní, protože Polsko je zároveň největším příjemcem unijních dotací – což je dáno silným zemědělským sektorem – což vláda PiS dobře ví a nechce přijít o pozici velkého příjemce dotací. Byť je Polsko

s EU často na kordy v otázce soudních reforem nebo migračních kvót, velmi dobře ví, že je na dotacích bytostně závislé. PiS proto v žádném případě nemá v programu vystupování z Evropské unie a i polská veřejnost je víc proevropská než ta česká. V Polsku je i díky historii větší vědomí příslušnosti Polska k Evropě, což odráží polskou negativní zkušenost s Ruskem a Sovětským svazem.

PiS obviňuje EU, že prosazuje liberální agendu a práva sexuálních menšin, byť jsou otázky jako umělé přerušování těhotenství ve skutečnosti záležitostí jednotlivých členských zemí. Polskou historickou misí má být podle konzervativců návrat Evropy ke křesťanským kořenům. A takový přístup mají i hodnotoví kritici EU, ani oni tedy nebudou chtít vystupovat z Evropské unie.

Hlavním sokem PiS je Občanská platforma, o níž se říká, že nemá úplně silného lídra, který by se mohl postavit Jaroslawu Kaczyńskému. Přišla Platforma během kampaně s nějakými nápady, které by Poláky zaujaly a překvapily, nebo to byla spíše rétorika ve stylu „O nejsme jako oni“?

Platforma zažívá krizi vůdcovství, což se projevilo tím, že představili voličům kandidátku na premiérku místopředsedkyni parlamentu Małgorzatu Kidawu-Błońskou místo předsedy strany Grzegorza Schetyny. Chtějí tak možná zkopírovat volby před čtyřmi lety, kdy PiS nasadila jako lídryni Beatu Szydlovou, což byla úspěšná strategie. Je ale otázkou, zda se tento postup dá jednoduše okopírovat tím, že se vybere žena.

To, co Platforma předvádí, je ale hlavně „anitipismus“. Oni říkají: Dejte nám hlas, zítra může být lépe než za vlády PiS. Jsou ale v těžké situaci, protože ekonomice se daří. Zdůrazňují proto v kampani to, že je v Polsku velký problém objednat se k lékaři specialistovi, na to se musí dlouho čekat, až několik let. Státem organizovaný sektor zdravotnictví je poddimenzovaný a nezvládá to, soukromá zařízení jsou drahá.

PiS argumentuje tím, že za špatný stav zdravotnictví mohou předchodit vlády, je to analogické k našemu sporu Babiš vs. Kalousek. Občanská platforma pak v kampani mají za terč Kaczyńského, který může za všechno.

Jakou politiku očekáváte od PiS po volbách? Myslíte, že budou po vzoru Viktora Orbána upevňovat autoritářskou povahu státu, nebo se budou držet spíše zpátky?

Záleží na tom, zda získají oněch 231 a více křesel. Pokud ne, může vzniknout koalice všichni proti PiS, anebo PiS vytvoří koalici s lidovci. Další variantou je zachování si jednobarevné většiny. Tam by pak bylo klíčové, jak se zachová Jaroslaw Kaczyński. On v minulých volbách místo sebe nasadil Beatu Szydlovou, což byl dobrý tah, stejně jako její nahrazení Mateuszem Morawieckim. On je ekonom a bankéř, věnoval se i sociálním vědám. Byl úspěšný v podnikatelském sektoru a je schopný manažer. Morawiecki je i jednou z příčin, proč se PiS daří v průzkumech. Myslím, že může na část voličů zabírat.

Otázkou je, zda bude Morawiecki pokračovat jako premiér, nebo to zkusí sám Kaczyński. Ten sice tvrdí, že ne, to ale může být po volbách jiné. Pokud by dnes řekl, že má o místo premiéra zájem, asi by PiS spadly preference dolů.

Pokud by pokračoval Morawiecki, nebyl by asi tím, kdo by chtěl nějak utvrzovat autoritářské tendence. On byl i ve vztahu k EU schopen nabídnout ústupky, pro stav demokracie v Polsku by byl určitě lepší zprávou. Pokud se ale stane premiérem Kaczyński, tak bych se obával nápadů, jejichž realizace by utužení autoritářských tendencí přinést mohla.

URL| <https://www.info.cz/svet/volby-v-polsku-kaczynski-miri-k-vitezstvi-manevr-opozice-ho-ale-muze-vysachovat-ze-hry-43218.html>

Svědomy posledního šéfa StB netrápí. Lituji spíš toho, co jsem neudělal, říká Alojz Lorenc

10.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Jan Wirtzner

Hodnocení z úvodního odstavce jsme si vypůjčili od Václava Bartušky, jednoho ze studentských vůdců roku 1989, který po revoluci s Lorencem absolvoval desítky setkání. Dvaadvacetiletý student novinařiny stanul – coby člen zřízené parlamentní komise, která měla dohlédnout na vyšetřování událostí 17. listopadu – proti elitnímu padesátiletému generálovi, faktickému šéfovi politické policie komunistického Československa.

Bartuška později vzpomínal, že právě Lorence považoval za „svého největšího protivníka“, který byl často nad jeho síly. „Mluvil jsem s ním na jaře 1990 desítky hodin. Inteligentní, velmi dobře informovaný, nebezpečný,“ hodnotil někdejšího vysokého důstojníka před lety v diskusi se čtenáři serveru Aktuálně.cz.

Ani s odstupem let na tomto hodnocení Bartuška nevidí důvod cokoliv měnit.

„V rámci práce parlamentní komise jsem hovořil se špičkami KSČ i Státní bezpečnosti,“ vypráví ráno nad čajem nedaleko nové budovy Národního muzea v Praze – té, kde v roce 1989 sídlil parlament.

Ze stranických špiček mluvil s generálním tajemníkem Milošem Jakešem, premiérem Ladislavem Adamcem či šéfem pražské KSČ Miroslavem Štěpánem, ze Státní bezpečnosti kromě Lorence s čelnými představiteli hlavní správy kontrarozvědky Karlem Vykypělem či Miroslavem Chovancem. „Lorenc nepochybně patřil k nejinteligentnějším z nich,“ je přesvědčený Bartuška.

Černá a bílá

Ve své vzpomínkové knize Ministerstvo strachu? v roce 1992 Lorenc napsal: „Svět se vyvíjí a mění. Mění se i barvy, jimiž se označuje dobro a zlo. Černá barva se střídá s bílou a pouze ti šedivě zbarvení snadno procházejí změnami.“

O mnoho let později, v roce 2018, mluví na diskusi na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze – učí se tam mladí novináři. Má na sobě sako. Šedivé.

Přečtěte si také, „Neřekneš? Tak zejtra to má tvoje manželka na stole.“ Bývalý estébák popisuje verbování konfidentů

Jeden z lidí, kteří Lorence blíže poznali, ho popisuje lapidárně: „Je to typ, který by se uplatnil v každém režimu. Byl by výkonný v demokracii – a v totalitě, která mučí lidi elektrickým proudem, by vymyslel, jak z nich dostat víc informací a zároveň ušetřit za proud.“

Generál Lorenc čas od času nechává do svého přemýšlení nahlédnout. Jednou z nedávných příležitostí byla právě loňská debata o 17. listopadu na **Fakultě sociálních věd** UK. K památnému podloubí na Národní třídě, kde policisté surově zbili demonstranty, to odsud jsou tři minuty pěšky.

Někteří účastníci diskuse, například historik Petr Blažek nebo Marek Wollner z České televize, pak kritizovali moderátora debaty, slovenského kněze Karola Lovaše, za to, že Lorencovi nebyl dostatečně kritickým oponentem. Ostatně Lovaš sám někdejšího prvního náměstka ministra vnitra do debaty pozval. Fakulta včetně samotné děkanky Alice Němcové Tejkalové i zpětně pozvání Lorence hájila.

Ten, kdo četl loni vydanou Lovašovu knihu Je štátny prevrat, na víkend domov neprídem..., nicméně překvapený nebyl. Autor, který loni poměrně komplexně zachytil to, jak Lorenc sám sebe vnímá, nebyl příliš konfrontační ani při kladení otázek v knize.

Sám Lorenc tehdy Deníku N napsal, že dostává řadu pozvání, a pokud má jít o věcný rozhovor, málokdy odmítne. Dodal, že mu chodí dopisy od mladých lidí s dotazy k tématům, která se jim zdají v médiích příliš jednostranně podávaná, a že ho do Prahy zlákala možnost mluvit ke studentům.

Šifra kryptologa Alojze

Narodil se v červnu 1939 ve slovenském Trenčíně. Ve čtrnácti letech nastoupil na střední vojenskou školu, pak studoval Vojenskou akademii Antonína Zápotockého se specializací na radiolokaci. Vstoupil do armády a krátce před 23. narozeninami i do KSČ. Psal se rok 1962, kandidátem strany se stal o dva roky dříve.

Byl vlastně trochu nepravděpodobným komunistou. Na svého otce vzpomíná jako na znárodněného živnostníka, jeho teta byla řeholní sestra. „Můj vstup do strany nebyl spojený s představou kariéry. Jednoduše jsem neviděl důvod takovou nabídku nepřijmout. Považoval jsem to za správný krok se správným motivem. Chtěl jsem se aktivně podílet na budování socialistické společnosti,“ říká v poslední knize.

Přečtěte si také Komunistické propagandě přispíval každý. Byli jsme nástrojem, říká bývalý redaktor a starosta Poděbrad Langr

Historik a někdejší šéf Ústavu pro studium totalitních režimů Pavel Žáček označuje za určitý zlom v Lorencově kariéře rok 1963, kdy se jeho studijní dráha protнула s oborem radiolokace, kterou o dva roky později začal studovat. Krátce před koncem studia se musel vypořádat se srpnem 1968.

„Pozoroval jsem (...), že kritika chyb přestává být kritikou a začíná být otevřeným útokem na vedoucí úlohu strany v naší společnosti, což mně jako straníkovi a příslušníkovi armády nebylo lhostejné. (...) Nehodnotil jsem vstup vojsk jako okupaci a věřil jsem, že se mi jako příslušníku armády i straníkovi dostane informací, které tento čin zdůvodní. Z tohoto důvodu jsem se nezapojil do žádných protisovětských akcí,“ uvedl.

Za titul inženýra se odvděčil už v roce 1971, kdy navrhl ideu šifrovacího automatu, jehož vývoj pak podpořili Sověti. Rychle tak dal odpověď na otázku, zda by byl užitečnější u bojového útvaru, kde ho chtělo ministerstvo obrany, nebo u Státní bezpečnosti, kam skutečně nastoupil.

Historici Blažek i Žáček se shodují, že Lorenc měl vždy výborné hodnocení a výsledky, vzdělání si navíc doplňoval formou školení. Když nastoupil na ministerstvo vnitra, měl za sebou už víc než desetiletou kariéru u armády. „Díky tomu s ním byla určitá zkušenost,“ připomíná Blažek. Služební hodnocení z roku 1976 Lorence pokládalo za všestranně schopného, značně přizpůsobivého, sebevědomého i ukázněného člověka s perspektivou vědeckého i řídicího růstu.

Kariéru budoval jako kryptolog, z jehož práce těžila celá Varšavská smlouva, začátkem 80. let ale před vědeckou teorií upřednostnil bezpečnostní praxi. Nastoupil na krajskou správu Sboru národní bezpečnosti v Bratislavě. Ve dvaadvaceti se stal jejím náčelníkem, o dva roky později získal generálské výločky. V té době procházel kurzem KGB v Moskvě.

Pozice, jimiž prošel, měly jedno společné – dostávat se do nich mohli jen lidé prověřeni a bezvýhradně loajální komunistickému režimu, který v Československu nepřipouštěl zpochybnování ani odpor a své skutečné i domnělé politické protivníky šikanoval a zavíral do vězení.

Nejmocnější figura

V roce 1985 dosáhl své nejvlivnější funkce prvního náměstka federálního ministra vnitra. Svou moc posílil na podzim 1988 při reorganizaci, díky níž pod něj podle historika Žáčka spadala hlavní správa kontrarozvědky, hlavní správa vojenské kontrarozvědky, bratislavská kontrarozvědka, správa pasů a víz i letecká správa. Zprávy od tisíců agentů se sbíhaly na jeho stole a Lorenc věděl o všem podstatném, co se v Československu dělo.

Generálnímu tajemníku Jakešovi díky tomu mohl hlásit například to, že vznikající opozice získává ve společnosti významný vliv.

„Měl vyšší intelekt než ministr vnitra, byl nejmocnější z vedení. Tím spíše, že byl ve funkci nejdéle a měl nejdelší historickou paměť. Byl hybatelem, který vládl represivnímu orgánu, mocensky zdaleka nejdůležitější figura bezpečnostního aparátu. Jazykově i ideologicky vybavený technokrat moci,“ popsal pro Deník N historik Žáček.

Na konci listopadu 1989 navíc postihl ministra vnitra Františka Kincla infarkt a řízení resortu po něm převzal právě Lorenc.

Za postup ovšem vděčil nejen loajalitou, ale i schopnostem. „Podle mě je to všechno dáno tím, že byl matematik, zabýval se kryptoanalýzou, musel mít výborné logické myšlení, a to asi radě jeho kolegů chybělo. Přišel z vysoké školy, řada jiných náměstků a náčelníků byli dělničtí kádři,“ popisuje Žáček, v současnosti poslanec za ODS.

Přečtěte si také Od Němců vyzvídal, jak dopují ti nejlepší. Koulař Machura vzpomíná na zlatou anabolickou éru

V Lorencův prospěch hrála i doba, ve které se na ministerstvo vnitra dostal: po srpnu 1968 totiž státu chyběli schopní lidé, o něž se čistkami sám připravil. Platilo to pro celou řadu oborů – ostatně v kultuře to byl jeden z důvodů popularity nedávno zemřelého Karla Gotta.

Mimochodem – právě „chybějící lidi“ sám Lorenc označoval za důvod pádu komunistického režimu. V jeho očích bylo charakteristikou úpadku československého socialismu 80. let to, že společnost doběhly personální čistky po osmašedesátém.

Aby na útvarech nezůstaly materiály...

Z pokusů reformovat komunistické impérium ve druhé polovině 80. let byl Lorenc podle svých slov nejprve nadšen, po ztrátě kontroly nad vývojem ale mluvil o naprostém zklamání. Ještě v únoru 1989 se podílel na memorandu pro Miloše Jakeše, co a jak zlepšit, kameny padajícího rudého domina se ale už blížily k československým hranicím.

Jak revoluční listopadové dny roku 1989 plynuly a bylo čím dál jasnější, že komunisté prohráli, začala Státní bezpečnost řešit, co s citlivými materiály o svých agentech, spolupracovnících a aktivitách.

Nejprve se uvažovalo o jejich přefocení na mikrofilme a ukrytí, to by ale trvalo dlouho. Zdá se pravděpodobné, že 27. nebo 28. listopadu na vedení ministerstva vnitřní rozhodnutí část materiálů skartovat. Pokyn ke zničení materiálů, které „ztratily státobezpečnostní charakter“, ovšem obsahoval i klauzuli následujícího znění: „Je potřebné postupovat tak, aby na útvarech nezůstaly materiály, jež by měly vzhledem k současnému politickému uspořádání kompromitující charakter.“ K autorství věty se později přihlásil zástupce náčelníka hlavní správy kontrarozvědky Miroslav Chovanec.

Přečtěte si také *Továrna na devastaci duší pod Ještědem*. „Patřil jsem k tvrdému jádru,“ vzpomíná dozorce

Začátkem prosince rozhodnutí podepsal jeden z náměstků ministerstva vnitřní Otto Sedlák – sám pak uváděl, že konal podle Lorencova telefonického nařízení, že toho měl k podepisování hodně a že by sám o sobě vědomě nepodepsal rozhodnutí, které příslušelo výhradně ministrovi či prvnímu náměstkovi Lorencovi, jehož jméno bylo i na hlavičce dokumentu. Ten naopak tvrdí, že si na příslušný telefonát se Sedlákem nevzpomíná.

Nebylo divu, že se k autorství nikdo nehlásil. Lorenc sice při výsleších tvrdil, že skartace měla zabránit chaosu, občanským nepokojům, vylepování jmen agentů, násilnostem či nebezpečí úniku „informací o různých osobnostech“, ale logicky se nabízela i interpretace, že estébáci páliili dokumenty, které by je a jejich spolupracovníky mohly usvědčovat z nelegálních aktivit. V tomto duchu se vyslovil i předlistopadový šéf federální správy Veřejné bezpečnosti Josef Vostárek.

Zpětně vzato je skartaci nutno střízlivě vyhodnotit jako úspěšnou. Osmého prosince ji nový ministr vnitřní komunisty František Pinc sice zastavil, ale jak měl vzkázat náčelník hlavní správy kontrarozvědky Karel Vykypěl na nápad zřídit občanské hlídky, které zabrání dalším skartacím, „můžou přijít, my jsme hotoví“.

Zatímco komunističtí vůdci jako Miloš Jakeš nebo Miroslav Štěpán, pokládány za iniciátora zásahu 17. listopadu na Národní třídě, Lorencovi vyčítali, že se na převratu podílel, Lorenc to odmítá.

Ty možnosti ale na stole byly. V době takzvaných mimořádných bezpečnostních opatření měl na povel až sto tisíc příslušníků silových složek. Někteří komunisté navrhovali rozbít demonstraci na Letné nízkým průletem stíhaček, které by překročily nadzvukovou rychlost a zranily demonstranty aerodynamickým třeskem.

Nejmocnější muž bezpečnostního aparátu byl ale pragmatikem, který pochopil, že silou revoluci nezastaví a že může jen ovlivnit, kolik krve při ní poteče – a zda to bude i ta jeho. Dnes sice Češi bývají označováni za národ s holubičí povahou, je to ale pohled daný z velké části právě až průběhem sametové revoluce.

Bývalý studentský vůdce Václav Bartuška to shrnuje prostě. „Lorenc a další lidé z vedení KSČ a vnitřní mají zásluhu na tom, že represivní složky státu nepoužily po 17. listopadu násilí. Vývoj událostí však nekontrovali oni, ale opozice. Zásadní roli na tom, že převrat v listopadu 1989 nebyl krvavý, měl Václav Havel. Stačilo, aby vyzval k tvrdému zúčtování s režimem, a byly tu potoky krve,“ říká.

Jakeš podle Bartušky neměl Lorence v oblíbě dlouhodobě, snad i proto, že soudil, že jím Lorenc pohrdá. „Dost možná si to myslel oprávněně,“ vysvětluje Bartuška s odkazem na rozdíl v intelektech obou mužů.

„Hra na spravedlivý proces“

Po revoluci byl Lorenc z řad bezpečnostních složek propuštěn. Kvůli zneužití pravomoci úřední osoby a omezování osobní svobody stanul před soudem, který ho v roce 1992 potrestal čtyřmi roky vězení nepodmíněně. Ačkoliv strávil jedenáct měsíců ve vazbě, trest si neodpykal. Po rozdělení federace odjel na Slovensko a coby slovenský občan do vězení odmítl nastoupit.

Právě tento okamžik zdůraznil po loňské diskusi na FSV novinář Marek Wollner z ČT. „Lorencova účast navozovala jakýsi moment smíření, který ovšem probíhal za situace, kdy se Alojz Lorenc vyhnul trestu českého soudu odjezdem na mečiarovské Slovensko, kde v klidu počkal, až se bouřka přežene,“ řekl Wollner Deníku N. „Studenti by měli mít na paměti, že zvou šéfa organizace, která tady desítky let ničila životy lidí, a kterého lze označit za komunistického zločince. To není invektiva, ale konstatování faktu. Diskuse, která by vedla k jeho zastření, by rozhodně hledání pravdy neprospěla,“ dodal.

Ve zmíněné knize rozhovorů s Karolem Lovašem to Lorenc vysvětloval následovně: „S rozsudkem jsem hluboce nesouhlasil. Byl to proces, kterému předcházelo vyšetřování založené na presumpci viny, kde nejednoznačné důkazy nebyly brány (...) v prospěch obžalovaných – podle zásady in dubio pro reo. Kdybych rozsudek přijal, přijal bych hru na spravedlivý proces a nezávislé soudy. A v takové hře jsem účinkovat nemohl.“

Na Slovensku pak Lorenc dostal jen patnáctiměsíční podmínku. Do vězení už nemusel.

Přečtěte si také „Stále se pohyboval kdesi uprostřed.“ Vyučeného krejčího Vasila Biláka ve velké politice udržel selský rozum a instinkt

Po revoluci podnikal v oboru, kterému rozuměl – v kryptologii. „Vrátil jsem se ke své profesi. Je známo, že jsem elektroinženýr a kandidát věd v oblasti technické kybernetiky,“ napsal Ioni Lorenc Deníku N. Získal patent na nový kryptografický algoritmus, zabýval se šifrováním e-mailů či dat na pevných discích. Sedm let vedl pro společnost Penta divizi firemních rizik.

Později začal pracovat znovu soukromě. „Opět jde o IT security a analýzu rizik. Vzhledem ke svému věku nevím, jak dlouho to ještě potrvá,“ řekl Ioni na podzim Lorenc.

Na dotaz Deníku N, jak zpětně vidí svou roli v bývalém režimu, jestli něčeho lituje či zda by něco udělal jinak, ale Lorenc ani po opakovaném dotazu neodpověděl a odkázal se na své knihy. „Přiznat si chyby a poučit se je důležité, ale příliš se litovat asi nemá. Člověk lituje toho, co se stalo, a nevyhne se přitom porovnání s něčím, co je jen hypotetické. Co by bylo, kdyby. Víím, že je to klišé, ale víc lituju toho, co jsem v životě neudělal a udělat měl, než toho, co jsem udělal,“ cituje ho Karol Lovaš.

Gottwaldova stokoruna

Jak si tedy pro sebe ospravedlnil práci pro komunistický režim? V poslední rozhovorové knize odsoudil zločiny 50. let a lidi za ně zodpovědné. „Cítím upřímnou lítost nad osudem Milady Horákové, generála Heliodora Píky, Vladimíra Clementise. Byl jsem dítě a nevěděl jsem vůbec, v jaké době žiju. Doma, ale ani ve škole jsme o politice nehovořili. Co se všechno stalo, jsem začal chápat až po vstupu do strany začátkem 60. let. Necítil jsem se být dědicem těch událostí,“ tvrdí v knize Lorenc.

Dodává, že byl nakloněn výkladu, že komunistická strana prošla sebereflexí. Že se vypořádala s minulostí, aby očistila ideál, že neznal „rozsah katastrofy“ a že nedokázal rozlišit, kdo byl skutečně vinný a kdo nespravedlivě postižený.

Sám přitom připouští, že sebereflexi nepovažuje za úplnou. Bylo podle něj nepochopitelné, jak se komunistická moc dokázala v říjnu 1989 znevěrohodnit vydáním nové stokoruny s prvním komunistickým prezidentem Klementem Gottwaldem. Právě jeho éru lemovaly šibenice politických procesů.

Háčeků je ovšem více. Skutečná sebereflexe by měla podobu rehabilitací obětí, omluvy na státní úrovni, vyšetřování viníků i možnosti svobodně bádát v archivech a otevřeně dané případy popisovat v médiích. Nic z toho se za normalizace nedělo.

Deník N proto Aloje Lorence oslovil e-mailem s dotazem zohledňujícím tuto skutečnost. Generál se ale omluvil s tím, že nemá čas. „Dostal jsem v reakci na knihu rozhovorů více nabídek na rozhovory v médiích. Vaše zajímavé otázky v dobrém slova smyslu provokují k dalšímu pokračování (...) Nabídky jsem ale nemohl přijmout. Bohužel jsem aktuálně velmi zaneprázdněný jinými prioritami a nemohu se otázkám médií věnovat tak, jak by zasluhovaly. Prosím o pochopení,“ napsal.

Text vznikl na základě článku Studentům vyprávěl o revoluci poslední šéf StB. Byl mocnější než ministr a nelituje toho, co dělal, který jsme publikovali 28. 11. 2018.

Seriál Tváře normalizace vzniká za podpory Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky.

URL| <https://denikn.cz/208482/svedomi-posledniho-sefa-stb-netrapi-lituji-spis-toho-co-jsem-neudelal-rika-alojz-lorenc/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu ČR

10.10.2019 Energetika str. 08 VNITROSTÁTNÍ PLÁN ČR

Příspěvek se zabývá tématem energeticko-klimatické politiky EU, a to konkrétně Vnitrostátním plánem v oblasti energetiky a klimatu, který má být zpracován ze strany všech členských států EU do konce roku 2019. Článek se věnuje legislativnímu rámci, přípravě a hlavním cílům návrhu Vnitrostátního plánu ČR, zprávám o pokroku a kritickému zhodnocení.

VNITROSTÁTNÍ PLÁN ČR

Legislativní rámec

Povinnost vypracování tzv. Vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu vyplývá z nařízení EU 2018/1999, o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, jehož návrh byl zveřejněn v listopadu 2016 v rámci legislativního balíčku Čistá energie pro všechny Evropany (nebo také zimní balíček). Deklarovaným cílem nařízení je zajistit konzistentní strategické plánování a monitorování dosahování vytyčených klimatických a energetických cílů EU, a to napříč členskými státy. Vnitrostátní plán je vypracováván na desetileté období a pokrývá všech pět dimenzí energetické unie, kterými jsou dekarbonizace, energetická účinnost, vnitřní trh s energií, energetická bezpečnost a výzkum, inovace a konkurenceschopnost. Na Vnitrostátní plán je pak navázána povinnost členských států předkládat Evropské komisi jednoleté, resp. dvouleté zprávy o pokroku. Celý systém správy energetické unie má mj. řešit jednu klíčovou otázku, a to jak převést odsouhlasené unijní cíle v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030 (pokles skleníkových plynů o 40 % v porovnání s rokem 1990; nárůst podílu obnovitelných zdrojů energie na 32 % a snížení konečné spotřeby energie o 32,5 % oproti referenčnímu vývoji) na jednotlivé členské státy za plného respektování jejich svobodné volby skladby energetického mixu. Členské státy mají v tomto ohledu volnost určit si úroveň svého příspěvku skrze Vnitrostátní plán. Tato deklarovaná volnost je však do jisté míry iluzorní.

Příprava a hlavní cíle návrhu Vnitrostátního plánu ČR

Ministerstvo průmyslu a obchodu v úzké spolupráci s Ministerstvem životního prostředí a dalšími klíčovými resorty a subjekty energetického sektoru připravilo v druhé polovině roku 2018 návrh Vnitrostátního plánu ČR na období 2021–2030, který byl odevzdán Evropské komisi v lednu 2019. ČR nebyla jediným členským státem, který nestihl termín odevzdání do konce roku 2018. V tomto ohledu je však nutné uvést, že samotné nařízení vstoupilo v platnost v prosinci 2018. Legislativní dokument přitom v průběhu vyjednávání od konce roku 2016 doznával relativně podstatných změn a vícero členských států upozorňovalo na napjatý časový harmonogram vypracování návrhu plánu. ČR při přípravě návrhu vycházela mj. zejména z aktualizované Státní energetické koncepce ČR z roku 2015 a Politiky ochrany klimatu schválené v roce 2017.

V oblasti poklesu produkce skleníkových plynů si ČR stanovila cíl snížení o 44 mil. tun CO₂ekv. do roku 2030 (v porovnání s rokem 2005), dále deklarovala závazek zvýšit podíl OZE na hrubé konečné spotřebě z aktuálních přibližně 15 % (14,76 % v roce 2017), respektive 13 % (cíl ČR pro rok 2020), na 20,8 % a konečně dosažení konečné spotřeby energie na úrovni 990 PJ v roce 2030. Při nastavování těchto příspěvků však bylo nutné respektovat i požadavky vyplývající z ostatních legislativních dokumentů, zejména nové sektorové legislativy také obsažené v rámci tzv. zimního legislativního balíčku. Jedná se kupříkladu o požadavek průměrného meziročního zvyšování podílu OZE v sektoru vytápění a chlazení o 1,1 %, respektive 1,3 %, dosažení 14 % podílu OZE v sektoru dopravy nebo povinné dosahování meziročních úspor energie ve vybraných sektorech. I toto dokládá určitou iluzornost volnosti při nastavování příspěvků. Příprava návrhu byla o to problematičtější, že klíčová legislativa (v tomto případě se jedná zejména o směrnici 2018/2001, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, a směrnici 2018/2002, o energetické účinnosti) nastavující rámec pro období 2021–2030 byla dojednána až přibližně v polovině roku 2018 (vstoupila v platnost také v prosinci 2018). Z důvodu jasné uchopitelných kvantitativních cílů se pozornost obecně soustředí na emise skleníkových plynů, OZE a energetickou účinnost, ostatní dimenze jsou však minimálně stejně důležité. V tomto ohledu je účelné připomenout, že energetická unie vznikla na půdorysu tématu energetické bezpečnosti a zabezpečení dodávek, aby se v budoucnu předešlo krizím, s nimiž má Evropa neradostnou historickou zkušenost. V rámci přípravy návrhu Vnitrostátního plánu bylo provedeno poměrně detailní energetické modelování, a to včetně aktualizace emisních projekcí, přičemž byl kladen velký důraz na konzistenci vstupních dat a podkladů pro energetické a klimatické modelování.

Zhodnocení dosažení klimaticko-energetických cílů

Po odevzdání návrhu měla dle nařízení Evropská komise šest měsíců na posouzení návrhů a vedení tzv. iterativního dialogu. Do hodnotícího procesu bylo zapojeno vícero útvarů, přičemž vedoucí úlohu přirozeně sehrávaly generální ředitelství pro energetiku a generální ředitelství pro oblast klimatu. V červnu 2019 pak Evropská komise zveřejnila sdělení hodnotící všechny návrhy včetně identifikace kolektivního dosažení schválených unijních cílů do roku 2030 a zároveň hodnocení návrhů jednotlivých členských zemí včetně doporučení, která má vzít členský stát významně v potaz při přípravě finální verze Vnitrostátního plánu, jež má být odevzdána do konce roku 2019. Součet příspěvků podílů obnovitelných zdrojů dává dohromady 30,4–31,9 %, byla tedy identifikována určitá mezera mezera (viz obr. 1). V oblasti spotřeby primárních energetických zdrojů pak souhrnný pokles oproti referenčním hodnotám činí „pouze“ 26,3–30,2 % a v oblasti konečné spotřeby energie se jedná o 26,5–30,7 % v porovnání s unijním cílem na úrovni 32,5 % (viz obr. 2). V oblasti skleníkových plynů, konkrétně v sektorech, které nespádají do systému EU ETS, odpovídá souhrnná hodnota redukci na úrovni 28 %. I přes to, že se jedná o relativně významnější pokles než v rámci zprávy o pokroku z roku 2018 (-21 % na základě existujících opatření, respektive -23 % na základě dodatečných opatření), cíl na úrovni 30% snížení tímto nebyl dosažen. Dle Evropské komise signalizují identifikované mezery potřebu přehodnocení příspěvků členských států a apeluje na zvýšení míry ambicí ve všech těchto oblastech.

Doporučení ze strany Evropské komise

ČR obdržela celkem deset hlavních doporučení (a několik návrhů na doplnění, které jsou uvedeny v hodnocení návrhu plánu). Mezi tato doporučení patří kupříkladu doporučení pro zvýšení podílu OZE do roku 2030 na 23 %, splnění indikativního cíle v sektoru vytápění a chlazení (ČR indikovala dosažení pouze průměru meziročního zvýšení na úrovni 0,8 % v porovnání s požadavkem směrnice ve výši 1,1 %), zvýšení cíle pro snížení spotřeby primárních energetických zdrojů energie, doplnění kvantitativních cílů v oblasti vědy a výzkumu, vyjasnění politik a opatření v některých dimenzích a detailní doplnění dopadových analýz. I přes to, že lze konstatovat, že zástupci Evropské komise odvedli velmi dobrou práci při hodnocení návrhů plánu mj. v podobě identifikace příkladů dobrých praxí, procesu hodnocení je bohužel nutné vytknout relativní mechančnost. Také de facto neprobíhal iterativní proces, tedy dialog o národních specifikách, dostupných opatřeních a bariérách jednotlivých členských států. Lze se domnívat, že toto bylo dáno zejména nedostatkem času vyčleněného na tento proces.

Aktualizace plánu a zprávy o pokroku

V úvodu článku bylo zmíněno, že hlavní myšlenkou nařízení o správě energetické unie je zajistit konzistentní strategické plánování a monitorování dosahování již zmíněných cílů. Po odevzdání finální verze Vnitrostátního plánu Evropské komisi tak budou mít členské státy kromě samotné implementace i další povinnosti vyplývající z dané legislativy, a to aktualizaci plánu a vypracování pravidelných zpráv o pokroku. Dle nařízení má být také do

1. ledna 2020 přeložena tzv. Dlouhodobá nízkoemisní strategie s výhledem do roku 2050. ČR v tomto ohledu plánuje jako základ pro její vypracování využít relativně nedávno schválenou Politiku ochrany klimatu. Pokud to členský stát uzná za vhodné, připraví do poloviny roku 2023 návrh aktualizace Vnitrostátního plánu a její finální podobu odevzdá do jednoho roku. Tohle načasování je v souladu s plánovaným přehodnocením unijních cílů v roce 2023 tak, aby bylo vzato v potaz případné významné snížení nákladů v důsledku ekonomických nebo technologických změn. Lze předpokládat, že členské státy budou v této souvislosti podněcované ke zvýšení svých ambicí. Zprávy o pokroku v oblasti energetiky a klimatu s dvouletým intervalem (jednoletým v případě inventury skleníkových plynů) mají obsahovat informace o plnění cílů, úkolů a provádění politik a opatření ve všech pěti dimenzích a zároveň slouží k případné úpravě stanovených politik. Podobně jako samotný Vnitrostátní plán budou i zprávy o pokroku zveřejněné.

Kritické zhodnocení

Vnitrostátní plán, resp. celý systém správy energetické unie může přispět k jasnému nastavení dalšího směřování energeticko-klimatické politiky. Důraz na nerozdělování problematiky energetiky a ochrany klimatu, respektive provázanost jednotlivých dimenzí energetické unie je také možné vnímat jako krok správným směrem, jelikož jde o dvě strany téže mince. Rovněž vzniká možnost relativně jednoduše porovnat cíle a politiky jednotlivých členských států a jejich transformace do koherentní unijní politiky. Je však nutné zmínit i určitou kritiku. Už v procesu vyjednávání nařízení bylo diskutováno dodržení principu subsidiarity a proporcionality. V rámci procesu vyjednávání a zejména na základě požadavků Evropského parlamentu byl rozsah Vnitrostátního plánu rozšířen o nové oblasti a témata, přičemž časový harmonogram jeho vypracování se významně neměnil. Rovněž je zde důležitá otázka určité kompatibility plánování a liberálního přístupu, který byl od prvopočátku vzniku EU v energetice preferován, což dokládají tzv. liberalizační balíčky. Tato určitá schizofrenie se de facto prolíná celým tzv. zimním balíčkem, kdy polovina legislativních předpisů řeší odstranění negativních zásahů do fungování energetického trhu a polovina předpisů nové zásahy zavádí, respektive je posiluje. V procesu liberalizace se také stát v podstatě zbavoval přímých nástrojů ovlivňování energetického sektoru, což jsou bohužel přesně ty nástroje, které stát potřebuje, aby mohl garantovat dosažení specifického podílu OZE případně konečné spotřeby energie na deset a více let dopředu. Stále více se také ukazuje, že cíle v oblasti OZE a energetické účinnosti nejsou vnímány jako prostředek k dosažení snížení emisí skleníkových plynů, ale jako de facto nezávislé cíle. Proklamované zajištění stability pro investory skrze Vnitrostátní plány je také již nyní do určité míry negováno vyjádřeními nastupující předsedkyně Evropské komise, která uvedla, že po nástupu do funkce by ráda získala podporu pro přehodnocení cílů pro snížení emisí skleníkových plynů až na 55 %. Pokud by došlo k revizi tohoto základního cíle v samotném průběhu nebo krátce po dokončení finální verze Vnitrostátních plánů, bylo by celkové úsilí věnované jejich přípravě de facto anulováno. Článek vyjadřuje názory autorů, nikoliv názory Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.

Literatura:

(1) ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ EU a Pařížská dohoda o změně klimatu COM/2018/716: vyhodnocení pokroku na COP v Katovicích (podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES).

(2) SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ COM(2019) 285: Sjednocení při zajišťování energetické unie a opatření v oblasti klimatu - Stanovení základů úspěšného přechodu na čistou energetiku.

(3) NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018, o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013.

(4) Návrh vnitrostátního plánu ČR v oblasti energetiky a klimatu.

Ing. Tomáš Smejkal – od roku 2013 pracuje na Ministerstvu průmyslu a obchodu, od roku 2014 vykonává pozici vedoucího oddělení strategie v odboru strategie a mezinárodní spolupráce v energetice Ministerstva průmyslu a obchodu. Podílel se na vyjednávání nařízení o správě energetické unie a nyní má na starosti koordinaci přípravy Vnitrostátního plánu ČR. Vystudoval Národohospodářskou fakultu Vysoké školy ekonomické v Praze, při studiu se podílel na aktivitách Institutu energetické ekonomie.

Ing. Mgr. Lea Záhradníková – pracuje v odboru strategie a mezinárodní spolupráce v energetice Ministerstva průmyslu a obchodu. Na jaře 2019 absolvovala pracovní pobyt na Generálním ředitelství pro energetiku Evropské komise, kde se věnovala tématu vnitrostátních plánů. Vystudovala Národohospodářskou fakultu Vysoké školy ekonomické v Praze a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Foto popis| Tomáš Smejkal Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR

Foto popis| Lea Záhradníková Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR

Foto popis| Obr. 1: Srovnání příspěvků OZE ze strany členských států pro roky 2020 a 2030

Foto popis| Obr. 2: Srovnání cílů a příspěvků v oblasti energetické účinnosti

Šílená češka v Dubaji

11.10.2019 knihcentrum.cz str. 00

Blanka Solařová-Calibaba

Deník učitelky, manželky a vlastenkyBrožovaná bez přebalu lesklá EAN: 9788090729537 Značka: Pražské příběhyVarianta:Kniha 269 Kč

Připravovaná novinka. Expedujeme do dvou pracovních dnů po vydání. Dostupnost:

NOVINKA připravovaná

Vychází: 25.10.2019

269 Kč

Hlídat dostupnost Přidat do seznamu přání

269 Kč

Blanka Solařová-Calibaba vystudovala **Fakultu sociálních věd** UK, později pedagogiku na univerzitě v Calgary. Od počátku devadesátých let žila v Kanadě, poté v Saúdské Arábii a Bahrajnu. V posledních letech bydlí a pracuje v Dubaji. Její sloupky vycházejí v týdeníku Reflex. V roce 2012 vstoupila na český trh úspěšnou prózou Sousedka ze Skalistých hor o životě uprostřed totálního kanadského zapadákov (lesy, lesy, občas nějaký mýval a supermarket). Její nová kniha popisuje život vlastenky („Ne, Ruska opravdu nejsem a botox nepotřebuju.“), manželky akademicky vzdělaného funkčního alkoholika a učitelky dětí, jejichž rodiče mají několik služek a ferrari v garáži

URL| <https://www.knihcentrum.cz/Kniha/silena-ceska-v-dubaji>

Hranice architektury: Dostupné bydlení

11.10.2019 stavbaweb.dumabyt.cz str. 00

(11. 10. 2019) Veřejná debata v úterý 15. října 2019 v Praze

Hranice architektury: Dostupné bydlení

KDY: úterý 15. října 2019, 19 hod

KDE: Skautský institut, Staroměstské nám. 1/4, 110 00 Staré Město

Hosté: Tomáš Samec (sociolog) a David Mareš (architekt)

Pořadatel: Architekti bez hranic, z.s.

Vstupné: zdarma

Architekti bez hranic organizují veřejnou debatu na téma Dostupné bydlení. Večer je součástí cyklu Hranice architektury, který se týká přesahu architektury do běžného života.

Bydlení je jednou ze základních lidských potřeb. Kvůli nedostatku obecních bytů, neexistenci případných sociálních bytů, nárůstu krátkodobých pronájmů či spekulací a mnoha dalším vlivům se bydlení stává nedostupným pro širokou skupinu obyvatel. Jaké jsou jiné formy bydlení než vlastnické a nájemní? A čím do tohoto procesu může přispět architekt?

O tom si budeme povídat na dalším diskusním večeru z cyklu Hranice architektury. Pozvání k debatě přijali architekt David Mareš a sociolog Tomáš Hoření Samec.

Diskusní večer je otevřen odborné i laické veřejnosti. Během večera bude prostor pro otázky z publika. Pozvání k diskusi přijali Tomáš Samec a David Mareš.

Sociolog Tomáš Hoření Samec působí na Sociologickém ústavu AV ČR v.v.i. Absolvoval doktorské studium sociologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a výzkumnou stáž na University of Vienna. Zaměřuje se na výzkum diskurzu o bydlení a na nové formy poskytování bydlení realizované veřejnými a kolektivními aktéry. Publikuje v mezinárodních časopisech, například Urban Studies, Journal of Cultural Economy a Housing, Theory and Society. Je editorem publikace Jak zajistit dostupné bydlení?, která je dostupná na webu dostupnebydleni.soc.cas.cz.

Architekt David Mareš je absolvent Fakulty architektury VUT v Brně. V roce 2003 založil společně s Michalem Fišerem atelier třiarchitekti, který od té doby společně vedou. Má za sebou projekty všech měřítek (od rekonstrukce bytu po urbanismus). Dlouhodobě propaguje myšlenku Baugruppe a usiluje o vznik prvního projektu tohoto typu v Praze.

URL| <https://www.stavbaweb.cz/hranice-architektury-dostupne-bydleni-21776/clanek.html>

Svědomí posledního šéfa StB netrápí. Lituji spíš toho, co jsem neudělal, říká Lorenc

11.10.2019 Deník N str. 08
JAN WIRNITZER

V dalším dílu Tváří normalizace představujeme někdejšího prvního náměstka ministerstva vnitra Alojeze Lorence, který měl na povel Státní bezpečnost.

Předešlé díly seriálu představily příběhy verbovačů i agentů Státní bezpečnosti, jedné z hlavních opor komunistického režimu. Celý ten efektivní nástroj v závěru 80. let řídil sečtělý, inteligentní a pragmatický muž jménem Alojz Lorenc.

Toto hodnocení jsme si vypůjčili od Václava Bartušky, jednoho ze studentských vůdců roku 1989, který po revoluci s Lorencem absolvoval desítky setkání. Dvaadvacetiletý student novinařiny stanul – coby člen zřízené parlamentní komise, která měla dohlédnout na vyšetřování událostí 17. listopadu – proti elitnímu padesátiletému generálovi, faktickému šéfovi politické policie komunistického Československa.

Bartuška později vzpomínal, že právě Lorence považoval za „svého největšího protivníka“, který byl často nad jeho síly. „Mluvil jsem s ním na jaře 1990 desítky hodin. Inteligentní, velmi dobře informovaný, nebezpečný,“ hodnotil někdejšího vysokého důstojníka před lety v diskusi se čtenáři serveru Aktuálně.cz.

Ani s odstupem let na tomto hodnocení Bartuška nevidí důvod cokoliv měnit.

„V rámci práce parlamentní komise jsem hovořil se špičkami KSČ i Státní bezpečnosti,“ vypráví ráno nad čajem nedaleko nové budovy Národního muzea v Praze – té, kde v roce 1989 sídlil parlament.

Ze stranických špiček mluvil s generálním tajemníkem Milošem Jakešem, premiérem Ladislavem Adamcem či šéfem pražské KSČ Miroslavem Štěpánem, ze Státní bezpečnosti kromě Lorence s čelnými představiteli hlavní správy kontrarozvědky Karlem Vykyplem či Miroslavem Chovancem. „Lorenc nepochybně patřil k nejinteligentnějším z nich,“ je přesvědčený Bartuška.

ČERNÁ A BÍLÁ

Ve své vzpomínkové knize *Ministerstvo strachu?* v roce 1992 Lorenc napsal: „Svět se vyvíjí a mění. Mění se i barvy, jimiž se označuje dobro a zlo. Černá barva se střídá s bílou a pouze ti šedivě zbarvení snadno procházejí změnami.“

O mnoho let později, v roce 2018, mluví v diskusi na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze – učí se tam mladí novináři. Má na sobě sako. Šedivé.

Jeden z lidí, kteří Lorence blíže poznali, ho popisuje lapidárně: „Je to typ, který by se uplatnil v každém režimu. Byl by výkonný v demokracii – a v totalitě, která mučí lidi elektrickým proudem, by vymyslel, jak z nich dostat víc informací a zároveň ušetřit za proud.“

Generál Lorenc čas od času nechává do svého přemýšlení nahlédnout. Jednou z nedávných příležitostí byla právě loňská debata o 17. listopadu na **Fakultě sociálních věd** UK. K památnému podloubí na Národní třídě, kde policisté surově zbili demonstranty, to odsud jsou tři minuty pěšky.

Někteří účastníci diskuse, například historik Petr Blažek nebo Marek Wollner z České televize, pak kritizovali moderátora debaty, slovenského kněze Karola Lovaše, za to, že Lorencovi nebyl dostatečně kritickým oponentem. Ostatně Lovaš sám někdejšího prvního náměstka ministra vnitra do debaty pozval. Fakulta včetně samotné děkanky Alice Němcové Tejkalové i zpětně pozvání Lorence hájila.

Ten, kdo četl loni vydanou Lovašovu knihu *Je štátny prevrat*, na víkend domov neprídem..., nicméně překvapený nebyl. Autor, který loni poměrně komplexně zachytil to, jak Lorenc sám sebe vnímá, nebyl příliš konfrontační ani při kladení otázek v knize. Sám Lorenc tehdy Deníku N napsal, že dostává řadu pozvání, a pokud má jít o věcný rozhovor, málokdy odmítne.

Dodal, že mu chodí dopisy od mladých lidí s dotazy k tématům, která se jim zdají v médiích příliš jednostranně podávaná, a že ho do Prahy zlákala možnost mluvit ke studentům.

ŠIFRA KRYPTOLOGA

Narodil se v červnu 1939 ve slovenském Trenčíně. Ve čtrnácti nastoupil na střední vojenskou školu, pak studoval Vojenskou akademii Antonína Zápotockého se specializací na radiolokaci. Vstoupil do armády a krátce před 23. narozeninami i do KSČ. Psal se rok 1962, kandidátem strany se stal o dva roky dříve.

Byl vlastně trochu nepravděpodobným komunistou. Na svého otce vzpomíná jako na znárodněného živnostníka, jeho teta byla řeholní sestra. „Můj vstup do strany nebyl spojený s představou kariéry. Jednoduše jsem neviděl důvod takovou nabídku nepřijmout. Považoval jsem to za správný krok se správným motivem. Chtěl jsem se aktivně podílet na budování socialistické společnosti,“ říká v poslední knize.

Historik a exšéf Ústavu pro studium totalitních režimů Pavel Žáček označuje za určitý zlom v Lorencově kariéře rok 1963, kdy se jeho studijní dráha protнула s oborem radiolokace, kterou o dva roky později začal studovat. Krátce před koncem studia se musel vypořádat se srpnem 1968.

„Pozoroval jsem (...), že kritika chyb přestává být kritikou a začíná být otevřeným útokem na vedoucí úlohu strany v naší společnosti, což mně jako straníkovi a příslušníkovi armády nebylo lhostejné. (...) Nehodnotil jsem vstup vojsk jako okupaci a věřil jsem, že se mi jako příslušníku armády i straníkovi dostane informací, které tento čin zdůvodní. Z tohoto důvodu jsem se nezapojil do žádných protisovětských akcí,“ uvedl. Za titul inženýra se odvděčil už v roce 1971, kdy navrhl ideu šifrovacího automatu, jehož vývoj pak podpořili Sověti. Rychle tak dal odpověď na otázku, zda by byl užitečnější u bojového útvaru, kde ho chtělo ministerstvo obrany, nebo u Státní bezpečnosti, kam skutečně nastoupil.

Historici Blažek i Žáček se shodují, že Lorenc měl vždy výborné hodnocení a výsledky, vzdělání si navíc doplňoval formou školení. Když nastoupil na ministerstvo vnitra, měl za sebou už víc než desetiletou kariéru u armády. „Díky tomu s ním byla určitá zkušenost,“ připomíná Blažek. Služební hodnocení z roku 1976 Lorence pokládalo za všestranně schopného, značně přizpůsobivého, sebevědomého i ukázněného člověka s perspektivou vědeckého i řídicího růstu.

Kariéru budoval jako kryptolog, z jehož práce těžila celá Varšavská smlouva, začátkem 80. let ale před vědeckou teorií upřednostnil bezpečnostní praxi. Nastoupil na krajskou správu Sboru národní bezpečnosti v Bratislavě. Ve dvaačtyřiceti se stal jejím náčelníkem, o dva roky později získal generálské výložky. Tehdy procházel kurzem KGB v Moskvě. Pozice, jimiž prošel, měly jedno společné – dostávat se do nich mohli jen lidé prověřeni a bezvýhradně loajální komunistickému režimu, který v Československu nepřipouštěl zpochybňování ani odpor a své skutečné i domnělé politické protivníky šikanoval a zavíral do vězení.

NEJMOCNĚJŠÍ FIGURA

V roce 1985 dosáhl své nejvlivnější funkce prvního náměstka federálního ministra vnitra. Svou moc posílil na podzim 1988 při reorganizaci, díky níž pod něj podle historika Žáčka spadala hlavní správa kontrarozvědky,

hlavní správa vojenské kontrarozvědky, bratislavská kontrarozvědky, správa pasů a víz i letecká správa. Zprávy od tisíců agentů se sbíhaly na jeho stole a Lorenc věděl o všem podstatném, co se v Československu dělo.

Generálnímu tajemníku Jakešovi díky tomu mohl hlásit například to, že vznikající opozice získává ve společnosti významný vliv.

„Měl vyšší intelekt než ministr vnitra, byl nejmocnější z vedení. Tím spíše, že byl ve funkci nejdéle a měl nejdlejší historickou paměť. Byl hybatelem, který vládl represivnímu orgánu, mocensky zdaleka nejdůležitější figura bezpečnostního aparátu. Jazykově i ideologicky vybavený technokrat moci,“ popsal jej pro Deník N historik Žáček.

Na konci listopadu 1989 navíc postihl ministra vnitra Františka Kincla infarkt a řízení resortu po něm převzal právě Lorenc.

Za postup ovšem vděčil nejen loajalitou, ale i schopnostem. „Podle mě je to všechno dáno tím, že byl matematik, zabýval se kryptoanalýzou, musel mít výborné logické myšlení, a to asi řadě jeho kolegů chybělo. Přišel z vysoké školy, řada jiných náměstků a náčelníků byli dělničtí kádři,“ popisuje Žáček, v současnosti poslanec za ODS.

V Lorencův prospěch hrála i doba, ve které se na ministerstvo vnitra dostal: po srpnu 1968 totiž státu chyběli schopní lidé, o něž se čistkami sám připravil. Platilo to pro celou řadu oborů – ostatně v kultuře to byl jeden z důvodů popularity nedávno zemřelého Karla Gotta.

Mimochodem – právě „chybějící lidi“ sám Lorenc označoval za důvod pádu komunistického režimu. V jeho očích bylo charakteristikou úpadku československého socialismu 80. let to, že společnost doběhly personální čistky po osmašedesátém.

ABY NA ÚTVARECH NEZŮSTALY MATERIÁLY...

Z pokusů reformovat komunistické impérium ve druhé polovině 80. let byl Lorenc podle svých slov nejprve nadšen, po ztrátě kontroly nad vývojem ale mluvil o naprostém zklamání. Ještě v únoru 1989 se podílel na memorandu pro Miloše Jakeše, co a jak zlepšit, kameny padajícího rudého domína se ale už blížily k československým hranicím.

Jak revoluční listopadové dny roku 1989 plynuly a bylo čím dál jasnější, že komunisté prohráli, začala Státní bezpečnost řešit, co s citlivými materiály o svých agentech, spolupracovnících a aktivitách.

Nejprve se uvažovalo o jejich přefocení na mikrofiše a ukrytí, to by ale trvalo dlouho. Zdá se pravděpodobné, že 27. nebo 28. listopadu padlo na vedení ministerstva vnitra rozhodnutí část materiálů skartovat. Pokyn ke zničení materiálů, které „ztratily státobezpečnostní charakter“, ovšem obsahoval i klauzuli následujícího znění: „Je potřebné postupovat tak, aby na útvarech nezůstaly materiály, jež by měly vzhledem k současnému politickému uspořádání kompromitující charakter.“ K autorství věty se později přihlásil zástupce náčelníka hlavní správy kontrarozvědky Miroslav Chovanec.

Začátkem prosince rozhodnutí podepsal jeden z náměstků ministerstva vnitra Otto Sedlák – sám pak uváděl, že konal podle Lorencova telefonického nařízení, že toho měl k podepisování hodně a že by sám o sobě vědomě nepodepsal rozhodnutí, které příslušelo výhradně ministrovi či prvnímu náměstkovi Lorencovi, jehož jméno bylo i na hlavičce dokumentu. Ten naopak tvrdí, že si na příslušný telefonát se Sedlákem nevzpomíná.

Nebylo divu, že se k autorství nikdo nehlásil. Lorenc sice při výsleších tvrdil, že skartace měla zabránit chaosu, občanským nepokojům, vylepování jmen agentů, násilnostem či nebezpečí úniku „informací o různých osobnostech“, ale logicky se nabízela i interpretace, že estébáci pálili dokumenty, které by je a jejich spolupracovníky mohly usvědčovat z nelegálních aktivit. V tomto duchu se vyslovil i předlistopadový šéf federální správy Veřejné bezpečnosti Josef Vostárek.

Zpětně je skartaci nutno střízlivě vyhodnotit jako úspěšnou. Osmého prosince ji nový ministr vnitra komunistů František Pinc sice zastavil, ale jak měl vzkázat náčelník hlavní správy kontrarozvědky Karel Vykypl na nápad zřídit občanské hlídky, které zabrání dalším skartacím, „můžou přijít, my jsme hotovi“.

Zatímco komunističtí vůdci jako Miloš Jakeš nebo Miroslav Štěpán, pokládání za iniciátora zásahu 17. listopadu na Národní třídě, Lorencovi vyčítali, že se na převratu podílel, Lorenc to odmítá.

Ty možnosti ale na stole byly. V době „mimořádných bezpečnostních opatření“ měl na povel až sto tisíc příslušníků silových složek. Někteří komunisté navrhovali rozbít demonstraci na Letné průletem stíhaček, které by překročily nadzvukovou rychlost a zranily demonstranty aerodynamickým třeskem.

Nejmocnější muž bezpečnostního aparátu byl ale pragmatikem, který pochopil, že silou revoluci nezastaví a že může jen ovlivnit, kolik krve při ní poteče – a zda to bude i ta jeho. Dnes sice Češi bývají označováni za národ s holubičí povahou, je to ale pohled daný z velké části právě až průběhem sametové revoluce.

Bývalý studentský vůdce Václav Bartuška to shrnuje prostě. „Lorenc a další lidé z vedení KSČ a vnitra mají zásluhu na tom, že represivní složky státu nepoužily po 17. listopadu násilí. Vývoj událostí však

nekontrovali oni, ale opozice. Zásadní roli na tom, že převrat v listopadu 1989 nebyl krvavý, měl Václav Havel. Stačilo, aby vyzval k tvrdému zúčtování s režimem, a byly tu potoky krve," říká.

Jakeš podle Bartušky neměl Lorence v oblibě dlouhodobě, snad i proto, že soudil, že jím Lorenc pohrdá. „Dost možná si to myslel oprávněně," vysvětluje Bartuška s odkazem na rozdíl v intelektu obou mužů.

HRA NA SPRAVEDLNOST

Po revoluci byl Lorenc z řad bezpečnostních složek propuštěn. Kvůli zneužití pravomoci úřední osoby a omezování osobní svobody stanul před soudem, který ho v roce 1992 potrestal čtyřmi roky vězení nepodmíněně. Ačkoliv strávil jedenáct měsíců ve vazbě, trest si neodpykal. Po rozdělení federace odjel na Slovensko a coby slovenský občan do vězení odmítl nastoupit.

Právě tento okamžik zdůraznil po loňské diskusi na FSV novinář Marek Wollner z ČT. „Lorencova účast navozovala jakýsi moment smíření, který ovšem probíhal za situace, kdy se Alojz Lorenc vyhnul trestu českého soudu odjezdem na mečiarovské Slovensko, kde v klidu počkal, až se bouřka přežene," řekl Wollner Deníku N. „Studenti by měli mít na paměti, že zvou šéfa organizace, která tady desítky let ničila životy lidí, a kterého lze označit za komunistického zločince. To není invektiva, ale konstatování faktu. Diskuse, která by vedla k jeho zastření, by rozhodně hledání pravdy neprospěla," dodal.

Ve zmíněné knize rozhovorů s Karolem Lovašem to Lorenc vysvětloval následovně: „S rozsudkem jsem hluboce nesouhlasil. Byl to proces, kterému předcházelo vyšetřování založené na presumpci viny, kde nejednoznačné důkazy nebyly brány (...) v prospěch obžalovaných – podle zásady in dubio pro reo. Kdybych rozsudek přijal, přijal bych hru na spravedlivý proces a nezávislé soudy. A v takové hře jsem účinkovat nemohl."

Na Slovensku pak Lorenc dostal jen patnáctiměsíční podmínku.

Po revoluci podnikal v oboru, kterému rozuměl – v kryptologii. „Vrátil jsem se ke své profesi. Je známo, že jsem elektroinženýr a kandidát věd v oblasti technické kybernetiky," napsal Ioni Lorenc Deníku N. Získal patent na nový kryptografický algoritmus, zabýval se šifrováním e-mailů či dat na pevných discích. Sedm let vedl pro společnost Penta divizi firemních rizik.

Později začal pracovat znovu soukromě. „Opět jde o IT security a analýzu rizik. Vzhledem ke svému věku nevím, jak dlouho to ještě potrvá," řekl Ioni na podzim Lorenc.

Na dotaz Deníku N, jak zpětně vidí svou roli v bývalém režimu, jestli něčeho lituje či zda by něco udělal jinak, ale Lorenc ani po opakovaném dotazu neodpověděl a odkázal se na své knihy. „Přiznat si chyby a poučit se je důležité, ale příliš se litovat asi nemá. Člověk lituje toho, co se stalo, a nevyhne se přitom porovnání s něčím, co je jen hypotetické. Co by bylo, kdyby. Víím, že je to klišé, ale víc lituju toho, co jsem v životě neudělal a udělat měl, než toho, co jsem udělal," cituje ho Karol Lovaš.

GOTTWALDOVA STOKORUNA

Jak si tedy pro sebe ospravedlnil práci pro komunistický režim? V poslední rozhovorové knize odsoudil zločiny 50. let a lidi za ně zodpovědné. „Cítím upřímnou lítost nad osudem Milady Horákové, generála Heliodora Píky, Vladimíra Clementise. Byl jsem dítě a nevěděl jsem vůbec, v jaké době žiju. Doma, ale ani ve škole jsme o politice nehovořili. Co se všechno stalo, jsem začal chápat až po vstupu do strany začátkem 60. let. Necítil jsem se být dědicem těch událostí," tvrdí v knize Lorenc.

Dodává, že byl nakloněn výkladu, že komunistická strana prošla sebereflexí. Že se vypořádala s minulostí, aby očistila ideál, že neznal „rozsah katastrofy" a že nedokázal rozlišit, kdo byl skutečně vinný a kdo nespravedlivě postižený.

Sám přitom připouští, že sebereflexi nepovažuje za úplnou. Bylo podle něj nepochopitelné, jak se komunistická moc dokázala v říjnu 1989 znevěrohodnit vydáním nové stokoruny s prvním komunistickým prezidentem Klementem Gottwaldem. Právě jeho éru lemovaly šibenice politických procesů.

Háčeků je ovšem více. Skutečná sebereflexe by měla podobu rehabilitací obětí, omluvy na státní úrovni, vyšetřování viníků i možnosti svobodně bádát v archivech a otevřeně dané případy popisovat v médiích. Nic z toho se za normalizace nedělo.

Deník N proto Alojze Lorence oslovil e-mailem s dotazem zohledňujícím tuto skutečnost. Generál se ale omluvil s tím, že nemá čas. „Dostal jsem v reakci na knihu rozhovorů více nabídek na rozhovory v médiích. Vaše zajímavé otázky v dobrém slova smyslu provokují k dalšímu pokračování (...) Nabídky jsem ale nemohl přijmout. Bohužel jsem aktuálně velmi zaneprázdněný jinými prioritami a nemohu se otázkám médií věnovat tak, jak by zasluhovaly. Prosím o pochopení," napsal. Seriál Tváře normalizace vzniká za podpory Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky.

Měl vyšší intelekt než ministr vnitra, byl nejmocnější z vedení. Pavel Žáček historik Kariéru budoval jako kryptolog, z jehož práce těžila celá Varšavská smlouva, začátkem 80. let ale před vědeckou teorií upřednostnil bezpečnostní praxi. Lorenc sice při výsleších tvrdil, že skartace měla zabránit chaosu, občanským nepokojům, vylepování jmen agentů, násilnostem či nebezpečí úniku „informací o různých osobnostech“, ale logicky se nabízela i interpretace, že estébáci pálili dokumenty, které by je a jejich spolupracovníky mohly usvědčovat z nelegálních aktivit.

O autorovi| JAN WIRNITZER, redaktor

Foto autor| FOTO: ČTK

Foto autor| FOTO: PETR BLAŽEK

Foto popis| Demonstrace před brněnskou Krajskou správou Sboru národní bezpečnosti na Leninově ulici v listopadu 1989.

Foto popis| Jazykově i ideologicky vybavený technokrat moci,“ popsal Alojze Lorence historik Pavel Žáček.

Foto popis| Alojz Lorenc při debatě na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v listopadu 2018.

Václav Štětka: Sociální média jako nástroj politické komunikace

11.10.2019 vedavyzkum.cz str. 00

Václav Štětka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy komplexním způsobem zmapoval proces adopce sociálních sítí pro volební i mimovolební komunikaci politických stran a individuálních politiků v České republice. Získal za to Cenu předsedkyně Grantové agentury České republiky 2019.

Štětka svým výzkumem napomohl k lepšímu pochopení silící role, kterou sociální média sehrávají v komunikaci mezi občany a politickými aktéry, a to včetně faktorů, které ovlivňují ochotu uživatelů internetu zapojit se prostřednictvím digitálních technologií do politického procesu.

Projekt zachytil rozhodující období nástupu populistických a alternativních stran v českém politickém systému a přispěl k osvětlení klíčového významu sociálních sítí pro tyto nové politické subjekty a jejich komunikační strategie. Ve vztahu k užívání sociálních sítí pro politickou komunikaci ze strany občanů mimo jiné zjistil, že virtuální a reálné formy participace se navzájem nevyklučují, ale spíše podporují, a současně odhalil překvapivě významné rozdíly mezi muži a ženami v intenzitě a charakteru online politické participace.

„V rámci výzkumu jsme se zaměřili především na obsah a styl komunikace na sociálních sítích, především na Facebooku, ale i na sociodemografické a další charakteristiky jejich uživatelů, kteří přes ně vstupují do politického procesu. Sesbírali jsme 20 000 individuálních komentářů, které jsme následně zkoumali metodami obsahové analýzy. Realizovali jsme také dvě dotazníková reprezentativní šetření, obě na vzorku přibližně 1 000 respondentů. Dělalí jsme také hloubkové rozhovory s politickými aktéry, kam patřili především poslanci parlamentu a aktivní uživatelé sociálních sítí,“ říká Václav Štětka. „Data jsme získávali z oficiálních především facebookových a twitterových účtů politických stran a dalších politických aktérů. Jednotlivé komentáře jsme nejdříve aktivovali prostřednictvím speciálních programů a následně analyzovali v prostředí statistického programu SPSS a dalších analytických nástrojů.“

Z výsledků například vyplývá, že sociální sítě nejlépe a nejintenzivněji využívají takzvané nové alternativní či populistické strany a kompenzují tak nerovnosti, které existují například v přístupu do mainstreamových médií a ve schopnosti nastolovat agendu.

„Více se do politických debat na sociálních sítích zapojují muži. Ti jsou také aktivnějšími diskutéry. Ženy mají spíše tendenci komunikovat pozitivně. Ženy mohou být do jisté míry odrazovány od silnějšího zapojování do politických debat právě tím negativním až často nepřátelským prostředím, které zde panuje. Některé si kvůli tomu dokonce mění online identitu a vystupují pod mužskými profily. V našem projektu jsme se také zaměřili na hypotézu o tzn. klickivismu, podle které se občanský aktivismus dnes realizuje primárně prostřednictvím sociálních sítí a už k sobě nenabírá tradiční formy politické participace. Z našich dat vyplývá, že v ČR to tak úplně neplatí a že aktivní uživatelé sociálních sítí mají současně tendenci projevat se aktivně také mimo prostředí internetu, mimo sociální sítě,“ vysvětluje Václav Štětka.

Projekt Václava Štětky je prvním systematickým výzkumem role sociálních sítí v politické komunikaci. Zkoumány byly volební kampaně v letech 2013 a 2014 a také komunikace s voliči v povolebním období. Výsledky byly prezentovány na 15 zahraničních konferencích. Tým připravil a vydal dvě knihy a řadu článků v renomovaných časopisech.

Ve výzkumu pokračuje Václav Štětka i na Loughborough University, kde nedávno získal grant v hodnotě téměř milionu liber. Cílem výzkumu bude lepší pochopení způsobů, jakými spolu souvisí konzumace zpravodajství z různých typů zdrojů včetně dezinformací a nárůst fenoménu jako je populismus, politický radikalismus a autoritářský styl vládnutí, který v současné době ve střední a východní Evropě pozorujeme.

Zdroj: GA ČR

Václav Štětka byl za svůj projekt oceněn v rámci letošních Cen předsedkyně Grantové agentury ČR 2019. Více o letošním předávání i dalších laureátech čtete zde.

URL| <https://vedavyzkum.cz/blogy-a-rozhovory/grantova-agentura-cr/vaclav-stetka-socialni-media-jako-nastroj-politicke-komunikace>

Spolupráce Univerzity Karlovy a Home Creditu končí dřív, než začala

11.10.2019 **Hospodářské noviny** str. 11 Události

Michaela Endrštová Luděk Vainert

Kritizovaná smlouva mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit se ruší. Po dvou dnech intenzivních protestů akademiků i studentů firma smlouvu vypověděla. Univerzita tím přišla až o miliony korun. Rektor Tomáš Zima chce zřídit komisi, která bude do budoucna řešit podobu spolupráce s komerčními partnery.

Po velkém tlaku akademiků i veřejnosti včera finanční společnost Home Credit odstoupila od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Nejvýznamnější česká vysoká škola měla od firmy, která se zabývá poskytováním půjček, získat v následujících třech letech 1,5 milionu korun. Ty chtěla využít například na zajištění zahraničních profesorů nebo uspořádání výročního plesu. Kromě samotné univerzity z toho měly profitovat hlavně **Fakulta sociálních věd** a Matematicko-fyzikální fakulta.

„Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena,“ sdělil Milan Tománek ze společnosti Home Credit.

Univerzita v reakci na oznámení uvedla, že ji Home Credit předběhl, ale chtěla se rozhodnout stejně. „Rozhodnutí společnosti Home Credit pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat,“ oznámil rektor Tomáš Zima.

Akademici univerzity vyčítali, že spoluprací s firmou ztratí morální kredit. Home Credit je dceřinou společností finanční skupiny PPF, kterou vlastní miliardář Petr Kellner. Home Credit se zaměřuje především na spotřebitelské financování, podniká vedle tuzemska také v Číně i Rusku.

„Myslím, že bychom si měli vybírat partnery s co nejvyšším morálním a etickým kreditem. Já bych si Home Credit nevybral,“ sdělil HN předseda akademického senátu Filozofické fakulty Ondřej Tichý.

Profesor Jiří Přibáň se kvůli tomu dokonce rozhodl odejít z univerzitní Čestné rady absolventů. „Pověst této firmy je natolik zatížena neetickými i nelegálními praktikami, proti kterým se postavil i Ústavní soud, že by tím pověst a morální kredit UK byl vážně poškozen. Home Credit není bankovní společnost, ale obchod s finanční nouzí. V tom se zásadně liší například od České spořitelny, generálního partnera univerzity,“ uvedl Přibáň.

Akademikům zároveň vadilo, že rektor smlouvu nekonzultoval s jednotlivými fakultami a v září ji podepsal za zavřenými dveřmi. Poté, co zprávu o uzavření spolupráce dala v těchto dnech skupina PPF na Twitter, se zvedla vlna nevole. Nejhlasitěji se ozývali zástupci Filozofické fakulty. Právě na ní pracují sinologové z platformy Sinopsis, jež spadá pod Ústav Dálného východu. Sinologové ve svých pracích píší i o působení Home Creditu v Číně. Firma v zemi čelí kritice v médiích i na sociálních sítích. Skupina PPF se však na sítích proti článkům sinologů ohradila.

Odborníky ze Sinopsisu znejistilo zejména smluvní ujednání mezi univerzitou a Home Creditem, že „se obě strany zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“. Například sinolog Martin Hála jej označil za nestandardní. Jak se ukázalo, dodatek si do smlouvy přidala univerzita sama. „Text pochází z právních dokumentů univerzity,“ sdělil bez bližších podrobností Tománek z Home Creditu.

Podle zjištění HN tento dodatek univerzita používá i v jiných smlouvách – například Home Creditu s Matematicko-fyzikální fakultou nebo mezi Univerzitou Karlovou a společností Deloitte. Ta vzkázala, že se ke smlouvám nebude vyjadřovat.

Smlouva univerzity a Home Creditu vyvolala i velkou nevoli studentů. Několik stovek z nich podepsalo petici proti dohodě. Na chodbách Filozofické fakulty se objevila „upozornění pro studenty“, že odted sbírají místo akademických kreditů takzvané home kredity.

To, že z plánovaného partnerství mnoho nebude, bylo včera zjevné už z prohlášení fakult, které měly od Home Creditu podle vedení univerzity získat peníze.

Těsně předtím, než úvěrová společnost oznámila odstoupení od smlouvy, se od dohody s Home Creditem distancovala Matematicko-fyzikální fakulta. „Jakýchkoli finančních prostředků, které by mohly z této smlouvy pro fakultu plynout, se zříkáme,“ uvedlo vedení fakulty na webu.

Nabídka spolupráce se vzdala také **Fakulta sociálních věd**. Institut ekonomických studií spadající pod FSV měl dostat peníze třeba na pobyt profesora z Oxfordu, jenž měl v Praze vést kurz na téma finanční krize.

„O možnostech financování plánovaných aktivit bude vedení fakulty s Institutem ekonomických studií dále jednat,“ uvedl mluvčí FSV Jakub Říman.

Zima v reakci na kritiku slíbil, že financováním a sponzoringem univerzity se bude na svém zasedání zabývat akademický senát 18. října. Rektor na něm chce zástupcům profesorů a studentů navrhnout zřízení komise, která nastaví kritéria spolupráce s komerčními partnery.

Bylo to poprvé, co podobná smlouva vzbudila na akademické půdě takový rozruch. V minulosti přitom již univerzitní fakulty s Home Creditem spolupracovaly. Třeba Matematicko-fyzikální fakulta uzavřela v srpnu smlouvu, za kterou od Home Creditu získala 80 tisíc korun. Institut ekonomických studií zase od společnosti získal dar v hodnotě sto tisíc na rozvoj vědy a výuky. „To byly ale smlouvy jednotlivých fakult zaměřené na specifické projekty. Kdežto smlouva, která vyvolala aktuální kauzu, je celouniverzitní, obecná a vznikla bez širší diskuse s akademickou obcí,“ podotkl proděkan Filozofické fakulty UK Daniel Soukup.

Univerzita zrušením smlouvy přišla možná i o několik milionů korun. Zmíněných 1,5 milionu korun, které měla dostat, nemělo být konečnou částkou. „Můj odhad je, že když se vše sečte, mělo by za tři roky jít o částku minimálně v řádu více jednotek milionů korun. Chci ale věřit tomu, že pokud se podaří přilákat a zaplatit další špičkové zahraniční vědce, mohli bychom se bavit i o větších částkách,“ uvedl univerzitní kancléř Milan Prášil ještě před zrušením smlouvy.

Milionové dary pro české univerzity přitom nejsou příliš běžné. Obdobné částky od soukromých sponzorů získává z oslovených univerzit jen Vysoká škola ekonomická v Praze, tamní dary se podle mluvčí Marty Mlynářové pohybují v rozmezí od dvou set tisíc po několik milionů korun.

Jiné univerzity se však zpravidla pohybují v nižších částkách. Například Vysoké učení technické v Brně prý obvykle ze soukromé sféry získává dary v řádu jednotek až stovek tisíc korun.

S přispěním Jakuba Hellera

Závod v zahazování horkého bramboru Zrušit smlouvu 10 dní po jejím uzavření a dva dny poté, co se o ní dozvěděla veřejnost, je velice neobvyklé. Když se k takovému kroku rozhoupají oba smluvní partneři a ještě soutěží, kdo se břemene zbaví jako první, jen to zdůrazňuje, jak moc šlápli vedle. V tomto případě bylo špatně snad vše, od způsobu zveřejnění smlouvy až po legrační sumu, kterou měla nejstarší univerzita „na sever od Alp“ inkasovat. Zda by se ze spolupráce časem zrodil vydatnější proud peněz, se už nedozvíme.

Férově i k Home Creditu Krok profesora Přibáně měl velký ohlas a přispěl k tomu, že Home Credit své jméno s Univerzitou Karlovou nespojí. Odsudek „obchodu s finanční nouzí“ je obecně vzato chvályhodný. Ovšem dá se dělicí čára mezi dobrými a špatnými půjčkami vést striktně mezi bankami a splátkovými firmami? Home Credit má na svém štítě některé skvrny, u bank bychom je ale našli také. Home Credit má pro svého hlavního majitele Petra Kellnera cenu díky tomu, jak úspěšně se usadil v Číně. Nechme pro jednu stranou, že k tomu potřeboval pomoc českých politiků, to čínské dlužníky nepálí. Při řešení otázky, zda v říši středu obchoduje s finanční nouzí, musíme vědět, jaké měli Číňané alternativy. Vtip je v tom, že kromě černého trhu prakticky žádné. Home Credit si připisuje zásluhu na tom, že spotřebitelské půjčky v Číně vůbec vznikly. Poskytuje poměrně drobné úvěry na spotřební zboží. To, že za to chce vyšší úroky, než jaké na Západě platíme bance, je vlastně nevyhnutelné. O to víc, že skoro žádný Číňan nemá úvěrovou historii. Pro verdikt o (ne)etičnosti byznysu musíme ještě vědět, jak se vymáhají dlužné částky. Do toho je z Česka špatně vidět a je jen dobře, že sinologové z univerzity budou dění dál sledovat bez obav, že by tím poškodili dobré jméno partnera.

Univerzita žije! Razantní a často také vtipné reakce studentů Univerzity Karlovy i jejich vyučujících jsou asi jedinou dobrou zprávou, kterou „aféra Home Credit“ přinesla. Jisté je, že české univerzity, tu nejslavnější nevyjímaje, jsou podfinancované a soukromé zdroje potřebují jako sůl. Stejně tak jim prospívá, když se soukromým byznysem spolupracují na výzkumu. V řadě případů se to podařilo, ale k úrovni západních univerzit je stále daleko.

Almužna pro almu mater Osmdesát tisíc korun za partnerství s Matematicko-fyzikální fakultou? Vážně? Nenaúčtují si dnes headhuntemi za „ulovení“ jediného špičkového absolventa víc? Přitom smlouva Home Creditu umožňuje, aby vypsal podle své potřeby například témata diplomových prací či softwarových projektů a má i možnost studenta, který na nich bude pracovat, vést. Tedy prověřit si jeho schopnosti lépe, než by umožňovala zkušební doba, kdy už by ho musel platit. A výsledky práce může samozřejmě využít. K tomu má právo na propagaci na akcích fakulty, smí navrhnout náměty přednášek i celé předměty. To vše za bratra 3500 dolarů. To, že se tak levně prodává jedna z nejprestižnějších fakult v zemi, je smutné, o celé univerzitě to lze říct také. Přitom partnerskou firmu řídí a spoluvlastní miliardář Jiří Šmejč, sám absolvent matfyzu. Proč vlastně čeští boháči, kteří se jménem mezi západními „kolegy“ neztratí, nemají jejich velkorysost?

O autorovi| Michaela Endrštová Luděk Vainert, michaela.endrstova@economia.cz ludek.vainert@economia.cz
Foto popis|

Rychlé zrušení smlouvy mezi Univerzitou Karlovou a Home Creditem ukazuje, jak moc oba partneři šlápli vedle

11.10.2019 iHNed.cz str. 00

Michaela Endrštová, Luděk Vainert

Po velkém tlaku akademiků i veřejnosti včera finanční společnost Home Credit odstoupila od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Nejvýznamnější česká vysoká škola měla od firmy, která se zabývá poskytováním půjček, získat v následujících třech letech 1,5 milionu korun. Ty chtěla využít například na zajištění zahraničních profesorů nebo uspořádání výročního plesu. Kromě samotné univerzity z toho měly profitovat hlavně **Fakulta sociálních věd** a Matematicko-fyzikální fakulta.

"Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena," sdělil Milan Tománek ze společnosti Home Credit.

Univerzita v reakci na oznámení uvedla, že ji Home Credit předběhl, ale chtěla se rozhodnout stejně. "Rozhodnutí společnosti Home Credit pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat," oznámil rektor Tomáš Zima.

Závod v zahazování horkého bramboru. Zrušit smlouvu 10 dní po jejím uzavření a dva dny poté, co se o ní dozvěděla veřejnost, je velice neobvyklé. Když se k takovému kroku rozhoupají oba smluvní partneři a ještě soutěží, kdo se břemene zbaví jako první, jen to zdůrazňuje, jak moc šlápli vedle. V tomto případě bylo špatně snad vše, od způsobu zveřejnění smlouvy až po legrační sumu, kterou měla nejstarší univerzita "na sever od Alp" inkasovat. Zda by se ze spolupráce časem zrodil vydatnější proud peněz, se už nedozvíme.

Akademici univerzity vyčítali, že spoluprací s firmou ztratí morální kredit. Home Credit je dceřinou společností finanční skupiny PPF, kterou vlastní miliardář Petr Kellner. Home Credit se zaměřuje především na spotřebitelské financování, podniká vedle tuzemska také v Číně i Rusku.

"Myslím, že bychom si měli vybírat partnery s co nejvyšším morálním a etickým kreditem. Já bych si Home Credit nevybral," sdělil HN předseda akademického senátu Filozofické fakulty Ondřej Tichý.

Profesor Jiří Přibáň se kvůli tomu dokonce rozhodl odejít z univerzitní Čestné rady absolventů. "Pověst této firmy je natolik zatížena neetickými i nelegálními praktikami, proti kterým se postavil i Ústavní soud, že by tím pověst a morální kredit UK byl vážně poškozen. Home Credit není bankovní společnost, ale obchod s finanční nouzí. V tom se zásadně liší například od České spořitelny, generálního partnera univerzity," uvedl Přibáň.

Férově i k Home Creditu. Krok profesora Přibáňe měl velký ohlas a přispěl k tomu, že Home Credit své jméno s Univerzitou Karlovou nespojí. Odsudek "obchodu s finanční nouzí" je obecně vzato chvályhodný. Ovšem dá se dělicí čára mezi dobrými a špatnými půjčkami vést striktně mezi bankami a splátkovými firmami? Home Credit má na svém štítě některé skvrny, u bank bychom je ale našli také. Home Credit má pro svého hlavního majitele Petra Kellnera cenu díky tomu, jak úspěšně se usadil v Číně. Nechme pro jednu stranou, že k tomu potřeboval

pomoc českých politiků, to čínské dlužníky nepálí. Při řešení otázky, zda v říši středu obchoduje s finanční nouzí, musíme vědět, jaké měli Číňané alternativy. Vtip je v tom, že kromě černého trhu prakticky žádné. Home Credit si připisuje zásluhu na tom, že spotřebitelské půjčky v Číně vůbec vznikly. Poskytuje poměrně drobné úvěry na spotřební zboží. To, že za to chce vyšší úroky, než jaké na Západě platíme bance, je vlastně nevyhnutelné. O to víc, že skoro žádný Číňan nemá úvěrovou historii. Pro verdikt o (ne)etičnosti byznysu musíme ještě vědět, jak se vymáhají dlužné částky. Do toho je z Česka špatně vidět a je jen dobře, že sinologové z univerzity budou dění dál sledovat bez obav, že by tím poškodili dobré jméno partnera.

Akademikům zároveň vadilo, že rektor smlouvu nekonzultoval s jednotlivými fakultami a v září ji podepsal za zavřenými dveřmi. Poté, co zprávu o uzavření spolupráce dala v těchto dnech skupina PPF na Twitter, se zvedla vlna nevole. Nejhlasitěji se ozývali zástupci Filozofické fakulty. Právě na ní pracují sinologové z platformy Sinopsis, jež spadá pod Ústav Dálného východu. Sinologové ve svých pracích píší i o působení Home Creditu v Číně. Firma v zemi čelí kritice v médiích i na so-ciálních sítích. Skupina PPF se však na sítích proti článkům sinologů ohradila.

Odborníky ze Sinopsisu znejistilo zejména smluvní ujednání mezi univerzitou a Home Creditem, že "se obě strany zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci". Například sinolog Martin Hála jej označil za nestandardní. Jak se ukázalo, dodatek si do smlouvy přidala univerzita sama. "Text pochází z právních dokumentů univerzity," sdělil bez bližších podrobností Tománek z Home Creditu.

Podle zjištění HN tento dodatek univerzita používá i v jiných smlouvách - například Home Creditu s Matematicko--fyzikální fakultou nebo mezi Univerzitou Karlovou a společností Deloitte. Ta vzkázala, že se ke smlouvám nebude vyjadřovat.

Smlouva univerzity a Home Creditu vyvolala i velkou nevoli studentů. Několik stovek z nich podepsalo petici proti dohodě. Na chodbách Filozofické fakulty se objevila "upozornění pro studenty", že odted sbírají místo akademických kreditů takzvané home kredity.

Univerzita žije! Razantní a často také vtipné reakce studentů Univerzity Karlovy i jejich vyučujících jsou asi jedinou dobrou zprávou, kterou "aféra Home Credit" přinesla. Jisté je, že české univerzity, tu nejslavnější nevyjímaje, jsou podfinancované a soukromé zdroje potřebují jako sůl. Stejně tak jim prospívá, když se soukromým byznysem spolupracují na výzkumu. V řadě případů se to podařilo, ale k úrovni západních univerzit je stále daleko.

Univerzita žije! Razantní a často také vtipné reakce studentů Univerzity Karlovy i jejich vyučujících jsou asi jedinou dobrou zprávou, kterou "aféra Home Credit" přinesla. Jisté je, že české univerzity, tu nejslavnější nevyjímaje, jsou podfinancované a soukromé zdroje potřebují jako sůl. Stejně tak jim prospívá, když se soukromým byznysem spolupracují na výzkumu. V řadě případů se to podařilo, ale k úrovni západních univerzit je stále daleko.

To, že z plánovaného partnerství mnoho nebude, bylo včera zjevné už z prohlášení fakult, které měly od Home Creditu podle vedení univerzity získat peníze.

Těsně předtím, než úvěrová společnost oznámila odstoupení od smlouvy, se od dohody s Home Creditem distancovala Matematicko--fyzikální fakulta. "Jakýchkoli finančních prostředků, které by mohly z této smlouvy pro fakultu plynout, se zříkáme," uvedlo vedení fakulty na webu.

Nabídka spolupráce se vzdala také **Fakulta sociálních věd**. Institut ekonomických studií spadající pod FSV měl dostat peníze třeba na pobyt profesora z Oxfordu, jenž měl v Praze vést kurz na téma finanční krize.

"O možnostech financování plánovaných aktivit bude vedení fakulty s Institutem ekonomických studií dále jednat," uvedl mluvčí FSV Jakub Říman.

Zima v reakci na kritiku slíbil, že financováním a sponzoringem univerzity se bude na svém zasedání zabývat akademický senát 18. října. Rektor na něm chce zástupcům profesorů a studentů navrhnout zřízení komise, která nastaví kritéria spolupráce s komerčními partnery.

Bylo to poprvé, co podobná smlouva vzbudila na akademické půdě takový rozruch. V minulosti přitom již univerzitní fakulty s Home Creditem spolupracovaly. Třeba Matematicko--fyzikální fakulta uzavřela v srpnu smlouvu, za kterou od Home Creditu získala 80 tisíc korun. Institut ekonomických studií zase od společnosti získal dar v hodnotě sto tisíc na rozvoj vědy a výuky. "To byly ale smlouvy jednotlivých fakult zaměřené na specifické projekty. Kdežto smlouva, která vyvolala aktuální kauzu, je celouniverzitní, obecná a vznikla bez širší diskuse s akademickou obcí," podotkl děkan Filozofické fakulty UK Daniel Soukup.

Podle vyjádření vedení MFF UK k navázání spolupráce fakulty s firmou Home Credit nakonec nedošlo. Splátková firma totiž "ve stanovené lhůtě 30 dní neuhradila výše citovaný vstupní poplatek." Kontrakt se tak stal neplatným ještě dříve, než se akademická veřejnost dozvěděla o existenci smlouvy, kterou podepsal rektor UK. Teprve tím okamžikem přitom začaly debaty o správnosti spolupráce univerzity s Home Creditem, které mluví o splátkové firmě označující za "iracionální".

Almužna pro almu mater. Osmdesát tisíc korun za partnerství s Matematicko--fyzikální fakultou? Vážně? Nenaúčtují si dnes headhuntemi za "ulovení" jediného špičkového absolventa víc? Přitom smlouva Home Creditu umožňuje, aby vypsal podle své potřeby například témata diplomových prací či softwarových projektů a má i možnost studenta, který na nich bude pracovat, vést. Tedy prověřit si jeho schopnosti lépe, než by umožňovala zkušební doba, kdy už by ho musel platit. A výsledky práce může samozřejmě využít. K tomu má právo na propagaci na akcích fakulty, smí navrhnout náměty přednášek i celé předměty. To vše za bratra 3500 dolarů. To, že se tak levně prodává jedna z nejprestížnějších fakult v zemi, je smutné, o celé univerzitě to lze říct také. Přitom partnerskou firmu řídí a spoluvlastní miliardář Jiří Šmejck, sám absolvent matfyzu. Proč vlastně čeští boháči, kteří se jménem mezi západními "kolegy" neztratí, nemají jejich velkorysost?

Univerzita zrušením smlouvy přišla možná i o několik milionů korun. Zmíněných 1,5 milionu korun, které měla dostat, nemělo být konečnou částkou. "Můj odhad je, že když se vše sečte, mělo by za tři roky jít o částku minimálně v řádu více jednotek milionů korun. Chci ale věřit tomu, že pokud se podaří přilákat a zaplatit další špičkové zahraniční vědce, mohli bychom se bavit i o větších částkách," uvedl univerzitní kancléř Milan Prášil ještě před zrušením smlouvy.

Milionové dary pro české univerzity přitom nejsou příliš běžné. Obdobné částky od soukromých sponzorů získává z oslovených univerzit jen Vysoká škola ekonomická v Praze, tamní dary se podle mluvčí Marty Mlynářové pohybují v rozmezí od dvou set tisíc po několik milionů korun.

Jiné univerzity se však zpravidla pohybují v nižších částkách. Například Vysoké učení technické v Brně prý obvykle ze soukromé sféry získává dary v řádu jednotek až stovek tisíc korun.

S přispěním Jakuba Hellera

Glosy: Luděk Vainert

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66657780-spoluprace-univerzity-karlovy-a-home-credit-konci-driv-nez-zacala>

Spolupráce Univerzity Karlovy a Home Creditu končí dřív, než začala

11.10.2019 iHNed.cz str. 00

autor: HN – Milan Bureš

Po velkém tlaku akademiků i veřejnosti včera finanční společnost Home Credit odstoupila od smlouvy s Univerzitou Karlovou.

Nejvýznamnější česká vysoká škola měla od firmy, která se zabývá poskytováním půjček, získat v následujících třech letech 1,5 milionu korun. Ty chtěla využít například na zajištění zahraničních profesorů nebo uspořádání výročního plesu. Kromě samotné univerzity z toho měly profitovat hlavně **Fakulta sociálních věd** a Matematicko-fyzikální fakulta.

"Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena," sdělil Milan Tománek ze společnosti Home Credit.

Univerzita v reakci na oznámení uvedla, že ji Home Credit předběhl, ale chtěla se rozhodnout stejně. "Rozhodnutí společnosti Home Credit pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat," oznámil rektor Tomáš Zima.

Závod v zahazování horkého bramboru. Zrušit smlouvu 10 dní po jejím uzavření a dva dny poté, co se o ní dozvěděla veřejnost, je velice neobvyklé. Když se k takovému kroku rozhoupají oba smluvní partneři a ještě soutěží, kdo se břemene zbaví jako první, jen to zdůrazňuje, jak moc šlápli vedle. V tomto případě bylo špatně snad vše, od způsobu zveřejnění smlouvy až po legrační sumu, kterou měla nejstarší univerzita "na sever od Alp" inkasovat. Zda by se ze spolupráce časem zrodil vydatnější proud peněz, se už nedozvíme.

Akademici univerzity vyčítali, že spoluprací s firmou ztratí morální kredit. Home Credit je dceřinou společností finanční skupiny PPF, kterou vlastní miliardář Petr Kellner. Home Credit se zaměřuje především na spotřebitelské financování, podniká vedle tuzemska také v Číně i Rusku.

"Myslím, že bychom si měli vybírat partnery s co nejvyšším morálním a etickým kreditem. Já bych si Home Credit nevybral," sdělil HN předseda akademického senátu Filozofické fakulty Ondřej Tichý.

Profesor Jiří Příbáš se kvůli tomu dokonce rozhodl odejít z univerzitní Čestné rady absolventů. "Pověst této firmy je natolik zatížena neetickými i nelegálními praktikami, proti kterým se postavil i Ústavní soud, že by tím pověst a morální kredit UK byl vážně poškozen. Home Credit není bankovní společnost, ale obchod s finanční nouzí. V tom se zásadně liší například od České spořitelny, generálního partnera univerzity," uvedl Příbáš.

Férově i k Home Creditu. Krok profesora Příbáše měl velký ohlas a přispěl k tomu, že Home Credit své jméno s Univerzitou Karlovou nespojí. Odsudek "obchodu s finanční nouzí" je obecně vzato chvályhodný. Ovšem dá se dělit čára mezi dobrými a špatnými půjčkami vést striktně mezi bankami a splátkovými firmami? Home Credit má na svém štítě některé skvrny, u bank bychom je ale našli také. Home Credit má pro svého hlavního majitele Petra Kellnera cenu díky tomu, jak úspěšně se usadil v Číně. Nechme pro jednu stranou, že k tomu potřeboval pomoc českých politiků, to čínské dlužníky nepálí. Při řešení otázky, zda v říši středu obchoduje s finanční nouzí, musíme vědět, jaké měli Číňané alternativy. Vtip je v tom, že kromě černého trhu prakticky žádné. Home Credit si připisuje zásluhu na tom, že spotřebitelské půjčky v Číně vůbec vznikly. Poskytuje poměrně drobné úvěry na spotřební zboží. To, že za to chce vyšší úroky, než jaké na Západě platíme bance, je vlastně nevyhnutelné. O to víc, že skoro žádný Číňan nemá úvěrovou historii. Pro verdikt o (ne)etičnosti byznysu musíme ještě vědět, jak se vymáhají dlužné částky. Do toho je z Česka špatně vidět a je jen dobře, že sinologové z univerzity budou dění dál sledovat bez obav, že by tím poškodili dobré jméno partnera.

Akademikům zároveň vadilo, že rektor smlouvu nekonzultoval s jednotlivými fakultami a v září ji podepsal za zavřenými dveřmi. Poté, co zprávu o uzavření spolupráce dala v těchto dnech skupina PPF na Twitter, se zvedla vlna nevole. Nejhlasitěji se ozývali zástupci Filozofické fakulty. Právě na ní pracují sinologové z platformy Sinopsis, jež spadá pod Ústav Dálného východu. Sinologové ve svých pracích píšou i o působení Home Creditu v Číně. Firma v zemi čelí kritice v médiích i na sociálních sítích. Skupina PPF se však na sítích proti článkům sinologů ohradila.

Odborníky ze Sinopsisu znejistilo zejména smluvní ujednání mezi univerzitou a Home Creditem, že "se obě strany zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci". Například sinolog Martin Hála jej označil za nestandardní. Jak se ukázalo, dodatek si do smlouvy přidala univerzita sama. "Text pochází z právních dokumentů univerzity," sdělil bez bližších podrobností Tománek z Home Creditu.

Podle zjištění HN tento dodatek univerzita používá i v jiných smlouvách - například Home Creditu s Matematicko-fyzikální fakultou nebo mezi Univerzitou Karlovou a společností Deloitte. Ta vzkázala, že se ke smlouvám nebude vyjadřovat.

Smlouva univerzity a Home Creditu vyvolala i velkou nevoli studentů. Několik stovek z nich podepsalo petici proti dohodě. Na chodbách Filozofické fakulty se objevila "upozornění pro studenty", že odted sbírají místo akademických kreditů takzvané home kredity.

Univerzita žije! Razantní a často také vtipné reakce studentů Univerzity Karlovy i jejich vyučujících jsou asi jedinou dobrou zprávou, kterou "aféra Home Credit" přinesla. Jisté je, že české univerzity, tu nejslavnější nevyjímaje, jsou podfinancované a soukromé zdroje potřebují jako sůl. Stejně tak jim prospívá, když se soukromým byznysem spolupracují na výzkumu. V řadě případů se to podařilo, ale k úrovni západních univerzit je stále daleko.

Univerzita žije! Razantní a často také vtipné reakce studentů Univerzity Karlovy i jejich vyučujících jsou asi jedinou dobrou zprávou, kterou "aféra Home Credit" přinesla. Jisté je, že české univerzity, tu nejslavnější

nevyjímaje, jsou podfinancované a soukromé zdroje potřebují jako sůl. Stejně tak jim prospívá, když se soukromým byznysem spolupracují na výzkumu. V řadě případů se to podařilo, ale k úrovni západních univerzit je stále daleko.

To, že z plánovaného partnerství mnoho nebude, bylo včera zjevné už z prohlášení fakult, které měly od Home Creditu podle vedení univerzity získat peníze.

Těsně předtím, než úvěrová společnost oznámila odstoupení od smlouvy, se od dohody s Home Creditem distancovala Matematicko-fyzikální fakulta. "Jakýchkoli finančních prostředků, které by mohly z této smlouvy pro fakultu plynout, se zříkáme," uvedlo vedení fakulty na webu.

Nabídka spolupráce se vzdala také **Fakulta sociálních věd**. Institut ekonomických studií spadající pod FSV měl dostat peníze třeba na pobyt profesora z Oxfordu, jenž měl v Praze vést kurz na téma finanční krize.

"O možnostech financování plánovaných aktivit bude vedení fakulty s Institutem ekonomických studií dále jednat," uvedl mluvčí FSV Jakub Říman.

Zima v reakci na kritiku slíbil, že financováním a sponzoringem univerzity se bude na svém zasedání zabývat akademický senát 18. října. Rektor na něm chce zástupcům profesorů a studentů navrhnout zřízení komise, která nastaví kritéria spolupráce s komerčními partnery.

Bylo to poprvé, co podobná smlouva vzbudila na akademické půdě takový rozruch. V minulosti přitom již univerzitní fakulty s Home Creditem spolupracovaly. Třeba Matematicko-fyzikální fakulta uzavřela v srpnu smlouvu, za kterou od Home Creditu získala 80 tisíc korun. Institut ekonomických studií zase od společnosti získal dar v hodnotě sto tisíc na rozvoj vědy a výuky. "To byly ale smlouvy jednotlivých fakult zaměřené na specifické projekty. Kdežto smlouva, která vyvolala aktuální kauzu, je celouniverzitní, obecná a vznikla bez širší diskuse s akademickou obcí," podotkl proděkan Filozofické fakulty UK Daniel Soukup.

Almužna pro almu mater. Osmdesát tisíc korun za partnerství s Matematicko-fyzikální fakultou? Vážně? Nenaúčtují si dnes headhuntemi za "uložení" jediného špičkového absolventa víc? Přitom smlouva Home Creditu umožňuje, aby vypsál podle své potřeby například témata diplomových prací či softwarových projektů a má i možnost studenta, který na nich bude pracovat, vést. Tedy prověřit si jeho schopnosti lépe, než by umožňovala zkušební doba, kdy už by ho musel platit. A výsledky práce může samozřejmě využít. K tomu má právo na propagaci na akcích fakulty, smí navrhnout náměty přednášek i celé předměty. To vše za bratra 3500 dolarů. To, že se tak levně prodává jedna z nejprestižnějších fakult v zemi, je smutné, o celé univerzitě to lze říct také. Přitom partnerskou firmu řídí a spoluvlastní miliardář Jiří Šmejck, sám absolvent matfyzu. Proč vlastně čeští boháči, kteří se jménem mezi západními "kolegy" neztratí, nemají jejich velkorysost?

Univerzita zrušením smlouvy přišla možná i o několik milionů korun. Zmíněných 1,5 milionu korun, které měla dostat, nemělo být konečnou částkou. "Můj odhad je, že když se vše sečte, mělo by za tři roky jít o částku minimálně v řádu více jednotek milionů korun. Chci ale věřit tomu, že pokud se podaří přilákat a zaplatit další špičkové zahraniční vědce, mohli bychom se bavit i o větších částkách," uvedl univerzitní kancléř Milan Prášil ještě před zrušením smlouvy.

Milionové dary pro české univerzity přitom nejsou příliš běžné. Obdobné částky od soukromých sponzorů získává z oslovených univerzit jen Vysoká škola ekonomická v Praze, tamní dary se podle mluvčí Marty Mlynářové pohybují v rozmezí od dvou set tisíc po několik milionů korun.

Jiné univerzity se však zpravidla pohybují v nižších částkách. Například Vysoké učení technické v Brně prý obvykle ze soukromé sféry získává dary v řádu jednotek až stovek tisíc korun.

S příspěvím Jakuba Hellera

Glosy: Luděk Vainert

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci, děkujeme.

Newsletter

Týden v komentářích HN

Máte zájem o informace v širších souvislostech?

„Rozhodnutí společnosti Home Credit pouze urychlilo řešení, ke kterému Univerzita Karlova směřovala, a to v této spolupráci nepokračovat,“ oznámil rektor Tomáš Zima.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66657780-spoluprace-univerzity-karlovy-a-home-credit-konci-driv-nez-zacala>

Kauza Univerzita Karlova a Home Credit aneb Jak nesmyslná diskuse zastřela podstatu problému

11.10.2019 reflex.cz str. 00 Komentáře

Viliam Buchert

Umíte si představit, co by se stalo, kdyby se objevily informace, že telekomunikační gigant Huawei, který je podezřelý z toho, že jde na ruku totalitní čínské vládě, u nás sponzoruje některé vysoké školy? Rozpoutalo by to peklo. Huawei je přitom partnerem desítek univerzit po celém světě, od Kanady až po Velkou Británii. U nás se v minulých dnech řešil také problém partnerství slavné školy (Univerzita Karlova) a známé firmy (Home Credit, která patří do skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera). Dohoda zkrachovala. Diskusi o ní totiž provázela celá série nesmyslů a účelových tvrzení.

Po kauze Čapí hnízdo a v mezidobí, kdy národ řeší úspěchy i „zločiny“ zemřelého zpěváka Karla Gotta, se v médiích široce řešil problém kolem smlouvy slovatné Univerzity Karlovy a firmy Home Credit. Kritici dohody hovořili o tom, že tato společnost je nedůvěryhodná, že posílá i sociálně slabé lidi do exekucí a že její podnikání například v Číně, by mohlo ohrozit svobodné akademické bádání na univerzitě. Ze smlouvy proto nakonec sešlo, ve čtvrtek od ní Home Credit odstoupil.

Dohodu na veřejnosti nedokázal obhájit ani rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima, který se zalekl kritiků. Dovolím si ale tvrdit, že nejslavnější česká škola se u toho potácí v balastu a její levá ruka neví, co dělá pravá. Stačí se podívat na některé výstupy UK.

Dobry i špatny Home Credit

Už od roku 2011 Univerzita Karlova (konkrétně **Fakulta sociálních věd**) zveřejňuje každoročně společně s organizací EEIP (Ekonomické expertízy, investiční poradenství) takzvaný „Navigátor bezpečného úvěru“. To je index porovnávající míru možného rizika úvěru u jednotlivých bankovních a nebankovních poskytovatelů. Ten poslední byl zveřejněn 17. prosince 2018 a v podstatě většinu výhrad, které se proti Home Creditu teď objevily, vyvrací. Jen připomínám: Výhrady akademiků i studentů UK proti firmě vyvrací vlastní výzkum UK. Rozumí tomu někdo?

Index, na kterém Univerzita Karlova léta spolupracuje, například tvrdí, že služby Home Creditu patří v Česku mezi nejbezpečnější. U kategorie mikroúvěrů na 5000 korun (právě ty si berou často málo majetní lidé, kteří se pak mohou dostat do velkých nesnází) se doslova píše: „Suverénními vítězi v kategorii je trojice Česká spořitelna (produkt Peníze na klik), Home Credit (půjčka Kamali) a ČSOB (produkt Půjčka po ruce), které nabízejí suverénně nejlepší cenu včetně poplatku za případné prodloužení a poskytují úvěry s nejtransparentnějšími podmínkami.“ Pikantní je, že garantem indexu je respektovaný ekonom Michal Mejstřík, profesor financí a bankovníctví na Univerzitě Karlově v Praze. Takže jeden akademik univerzity křičí, že Home Credit nemá kredit a není možné s ním uzavřít smlouvu, další tvrdí opak.

K podobným závěrům jako Navigátor bezpečného úvěru dospěl i „Index odpovědného úvěrování“, který sestavuje nezisková organizace Člověk v tísni. Tu rozhodně nelze podezírat z toho, že by jakkoli a kdykoli fandila skupině PPF. Člověk v tísni ale zařadil v červnu letošního roku Home Credit mezi pět nejodpovědnějších poskytovatelů úvěrů u nás, až za ním jsou některé velké banky.

Jistě, za Home Creditem se táhnou z minulosti kontroverze, protože kdysi společnost využívala rozhodčí doložky, na jejichž základě měla možnost jednodušeji dávat na klienty exekuci. Jenže soudy pak označily jednání firmy za protiprávní a rozhodčí doložky za neplatné. Navíc zákon č. 257 z roku 2016 o spotřebitelských úvěrech trh daleko více reguluje a straní zákazníkům. Situace se tedy i v případě Home Creditu změnila, na což ale jeho kritici nebrali ve sporu o smlouvu s univerzitou ohled. Budiž, je to jejich názor. Jen by bylo dobré hodnotit situaci podle současného reálného stavu, ne podle ideologie, kterou kdo vyznává.

Pozoruhodné navíc je, že když se podrobněji probíráte seznamem mnoha partnerů a sponzorů jednotlivých fakult Univerzity Karlovy, najdete zde i nejrůznější farmaceutické či těžební společnosti, některé korporáty, ale i nadace a neziskové organizace, které mají za sebou často ještě větší kontroverze než Home Credit. O tom se ale na školách cudně mlčí, protože peníze už plynou.

Co s Čínou?

Kritikům dohody univerzity a Home Creditu se také nelíbilo, že v jejich závěrečných ustanoveních se psalo, že „strany se zavazují zdržet všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“. Někdo si to přeložil tak, že když Home Credit podniká ve velkém v Číně, tak by za to nesměl být na akademické půdě kritizován. Pochybuji ale o tom, že by si akademici a studenti nechali sáhnout na své právo svobodně vyjadřovat jakýkoli názor. Od toho přece máme právě vysoké školy, aby se na nich třídily různé postoje a názory.

Existuje například web Sinopsis, na kterém se podílí i Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a jeho hlavními autory jsou významní sinologové, jako Olga Lomová a Martin Hála. Ti často a ostře kritizují současný režim v Číně a někdy také společnost Home Credit. Těžko předpokládat, že by zmíněná firma dokázala přes smlouvu se školou zastavit tuto kritiku. To by byla sebevražedná mise.

Podstata problému je jinde

Spor univerzity a Home Creditu ale poukázal na daleko závažnější a dlouhodobý problém. Jak se ukazuje, zejména kvůli financování vědy a výzkumu, se většina vysokých škol neobejde bez spolupráce s komerčními partnery. Najít ideální polohu a stav, ve kterém by byly respektovány akademické svobody a současně bylo vyhověno zájmům firem, může být skutečně složité. Musí se v tom hledat cesta, která vyhovuje všem, ne jenom jedné straně. Byznys má své zájmy a vlivové sféry a školy mají svoji vlastní taktiku, jak peníze získat, protože zejména na těch veřejných, jich bude vždy nedostatek. Přitom není žádný důvod, aby sem peníze sypal jen stát z peněz daňových poplatníků. To je naivní představa odpovídající minulého století. Měla by to být kombinace financování z různých zdrojů. Podobné je to v kultuře a umění či při ochraně a údržbě památek.

V případě Univerzity Karlovy a Home Creditu se to nepodařilo. Škoda pro obě strany. Pokud bych měl mít zásadní připomínku k plánované a neuskutečněné dohodě, ta by směřovala jinam, než se v posledních dnech objevovalo na veřejnosti. Home Credit je vysoce výkonná a úspěšná firma, dávat proto nejslavnější české vysoké škole jen půl milionu ročně, to je málo. Mělo to být daleko více peněz a záměrem mělo být financování několika zcela konkrétních programů, které by pozvedly vzdělanost u nás. To úplně v plánu nebylo. Třeba se to podaří jinde. Bez humbuku a vášní, bez ideologické zaujatosti a s rozmyslem.

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/97898/kauza-univerzita-karlova-a-home-credit-aneb-jak-nesmyslna-diskuse-zastrele-podstatu-problemu>

Společnost Home Credit si za krach smlouvy s Univerzitou Karlovou může sama

11.10.2019 forum24.cz str. 00

Společnost Home Credit, vlajková loď finanční skupiny PPF Petra Kellnera, odstoupila od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Nechce prý být vtahována do iracionálních debat, které oba subjekty poškozují. Jenže za její krach si do značné míry může sama, a to nejen podceněnou komunikací.

Jistě neplánovanou mediální pozornost vyvolala tříletá rámcová partnerská smlouva, kterou podepsal rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima se společností Home Credit, zastoupenou Jiřím Šmejcem. Zahrnovala spolupráci v oblasti vzájemné marketingové propagace, grantových a stipendijních programů. Součástí smlouvy byl finanční dar v minimální výši 1,5 milionu korun.

Podcenění situace

Spolupráce soukromých firem s vysokoškolským sektorem není neobvyklá a v obecné rovině je žádoucí. Vyplatí se oběma stranám. Pro školy znamená přísun peněz, které může využít na rozvoj výzkumu a vzdělávání. Firmy si těmito bohubilými aktivitami zlepšují mediální obraz, nebo přímo spolufinancují odbornou výuku svých budoucích spolupracovníků.

V tomto směru není nováčkem ani Home Credit, jeden z největších poskytovatelů nebankovních půjček na světě. Bez povšimnutí prošly jeho menší sponzorské dary nejen jiným vysokým školám, ale i Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jak je tedy možné, že tak prudkou odezvu vyvolala smlouva doprovázená nijak závratnou částkou půl milionu korun ročně pro slovnou instituci s rozpočtem 11 miliard korun?

Příčin by se našlo víc, ale spíš je překvapující, že pravděpodobnost takového vývoje podcenily oba subjekty. Provázely ji totiž rozporuplné okolnosti vyvolávající atmosféru nedůvěry, ačkoli některé reakce se možná mohly zdát až příliš vyostřené.

Především došlo ke komunikačnímu šumu, když se o podpisu smlouvy dozvěděla drtivá většina zástupců univerzity z médií, a to i těch fakult, jichž by se měla týkat následující spolupráce. Peníze měly putovat na konto Matematicko-fyzikální fakulty UK a Institutu ekonomických studií. Vedení univerzity později přiznalo „nedorozumění v hektické komunikační situaci“, že mělo o detailech smlouvy informovat včas a podrobněji, jenže to už byl oheň na střeše.

Hlavní partner za „drobné“

Proti uzavřenému partnerství protestovali zástupci některých fakult, ale i stovky studentů, kteří vyzvali rektorát, aby od smlouvy odstoupil a aby se jí zabýval akademický senát, který však nemá schvalování smluv ve své kompetenci.

Otazníky vyvolalo už jen povýšení spolupráce s Home Credit na úroveň hlavního partnera univerzity, což působilo i vzhledem k výši finančního daru poněkud nadneseně. Kritici namítali, že nejstarší české univerzita prodává svoje jméno za „drobné“ za tak výlučné postavení.

Hlavní zádrhel však nastal v jiné souvislosti. Společnost Home Credit se opakovaně dostala do sporu s projektem Sinopsis pod Ústavem Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Sinologové účastníci se v tomto projektu informují o dění v Číně z pohledu čínských, českých a světových médií.

Poslední kontroverze se sinology Univerzity Karlovy se odehrála „shodou okolností“ začátkem září, tedy několik týdnů před podpisem smlouvy. Sinopsis otevřel problém podnikání Home Credit v Číně, kde má 51 milionů klientů.

Spor o byznys v Číně

„V poslední době se v Číně množí články, které upozorňují na nekalé praktiky této firmy,“ uvedla sinoložka Lomová. Podle analýzy, kterou Sinopsis v té době zveřejnil, je podnikání Home Credit v Asii založené na skrytých poplatcích, na které nejsou lidé náležitě upozorněni. Na byznysový model firmy v Číně podle analýzy nahlíží řada čínských finančních komentátorů jako na značně rizikový. Home Credit se podle nich ve velkém orientuje na zákazníky, kde je silné riziko nevymahatelnosti dluhu. Firma je prý proto kontroverzní i v česko-čínských politických vztazích.

Skupina PPF se tehdy důrazně ohradila. „Články vypovídají o základní neznalosti principů finančního podnikání. Lidé ze Sinopsis tak definitivně potvrdili, že jim nejde o fakta, ale pouze o manipulaci, poškozování dobrého jména společnosti Home Credit a skupiny PPF a šíření lživých informací,“ uvedla v prohlášení a napadá sinology z nepřesného překladu textů.

Na Twitteru ještě PPF přitvrdila stylem, který o to více rezonuje v současné situaci. „V rámci akademických diskusních svobod je možné tolerovat ledacos, ale žurnalistika má vycházet z přesných a prokazatelných faktů. Způsob, jakým zdrojuje své informace Sinopsis, odpovídá práci fake news serverů,“ uvedla 3. září.

Nepoškozovat dobré jméno

Takto vyostřená polemika Kellnerovy společnosti se sinology z Univerzity Karlovy byla záramována bodem podepsané smlouvy, ve kterém se „obě strany zavazují zdržet všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst obou stran“. Obě strany se mohou stokrát dušovat, že jde o běžné ujednání, ale nepoužívá se vždycky a všude.

Odtud není daleko k obavám, že hrozí omezování akademických svobod, což obě strany popírají. Je však těžko vysvětlitelné, že je tato smlouva uzavřena s tímto ustanovením právě s touto firmou a ve výše uvedených i časových souvislostech. To opravdu nikomu nedošlo, že to může působit přinejmenším podivně?

Navíc je všeobecně známo, že PPF tvrdě prosazuje své obchodní zájmy v Rusku a Číně, což sice dělá i řada západních firem, ale tuzemské podmínky jsou specifické. Nejbohatší muž v zemi Petr Kellner podle osobního svědectví marketingového experta Martina Jaroše považuje za největší zahraničněpolitický úspěch země od roku 1989 dvoudenní návštěvu čínského prezidenta v Praze. K prosazení svého byznysu v Číně využívá vysoce postavené politiky v čele s prezidentem Milošem Zemanem.

Proto se nelze stoprocentně vyhnout podezření, že si chtěl Home Credit vylepšit sponzorskou smlouvou kredit právě na Univerzitě Karlově, kde se nachází největší ohnisko jeho kritiky. Jakékoli odmítání takového „paranoidního“ uvažování, jak dnes tvrdí zástupci firmy, se chtě nechtě dostává do konfrontace s její obdobně „paranoidní“ demonizací projektu Sinopsis. Konflikt zájmů je patrný a reakci mohli čekat.

Slavnostní zasedání při příležitosti 670. výročí založení Univerzity Karlovy / FOTO: ČTK

URL| <https://www.forum24.cz/spolecnost-home-credit-si-za-krach-smlouvy-s-univerzitou-karlovou-muze-sama/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

forum24.cz

Kauza Univerzita Karlova a Home Credit aneb Jak nesmyslná diskuse zastřela podstatu problému

Umíte si představit, co by se stalo, kdyby se objevily informace, že telekomunikační gigant Huawei, který je podezřelý z toho, že jde na ruku totalitní čínské vládě, u nás sponzoruje některé vysoké školy? Rozpoutalo by to peklo. Huawei je přitom partnerem desítek univerzit po celém světě, od Kanady až po Velkou Británii. U nás se v minulých dnech řešil také problém partnerství slavné školy (Univerzita Karlova) a známé firmy (Home Credit, která patří do skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera). Dohoda zkrachovala. Diskusi o ní totiž provázela celá série nesmyslů a účelových tvrzení.

Po kauze Čapí hnízdo a v mezidobí, kdy národ řeší úspěchy i „zločiny“ zemřelého zpěváka Karla Gotta, se v médiích široce řešil problém kolem smlouvy slavné Univerzity Karlovy a firmy Home Credit. Kritici dohody hovořili o tom, že tato společnost je nedůvěryhodná, že posílá i sociálně slabé lidi do exekucí a že její podnikání například v Číně, by mohlo ohrozit svobodné akademické bádání na univerzitě. Ze smlouvy proto nakonec sešlo, ve čtvrtek od ní Home Credit odstoupil.

Dohodu na veřejnosti nedokázal obhájit ani rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima, který se zalekl kritiků. Dovolím si ale tvrdit, že nejslavnější česká škola se u toho potácí v balastu a její levá ruka neví, co dělá pravá. Stačí se podívat na některé výstupy UK.

Dobrý i špatný Home Credit

Už od roku 2011 Univerzita Karlova (konkrétně **Fakulta sociálních věd**) zveřejňuje každoročně společně s organizací EEIP (Ekonomické expertízy, investiční poradenství) takzvaný „Navigátor bezpečného úvěru“. To je index porovnávající míru možného rizika úvěru u jednotlivých bankovních a nebankovních poskytovatelů. Ten poslední byl zveřejněn 17. prosince 2018 a v podstatě většinu výhrad, které se proti Home Creditu teď objevily, vyvrací. Jen připomínám: Výhrady akademiků i studentů UK proti firmě vyvrací vlastní výzkum UK. Rozumí tomu někdo?

Index, na kterém Univerzita Karlova léta spolupracuje, například tvrdí, že služby Home Creditu patří v Česku mezi nejbezpečnější. U kategorie mikroúvěrů na 5000 korun (právě ty si berou často málo majetní lidé, kteří se pak mohou dostat do velkých nesnází) se doslova píše: „Suverénními vítězi v kategorii je trojice Česká spořitelna (produkt Peníze na klik), Home Credit (půjčka Kamali) a ČSOB (produkt Půjčka po ruce), které nabízejí suverénně nejlepší cenu včetně poplatku za případné prodloužení a poskytují úvěry s nejtransparentnějšími podmínkami.“ Pikantní je, že garantem indexu je respektovaný ekonom Michal Mejstřík, profesor financí a bankovníctví na Univerzitě Karlově v Praze. Takže jeden akademik univerzity křičí, že Home Credit nemá kredit a není možné s ním uzavřít smlouvu, další tvrdí opak.

K podobným závěrům jako Navigátor bezpečného úvěru dospěl i „Index odpovědného úvěrování“, který sestavuje nezisková organizace Člověk v tísni. Tu rozhodně nelze podezírat z toho, že by jakkoli a kdykoli fandila skupině PPF. Člověk v tísni ale zařadil v červnu letošního roku Home Credit mezi pět nejodpovědnějších poskytovatelů úvěrů u nás, až za ním jsou některé velké banky.

Jistě, za Home Creditem se táhnou z minulosti kontroverze, protože kdysi společnost využívala rozhodčí doložky, na jejichž základě měla možnost jednodušeji dávat na klienty exekuci. Jenže soudy pak označily jednání firmy za protiprávní a rozhodčí doložky za neplatné. Navíc zákon č. 257 z roku 2016 o spotřebitelských úvěrech trh daleko více reguluje a straní zákazníkům. Situace se tedy i v případě Home Creditu změnila, na což ale jeho kritici nebrali ve sporu o smlouvu s univerzitou ohled. Budiž, je to jejich názor. Jen by bylo dobré hodnotit situaci podle současného reálného stavu, ne podle ideologie, kterou kdo vyznává.

Pozoruhodné navíc je, že když se podrobněji probíráte seznamem mnoha partnerů a sponzorů jednotlivých fakult Univerzity Karlovy, najdete zde i nejrůznější farmaceutické či těžební společnosti, některé korporáty, ale i nadace a neziskové organizace, které mají za sebou často ještě větší kontroverze než Home Credit. O tom se ale na školách cudně mlčí, protože peníze už plynou.

Co s Čínou?

Kritikům dohody univerzity a Home Creditu se také nelíbilo, že v jejich závěrečných ustanoveních se psalo, že „strany se zavazují zdržet všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“. Někdo si to přeložil tak, že když Home Credit podniká ve velkém v Číně, tak by za to nesměl být na akademické půdě kritizován. Pochybuji ale o tom, že by si akademici a studenti nechali sáhnout na své právo svobodně vyjadřovat jakýkoli názor. Od toho přece máme právě vysoké školy, aby se na nich tříbily různé postoje a názory.

Existuje například web Sinopsis, na kterém se podílí i Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a jeho hlavními autory jsou významní sinologové, jako Olga Lomová a Martin Hála. Ti často a ostře kritizují současný režim v Číně a někdy také společnost Home Credit. Těžko předpokládat, že by zmíněná firma dokázala přes smlouvu se školou zastavit tuto kritiku. To by byla sebevražedná mise.

Podstata problému je jinde

Spor univerzity a Home Creditu ale poukázal na daleko závažnější a dlouhodobý problém. Jak se ukazuje, zejména kvůli financování vědy a výzkumu, se většina vysokých škol neobejde bez spolupráce s komerčními partnery. Najít ideální polohu a stav, ve kterém by byly respektovány akademické svobody a současně bylo vyhověno zájmům firem, může být skutečně složité. Musí se v tom hledat cesta, která vyhovuje všem, ne jenom jedné straně. Byznys má své zájmy a vlivové sféry a školy mají svoji vlastní taktiku, jak peníze získat, protože zejména na těch veřejných, jich bude vždy nedostatek. Přitom není žádný důvod, aby sem peníze sypal jen stát z peněz daňových poplatníků. To je naivní představa odpovídající minulého století. Měla by to být kombinace financování z různých zdrojů. Podobné je to v kultuře a umění či při ochraně a údržbě památek.

V případě Univerzity Karlovy a Home Creditu se to nepodařilo. Škoda pro obě strany. Pokud bych měl mít zásadní připomínku k plánované a neuskutečněné dohodě, ta by směřovala jinam, než se v posledních dnech objevovalo na veřejnosti. Home Credit je vysoce výkonná a úspěšná firma, dávat proto nejslavnější české vysoké školy jen půl milionu ročně, to je málo. Mělo to být daleko více peněz a záměrem mělo být financování několika zcela konkrétních programů, které by pozvedly vzdělanost u nás. To úplně v plánu nebylo. Třeba se to podaří jinde. Bez humbuku a vášní, bez ideologické zaujatosti a s rozmyslem.

URL <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/97898/kauza-univerzita-karlova-a-home-credit-aneb-jak-nesmyslna-diskuse-zastrela-podstatu-problemu.html>

Peníze ve zdravotnictví

11.10.2019 ČT 24 str. 01 22:00 Události, komentáře

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Téměř 5 miliard korun navíc pro české zdravotnictví v příštím roce. Tak zní dohoda po jednání zdravotnických expertů hnutí ANO a komunistů. Dál taky platí, že se z rezerv pojišťoven rozdělí ještě šest miliard. KSČM růstem prostředků na zdravotnictví podmiňovala podporu státního rozpočtu.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Kompenzace za těch 1 500 Kč plošně, co stát jsme se domluvili, pro všechny státní zaměstnance. Plus navýšení tý domácí péče.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Pokud dojde, dojde k takovéto dohodě, tak doporučím výkonnému výboru naší strany, aby dal souhlas s prvním čtením státního rozpočtu.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A hostem ve studiu je teď Helena Rögnerová, náměstkyně ministra zdravotnictví pro ekonomiku a zdravotní pojištění, dobrý večer.

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Dobrý večer.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A ve spojení s námi je taky Vlastimil Válek, poslanec TOP 09, člen zdravotnického výboru Sněmovny, dobrý večer do Brna.

Vlastimil VÁLEK, poslanec /TOP 09/

Hezký krásný večer do Prahy.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Slyšeli jsme tedy požadavky KSČM. Úhradová vyhláška není podle této strany v pořádku. Není dostačující. Všechno se zdražuje, rostou náklady, tudíž by se měl změnit i tento dokument. Měl by, paní náměstkyně?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Tak po dnešním jednání se došlo k závěru, že je určitým kompromisem ještě do úhradové vyhlášky sáhnout, a sice zejména na kompenzaci rozhodnutí tripartity o navýšení těch platů pro celou státní sféru, vlastně zdravotníky nevyjímaje, 1 500 Kč. A to je něco, co se nevědělo na začátku dohodovacího řízení, takže ten požadavek je celkem logický.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pane poslanče Válku, podle vás by se úhradová vyhláška měla znovu otevírat a měnit?

Vlastimil VÁLEK, poslanec /TOP 09/

Já nevím, jestli se bude znovu otevírat a měnit úhradová vyhláška, ale bezesporu je v ní co zlepšovat, protože ne všechny zdravotnické zařízení a ne všechny ty skupiny, které se podílely na dohodovacím řízení o úhradové vyhlášce odcházely spokojené, někteří byli velmi nespokojeni a musím říct, že pokud bude v tomto znění platit úhradová vyhláška, tak ministerstvo zdravotnictví velmi dobře ví, že část přímo řízených organizací v příštím roce skončí v minusu.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Krizový štáb, takzvaný krizový štáb pro zdravotnictví požaduje až 13 miliard korun navíc, které podle něj zdravotnictví potřebuje, tvrdí, že je na pokraji kolapsu, nebo že už kolabuje. Pojišťovny nakonec souhlasily se šesti miliardami korun, které uvolní ze svých rezerv plus k tomu máme ještě těch 5 miliard, o kterých se ještě premiér bude s ministrem zdravotnictví dohadovat, kde je tedy vzít, ale tak to máme celkem zhruba 11 miliard. Má se v takovém rozsahu sahat na peníze z těch rezerv pojišťoven, nebylo by lepší nechat si je třeba na časy, kdy se ze zdravotního pojištění nebude vybírat tolik peněz jako teď?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Tak určitě je nutné rezervy vytvářet, protože to jsme zkusili v minulé krizi, a kdyby ty rezervy nebyly, tak by zdravotnictví, které je zvyklé nesnižovat, prostě jakmile se tam jednou peníze dají, tak už tam zůstávají a ta péče by se musela omezovat, což by se velmi neblaze dotklo i pacientů, takže potřebujeme rezervy. Tento zásah...

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Takže vy byste byla spíš uvážlivá v tom rozouštění rezerv?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Takhle určitě nerozpouštět rezervy, tento zásah, který se zřejmě provede, znamená, že se ty rezervy nebudou zvyšovat a že se do nich mírně sáhne, ale ne to, co chtěli odboráři, aby se půlka rezerv vzala a jeden rok se rozpustila, to by nebylo možné.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

To je podle vás tedy úplně nereálný požadavek, těch 13 miliard, se kterými krizový štáb počítal?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Tak oni chtěli původně 20, 25, a tak dále, takže teď máme 6 miliard slíbených na nějaké programy a na speciální vyhodnocení, které provedou zdravotní pojišťovny. I třeba na to, co říkal pan profesor Válek, aby zohlednily některé nemocnice, které mají třeba nadprodukcí. A nejsou dobře hodnoceny, tak to všechno je možné z těch šesti miliard. A k tomu máme nový požadavek, který je nějakým kompromisem a bude znamenat navýšení do úhradové vyhlášky.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pane poslanče Válku, jaký je váš názor na rozpouštění, postupné rozpouštění rezerv pojišťoven a co vy osobně říkáte tomu požadavku krizového štábu?

Vlastimil VÁLEK, poslanec /TOP 09/

Podle mého názoru se ty rezervy postupně rozpouštět musí a musí se rozpouštět ruku v ruce s reformou zdravotní péče. Úhradová vyhláška jako taková je něco, co je naprosto nefunkční a je to podle mého názoru přežitek. Protože není možné, není možné, aby managementy nemocnic, aby ekonomičtí náměstkové plánovali vždycky rok dopředu, jak budou hospodařit a netušili, jak bude vypadat nová úhradová vyhláška. To je naprosto fatální pro zdravotnictví, a to navýšení, ke kterému došlo, to je vlastně de facto napravení určité chyby, kterou udělal premiér, udělal ji opakovaně, že poté, co poskytovatelé a pojišťovny dospěli k nějakému kompromisu, který byl, řekněme, ne úplně optimální, ale existoval, tak navýšil premiér platy, ustoupil jakémusi tlaku, prosím, ale toto nerefletovala úhradová vyhláška. Je potřeba připomenout, že to, co se stalo už loni, je to jeden z důvodů, proč řada nemocnic je ve velmi špatné finanční situaci. Je to jeden z důvodů, proč se dramatickým způsobem prodlužuje splatnost fakult všech zdravotnických zařízení, většina faktur je po splatnosti a je to jeden z důvodů, proč se prohlubuje vnitřní zadlužení nemocnic, nejenom přímo řízených nemocnic a ty rezervy pojišťovny by měly vést k tomu, že se provede restart systému a že se opravdu udělá konečně nějaká rozumná reforma zdravotní péče.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Paní náměstkyně, vy souhlasíte s tím, že je těžké odhadovat rok dopředu, jak asi ta nemocnice bude hospodařit?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Tak samozřejmě, že by bylo nejlepší, kdybychom měli nějaký plán na 3 roky a mohli jsme se podle něho řídit. To zatím reálně není, ale nemocnice v posledních letech rostou každý rok a ten růst se zvyšuje, takže dneska to je skoro 30 miliard, minulý rok to bylo 20, a to jsou velká čísla, takže to není žádné drama. A co je nového, tak úhradová vyhláška by měla mít nějaký základ, nemělo by to být něco, co nemohou pojišťovny navýšit. Ony v minulosti si stěžovaly, že všechny peníze jim vezme úhradová vyhláška, dneska říkáme šest miliard navíc a vy je rozdělíte podle toho, jak budete pocíťovat nedostatek péče nebo jiné programy, které chcete podpořit.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Já jsem tu otázku kladla schválně a ptám se na vaši zkušenost, protože jste poměrně dlouhou dobu řídila velkou pražskou nemocnici, motolskou.

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

To je pravda, to je pravda, taky jsem ji dostávala z velmi těžkých dluhů, takže samozřejmě já nesouhlasím s tím, aby byly plošně navyšovány platy, protože jsem si to sama zažila, vy potřebujete ty zaměstnance motivovat a plošné zvyšování platů nikdy nemotivuje správně zaměstnance.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

My se teď obrátíme na Martina, ten tady má svého hosta a společně nám řeknou něco podrobnějšího, jak k příjmům, tak k výdajům nemocnic, ale i k tomu, jak je vlastně dlouho ještě ten současný systém vůbec udržitelný.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Díky moc, Marcelo, tím hostem je Pavel Hroboň, analytik z Advance Healthcare Institute, který spolupracuje s Institutem ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Pavel HROBOŇ, Advance Healthcare Institute

Dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Vy jste zkoumali scénáře, jak se budou vyvíjet příjmy a výdaje zdravotnictví a předpokládám, že na tomhletem prvním grafu asi si ukážeme jedno to kritérium, které možná na tom není přímo zmíněné, ale je důležité pro tahle ta čísla, a to je demografie, je to tak?

Pavel HROBOŇ, Advance Healthcare Institute

Přesně tak. To, že se stárnutím obyvatelstva budeme potřebovat více zdravotní péče pro starší občany je celkem zjevné. To, co už není tak úplně zjevné, je, jakým způsobem se stárnutí obyvatelstva projeví na příjmech veřejného zdravotního pojištění, protože naprostou většinu příjmů platí ekonomicky aktivní obyvatelstvo jako odvody na veřejné zdravotní pojištění, a to je ta oranžová část populace, kterou tady vidíme a která v dnešní době je jenom o trošku menší než počet lidí, kteří už nejsou ekonomicky aktivní nebo ještě nejsou ekonomicky aktivní a za které teda platí stát, ale ne v takové výši, jako odvádějí ti ekonomicky aktivní. No a přesně tenhle poměr se nám bude významným způsobem měnit, takže je vidět na té zmenšující se oranžové části, bude mít stále méně a méně lidí, kteří jsou ve věku, kdy pracují a kteří tedy odvádějí peníze do zdravotnictví. A tohle bude mít významný dopad na příjmy.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Je to víceméně jedna ku jedné, to znamená, když se bude zvyšovat podíl těch, kteří nebudou odvádět nebo bude klesat lépe řečeno podíl těch, kteří budou odvádět zdravotnické pojištění, dostane se ten systém v nějakém konkrétním roce do dluhů, protože teď je v přebytku, je to tak? Ta přímá úměra.

Pavel HROBOŇ, Advance Healthcare Institute

Ten systém se dostane díky stárnutí populace a dalším faktorům postupně do dluhů, ale samozřejmě není možné říci kdy. My jsme pracovali se 2 modely, vůbec na ta čísla se můžeme dívat díky iniciativě Hospodářské komory, která vyvolala diskusi o tom, co nás čeká v budoucnu. V případě financování zdravotnictví. A ty modely vznikly dva. Jeden z nich vzniknul ÚZISu, to je ústav pro zdravotnické informace a statistiku. Druhý, jak jste zmiňoval, na Univerzitě Karlově. Ale co bych chtěl zdůraznit, je, jsou to modely, které predikují dnešní trendy. Zpracovávaly je ÚZIS už a Univerzita Karlova, nikoliv Sibyla, nikoliv delfská věštitelna. To znamená, že nemůžeme říci, jestli přesně v roce 22, 24 nebo někde jinde, dojde k tomu protnutí příjmů a výdajů.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Nicméně tady ten průnik, který vychází z roku, dejme tomu, polovina roku 2019 až 20 až, dejme tomu, rok 2022. to je ten interval, kdy očekáváte změnu minimálně tedy?

Pavel HROBOŇ, Advance Healthcare Institute

Bude to velmi pravděpodobně v průběhu příštích pěti let, záleží samozřejmě na politických rozhodnutích. Kdyby například odbory získaly všechny peníze, které chtěly už letos do zdravotnictví, tak by výdaje převýšily příjmy už v tomto roce.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Co se týče zaměstnanosti a nezaměstnanosti. Teď se těšíme vysoké zaměstnanosti tedy, jak se začne právě tehle poměr měnit v souvislosti s tím, když pravděpodobně v budoucnu tady vzhledem k tomu, že máme rekordně nízkou nezaměstnanost v rámci Evropské unie, počet nezaměstnaných začne růst?

Pavel HROBŇ, Advance Healthcare Institute

Má to samozřejmě velký dopad, ten předchozí obrázek ukazoval nějaký postupný vývoj, reálný vývoj takový nebude. Samozřejmě ekonomika v určité době roste, v určité době se ochlazuje. Teď máme za sebou významnou fázi růstu, čeká nás tedy pravděpodobně nějaké ochlazení. Zase nikdo nevíme, kdy. Tady je modelováno od roku 2023, což je v souladu s nějakou perspektivou Ministerstva financí, ale samozřejmě ani Ministerstvo financí neví, kdy k ochlazení dojde. Nicméně až k němu dojde, bude znamenat určitý výpadek, ten výpadek je tady ukázán a není to modelace, kterou bychom si nějakým způsobem vymysleli. My jsme použili stejné parametry ekonomického ochlazení, jaké používá Česká národní banka pro ty takzvané zátěžové testy bank. A tady vidíte na těch číslech, o jaký výpadek v příjmech se bude jednat. To, co je důležité, je dát si tahle čísla do poměru s celkovými náklady na zdravotnictví. Probíhá tu diskuse o nějakých zůstatcích na účtech zdravotních pojišťoven, je potřeba si říci, že tyto zůstatky, tyto rezervy rozhodně nestačí na financování celého zdravotnictví. Ale kde mohou dobře pomoci, je právě ta situace, když dojde k ekonomickému ochlazení, tak oni mohou vyrovnat aspoň po určitou dobu ten výpadek. Tohle jsme jasně viděli právě v roce 2008, ta situace byla velmi podobná v roce 2009 a 2010, kdy se ekonomika ochlazovala, jsme byli velmi rádi, že máme trezory ve zdravotnictví, naše zdravotnictví se nemuselo uskromňovat.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Co se týče odvodů jako takových, abychom hovořili v absolutních číslech, jak se to projeví v jejich výši tedy?

Pavel HROBŇ, Advance Healthcare Institute

My jsme udělali určitou modelaci, kdy jsme vycházeli z toho, pokud by ten rozdíl, který vznikne v budoucnu mezi příjmy a mezi výdaji, měl být pokryt pouze odvody právě ekonomicky aktivního obyvatelstva. Ty jsou dneska stanoveny na 13 a půl procentech, kde teda předpokládáme, že budou stále ještě stačit po dobu několika let, ale dlouhodobě, a tady už je dlouhodobá projekce, nikoliv pouze do roku 2030, dlouhodobě, kdyby tyto odvody měly nahradit celý ten výpadek mezi příjmy a výdaji, tak by vyrostly až někam k 25 procentům. A to upozorňuji, že z těch různých scénářů, které jsme zkoumali, tenhle byl nejvíc konzervativní. To znamená, předpokládali jsme tam nejmenší nárůst příjmů. Tohle je čistě ilustrativní záležitost, jinak je to samozřejmě naprostý ekonomický nesmysl, zvláště v České republice, která je ekonomikou orientovanou na vývoz. My kdybychom se takhle zdražili pracovní sílu, tak nám prostě vyrostou nezaměstnanost do obrovských výšin a celá ekonomika na tohle může zkolabovat. Takže tohle samozřejmě není žádný návod, tohle je pro mě jasný důkaz toho, že musíme začít diskutovat o tom, co uděláme s financováním zdravotnictví v budoucnu.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Pavel Hroboň, díky moc za interpretaci těchto čísel.

Pavel HROBŇ, Advance Healthcare Institute

Děkuju za pozvání.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

No my navazujeme na tu interpretaci čísel. Pane poslanče Válku, stačí podle vás do toho zdravotnického systému stále přidávat další a další peníze nebo je skutečně, už jste to ostatně sám naznačil, čas na nějakou zásadní reformu celé péče? A jak by měla vypadat?

Vlastimil VÁLEK, poslanec /TOP 09/

To jsou velmi těžké otázky. Tak je čas na zásadní reformu a nestačí pouze přidávat peníze. Já si myslím, že je potřeba zdůraznit, že největší skupina našich pojištěnců jsou takzvaní státní pojištěnci. A tady ten stát nemá žádný návrh a plán, jak valorizovat odvody za státní pojištěnce. Ten návrh, který se snaží prosadit a bude prosazovat TOP 09, právě kvůli tomu, aby byl ten odvod za státní pojištěnce rezistentní vůči ekonomickému stavu, vůči stavu hospodaření, je provázat ty odvody nebo platby za státní pojištěnce na jakousi aritmetickou, na jakýsi aritmetický průměr za 8 let nominálního růstu HDP. A tady toto postupně valorizovat. Domníváme se, že státní pojištěnci by měli mít ty odvody valorizované nebo stát by měl odvádět postupně více za své státní pojištěnce a ten úrok by měl být valorizován v závislosti na HDP v jakémisi rytmickém průměru. Ta restrukturalizace zdravotnictví z mého pohledu především znamená velmi vážnou diskusi, zda se dále budeme orientovat především na nemocniční péči. Je potřeba si říct, že ve většině zemí západní Evropy, ve Spojených státech, v Japonsku do nemocnice přichází pacient kompletně vyšetřený s jasnou diagnózou, kdy jeho léčba musí být prováděna na lůžku. U nás takováhle situace není, u nás do nemocnice přichází pacient, který má neurčité bolesti, a za hospitalizace se zjišťuje, co mu vlastně je. To vede k tomu, že máme obrovské množství pacientů vyšetřovaných za hospitalizace, poměrně dlouhé doby hospitalizace, obrovské množství nemocnic a lůžkový, lůžkové kapacity. To také vede k tomu, že je nedostatek zdravotníků a zdravotních sester. To si myslím, že jsou hlavní věci.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Necháme reagovat paní náměstkyni. Souhlasilo by ministerstvo například s odklonem od častých hospitalizací a přechodem k většímu podílu ambulantní péče, jak jsme teď slyšeli?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

To určitě, to je část reformy, kterou pan ministr už nastartoval. Podporuje...

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Kdy vidíme praktické výsledky?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Velmi brzy. To zdravotnictví není postaveno tak, aby se mohly dělat změny z roku na rok. Je, má velmi dlouhou brzdicí nebo startovací dráhu, jak to vezmeme. Už nyní probíhá reforma primární péče, jsou motivováni lékaři v primární péči, aby mnohem lépe vyšetřovali, aby se část právě jiných povinností převedla na ně. To znamená, jak onkologů, tak třeba chronicky nemocných, aby oni měli větší platbu za tu jejich aktivní účast v systému, aby opravdu byli tím nárazníkem, a to je začátek těch reformních kroků, které by určitě měly proběhnout.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A je tedy české zdravotnictví ve stavu těsně před kolapsem, jak tvrdí krizový štáb?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Já si myslím, že je naopak ve své velmi vrcholné formě. Samozřejmě největší problém máme s nedostatkem zaměstnanců, ale ten má dneska kdekdo, protože prostě, jak tady bylo zmiňováno, je nulová nezaměstnanost, a my máme hodně nemocnic na málo zdravotníků, zjednodušeně řečeno.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Takže optimalizovat síť?

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Asi i k tomu bude muset do budoucna dojít, třeba přetváření lůžek na následná lůžka nebo na sociální lůžka.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Dámo a pane, děkuju vám, že jste byli hosty Událostí, komentářů, a přeju pěkný večer.

Helena RÖGNEROVÁ, náměstkyně pro ekonomiku a zdravotní pojištění Ministerstva zdravotnictví

Děkujeme za pozvání.

Vlastimil VÁLEK, poslanec /TOP 09/

Krásný večer a slunečný víkend.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Jedno důležité téma za námi, jaká jsou před námi? Fenomén Karel Gott, proč si jeho písně notují i ti, kteří je nikdy neposlouchali? Zeptáme se Vladimíra 518 a Kovyho. Pak přivítáme tureckého velvyslance, téma je zřejmé - invaze jeho země do Sýrie. A nakonec přijde student, který vyhlásil veřejnou sbírku na Univerzitu Karlovu. Nejen to v dnešních Událostech, komentářích.

Univerzitní Credit

13.10.2019 ČT 1 str. 01 21:45 168 hodin

Kristina CIROKOVÁ, moderátorka

Dobry večer. Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima čelí kritice kvůli smlouvě s Home Creditem. Partnerství se společností, kterou většinově vlastní PPF Petra Kellnera uzavřel na konci září. Nejstarší a nejprestižnější české univerzity měla během tří let přinést 1 a půl milionu korun. Smlouva už neplatí. Po vlně kritiky ze strany akademiků i veřejnosti od ní firma Home Credit ve čtvrtek odstoupila. Kontrakt se nelíbil hlavně sinologům. Báli se, že kvůli pasáži o vzájemném nepoškození dobrého jména nebudou moci kritizovat aktivity PPF v Číně. To otevřelo i další téma, prorůstání čínského vlivu na univerzitu. Pokračují Jana Gerleová a Mario Kubaš.

Mario KUBAŠ, redaktor

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima a spolumajitel Home Creditu Jiří Šmejc při podpisu partnerské smlouvy. Krátce na to ale přichází ostrá kritika. Například profesor práva Jiří Přibáň se na protest rozhodl opustit čestnou radu absolventů Karlovy univerzity.

Jiří PŘIBÁŇ, profesor právní filozofie z Univerzity v Cardiffu

Jednal jsem ryze podle osobního rozhodnutí a svědomí, které mi nedovolilo, abych se smířil s tím, že by firma, jejíž předmět podnikání je obchod s nouzí, měla podporovat univerzitu, která by naopak měla budovat v mladých lidech naději a očekávání do života do budoucnosti.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Firma Home Credit patří skupině PPF Petra Kellnera. Mluvčí Home Creditu i PPF se ke kritice smlouvy odmítli pro 168 hodin vyjádřit. Za partnerství měla firma Karlově univerzitě zaplatit během tří let 1 a půl milionů korun.

David PAVLOREK, student, člen Akademického senátu UK

Já vidím hlavně problematický to, že na čem je založen byznys té společnosti, to znamená na těch rychlých, snadno dostupných půjčkách, které skutečně vedou do těch dluhových pastí a k masivnímu exekučnímu problému a samozřejmě osobnost Petra Kellnera hraje svoji roli, jednak je to osobnost neprůhledná, všeobecně se ví o jeho byznysu v Číně.

Václav NĚMEC, filozof, Ústav filozofie a religionistiky FF UK

Je to vlastně velmi morálně problematický způsob podnikání a univerzita by si měla dávat velký pozor na to vlastně, s kým vchází do takovýchto smluvních vztahů.

Mario KUBAŠ, redaktor

Společnost Home Credit je kritizována hlavně za to, že její klienti čelí nezákonným exekucím. To, že jsou protiprávní kvůli neplatným rozhodčím doložkám ve smlouvách, potvrdil v srpnu v jednom konkrétním případě i Ústavní soud. Podle organizace Člověk v tísni patřila ze 400 smluv s neplatnou doložkou čtvrtina právě Home Creditu. Celkově jich má firma podle organizace mít tisíce. Spor s Home Creditem vyhrál u Ústavního soudu advokát Petr Němec.

Petr NĚMEC, advokát, zakladatel služby Exekutor má smůlu

Máme za to, že společnost Home Credit, ale i další společnosti včetně několika bank vedly ty protiprávní exekuce a stále z toho těží, protože je nezastavily a mají z toho příjmy z něčeho, co vlastně nemají mít.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima smlouvu s Home Creditem ještě ve středu hájil.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Touto smlouvou univerzita získává jednoho z partnerů, podporovatelů univerzity na různé činnosti a aktivity, jako je třeba podpora spolkových činností, podpora činnosti, které nejsou hrazeny z projektů či hlavní činnosti.

Mario KUBAŠ, redaktor

I když zároveň začal připouštět, že o smlouvě, kterou podepsal, bude ještě jednat s akademickým senátem.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Kde poběží, věřím, odpovědná a kritická diskuse a jsou samozřejmě možnosti úpravy smlouvy, korekce smlouvy, případně vypovězení smlouvy.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Akademici přitom nezpochybňovali jen morální kredit firmy Home Credit, ale i tuto pasáž smlouvy.

Mario KUBAŠ, redaktor/ smlouva mezi UK a Home Creditem

Strany se zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran, nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci.

Mario KUBAŠ, redaktor

Tato slova vadila hlavně sinologům kritizujícím aktivitu PPF v Číně.

Olga LOMOVÁ, vedoucí katedry sinologie FF UK

Jsou tam články, které můžou teoreticky zakládat prostě podmínky pro to, aby na nás byl činěn tlak, abychom některé věci nepublikovali.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

A reakce PPF?

redaktor / twitter PPF Group

Text smlouvy vychází z předlohy, kterou Univerzita Karlova k partnerstvím běžně využívá.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Zaručí nejen sinologům, ale všem členům akademické obce, že se budou moci kriticky vyjadřovat nejen k Home Creditu, ale k všemu, co se ve veřejném prostoru děje.

Václav NĚMEC, filozof, Ústav filozofie a religionistiky FF UK

Ale znáte, jak to chodí. Prostě ty tlaky nemusí být často ani výslovně formulované, že jo, stačí, že víme, že tady je takovýhle vlivný sponzor a že si je třeba dávat pozor na jazyk a na ústa, takže já osobně bych se toho obával.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Ve čtvrtek do hry vstoupil i akademický senát Filozofické fakulty. Uzavření smlouvy označil za, cituji: „selhání vedení univerzity“ s tím, že má vyvodit osobní odpovědnost. Reakce přišla ze strany firmy Home Credit.

redaktor / twitter PPF Group

Home Credit se dnes rozhodl odstoupit od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Nechceme být nadále vtahováni do iracionálních debat o smyslu naší spolupráce, které oba subjekty poškozují ještě předtím, než spolupráce byla vůbec zahájena.

Václav NĚMEC, filozof, Ústav filozofie a religionistiky FF UK

Mi připadá, že v logice Home Creditu prostě iracionální jsou ti, kteří se nedají koupit a možná, že firma PPF nebo Home Credit prostě byla překvapena tady v českém prostředí, že narazila na někoho, kdo se nedá koupit. Asi na to nejsou zvyklí.

Mario KUBAŠ, redaktor

Podobnou smlouvu s Home Creditem měla i matematicko-fyzikální fakulta. Její děkan Jan Kratochvíl ji podepsal letos v srpnu.

Mario KUBAŠ, redaktor/ smlouva mezi UK a Home Creditem

Na začátku října ale partnerství padlo. Důvod je kuriózní. Home Credit prý neposlal vstupní poplatek 80 000 Kč.

Jan KRATOCHVÍL, děkan Matematicko-fyzikální fakulty UK

Částka nebyla převedena, protože ji Home Credit nepřevěděl. To je jaksi jednoznačná odpověď. Co ho k tomu vedlo, to já nevím. Ale každopádně podle tedy ustanovení ve smlouvě smlouva zanikla ke, myslím, ke 4. říjnu letošního roku.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Otázka partnerství s Home Creditem ale otevřela na Karlově univerzitě ještě jedno téma.

Jakub JANDA, výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty

Vůbec mě nepřekvapilo, že rektor Univerzity Karlovy podepsal spolupráci s firmou Home Credit, protože když se podíváte na to, jakým způsobem funguje čínský vliv na univerzitě Karlově a firmy, které jsou s ním provázané jako je Home Credit nebo skupina PPF, tak to již probíhá několik let.

Mario KUBAŠ, redaktor

A o co jde? Kritika míří hlavně na konference organizované univerzitním takzvaným Česko-čínským centrem a Střediskem bezpečnostní politiky. To spadá pod **Fakultu sociálních věd**. Na akcích pravidelně vystupuje

velvyslanec čínské ambasády. Komerčním partnerem byla loni právě firma Home Credit a před třemi lety Huawei.

Jakub JANDA, výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty

Když se podíváte na ty programy, tak je to platforma, na které jsou artikulovány čínské zájmy, zájmy čínského státu.

Anna ZÁDRAPOVÁ, sinoložka, Sinopsis.cz

Obvykle se pořadatelé takovýchto akcí ohánějí akademickým dialogem a potřebou dialogu i s režimy, jako je Čínská lidová republika. Já se domnívám, že v momentě, kdy vám nějakou akci zaštiťuje čínská ambasáda, tak už omluva tím dialogem nebo vysvětlení tím dialogem je nepřijatelné, protože ambasáda Čínské lidové republiky je v podstatě v každé zemi hlásnou troubou komunistické strany Číny a ten dialog je v podstatě iluzorní.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Česko-čínské centrum vede přímo rektor Tomáš Zima. Kritiku odmítá. Činnost centra prý řídí rada, ve které jsou zastoupeni obháječi vstřícnějších i kritičtějších názorů na spolupráci s Čínou. Konference ve spolupráci s čínskou ambasádou jsou prý v pořádku.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Na Univerzitě Karlově probíhá celá řada akcí ve spolupráci s různými ambasádami včetně ambasády Čínské lidové republiky.

Mario KUBAŠ, redaktor

Středisko bezpečnostní politiky vede Miloš Balabán. Ten figuruje i v Česko-čínském centru.

Miloš BALABÁN, vedoucí Střediska bezpečnostní politiky IPS **FSV UK**

Pokud chceme v podstatě nějakým způsobem zajistit jaksi skutečně odpovídající spektrum řečníků a zajistit to tak, aby ta konference byla na úrovni, tak samozřejmě to vyžaduje i podporu těch komerčních subjektů, které samozřejmě v nějakém slova smyslu také spolupracují s Čínou.

Alice NĚMCOVÁ TEJKALOVÁ, děkanka **FSV UK**

My nelimituje jsme aktivity našich kolegů, ale sama mohu naprosto vyloučit, že by na **Fakultě sociálních věd** a můžu to i garantovat, probíhalo cokoli, co by šlo nařknout vlastně z toho, že bychom tady chtěli nějak posilovat čínský vliv.

Anna ZÁDRAPOVÁ, sinoložka, Sinopsis.cz

Konference, které spolupořádá Středisko bezpečnostní politiky Miloše Balabána jsou de facto propagandistickými akcemi, odpovídá tomu jak partnerství, které je normálně přiznáno na programech těch konferencí, tak i spítky.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Poslední konference se konala v září ve vlasteneckém sále univerzity. Jmenovala se Výzvy digitální budoucnosti.

Miloš BALABÁN, vedoucí Střediska bezpečnostní politiky IPS **FSV UK**

Což je, myslím, téma velmi silné, protože vidíme, že Čína se stává jakousi technologickou supervelmocí a nebylo od věci si vyslechnout názory čínských expertů.

Mario KUBAŠ, redaktor

Konferenci ale kritizuje dokonce i jedna z členek rady Česko-čínského centra sinoložka Olga Lomová.

Olga LOMOVÁ, vedoucí katedry sinologie FF UK

Podle mého názoru je poněkud zvláštní, když na půdě Univerzity Karlovy pořádáme konferenci s tímhle zaměřením, zahajuje jí velvyslanec Čínské lidové republiky, jsou tam hosté z Čínské lidové republiky a děje se to v době, kdy naše bezpečnostní složky varují před případným nebezpečím, které vyplyne právě ze spolupráce v oblasti digitálních technologií.

Jana GERLEOVÁ, redaktorka

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima teď čelí výzvám k odstoupení. Na radu své kolegyně upozorňuje i na další univerzitní aktivitu.

kolegyně rektora UK

Tibetskou vlajku zároveň můžeme ještě klidně říct, že vyvěsíme znova vlastně v březnu a že stejně, jak se dělá americká ambasáda, izraelská, německá...

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

To je možná /nesrozumitelné/ bych doplnil, ale na druhou stranu také Univerzita Karlova tradičně v březnu vyvěšuje tibetskou vlajku a vyvěšovat jí bude.

Je správné si od bohatého vzít víc a od chudého méně, říká děkan Matfyzu ke spolupráci s Home Creditem

13.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko
Hana Mazancová

Podpora na základě smlouvy Univerzity Karlovy a firmy Home Credit se měla podle PPF Group týkat **Fakulty sociálních věd** a té vaší, Matematicko-fyzikální fakulty. Vy jste ale v prohlášení uvedli, že jste o spolupráci nevěděli. Jak je to možné?

Začal bych chronologicky. Home Credit nás oslovil někdy na jaře, že by se chtěl účastnit našeho partnerského programu. Jeho pravidla máme vystavená i na našem webu. Bylo to na základě spolupráce s lidmi z Katedry statistiky, kteří dělají finanční matematiku, což je náš studijní program, patří tam například pojistná či úvěrová rizika. Spolupracujeme s řadou finančních institucí a vítáme všechny praktické aplikace či impulsy, kde se studenti mohou dostat do kontaktu se skutečně praktickými otázkami.

Home Credit podepsal tříletou partnerskou smlouvu s @UniKarlova: bude podporovat zejména @matfyz a Institut ekonomických studií @fsv_uk. Znamená to nejen fin. podporu, ale i pomoc s vědeckými a výzkumnými programy, hostování zah. profesorů a granty pro studentské a vědecké práce. pic.twitter.com/Xbgv1r1APY

— PPF Group (@PPFGroup) October 2, 2019

Byli jsme si vědomi toho, že tato smlouva s Home Creditem bude vnímána trochu citlivě, takže jsme to zvažovali. Musím obecně říct, že příkladů, kdy jsme partnerství s nějakou firmou neuzavřeli, bylo málo.

Partnery si vybíráme, ale většinou nás oslovují takové firmy, o které zájem skutečně máme. Především z IT oblasti kvůli informatice, ale i ve finančnictví máme víc partnerů. Tehdy při rozhodování, jestli Home Credit ano, nebo ne, čestně přiznávám, jsme očekávali, že to bude vnímáno citlivě, a tak jsme o tom diskutovali jak ve vedení fakulty, tak i v akademické obci.

Proč jste váhali?

Protože Home Credit v povědomí lidí z doby před deseti lety na našem trhu nebyl vnímán jako společnost, která by byla příjemná na své klienty. Když se podíváte na hodnocení z před deseti lety, nevypadá příliš dobře.

A teď je to jinak, když jste se nakonec rozhodli pro uzavření smlouvy?

Zvažovali jsme několik aspektů. Jeden byl ten, že jakási spolupráce už při výuce existuje a tahle smlouva nám nabízela možnost rozšířit spolupráci o zadávání témat diplomových a bakalářských prací pro studenty. To bylo jedno z těch pozitiv. To, co převážilo nejvíc, bylo, když jsme zjistili, že prakticky ve stejné době Člověk v tísni naprosto nezávisle vydal index důvěryhodnosti úvěrů a podle něj byl Home Credit jeden z pěti nejdůvěryhodnějších na českém trhu.

Dospěli jsme k názoru, že renomé firmy se změnilo. Jednali jsme o uzavření smlouvy s českou divizí Home Creditu, s českým vývojovým centrem a sledovali jsme, jak je hodnoceno působení na českém trhu. To byly aspekty, které jsme zvažovali, a rozhodli jsme se, že ano.

Zmínil jste, že v minulosti bylo pár příkladů, kdy jste spolupráci odmítli. Z jakých důvodů?

Při spolupráci v partnerském programu nám jde především o to, aby tam byl potenciál. Většinou to navazuje už na existující spolupráci, kdy se někdo z firmy už nějakým způsobem podílí na výuce, třeba v rámci semináře přednese prakticky orientovanou přednášku. Někdy nás osloví firma, kde podobná historie není, ale potenciál tam vidíme. A pokud nás osloví firma, kde vůbec potenciál pro výuku či společný výzkum nevidíme, pak to pro nás není zajímavé.

Přečtete si také Univerzita Karlova čelí kritice za partnerství s Home Creditem. Někteří vědci se bojí o nezávislost

Ve vaší smlouvě stálo, že zástupci Home Creditu budou moci vést seminární, bakalářské či diplomové práce.

To vychází z našeho partnerského programu. Máme tři úrovně partnerů. Startovní, to je v případě, že ještě žádná spolupráce nebyla. Potom úroveň partnera a strategického partnera, což je nadstandardní spolupráce. V případě Home Creditu se jednalo o střední úroveň, protože tam už jakási spolupráce do té doby probíhala na základě osobních kontaktů. Každá kategorie má vzor smlouvy o spolupráci.

Takže lidé z Home Creditu by přímo vedli práce či pořádali vlastní semináře?

Abychom byli úplně přesní, vedení prací probíhá tak, že externí subjekt přijde s problémem, který zadá. Na fakultě se zhodnotí, jestli je to skutečně problém, který je vhodný pro závěrečnou práci na příslušné úrovni. Vedoucí práce se najde na fakultě a externista působí jako konzultant. Vedení probíhá na fakultě v naprosté většině případů.

Stane se, že nějaká firma zaměstnává výzkumného pracovníka, který také publikuje v mezinárodních vědeckých časopisech a podobně. Potom samozřejmě i vedoucí práce může být externista a konzultant je potom z fakulty. Ale pokud se závěrečných prací účastní externista, vždycky tam musí být pracovník fakulty, který dohlíží, aby práce skutečně odpovídala po pedagogické stránce a podobně.

Pokud jde o vaši smlouvu s firmou Home Credit, konzultovali jste ji s rektorem? Máte takovou povinnost?

Ne, to byla naše smlouva. Máme nastavená pravidla partnerského programu a nedohadujeme se s každým partnerem separátně: ty můžeš dát víc, tak dáš víc, ty dáš méně. Za partnera je vstupní poplatek do programu 80 tisíc, ať je to Home Credit, nebo kdokoli jiný. A tak zněla také naše smlouva na 80 tisíc. To není sponzorský dar, to je vstupní poplatek do partnerského programu, protože program stojí nějaké administrativní síly a z toho se to zaplatí.

Profesionalita chyběla

Jak jste se dozvěděli o tom, že smlouvu s Home Creditem uzavřela i Univerzita Karlova?

Z vyhlášení univerzity, že byla podepsaná smlouva. Dozvěděl jsem se o ní z webové stránky univerzity.

A co jste se dozvěděl konkrétně? Podle Twitteru skupiny PPF se spolupráce týkala **Fakulty sociálních věd**, její vedení ale řeklo, že o tom nic nevědělo. To stejné stojí i v prohlášení Matfyzu.

Určitě jsem se to poprvé dozvěděl v nějakém vyjádření univerzity, buď to byla ta první zpráva, nebo první vyjádření, které následovalo poměrně rychle po prvních kritikách. Tam bylo nakonec zmíněno, že by v první fázi spolupráce měly být finance poskytnuty především Matematicko-fyzikální fakultě a **Fakultě sociálních věd**.

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima a minoritní vlastník PPF Jiří Šmejce. Foto: Twitter PPF
Nakolik je běžné, že univerzita uzavře smlouvu a plánuje spolupráci s konkrétní fakultou, která o tom ale neví?

Myslím, že je zcela běžné, že univerzita uzavírá smlouvy s dalšími subjekty, a nebyl bych překvapen, kdyby poté, co přijdou finanční prostředky, se začalo domlouvat, kdo by o ně měl zájem. V kontextu toho, jak tato smlouva vznikala, bych to nepovažoval za standardní z toho důvodu, že jsme už měli podepsanou smlouvu s Home Creditem, která nakonec nenabyla účinnosti a skončila její platnost. Myslím, že mínění bylo takové, že rámcová smlouva do jisté míry nahradí naši smlouvu, kterou jsme měli, ale takhle nám to nikdo neřekl.

Pokud jste o tom nevěděli, nehrozilo, že by se smlouvy nějak překrývaly, kdyby platily?

Určitě by nemusely být v rozporu, klidně by mohly fungovat obě dvě. Tam nebyl žádný článek, který by říkal, že když platí jedna, nemůže platit druhá.

A je to něco, co budete chtít s vedením univerzity, s rektorem řešit? Případně se ptát na akademickém senátu?

To chce řešit pan rektor.

Smlouvu s firmou Home Credit uzavřela univerzita na konci září. Podle dokumentu mělo jít o rozvoj v oblasti vzdělávání, výzkumu či vývoje. Spolupráce byla ve smlouvě, o které se akademický senát dozvěděl z médií, definována tak, že „převyšuje obvyklou úroveň partnerství“. Home Credit po kritice ve čtvrtek oznámil, že od smlouvy odstupuje.

Vy ne?

Já bych řekl, že v tomto případě věc dopadla tak, jak dopadla. Bylo by velmi nepříjemné, kdyby se stalo, že v případě nějaké jiné smluvní spolupráce, která už funguje a běží, by se firma rozhodla, že místo toho bude podporovat univerzitu a s námi spolupráci rozvažuje. Ale i to je vlastně právo té příslušné firmy.

Firma Home Credit vstupní poplatek vyplývající z vaší smlouvy neuhradila. Máte zprávy proč?

Ne.

Čili jste zjistili, že po uplynutí lhůty vám prostě nepřišly peníze?

Ano, během 30 dnů peníze nepřišly. Vyřešili jsme to standardní účetní cestou, faktura byla nahrazena dobropisem. Firmě jsme ze slušnosti alespoň napsali, že vzhledem k tomu, že poplatek neuhradili a ani se žádným způsobem neozvali, podle litery smlouvy ta pozbyla účinnosti a platnosti. A tím to končí.

A přišlo vám vysvětlení?

Zatím ne. Nebo o tom nevím. Je to čerstvé. Faktura byla vystavena 3. září, až předevčírem, nebo včera (rozhovor vznikl v pátek, pozn. red.) šla poslední komunikace.

Přečtěte si také „Univerzita ztrácí morální kredit.“ Proti smlouvě s Home Creditem se ohradily dvě fakulty, ozval se i profesor Příbáň

Jak často se stává, že potenciální partner poplatek nezaplatí?

Myslím, že tohle se nám stalo poprvé. Stalo se nám, jak se smlouvy prodlužují, nebo se má poplatek platit každý rok, že nepřišla další splátka. Někde je automatické prodloužení, tak se na to zapomnělo. Bylo však zcela poprvé, že nebyl zaplacen už vstupní poplatek. Ale přece jen těch partnerů máme dost, takže to berte s rezervou, že si v tuto chvíli neuvědomuji, že by se to už stalo.

Co to znamená dost partnerů?

Asi 25 nebo 30 firem.

Je pro vás tedy Home Credit spolehlivý partner?

Myslím, že kdyby došlo k dalšímu jednání o partnerství, byl by tento aspekt také brán v úvahu. Jestli jsem se vyjádřil dostatečně jasně.

Tím moc neodpovídáte na moji otázku.

Myslím, že ano.

Akademický senát Filozofické fakulty označil smlouvu univerzity s Home Creditem za selhání. Označil byste to také tak?

Já jsem na postupu univerzity něco zkritizoval. Obecně z pohledu tak, jak se vyvíjela naše smlouva s Home Creditem, myslím, že jako dramatické selhání bych to neoznačil.

Přečtěte si také Studio N: K titulu z Univerzity Karlovy i úvěr od Home Creditu

Akademický senát současně vyzval vedení univerzity, aby vyvodilo nějakou osobní odpovědnost. Co si pod tím představujete?

Jsem tady v podobné situaci. Zatím žádný člen akademické obce naší fakulty nepodal našemu senátu návrh, aby odvolal děkana. Ale možná tím, že jsme smlouvu uzavřeli, na to uzavření univerzitní smlouvy hledím trochu měkčíma očima. Myslím, že je rozdíl uzavřít rámcovou smlouvu, kde se přesně nespecifikuje, jak bude naplňována, k čemu bude sloužit. A něco jiného je, když je ta smlouva založena na spolupráci s konkrétním studijním oborem, pracovištěm.

Nevím, jak to bylo. Ale pokud to bylo tak, že se Home Credit obrátil na vedení univerzity, že už mají jednu smlouvu s Matematicko-fyzikální fakultou a rozjednanou smlouvu s **Fakultou sociálních věd**, jestli by pan rektor nechtěl uzavřít smlouvu rámcovou, pak bylo celkem standardní, že pan rektor zadal tuhle otázku svému oddělení, které smlouvy připravuje. A pokud mu oddělení doporučilo rámcovou smlouvu uzavřít, tak ji univerzita uzavřela.

Pokud to bylo takhle, byl by to očekávaný postup. Na druhou stranu bych z pohledu fakulty očekával, že to s námi bude rektorát konzultovat. Například že se nás zeptá, nebo že firma se nás zeptá, jestli budeme anulovat naši smlouvu, když se bude uzavírat jiná. Tady, myslím si, profesionalita chyběla.

Kritika často směřovala k částce, tedy že by univerzita za tři roky spolupráce získala celkem 1,5 milionu korun. Přijde vám to jako adekvátní částka?

Především mám pocit, že v těch rozvířených vodách kolem spolupráce univerzity s partnerem z finanční sféry zaznívá kritika ze všech možných stran a aspektů. Zvláště od humanitně orientovaných členů akademické obce je upozorňováno na etickou stránku spolupráce. A když potom přijde kritika, že se mělo říct o desetkrát tolik a pak by bylo všechno v pořádku, tak to mi připadá jako nejsmutnější.

Obecně bych řekl, že pokud se uzavírá ad hoc sponzorská smlouva, určitě by se měla uzavírat na částku, která odpovídá a je adekvátní možností. Je určitě správné si od bohatého vzít víc a od chudého si vzít méně. To ale nebyl případ naší fakultní smlouvy, tam máme nastavený pro všechny stejný administrativní poplatek. Čili ta částka odpovídá dikci smlouvy. Pokud by to byla rámcová smlouva na spolupráci, určitě bankovní domy jsou schopny poskytovat víc než půl milionu korun ročně.

Pan rektor avizoval vznik komise, která by definovala, jak má vypadat případná spolupráce s komerční sférou. Je něco takového třeba?

Definovat, jak má vypadat spolupráce s komerční sférou, by určitě bylo dobré, ale na to už oddělení máme. Máme vlastní fakultní pravidla a myslím, že jsou nastavena dobře. Rektorát má také svoje oddělení. Možná že ta pravidla nejsou vystavena na webu, ale mít pravidla je určitě dobré. Uvidíme, jak taková komise, pokud vznikne, bude fungovat, jakými kritérii se bude řídit. Někdy to může být opravdu složité, to byl tento náš případ.

URL| <https://denikn.cz/213022/je-spravne-si-od-bohateho-vzit-vic-a-od-chudeho-mene-rika-dekan-matfyzu-ke-spolupraci-s-home-creditem/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Historik Okamura

13.10.2019 ČT 1 str. 05 21:45 168 hodin

Kristina CIROKOVÁ, moderátorka

Místopředseda Poslanecké sněmovny a šéf hnutí SPD Tomio Okamura se rád pouští do historických exkursů. Naposledy na svém facebookovém profilu srovnával Evropskou unii s nacistickou říší. Historik Michal Stehlík ho za to veřejně zkritizoval. Podle něj má Tomio Okamura fatální nedostatek zcela základních znalostí. Proto mu v dopise nabídl semestrální kurs moderních dějin, a to nejen pro něj, ale rovnou pro celé hnutí SPD. V čem má podle historiků místopředseda sněmovny mezery? A proč je to nebezpečné? Natáčel Martin Mikule.

Roman MÁČA, analytik, Institut pro politiku a společnost

V těch jeho projevech samozřejmě nalezneme faktické historické události, které se staly, ale to jejich okomentování nebo zarámování s tím, že mají souvislost i do současného dění, tak to je dost, dost to připomíná něco jako když pejsek s kočičkou vařili dort.

redaktor/ facebookový profil Tomia Okamury, 6.10.2019

Evropská unie má totiž nacistické kořeny. Současná EU v lecčems navazuje na Hitlerův projekt Nové Evropy.

Martin MIKULE, redaktor

Pasáže z textu, který Tomio Okamura zveřejnil na svém Facebooku přesně před týdnem. Status doprovází grafika s říšskou Orlicí v kombinaci se symboly Evropské unie.

Michal STEHLÍK, historik

Pro mě bylo jedním z posledních impulsů jeho srovnání Evropské unie s Třetí říší, na několika úrovních to takhle udělal a pro mě to byla spíše jako výzva k tomu, do veřejného prostoru upozornit, že jde o historické pitomosti.

Martin MIKULE, redaktor

Historické exkursy Tomia Okamury, podle historika Michala Stehlíka fatální nedostatek zcela základních znalostí dějin. Předsedovi SPD napsal dopis.

Michal STEHLÍK, historik

Nabídl jsem trošku v ironii poslaneckému klubu a jemu osobně kurs soudobých dějin, kde bychom probrali základní pojmy dokonce jako vlastenectví, národ, demokracie, totalita.

Martin MIKULE, redaktor

Tomio Okamura ale prý o takovou pomoc nestojí. Michalu Stehlíkovi, který je náměstkem ředitele Národního muzea místo toho připomněl jeho neúspěšnou kandidaturu do senátu před třemi lety.

redaktor / twitter PPF Group

A mrzí mě, že už i Národní muzeum začíná být zpolitizovanou sluníčkářskou institucí, kterou zneužívá neúspěšný kandidát lidovců ke svému zviditelnění za každou cenu.

Martin MIKULE, redaktor

Tomio Okamura se na výlety do historie na sociálních sítích nebo na mítincích vydává často a rád.

redaktor / twitter PPF Group

Nacisté plánovali evropskou integraci, která se v mnohém podobala současné Evropské unii.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta věta nedává naprosto smysl, protože samozřejmě nacisté nic takového, jak funguje Evropská unie neměli v plánu.

Lubomír KOPEČEK, profesor politologie, Masarykova univerzita

Představa nadvlády árijské rasy u Hitlera a Evropská unie s myšlenkou jednotného trhu pohybu zboží, kapitálu, a tak dále, to je prostě něco úplně jiného.

Martin MIKULE, redaktor

Předseda SPD s oblibou komentuje i dění ve středověku.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Máme dnes den svatého Václava. Kníže Václav byl v prvních letech po své smrti vnímavý hlavně jako dobrý člověk, moudrý panovník a pokorný křesťan.

Martin MIKULE, redaktor

Tomio Okamura cituje nebo interpretuje významné osobnosti českých dějin. Podle námi oslovených historiků ale často mylným nebo zavádějícím způsobem, například v případě svatého Václava.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Svatý Václav sám byl křesťanský světec. A ani od něj by se dnešní Bruselisté nedočkali pochvaly. Za prodej české suverenity a boření křesťanských tradic.

Jakub IZDNÝ, historik

Svatý Václav prosazoval křesťanství v době, kdy to tady byla novinka, která v době svatého Václava už přicházela převážně ze západu a taky to byla vlastně věc, která dost často potlačovala a porušovala tehdejší národní tradice. Čili z pohledu příznivce SPD bych řekl, že Václav byl takový typický eurohujer.

Martin MIKULE, redaktor

Podobně jako svatý Václav přitahuje Tomia Okamuru i osobnost Karla IV.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Náš otec vlasti bylo hlavně český vlastenec. Přestože byl stejně jako já Čech jen po mamince, vždy vystupoval jako Čech. Za mateřský jazyk považoval vždy jen češtinu.

Václav ŽŮREK, historik

Můžeme dost jistě pochybovat o tom, že vůbec se svými bližními mluvil česky. Pravděpodobně mluvil německy, měl 3 manželky z německy mluvících rodů a jednu z Francie.

Martin MIKULE, redaktor

A jak hovoří předseda hnutí Svoboda a přímá demokracie o Janu Husovi?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Jan Hus hlásal jinými slovy absolutní přímou demokracii.

Václav ŽŮREK, historik

To je absurdní. Jan Hus nebyl ještě příznivcem žádné demokracie. Žil v době, kdy věřil, že král má vládnout, protože je Bohem vyvolený a pomazaný a nikoliv, že si lidé mají volit své vlastní vládcy.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Dnešní elity Jana Husa pomíjí mlčením. A je příznačné, že Jan Hus není mezi význačnými českými osobnostmi na vnější fasádě Národního muzea.

Martin MIKULE, redaktor

I tady se ale předseda SPD mýlí. Jméno mistra Jana Husa je umístěno na čelní fasádě muzea hned vedle Tomáše Štítného.

Marie KOLDINSKÁ, historička

Domnívám se, že si možná Tomio Okamura popletl Jana Husa s Janem Žižkou. Jan Žižka tam není.

Martin MIKULE, redaktor

A jak se ke kritice historiků staví Tomio Okamura? /nesrozumitelné/ žádali o rozhovor. Neúspěšně.

Barbora ZETŮVÁ, mluvčí SPD

Já jsem předala informaci a to je asi všechno v tuto chvíli.

Martin MIKULE, redaktor

A přijali by nabídku kursů soudobých dějin od historika Stehlíka jiní členové hnutí SPD?

Jiří KOBZA, poslanec /SPD/

Já to vůbec nechápu, kde ten pán bere odvalu něco takového nám nabízet, když on sám má očividně mezery.

Radek KOTEN, poslanec /SPD/

Já pana Stehlíka neznám a my si můžeme nastudovat sami, co potřebujeme.

Martin MIKULE, redaktor

Odborníci ale varují. Překrucování historie je nebezpečné.

Václav ŽŮREK, historik

Historie má sloužit k obohacení vzdělanostnímu i k, dejme tomu, posílení identity jedince, aby věděl, odkud jde a kam směřuje společnost, ve které žije. A je smutné, že vlastně historické informace, informace z minulosti jsou poté používány k demagogii.

Marie KOLDINSKÁ, historička

Tady jde v podstatě o cíleně manipulativní zacházení s dějinami, které vlastně má, mají tedy opravdu sloužit jenom jako nějaký podpůrný argument k podpoře politických zájmů toho konkrétního politika.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Děkuju za pozornost.

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Pražský deník str. 04 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na níž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministr práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi.

Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různě kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků.

Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Vztahy mezi bydlením a školou

Zdroj: Daniel Prokop, **FSV UK**

Foto popis|
Region| Střední Čechy

Jan Křeček: Mediální analytika? Je načase shodnout se na metodice a dělat ji podle zákona

14.10.2019 ceskamedia.cz str. 00

Jan Mrzena

Objektivita, vyváženost - zakládá české mediální legislativu. Do našich zákonů se ty pojmy dostaly na začátku devadesátých let. Ovšem třeba

objektivita znamená víc filozofií než měřitelnou veličinou. Původně ti, kdo mediální zákony psali, si objektivitu představovali spíš jako morální tvůrčí imperativ, o který by měly televize či rádia usilovat. Doba se změnila - plnění objektivitu a vyváženosti kontroluje Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, a umí kvůli nim i citelně pokutovat. Víc než běžní lidé jsou na objektivitu a vyváženost citlivé politické strany, zvláště před volbami. Proto je velký zájem o analýzy, které problém dokáží kvantifikovat. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), konkrétně její odborné pracoviště Centrum mediálních studií (CEMES) a společnost Newton Media společně vyvíjejí nové nástroje pro měření objektivitu a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání.

„Na jedné straně máme platné zákony, které odrážejí to, že se rozhlasové a televizní vysílání musí regulovat, na druhé straně nemáme ucelený must, jak regulovat a jak vlastně ty termíny v zákoně obsažené měřit,“ řekl v novém rozhovoru Českých médií Jan Křeček z katedry mediálních studií **FSV UK**, který je současně hlavním řešitelem zmíněného projektu. „Ta situace generuje spoustu problémů, nejistoty na straně vysílatelů, na straně regulačních orgánů i na straně vysílaných, tedy těch, kteří usilují o své co největší a nejpozitivnější mediální pokrytí, v našem případě politických aktérů. Tak jsme si řekli, že zkusíme tenhle stav nějak rozseknout.“ Projekt, který má trvat dva a půl roku, financuje Technologická agentura ČR.

FSV UK sestavila tým, který šéfuje Jan Křeček, a přizvala analytiku z Newton Media. Ke spolupráci se staví pozitivně i ti, kteří by v budoucnu mohli s novou metodikou pracovat. Tedy zástupci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, Českého rozhlasu, České televize, ale i malých mediálních rad. Do projektu jsou zapojeny také respektované osobnosti, například Jan Jiráček. „Naším cílem je přijít se sadou nových, ale odzkoušených nástrojů čili metodikou, jak měřit naplňování toho klíčového paragrafu 31, odstavce 3, vysílacího zákona, zejména v předvolebním vysílání,“ popsal Jan Křeček.

Zákon o RTV, § 3, odst. 3: Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivitu a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

„Ten paragraf se objevuje v zadání snad všech analýz předvolebního vysílání. Ale ať už ty analýzy dělal kdokoliv, tak celku vysílání se nevěnoval. Když už ty analýzy konstatovaly nějaký problém, tak končily u toho, že problém je v několika málo pořadech. Ale na ten celek si nikdy netroufily,“ vysvětlil Jan Křeček. CEMES to před časem zkusil u analýzy vysílání Českého rozhlasu a České televize před krajskými a senátními volbami v roce 2016. Analýzu proslavil Miloš Zeman, zadavatel (RRTV) jí pro rozhodování nepoužil, Český rozhlas se k ní nevyjadřoval, Česká televize (na začátku roku 2018) s ní nesouhlasila a vyvolala velkou diskusi. „Pro nás to byl indikátor, že situace si žádá řešení. A když pomine mediální pěna dní a ti, kdož se cítí dotčeni se vyztekají, tak jak můžeme my, sociální vědci reagovat? Vedeme polemiky v odborných časopisech a současně se snažíme dalším výzkumem tenhle problém řešit,“ shrnul Jan Křeček. „Ideální situace – máme vykolíkové pole a stát uznal potřebu nás na to ty dva a půl roku platit. Jsme po první fázi a zatím to nevypadá špatně.“

Jak pracují řešitelé projektu se základními pojmy klíčového paragrafu? Jak vnímat celek vysílání? Dá se definovat objektivita? Můžeme změřit vyváženost? Jak do ní zasahují přímá vyjádření, témata, kde se o někom mluví (kladně či záporně) a jak se projeví mocenský bonus? Jak posoudit relevanci politických stran a hnutí s přihlédnutím k jejich postavení v reálném politickém a společenském životě? Mají se počítat i odmítnutá pozvání do vysílání?

První nástřel metodiky by měl vzniknout začátkem příštího roku a měl by být otestován při volbách v roce 2020. Shodou okolností také volbách krajských a senátních. Na jaře 2021 by měl být projekt završen velkou odbornou konferencí, kde definitivní verze metodiky bude oficiálně představena. „Výstup je slíbený ve formě publikace, ale já se budu snažit, aby měl i podobu internetové aplikace a byl to i nástroj, ne jenom návod,“ řekl Jan Křeček.

Nový rozhovor Českých médií přináší nejen informace o řešení projektu, ale i další názory doktora Jana Křečka z katedry mediálních studií **FSV UK**. Například na to, jestli má i v dnešní době význam řešit objektivitu a vyváženost u komerčních rádií a televizí. Celý rozhovor můžete vidět na www.ceskamedia.cz už ve středu dopoledne!

URL| <http://ceskamedia.cz/clanek/196864/jan-krecek-medialni-analytika-je-nacase-shodnout-se-na-metodice-a-delat-ji-podle-zakona>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskamedia.cz

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Prostějovský deník str. 04 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na níž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi.

Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různě kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků.

Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Vztahy mezi bydlením a školou

VELIKOST OBYDLÍ

standardní

malá

extrémně malá

(do 9 m² na osobu)

nezná rozlohu

Zastoupení

v kategoriích

(v %)

67,5

21,7

5,8

5,0

Procento dětí

trpících problémy

ve škole

Plné znění zpráv

30,3
37,7
59,6
29,6

STABILITA – FREKVENCE STĚHOVÁNÍ málo časté

(méně než 1× za 10 let)
středně časté
(1× za 3–10 let)
velmi časté
(1× za 3 roky či častěji)

31,3
49,7
19,0

24,2
33,7
48,9

VÝDAJE NA BYDLENÍ

do 40 % čistého příjmu
40 až 50 % čistého příjmu
nad 50 % čistého příjmu

50,3
23,3
26,5

30,3
31,6
41,7

PRÁVNÍ FORMA BYDLENÍ

vlastnické či družstevní
nájemní
jiné (ubytovna, soc. služby,
u známých)

45,7
40,1
14,2

24,2
37,4
53,2

Zdroj: Daniel Prokop, **FSV UK**

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Kroměřížský deník (*Události*, str. 04), Olomoucký deník (*Události*, str. 04), Přerovský a hranický deník (*Události*, str. 04), Slovácký deník (*Události*, str. 04), Šumperský a jesenický deník (*Události*, str. 04), Valašský deník (*Události*, str. 04), Zlínský deník (*Události*, str. 04)

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Pardubický deník str. 04 Události
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na niž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministr práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi.

Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různé kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků.

Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Vztahy mezi bydlením a školou

Zastoupení Procento dětí

v kategoriích trpících problémy

VELIKOST OBYDLÍ (v %) ve škole

standardní 67,5 30,3

malá 21,7 37,7

extrémně malá

(do 9 m² na osobu) 5,8 59,6

nezná rozlohu 5,0 29,6

STABILITA – FREKVENCE STĚHOVÁNÍ

málo časté

(méně než 1× za 10 let) 31,3 24,2

středně časté

(1× za 3–10 let) 49,7 33,7

velmi časté

(1× za 3 roky či častěji) 19,0 48,9

VÝDAJE NA BYDLENÍ

do 40 % čistého příjmu 50,3 30,3

40 až 50 % čistého příjmu 23,3 31,6

nad 50 % čistého příjmu 26,5 41,7

PRÁVNÍ FORMA BYDLENÍ

vlastnické či družstevní 45,7 24,2

nájemní 40,1 37,4

jiné (ubytovna, soc. služby,

u známých) 14,2 53,2

Zdroj: Daniel Prokop, **FSV UK**

Foto popis|
Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

Hradecký deník (*Události, str. 04*), Chrudimský deník (*Události, str. 04*), Jičinský deník (*Události, str. 04*), Krkonošský deník (*Události, str. 04*), Náchodský deník (*Události, str. 04*), Orlický deník (*Události, str. 04*), Rychnovský deník (*Události, str. 04*), Svitavský deník (*Události, str. 04*)

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Písecký deník str. 04 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na níž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi.

Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různě kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků.

Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Vztahy mezi bydlením a školou

VELIKOST OBYDLÍ ve škole
standardní 67,5 30,3
malá 21,7 37,7
extrémně malá
(do 9 m² na osobu) 5,8 59,6
nezná rozlohu 5,0 29,6

STABILITA – FREKVENCE STĚHOVÁNÍ

málo časté
(méně než 1× za 10 let) 31,3 24,2
středně časté
(1× za 3–10 let 49,7 33,7
velmi časté
(1× za 3 roky či častěji) 19,0 48,9

VÝDAJE NA BYDLENÍ

Plné znění zpráv

do 40 % čistého příjmu 50,3 30,3
40 až 50 % čistého příjmu 23,3 31,6
nad 50 % čistého příjmu 26,5 41,7

PRÁVNÍ FORMA BYDLENÍ

vlastnické či družstevní 45,7 24,2
nájemní 40,1 37,4
jiné (ubytovna, soc. služby,
u známých) 14,2 53,2

Zdroj: Daniel Prokop, **FSV UK**

Foto popis|
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech:

Českobudějovický deník (*Události*, str. 04), Českokrumlovský deník (*Události*, str. 04), Jindřichohradecký deník (*Události*, str. 04), Prachatický deník (*Události*, str. 04), Strakonický deník (*Události*, str. 04), Tábořský deník (*Události*, str. 04)

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 04 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na níž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi.

Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různé kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků.

Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Vztahy mezi bydlením a školou

VELIKOST OBYDLÍ

standardní 67,5 30,3
malá 21,7 37,7

Plné znění zpráv

extrémně malá
(do 9 m² na osobu) 5,8 59,6
nezná rozlohu 5,0 29,6

STABILITA – FREKVENCE STĚHOVÁNÍ

málo časté
(méně než 1× za 10 let) 31,3 24,2
středně časté
(1× za 3–10 let 49,7 33,7
velmi časté
(1× za 3 roky či častěji) 19,0 48,9

VÝDAJE NA BYDLENÍ

do 40 % čistého příjmu 50,3 30,3
40 až 50 % čistého příjmu 23,3 31,6
nad 50 % čistého příjmu 26,5 41,7

PRÁVNÍ FORMA BYDLENÍ

vlastnické či družstevní 45,7 24,2
nájemní 40,1 37,4
jiné (ubytovna, soc. služby,
u známých) 14,2 53,2

Zdroj: Daniel Prokop, **FSV UK**

Foto popis|
Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Bruntálský a krnovský deník (*Události*, str. 04), Karvinský a havířovský deník (*Události*, str. 04), Moravskoslezský deník (*Události*, str. 04), Novojičínský deník (*Události*, str. 04), Opavský a hluchýnský deník (*Události*, str. 04)

Ta bolševická hajtra dokopává

14.10.2019 Reportér str. 130 Kultura

Miloš Doležal

Rvačka kvůli dívce, groteska, studentská stávká, nadávání na komunisty i obavy ze zásahu režimu. Taková je literární vzpomínka na listopad 1989 psaná pro Reportér.

Sobotní odpoledne 25. listopadu 1989. Studentská delegace míří do Bratislavy na důležité česko-slovenské jednání. V autobuse sedíme vzadu, Mirda Dočkal do uličky, já u okénka. Už jsme zjistili, že to byla pro rozdělování funkcí zásadní chyba – ze zadních pozic se vůbec nedostáváme ke slovu. Ještě než vyjedeme z města, v autobuse propukají první hádky. Kdo bude pokladníkem společných studentských peněz a kdo mluvčím delegace. Dva strojaři na předních sedadlech štekají na ekonomy, že jich je víc a jsou důležitější. V čem? V národním hospodářství. Nakonec se autobusového mikrofonu ujímá na ježka ostříhaný student práv: „Považuji se za tahouna a dobrého стратега, musíme to vzít za jeden provaz, konec rozepří, nemáte-li nic proti, budu mluvčím. Za svého zástupce jmenuji tady kolegu z FAMU.“ S Mirdou nechápavě zíráme na to samovolné rozdělování. Mirda vypráví přes uličku sedící drobné gymnastce, studentce Fakulty tělesné výchovy a sportu, o svém filozofickém traktátu Hnutí za zelené medvědy. Dívá se na něj se zděšením.

Sedmnáctého

Pátek 17. listopadu byl od rána podivně unaveným dnem. V poledne jsem městským autobusem vyjel za Prahu, abych u průhonické benzinky stopoval. Nebylo to klasické stopování, spíš vlezlé vyptávání se řidičů, kteří zastavili na odpočívadle, jestli mě mohou vzít na Moravu. Obcházel jsem chlapy, kteří zasunovali trubice do nádrží, a vnucoval se jim do auta, když tu u vedlejšího stojanu zastavil páter Jaroslav, mladý kněz z Vysočiny, kterého jsem znal z jeho protisocialistických a plamenných kázání, po nichž rozdával exilové knihy. U benzinky na mě pokynul a zavolal: „Kam jedeš? Nepotřebuješ něco?“ Překřikují projíždějící kamion: „Potřeboval bych hodit na 120. kilometr!“ – „Tam až nejedu,“ odpověděl pohotově, „sjiždím na padesátém, tak se drž, bude to dneska vřít.“ Bude to vřít. Co tím myslíš? Než jsem se stačil znovu zeptat, viděl jsem, jak zalézá do auta a odjíždí.

Dnes už si nepamatuji, komu jsem se tenkrát vnutil do auta, ale vím, že jsem byl poměrně rychle ve Velkém Meziříčí a klepal na přízemní okno domku stojícího naproti synagoze, tehdy sběrně starého papíru, ve kterém bydleli moji prarodiče. Večer jsme v kuchyni zapnuli černobílý televizor ve chvíli začátku zpráv. Hlasatel svým koženým, upjatým hlasem promluvil: „Je pátek 17. listopadu 1989, vítejte při sledování televizních zpráv.“ V té brečce banálních informací proběhl krátký šot z Národní třídy o zásahu proti „živlům“. Děda procedil: „Ta bolševická hajtra kope a kope jako pominutá, jdou proti Bohu, a to se jim vymstí. Vymstí!“ Zahrozil pěstí ke stropu. Vzpomněl jsem si na knězova slova. Bude to vřít. V noci jsem bloumal prázdným městem, dumal jsem, kdo z kamarádů na Národní asi byl, a když jsem se vrátil do domu, slyšel jsem, jak děd s babičkou poslouchají Hlas Ameriky. Tlumeně, jako za války. Druhý den děda pronesl na dvorku: „Zabili v Praze studenta, nic nového, komouši jsou vrahové, tohle jim už neprojde.“

Dějiny nejsou dojná kráva

Když jsem se v pondělí 20. listopadu ráno vrátil do Prahy, udivilo mě, že tramvaj u domu s ohromným nápisem „SSM záštita strany“ mi nezavřela před nosem, ale na sprintujícího počkala. Poloprázdný vagon byl plný pochmurné nálady. Národní třídou, kde na obrubníku svítil trs svíček, tramvaj pietně zpomalila. Bágl jsem hodil na kolej Hvězda, ve které nikdo nebyl, a běžel do školy na Smetanovo nábřeží, do dnešní **fakulty sociálních věd**. První sročení na školním dvoře. Někdo příběhne, že tanky už stojí na Letné. Marek Najbrt má v kapse dlažební kostku.

Za pár dní následuje vyhlášení stávků, to už spíme ve třídách a po chodbách. Se zarostlým a neholeným Mirdou si sestavíme pohodlné dvojlůžko z polstrovaných židlí z děkanovy kanceláře. Nevím, proč nám Marek Wollner s Alešem Kadlčákem říkají „manžlíci“.

Rozjíždí se chaotický a bizarní sled událostí. Nevyspalý stávkový výbor koordinuje výjezdy do provincií s plakáty a letáky, co chvíli se tu míhají poslové z jiných škol, lepí se revoluční cyklostylovaný bulletin; kdosi přináší nějaké buchty a jiný zase z venkova tašku jitrnic. Vysoký student s fotoaparátem, nedávný kandidát KSČ a elév v Zemědělských novinách, obchází neaktivnější a lísalsky je poplácává: „Děláš to dobře, pokračuj, jen pokračuj, tvá brázda bude výrazná.“ V rohu se za všechny modlí růženec moravský spolužák Tomáš, který ještě do včerejška utajoval svoje vůdcovství v jakési mariánské družině. Poplácá si, když mu někdo předhodí, že byl nechutně aktivní v hodinách marx-leninismu. Spolužačka s mohutným poprsím, sekretářka šéfredaktora Rudého práva, se ve škole vůbec neukazuje. Jiný spolužák, syn bolševického papaláše z ÚV, který jediný má doma videorekordér, nás s náhlou srdečností zve na film Rambo. Spolužáci vynášejí ze školy do přistaveného auta úplně zlitého Ivana Martina Jirouse, básníka statečného, který byl čerstvě propuštěn z kriminálu, a volají: „Magor na Hrad!“ V Lucerně poprvé vidím malou Krylovu postavu zpívat silným hlasem.

S Mirdou a Markem Wollnerem jdeme na Václavák, u sochy je sročení dav diskutujících, vžduchneme do Mirdy a ten vylézá na sokl pomníku, listopadový vítr mu čechrá vlasy, a on rozmáchlým gestem utiňuje hloučky. Stává se táborovým řečníkem, i tvář se mu mírně proměňuje do ostrých hran vizionáře, připomíná obraz z jakési nádražní čekárny: Lenin mluví k dělníkům před Zimním palácem. Mirda volá: „Přátelé, lidé, občané, my studenti nejsme dobrodruzi, ale uvědomujeme si možné důsledky. Dějiny nejsou dojná kráva, zachovejme se rozvážně, nelze z nich vydojit jen dobrý mok, ale poteče i špína. Vždyť to známe, můžeme to číst u Karla Marxe...“ Lidé začínají pískat a řvát: „Co je to za kokota? Běž do prdele, co to plácáš?“ a sápu se na Mirdu. Rychle ho bereme mezi sebe. Marek křičí: „On to myslel dobře, on je filozof!“ Nikdo ho však nevnímá a Mirdovi někdo na záda připlácne papírový tácek s hořčicí. Raději se stahujeme.

Oddělme zrno od plev

Míváme s Mirdou služby u vrátnice, přijímáme od lidí dary pro studenty, jídlo, peníze i ošacení, nepouštíme stávkokazy, občas vylezeme na chodník před školu a pozorujeme Petřín. Zastavuje auto, někdo rozčuchaný v zeleném parkeru stahuje okénko a volá: „Nemohu k vám dnes přijít na domluvenou besedu, jedeme na vládu na jednání, držte se, pozdravuji vás všechny.“ Auto se zase prudce rozjíždí. Až po odjezdu si uvědomíme, že to byl

Václav Havel. Na škole ve dveřích se také objevuje moje máti s otcem. Nemají ode mne zprávy už několik dnů. Přivezli jídlo. Přemlouvají mě: „Už toho nech, máme o tebe strach, co když se něco strhne?! A přijed' si domů pro čisté oblečení.“ Za dva dny je plánován výjezd s plakáty na Vysočinu, nechám se vyhodit v Ledči. Jsem slabý jak moucha, a hlavně nevyspalý.

Jen co večer přijdu domů, zazvoní telefon. „Chtěla jsem tě slyšet. A co se děje v Praze?“ Má gymnaziální láska Dagmar. „Jsem na skok doma, to víš, v Praze je cirkus, neučíme se...“ – „Můžeme se na chvilku vidět, jsem v Ledči, máme třídní oslavu, doprovodíš mě na vlak?“ Přichází v bílém kožíšku. Kážu jí o převratných dějích jak polní maršál. Upřeně se na mě dívá. Pak vypráví o dějích na ledečském gymnáziu. Třeba jak učitel biologie, do té chvíle zuřivý svazácký aktivista a poradce pro studijní účely, který politicky prověřoval studenty a rozhodoval o jejich osudu včetně mě (neboť dával či nedával doporučení na vysoké školy), chodí po třídách s velkou plackou OF na klopi, prsty má roztažené do věčka a volá: „Vítězství nás demokratů je neodvratné! Konec té hnusné habaďůry.“ Na nádraží Dagmar políbím a ona odjede do Zruče. Cestou domů zšeřelým provinčním městem, ve kterém není ani stopa po revolučním vánku, vyvěšuji plakáty s heslem „Oddělme zrno od plev!“ a drží se mne divný pocit, že mě někdo špehuje. Přecházím most a vtom na mě zezadu někdo skočí. Koutkem oka poznávám Dášina spolužáka a v mžiku letím hlavou na kandelábr. Přes oko se řine krev, sbírám se a slyším jeho plačtivý kvil: „Necháš ji bejt, to je moje holka!“

MUDr. Štrupl mi zašívá ránu a naléhá: „Budeš to muset nahlásit na policii jako přepadení, zvlášť když znáš toho debila. Zaplatí.“ Nesen sentimentálním étosem „nejste jako oni“ mávnu rukou a odcházím se zašitou ránou nad okem.

Dívčí internát

Vracím se do Prahy se zafačovaným čelem. Motáme se s Mirdou kolem revolučního štábu, podáváme hlášení, právě jsme se vrátili z osvětové cesty na Kutnohorsko. Pak jedeme do Trutnova. Dívčí internát. Když Mirda uviděl před sebou sto mladých zdravotnic a ekonomek, stává se v průběhu tříhodinového monologu znalcem undergroundu, a zvláště pak Plastiků (nikdy je do té doby neslyšel), stihá promluvit o sci-filiteratuře, marxismu, o přirozeném počtetí, o Kantovi, ufonech. Mě představuje jako zbitého studenta z Národní a ukazuje čerstvou ránu: „Dostal obuškem.“ Kopu ho pod stolem do holeně: „Co si to vymejšíš!“ Jenže studentky se živě zajímají o průběh mlácení, my tedy vstaneme a názorně předvádíme: Mirda představuje policistu-těžkooděnce a naznačuje násadou košťete mlácení, já klesám na zem, některé z budoucích zdravotnic si přisedají blíže, zajímají se o počet stehů, chtěly by nějak pomoci, dívčí kroužek kolem nás je čím dál důvěrnější, jsou už úplně blízko, díváme se jim do očí, vnímáme jejich vůni, jsou na dosah, chtějí mě pohladit, když vtom vstupuje hlavní vychovatelka, přerušuje besedu, děkuje hostům za účast a přes protesty dívek je zahání do pokojů. Mirda procedí: „Chtěl bych zde být vychovatelem. Nebo jen tímhle košťetem.“

Bratislava, karosa, kosa

Sobota 25. listopadu. Motáme se s Mirdou u revolučního studentského štábu, Marek Wollner je jedním z mluvčích, máme od něj zprávy z první ruky, když tu nám někdo klepe na rameno: „Vy dva jste pro výjezdní zkušenosti vyslání za školu do delegace pražských studentů dohodnout v Bratislavě koordinaci společného studentského prohlášení. Autobus jede za hodinu od Národního.“ Jdeme na sraz. Autobus je plný zástupců různých škol, navzájem se představujeme, jedou zástupci DAMU, FAMU, HAMU, přírodovědy, medik, zmiňovaná křehule z FTVS, strojaři z ČVUT, zamklý hubený muž z evangelické fakulty, budoucí právníci, učitelé, ekonomka. Máme také přiděleného ochránce, filmového kaskadéra s rozpláclym nosem, který do autobusového mikrofону hlásí: „Studenti, máte ve mně pevnou vochnanu, ať nám klidáňko nějakěj bolševik vstoupí do cesty, udělám z něj krvavou skvrnu!“

Žádný bolševik se do cesty nepostavil a ani večer v Bratislavě k dohodě studentských delegací nedošlo. Bude se čekat, až co přinese generální stávká. Po krátkém jednání se tedy všichni shodují, že se nic do generální stávky vyhlašovat nebude. Mluvčí naší delegace během chvíle zavěl: „Nejdřív se někde ve městě vožerem, pak přespíme v špicovém hotelu a do Prahy poletíme letadlem, volové, už se nebudem trmáčet karosou.“ Když se na něj někteří z nás vykuleně podívají, student pro blbé dovysvětlí: „Sme přece důležitá delegace, volové. A musíme ty peníze nějak utratit, přece to nepovezem zpátky.“ Před důležitá delegace v čele s kaskadérem z Barrandova se v mžiku rozprchne do hospod. S Mirdou a hubeným baletákem z AMU nikam nejdeme ani neletíme, přespáváme v tělocvičně vysoké školy na žíněnkách. Před usnutím, ve tmě, baleták špitne: „A za třicet let se zeptají: Proč tihle tři nespali v hotelu?“ Vybuchneme smíchy.

Mrazivým ránem jdeme na stopa. Rozděluje se na kraji Bratislavy. Po dvou hodinách mi zastavuje hnědavý Ford Escort. Elegantní obrýlený padesátník. Co chvíli si sahá pod sedadlo a vytahuje lahev koňaku, ze které upíjí. „Nabídní si, kluku.“ Nebojím se s ním, dálnice je úplně pustá, cesta rychle ubývá, řidič vypráví, že

pracuje jako pumpař, byl za milenkou v Bratislavě, „její starej dělá revoluci, tak byl čistej vzduch“. Pak se na mě podívá: „Ty kluku, ty máš určitě hlad.“ Zastavujeme u odpočívadla Devět křížů. „Pojď, zvu tě.“ Vcházíme do motorestu, a než otevřu hlavní prosklené dveře, všímám si, že za nimi klečí na zemi desítky postav jak na nějakém středověkém obraze. Mám na chvíli dojem, že se mi ten výjev zdá. Otevírám dveře a potichu vstupujeme. Puštěné rádio zní na celý motorest a právě je vysílán přímý přenos generální stávky na Letné, zrovna se Václav Malý nahlas modlí Otčenáš a slovenští a polští řidiči kamionů se s ním vkleče modlí. Pak někdo z nich srdnatě zařve: „Tak, a teď už to maj bošáni prosrany!“ •

O autorovi| Miloš Doležal, MILOŠ DOLEŽAL (1970) Spisovatel, publicista a básník. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zabývá se historií, druhou světovou válkou a komunistickým režimem. Jeho biografie Jako bychom dnes zemřít měli, pojednávající o životě a smrti faráře Josefa Toufara, získala v anketě Lidových novin v roce 2012 ocenění Kniha roku. Spolupracovník magazínu Reportér.
Foto autor| ilustrace Tomski & Polanski

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Vyškovský deník str. 04 Události

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na niž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi. Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různě kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností

zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více. „Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog. Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků. Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Foto popis|
Region| Jižní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech:

Blanenský deník (*Události*, str. 04), Brněnský deník (*Události*, str. 04), Břeclavský deník (*Události*, str. 04), Havlíčkobrodský deník (*Události*, str. 04), Hodonínský deník (*Události*, str. 04), Jihlavský deník (*Události*, str. 04), Pelhřimovský deník (*Události*, str. 04), Třebíčský deník (*Události*, str. 04), Znojenský deník (*Události*, str. 04), Žďárský deník (*Události*, str. 04)

Nevyhovující podmínky. Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 denik.cz str. 00 Česko

Kateřina Perknerová

Jedna z věcí, na niž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministr práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy.

"V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi. Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“.

Do nich se promítají různě kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop.

Až třikrát větší ohrožení

Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků. Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/nevyhovujici-podminky-mizerna-bytova-situace-ma-negativni-vliv-na-skolaky-20191014.html

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

denik.cz, denik.cz

Mizerná bytová situace má negativní vliv na školáky

14.10.2019 Domažlický deník str. 04 Události
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Jedna z věcí, na niž se koaliční strany ANO a ČSSD neshodují, je zákon o sociálním či dostupném bydlení. Premiér Andrej Babiš je přesvědčen, že ke zlepšení situace postačí program Výstavba, zahrnující podporu sociálního bydlení. Ministr práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD) naopak trvá na přijetí speciální normy. V jejím snažení by jí mohl pomoci ministr školství Robert Plaga (ANO), neboť kvalita bydlení do značné míry ovlivňuje úspěšnost dětí ve školách. Podle odhadů v ČR žije okolo 20 tisíc dětí v závažné bytové nouzi.

Analýza sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ukazuje, že nekvalita a nestabilita bydlení „mohou být jednou z cest, kterou se materiální chudoba negativně projevuje v životě dětí, konkrétně v jejich problémech ve škole“. Do nich se promítají různě kombinované aspekty, jako jsou přeplněné a prostorově nedostatečné byty, velmi časté stěhování a bydlení v ubytovnách či sociálních zařízeních. „Děti z chudých domácností zasažených extrémní podobou jednotlivých problémů v bydlení mají 2,1krát až 2,6krát vyšší šanci, že budou trpět problémy ve škole,“ uvádí Prokop. Podle průzkumu se ve škole víc daří dětem z nízkopříjmových rodin, které slušně bydlí, než těm, jež žijí v nevyhovujících bytových podmínkách. Ty jsou školním neúspěchem ohroženy až třikrát více.

„Dřívější analýzy ukázaly, že přeplněné a nestabilní bydlení může se školními výsledky souviset kvůli zvýšené míře stresu a konfliktů v rodině, vyšší míře hluku, narušení sociálních vazeb dítěte, střídání kolektivů či vlivu na zdraví, který se promítá do školní docházky a prospěchu,“ připomíná sociolog.

Doporučuje, aby se politici zaměřili na nebytové bydlení, které je přímo svázáno s horšími školními výsledky i problémovým chováním žáků.

Žádoucí je tudíž co nejrychlejší stabilizace rodin s dětmi ve standardních typech bydlení. Jako problematické se tudíž jeví platné znění zákona, podle něhož bytová nouze domácnosti (např. pobyt v azylovém domě) před nárokem na nájemní bydlení musí trvat minimálně šest měsíců.

Foto popis|
Region| Západní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Chebský deník (*Události, str. 04*), Karlovarský deník (*Události, str. 04*), Klatovský deník (*Události, str. 04*), Plzeňský deník (*Události, str. 04*), Rokycanský deník (*Události, str. 04*), Sokolovský deník (*Události, str. 04*), Tachovský deník (*Události, str. 04*)

Nový odbor dohledu nad pojišťovny a penzijními společnostmi

14.10.2019 opojisteni.cz str. 00

V České národní bance vznikne v rámci sekce dohledu nad finančním trhem nový odbor dohledu nad pojišťovny a penzijními společnostmi, který tuto agendu od 1. října 2019 vyčlení z odboru dohledu obezřetnosti. Vedle sebe tak budou fungovat dva odbory zabývající se obezřetnostním dohledem na dálku – jeden nad bankami a druhý nad pojišťovny a penzijními společnostmi.

Dosavadní odbor dohledu obezřetnosti, který dohlížel na sektory bank, pojišťoven a penzijních společností, se po rozdělení agendy přejmenuje na odbor dohledu nad úvěrovými institucemi. Jeho činnost bude zaměřena na dohled nad činností bank a družstevních záložen.

Nový odbor dohledu nad pojišťovny a penzijními společnostmi povede Karla Voráčková, o jejímž jmenování do funkce ředitelky odboru rozhodla bankovní rada 12. září 2019. Ředitelkou odboru dohledu nad úvěrovými institucemi zůstává dosavadní ředitelka odboru dohledu obezřetnosti Marcela Gronychová.

Mohlo by vás zajímat: TOP 30 pojišťovacích makléřů za rok 2018 v Česku dle oPojistění.cz

Ing. Karla Voráčková (48) vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze. V ČNB působí od roku 2015 a od roku 2017 vede referát dohledu nad pojišťovny a penzijními společnostmi. V minulosti byla zaměstnána ve společnosti KPMG Česká republika Audit.

Oodbor finančního výzkumu

Zároveň se také referát finančního výzkumu sekce finanční stability ČNB povýší na odbor finančního výzkumu v rámci této sekce. Ředitelkou nově vzniklého odboru se stane Simona Malovaná.

Zřízení odboru finančního výzkumu potvrzuje rostoucí význam výzkumu v oblasti finanční stability v České národní bance. Tento výzkum slouží jako podpora při rozhodování o nastavení makroobezřetnostní politiky. Do budoucna lze očekávat, že vývoj v oblasti systémového rizika, zátěžových testů, nástrojů makroobezřetnostní regulace a jejich interakce s dalšími politikami centrální banky přinesou řadu otázek, kterým bude potřeba se věnovat nejen z analytického, ale i výzkumného hlediska.

Útvary v rámci organizační struktury ČNB zahrnují sekce, odbory a referáty. V lednu 2017 došlo k začlenění původně samostatného odboru ekonomického výzkumu do nově vzniklého odboru ekonomického výzkumu v rámci sekce měnové a do referátu finančního výzkumu tehdejšího samostatného odboru finanční stability.

PhDr. Simona Malovaná Ph.D. (30) absolvovala doktorské studium ekonomie na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde jako externista pokračuje v pedagogické činnosti. Od svého nástupu do České národní banky v roce 2014 se věnuje výzkumu v oblasti finanční stability, analýzám rizik spojených se zadlužeností domácností a otázkám koordinace měnové a makroobezřetnostní politiky. V domácích i zahraničních odborných časopisech pravidelně publikuje články se zaměřením na finanční stabilitu, makroobezřetnostní politiku a její interakci s ostatními politikami centrální banky.

URL| <https://www.opojisteni.cz/pojistny-trh/novy-odbor-dohledu-nad-pojistovnami-a-penzijnimi-spolecnostmi/c:17362/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
opojisteni.cz

Martin Dušek a Ondřej Provozník: V české společnosti chybí odvaha prosazovat vyostřené nápady

14.10.2019 ČRo - vltava.cz str. 00 Film

Hana Slívová

Jiří Schmitzer a Ladislav Mrkvička ve své dost možná životní roli – to jsou protagonisté snímku Staříci o dvou kamarádech z protikomunistického odboje, kteří se rozhodli vzít spravedlnost do svých rukou. Film právě přichází do kin, a s ním přišli i jeho autoři. Ondřeje Provozníka a Martina Duška do vltavské Vizitky pozval Tomáš Pilát.

Ondřej Provozník a Martin Dušek se spřátelili v druhé polovině devadesátých let na pražské **Fakultě sociálních věd**, kde oba studovali žurnalistiku s televizní specializací. Bakalářskou práci pojali filmově, Dušek natočil dokument o velkorypadle za dědovou chalupou, Provozník vyprávěl příběh hochy, který se chce navzdory všem trendům dostat do armády. Oba si pak prý také vybrala Česká televize jako mladé talenty na moderátorský post do pořadu Události. „Jenomže po nás chtěli, abychom nosili brýle a ostříhali si vlasy, a tak z toho nakonec sešlo,“ říkají Provozník s Duškem.

Filmu, zejména dokumentární tvorbě, se věnují zvlášť i společně. Dohromady natočili například dokument Poustevna, das ist Paradies!, který v roce 2007 uspěl na jihlavském festivalu, anebo Ženy SHR. I tento snímek v Jihlavě o tři roky později mezi českými dokumenty zvítězil.

Jejich zbrusu nový hraný film Staříci vidělo (a velmi dobře přijalo) publikum na festivalu v Karlových Varech a do kin přichází 17. října. Autorská dvojice v něm do role kamarádů – válečných veteránů a protikomunistických odbojářů obsadila Jiřího Schmitzera a Ladislava Mrkvičku. Plán prvního jmenovaného je jasný: zabít prokurátora Václava Mráze, kterého porevoluční soudy nedokázaly za jeho zločiny z 50. let potrestat.

Film je inspirovaný deset let starou kauzou, kdy se ukázalo, že jeden z někdejších odbojářů na začátku nultých let vážně přemýšlel o vraždě prokurátora Karla Vaše. Ten roku 1949 poslal na smrt generála Heliodora Píku. „Martin tu zprávu slyšel v televizi. Hledali jsme tehdy typ příběhu, který by pro nás byl provokativní, a to bylo přesně ono. Natočit film o spravedlnosti, kterou klopotivě a pitoreskně vykonají dva staříci,“ říká Ondřej Provozník.

Začaly se dít věci

V rámci příprav nastudovali desítky hodin výpovědí a archivních materiálů, řadu z nich jim poskytl historik Pavel Paleček, jenž v minulosti inicioval setkání Píkova syna a Vašeho dcery. Oprostit se od všech historických detailů bylo podle autorů náročné, ale nutné – Staříci totiž od počátku neměli ambici být akademickým filmem.

„Obě postavy jsme nechali vyjít z důchodcovských parametrů a touhy po pomstě a sledovali, co se bude dít. Začaly se dít minimalistické, dost absurdní věci. Z toho film žije, proto je tak zábavný,“ myslí si autoři. Dodávají, že stáří v jejich snímku rozhodně není bezmocné. „Ve starých tělech se probudí vášeň a ti chlápci vyrazí za dobrodružstvím, ve kterém jsou schopni vytrvat až do konce,“ konstatuje Provozník.

Hosté Vizitky s moderátorem Tomášem Pilátem mluvili také o své další filmové a seriálové tvorbě i o tom, jak se během let měnily podmínky pro vývoj různých formátů. Oba by byli rádi, kdyby byly všechny české televize otevřenější novým, neozkoušeným formátům, a kdyby i ta veřejnoprávní dávala větší prostor chytrým mainstreamovým pořadům.

„Na všech úrovních společnosti chybí odvaha. A nemyslím tím odvalu pod palbou, ale odvalu prosazovat myšlenky, které jsou konzistentní a vyostřené,“ dodává Dušek.

URL| <http://vltava.rozhlas.cz/martin-dusek-a-ondrej-provoznik-v-ceske-spolecnosti-chybi-odvaha-prosazovat-8090648>

Historik nabízel Okamurovi školení z dějin. V neděli jsme ho mohli vidět ve 168 hodinách, slovo dostali i Romancov a Máca

14.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

jma

Pořad 168 hodin České televize si vzal na paškál historické výroky předsedy Poslanecké sněmovny a lídra hnutí SPD Tomia Okamury. Oslovil několik předních historiků, kteří Okamurovy výroky na adresu Karla IV. nebo Adolfa Hitlera označili za naprostý nesmysl a překrucování dějin. Historik Michal Stehlík pak Okamurovi a poslaneckému klubu SPD ironicky navrhl uspořádání kurzu soudobých dějin. Zástupci SPD se účastnit žádných kurzů nehodlají a informace si prý mohou načíst sami.

Šéf hnutí SPD čelí kritice zejména kvůli nedávným vyjádřením, kde na svém Facebooku srovnával nacistickou třetí říši a současnou Evropskou unii. Tvrdil, že „Evropská unie má nacistické kořeny a že současná EU v mnohém navazuje na Hitlerův projekt Nové Evropy“.

„V jeho vyjádřeních se objevují reálné historické události, ale jejich okomentování nebo zarámování do souvislostí se současným děním, to je, jako když pejsek s kočičkou vařili dort,“ řekl k tomu posměšně analytik Institutu pro politiku a společnost Roman Máca.

Podle historika Filozofické fakulty UK Michala Stehlíka má Okamura fatální nedostatek zcela zásadních znalostí. Proto mu nabídl zdarma jednosemestrální kurz novodobých dějin. „Impulzem k mé nabídce bylo srovnání EU s třetí říší, musel jsem do veřejného prostoru uvést, že jde o historické pitomosti,“ řekl České televizi náměstek ředitele Národního muzea.

„Nabídl jsem to trošku v ironii, jemu i poslaneckému klubu SPD. Jedná se o kurz soudobých dějin, kde bychom probrali základní pojmy jako vlastenectví, národ, demokracie, totalita,“ dovysvětlil své pohnutky Stehlík.

Okamura se bránil tím, že Stehlíkovi připomněl jeho neúspěšnou kandidaturu do Senátu před třemi lety. A označil „Národní muzeum za zpolitizovanou sluníčkářskou instituci, kterou zneužívá neúspěšný kandidát do Senátu k vlastnímu zviditelnění“. Zástupci SPD se účastnit žádných kurzů také nehodlají a informace si prý mohou načíst sami.

Okamurovo srovnávání nacistické třetí říše a současné EU ale pobouřili i jiné historiky. „Ty výroky naprosto postrádají smysl, protože samozřejmě nacisté nic takového jako současný model EU neplánovali,“ poučil diváky politický geograf z **Fakulty sociálních věd** UK Michael Romancov. „Představa árijské nadřazenosti u Hitlera a EU s myšlenkou jednotného trhu, pohybu zboží a kapitálu, to je prostě něco úplně jiného,“ přisadil si politolog Masarykovy univerzity Lubomír Kopeček.

Okamura podle historiků oslovených ČT častokrát odkazuje na historické události a osobnosti mylně nebo zavádějícím způsobem. Šéf SPD například označil sv. Václava „za křesťana a dobrého člověka, který by nesouhlasil s Evropskou unií a tím, že nám bere naši národní suverenitu a boží křesťanské tradice“.

Podle historika Jakuba Izdného z Ústavu českých dějin FF UK ale byl spíše sv. Václav tzv. eurohujer. „On prosazoval křesťanství v době, kdy pomalu přicházelo ze Západu a v našich končinách šlo zcela proti tehdejší národní tradicím,“ zcela otočil Okamurův výrok Izdný.

Okamura se také často opírá o Karla IV. „Karel IV. byl Čech, přestože byl Čech jen zčásti po mamince jako já. Za mateřský jazyk považoval vždy jen češtinu,“ stálo v jiném jeho prohlášení.

Podle historika Václava Žůrka z mediivistických studií Akademie věd ale Karel IV. jen těžko mluvil s ostatními česky, ale spíše německy nebo francouzsky. „Měl totiž také tři německé manželky a jednu z Francie,“ vysvětloval znalec středověku Žůrek.

Šéf SPD také ke zděšení historiků pronesl, že Jan Hus hlásal přímou demokracii. „To je úplný nesmysl. Hus žil v době, kdy věřil, že vládnout má král, protože je Bohem vyvolený a pomazaný, a určitě si nemyslel, že by si lidé mohli volit své vlastní vládcy,“ nechápal Žůrek.

Podle jiného nesmyslného Okamurova tvrzení Jana Husa dnešní političtí reprezentanti pomíjejí, a proto také není jako jedna z mála významných osobností na fasádě Národního muzea. Ve skutečnosti je ale hned na čelní straně směrem na Václavské náměstí. „Možná si ho spletl s Janem Žižkou, který tam není,“ pousmála se historička Marie Koldinská z FF UK.

Odborníci prý varují, že překrucování historie je nebezpečné. „Historie má sloužit ke vzdělanostnímu obohacení a posílení identity jedince, aby věděl, odkud jde a kam směřuje společnost, ve které žije. Je smutné, když jsou historické situace využívány k demagogii,“ kritizuje Žůrek.

„Je to cíleně manipulativní zacházení s dějinami, které mají sloužit jako podpůrný argument k podpoře politických zájmů,“ shrnula reportáž na závěr historička Koldinská.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Historik-nabizel-Okamurovi-skoleni-z-dejin-V-nedeli-jsme-ho-mohli-videt-ve-168-hodinach-slovo-dostali-i-Romancov-a-Maca-599519>

Ondřej Provozník a Martin Dušek: V české společnosti chybí odvaha prosazovat vyostřené nápady

14.10.2019 rozhlas.cz str. 00

autor: Hana Slívová

Jiří Schmitzer a Ladislav Mrkvička ve své dost možná životní roli – to jsou hlavní protagonisté snímku Stařící o dvou kamarádech z protikomunistického odboje, kteří se rozhodli vzít spravedlnost do svých rukou. Film právě přichází do kin, a s ním přišli i jeho autoři. Ondřeje Provozníka a Martina Duška do vltavské Vizitky pozval Tomáš Pilát.

Ondřej Provozník a Martin Dušek se spřátelili v druhé polovině devadesátých let na pražské **Fakultě sociálních věd**, kde oba studovali žurnalistiku s televizní specializací. Bakalářskou práci pojali filmově, Dušek natočil dokument o velkorypadle za dědovou chalupou, Provozník vyprávěl příběh hochy, který se chce navzdory všem trendům dostat do armády. Oba si pak prý také vybrala Česká televize jako mladé talenty na moderátorský post do pořadu Události. „Jenomže po nás chtěli, abychom nosili brýle a ostříhali si vlasy, a tak z toho nakonec sešlo,“ říkají Provozník s Duškem.

/

foto: Cinemart

Filmu, zejména dokumentární tvorbě, se věnují zvláště i společně. Dohromady natočili například dokument Poustevna, das ist Paradies!, který v roce 2007 uspěl na jihlavském festivalu, anebo Ženy SHR. I tento snímek v Jihlavě o tři roky později mezi českými dokumenty zvítězil.

Jejich zbrusu nový hraný film Stařící vidělo (a velmi dobře přijalo) publikum na festivalu v Karlových Varech a do kin přichází 17. října. Autorská dvojice v něm do role kamarádů – válečných veteránů a protikomunistických odbojářů obsadila Jiřího Schmitzera a Ladislava Mrkvičku. Plán prvního jmenovaného je jasný: zabít prokurátora Václava Mráze, kterého porevoluční soudy nedokázaly za jeho zločiny z 50. let potrestat.

Jiří Schmitzer ve snímku Stařící

/

foto: Cinemart

Film je inspirovaný deset let starou kauzou, kdy jeden z někdejších odbojářů přiletěl do Prahy s cílem zbavit se prokurátora Karla Vaše. Ten roku 1949 poslal na smrt generála Heliodora Píku. „Martin tu zprávu slyšel v televizi. Hledali jsme tehdy typ příběhu, který by pro nás byl provokativní, a to bylo přesně ono. Natočit film o spravedlnosti, kterou klopotivě a pitoreskně vykonají dva stařící,“ říká Ondřej Provozník.

Začaly se dít věci

V rámci příprav nastudovali desítky hodin výpovědí a archivních materiálů, řadu z nich jim poskytl historik Pavel Paleček, jenž v minulosti inicioval setkání Píkova syna a Vašeho dcery. Oprostit se od všech historických detailů bylo podle autorů náročné, ale nutné – Stařící totiž od počátku neměli ambici být akademickým filmem.

„Obě postavy jsme nechali vyjít z duchodcovských parametrů a touhy po pomstě a sledovali, co se bude dít. Začaly se dít minimalistické, dost absurdní věci. Z toho film žije, proto je tak zábavný,“ myslí si autoři. Dodávají, že stáří v jejich snímku rozhodně není bezmocné. „Ve starých tělech se probudí vášeň a ti chlápci vyrazí za dobrodružstvím, ve kterém jsou schopni vytrvat až do konce,“ konstatuje Provozník.

Hosté Vizitky s moderátorem Tomášem Pilátem mluvili také o své další filmové a seriálové tvorbě i o tom, jak se během let měnily podmínky pro vývoj různých formátů. Oba by byli rádi, kdyby byly všechny české televize otevřenější novým, neozkoušeným formátům, a kdyby i ta veřejnoprávní dávala větší prostor chytrým mainstreamovým pořadům.

„Na všech úrovních společnosti chybí odvaha. A nemyslím tím odvahu pod palbou, ale odvahu prosazovat myšlenky, které jsou konzistentní a vyostřené,“ dodává Dušek.

Poslechněte si celou Vizitku, ve které Ondřej Provozník a Martin Dušek mluví i o tom, co se dál chystají natáčet.

Jiří Schmitzer a Ladislav Mrkvička ve snímku Staříci

URL| <https://vltava.rozhlas.cz/ondrej-provaznik-a-martin-dusek-v-ceske-spolecnosti-chybi-odvaha-prosazovat-8090648>

Historik nabízel Okamurovi školení z dějin. V neděli jsme ho mohli vidět ve 168 hodinách, slovo dostali i Romancov a Máca

14.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Hans Štembera, Tomio Okamura

Pořad 168 hodin České televize si vzal na paškál historické výroky předsedy Poslanecké sněmovny a lídra hnutí SPD Tomia Okamury. Oslovil několik předních historiků, kteří Okamurovy výroky na adresu Karla IV. nebo Adolfa Hitlera označili za naprostý nesmysl a překrucování dějin. Historik Michal Stehlík pak Okamurovi a poslaneckému klubu SPD ironicky navrhl uspořádání kurzu soudobých dějin. Zástupci SPD se účastnit žádných kurzů nehodlají a informace si prý mohou načíst sami.

Šéf hnutí SPD čelí kritice zejména kvůli nedávným vyjádřením, kde na svém Facebooku srovnával nacistickou třetí říši a současnou Evropskou unii. Tvrdil, že „Evropská unie má nacistické kořeny a že současná EU v mnohém navazuje na Hitlerův projekt Nové Evropy“.

„V jeho vyjádřeních se objevují reálné historické události, ale jejich okomentování nebo zarámování do souvislostí se současným děním, to je, jako když pejsek s kočičkou vařili dort,“ řekl k tomu posměšně analytik Institutu pro politiku a společnost Roman Máca.

Podle historika Filozofické fakulty UK Michala Stehlíka má Okamura fatální nedostatek zcela zásadních znalostí. Proto mu nabídl zdarma jednosemestrální kurz novodobých dějin. „Impulzem k mé nabídce bylo srovnání EU s třetí říší, musel jsem do veřejného prostoru uvést, že jde o historické pitomosti,“ řekl České televizi náměstek ředitele Národního muzea.

„Nabídl jsem to trošku v ironii, jemu i poslaneckému klubu SPD. Jedná se o kurz soudobých dějin, kde bychom probrali základní pojmy jako vlastenectví, národ, demokracie, totalita,“ dovysvětlil své pohnutky Stehlík.

Okamura se bránil tím, že Stehlíkovi připomněl jeho neúspěšnou kandidaturu do Senátu před třemi lety. A označil „Národní muzeum za zpolitizovanou sluníčkářskou instituci, kterou zneužívá neúspěšný kandidát do Senátu k vlastnímu zviditelnění“. Zástupci SPD se účastnit žádných kurzů také nehodlají a informace si prý mohou načíst sami.

Okamurovo srovnávání nacistické třetí říše a současné EU ale pobouřili i jiné historiky. „Ty výroky naprosto postrádají smysl, protože samozřejmě nacisté nic takového jako současný model EU neplánovali,“ poučil diváky politický geograf z **Fakulty sociálních věd** UK Michael Romancov. „Představa árijské nadřazenosti u Hitlera a EU s myšlenkou jednotného trhu, pohybu zboží a kapitálu, to je prostě něco úplně jiného,“ přisadil si politolog Masarykovy univerzity Lubomír Kopeček.

Okamura podle historiků oslovených ČT častokrát odkazuje na historické události a osobnosti mylně nebo zavádějícím způsobem. Šéf SPD například označil sv. Václava „za křesťana a dobrého člověka, který by nesouhlasil s Evropskou unií a tím, že nám bere naši národní suverenitu a boží křesťanské tradice“.

Podle historika Jakuba Izdného z Ústavu českých dějin FF UK ale byl spíše sv. Václav tzv. eurohujer. „On prosazoval křesťanství v době, kdy pomalu přicházelo ze Západu a v našich končinách šlo zcela proti tehdejší národní tradicím,“ zcela otočil Okamura výrok Izdného.

Okamura se také často opírá o Karla IV. „Karel IV. byl Čech, přestože byl Čech jen zčásti po mamince jako já. Za mateřský jazyk považoval vždy jen češtinu,“ stálo v jiném jeho prohlášení.

Podle historika Václava Žůrka z mediivistických studií Akademie věd ale Karel IV. jen těžko mluvil s ostatními česky, ale spíše německy nebo francouzsky. „Měl totiž také tři německé manželky a jednu z Francie,“ vysvětloval znalec středověku Žůrek.

Šéf SPD také ke zděšení historiků pronesl, že Jan Hus hlásal přímou demokracii. „To je úplný nesmysl. Hus žil v době, kdy věřil, že vládnout má král, protože je Bohem vyvolený a pomazaný, a určitě si nemyslel, že by si lidé mohli volit své vlastní vládcy,“ nechápal Žůrek.

Podle jiného nesmyslného Okamurova tvrzení Jana Husa dnešní političtí reprezentanti pomíjejí, a proto také není jako jedna z mála významných osobností na fasádě Národního muzea. Ve skutečnosti je ale hned na čelní straně směrem na Václavské náměstí. „Možná si ho spletl s Janem Žižkou, který tam není,“ pousmála se historička Marie Koldinská z FF UK.

Odborníci prý varují, že přeručování historie je nebezpečné. „Historie má sloužit ke vzdělanostnímu obohacení a posílení identity jedince, aby věděl, odkud jde a kam směřuje společnost, ve které žije. Je smutné, když jsou historické situace využívány k demagogii,“ kritizuje Žůrek.

„Je to cíleně manipulativní zacházení s dějinami, které mají sloužit jako podpůrný argument k podpoře politických zájmů,“ shrnula reportáž na závěr historička Koldinská.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: Tomio Okamura.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Historik-nabizel-Okamurovi-skoleni-z-dejin-V-nedeli-jsme-ho-mohli-videt-ve-168-hodinach-slovo-dostali-i-Romancov-a-Maca-599519>

KOMENTÁŘ JANA SCHNEIDERA: Má Univerzita Karlova kredit?

14.10.2019 prima.iprima.cz str. 00

foto youtube UK

Home Credit, jedna z největších světových firem poskytujících spotřebitelské úvěry, která patří do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, odstoupila od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma totiž nechce být vtahována do iracionálních debat o smyslu sponzorské spolupráce.

Původně se firma zavázala univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun, zejména pro Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**.

Bezprostředně po podpisu smlouvy se ale proti ní vyjádřili někteří akademici, a studenti dokonce sepsali petici. Kritizovali firmu Home Credit za to, že se „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“.

Jiný pohled

Kšefty PPF jsou mi celkem ukradené, a ani na Karlovu univerzitu se nechci podloudně vetřít. Bez tří půlmilionových ročních sponzorských dotací Karlova univerzita nezhyne, a Home Credit jejich odmítnutím neutrpí na prestiži žádný velký šrám.

Co mne však na tomto případě zaujalo, byl naprostý rozpor hodnocení firmy Home Credit odpůrci smlouvy ze strany UK s vyhodnocením, které provedla obecně prospěšná společnost „Člověk v tísni“.

Ta v rámci své snahy přispět ke kultivaci trhu s půjčkami publikovala výsledek svého srovnání poskytovatelů malých půjček (mikroúvěrů). Metodicky využila Indexu odpovědného úvěrování, který hodnotí celkové náklady na půjčku, dostupnost informací a právní postupy, za kterých věřitelé půjčují. U mikropůjček je podle „Člověka v tísni“ odpovědné půjčování zvláště důležité, neboť je využívají lidé s nižšími příjmy, kteří jsou nejvíce ohroženi chudobou.

Vítězem testu se ze 49 společností stala společnost Home Credit s půjčkou Kamali, kterou nabízí úvěry za rozumné ceny, poskytuje lidem dostatečné informace a používá v zásadě přijatelné právní postupy. Tolik „Člověk v tísni“.

Asymetrické jádro sporu

Z uvedeného vyplývá, že studenti UK se ve svém hodnocení zřejmě nechali zmýlit. Firmu Home Credit odmítli pro její špatné způsoby, přičemž však Člověk v tísní tutéž firmu chválí!

Jádro sporu tedy bude zřejmě někde mimo zdánlivé ohnisko sporu.

Na Karlově univerzitě byli nejbojovnějšími odpůrci tohoto sponzoringu někteří neskrývaně protičínsky naladěni sinologové. A je pravda, že Home Credit má právě v Číně své obchodní aktivity. Ale nejen tam – i v Česku, na Slovensku a Filipínách, v Rusku, Kazachstánu, Indii, Vietnamu a Indonésii. A její „matka“ PPF N.V., nizozemská finanční a investiční skupina, podniká kromě výše uvedených zemí ještě i v Nizozemsku, Německu, Francii, Velké Británii, Spojených státech amerických, Bulharsku, Chorvatsku, Maďarsku, Černé Hoře, Polsku, Rumunsku, Srbsku, Slovinsku a Finsku. Kromě toho firma PPF Art vydává nemalé prostředky na podporu vzdělávání a umění.

Takže pointa je zřejmě v tom, zda se při hodnocení podle Indexu odpovědného úvěrování na miskou vah přihodí Čína, nebo ne. „Člověk v tísní“ (kterého těžko podezřívát z pročínských sympatií) se však takového faultu nedopustil.

Koincidence

Všechno se to stalo docela příznačně v době, kdy se proti Číně v některých zemích rozjíždí stále intenzivnější kampaň, která sleduje kontury americké obchodní války s Čínou, aniž by se ovšem snažila vysledovat nějakou její logiku (kterou by tam ovšem hledala marně).

A tak jsou tyto služebné, zjevně protičínské lobbistické manýry zdůvodňovány různými, poměrně výstředními důvody.

Například ředitel Bezpečnostní informační služby plukovník Koudelka dští oheň a síru opakovaně a pouze proti Číně (a Rusku). Jeho jednostranně zaměřená varování však z bezpečnostního hlediska nedávají smysl (pakliže to není úmyslná sabotáž). Vzbuzuje totiž dojem, že zbytek světa se k nám chová přátelsky a my se před ním – zejména co se týče hospodářské špionáže – na pozoru mít nemusíme. Smysl to dává pouze jako chatrně maskovaný hospodářský protičínský lobbing.

V téže době se senátor Fischer převtělil do příslušníka Státní bezpečnosti a pěkně jako za starých časů rozdává dotazníky, jejichž prostřednictvím se snaží vyzvědět, kdo se s kým v Číně potkal a kdo mu platil cestu.

A neuplynulo mnoho vody od chvíle, kdy se šéf Národního úřadu pro kybernetickou bezpečnost Navrátil utrl z řetězu a místo odborně a přesně zacíleného varování (za což je placen) se dopustil čistého hospodářského lobbingu proti dvěma čínským firmám (za což placen není).

Domnívám se tedy, že zde je dost důvodů k vyvození závěru, že Karlova univerzita, pakliže se nechá zmítat politicky konjunkturálními větry, bude (nejen s Home) Creditem na štíru.

Názory publikované v této sekci nelze ztotožňovat s postoji redakce Zpravodajství FTV Prima.

Související témata s článkem

Tento článek najdete v těchto speciálech

Reklama

URL| <https://prima.iprima.cz/komentare/komentar-jana-schneidera-ma-univerzita-karlova-kredit>

Historik nabízel Okamurovi školení z dějin. V neděli jsme ho mohli vidět ve 168 hodinách, slovo dostali i Romancov a Máca

14.10.2019 politicke-listy.cz str. 00

Hans Štembera, Tomio Okamura

Pořad 168 hodin České televize si vzal na paškál historické výroky předsedy Poslanecké sněmovny a lídra hnutí SPD Tomia Okamury.

Oslovil několik předních historiků, kteří Okamurovy výroky na adresu Karla IV. nebo Adolfa Hitlera označili za naprostý nesmysl a překrucování dějin. Historik Michal Stehlík pak Okamurovi a poslaneckému klubu SPD ironicky navrhl uspořádání kurzu soudobých dějin. Zástupci SPD se účastnit žádných kurzů nehodlají a informace si prý mohou načíst sami.

Šéf hnutí SPD čelí kritice zejména kvůli nedávným vyjádřením, kde na svém Facebooku srovnával nacistickou třetí říši a současnou Evropskou unii. Tvrdil, že „Evropská unie má nacistické kořeny a že současná EU v mnohém navazuje na Hitlerův projekt Nové Evropy“.

„V jeho vyjádřeních se objevují reálné historické události, ale jejich okomentování nebo zarámování do souvislostí se současným děním, to je, jako když pejsek s kočičkou vařili dort,“ řekl k tomu posměšně analytik Institutu pro politiku a společnost Roman Máca.

Podle historika Filozofické fakulty UK Michala Stehlíka má Okamura fatální nedostatek zcela zásadních znalostí. Proto mu nabídl zdarma jednosemestrální kurz novodobých dějin. „Impulzem k mé nabídce bylo srovnání EU s třetí říší, musel jsem do veřejného prostoru uvést, že jde o historické pitomosti,“ řekl České televizi náměstek ředitele Národního muzea.

„Nabídl jsem to trošku v ironii, jemu i poslaneckému klubu SPD. Jedná se o kurz soudobých dějin, kde bychom probrali základní pojmy jako vlastenectví, národ, demokracie, totalita,“ dovysvětlil své pohnutky Stehlík.

Okamura se bránil tím, že Stehlíkovi připomněl jeho neúspěšnou kandidaturu do Senátu před třemi lety. A označil „Národní muzeum za zpolitizovanou sluníčkářskou instituci, kterou zneužívá neúspěšný kandidát do Senátu k vlastnímu zviditelnění“. Zástupci SPD se účastnit žádných kurzů také nehodlají a informace si prý mohou načíst sami.

Okamurovo srovnávání nacistické třetí říše a současné EU ale pobouřili i jiné historiky. „Ty výroky naprosto postrádají smysl, protože samozřejmě nacisté nic takového jako současný model EU neplánovali,“ poučil diváky politický geograf z **Fakulty sociálních věd** UK Michael Romancov. „Představa árijské nadřazenosti u Hitlera a EU s myšlenkou jednotného trhu, pohybu zboží a kapitálu, to je prostě něco úplně jiného,“ přisadil si politolog Masarykovy univerzity Lubomír Kopeček.

Okamura podle historiků oslovených ČT častokrát odkazuje na historické události a osobnosti mylně nebo zavádějícím způsobem. Šéf SPD například označil sv. Václava „za křesťana a dobrého člověka, který by nesouhlasil s Evropskou unií a tím, že nám bere naši národní suverenitu a boží křesťanské tradice“.

Podle historika Jakuba Izdného z Ústavu českých dějin FF UK ale byl spíše sv. Václav tzv. eurohujer. „On prosazoval křesťanství v době, kdy pomalu přicházelo ze Západu a v našich končinách šlo zcela proti tehdejší národní tradicím,“ zcela otočil Okamurov výrok Izdný.

Okamura se také často opírá o Karla IV. „Karel IV. byl Čech, přestože byl Čech jen zčásti po mamince jako já. Za mateřský jazyk považoval vždy jen češtinu,“ stálo v jiném jeho prohlášení.

Tomio Okamura

SPD

Předseda hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) místopředseda PS PČR

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Podle historika Václava Žůrka z mediivistických studií Akademie věd ale Karel IV. jen těžko mluvil s ostatními česky, ale spíše německy nebo francouzsky. „Měl totiž také tři německé manželky a jednu z Francie,“ vysvětloval znalec středověku Žůrek.

Šéf SPD také ke zděšení historiků pronesl, že Jan Hus hlásal přímou demokracii. „To je úplný nesmysl. Hus žil v době, kdy věřil, že vládnout má král, protože je Bohem vyvolený a pomazaný, a určitě si nemyslel, že by si lidé mohli volit své vlastní vládce,“ nechápal Žůrek.

Podle jiného nesmyslného Okamurova tvrzení Jana Husa dnešní političtí reprezentanti pomíjejí, a proto také není jako jedna z mála významných osobností na fasádě Národního muzea. Ve skutečnosti je ale hned na čelní straně směrem na Václavské náměstí. „Možná si ho spletl s Janem Žižkou, který tam není,“ pousmála se historička Marie Koldinská z FF UK.

Odborníci prý varují, že překrucování historie je nebezpečné. „Historie má sloužit ke vzdělanostnímu obohacení a posílení identity jedince, aby věděl, odkud jde a kam směřuje společnost, ve které žije. Je smutné, když jsou historické situace využívány k demagogii,“ kritizuje Žůrek.

„Je to cíleně manipulativní zacházení s dějinami, které mají sloužit jako podpůrný argument k podpoře politických zájmů,“ shrnula reportáž na závěr historička Koldinská.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=210436-historik-nabizel-okamurovi-skoleni-z-dejin.-v-nedeli-jsme-ho-mohli-videt-ve-168-hodinach--slovo-dostali-i-romancov-a-maca.html>

EMOCE V NÁKUPNÍM KOŠÍKU

14.10.2019 Ona DNES str. 18 Téma
soňa kaczerovská

Nakupování je zábava i nutnost. A kdybychom o tom náhodou chtěli začít pochybovat, prodejci nás okamžitě začnou přesvědčovat o opaku. Vymýšlejí stále nové figle, jak skrze zážitky a pohodlí zákazníky rozmazlovat.

Vcházím mezi regály s oblečením, opodál stojí křeslo se stolem, na kterém jsou položeny magazíny. Vítá mě usměvavá prodavačka. „Jak se máte? Můžu vám s něčím pomoci? A nechcete si dát kávu nebo prosecco?“ ptá se s nevtrávným zájmem. Rozhlížím se po obřím obchodě s módou a designovými doplňky, jehož součástí je i kavárna a miniaturní knihkupectví. Když odpovím, že vlastně nepátrám po ničem konkrétním, v rychlosti mě seznámí se sortimentem a pak se vzdálí. Samozřejmě s úsměvem. Za chvíli přichází se skleničkou šumivého nápoje a následuje pečlivý výklad o asymetrické pestrobarevné bundě, kterou právě držím v ruce. To není smyšlená scéna z amerického filmu, ale nákupní realita z výběrového pražského butiků Czech Labels and Friends.

„Obrovským trendem týkajícím se lifestyleového segmentu zboží jsou showroomy, které nevypadají jako klasické obchody, ale spíše jako obýváky. Můžete tam jít s přáteli stejně, jako chodíte do kavárny či baru. Povídat si a přitom nakupujete,“ popisuje expertka na marketing Denisa Hejlová, která přednáší na pražské **fakultě sociálních věd**. Není to zas tak dávno, kdy bylo nemyslitelné vejít s jídlem či pitím do obchodu, dnes se málokdo ostýchá probírat se v módních kolekcích s kávou v ruce. A od toho je jen krok k tomu, abychom si v jedné prodejně mohli pořídit vedle džínů i sendvič a po zaplacení se usadili ke stolu a popíjeli čaj. Protože vidina dobrého jídla či lahodného nápoje nechá málokoho netečným, stává se gastronomie lákadlem, které má přimět lidi k cestě do kamenného obchodu. A také k tomu, aby se v něm zdrželi co nejdéle.

VÝBĚROVÁ KÁVA K NÁKUPŮM

Stále se zvětšující konkurence mezi značkami a boom online nakupování nutí prodejce k novým přístupům, které kladou důraz na pohodlí zákazníka. Ten potřebuje být rozmazlován a očekává služby navíc, protože samotné nakupování mu už dávno nestačí. Musí to být zážitek. Jedině tehdy se bude vracet. Velcí hráči módního průmyslu proto rozšiřují svůj sortiment, takže vedle oblečení a doplňků nabízejí kosmetiku, doplňky do bytu nebo třeba květiny. A k tomu všemu, samozřejmě, nemůže chybět ani občerstvení v podobě vlastní kávy, čokolády či sušenek. Podobný servis dostanete například v proslulých italských značkách Armani nebo Gucci, v britské Burberry nebo u amerického Ralphi Lauren. „Zatímco v zahraničí je módní spíše koncept jednoho velkého obchodního prostoru dané značky, ať už samostatně, nebo jako patro v nákupním centru, v českém prostředí se častěji jedná o kurátorský koncept, kdy je nabídka tvořena několika vybranými značkami,“ upřesňuje Denisa Hejlová s tím, že jsme stále ještě malý trh, aby se zde dařilo obřím butikům honosných značek, ve kterých se nejlevnější ceny za doplňky pohybují v tisících. Showroomy v Česku sice zažívají boom, ale to se týká především metropole, kde je kupní síla i díky turistickému ruchu největší v zemi, navíc se u zahraničních značek jedná spíše o nábytek a designové předměty. Módní odvětví je zastoupeno výběrovými butiky lokálních tvůrců. Přesto se myšlenka obchodu spojeného s bistro postupně rozšiřuje i do dalších měst. Například v Táboře funguje kavárna společně s knihkupectvím, ve Zlíně si kávu můžete dát poté, co jste si koupili příslušenství pro cyklistiku, v Hradci Králové si výrobce klavírů Petrof zase otevřel vlastní kulturní centrum, ve kterém se pravidelně konají koncerty a výstavy.

OBCHOD, KAM SMĚJÍ DĚTI I PSI

Na závan zahraničního luxusu, zážitky a emoce láká i obchodní centrum v pražském Chodově, které se nově připojilo k celkem 43 nákupním centrům po světě nesoucím název Westfield. Tahle značka pod jednou střechou sdružuje různé prodejce, a to jak ty výběrové, tak i řetězce s rychlou módou a spotřebním zbožím. Ke standardní výbavě patří obrovské multikino, ale i gastrozóna, která zahrnuje kavárny, restaurace a bistra orientující se na různé světové kuchyně. V informačním centru si pak lze zdarma půjčit kočárek či invalidní vozík, najdete v něm i šatnu, kde si vedle kabátů a bund můžete nechat i menší zavazadlo. K dispozici jsou i služby stylisty, který poradí s nejnovějšími trendy i střihy na danou postavu. V zahraničních pobočkách značky Westfield jde servis ještě dál a zákazníci se nemusí ani obtěžovat s taškami, stačí si najmout asistenta, který bude nákupy v jednotlivých obchodech sbírat a předá je dotyčnému při odchodu všechny najednou. Někde je dokonce možné nechat si nákup dát i do auta.

To však není jediná vymoženost, kterou svým klientům původně australská značka obchodních domů nabízí. Například v jedné z londýnských poboček byl letos v červenci otevřen pop-up butik s podporou umělé

inteligence, který měl na skladě pouze nejžádanější módní kousky z aktuálních kolekcí. Každý den to bylo sto nejvyhledávanějších položek na internetu. V newyorské pobočce se zase můžete pomodlit, protože je zde modlitebna, součástí centra v Los Angeles jsou lázně propojené s boxerským klubem a atletickým studiem. V něm si lze také vyzkoušet unikátní dimenzi nakupování určenou především celebritám, které nechťejí, aby je při nákupech rušili fanoušci. Služba, kterou si však může zaplatit kdokoliv, je postavena na naprostém soukromí. Zákazníka dovezou na soukromé parkoviště až ke speciálnímu vchodu, kterým se dostane do vlastního apartmá. To je vybaveno odpočinkovou zónou s pohovkou, minibarem, televizí a dokonce i koupelnou. Vzít si s sebou může klidně kromě dětí i domácího mazlíčka, o kterého bude po dobu nákupů dobře postaráno. Personál kolem VIP klientů pendluje neustále, pomáhá například hledat i zkusit jednotlivé kousky. Z apartmá je možné se speciálně vytvořenou logistikou chodeb dostat zadní stranou do obchodů a prohlížet si v nich oblečení bez přítomnosti dalších zákazníků, protože přední strana se dá po dobu návštěvy zavít pro běžné nakupující. Něčeho takového se u české pobočky Westfield Chodov asi nedočkáme, přesto se máme na co těšit. Po zahraničním vzoru chystá pro své zákazníky třeba kreativní a kulturní vyžití v podobě workshopů, výstav i koncertů hvězd populární hudby.

OBJEDNÁVKA Z POHOVKY

Ostatně klasickým provozovněm nezbyvá než se hodně snažit, aby k sobě přilákaly pozornost a donutily lidi zvednout se z gauče, odkud jich přes mobil nebo počítač nakupuje čím dál více. Online objednávky zboží dělají hlavně lidé ve věku 24 až 35 let, naopak generace nad 55 let zůstává věrná kamenným obchodům. A jak ukázal průzkum společnosti Acomware, zhruba třetina z více než tisíce dotázaných pak oba kanály kombinuje.

Běžnou praxí je dnes to, že si lidé danou věc vyzkoušejí v prodejně, ale objednají přes internet. Důvodem bývá nižší cena, která může u některého zboží činit rozdíl i několika stovek. U oblečení je tohle všechno vidět nejzřetelněji, přes internet si šaty pořizuje 77 % zákazníků. „Zajímavé je, že nejvíce lidí nakupuje ve virtuálním obchodě řetězce H&M, až po něm následují prodejci ZOOT, About You a Zalando. Druhý jmenovaný e-shop je populární především u mladých 15–24 let, ten třetí byl zase nejčastěji zmiňován u vyšších příjmových skupin, u domácností s příjmem nad 80 tisíc korun měsíčně,“ komentuje výsledky Kamil Gric z digitální společnosti Acomware, která nákupní studii vypracovala.

Podle odborníka na marketing Václava Stříteského se se vzrůstajícími nákupy přes internet zvyšuje i počet odběrných míst, kde si zákazníci mohou zboží vyzvednout. „Naše výzkumy ukazují, že absence výdejních míst u elektronických obchodů českým zákazníkům vadí. Dokonce mnohem více než chybějící e-shop jejich oblíbeného kamenného prodejce,“ říká Václav Stříteský, který přednáší na Vysoké škole ekonomické v Praze. Upozorňuje také na to, že lidé si skrze recenze, diskuse a sociální sítě zjišťují o výrobku velmi detailní informace, které mají zásadní vliv na to, jestli si ho nakonec odnesou domů.

NÁŠ ZÁKAZNÍK, NÁŠ PÁN

Zásadní je i kvalita servisu. Jakmile vstoupíme do prodejny, kde nás uvítá kyselý obličej prodavače či prodavačky, mnoho z nás se rovnou otočí a odejde. Podobně nás otráví, pokud personál prodejny bude sice ochotný, ale nebude nám schopný sdělit základní informace o vybraném výrobku. Nepříjemný je i opačný extrém, kdy prodejní asistenti pronásledují zákazníky na každém kroku a zboží se jim snaží vnutit za každou cenu. „Ideální obsluha naplňuje požadavky, jako je odbornost, důvěryhodnost, empatie. Určitě se lidé rádi vracejí tam, kde jim při nákupu dobře poradí,“ popisuje Václav Stříteský z Vysoké školy ekonomické v Praze. Součástí bezvadného servisu by podle něj měla být i spolehlivost, rychlost a schopnost uzpůsobit službu či výrobek zákazníkovi na míru tak, aby byl co nejvíce spokojený.

Ač se tuzemský zákaznický servis zlepšuje, v porovnání se zahraničím máme stále ještě mnoho co dohánět. Je to paradox. Před sto lety jsme byli celosvětoví lídři v servisu a všichni se od nás učili, jak se k nakupujícím chovat. „Platí Baťovo heslo Náš zákazník, náš pán. Dnes je úroveň v České republice velmi tristní, protože mnoho lidí prodávat neumí. Přitom se to dá naučit,“ říká marketingová expertka z **fakulty sociálních věd** Denisa Hejlová. Naráží na to, že každá značka by měla mít proškolený personál nejen vzhledem k typologii zákazníků, ale i s ohledem na to, jaké zboží prodává.

POČÍTAČ MÍSTO STYLISTY

Přestože je online nakupování na vzestupu, stále mnoho lidí nechává chladnými. Kromě vysoké ceny za doručení zboží domů je to hlavně kvůli tomu, že si danou věc zákazníci nemohou osahat, chybí jim také možnost si ji vyzkoušet. To platí především u oblečení a drogerie. U potravin pak zase mají obavy, že zboží nebude čerstvé. Naopak nejmenší problém mají s nákupem elektroniky a erotických pomůcek.

Usnadnit výběr zboží a zatraaktivnit nákupy po síti nám v budoucnu pomohou programy simulující rozšířenou realitu, zejména u již zmíněné kosmetiky a oblečení. V případě make-upu bude fungovat imaginární zrcadlo, které změní barvu rtěnky, stínů či vlasů a ukáže optimální kombinace vhodné pro náš typ obličeje. Už dnes fungují aplikace jako například Sephora Virtual Artist, Makeup Genius od značky L'Oréal Paris nebo Matrix Color Lounge. Zákazník módního e-shopu zase zadá své přesné míry a na imaginárním klonu si pak může zkusit vybrané kousky. „Prostřednictvím tepelné mapy se zobrazí, jak daný kousek na jeho postavě sedí a kde by případně mohl být větší či menší. Červené barvy upozorní, kde by položka mohla být příliš těsná, zatímco modré zbarvení ukáže, kde by mohla být příliš volná,“ popisuje manažerka společnosti Zalando Stacia Carr.

Je jasné, že tohle všechno půjde s vývojem digitálních technologií velmi rychle dopředu a umělá inteligence zatřese pozicemi mnohých profesí, v módní branži třeba s prací stylistů. Bude totiž schopna se přesněji trefovat do našeho vkusu. „Snáze se dokáže přizpůsobit zákazníkovi i na základě předchozího obsahu jeho nákupního košíku. Přeci jen stylistka do své práce bude vždy promítat i svůj vkus,“ míní expertka na marketing Denisa Hejlová.

Na druhou stranu fakt, že počítač odvodí z předchozích nákupů naše osobní preference, ještě ale není zárukou toho, že nám nabídne to nejlepší. Ten skutečně dobrý stylistka nikdy zákazníkovi nenutí něco, co je mu proti srsti. Zato mu dokáže nabídnout to, co by si sám od sebe nikdy nekoupil, ale po doporučení odborníka s překvapením zjistí, že mu nová věc sluší. Často dokonce víc než styl, který až dosud preferoval. A tohle nejspíš nikdy žádný počítač nedokáže, proto budou dál existovat kamenné prodejny, stejně jako jejich personál i jiné profese. I když umělá inteligence umí už dnes komunikovat, sociální interakci mezi lidmi nenahradí. Pro řadu z nás je nakupování v prodejně nejen rituál, při kterém si pořídíme novou věc, ale také možnost si s někým jen tak poklábat. O zboží, ale i o tom, co se děje mimo obchodní centra. Třeba o počasí. Nebo si umíte představit, jak si stěžujete na přicházející zimu a déšť robotovi?

Stále se zvětšující konkurence a boom online nakupování nutí prodejce k novým přístupům, které kladou důraz na pohodlí zákazníka.

JAK NAKUJUJEME NA INTERNETU

1. Pětina respondentů v současnosti nakupuje převážně na internetu, 43 % naopak preferuje kamenné obchody. Zbytek dělí své nákupy půl na půl mezi oba kanály.
2. E-shopy jsou nejvíce využívány pro nákup erotického zboží nebo elektroniky, naopak kamenné obchody jsou preferovány u potravin či drogerie.
3. Roste význam internetu jako zdroje informací před nákupem – využívá ho 55 % lidí. Na druhou stranu do kamenných prodejen si zajde před nákupem v e-shopu zboží prohlédnout 68 % lidí.
4. Zákazníkům nejvíce vadí, pokud e-shopy nenabízejí kvalitní služby spojené s vrácením zboží či reklamací. Očekávají bezplatné vyzvednutí v prodejně a netolerují rozdílnou cenu za stejné zboží v e-shopu a v prodejně.
5. Kolem 30 % Čechů neví o tom, že jejich oblíbený řetězec má e-shop – netuší to například 37 % zákazníků Teska. U Hornbachu je toto číslo 32 %, u značky Baťa pak 30 %.
6. Potraviny nakoupilo na internetu za poslední rok již 36 % lidí, z toho 16 % alespoň jednou měsíčně. Nejpopulárnější značkou je Tesco, Rohlik.cz vládne ve velkých městech.
7. Drogerii na internetu nakupuje 58 % zákazníků, nejčastěji volí DM drogerii.
8. Oblečení nakupuje online 77 % Čechů, mezi prodejci si zpravidla vyberou řetězec H&M. Na ZOOT, About you a Zalando nakupovalo už 15 % zákazníků.

Zdroj: Acomware

O autorovi| text: soňa kacerovská, sona.kacerovska@mfdnes.cz
Foto autor| ILUSTRACE: SHUTTERSTOCK

Prosecco či soukromý salonek. Obchody mění přístup k zákazníkům

14.10.2019 iDNES.cz str. 00

Autor: Soňa Kacerovská

Nakupování je zábava i nutnost. A kdybychom o tom náhodou chtěli začít pochybovat, prodejci nás okamžitě začnou přesvědčovat o opaku. Vymýšlejí stále nové figle, jak skrze zážitky a pohodlí zákazníky rozmazlovat. České obchody pomalu začínají přicházet se zahraničními taktikami.

Vcházím mezi regály s oblečením, opodál stojí křeslo se stolem, na kterém jsou položeny magazíny. Vítá mě usměvavá prodavačka. „Jak se máte? Můžu vám s něčím pomoci? A nechcete si dát kávu nebo prosecco?“ ptá se s nevtrávným zájmem. Rozhlížím se po obřím obchodě s módou a designovými doplňky, jehož součástí je i kavárna a miniaturní knihkupectví. Když odpovím, že vlastně nepátrám po ničem konkrétním, v rychlosti mě seznámí se sortimentem a pak se vzdálí. Samozřejmě s úsměvem. Za chvíli přichází se skleničkou šumivého nápoje a následuje pečlivý výklad o asymetrické pestrobarevné bundě, kterou právě držím v ruce. To není smyšlená scéna z amerického filmu, ale nákupní realita z výběrového pražského butiků Czech Labels and Friends.

„Obrovským trendem týkajícím se lifestylového segmentu zboží jsou showroomy, které nevypadají jako klasické obchody, ale spíše jako obýváky. Můžete tam jít s přáteli stejně, jako chodíte do kavárny či baru. Povídat si a přitom nakupujete,“ popisuje expertka na marketing Denisa Hejlová, která přednáší na pražské **fakultě sociálních věd**. Není to zas tak dávno, kdy bylo nemyslitelné vejít s jídlem či pitím do obchodu, dnes se málokdo ostýchá probírat se v módních kolekcích s kávou v ruce. A od toho je jen krok k tomu, abychom si v jedné prodejně mohli pořídit vedle džínů i sendvič a po zaplacení se usadili ke stolu a popíjeli čaj. Protože vidina dobrého jídla či lahodného nápoje nechá málokoho netečným, stává se gastronomie lákadlem, které má přimět lidi k cestě do kamenného obchodu. A také k tomu, aby se v něm zdrželi co nejdéle.

Výběrová káva k nákupům

Stále se zvětšující konkurence mezi značkami a boom online nakupování nutí prodejce k novým přístupům, které kladou důraz na pohodlí zákazníka. Ten potřebuje být rozmazlován a očekává služby navíc, protože samotné nakupování mu už dávno nestačí. Musí to být zážitek. Jedině tehdy se bude vracet. Velcí hráči módního průmyslu proto rozšiřují svůj sortiment, takže vedle oblečení a doplňků nabízejí kosmetiku, doplňky do bytu nebo třeba květiny. A k tomu všemu, samozřejmě, nemůže chybět ani občerstvení v podobě vlastní kávy, čokolády či sušenek. Podobný servis dostanete například v proslulých italských značkách Armani nebo Gucci, v britské Burberry nebo u amerického Ralphi Laurena.

„Zatímco v zahraničí je módní spíše koncept jednoho velkého obchodního prostoru dané značky, ať už samostatně, nebo jako patro v nákupním centru, v českém prostředí se častěji jedná o kurátorský koncept, kdy je nabídka tvořena několika vybranými značkami,“ upřesňuje Denisa Hejlová s tím, že jsme stále ještě malý trh, aby se zde dařilo obřím butikům honosných značek, ve kterých se nejlevnější ceny za doplňky pohybují v tisících.

Obchod Gucci v Pařížské ulici v Praze

Showroomy v Česku sice zažívají boom, ale to se týká především metropole, kde je kupní síla i díky turistickému ruchu největší v zemi, navíc se u zahraničních značek jedná spíše o nábytek a designové předměty. Módní odvětví je zastoupeno výběrovými butiky lokálních tvůrců. Přesto se myšlenka obchodu spojeného s bistro postupně rozšiřuje i do dalších měst. Například v Táboře funguje kavárna společně s knihkupectvím, ve Zlíně si kávu můžete dát poté, co jste si koupili příslušenství pro cyklistiku, v Hradci Králové si výrobce klavírů Petrof zase otevřel vlastní kulturní centrum, ve kterém se pravidelně konají koncerty a výstavy.

Obchod, kam směřjí děti i psi

Na závan zahraničního luxusu, zážitky a emoce láká i obchodní centrum v pražském Chodově, které se nově připojilo k celkem 43 nákupním centrům po světě nesoucím název Westfield. Tahle značka pod jednou střechou sdružuje různé prodejce, a to jak ty výběrové, tak i řetězce s rychlou módou a spotřebním zbožím. Ke standardní výbavě patří obrovské multikino, ale i gastrozóna, která zahrnuje kavárny, restaurace a bistra orientující se na různé světové kuchyně.

V informačním centru si pak lze zdarma půjčit kočárek či invalidní vozík, najdete v něm i šatnu, kde si vedle kabátů a bund můžete nechat i menší zavazadla. K dispozici jsou i služby stylisty, který poradí s nejnovějšími trendy i střihy na danou postavu. V zahraničních pobočkách značky Westfield jde servis ještě dál a zákazníci se nemusí ani obtěžovat s taškami, stačí si najmout asistenta, který bude nákupy v jednotlivých obchodech sbírat a předá je dotyčnému při odchodu všechny najednou. Někde je dokonce možné nechat si nákup dát i do auta.

Nákupní centrum Westfield, kde najdete jak obchody nejznámějších světových designérů, tak i pobočky urban a street značek.

To však není jediná vymoženost, kterou svým klientům původně australská značka obchodních domů nabízí. Například v jedné z londýnských poboček byl letos v červenci otevřen pop-up butik s podporou umělé inteligence, který měl na skladě pouze nejžádanější módní kousky z aktuálních kolekcí. Každý den to bylo sto nejvyhledávanějších položek na internetu. V newyorské pobočce se zase můžete pomodlit, protože je zde modlitebna, součástí centra v Los Angeles jsou lázně propojené s boxerským klubem a atletickým studiem. V něm si lze také vyzkoušet unikátní dimenzi nakupování určenou především celebritám, které nechtějí, aby je při nákupu rušili fanoušci.

Služba, kterou si však může zaplatit kdokoli, je postavena na naprostém soukromí. Zákazníka dovezou na soukromé parkoviště až ke speciálnímu vchodu, kterým se dostane do vlastního apartmá. To je vybaveno odpočinkovou zónou s pohovkou, minibarem, televizí a dokonce i koupelnou. Vzít si s sebou může klidně kromě dětí i domácího mazlíčka, o kterého bude po dobu nákupů dobře postaráno. Personál kolem VIP klientů pendluje neustále, pomáhá například hledat i zkoušet jednotlivé kousky. Z apartmá je možné se speciálně vytvořenou logistikou chodit zadní stranou do obchodů a prohlížet si v nich oblečení bez přítomnosti dalších zákazníků, protože přední strana se dá po dobu návštěvy zavřít pro běžné nakupující. Něčeho takového se u české pobočky Westfield Chodov asi nedočkáme, přesto se máme na co těšit. Po zahraničním vzoru chystá pro své zákazníky třeba kreativní a kulturní vyžití v podobě workshopů, výstav i koncertů hvězd populární hudby.

Objednávka z pohovky

Ostatně klasickým provozováním nezbyvá než se hodně snažit, aby k sobě přilákaly pozornost a donutily lidi zvednout se z gauče, odkud jich přes mobil nebo počítač nakupuje čím dál více. Online objednávky zboží dělají hlavně lidé ve věku 24 až 35 let, naopak generace nad 55 let zůstává věrná kamenným obchodům. A jak ukázal průzkum společnosti Acomware, zhruba třetina z více než tisíce dotázaných pak oba kanály kombinuje.

Běžnou praxí je dnes to, že si lidé danou věc vyzkoušejí v prodejně, ale objednají přes internet. Důvodem bývá nižší cena, která může u některého zboží činit rozdíl i několika stovek. U oblečení je tohle všechno vidět nejzřetelněji, přes internet si šaty pořizuje 77 procent zákazníků. „Zajímavé je, že nejvíce lidí nakupuje ve virtuálním obchodě řetězce H&M, až po něm následují prodejci ZOOT About You a Zalando. Druhý jmenovaný e-shop je populární především u mladých 15–24 let, ten třetí byl zase nejčastěji zmiňován u vyšších příjmových skupin, u domácností s příjmem nad 80 tisíc korun měsíčně,“ komentuje výsledky Kamil Gric z digitální společnosti Acomware, která nákupní studii vypracovala.

Logo H&M

Podle odborníka na marketing Václava Stříteského se se vzrůstajícími nákupy přes internet zvyšuje i počet odběrných míst, kde si zákazníci mohou zboží vyzvednout. „Naše výzkumy ukazují, že absence výdejních míst u elektronických obchodů českým zákazníkům vadí. Dokonce mnohem více než chybějící e-shop jejich oblíbeného kamenného prodejce,“ říká Václav Stříteský, který přednáší na Vysoké škole ekonomické v Praze. Upozorňuje také na to, že lidé si skrze recenze, diskuse a sociální sítě zjišťují o výrobku velmi detailní informace, které mají zásadní vliv na to, jestli si ho nakonec odnesou domů.

Náš zákazník, náš pán

Zásadní je i kvalita servisu. Jakmile vstoupíme do prodejny, kde nás uvítá kyselý obličej prodavače či prodavačky, mnoho z nás se rovnou otočí a odejde. Podobně nás otráví, pokud personál prodejny bude sice ochotný, ale nebude nám schopný sdělit základní informace o vybraném výrobku. Nepříjemný je i opačný extrém, kdy prodejní asistenti pronásledují zákazníky na každém kroku a zboží se jim snaží vnutit za každou cenu. „Ideální obsluha naplňuje požadavky, jako je odbornost, důvěryhodnost, empatie. Určitě se lidé rádi vracejí tam, kde jim při nákupu dobře poradí,“ popisuje Václav Stříteský z Vysoké školy ekonomické v Praze. Součástí bezvadného servisu by podle něj měla být i spolehlivost, rychlost a schopnost uzpůsobit službu či výrobek zákazníkovi na míru tak, aby byl co nejvíce spokojený.

Prodejna a opravna firmy Baťa v Přívoze (dvacátá až třicátá léta 20. století)

Ač se tuzemský zákaznický servis zlepšuje, v porovnání se zahraničím máme stále ještě mnoho co dohánět. Je to paradox. Před sto lety jsme byli celosvětoví lídři v servisu a všichni se od nás učili, jak se k nakupujícím chovat. „Platilo Baťovo heslo Náš zákazník, náš pán. Dnes je úroveň v České republice velmi tristní, protože mnoho lidí prodávat neumí. Přitom se to dá naučit,“ říká marketingová expertka z **fakulty sociálních věd** Denisa Hejlová. Naráží na to, že každá značka by měla mít proškolený personál nejen vzhledem k typologii zákazníků, ale i s ohledem na to, jaké zboží prodává.

Počítač místo stylisty

Jak nakupujeme na internetu

1. Pětina respondentů v současnosti nakupuje převážně na internetu, 43% naopak preferuje kamenné obchody. Zbytek dělí své nákupy půl na půl mezi oba kanály.

2. E-shopy jsou nejvíce využívány pro nákup erotického zboží nebo elektroniky, naopak kamenné obchody jsou preferovány u potravin či drogerie.

3. Roste význam internetu jako zdroje informací před nákupem – využívá ho 55% lidí. Na druhou stranu do kamenných prodejen si zajde před nákupem v e-shopu zboží prohlédnout 68% lidí.

4. Zákazníkům nejvíce vadí, pokud e-shopy nenabízejí kvalitní služby spojené s vrácením zboží či reklamací. Očekávají bezplatné vyzvednutí v prodejně a netolerují rozdílnou cenu za stejné zboží v e-shopu a v prodejně.

5. Kolem 30% Čechů neví o tom, že jejich oblíbený řetězec má e-shop – netuší to například 37% zákazníků Teska. U Hornbachu je toto číslo 32%, u značky Baťa pak 30%. 6. Potraviny nakoupilo na internetu za poslední rok již 36% lidí, z toho 16% alespoň jednou měsíčně. Nejpopulárnější značkou je Tesco, Rohlik.cz vládne ve velkých městech. 7. Drogerii na internetu nakupuje 58% zákazníků, nejčastěji volí DM drogerii. 8. Oblečení nakupuje online 77% Čechů, mezi prodejci si zpravidla vyberou řetězec H&M. Na ZOOT, About you a Zalando nakupovalo už 15% zákazníků.

Zdroj: Acomware

Přestože je online nakupování na vzestupu, stále mnoho lidí nechává chladnými. Kromě vysoké ceny za doručení zboží domů je to hlavně kvůli tomu, že si danou věc zákazníci nemohou osahat, chybí jim také možnost si ji vyzkoušet. To platí především u oblečení a drogerie. U potravin pak zase mají obavy, že zboží nebude čerstvé. Naopak nejmenší problém mají s nákupem elektroniky a erotických pomůcek.

Usnadnit výběr zboží a ztraktivnit nákupy po síti nám v budoucnu pomohou programy simulující rozšířenou realitu, zejména u již zmíněné kosmetiky a oblečení. V případě make-upu bude fungovat imaginární zrcadlo, které změní barvu rtěnky, stínů či vlasů a ukáže optimální kombinace vhodné pro náš typ obličeje. Už dnes fungují aplikace jako například Sephora Virtual Artist, Makeup Genius od značky L'Oréal Paris nebo Matrix Color Lounge. Zákazník módního e-shopu zase zadá své přesné míry a na imaginárním klonu si pak může vyzkoušet vybrané kousky. „Prostřednictvím tepelné mapy se zobrazí, jak daný kousek na jeho postavě sedí a kde by případně mohl být větší či menší. Červené barvy upozorní, kde by položka mohla být příliš těsná, zatímco modré zbarvení ukáže, kde by mohla být příliš volná,“ popisuje manažerka společnosti Zalando Stacia Carr.

Je jasné, že tohle všechno půjde s vývojem digitálních technologií velmi rychle dopředu a umělá inteligence zatřese pozicemi mnohých profesí, v módní branži třeba s prací stylistů. Bude totiž schopna se přesněji trefovat do našeho vkusu. „Snáze se dokáže přizpůsobit zákazníkovi i na základě předchozího obsahu jeho nákupního košíku. Přeci jen stylistka do své práce bude vždy promítat i svůj vkus,“ míní expertka na marketing Denisa Hejlová.

Na druhou stranu fakt, že počítač odvodí z předchozích nákupů naše osobní preference, ještě ale není zárukou toho, že nám nabídne to nejlepší. Ten skutečně dobrý stylistka nikdy zákazníkovi nenutí něco, co je mu proti srsti. Zato mu dokáže nabídnout to, co by si sám od sebe nikdy nekoupil, ale po doporučení odborníka s překvapením zjistí, že mu nová věc sluší. Často dokonce víc než styl, který až dosud preferoval. A tohle nejspíš nikdy žádný počítač nedokáže, proto budou dál existovat kamenné prodejny, stejně jako jejich personál i jiné profese. I když umělá inteligence umí už dnes komunikovat, sociální interakci mezi lidmi nenahradí. Pro řadu z nás je nakupování v prodejně nejen rituál, při kterém si pořídíme novou věc, ale také možnost si s někým jen tak poklábat. O zboží, ale i o tom, co se děje mimo obchodní centra. Třeba o počasí. Nebo si umíte představit, jak si stěžujete na přicházející zimu a déšť robotovi?

Tento článek máte dostupný exkluzivně díky svému členství v iDNES Premium.

Gott šel měsíc před smrtí do Archivu bezpečnostních složek. Měl čisté svědomí, říká Špátová

Lara Fabian oslaví v Praze narozeniny. Máme exkluzivní přednostní nákup vstupenek

Chci chlapa, co má větší koule než ego, říká svobodná matka Nikol Štíbrová

URL| https://www.idnes.cz/onadnes/moda/obchod-nakupovani-marketing-showroom-nakupni-centrum.A191011_153043_premium_knn

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

ona.iDNES.cz (*Móda*)

Univerzita Kellnerova
14.10.2019 Respekt str. 36 Kontext
SILVIE LAUDER, VOJTĚCH SRNKA

Smlouva s firmou Home Credit spadla do koše, ale kauza nekončí

Když se v pět hodin odpoledne druhý říjnový čtvrtek členové Akademického senátu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy konečně dostali k projednávání oznámeného výbušného tématu, chvíli se zdálo, že nebudou mít o čem mluvit. Během odpoledne totiž firma Home Credit ze skupiny PPF podnikatele Petra Kellnera oznámila, že odstupuje od smlouvy o partnerství, kterou jen pár dní předtím s Univerzitou Karlovou uzavřela a o níž právě chtěli akademici z pražské „fildy“ – její obzvláště hlasití kritici – na poradě senátu jednat. Také rektor UK Tomáš Zima, který měl podle předběžných plánů na schůzi vystoupit s vysvětlením, se nakonec omluvil.

Záhy po začátku rozpravy se ale ukázalo, že vypovězením smlouvy celá kauza, jež minulý týden vzbudila hlasité protesty akademiků a studentů, zdaleka nekončí. Jak hned zkraje debaty shrnul místopředseda senátu Jan Bičovský: „Problém dál trvá.“ Podobně mluvil i bývalý děkan filozofické fakulty Michal Stehlík: „Jasně se ukázala síla akademické půdy, ale ta diskuse zdaleka nekončí.“ Akademici sice ocenili, že díky vypovězení smlouvy už kontroverzní společnost „krále lichvářů“ (jak Kellnera v otevřeném dopise rektorovi nazval Václav Němec z Ústavu filosofie a religionistiky FF UK) nebude hlavním partnerem nejstarší české univerzity, ale během více než hodinové debaty padla celá řada otázek: Proč rektor Zima uzavření takto důležité smlouvy téměř s nikým nekonzultoval? A proč následně tak snadno souhlasil se zrušením smlouvy, kterou uzavřel jen pár dní předtím? A proč vůbec spojil jméno univerzity s firmou profitující z byznysu, který má z velké části na svědomí obrovský český problém s exekucemi? Dluhová past minulosti

„Akademické investice do budoucnosti nemohou stavět na dluhových pastech minulosti,“ řekl uznávaný ústavní právník a filozof Jiří Přibáň, když na protest proti rektorově smlouvě s Kellnerem opustil Čestnou radu absolventů univerzity. Měl tím na mysli to, že slibované Kellnerovy sponzorské peníze (půl milionu korun ročně po dobu následujících tří let) by univerzita inkasovala od firmy zabývající se poskytováním krátkodobých nebankovních půjček, což je druh úvěrů, který v minulosti výrazně přispěl k epidemii exekucí dodnes trápící českou společnost. I když se teď už praxe firmy při poskytování půjček výrazně zlepšila a je srovnatelná s velkými bankami, jejím klientům však stále komplikují život tzv. rozhodčí doložky. Podle nich měl případný spor mezi dlužníkem a firmou namísto soudů řešit údajně rychlejší, ve smluvních dokumentech ovšem blíže nespecifikovaný „rozhodce“; ten pak v případech, kdy dlužník svůj závazek řádně nesplácel, rozhodoval o jeho exekuci.

Protože se už dávno ukázalo, že tito rozhodci vůbec nejsou nestranní, ale silně a často protiprávně nahrávají poskytovatelům půjček, Ústavní soud platnost rozhodčích doložek zrušil a exekuce vykonávané na jejich základě jsou nezákonné. Jak ovšem prohlašuje Daniel Hůle z organizace Člověk v tísni, firma Home Credit na toto soudní rozhodnutí nebere ohled. „Home Credit patří mezi společnosti, které tyto nezákonné exekuce podle neprůhledných rozhodčích doložek stále vymáhají, což považujeme za neospravedlivitelnou praxi,“ říká Hůle. Ministerstvo spravedlnosti letos v červnu uvedlo, že se v Česku vymáhá asi 130 tisíc nezákonných exekucí, podle Hůleho připadá asi čtvrtina z nich „na vrub“ Home Creditu a jeho dceřiných společností.

Kromě byznysu s půjčkami ale Home Credit vzbuzuje obavy také kvůli svým snahám ovlivňovat českou zahraniční politiku. V roce 2014 se dostal majitel skupiny PPF Petr Kellner až na setkání s čínským prezidentem. Přivedl ho tam český prezident Miloš Zeman, který posléze z Číny do Česka letěl namísto vládního speciálu letadlem pronajatým právě skupinou PPF. A říše středu se postupem času stala pro Home Credit zásadním místem pro byznys: díky mimořádně vzácné licenci od čínských úřadů může Home Credit poskytovat půjčky v celé Číně a úvěr od ní si pořídily čtyři desítky milionů Číňanů. To firmě jen za poslední dva roky vyneslo osm miliard korun. Podnikatelský úspěch však závisí na udržení zmíněné licence, kterou lze okamžitě odebrat, a Číňané se – jak známo – dokážou chovat velmi tvrdě k firmám ze zemí, jejichž vlády či občanské instituce se „proviní“ třeba kritikou tamního porušování lidských práv.

Je proto v nejvlastnějším zájmu Kellnerova úvěrového impéria, aby k takové kritice z Česka nedocházelo. A náznaky toho, že tyto svoje zájmy začne Home Credit kromě politických nebo diplomatických kruhů prosazovat i na akademické půdě, se množí delší dobu. Martin Hála, přední český sinolog a – společně s šéfkou Ústavu Dálného východu FF UK Olgou Lomovou – vůdčí postava informačního webu o Číně Sinopsis, zpozorněl počátkem září, když PPF, mateřská společnost Home Creditu, napsala na Twitter, že Sinopsis svou kritikou činnosti Kellnerova podniku v Číně „zneužívá akademické svobody“. „Slyšíme z různých stran, že nás opravdu nemají v lásce a dávají to hodně najevo. Napadlo mě po tom tweetu, že by svou nevoli mohli zkusit tlačít přes univerzitu, ale přišlo mi to absurdní,“ píše Hála v e-mailu. Tato absurdita se však stala realitou.

„Čistě odborný“

Sbližování mezi Univerzitou Karlovou a firmou Home Credit začalo letos na jaře. Nejprve v březnu podepsala se společností smlouvu **Fakulta sociálních věd** UK. Jak říká její děkanka Alice Němcová Tejkalová, šlo o „standardní, jednoduchou a transparentní darovací smlouvu“, na jejímž základě Home Credit věnoval 100 tisíc

korun Institutu ekonomických studií na rozvoj vědy a výzkumu. Fakultě ze smlouvy neplynuly vůči Home Creditu žádné závazky.

Od jara letošního roku pak s firmou vyjednávala také Matematickofyzikální fakulta UK a tam už šlo o dlouhodobější spolupráci. Podle oficiálního vyjádření děkana fakulty Jana Kratochvíla přišli s nápadem na spolupráci odborníci fakulty zabývající se finanční matematikou. Jak dodává v e-mailu proděkan MFF UK pro propagaci Martin Vlach, jejich zájem o spolupráci „byl čistě odborný a podnícený především faktem, že by taková spolupráce zpřístupnila studentům finanční matematiky skutečně aktuální a praktické problémy, zejména z oblasti kreditního rizika“. Firma Home Credit zase o spolupráci měla zájem kvůli tomu, že absolventi této fakulty jsou pro ni ceněnými zaměstnanci.

Vyjednávání trvalo šest měsíců, a to zejména kvůli pečlivému zvažování na straně MFF. „Zvažovali jsme samozřejmě mnohé faktory, včetně pověsti firmy,“ píše Vlach s tím, že nakonec je přesvědčily nezávislé analýzy organizace Člověk v tísní dokazující, že „chování firmy je v posledních letech korektní“, a rovněž skutečnost, že Home Credit byl mezi prvními firmami, které získaly novou licenci ČNB, jež začala národní banka vydávat poté, co se v roce 2016 zpřísnila pravidla pro poskytovatele spotřebitelských úvěrů.

Koncem srpna tedy fakulta s Home Creditem uzavřela smlouvu na tři roky, která firmě mimo jiné garantovala možnost vypisovat témata studentských prací, nebo umožňovala jejím expertům podílet se na vyučování či mentoringových programech, při nichž zkušenější praktici trénují studenty. Kromě toho získal Home Credit také možnost používat přízvisko „Partner Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy“ a využívat její logo. Ujednání ovšem nikdy nevstoupilo v platnost. Aby se tak mohlo stát, měl Home Credit – podle Vlachy v souladu s běžnou praxí, již se řídí spolupráce s komerčními firmami – během září zaplatit vstupní poplatek ve výši 80 tisíc korun. Jenže tak v termínu neučinil. Proč se tak stalo, vedení fakulty neví a ani to nezjišťovalo. Home Credit potvrzuje, že poplatek nezaplatili, důvody ovšem nechce mluvit firma Milan Tománek komentovat. Podle jeho slov má Home Credit stále o spolupráci s fakultou zájem, ale po velmi vzrušených debatách posledních týdnů prý teď není jisté, jestli se pokusí dohodu o partnerství s matematiky a fyziky navázat znovu. A konečně koncem září podepsal rektor UK Tomáš Zima s Home Creditem smlouvu za celou univerzitu, na jejímž základě se Kellnerova firma stala hlavním partnerem univerzity (po partnerovi generálním jde o druhou „nejvyšší“ formu spolupráce). Přesněji – uzavřel smlouvy dvě. V jedné je vyčísleno, že UK získá během tří let od Home Creditu milion a půl korun, tedy 500 tisíc ročně. (Částka sice vyvolala ostrou kritiku, někdejší rektor Masarykovy univerzity a nyní senátor Mikuláš Bek ovšem upozorňuje, že pro české univerzity jde o objem peněz u partnerských smluv zcela standardní.) Dále smlouva obsahuje závazky Home Creditu vůči univerzitě: firma kupříkladu slibuje, že uspořádá soutěž pro studenty školy, pomůže jí s marketingovou či sponzoringovou strategií, podpoří univerzitní ples nebo pořídí osvětlení pro výstavy v jedné z budov univerzity. Tuto smlouvu následně univerzita zveřejnila ve veřejně přístupném registru smluv.

Zima ovšem zároveň podepsal ještě jednu smlouvu, která v registru smluv nevyšla a na veřejnost se dostala až poté, co si ji počátkem minulého týdne vyžádala redakce serveru A2larm. V této smlouvě je v řadě bodů definována povaha partnerství obou subjektů, přičemž se zde mimo jiné píše, že zapojení Home Creditu do „aktivit univerzity a/nebo jejích fakult převyšuje obvyklou úroveň partnerství“. Pro firmu by to kupříkladu znamenalo, že jen ona bude moci používat označení „hlavní partner Univerzity Karlovy“ (v angličtině „Proud Corporate Partner of the Charles University“). Mikuláš Bek ovšem upozorňuje, že takto definované partnerství není úplně běžné. „Obvykle tyhle dohody obsahují ustanovení, že někde bude logo partnera, to je celé,“ vysvětluje Bek. Mimo jiné vzhledem k předchozím výhradám PPF vůči práci sinologů vzbudila řadu otázek pasáž, kde se obě strany zavazují „zdržet se všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“ nebo co by mohlo „negativně ovlivnit jejich spolupráci“. Podle bývalého rektora UK a nyní senátora Václava Hampla nejsou taková ustanovení v partnerských smlouvách obvyklá. „Univerzita přece nemá zájem poškozovat něčí dobré jméno, ta klauzule je tam minimálně nadbytečná,“ říká Hampl. A nezvyklý je také fakt, že smlouva č. 2 byla de facto „neveřejná“. „Neměla žádné finanční plnění, do registru jsme ji tedy neposílali,“ zdůvodňuje mluvčí Univerzity Karlovy Václav Hájek, proč smlouvu nezveřejnili.

Zima dohodu s PPF nekonzultoval s žádným orgánem univerzity – akademickým senátem či správní radou. Podle reakcí, které z obou těles zněly minulý týden, by mu záměr zřejmě neschválily. „Tak jak byly parametry spolupráce nastaveny, by nebyla pro Univerzitu Karlovu příliš důstojná,“ říká třeba člen správní rady UK a poslanec sněmovního školského výboru Petr Gazdík. Plán učinit z Home Creditu hlavního partnera univerzity sice Zima krátce přednesl týden před podpisem na zasedání kolegia rektora, ale podle členů tohoto poradního orgánu se o věci nijak nedebatovalo, ani nebyl k dispozici text dokumentu. Podle Václava Hampla Zimovi sice formální pravidla neukládají, aby takový krok s někým konzultoval. „Rektor má ale zároveň úzkostlivě dbát na dobré jméno univerzity a to zde nebylo splněno,“ říká Hampl.

Vyvodit osobní odpovědnost

Ač firma Home Credit od dohody s univerzitou odstoupila, kauza akademickou obcí značně otřásla a bude se jí dál zabývat tento týden. V pátek kupříkladu jedná Akademický senát UK, kam jdou v úvodu zmínění zástupci filozofické fakulty s pověřením tamního senátu požadovat odstoupení rektora Zimy. K požadavku Zimovy rezignace

se koncem minulého týdne přidali také zástupci přírodovědecké fakulty i někteří jednotliví akademici. Okolnostmi toho, jak byla smlouva s firmou Home Credit uzavřena, se pak bude na konci října zabývat správní rada univerzity. Otázkou je na stole stále dost. Kromě otázek z úvodu lze přidat i jednu, kterou – zatím bez odezvy – klade zmíněný Václav Němec z FF UK. Podle něj má Zima také „veřejně objasnit“, zda v minulých letech absolvoval cesty do Číny, na nichž se organizačně či finančně podíleli lidé z PPF. X WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

„Home Credit patří mezi společnosti, které tyto nezákonné exekuce podle neprůhledných rozhodčích doložek stále vymáhají.“ Zima dohodu s PPF nekonzultoval

s žádným orgánem univerzity.

Foto autor| FOTO TWITTER PPF

Foto autor| FOTO MILAN JAROŠ

Foto popis| Problém dál trvá. (Sinoložka Olga Lomová na zasedání Akademického senátu FF UK)

Foto popis| A která je ta neveřejná? (Rektor UK Tomáš Zima a ředitel a minoritní akcionář společnosti Home Credit Jiří Šmejck)

Tomáš Holub (ČNB): Česká ekonomika je teď hodně duální. Export brzdí zahraničí, domov podporují státní peníze

15.10.2019 patria.cz str. 00

Josef Němeček

Tuzemskou ekonomiku bych dnes asi nejlépe popsal číslem 2,8 %. Růst je o něco pod tím, co považujeme za potenciál, inflace naopak nad cílem, ale v rámci tolerančního pásma.

Zatím procházíme relativně dobrými časy, řekl člen bankovní rady Tomáš Holub na Ranní kávě Jana Bureše, zaměřené na téma: Německá recese, brexit a obchodní války. Jedním dechem však upozorňuje, že tuzemská ekonomika má nyní hodně duální charakter. Vše spojené se zahraniční poptávkou stagnuje nebo jen mírně roste, solidní je spotřeba domácností, vlády, veřejné investice. Zde ale Tomáš Holub upozorňuje na fiskální podporu, bez níž by růst české ekonomiky byl řádově o půlprocento níže. Co mix rozpoložení německé a šířeji světové ekonomiky vůči té domácí znamená pro další nastavení měnové politiky. To rozebíráme v rozhovoru pro Patria.cz.

Patria.cz: V rámci svého vystoupení jste řekl, že růst ekonomiky je blízko potenciálu, nicméně s fiskální podporou. Podívejme se na vývoj očima Vašima, statistiky a Vašich modelů podrobněji.

Střednědobý předpoklad, který máme zakotven v našich prognózách a na kterém se v tuto chvíli také poměrně vzácně shodují empirické modely, které využíváme, hovoří o potenciálním růstu ekonomiky blízko 3 procent.

Stimulace ze strany fiskální politiky do spotřeby jde jednak přes nadstandardní zvýšení penzí a také přes růst mezd ve veřejném sektoru, což vytváří pro domácnosti dodatečné zdroje na jejich spotřebu. Bez nich předpokládám, že by růst byl pomalejší. Stále dvouciferným tempem pak rostou veřejné investice. To jsou dvě složky, které ekonomiku podporují. Bez této podpory bych očekával růst ekonomiky mezi 2 až 2,5 procenty. To již ve vztahu k potenciálu není úplně oslnivé číslo.

Proti tomu jako odraz vnějších nejistot vnímám zpomalení vývozu a podnikových investic – tyto dvě věci jsou jasně vidět. Nevnímám tedy, že bychom vůči německé ekonomice a zahraničnímu vývoji obecně požívali nějakou imunitu, o čemž se někdy hovoří.

Ta část ekonomiky, která je navázána na zahraniční poptávku, citelně zpomalila. Stále silně roste ta část ekonomiky, zejména služby, která je navázána na domácí poptávku. I s podporou fiskální politiky. Zde některé části ekonomiky rostou i o 4 až 5 procent. Zhoršování zde zatím vidět není, dynamika je poměrně setrvalá. A to včetně pokračujícího růstu zaměstnanosti a růstu mezd ve službách.

V exportně orientovaném průmyslu se dostáváme k 1 procentu nebo i pod něj. Pokud zohledníme fakt, že služby tvoří zhruba dvě třetiny tuzemské ekonomiky a průmyslová výroba zhruba třetinu, dostáváme se s celkovým růstem ekonomiky někam mírně pod ona 3 procenta.

Ekonomika zažívá prorůstový poptávkový stimul od české vlády, tím se lišíme od Německa. Tedy pozorovanou imunitu tuzemské ekonomiky od té německé připisují zčásti vitamínům, které do ekonomiky dodává česká vláda. S duálním charakterem ekonomiky je tu také asymetrie: zatímco zaostávající exportní sektor má potenciál stáhnout s sebou domácí ekonomiku, opačně to nefunguje – ta nemůže vytáhnout vzhůru exportní sektor.

Patria.cz: Jak vyznívá porovnání aktuálního vývoje s platnou prognózou centrální banky?

Ve vztahu k prognóze se zatím nic zásadního neděje, ale je zde intenzivní debata, zda náš výhled zohledňující konsensus v podobě výhledů zahraničních analytiků, nemůže být příliš optimistický ve vztahu k tomu, co se reálně děje v Evropě a ve světě.

Kurz koruny se od naší prognózy odchyluje. Prognózy nadále vedou k pozvolna posilující koruně, v realitě to ale nyní nepozorujeme a je možné, že tento stav bude přetrvávat.

Úrokové sazby jsou zatím o něco nižší, než s čím počítala naše prognóza. Jeden z důvodů pro ČNB jsou vnímaná rizika horšího než předpokládaného zahraničního vývoje.

Foto: Momentka z Ranní kávy s hlavním ekonomem Patria Finance Janem Burešem, hostem i člen BR ČNB Tomáš Holub

Patria.cz: Jsme v rovině sazeb. Nebylo možné si nevšimnout rozporu, kdy se debata bankovní rady ČNB odehrávala v pásmu stagnace až růstu sazeb, očekávání finančního trhu ale ve směru poklesu sazeb ČNB.

Inflaci máme stále nad cílem. Tlaky na růst cen z domácí ekonomiky stále vidíme jako robustní, zejména ve vztahu k napjatému trhu práce a růstu mezd. Nyní tedy v zásadě diskutujeme, zda ochlazení, které přichází ze zahraničí, je samo o sobě tak silné, že přivede inflaci shora na cíl, nebo zda tento proces bude ještě muset podpořit měnová politika nějakým dalším mírným zpřísněním úrokových sazeb.

Patria.cz: Čím si tedy vysvětlujete ono protichůdné očekávání trhů?

Finanční trh podle mého názoru hodně sázel na to, že nás uvolňování měnové politiky ECB nějakým způsobem dotlačí k tomu, že začneme také snižovat sazby.

Patria.cz: Nedotlačí tedy?

Pro mne by to dávalo smysl, pokud by uvolňování ze strany ECB vedlo k tlakům na posilování kurzu koruny. To ale nevidíme, ani trh s posilujícím kurzem příliš nepočítá. V tom jsem tedy vnímal nekonsistenci a v poslední době dle mého soudu trh začal přehodnocovat výhled úrokových sazeb – směrem k respektování, že debata se stále vede v rovině, zda stabilita nebo zvýšení.

Stále mi úplně nedává smysl to, že pětileté nebo desetileté sazby jsou hodně nízké vůči tomu, kde se dnes pohybuje hlavní úroková sazba ČNB. To ale vnímám spíše jako přenos nálady ze zahraničí, než jako nějaký signál o budoucím směřování (jeho odhadu) domácí měnové politiky.

Patria.cz: jak vnímáte pozici ČNB vůči pozici ECB z pohledu budoucího manévrovacího prostoru?

Situaci ČNB z pohledu měnové politiky považuji za komfortnější než ECB. Máme prostor uvolňovat měnovou politiku skrze standardní nástroje, nejprve sazby.

Patria.cz: Co je aktuálně pro ČNB momentem, který by mohl výrazněji posunout její náhled na vývoj ekonomiky a nastavení měnové politiky? Nějaké klíčové nadcházející makročíslo? Nová prognóza?

Já myslím, že nová prognóza bude důležitá. Osobně předpokládám, že bude dávat určité argumenty pro ještě alespoň jedno zvýšení úrokových sazeb. Debata podobně jako v září bude o tom, zda rostoucí rizika ze zahraničí jsou dostatečně silným argumentem, abychom se tou prognózou bezprostředně neřídili a spíše zvolili nějakou vyčkávací strategii. Ve vztahu k tomu jsou samozřejmě důležité signály, které přicházejí zvenku: zda stále pokračuje zhoršování výhledu v zahraničí nebo zda už někde dosedneme na to dno, kde se nebudeme dále posouvat pesimistickým směrem. Půjde tedy o to, mít určitou míru jistoty, jak silnému zpomalení ze zahraničí tuzemská ekonomika bude čelit.

Patria.cz: Zastavme se na závěr u oznámeného záměru ČNB od příštího roku zveřejňovat konkrétní postoje konkrétních členů bankovní rady v zápisech z měnového jednání. Jakými okolnostmi je tento krok motivován? Ryze transparentní?

Ano, motivací je další posun k mírně větší transparentnosti, kterou ale obecně máme vysokou. Stále se zamýšlíme, kde lze v naší komunikační otevřenosti jít ještě dále. K debatě nad touto konkrétní věcí jsme se vraceli opakovaně. Přijde nám, že zápisy z měnového jednání díky tomuto kroku budou pochopitelnější a někdy také čtivější. Zbavíme se „nesexy“ obrátů typu „zazněl také názor, jeden člen bankovní rady zmínil...“. Očekáváme větší přidanou informační hodnotu.

Tomáš Holub – člen bankovní rady ČNB

Tomáš Holub se narodil 19. srpna 1974 v Liberci. Vystudoval Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde postupně získal titul bakaláře v oboru ekonomie (1995), magistra v oboru finance a bankovníctví (1997) a Ph.D. v oboru teoretická ekonomie (2001). Za diplomovou práci na téma Měnová politika

v ČR (1993–1996) obdržel v roce 1997 Bolzanovu cenu, kterou uděluje rektor UK za mimořádné objevné práce. Za svou disertační práci *Three Essays on Central Banking and Credibility* získal cenu Olgy Radzynerové udělovanou Rakouskou národní bankou a Cenu ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR pro vynikající studenty a absolventy studia ve studijním programu. Absolvoval rovněž studijní pobyty na Georgetown University ve Washingtonu, D.C. a na London School of Economics and Political Science v Londýně. V letech 1996–2000 pracoval jako makroekonom v

Komerční bance

. Poté nastoupil do ČNB, kde nejprve zastával pozici poradce viceguvernéra, resp. poradce guvernéra. Od roku 2004 do 30. března 2015 byl ředitelem sekce měnové a statistiky a od 1. dubna 2015 do 30. listopadu 2018 ředitelem sekce měnové. Zároveň přednáší monetární ekonomii a mezinárodní makroekonomii na IES **FSV UK**, kde v roce 2011 získal docenturu v oboru ekonomické teorie. V letech 1998–2002 vyučoval též na VŠE Praha. V domácích i zahraničních odborných časopisech pravidelně publikuje články se zaměřením na cílování inflace, kurzové otázky, nezávislost a transparentci centrální banky, její finanční hospodaření a cenovou konvergenci. Je členem představenstva České společnosti ekonomické, v letech 2006–2007 byl jejím prezidentem. Členem bankovní rady České národní banky je od 1. prosince 2018.

URL| <https://www.patria.cz/rozhovor/4246470/tomas-holub-cnb-ceska-ekonomika-je-ted-hodne-dualni-export-brzdi-zahranici-domov-podporuji-statni-penize.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

patria.cz

Koho sledují vaše děti na internetu? Není to pro ně nebezpečné?

15.10.2019 marieclaire.cz str. 00

Alžběta Dytrychová

Jsou stejně staří jako vaše děti, ve volném čase natáčí videa a spolupracují se světoznámými značkami. Seznamte se s mladými influencery, které možná sleduje i váš potomek.

Influenceri, tedy lidé s vlivem na širokou veřejnost, tu byli odnepaměti. Před sto lety nesli podobu novinářů nebo spisovatelů, před padesáti lety šlo o umělce a dnes disponují ohromným vlivem lidí, kteří vystupují na internetu. Boom influencerů se rozšířil především díky kanálu

Youtube a sociálním sítím, jako je Facebook a Instagram.

V sedmi letech vydělává víc než rodiče

Dalo by se říci, že v dnešní době se může stát influencerem každý, kdo má nápad a zajímavé vystupování. Nejen proto se snižuje věková hranice influencerů, a tak možná nikoho nepřekvapí, že nejlépe placeným youtuberem světa je sedmiletý Ryan Kaji. Jeho kanál pravidelně sleduje 18 milionů lidí z celého světa, a tak si Ryan do svého prasátka může ročně uložit zhruba 22 milionů dolarů. „Jsem zábavný a vtipný,“ vysvětluje důvody, proč je tak populární. A jaký je obsah jeho videí? Ve většině rozbaluje nejrůznější hračky a ukazuje ostatním, co všechno dovedou.

A děti samozřejmě po výrobcích, které vidí na videu, okamžitě zatouží. Na podobném principu fungují kanály všech youtuberů nebo dalších influencerů. „Je to nový způsob, kterým firmy propagují svoje zboží. Jedná se o velice účinnou reklamu. Lidé influencery sledují z vlastního zájmu, váží si jejich názoru. Proto je pro ně přirozenější uvěřit tomu, že věc, kterou jejich vzory ukazují, je opravdu dobrá a nedokážou se bez ní obejít,“ říká marketingový ředitel poskytovatele internetu netbox Lukáš Pazourek.

Děti skrytou reklamu nepoznají

Průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze ukazuje, že skrytou reklamu na internetu pozná jen jedno dítě z deseti. Podle výzkumu, který zpracovávala agentura Ipsos, 58 % zkoumaných dětí mezi devíti až patnácti lety sleduje youtubery a blogery často. Pouze každé desáté dítě přitom poznalo, který příspěvek oblíbeného influencera je sponzorovaný. „Když se měly děti zamyslet nad účelem obrázku a vybrat si jednu ze čtyř možností, polovina dětí uvedla, že hlavním cílem obrázku je ukázat influencera, který se má dobře – pouze 31 % dětí zaškrtnulo možnost, že se jedná o reklamu,“ popisují v tiskové zprávě autoři průzkumu, do kterého se zapojilo 330 dětí.

Co rodiče zmůžou?

Pokud se ptáte, jak nad světem dětských influencerů získat kontrolu, pak odpověď není jednoduchá. V první řadě je vhodné, když svému potomkovi vysvětlíte princip reklamy. Ukážete mu, že všechno, co se objeví ve videu, nemusí být nutně nejlepším produktem. Důležité také je, neházet všechny influencersy do jednoho pytle. V žádném případě nelze mluvit o rovnici influencer = skrytá reklama. Například v českém internetovém rybníčku působí youtuber Karel Kovář, alias Kovy, který se snaží na své fanoušky působit spíše pozitivně. Vyvrací nejrůznější fake news, vybízí mladé, aby se zajímali o svět kolem sebe, a nabádá je, aby věnovali pozornost i politické reprezentaci země.

Kovyho dokonce časopis Forbes označil za devátého nejvlivnějšího Čecha na sociálních sítích. Kovář sice nepropaguje konkrétní výrobky ve svých příspěvcích často, ale i v jeho videích lidé reklamu najdou. A v neposlední řadě by se nad svým počínáním měli zamyslet samotní influenceři. Podle **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Sdružení pro internetový rozvoj by měli každý placený příspěvek jasně označit a usnadnit tak především dětem orientaci v online světě. Podle odborníků však jen někteří influenceři spoluprací s firmami otevřeně přiznávají.

Napsáno pro Marianne.cz

Čtete také:

Tahle 74letá žena právě porodila dvojčata

V této polské vesnici se rodí jen samé ženy!

Nemáš děti? Tak plat!

Text: ALŽBĚTA DYTRYCHOVÁ, Foto: Getty images / 15.10.2019.

URL| <https://www.marieclaire.cz/koho-sleduji-vase-deti-na-internetu-neni-pro-ne-nebezpecne>

Děkan ke kauze Je správné si od Home Credit: bohatého vzít víc

15.10.2019 Deník N str. 14 Věda

HANA MAZANCOVÁ

Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy sice v létě firma neuhradila vstupní poplatek, spolupráce padla. Detaily také podepsala smlouvu se společností Home Credit, jelikož ale k celému případu popisuje děkan fakulty Jan Kratochvíl.

Zvažovali jsme, jestli s firmou Home Credit uzavřít smlouvu o partnerství. Nakonec jsme se rozhodli, že ano, řekl v rozhovoru pro Deník N děkan Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy Jan Kratochvíl. Jenže společnost ze skupiny PPF nezaplatila vstupní poplatek, a kontrakt je tak neplatný.

* Podpora na základě smlouvy Univerzity Karlovy a firmy Home Credit se měla podle PPF Group týkat **Fakulty sociálních věd** a té vaší, Matematicko-fyzikální fakulty. Vy jste ale v prohlášení uvedli, že jste o spolupráci nevěděli. Jak je to možné?

Začal bych chronologicky. Home Credit nás oslovil někdy na jaře, že by se chtěl účastnit našeho partnerského programu. Jeho pravidla máme vystavená i na našem webu. Bylo to na základě spolupráce s lidmi z Katedry statistiky, kteří dělají finanční matematiku, což je náš studijní program, patří tam například pojistná či úvěrová rizika. Spolupracujeme s řadou finančních institucí a vítáme všechny praktické aplikace či impulsy, kde se studenti mohou dostat do kontaktu se skutečně praktickými otázkami. Byli jsme si vědomi toho, že tato smlouva s Home Creditem bude vnímána trochu citlivě, takže jsme to zvažovali. Musím obecně říct, že příkladů, kdy jsme partnerství s nějakou firmou neuzavřeli, bylo málo. Partnery si vybíráme, ale většinou nás oslovují takové firmy, o které zájem skutečně máme. Především z IT oblasti kvůli informatice, ale i ve finančnictví máme víc partnerů. Tehdy při rozhodování, jestli Home Credit ano, nebo ne, čestně přiznávám, jsme očekávali, že to bude vnímáno citlivě, a tak jsme o tom diskutovali jak ve vedení fakulty, tak i v akademické obci.

* Proč jste váhali?

Protože Home Credit v povědomí lidí z doby před deseti lety na našem trhu nebyl vnímán jako společnost, která by byla příjemná na své klienty. Když se podíváte na hodnocení z před deseti lety, nevypadá příliš dobře.

* A teď je to jinak, když jste se nakonec rozhodli pro uzavření smlouvy?

Zvažovali jsme několik aspektů. Jeden byl ten, že jakási spolupráce už při výuce existuje a tahle smlouva nám nabízela možnost rozšířit spolupráci o zadávání témat diplomových a bakalářských prací pro studenty. To bylo jedno z těch pozitiv. To, co převážilo nejvíc, bylo, když jsme zjistili, že prakticky ve stejné době Člověk v tísni vydal index důvěryhodnosti úvěrů a podle něj byl Home Credit jeden z pěti nejdůvěryhodnějších na českém trhu. Dospěli jsme k názoru, že renomé firmy se změnilo. Jednali jsme o uzavření smlouvy s českou divizí Home Creditu, s českým vývojovým centrem a sledovali jsme, jak je hodnoceno působení na českém trhu. To byly aspekty, které jsme zvažovali, a rozhodli jsme se, že ano.

* Zmínil jste, že v minulosti bylo pár příkladů, kdy jste spolupráci odmítli. Z jakých důvodů?

Při spolupráci v partnerském programu nám jde především o to, aby tam byl potenciál. Většinou to navazuje už na existující spolupráci, kdy se někdo z firmy už nějakým způsobem podílí na výuce, třeba v rámci semináře přednese prakticky orientovanou přednášku. Někdy nás osloví firma, kde podobná historie není, ale potenciál tam vidíme. A pokud nás osloví firma, kde vůbec potenciál pro výuku či společný výzkum nevidíme, pak to pro nás není zajímavé.

* Ve vaší smlouvě stálo, že zástupci Home Creditu budou moci vést seminární, bakalářské či diplomové práce.

To vychází z našeho partnerského programu. Máme tři úrovně partnerů. Startovní, to je v případě, že ještě žádná spolupráce nebyla. Potom úroveň partnera a strategického partnera, což je nadstandardní spolupráce. V případě Home Creditu se jednalo o střední úroveň, protože tam už jakási spolupráce do té doby probíhala na základě osobních kontaktů. Každá kategorie má vzor smlouvy o spolupráci.

* Takže lidé z Home Creditu by přímo vedli práce či pořádali vlastní semináře?

Abychom byli úplně přesní, vedení prací probíhá tak, že externí subjekt přijde s problémem, který zadá. Na fakultě se zhodnotí, jestli je to skutečně problém, který je vhodný pro závěrečnou práci na příslušné úrovni. Vedoucí práce se najde na fakultě a externista působí jako konzultant. Vedení probíhá na fakultě v naprosté většině případů. Stane se, že nějaká firma zaměstnává výzkumného pracovníka, který také publikuje v mezinárodních vědeckých časopisech a podobně. Potom samozřejmě i vedoucí práce může být externista a konzultant je potom z fakulty. Ale pokud se závěrečných prací účastní externista, vždycky tam musí být pracovník fakulty, který dohlíží, aby práce skutečně odpovídala po pedagogické stránce a podobně.

* Pokud jde o vaši smlouvu s firmou Home Credit, konzultovali jste ji s rektorátem? Máte takovou povinnost?

Ne, to byla naše smlouva. Máme nastavená pravidla partnerského programu a nedohadujeme se s každým partnerem separátně: ty můžeš dát víc, tak dáš víc, ty dáš méně. Za partnera je vstupní poplatek do programu 80 tisíc, ať je to Home Credit, nebo kdokoli jiný. A tak zněla také naše smlouva na 80 tisíc. To není sponzorský dar, to je vstupní poplatek do partnerského programu, protože program stojí nějaké administrativní síly a z toho se to zaplatí.

PROFESIONALITA CHYBĚLA

* Jak jste se dozvěděli o tom, že smlouvu s Home Creditem uzavřela i Univerzita Karlova?

Z vyhlášení univerzity, že byla podepsaná smlouva. Dozvěděl jsem se o ní z webové stránky univerzity.

* A co jste se dozvěděl konkrétně? Podle Twitteru skupiny PPF se spolupráce týkala **Fakulty sociálních věd**, její vedení ale řeklo, že o tom nic nevědělo. Totéž stojí i v prohlášení Matfyzu.

Určitě jsem se to poprvé dozvěděl v nějakém vyjádření univerzity, buď to byla ta první zpráva, nebo první vyjádření, které následovalo poměrně rychle po prvních kritikách. Tam bylo nakonec zmíněno, že by v první fázi spolupráce měly být finance poskytnuty především **Matematicko-fyzikální fakultě a Fakultě sociálních věd**.

* Nakolik je běžné, že univerzita uzavře smlouvu a plánuje spolupráci s konkrétní fakultou, která o tom ale neví?

Myslím, že je zcela běžné, že univerzita uzavírá smlouvy s dalšími subjekty, a nebyl bych překvapen, kdyby poté, co přijdou finanční prostředky, se začalo domlouvat, kdo by o ně měl zájem. V kontextu toho, jak tato smlouva vznikala, bych to nepovažoval za standardní z toho důvodu, že jsme už měli podepsanou smlouvu s Home Creditem, která nakonec nenabyla účinnosti a skončila její platnost. Myslím, že mínění bylo takové, že rámcová smlouva do jisté míry nahradí naši smlouvu, kterou jsme měli, ale takhle nám to nikdo neřekl.

* Pokud jste o tom nevěděli, nehrozilo, že by se smlouvy nějak překrývaly, kdyby platily?

Určitě by nemusely být v rozporu, klidně by mohly fungovat obě dvě. Tam nebyl žádný článek, který by říkal, že když platí jedna, nemůže platit druhá.

* A je to něco, co budete chtít s vedením univerzity, s rektorem řešit? Případně se ptát na akademickém senátu?

To chce řešit pan rektor.

* Vy ne?

Já bych řekl, že v tomto případě věc dopadla tak, jak dopadla. Bylo by velmi nepříjemné, kdyby se stalo, že v případě nějaké jiné smluvní spolupráce, která už funguje a běží, by se firma rozhodla, že místo toho bude podporovat univerzitu a s námi spolupráci rozváže. Ale i to je vlastně právo té příslušné firmy.

* Firma Home Credit vstupní poplatek vyplývající z vaší smlouvy neuhradila. Máte zprávy proč?

Ne.

* Čili jste zjistili, že po uplynutí lhůty vám prostě nepřišly peníze?

Ano, během 30 dnů peníze nepřišly. Vyřešili jsme to standardní účetní cestou, faktura byla nahrazena dobropisem. Firmě jsme ze slušnosti alespoň napsali, že vzhledem k tomu, že poplatek neuhradili a ani se žádným způsobem neozvali, podle litery smlouvy ta pozbyla účinnosti a platnosti. A tím to končí.

* A přišlo vám vysvětlení?

Zatím ne. Nebo o tom nevím. Je to čerstvé. Faktura byla vystavena 3. září, až předevčírem nebo včera (rozhovor vznikl v pátek, pozn. red.) šla poslední komunikace.

* Jak často se stává, že potenciální partner poplatek nezaplatí?

Stalo se nám, jak se smlouvy prodlužují nebo se má poplatek platit každý rok, že nepřišla další splátka. Bylo to však poprvé, že nebyl zaplacen už vstupní poplatek. Ale přece jen těch partnerů máme dost, takže to berte s rezervou, že si v tuto chvíli neuvědomují, že by se to už stalo.

* Co to znamená dost partnerů?

Asi 25 nebo 30 firem.

* Je pro vás tedy Home Credit spolehlivý partner?

Myslím, že kdyby došlo k dalšímu jednání o partnerství, byl by tento aspekt také brán v úvahu. Jestli jsem se vyjádřil dostatečně jasně.

* Akademický senát Filozofické fakulty označil smlouvu univerzity s Home Creditem za selhání. Označil byste to také tak?

Já jsem na postupu univerzity něco zkritizoval. Obecně z pohledu tak, jak se vyvíjela naše smlouva s Home Creditem, myslím, že jako dramatické selhání bych to neoznačil.

* Akademický senát současně vyzval vedení univerzity, aby vyvodilo nějakou osobní odpovědnost. Co si pod tím představujete?

Jsem tady v podobné situaci. Zatím žádný člen akademické obce naší fakulty nepodal našemu senátu návrh, aby odvolal děkana. Ale možná tím, že jsme smlouvu uzavřeli, na to uzavření univerzitní smlouvy hledím trochu měkčíma očima. Myslím, že je rozdíl uzavřít rámcovou smlouvu, kde se přesně nespecifikuje, jak bude naplňována, k čemu bude sloužit. A něco jiného je, když je ta smlouva založena na spolupráci s konkrétním studijním oborem, pracovištěm. Nevím, jak to bylo. Ale pokud to bylo tak, že se Home Credit obrátil na vedení univerzity, že už mají jednu smlouvu s Matematicko-fyzikální fakultou a rozjednanou smlouvu s **Fakultou sociálních věd**, jestli by pan rektor nechtěl uzavřít smlouvu rámcovou, pak bylo celkem standardní, že pan rektor zadal tuhle otázku svému oddělení, které smlouvy připravuje. A pokud mu oddělení doporučilo rámcovou smlouvu uzavřít, tak ji univerzita uzavřela. Pokud to bylo takhle, byl by to očekávaný postup. Na druhou stranu bych z pohledu fakulty očekával, že to s námi bude rektorát konzultovat. Například že se nás zeptá, nebo že firma se nás zeptá, jestli budeme anulovat naši smlouvu, když se bude uzavírat jiná. Tady, myslím si, profesionalita chyběla.

* Kritika často směřovala k částce, tedy že by univerzita za tři roky spolupráce získala celkem 1,5 milionu korun. Přejde vám to jako adekvátní částka?

Především mám pocit, že v těch rozvířených vodách kolem spolupráce univerzity s partnerem z finanční sféry zaznívá kritika ze všech možných stran a aspektů. Zvláště od humanitně orientovaných členů akademické obce je upozorňováno na etickou stránku spolupráce. A když potom přijde kritika, že se mělo říct o desetkrát tolik, a pak by bylo všechno v pořádku, tak to mi připadá jako nejsmutnější. Obecně bych řekl, že pokud se uzavírá ad hoc sponzorská smlouva, určitě by se měla uzavírat na částku, která odpovídá a je adekvátní možností. Je určitě správné si od bohatého vzít víc a od chudého si vzít méně. To ale nebyl případ naší fakultní smlouvy, tam máme nastavený pro všechny stejný administrativní poplatek. Čili ta částka odpovídá dikci smlouvy. Pokud by to byla rámcová smlouva na spolupráci, určitě bankovní domy jsou schopny poskytovat víc než půl milionu korun ročně.

* Pan rektor avizoval vznik komise, která by definovala, jak má vypadat spolupráce s komerční sférou. Je něco takového třeba?

Definovat, jak má vypadat spolupráce s komerční sférou, by určitě bylo dobré, ale na to už oddělení máme. Máme vlastní fakultní pravidla a myslím, že jsou nastavena dobře. Rektorát má také svoje oddělení. Uvidíme, jak komise, pokud vznikne, bude fungovat, jakými kritérii se bude řídit. Někdy to může být opravdu složité, to byl tento náš případ.

Firmě jsme ze slušnosti alespoň napsali, že vzhledem k tomu, že poplatek neuhradili a ani neozvali, smlouva neplatí. Tehdy při rozhodování, jestli Home Credit ano, nebo ne, čestně přiznávám, jsme očekávali, že to bude vnímáno citlivě, a tak jsme o tom diskutovali jak ve vedení fakulty, tak i v akademické obci.

O autorovi| HANA MAZANCOVÁ, redaktorka

Foto autor| FOTO: VERONIKA ŠIMKOVÁ, ČTK

Foto popis| Děkan Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy Jan Kratochvíl na snímku z roku 2016.

Křest knihy Vladimíra Beneše a Martina Moravce Mé cesty do hlubin mozku, 31. 10. od 17:00 Palác knih 15.10.2019 celebritytime.cz str. 00

Křest knihy Vladimíra Beneše a Martina Moravce Mé cesty do hlubin mozku, 31. 10. od 17:00 Palác knih Vychází osobní zpověď neurochirurga Vladimíra Beneše Mé cesty do hlubin mozku

V nakladatelství Euromedia Group vychází 23. října knižní novinka Mé cesty do hlubin mozku. Obsáhlý knižní rozhovor s naším nejznámějším neurochirurgem Vladimírem Benešem vedl přední novinář Martin Moravec.

Knižní rozhovor je rozdělen do šesti částí – témat, o kterých Vladimír Beneš velmi otevřeně hovoří: O pacientech, O životě v nemocnici, O mozku, O etice v medicíně, O životě a O doktorech.

ANOTACE KNIHY MÉ CESTY DO HLUBIN MOZKU

Upřímná zpověď našeho nejznámějšího neurochirurga. O životě, smrti, naději i zázracích moderní medicíny. Co vše víme o mozku? A co o něm naopak nikdy vědět nebudeme? Proč mozek jako jediný orgán nebolí? Dokážeme předejít těžkým nemocem, jako jsou parkinson, alzheimer, mrtvice či mozkové nádory? Má se těžce nemocným lidem podávat tvrdá pravda, nebo milosrdná lež? A měl by člověk dostat možnost sám se rozhodnout, že už nechce žít?

Knižní rozhovor s lékařem, který provedl již přes osm tisíc operací a ve svém oboru patří k nejlepším na světě. V názorech je přímý a někdy i provokativní. Zároveň se nebojí přiznat, že chirurg má kromě sebevědomí často i strach. Při operacích mozku totiž o životě a smrti rozhodují milimetry.

„Strach je u chirurga přítomný celou dobu zákroku. Musí být. Kdybych ho neměl, je něco špatně, asi jako by umělec řekl, že nemá trému. Chirurg beze strachu je pro pacienta obvykle nebezpečnější než vlastní nemocnění. Strach, obava, respekt, každý tomu může říkat jinak. Když tyhle pocity nemáte, ublížíte, protože vás najednou nemá co zastavit. S nadsázkou říkám, že i opici naučíte operovat, ale už ne neoperovat. Strach je brzda, která člověka donutí udělat zákrok bezpečně. A když skončíte, přijde odměna. Úleva. Radost. Pýcha. Žádná únava. Když dooperuji, mám stejný pocit, jako když Jirkovi Lábusovi skončí premiéra, padá opona a lidé tleskají. Nebo jako když dá Messi gól. Jen s tím rozdílem, že u nás na sále je to bohužel bez potlesku.“

Beneš poutavě vypráví o pacientech, doktorech, mozku samotném, lékařské etice, víře, eutanazii, výčitkách, radosti, lékařských seriálech, úplatcích ve zdravotnictví, studiích za minulého režimu, ale i o tom, jak dnes po světě jezdí lovit brouky s kamarádem Oldřichem Kaiserem.

O AUTORECH

Prof. Vladimír Beneš je nejznámější český neurochirurg, v oboru jeden z nejlepších na světě. Několik let byl prezidentem Evropské asociace neurochirurgických společností, dodnes je členem Světové akademie neurochirurgů, kterou tvoří jen osm desítek špičkových lékařů z celé planety. Narodil se v roce 1953 v Praze, lékařskou fakultu absolvoval v Plzni a dvacet let pak působil v Ústí nad Labem. Od roku 1997 je přednostou neurochirurgické kliniky Ústřední vojenské nemocnice v Praze a 1. LF UK. Se všemi tituly zní jeho jméno správně prof. MUDr. Vladimír Beneš, DrSc. Ještě by bylo možné přidat zkratku plk., neboť plukovník je jeho armádní hodnost. Docentem se stal v roce 1993 a profesorem v roce 2002. Od studií má za sebou zhruba osm tisíc operací. Jeho otec Vladimír (1921) je jedním ze zakladatelů neurochirurgie u nás, syn Vladimír (1979) pracuje jako neurochirurg v Liberci. S manželkou Evou se brali v roce 1976, má dvě vnučky, Elišku a Zuzanu. Jeho největší zálibou je lov brouků, hlavně těch z čeledi střevlíkovití.

Novinář a spisovatel Martin Moravec se narodil v roce 1981 v Rychnově nad Kněžnou, dnes žije v Praze, kde vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od roku 1999 pracuje v deníku Mladá fronta DNES. Začínal jako sportovní reportér, v roce 2006 se stal vedoucím Magazínu DNES + TV, pro který připravil již desítky rozhovorů s domácími i zahraničními osobnostmi. Zkušenosti má i jako moderátor či sportovní komentátor stanice Eurosport. Knižní rozhovor s profesorem Vladimírem Benešem je jeho čtvrtou knihou. Předtím vydal soubor fejetonů Enter, mami! a sportovní biografie Jsem a Jiná. „S profesorem Benešem jsme se scházeli více než rok: v jeho kanceláři, obklopeni diplomaty i brouky, u něj doma těsně před Vánoci nebo po tenisovém zápase. Přestože byl rozzlobený z porážky, sedl si a zase vyprávěl. Napínavě, zapáleně, z každého slova bylo znát, že by bez neurochirurgie nemohl být. Někdy jsme museli domluvenou schůzku na poslední chvíli rušit – to když ho zavolali na sál k akutnímu případu. Čím těžší zákrok to měl být, tím víc se na něj těšil. Ani minuta z těch mnoha společných hodin nebyla nudná. Mluvil upřímně a bez příkras. Zprvu mě to zarazilo. Ale brzy jsem pochopil, že kdyby neměl tvrdou slupku, nikdy by nebyl tím, kým je. Tedy ve svém oboru absolutní špička. A to nejen v Česku, ale i ve světě.“

Vladimír Beneš, Martin Moravec: Mé cesty do hlubin mozku, 312 stran, doporučená cena 349 Kč.

Home » Life Style » Nové knihy » Křest knihy Vladimíra Beneše a Martina Moravce Mé cesty do hlubin mozku, 31. 10. od 17:00 Palác knih 15.10.2019.

URL| <http://www.celebritytime.cz/krest-knihy-vladimira-benese-a-martina-moravce-me-cesty-do-hlubin-mozku-31.-10.-od-1700-palac-knih-art.html>

„Balkon revoluce“ patřil nakladatelství. Disidenty tam pustili novináři

15.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci
hridej

Na Václavském náměstí v roce 1989 vystoupil Václav Havel, Alexander Dubček, Marta Kubišová nebo Karel Gott a Karel Kryl. A všichni revoluční davy oslovovali ze slavného balkonu, který patřil k budově nakladatelství Melantrich. V objektu sídlil také deník Svobodné slovo, který do revolučních listopadových událostí promluvil už o něco dříve. Na místo zavedl diváky nedělní Newsroom ČT24.

„Tváří v tvář národu, vědomi si názoru našich členů, vycházejíce z našich humanistických kořenů a tradic jsme nuceni jasně a veřejně vyjádřit svůj zásadní nesouhlas se zákrokem bezpečnostních složek proti účastníkům páteční manifestace konané k uctění památky studenta Jana Opletala,“ psalo se v pondělí 20. listopadu v deníku Svobodné slovo.

Šlo o prohlášení Československé strany socialistické, která deník vydávala. Právě díky dohledu jedné z mála povolených nekomunistických stran nebyl tento titul pod přísnou kontrolou ústředního výboru KSČ – a právě díky tomu si mohl dovolit otisknout projev nesouhlasu, který byl v tehdejších oficiálních médiích výjimečný.

Zveřejněné prohlášení se začalo rychle šířit. „Byla to bomba. Protože do té doby o tom referovali jen v Hlasu Ameriky, v BBC a v Rádiu Svobodná Evropa,“ vzpomíná Karel Sedláček, tehdejší zástupce šéfredaktora Svobodného slova. „Lidi to začali kopírovat, a když jsem šel ráno do redakce, tak jsem strnul, protože svatý Václav už byl plný plakátů a taky kopií toho prohlášení. Někdo to nazvětšoval. A bylo to přibité sešivačkou na stromech,“ popisuje.

Klíč k balkonu půjčil šéfredaktor Lidového nakladatelství

Svobodné slovo se tak stalo jedním z prvních titulů, které o dění v tehdejším Československu informovaly otevřeně. „Z deníků, které začaly informovat jinak už od pondělka, tak to byly tři: Mladá fronta, Lidová demokracie a Svobodné slovo,“ říká historik a spisovatel Jan Halada, pedagog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle něj právě Svobodné slovo přinášelo nejvíce faktů.

Další významnou roli Melantrich sehrál už o den později, během demonstrace na Václavském náměstí. Jeho redaktori totiž zajistili místo, odkud by mohli zástupci disentu k demonstrujícím promluvit. Stal se jím balkon budovy, ve které vydavatelství sídlilo. Nebylo to ale tak jednoduché.

Patro, ke kterému balkon patří, totiž nebylo Melantrichu, ale obývala ho redakce knižního Lidového nakladatelství. Tam tehdy pracoval jako šéfredaktor právě Jan Halada.

„Přišel za mnou Dušan Provazník, což byl můj kamarád a kolega, ale hlavně člověk, který musel vydávat věci pod cizím jménem, a říká, že by potřebovali velký balkon. A protože já jsem byl jediný, kdo měl od toho klíč, tak jsem mu ten klíč půjčil,“ vzpomíná Halada. „Bylo to úplně banální a prosté – půjčil jsem to kamarádovi. A ono to dopadlo dobře,“ dodává.

Havel mě tahal za svetr, vzpomíná novinář

Na balkoně mezi jinými řečníky vystoupil také již zmíněný Karel Sedláček, kterého redakce vybrala, aby demonstrujícím poděkoval za podporu. Jedním z důvodů bylo to, že jako novinář začínal v rozhlase, ale po roce 1968 z něj musel odejít. Jeho hlas tedy mohl být lidem známý právě z doby, kdy začala sovětská okupace.

„Když jsem přišel na ten balkon k tomu mikrofonu, tak jsem si uvědomil, že je to vlastně vrchol mojí profesionální kariéry. Že se uzavřel takový oblouk – od toho mikrofonu v rozhlase k tomu mikrofonu tady na balkoně,“ vzpomíná Sedláček.

Ještě ale nebylo vyhráno, dodává. „Za mnou stáli Bartoška, Petr Čepek a samozřejmě Václav Havel. Stál za mnou a já měl svetr. A on mě tahal za šos a říkal: Mluvte rychle, než nám StB vypne proud. Měl pravdu, protože kdyby vytáhli tu hlavní zásuvku nebo ten jistič, tak jsme zhasli – a možná bylo po revoluci,“ vypráví bývalý novinář.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2949506-balkon-revoluce-patril-nakladatelstvi-disidenty-tam-pustili-novinari>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Má Univerzita Karlova kredit?

15.10.2019 pravyprostor.cz str. 00

Jan Schneider

Home Credit, jedna z největších světových firem poskytujících spotřebitelské úvěry, která patří do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, odstoupila od smlouvy o partnerství s Univerzitou Karlovou. Firma totiž nechce být vtahována do iracionálních debat o smyslu sponzorské spolupráce.

Původně se firma zavázala univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun, zejména pro Matematicko-fyzikální fakultu a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**.

Bezprostředně po podpisu smlouvy se ale proti ní vyjádřili někteří akademici a studenti dokonce sepsali petici. Kritizovali firmu Home Credit za to, že se „neodpovědným úvěrováním podílela na obchodu s chudobou a významnou měrou přispěla k dnešnímu množství vedených exekucí“.

Jiný pohled

Kšefty PPF jsou mi celkem ukradené, a ani na Karlovu univerzitu se nechci podloudně vetřít. Bez tří půlmilionových ročních sponzorských dotací Karlova univerzita nezhyne, a Home Credit jejich odmítnutím neutrpí na prestiži žádný velký šrám.

Co mne však na tomto případě zaujalo, byl naprostý rozpor hodnocení firmy Home Credit odpůrci smlouvy ze strany UK s vyhodnocením, které provedla obecně prospěšná společnost „Člověk v tísni“.

Ta v rámci své snahy přispět ke kultivaci trhu s půjčkami publikovala výsledek svého srovnání poskytovatelů malých půjček (mikroúvěrů). Metodicky využila Indexu odpovědného úvěrování, který hodnotí celkové náklady na půjčku, dostupnost informací a právní postupy, za kterých věřitelé půjčují. U mikropůjček je podle „Člověka v tísni“ odpovědné půjčování zvláště důležité, neboť je využívají lidé s nižšími příjmy, kteří jsou nejvíce ohroženi chudobou.

Vítězem testu se ze 49 společností stala společnost Home Credit s půjčkou Kamali, která nabízí úvěry za rozumné ceny, poskytuje lidem dostatečné informace a používá v zásadě přijatelné právní postupy. Tolik „Člověk v tísni“.

Asymetrické jádro sporu

Z uvedeného vyplývá, že studenti UK se ve svém hodnocení zřejmě nechali zmýlit. Firmu Home Credit odmítli pro její špatné způsoby, přičemž však Člověk v tísni tutéž firmu chválí!

Jádro sporu tedy bude zřejmě někde mimo zdánlivé ohnisko sporu.

Na Karlově univerzitě byli nejbojovnějšími odpůrci tohoto sponzoringu někteří neskrývaně protičínsky naladěni sinologové. A je pravda, že Home Credit má právě v Číně své obchodní aktivity. Ale nejen tam – i v Česku, na Slovensku a Filipínách, v Rusku, Kazachstánu, Indii, Vietnamu a Indonésii. A její „matka“, PPF N.V., nizozemská finanční a investiční skupina, podniká kromě výše uvedených zemí ještě i v Nizozemsku, Německu, Francii, Velké Británii, Spojených státech amerických, Bulharsku, Chorvatsku, Maďarsku, Černé Hoře, Polsku, Rumunsku, Srbsku, Slovinsku a Finsku. Kromě toho firma PPF Art vydává nemalé prostředky na podporu vzdělávání a umění.

Takže pointa je zřejmě v tom, zda se při hodnocení podle Indexu odpovědného úvěrování na miskou vah přihodí Čína, nebo ne. „Člověk v tísni“ (kterého těžko podezřívát z pročínských sympatií) se však takového faulu nedopustil.

Koincidence

Všechno se to stalo docela příznačně v době, kdy se proti Číně v některých zemích rozjíždí stále intenzivnější kampaň, která sleduje kontury americké obchodní války s Čínou, aniž by se ovšem snažila vysledovat nějakou její logiku (kterou by tam ovšem hledala marně).

A tak jsou tyto služební, zjevně protičínské lobbistické manýry zdůvodňovány různými, poměrně výstředními důvody.

Například ředitel Bezpečnostní informační služby plukovník Koudelka dští oheň a síru opakovaně a pouze proti Číně (a Rusku). Jeho jednostranně zaměřená varování však z bezpečnostního hlediska nedávají smysl (pakliže to není úmyslná sabotáž). Vzbuzuje totiž dojem, že zbytek světa se k nám chová přátelsky a my se před ním – zejména co se týče hospodářské špionáže – na pozoru mít nemusíme. Smysl to dává pouze jako chatrně maskovaný hospodářský protičínský lobbying.

V téže době se senátor Fischer převtělil do příslušníka Státní bezpečnosti a pěkně jako za starých časů rozdává dotazníky, jejichž prostřednictvím se snaží vyzvědět, kdo se s kým v Číně potkal a kdo mu platil cestu.

A neuplynulo mnoho vody od chvíle, kdy se šéf Národního úřadu pro kybernetickou bezpečnost Navrátil utrl z řetězu a místo odborně a přesně zacíleného varování (za což je placen) se dopustil čistého hospodářského lobbyingu proti dvěma čínským firmám (za což placen není).

Domnívám se tedy, že zde je dost důvodů k vyvození závěru, že Karlova univerzita, pakliže se nechá zmítat politicky konjunkturálními větry, bude (nejen s Home) Creditem na štíru.

URL| <https://pravyprostor.cz/ma-univerzita-karlova-kredit/>

Karlova univerzita staví novou budovu v Jinonicích

16.10.2019 prahatv.eu str. 00

Jan Varga

Areál Univerzity Karlovy v Jinonicích prochází změnami. Tento týden zástupci města a univerzity poklepali na základní kámen polyfunkční přístavby, která v prostoru univerzity vyrostě. Kromě nové budovy proběhnou v areálu například opravy komunikací a terénní úpravy. Hotovo by mělo být v říjnu příštího roku.

Modernizace areálu Univerzity Karlovy v Jinonicích odstartovala. Poklepáním na základní kámen se rozběhly práce na výstavbě nové multifunkční budovy, která bude napojena na stávající univerzitní objekty.

"My jsme chtěli postavit novou budovu, konkrétně polyfunkční budovu, která bude knihovnou, zároveň místem, kde se mohou studenti potkávat, diskutovat spolu a podobně. A dostavět ji k tomu stávajícímu areálu především proto, že jako dynamicky se rozvíjející **Fakulta sociálních věd** už nemáme prostor. A pevně věříme, že vše dostavíme včas, aby sem mohli první studenti nastoupit v zimním semestru 2022/2023," řekla Alice Němcová Tejkalová, děkanka **Fakulty sociálních věd** UK.

"Pro mě, jako pro radního hlavního města Prahy i absolventa této fakulty, je to opravdu mimořádný počin, protože doposud v této budově sídlily 3 fakulty UK. Touto přístavbou dojde ke sjednocení toho, že tady bude působit **Fakulta sociálních věd** a ty budoucí studenti budou mít trochu lepší možnosti toho studijního vyžití, zázemí," řekl Jan Chabr, radní hl. m. Prahy.

Podle plánu se navíc přesune silniční napojení na parkoviště s více než 80 místy rovnou do Tyršovy ulice, kde vznikne nová křižovatka.

"Laicky řečeno, ten objekt se nebude objíždět zprava, bude se objíždět zleva. V podstatě se nyní ten objekt objíždí a na parkoviště se vjíždí ze slepé ulice. Tentokrát to bude příjezdem novou křižovatkou a bude se projíždět přes parkoviště, protože ta stávající cesta bude zastavěna tou přístavbou," řekl Jan Kindermann, manažer projektu.

Kromě dostavby a rekonstrukce počítá univerzita také s výměnou mobiliáře a nákupem nových počítačů. Investici za zhruba 0,75 miliardy pokryjí z 95% dotace z EU.

URL| <https://prahatv.eu/zpravy/praha/praha/11421/karlova-univerzita-stavi-novou-budovu-v-jinonicich>

Krátce

16.10.2019 E15 str. 03 Události

/čtk/

Armáda zřídí prapor dronů

Od začátku příštího roku zřídí česká armáda prapor bezpilotních prostředků. Postupně se jeho součástí stanou i bojové drony, s jejichž pořízením armáda v příštích letech počítá. Armáda nyní drony používá hlavně k průzkumu na zahraničních misích v Afghánistánu nebo v Mali.

Lékař Barták dostal osmiletý trest

Za plánování tří vražd a vydírání soud v Liberci potrestal lékaře Jaroslava Bartáka osmi lety vězení. Celkem má ve vězení být 20 let. Už dříve Barták dostal dvanáctiletý trest za sexuální obtěžování asistentek. Verdikt není pravomocný, Barták se na místě odvolal. Nyní mu hrozí další trest za pohrdání soudem.

Plaga se nedohodl se školskými odbory

Ministr školství Robert Plaga (ANO) a školské odbory zatím nenalezli kompromis na růstu platů učitelů pro příští rok. Odboráři dál počítají s případným vyhlášením jednodenní stávky. Vláda počítá s růstem sumy na platy učitelů o deset procent. Odbory žádají přímé desetiprocentní navýšení základu výdělků a zbytek do odměn.

Názory STR. 12 Univerzita přestaví areál v Jinonicích

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy zahájila dostavbu a modernizaci kampusu v pražských Jinonicích, která by měla být hotová do konce roku 2021. Projekt vyjde na zhruba 870 milionů korun, většinu fakulta uhradí z evropských peněz.

Foto popis|

Čínské vazby rektora UK Zimy: Jeho poradce se scházel s lidmi, které BIS označuje za rozvědku

16.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se
Zdislava Pokorná

Nejnovější kauza kolem spolupráce Karlovy univerzity s firmou Home Credit, která podniká na čínském trhu, otevřela otázku, do jaké míry mají firmy s byznysem v Číně a samotná komunistická země na školu vliv. A ukazuje se, že univerzita má například kontakty na představitele čínských institucí, před kterými varují české bezpečnostní složky. Také organizuje přednášky s účastí čínských diplomatů, které sponzorují firmy s byznysem v asijské zemi.

/AKTUALIZOVÁNO/ – „Zástupce vedoucího Mezinárodního oddělení Ústředního výboru Komunistické strany Číny Kuo Je-čou se sešel s Ludkem Podolou, poradcem rektora Univerzity Karlovy (UK) v česko-čínských vztazích,“ hlásí na svých webových stránkách jeden z čínských stranických orgánů.

U článku z roku 2017 je připojena fotografie, na které se na sebe usmívají dva muži. Jeden z nich hovoří za rektora Tomáše Zimu, tedy hlavu české nejstarší univerzity, druhý za komunistickou Čínu.

Na článek upozornili lidé z akademického projektu Sinopsis, jehož cílem je podávat pravidelný přehled o dění v Číně.

Oddělení, pro které pan Kuo Je-čou pracuje, česká Bezpečnostní informační služba (BIS) opakovaně ve svých výročních zprávách označuje jako „specifickou čínskou zpravodajskou organizaci, do jejíž gesce patří také zpravodajská činnost“.

A zároveň BIS upozorňuje, že i díky ní posiluje čínská diplomacie svůj skrytý vliv na byznys a politiku v Česku. Na kauzu bylo upozorněno v době, kdy se Akademický senát univerzity chystá řešit způsob, jakým rektor uzavřel smlouvu se společností Home Credit patřící pod PPF Petra Kellnera. Dokonce se objevují i hlasy volající po jeho odvolání. „Akademický senát bude řešit smlouvu s Home Credit, pan rektor chce o tomto tématu aktivně debatovat. Co se týče dalších aktivit, tak to v tuto chvíli není zatím jasné,“ řekl mluvčí UK Milan Prášil.

Kontrakt s Home Creditem mimo jiné ztroskotat kvůli obavám, že univerzita nebude moci svobodně komentovat dění v Číně – ve smlouvě se totiž univerzita zavázala, že se zdrží aktivit, které by mohly jméno firmy poškozovat. Proti tomu se po podpisu smlouvy ozvali zejména sinologové z projektu Sinopsis při Karlově univerzitě, kteří o dění v Číně píšou a v minulosti je za jejich materiály právě Home Credit veřejně kritizoval.

Cíl: Kooptovat akademiky Pro experta ze spolku Sinopsis Filipa Jirouše je zarážející, že se člověk vystupující jako poradce rektora stýká s jedním z nejvyšších představitelů komunistické Číny, jehož organizaci ve svých zprávách zmiňují české bezpečnostní služby.

„Mezinárodní oddělení ÚV se podle zprávy BIS orientuje hlavně na dlouhodobější cíle. Jedná se o aktivní orgán komunistické strany pod přímou kontrolou ústředního výboru,“ řekl sinolog.

Web Mezinárodního oddělení schůzku se zástupcem Karlovy univerzity dále popisuje takto: „Luděk Podola a Kuo Jie-čou konzultovali česko-čínské vztahy. Dále řešili spolupráci Univerzity Karlovy s aliancí think-tanků Belt and road (Nová hedvábná stezka).“ Tato organizace ovládaná Mezinárodním oddělením, kterou má Kuo Jie-čou na starosti, má podle Jirouše za cíl kooptovat zahraniční akademiky a komunistická strana díky nim získává přístup k cenným informacím a know-how.

Podrobnější informace o tom, co se na schůzce v Číně za Karlovu univerzitu dohodlo, není jasné. Sám Podola neodpověděl Seznamu na jedinou sms ani telefonát. A zatímco čínské orgány se veřejně chlubí, že se sešly s rektorovým poradcem, univerzita sama o něm nebo o setkání neinformuje.

Rektor Zima na opakované dotazy redakce, zda se Podola jako jeho poradce sešel s čínským zástupcem na jeho popud, neodpověděl. Angažmá Podoly na univerzitě ale nepopřel a odkázal na Centrum pro přenos poznatků a technologií. S Podolou prý „několikrát konzultoval záležitosti týkající se organizace Státní administrativy pro zahraniční devizy.“

Zmíněné centrum, což je samostatný orgán Karlovy univerzity, uvádí Ludka Podolu na svém webu ve výčtu pracovníků. Podle ředitelky centra Hany Kosové u nich měl v letech 2016 a 2017 uzavřenou smlouvu jako konzultant a jeho úkolem byla příprava nových projektů univerzity. Výdaje na cestu do Číny mu centrum neplatilo.

Kritikům vadí i další aktivity Karlovy univerzity spojené s Čínou. Například série přednášek, které finančně podporují firmy s vazbou na čínský byznys a účastní se jich čínští diplomaté. Akce organizuje Miloš Balabán z **Fakulty sociálních věd**, který je zároveň tajemníkem Česko-čínského centra univerzity. Předsedou centra je rektor Zima, některé přednášky osobně zaštitil. Generálním partnerem jedné z konferencí byla i firma Home Credit.

Na podobném sponzoringu podle tajemníka Balabána není nic špatného. „Jde o navázání dialogu s čínskou stranou, akce jsou objektivní a nezvýhodňují žádnou stranu,“ vysvětluje Balabán.

Poslední podobná akce se na Karlově univerzitě konala před měsícem, ve chvíli, kdy Čína slavila 70 let od komunistického převzetí moci. "Rád bych poděkoval Česko-čínskému centru Univerzity Karlovy za sponzorování kulatého stolu a děkuji vám za váš dlouhodobý zájem o rozvoj Číny,“ citoval po akci oficiální web čínského velvyslance Čang Ťien-mina.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/cinske-vazby-rektora-uk-zimy-jeho-poradce-se-schazel-s-lidmi-ktere-bis-oznacuje-za-rozvedku-80834>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Rusko je zpátky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy. A co my teď s tím?

16.10.2019 iir.cz str. 00

Jevrope Bez

Na začátku října byla Rada Evropy a její Parlamentní shromáždění (PACE) ve Štrasburku svědky plnohodnotného návratu ruské delegace zpět do jejích struktur. Tímto krokem do určité míry vyvrcholila krize celé instituce, která probíhala několik posledních měsíců v souvislosti s ruským porušováním pravidel Rady Evropy a neplacením členských příspěvků. K tomu se Rusko rozhodlo po odebrání hlasovacích práv jeho parlamentní delegaci, které bylo ze strany většiny delegátů PACE prosazeno v roce 2014 kvůli pokračující agresi na východě Ukrajiny a nelegální anexi Krymu. Co však tento návrat znamená pro Radu Evropy a její

budoucnost? Znamená to skutečně konec kredibility této sedmdesátileté instituce, jak tvrdí mnozí, nebo nám tato situace nabízí i určité příležitosti pro změnu do budoucna?

Zdroj: Pixabay

Dostalo Rusko bílý šek na další porušování pravidel?

Rusko se do struktur PACE/Rady Evropy vrátilo bez jakýchkoli vstřícných kroků a nesplnilo žádná z vyžadovaných opatření. K dnešnímu dni Rusko uhradilo dlužné příspěvky, nicméně stále nezaplatilo úroky, které z toho vyplynuly, což Rada Evropy po Rusku vyžaduje a i s ohledem na budoucí plnění vnitřních pravidel Rady bude nutné ho k uhrazení donutit. Druhý z požadavků, tedy propuštění zadržovaných ukrajinských námořníků, proběhlo v souvislosti se širší výměnou zajatců mezi Ruskem a Ukrajinou. Zde je nutné podotknout, že k tomu Rusko vyzval i rozsudek Mezinárodního soudu pro námořní právo v Hamburku stejně jako celá řada politiků a neziskových organizací z celého světa. Třetí z podmínek, a to změnu stavu ve věci porušování lidských práv LGBTQI+ komunity v Rusku, a zejména pak na severním Kavkaze, Rusko nadále neplní. Právě tato oblast představuje příležitost pro kontrolní a monitorovací mechanismy Rady Evropy/PACE a Výbor ministrů stejně jako Evropský soud pro lidská práva. Druhá část této debaty pak souvisí s prací na novém společném mechanismu sankcí, který by měl zamezit podobnému rozkolu mezi jednotlivými institucemi Rady Evropy a umožnit lepší společný postup a koordinaci mezi Parlamentním shromážděním, Výborem ministrů a nově zvolenou generální tajemnicí tak, jak k tomu vyzvalo zářijové setkání ministrů v Helsinkách. Zástupci Fóra občanské společnosti EU-Rusko, což je platforma sdružující 187 neziskových organizací z Ruské federace a 20 členských států EU a kteří se tomuto tématu dlouhodobě věnují, prosazují, aby tento nový mechanismus byl schválen co nejdříve a aby obsahoval dostatečně silné páky na jednotlivé členské země, aby se zamezilo dalšímu systematickému porušování základních pravidel a společných hodnot. Prezident Macron, zástupce velmi ambiciózního francouzského předsednictví Výboru ministrů, během svého projevu na půdě PACE vyzval k dokončení práce na novém mechanismu sankcí nejpozději do ledna 2020, což bude pro Radu Evropy bezpochyby náročné, nicméně ne nerealistické.

Co dále s Radou Evropy?

Další část debaty nad návratem Ruska do PACE představuje širší reforma Rady Evropy a návrat této instituce k plnění své základní role ve společném evropském prostoru, tedy dodržování principů demokracie, právního státu, ochrany lidských práv a naplňování norem a principů stanovených v základních dokumentech Rady Evropy. Kromě toho představitelé Fóra občanské společnosti ze zemí EU a Ruska prosazují některé další kroky k posílení kontrolních a monitorovacích orgánů Rady, včetně posílení jejich financování, silnější transparence těchto procesů a lepší komunikační strategie, zejména v případě spuštění sankčního mechanismu vůči některému ze členů Rady Evropy. Občanská společnost má mít v tomto procesu samozřejmě své pevně stanovené místo a musí plnit svoji kontrolní a konzultační funkci nejen při monitoringu v jednotlivých zemích, ale také při naplňování opatření, včetně asistence s dohledem na implementaci rozsudků Evropského soudu pro lidská práva. Právě argument o právní ochraně přístupu ruských občanů k Evropskému soudu pro lidská práva zazněl i z úst francouzského prezidenta během jeho projevu. Tento argument je více než relevantní, navíc chceme-li předejít izolaci více než 140 milionů ruských občanů, pak budou společně evropské normy a pravidla v rozhodování o návratu Ruska do PACE hrát klíčovou roli.

Nicméně sám o sobě ani tento bod není samospásný, když – jak mnozí poukazují – celá řada rozsudků není ruskými úřady naplňována (Rusko je třetí nejhorší po Ukrajině a Ázerbájdžánu). Zde samozřejmě vzniká velký prostor pro zlepšení a pohnání Ruska k zodpovědnosti. Právě v těchto případech musí začít lépe fungovat politická úroveň rozhodování Rady Evropy a především se musí sjednotit páky všech monitorovacích, ale také politických orgánů této instituce. Plnění úkolů však nečeká jen jednotlivé instituce Rady Evropy, ale také všechny členské státy, které by měly s rozsudky ECHR více pracovat a lépe je přenášet do bilaterální roviny vztahů nejen s Ruskem, Tureckem či Ázerbájdžánem, ale také mezi další státy porušující společná pravidla. V následujících měsících se nejen v souvislosti s debatou o novém sankčním mechanismu, ale také o širší reformě Rady Evropy bude jednat o obnovení kredibility instituce, která v tomto roce slaví 70 let od svého založení. Země jako Česká republika by k tomu měly rozhodně aktivně přispět.

Může ruský návrat sloužit k něčemu pozitivnímu?

Jakkoli na návrat Ruska do struktur Rady Evropy rozhodně nepanuje jednotný názor, ba naopak, je třeba v tuto chvíli z nové situace vytěžit maximum. Bude nezbytné spojit síly mezi prreformně nastavenými členskými státy, delegáty PACE a občanskou společností. To samozřejmě také zahrnuje zástupce Ukrajiny a dalších delegací, které se v červnu na plenárním hlasování PACE postavili proti návratu hlasovacích práv ruské delegaci. Tito – nutno podotknout oprávněně – kritici musí přinést do struktur Rady Evropy konstruktivní hlas a pomoci Radě

Evropy znovu získat svou dobrou pověst, která je dnes značně pošramocená. Konstruktivně kritické jednání, solidní analýza dat a informací o situaci v jednotlivých zemích stejně jako dostatečně silný politický nátlak a mechanismy na prosazení změn by měly být tím správným receptem na obnovení vlády práva a společného prostoru demokracie a lidských práv v Evropě. K tomu bude třeba zapojit také ukrajinskou delegaci, která ani po červencových volbách a s novými zástupci nezměnila nic na svém bojkotu PACE. Toto symbolické gesto vzdoru si zaslouží náš respekt, nicméně bez systematické práce a vysvětlování problému a zároveň přinášení dat o situaci na východě Ukrajiny stejně jako na nelegálně okupovaném Krymu to nepřinese nic produktivního. Naopak, důrazné odmítnutí systematického porušování lidských práv v Ruské federaci, poukazování na systémové problémy na nelegálně okupovaném Krymu a uskutečnění návštěvy Komisaře pro lidská práva Rady Evropy na Krymu a severním Kavkazu přispěje k vyvinutí nátlaku na Rusko, který může přinést dílčí úspěchy v domácí politické situaci. Propuštění zajatých ukrajinských námořníků, osvobození řady demonstrantů z letních protestů v Moskvě a dalších městech (i když další za mřížemi stále zůstávají) či současné rozhovory s ukrajinskou vládou se dají považovat za svého druhu pozitivní gesta, která mají pravděpodobně souvislost s postavením Ruské federace v mezinárodním prostředí, včetně členství v Radě Evropy. Nicméně, jak prohlásil prezident Emmanuel Macron, nesmíme být v našem postoji vůči Rusku naivní. Rusko dále pokračuje v agresi vůči Ukrajině (a dalším sousedům) a nezměnilo nic také na svém postoji vůči okupaci Krymu. Tlak na Rusko tedy musí zesílit a tato největší země světa musí být hnána k zodpovědnosti za své chování na mezinárodním poli. Právě Rada Evropy, kde je Rusko opět plnohodnotným členem, může opět hrát prim a posloužit jako jedna z možných cest k návratu Ruské federace do skupiny států, které respektují mezinárodní právo a společné evropské normy a pořádky. Ruský návrat do PACE lze tedy vnímat jako výzvu, ale zároveň také jako příležitost.

O autorovi

Pavel Havlíček je analytikem Výzkumného centra AMO se zaměřením na východní Evropu, zejména Ukrajinu, Rusko a Východní partnerství. V září 2017 dokončil dvouleté studium mezinárodního magisterského programu Erasmus Mundus v oboru Russian, Central and East European Studies na University of Glasgow v kombinaci s Evropskými studii na Jagelonské univerzitě v polském Krakově. Bakalářský program absolvoval v roce 2015 na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od června 2019 pracuje na výzkumném projektu na podporu občanské společnosti v EU s Fondem George Marshalla (Rethink.CEE).

Více zdrojů k tématu:

Streit über die Aufnahme Russlands in den Europarat: Den Russen auf dem Weg der Reformen und Menschenrechte helfen - <http://bit.ly/2oPu9Zp>

STIVACHTIS, Yannis S. a Mark WEBBER, ed - Europe after enlargement - <http://bit.ly/31i38eq>

PANOV, A.N. a kol. - K jedinoj Jevrope bez razdelitel'nyh linij - <http://bit.ly/2Bc83D1>

URL| <https://www.iir.cz/article/rusko-je-zpatky-v-parlamentnim-shromazdeni-rady-evropy-a-co-my-ted-s-tim>

Vysoké školy řeší, zda dál dusit studenty u státnic

16.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se

Josef Mačí

Hodina, která rozhodne o životě člověka. Předtím týdny i měsíce učení. Státní zkouška je poslední a také většinou nejvíce stresující částí vysokoškolského studia. Nemusí jí ale nutně být. Některým oborům jde hlavně o obecné znalosti a jejich použití v kontextu, existují ale i programy, které se zakončují jen obhajobou závěrečné práce.

Na Institut ekonomických studií (IES) Univerzity Karlovy se každý rok hlásí přes 300 studentů, dostane se ale sotva polovina. Zdejší ekonomické obory mají totiž vynikající pověst. Ostatně díky nim a pracovišti CERGE se Univerzita Karlova letos znovu umístila v první stovce prestižního šanghajského žebříčku ekonomických oborů vysokých škol ARWU.

Nejvíce stresující chvílí studia tak pro zdejší studenty může být přijímací řízení. Absolventi se totiž vyhnou i největšímu strašáku vysokoškoláků – závěrečné státní ústní zkoušce.

Ne že by státnice na IES vůbec neexistovala. Jako jeden z mála programů se ale studium ukončuje pouze obhajobou závěrečné práce.

„Tou původní motivací pro nás bylo srovnání se zahraničními univerzitami. Jasný vzor je pro nás Oxford,“ vysvětluje ředitel IES **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Gregor.

Nejstarší britská univerzita nic takového jako státní zkoušku nezná. Jen na jednom ze tří ekonomických bakalářů je navíc povinnost odevzdat závěrečnou práci. Na ostatních dvou oborech se univerzita spokojí se splněním průběžných zkoušek.

„Když už jednou studenta vyzkoušíme a potvrdíme, že tu věc umí, proč bychom najednou měli po dvou nebo třech letech říct, že to vlastně neumí a zkoušet ho znovu. Není tedy státnice už takový historický relikv, který vlastně nedává smysl?“ ptá se Gregor.

Vyjma lékařů a veterinářů ukončují podle zákona vysokoškoláci studium státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba kvalifikační práce. Ústní teoretická zkouška ale povinná není.

„Pro nás je naprosto stěžejní právě závěrečná práce, v podstatě je to vědecká rozprava. Navíc, jak ukazuje příklad ze zahraničí, přibližujeme se k tomu, co je standard, ale zároveň to není implikace, jak se mají řídit státní zkoušky na všech školách a už vůbec ne v jiných oborech,“ dodává Gregor.

To potvrzuje i pohled do seznamu akreditovaných vysokoškolských programů. Jen minimum z nich končí pouze obhajobou závěrečné práce.

„Problémem je, že závěrečná práce je někdy velmi úzce zaměřená, ale státnice by měla zmapovat znalosti studenta z klíčových předmětů, které reprezentují celý studijní program,“ hájí státnice předseda České konference rektorů Petr Sklenička z České zemědělské univerzity. Její studenti se ústní zkoušce při státnicích nevyhnou.

Vyjma oborů Institutu ekonomických studií má pouze závěrečnou práci třeba obor diakonika na Evangelické teologické fakultě UK. Ten ale s novou akreditací zavádí znovu i ústní zkoušku.

„Měli jsme dojem, že obhajoba diplomové práce je prostě málo, že by student měl při státnici předvést znalosti, schopnosti a kompetence, které si osvojil v průběhu celého studia,“ zdůvodňuje návrat k tradiční variantě garantka nové akreditace Tabita Landová.

S úplně opačným problémem se ale pere Právnická fakulta. Její studenti i absolventi už dlouho vedení kritizují, že státnice je, co se týče obsahu i psychické náročnosti, na úplně jiné úrovni než jakákoliv zkouška v průběhu studia. To by se ale mělo změnit. Od příštího akademického roku totiž začne platit nový studijní program.

„Naším záměrem jsou náročnější průběžné kontroly studia jako postupové zkoušky a klauzurní práce. Závěrečná státnice zůstane jen potvrzením znalostí a dovedností, které student v průběhu studia získal, nemají se jí prověřovat detailní znalosti, ale spíše znalost souvislostí a obecných témat,“ představuje svou vizi garant nové akreditace Radim Boháč.

Tím se právníci přiblíží třeba k technickým univerzitám, které sice ústní zkoušku u státnic mají, ale rozhodně nejde o nejtěžší část studia.

„U nás i na ČVUT je to standardně tak, že to není jako zkoušení z předmětu. My chceme zjistit, jaký má student přehled o dané oblasti a většinou to vychází z toho, čím se zabýval v kvalifikační práci. Pokud má třeba práci o asfaltu, tak nedostane otázku na výrobu čpavku,“ dává příklad prorektor Vysoké školy chemicko-technologické Milan Pospíšil, který je také předsedou Rady vysokých škol.

Na Právnické fakultě tak bude na místo státnice náročnější průběžné studium, a to i kvůli tomu, že studenti by měli absolvovat semináře a nemělo by tak jako dosud stačit, aby dorazili jen na zápočet nebo zkoušku. Přibudou i praktické předměty, při kterých poběží simulované soudy nebo se budou řešit konkrétní případy.

Stejně jako třeba na lékařských fakultách pak bude první ročník sítím – na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy končí po dvou semestrech každý čtvrtý student. V tomto ohledu jsou nejtvrďší technické univerzity. Na ČVUT končí v prvním ročníku skoro polovina studentů.

„Nově jsme v prvním ročníku zavedli předměty, které půjdou zapsat jen jednou. Chceme, aby se už na začátku studia ukázalo, jestli student zvládne fakultu vystudovat, nebo ne. Má tři pokusy, pokud zkoušku neudělá, hned po prvním ročníku skončí, což je fér. Já totiž nepovažuji za správné, že nám studenti končí po pěti letech tím, že třikrát neudělají státnice,“ vysvětluje záměr Boháč.

Na Právnické fakultě se ale v souvislosti se státnicemi skloňují ještě dvě výzvy – transparentnost a psychická náročnost. O to více po tragické události z letošního května, kdy jeden z tamních studentů spáchal po neúspěšných státnicích sebevraždu.

Studenti si stěžují nejen na extrémní obtížnost státních zkoušek, ale i na to, že úspěch či neúspěch často záleží na složení komise.

„Problém nastává u předmětů, kde je více vyučujících, nebo u státnicových komisí, které se střídají, a sjednotit hodnocení je o to složitější. Pomáhají nám v tom statistiky, díky nimž můžeme eliminovat excesy. To znamená identifikovat moc mírné a moc přísné vyučující,“ uvědomuje si problém Boháč.

Některé zahraniční univerzity to řeší tak, že ústní zkoušky pro jistotu nahrávají. I o tom se na Právnické fakultě diskutovalo. Jenže zatím se nic měnit nebude. Podle Boháče by k tomu totiž fakulta nemohla sama přistoupit, na jednotném postupu by se musela domluvit celá univerzita.

Naopak psychologická pomoc studentům se už řeší. Právnická fakulta vybuduje vlastní poradenské centrum. Dosud ho totiž neměla a její studenti se museli obracet buď na Filozofickou fakultu nebo na celouniverzitní středisko.

„V celém vzdělávacím systému mají jen vysoké školy zákonem danou povinnost poskytovat poradenské služby, což je skvělé. Je tady ale několik problémů. Zprv o centrech studenti nevědí. Zadruhé, ačkoliv to máme zakotvené v zákoně, tak zdaleka ne všechny školy to dodržují. Pokud navíc centrum mají, tak na počet studentů je tam směšný počet úvazků a jejich služby jsou tak pro studenty téměř nedostupné,“ říká Marie Salomonová z organizace Nevypusť duši, která se zaměřuje na šíření osvěty o duševním zdraví.

Podle Salomonové má poradenská centra, která se mimo psychologické pomoci zaměřují hlavně na adaptaci studentů na vysoké škole a kariérní poradenství, pouze polovina českých vysokých škol.

Nevypusť duši se proto společně s iniciativou Youth Speak Up! zasadily o to, aby se vysokoškolským poradenským centrům věnovala pozornost i v Národním akčním plánu pro duševní zdraví. Zároveň je podle Salomonové potřeba, aby se našel mechanismus, kterým se nastaví minimální počet úvazků pro poradenská centra podle počtu studentů.

„Od první třídy máme tělocvik, kde nás učí, jak se máme starat o své fyzické zdraví, ale nikdo nás neučí starat se o naše duševní zdraví. Na vysoké škole pak někdo zažije vůbec první takový psychický nápor v životě a nemusí vědět, jak se s tím vyrovnat,“ varuje Salomonová.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/vysoke-skoly-resi-zda-dal-dusit-studenty-u-statnic-80304>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Rusko je zpátky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy. A co my teď s tím? (2)

16.10.2019 iir.cz str. 00

Jevrope Bez

Na začátku října byla Rada Evropy a její Parlamentní shromáždění (PACE) ve Štrasburku svědky plnohodnotného návratu ruské delegace zpět do jejích struktur. Tímto krokem do určité míry vyvrcholila krize celé instituce, která probíhala několik posledních měsíců v souvislosti s ruským porušováním pravidel Rady Evropy a neplacením členských příspěvků. K tomu se Rusko rozhodlo po odebrání hlasovacích práv jeho parlamentní delegaci, které bylo ze strany většiny delegátů PACE prosazeno v roce 2014 kvůli pokračující agresi na východě Ukrajiny a nelegální anexi Krymu. Co však tento návrat znamená pro Radu Evropy a její budoucnost? Znamená to skutečně konec kredibility této sedmdesátileté instituce, jak tvrdí mnozí, nebo nám tato situace nabízí i určité příležitosti pro změnu do budoucna?

Zdroj: Pixabay

Dostalo Rusko bílý šek na další porušování pravidel?

Rusko se do struktur PACE/Rady Evropy vrátilo bez jakýchkoli vstřícných kroků a nesplnilo žádná z vyžadovaných opatření. K dnešnímu dni Rusko uhradilo dlužné příspěvky, nicméně stále nezaplatilo úroky, které z toho vyplynuly, což Rada Evropy po Rusku vyžaduje a i s ohledem na budoucí plnění vnitřních pravidel Rady bude nutné ho k uhrazení donutit. Druhý z požadavků, tedy propuštění zadržovaných ukrajinských námořníků, proběhlo v souvislosti se širší výměnou zajatců mezi Ruskem a Ukrajinou. Zde je nutné podotknout, že k tomu Rusko vyzval i rozsudek Mezinárodního soudu pro námořní právo v Hamburku stejně jako celá řada politiků a neziskových organizací z celého světa. Třetí z podmínek, a to změnu stavu ve věci porušování lidských práv LGBTQI+ komunity v Rusku, a zejména pak na severním Kavkaze, Rusko nadále neplní. Právě tato oblast představuje příležitost pro kontrolní a monitorovací mechanismy Rady Evropy/PACE a Výbor ministrů stejně jako Evropský soud pro lidská práva. Druhá část této debaty pak souvisí s prací na novém společném mechanismu sankcí, který by měl zamezit podobnému rozkolu mezi jednotlivými institucemi Rady Evropy a umožnit lepší společný postup a koordinaci mezi Parlamentním shromážděním, Výborem ministrů a nově zvolenou generální tajemnicí tak, jak k tomu vyzvalo zářijové setkání ministrů v Helsinkách. Zástupci Fóra občanské společnosti EU-Rusko, což je platforma sdružující 187 neziskových organizací z Ruské federace a 20

členských států EU a kteří se tomuto tématu dlouhodobě věnují, prosazují, aby tento nový mechanismus byl schválen co nejdříve a aby obsahoval dostatečně silné páky na jednotlivé členské země, aby se zamezilo dalšímu systematickému porušování základních pravidel a společných hodnot. Prezident Macron, zástupce velmi ambiciózního francouzského předsednictví Výboru ministrů, během svého projevu na půdě PACE vyzval k dokončení práce na novém mechanismu sankcí nejpozději do ledna 2020, což bude pro Radu Evropy bezpochyby náročné, nicméně ne nerealistické.

Co dále s Radou Evropy?

Další část debaty nad návratem Ruska do PACE představuje širší reforma Rady Evropy a návrat této instituce k plnění své základní role ve společném evropském prostoru, tedy dodržování principů demokracie, právního státu, ochrany lidských práv a naplňování norem a principů stanovených v základních dokumentech Rady Evropy. Kromě toho představitelé Fóra občanské společnosti ze zemí EU a Ruska prosazují některé další kroky k posílení kontrolních a monitorovacích orgánů Rady, včetně posílení jejich financování, silnější transparentnosti těchto procesů a lepší komunikační strategie, zejména v případě spuštění sankčního mechanismu vůči některému ze členů Rady Evropy. Občanská společnost má mít v tomto procesu samozřejmě své pevně stanovené místo a musí plnit svoji kontrolní a konzultační funkci nejen při monitoringu v jednotlivých zemích, ale také při naplňování opatření, včetně asistence s dohledem na implementaci rozsudků Evropského soudu pro lidská práva. Právě argument o právní ochraně přístupu ruských občanů k Evropskému soudu pro lidská práva zazněl i z úst francouzského prezidenta během jeho projevu. Tento argument je více než relevantní, navíc chceme-li předejít izolaci více než 140 milionů ruských občanů, pak budou společné evropské normy a pravidla v rozhodování o návratu Ruska do PACE hrát klíčovou roli.

Nicméně sám o sobě ani tento bod není samospásný, když – jak mnozí poukazují – celá řada rozsudků není ruskými úřady naplňována (Rusko je třetí nejhorší po Ukrajině a Ázerbájdžánu). Zde samozřejmě vzniká velký prostor pro zlepšení a pohnání Ruska k zodpovědnosti. Právě v těchto případech musí začít lépe fungovat politická úroveň rozhodování Rady Evropy a především se musí sjednotit páky všech monitorovacích, ale také politických orgánů této instituce. Plnění úkolů však nečeká jen jednotlivé instituce Rady Evropy, ale také všechny členské státy, které by měly s rozsudky ECHR více pracovat a lépe je přenášet do bilaterální roviny vztahů nejen s Ruskem, Tureckem či Ázerbájdžánem, ale také mezi další státy porušující společná pravidla. V následujících měsících se nejen v souvislosti s debatou o novém sankčním mechanismu, ale také o širší reformě Rady Evropy bude jednat o obnovení kredibility instituce, která v tomto roce slaví 70 let od svého založení. Země jako Česká republika by k tomu měly rozhodně aktivně přispět.

Může ruský návrat sloužit k něčemu pozitivnímu?

Jakkoli na návrat Ruska do struktur Rady Evropy rozhodně nepanuje jednotný názor, ba naopak, je třeba v tuto chvíli z nové situace vytěžit maximum. Bude nezbytné spojit síly mezi proreformně nastavenými členskými státy, delegáty PACE a občanskou společností. To samozřejmě také zahrnuje zástupce Ukrajiny a dalších delegací, které se v červnu na plenárním hlasování PACE postavili proti návratu hlasovacích práv ruské delegaci. Tito – nutno podotknout oprávněně – kritici musí přinést do struktur Rady Evropy konstruktivní hlas a pomoci Radě Evropy znovu získat svou dobrou pověst, která je dnes značně pošramocená. Konstruktivně kritické jednání, solidní analýza dat a informací o situaci v jednotlivých zemích stejně jako dostatečně silný politický nátlak a mechanismy na prosazení změn by měly být tím správným receptem na obnovení vlády práva a společného prostoru demokracie a lidských práv v Evropě. K tomu bude třeba zapojit také ukrajinskou delegaci, která ani po červencových volbách a s novými zástupci nezměnila nic na svém bojkotu PACE. Toto symbolické gesto vzdoru si zaslouží náš respekt, nicméně bez systematické práce a vysvětlování problému a zároveň přinášení dat o situaci na východě Ukrajiny stejně jako na nelegálně okupovaném Krymu to nepřinese nic produktivního. Naopak, důrazné odmítnutí systematického porušování lidských práv v Ruské federaci, poukazování na systémové problémy na nelegálně okupovaném Krymu a uskutečnění návštěvy Komisaře pro lidská práva Rady Evropy na Krymu a severním Kavkazu přispěje k vyvinutí nátlaku na Rusko, který může přinést dílčí úspěchy v domácí politické situaci. Propuštění zajatých ukrajinských námořníků, osvobození řady demonstrantů z letních protestů v Moskvě a dalších městech (i když další za mřížemi stále zůstávají) či současné rozhovory s ukrajinskou vládou se dají považovat za svého druhu pozitivní gesta, která mají pravděpodobně souvislost s postavením Ruské federace v mezinárodním prostředí, včetně členství v Radě Evropy. Nicméně, jak prohlásil prezident Emmanuel Macron, nesmíme být v našem postoji vůči Rusku naivní. Rusko dále pokračuje v agresi vůči Ukrajině (a dalším sousedům) a nezměnilo nic také na svém postoji vůči okupaci Krymu. Tlak na Rusko tedy musí zesílit a tato největší země světa musí být hnána k zodpovědnosti za své chování na mezinárodním poli. Právě Rada Evropy, kde je Rusko opět plnohodnotným členem, může opět hrát prim a posloužit jako jedna z možných cest k návratu Ruské federace do skupiny států, které respektují mezinárodní právo a společné evropské normy a pořádky. Ruský návrat do PACE lze tedy vnímat jako výzvu, ale zároveň také jako příležitost.

O autorovi

Pavel Havlíček je analytikem Výzkumného centra AMO se zaměřením na východní Evropu, zejména Ukrajinu, Rusko a Východní partnerství. V září 2017 dokončil dvouleté studium mezinárodního magisterského programu Erasmus Mundus v oboru Russian, Central and East European Studies na University of Glasgow v kombinaci s Evropskými studii na Jagelonské univerzitě v polském Krakově. Bakalářský program absolvoval v roce 2015 na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od června 2019 pracuje na výzkumném projektu na podporu občanské společnosti v EU s Fondem George Marshalla (Rethink.CEE).

Více zdrojů k tématu:

Streit über die Aufnahme Russlands in den Europarat: Den Russen auf dem Weg der Reformen und Menschenrechte helfen - <http://bit.ly/2oPu9Zp>

STIVACHTIS, Yannis S. a Mark WEBBER, ed - Europe after enlargement - <http://bit.ly/31i38eq>

PANOV, A.N. a kol. - K jedinoj Jevrope bez razdelitel'nyh linij - <http://bit.ly/2Bc83D1>

URL| <https://www.iir.cz/article/rusko-je-zpatky-v-parlamentnim-shromazdeni-rady-evropy-a-co-my-ted-s-tim-2>

KOHO POTKAL VRÁŽA EBR z připravované knihy »Slavné osobnosti« 17.10.2019 Haló noviny str. 14 Humor

JAN HALAS MNĚ ŘÍKAL: »KDYBY NEBYLO ABSURDITY, MUSELI BYCHOM SI JI VYMYSLET.« Redaktor a publicista Jan Halas, mladší syn básníka Františka Halase, se narodil roku 1945. V září téhož roku se rodina přestěhovala z Vinohrad na Hanspaulku, nedaleko mého bydliště. Do základní školy začal chodit v nedaleké Bílé ulici.

Jan Halas potom studoval na **fakultě sociálních věd** a publicistiky, kde jeho učitelem byl profesor Vladimír Kovařík, literární vědec a autor čtyřdílné encyklopedie Literární toulky (Prahou, po Čechách, po Moravě a po Slovensku).

V roce 1968 nastoupil Jan Halas do Čs. rozhlasu, kde jsme se setkali a poznali. Tady rád připomínám, že po tři roky připravoval jeden týden v měsíci pořad zajímavostí a melodií Kolotoč. Zde jsem byl (jednou) v jeho vysílání hostem a vysílací čas jsme věnovali Františku Halasovi. Jan Halas vzpomínal coby syn, já slovem doplňoval coby čtenář a obdivovatel básnických sbírek Františka Halase, především lyrické prózy Já se tam vrátím.

Jan Halas, autor stovek rozhlasových, především literárních pořadů (dnes už dávno po smrti), mně do památníčku s anketní otázkou: »Co mně říká básnické střevo?« pohotově odepsal: »Hrozné slovní spojení, co z něj musí vzejít, není třeba ani dodávat. «

Já jen dodávám, že na tohoto vždy milého a usměvavého člověka, který svým obličejem nezapřel svého otce, často a rád vzpomínám...

Akademici z Přírodovědecké fakulty vyzvali rektora Univerzity Karlovy Zimu k odstoupení

17.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
ČTK

Akademici a někteří členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vyzvali kvůli smlouvě s Home Creditem k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu. Vyplývá to z jejich prohlášení před pátečním jednáním akademického senátu univerzity. Podle nich rektor nebyl schopen vyhodnotit dopad smluvních závazků na fungování univerzity. Rektor Zima v reakci sdělil, že tato diskuse patří na jednání akademického senátu.

„Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společností HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména,“ píšou v otevřeném dopise, který podepsalo devět akademiků. Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, řekl jeden z autorů, profesor Tomáš Fischer.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování.

„Jsme přesvědčeni, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu,“ stojí ve výzvě akademickému senátu.

Hrozí podle nich „omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu Čínské lidové republiky“. V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

„Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání akademického senátu Univerzity Karlovy, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří,“ uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Smlouva s Home Creditem

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun.

Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Společnost Home Credit od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/tomas-zima-prirodovedecka-fakulta-univerzita-karlova-reaktor-home-credit_1910171144_jgr

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu

17.10.2019 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události
čtk, red, kva

Kritizovaná smlouva o partnerství mezi společností Home Credit International a Univerzitou Karlovou má dohru i přesto, že společnost po návalu kritiky oznámila, že smlouvu vypoví. O smlouvě bude v pátek jednat akademický senát univerzity. Navíc akademici a tři členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vyzvali k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu.

Podle zástupců přírodovědné fakulty rektor nebyl schopen vyhodnotit dopad smluvních závazků na fungování univerzity. Rektor Zima v reakci sdělil, že tato diskuse patří na jednání akademického senátu.

„Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společností HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména,“ píší v otevřeném dopise, který podepsalo devět

akademiků. Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, řekl jeden z autorů profesor Tomáš Fischer. Podle mluvčího univerzity Tomáše Hájka byli pro tři členové vědecké rady fakulty, 12 bylo proti, 12 se zdrželo a pět nehlasovalo.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování. „Jsme přesvědčeni, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu,“ stojí ve výzvě akademickému senátu.

Hrozí podle nich „omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu Čínské lidové republiky“. V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

„Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání Akademického senátu UK, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří,“ uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Přírodovědecká fakulta odkázala na své týden staré vyjádření, které vědecká rada schválila. „Celou kauzu považujeme za nešťastnou a poškozující dobré jméno univerzity. Je více než zřejmé, že úcta k hodnotám reprezentovaným Univerzitou Karlovou velí k odpovědnějšímu výběru partnerů,“ uvedl děkan fakulty Jiří Zima. Úcta k hodnotám reprezentovaným UK podle něj velí k odpovědnějšímu výběru partnerů.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Společnost Home Credit od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

URL| <http://echoprime.cz/a/SrZaa>

Akademici vyzvali rektora Zimu k odchodu. Podle něj ale tato diskuse patří na jednání senátu

17.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov

ČTK

„Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společností HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména,“ píše v otevřeném dopise, který podepsalo devět akademiků. Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, uvedl jeden z autorů profesor Tomáš Fischer. Podle mluvčího univerzity Tomáše Hájka byli pro tři členové vědecké rady fakulty, 12 bylo proti, 12 se zdrželo a pět nehlasovalo.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování. „Jsme přesvědčeni, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu,“ stojí ve výzvě akademickému senátu. Home Credit odstoupí od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Rektor: Stejně jsme chtěli spolupráci ukončit

Hrozí podle nich „omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu Čínské lidové republiky“. V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

„Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání Akademického senátu UK, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří,“ uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Přírodovědecká fakulta odkázala na své týden staré vyjádření, které vědecká rada schválila. „Celou kauzu považujeme za nešťastnou a poškozující dobré jméno univerzity. Je více než zřejmé, že úcta k hodnotám reprezentovaným Univerzitou Karlovou velí k odpovědnějšímu výběru partnerů,“ uvedl děkan fakulty Jiří Zima. Úcta k hodnotám reprezentovaným UK podle něj velí k odpovědnějšímu výběru partnerů.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Společnost Home Credit od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

Foto:
Rektor UK Tomáš Zima.
Michal Sváček, MAFRA

URL| https://www.lidovky.cz/domov/akademici-z-prirodovedecke-fakulty-vyzvali-rektora-univerzity-karlovy-zimu-k-odchodu.A191017_121354_In_domov_ele

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[lidovky.cz](https://www.lidovky.cz)

Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu

17.10.2019 echo24.cz str. 00 Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz
red, kva, čtk

Kritizovaná smlouva o partnerství mezi společnostmi Home Credit International a Univerzitou Karlovou má dohru i přesto, že společnost po návalu kritiky oznámila, že smlouvu vypoví. O smlouvě bude v pátek jednat akademický senát univerzity. Navíc akademici a tři členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vyzvali k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu.

Kritizovaná smlouva o partnerství mezi společnostmi Home Credit International a Univerzitou Karlovou má dohru i přesto, že společnost po návalu kritiky oznámila, že smlouvu vypoví. O smlouvě bude v pátek jednat akademický senát univerzity. Navíc akademici a tři členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vyzvali k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu.

Podle zástupců přírodovědné fakulty rektor nebyl schopen vyhodnotit dopad smluvních závazků na fungování univerzity. Rektor Zima v reakci sdělil, že tato diskuse patří na jednání akademického senátu.

„Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společnostmi HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména,“ píše v otevřeném dopise, který podepsalo devět akademiků. Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, řekl jeden z autorů profesor Tomáš Fischer. Podle mluvčího univerzity Tomáše Hájka byli pro tři členové vědecké rady fakulty, 12 bylo proti, 12 se zdrželo a pět nehlasovalo.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování. „Jsme přesvědčeni, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu,“ stojí ve výzvě akademickému senátu.

Hrozí podle nich „omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu Čínské lidové republiky“. V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

„Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání Akademického senátu UK, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří,“ uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Přírodovědecká fakulta odkázala na své týden staré vyjádření, které vědecká rada schválila. „Celou kauzu považujeme za nešťastnou a poškozující dobré jméno univerzity. Je více než zřejmé, že úcta k hodnotám reprezentovaným Univerzitou Karlovou velí k odpovědnějšímu výběru partnerů,“ uvedl děkan fakulty Jiří Zima. Úcta k hodnotám reprezentovaným UK podle něj velí k odpovědnějšímu výběru partnerů.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Společnost Home Credit od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

Dále čtete: „Nechceme být vtahováni do iracionálních debat.“ Home Credit odstoupuje od smlouvy s UK

URL| <http://echo24.cz/a/SrZaa>

Na Karlově univerzitě roste napětí: Akademici vyzvali rektora Zimu k rezignaci

17.10.2019 eurozpravy.cz str. 00
EuroZpravy.cz

Akademici a tři členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy (UK) vyzvali kvůli smlouvě s Home Creditem k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu. Vyplývá to z jejich prohlášení před pátečním jednáním akademického senátu univerzity.

"Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společností HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména," píše v otevřeném dopise, který podepsalo devět akademiků.

Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, řekl jeden z autorů profesor Tomáš Fischer. Podle mluvčího univerzity Tomáše Hájka byli pro tři členové vědecké rady fakulty, 12 bylo proti, 12 se zdrželo a pět nehlasovalo.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování. "Jsme přesvědčeni, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu," stojí ve výzvě akademickému senátu.

Hrozí podle nich "omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu Čínské lidové republiky". V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

"Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání Akademického senátu UK, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří," uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Přírodovědecká fakulta odkázala na své týden staré vyjádření, které vědecká rada schválila. "Celou kauzu považujeme za nešťastnou a poškozující dobré jméno univerzity. Je více než zřejmé, že úcta k hodnotám reprezentovaným Univerzitou Karlovou velí k odpovědnějšímu výběru partnerů," uvedl děkan fakulty Jiří Zima. Úcta k hodnotám reprezentovaným UK podle něj velí k odpovědnějšímu výběru partnerů.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/skolstvi/na-karlove-univerzite-roste-napeti-akademici-vyzvali-rektora-zimu-k-rezignaci.93e7123f/>

Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu

17.10.2019 echoprime.cz str. 00

Kritizovaná smlouva o partnerství mezi společností Home Credit International a Univerzitou Karlovou má dohru i přesto, že společnost po návalu kritiky oznámila, že smlouvu vypoví. O smlouvě bude v pátek jednat akademický senát univerzity. Navíc akademici a tři členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vyzvali k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu.

Podle zástupců přírodovědné fakulty rektor nebyl schopen vyhodnotit dopad smluvních závazků na fungování univerzity. Rektor Zima v reakci sdělil, že tato diskuse patří na jednání akademického senátu.

„Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společností HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména,“ píše v otevřeném dopise, který podepsalo devět akademiků. Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, řekl jeden z autorů profesor Tomáš Fischer. Podle mluvčího univerzity Tomáše Hájka byli pro tři členové vědecké rady fakulty, 12 bylo proti, 12 se zdrželo a pět nehlasovalo.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování. „Jsme přesvědčeni, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu,“ stojí ve výzvě akademickému senátu.

Hrozí podle nich „omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu Čínské lidové republiky“. V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

"Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání Akademického senátu UK, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří," uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Přírodovědecká fakulta odkázala na své týden staré vyjádření, které vědecká rada schválila. „Celou kauzu považujeme za nešťastnou a poškozující dobré jméno univerzity. Je více než zřejmé, že úcta k hodnotám

reprezentovaným Univerzitou Karlovou velí k odpovědnějšímu výběru partnerů,“ uvedl děkan fakulty Jiří Zima. Úcta k hodnotám reprezentovaným UK podle něj velí k odpovědnějšímu výběru partnerů.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Společnost Home Credit od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

URL| <https://echoprime.cz/a/SrZaa/dohra-smlouvy-s-home-creditem-cast-akademiku-vyzyva-rektora-uk-k-odchodu>

Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora k odchodu

17.10.2019 echo24.cz str. 00
Univerzita Karlova

Kritizovaná smlouva o partnerství mezi společností Home Credit International a Univerzitou Karlovou má dohru i přesto, že společnost po návalu kritiky oznámila, že smlouvu vypoví. O smlouvě bude v pátek jednat akademický senát univerzity. Navíc akademici a tři členové vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vyzvali k odstoupení rektora UK Tomáše Zimu.

Podle zástupců přírodovědné fakulty rektor nebyl schopen vyhodnotit dopad smluvních závazků na fungování univerzity. Rektor Zima v reakci sdělil, že tato diskuse patří na jednání akademického senátu.

„Celá záležitost jednoznačně ukazuje, že rektor UK při vyjednávání smlouvy se společností HC selhal, neboť univerzitu vystavil nebezpečí zneužití jejího dobrého jména,“ píše v otevřeném dopise, který podepsalo devět akademiků. Vědecká rada fakulty ho ale neschválila, řekl jeden z autorů profesor Tomáš Fischer. Podle mluvčího univerzity Tomáše Hájka byli pro tři členové vědecké rady fakulty, 12 bylo proti, 12 se zdrželo a pět nehlasovalo.

Rektor podle prohlášení nebyl schopen vyhodnotit dopad obsahu smlouvy na univerzitu a její fungování. „Jsme přesvědčení, že profesor Tomáš Zima prokázal, že není způsobilý nejvyšší funkci vykonávat a jeho další působení ve funkci rektora by bylo ohrožením pro celou Univerzitu Karlovu,“ stojí ve výzvě akademickému senátu.

Hrozí podle nich „omezení akademické svobody a vědecké práce, která se může týkat například dluhových pastí a role úvěrových společností v nich nebo kritického zkoumání současného kurzu České lidové republiky“. V podobném duchu se nese i otevřený dopis čtyř stovek studentů a akademiků.

„Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání Akademického senátu UK, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří,“ uvedl ve vyjádření rektor Zima.

Přírodovědecká fakulta odkázala na své týden staré vyjádření, které vědecká rada schválila. „Celou kauzu považujeme za nešťastnou a poškozující dobré jméno univerzity. Je více než zřejmé, že úcta k hodnotám reprezentovaným Univerzitou Karlovou velí k odpovědnějšímu výběru partnerů,“ uvedl děkan fakulty Jiří Zima. Úcta k hodnotám reprezentovaným UK podle něj velí k odpovědnějšímu výběru partnerů.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Společnost Home Credit od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Tomáše Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala.

Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

URL| <https://www.echo24.cz/a/SrZaa/dohra-smlouvy-s-home-creditem-cast-akademiku-vyzyva-rektora-k-odchodu>

Smlouva s Home Creditem je poslední kapkou. Odvolejte rektora, vyzývá senátory petice

17.10.2019 **aktualne.cz** str. 00 **Domácí**
Radek Dragoun

Petici podpořil literární historik Martin C. Putna, proděkan Matematicko-fyzikální fakulty Jan Trlifaj nebo šéf Unie státních zástupců Jan Lata. Více než 600

"Samotná postava rektora má už tolik škraloupů, že nebude moc dobré jméno Univerzity Karlovy," vysvětlila autorka petice Michaela Trtíková Vojtková. Petice zmiňuje čtyři problematické kroky, kterých se měl Tomáš Zima dopustit. Tím posledním je uzavření partnerství se společností Home Credit, aniž by to projednal s akademickým senátem, která měla během tří let přinést univerzitě celkem 1,5 milionu korun. Roční rozpočet školy je přitom 11 miliard.

Akademický senát zasedá již v pátek, jeho předseda František Zahálka však nepředpokládá, že by k hlasování došlo. Aby byl rektor skutečně odvolán, musely by s tím souhlasit alespoň tři pětiny všech senátorů. "Pokud by mělo čistě hypoteticky dojít k tomuto krajnímu řešení, tak si nedokážu představit, že by se to spustilo už v pátek. To si myslím, že je utopistické," řekl Zahálka s tím, že takto závažnou věc nelze probírat ze dne na den.

"Odvolání rektora je jeden z kroků, ale je až ten poslední, který by měl přijít v situaci, kdy jde o nepřekročitelnou věc. V tuto chvíli si to já osobně představit nedokážu. Důvody pro odvolání rektora musí být naprosto zásadní a musí na nich být velká shoda napříč celým spektrem. V takové situaci bychom chtěli, aby se vyjadřovaly senáty fakult," dodal Zahálka. Další zasedání senátu je na programu na konci listopadu, kdyby to však bylo nutné, může se senát mimořádně sejít i dříve.

Ani senátoři oslovení redakcí Aktuálně.cz se zatím k odvolání Zimy nekloní, přestože je k tomu vyzvalo už více než 600 lidí - studentů, absolventů i zaměstnanců. Mezi podepsanými je literární historik Martin C. Putna, botanik František Krahulec nebo šéf Unie státních zástupců Jan Lata, který je absolventem univerzity a bývalým členem akademického senátu.

Přidal se k nim i proděkan Matematicko-fyzikální fakulty Jan Trlifaj. "Kroky rektora popsané v petici považuji za velmi problematické. Brzy si připomeneme třicáté výročí sametové revoluce, je dobré si při této příležitosti také připomenout, že mlčením a pasivitou se věci k lepšímu nezmění," řekl Trlifaj pro Aktuálně.cz.

Rozhodující bude Zimovo vysvětlení

Podle některých senátorů však rektorovy prohřešky nejsou tak vážné, aby si zasluhoval odvolání. "Podpis smlouvy s Home Creditem byla sice chyba, ale v žádném případě taková, abych hlasoval pro odvolání rektora," řekl místopředseda senátu David Hurný.

Jiní chtějí minimálně počkat na to, jak své kroky rektor vysvětlí na pátečním jednání senátu. "V současné chvíli ještě stále nemám dostatek informací pro rozhodnutí. Rozhodující pro mě bude reflexe celé situace ze strany pana rektora," řekl Jan Pačes z Přírodovědecké fakulty.

Podobně mluví i antropolog Karel Šima z Filozofické fakulty. "Dopis správně poukazuje na pochybení, která pan rektor v poslední době učinil a byla i předmětem kritické debaty v senátu. V tuhle chvíli však nejsem schopen

posoudit, zdali je to na odvolání rektora, protože čekám na jeho vyjádření na pátečním jednání senátu," uvedl Šima.

Diskusi o údajných rektorových chybných krocích na jednání senátu by uvítal i samotný Zima, který však některé body uvedené v petici zpochybňuje. "Vážím si a respektuji názory všech zástupců akademické obce. Informace, které šíří zmíněná výzva, považuji za zavádějící a nepravdivé. Věřím proto, že i o bodech, na které petice upozorňuje, povedeme diskusi na pátečním jednání akademického senátu, neboť právě tam podle mého názoru tato diskuse patří," sdělil Aktuálně.cz rektor Zima.

Nejen Home Credit, petice vyčítá rektorovi i další kroky

Otevřený dopis rektorovi nevyčítá pouze smlouvu se společností Home Credit, podle které se měla společnost stát hlavním partnerem univerzity. Podle autorů petice Zima nepřiměřeně zasahoval do nezávislosti etické komise na Filozofické fakultě v souvislosti s plagiátorstvím profesora Martina Kováře, když nechal zadat vypracování posudků u lidí s osobními vazbami na Kováře, které jeho opisování vyvracely.

Autoři rektorovi vyčítají také bagatelizaci problému neetických a predátorských publikací, což dokládají na jmenování Alice Němcové Tejkalové děkankou **Fakulty sociálních věd**. Právě Němcová Tejkalová v minulosti do těchto pochybných časopisů psala, čímž získala navíc vědecké body za publikování článků, a tím i více peněz.

Jako problematické vidí dopis také netransparentní vazby univerzity na orgány Čínské lidové republiky. Autorům se nelíbí netransparentní financování česko-čínského centra univerzity a údajné jednostranné prezentace zájmů čínského státu na půdě univerzity.

Server Seznam Zprávy upozornil, že Zimův poradce Luděk Podola se sešel se zástupcem vedoucího Mezinárodního oddělení Ústředního výboru Komunistické strany Číny Kuo Je-čouem. Česká Bezpečnostní informační služba přitom před tímto oddělením opakovaně varuje jako před "specifickou čínskou zpravodajskou organizací, do jejíž gesce patří také zpravodajská činnost".

"Myslím, že nikdo z akademické obce nechce být spojován s čínskou kontrarozvědkou. A nikdo nechce být spojován ani s tím, že rektor zahajuje kulatý stůl k česko-čínským vztahům v den, kdy Čína slaví 70 let od komunistického převzetí moci. To je naprosto symbolické, co všechno Zima pod svým vedením dopustí," řekla autorka otevřeného dopisu Trtíková.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/smlouva-s-home-credit-je-posledni-kapkou-odvolejte-rektora/r~9288b272f02a11e9858fac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
aktualne.cz

Czech Press Photo představuje nominované snímky a videa jubilejního 25. ročníku

17.10.2019 vecerni-praha.cz str. 00
redakce

Mezinárodní porota již vybrala nominace ve dvacátém pátém ročníku fotografické soutěže Czech Press Photo.

Devět odborníků hodnotil o téměř čtyři tisíce přihlášených fotografií od 270 autorů z Česka a Slovenska. Soutěžilo se v osmi foto kategoriích a třech video kategoriích. Letos porota posuzovala jednotlivé snímky a série dohromady. Kromě cen partnerů soutěže je zároveň vyhlášena jedna z hlavních cen Grant Prahy, kterou osobně vybral pražský primátor Zdeněk Hřib. Cenu pro absolutního vítěze soutěže vytvořil sochař David Černý
Katalog nominací ke stažení ZDE

Hlavní ocenění Fotografie roku bude vyhlášeno současně s finálním pořadím nominovaných snímků v jednotlivých kategoriích. Stane se tak, již tradičně, na slavnostním ceremoniálu spojeném s předáním cen v Brožíkově síni Staroměstské radnice 22. listopadu 2019. Od tohoto večera bude také otevřena výstava oceněných a vybraných prací.

„Děkuji všem účastníkům soutěže. Kvalita zaslaných fotografií byla vysoká, porota měla náročnou práci a zvláště snímky, které postoupily do posledního kola, bylo těžké porovnávat a vybírat z nich oceněné. Konečná volba vždy záleží na vkusu poroty. Jsem přesvědčená, že výstava jubilejního ročníku soutěže Czech Press Photo bude skvělá,“ říká Veronika Suralová, ředitelka Czech Press Photo.

„Zpravodajským kategoriím ve dvacátém pátém ročníku Czech Press Photo dominovala zejména domácí témata z české a slovenské politické scény. Tyto snímky vzbuzovaly diskuzi mezi porotci, kteří museli dojít k jednotnému názoru. Díky společné práci všech členů poroty se podařilo sestavit reprezentativní výběr, v němž jsou zastoupeni především fotografové z mediálních domů a agentur,“ shrnuje předseda poroty Petr Josek

Přihlašování fotografií a videí probíhalo už počtvrté pomocí elektronického formuláře, a to od začátku do konce září. Zapojit se mohli fotografové s trvalým bydlištěm v Česku nebo na Slovensku.

Porota v mezinárodním složení vybírala z přihlášených snímků ve dnech 10. až 12. října v galerii Czech Photo Centre. Porotu tvořili její předseda Petr Josek, lektor a obrazový editor agentury VU Pascal Philippe z Francie, ředitel agentury Panos Pictures Adrian Evans z Velké Británie, ze Slovenska přijala pozvání kurátorka Lucia Benická, dále český fotograf Herbert Slavík, zakladatelka Czech Press Photo Daniela Mrázková, ředitel programů World Press Photo David Campbell původem z Austrálie, fotografka Amak Mahmoodian a fotoeditor Colin Jacobson z Velké Británie. Porota udělila nominace v osmi kategoriích, letos byly sloučené jednotlivé snímky a série.

Cenu Grant Prahy, což je roční tvůrčí stipendium na dokumentování proměn Prahy, vybral osobně pražský primátor Zdeněk Hřib, který navštívil galerii Czech Photo Centre 11. října. „Soubor fotografií jsem vybral z toho důvodu, že naléhavou a jednoduše uchopitelnou formou zobrazuje odvrácenou tvář turismu v Praze. Turistická lákadla, jejichž snad až záporná estetická a kulturní hodnota hyzdí tvář našeho města, je věc, kterou se z ulic a náměstí snažíme aktivně vymýtit. Proto myslím, že bude dobré, když se tyto fotografie dostanou do širšího povědomí, a budou další posilou pro naši snahu. V budoucnosti pak ponесou dokumentární hodnotu,“ popisuje pražský primátor Zdeněk Hřib

Vítězným souborem je v sérii snímků Pražské panoptikum od Jana Rasche, která se zabývá proměnami centra hlavního města. „Samotné centrum se stává panoptikem turistických lákadel. Na jednom místě se potkávají lední medvěd, panda a myšák Mickey. Město tak postupně ztrácí svůj genius loci a stává se popcornovým instagramovým městem na pozadí pražského ateliéru, který turista zanedlouho vymění za kulisu dalšího města,“ popisuje sérii Jan Rasch

Cenu diváků budou vybírat v online hlasování čtenáři časopisu Lidé a Země. Ta bude také vyhlášena během slavnostního ceremoniálu.

Video příspěvky posuzovala porota soutěže Czech press Photo 14. října. Ta pracovala pod vedením scenáristy a producenta Josefa Harvana, dále v porotě zasedla režisérka a pedagožka Olga Sommerová, kameraman Jan Vaniš, střiháč a pedagog Alois Fišárek, fotograf Miro Švolík a marketingová specialista Martina Hyndráková

Soutěž a výstavu CZECH PRESS PHOTO 2019 pořádají:

Czech Photo o.p.s. a Hlavní město Praha, pod záštitou Ministerstva kultury ČR a primátora Prahy.

Generální partner: Trigema

Partneři: Siko, Koupelny Ptáček, CEWE, Econtest, Renomia, Berlitz, Pictoart, Canon, Eizo, Samsung, ProCeram, Nielsen, Olympus, Newton Media, FotoŠkoda, **Fakulta sociálních věd** UK

Hlavní mediální partner: Český rozhlas Radiožurnál

Mediální partneři: Právo, Novinky.cz, Reflex, National Geographic, Prima ZOOM, ČTK, Lidé a Země

Výstava CZECH PRESS PHOTO 2019 bude otevřena pro veřejnost od 23. listopadu 2019 do 30. ledna 2020 v Křížové chodbě a Rytířském sále Staroměstské radnice v Praze.

URL| <https://www.vecerni-praha.cz/czech-press-photo-predstavuje-nominovane-snimky-a-idea-jubilejního-25-ročníku/>

Stovky studentů i absolventů Univerzity Karlovy žádají rezignaci rektora Zimy

17.10.2019 denikreferendum.cz str. 00 Domov

Jan Kašpárek

Na pátečním zasedání velkého senátu Univerzity Karlovy se očekávají spory. Rektor totiž čelí kritice nejen za nedávno zrušenou smlouvu se společností Home Credit, ale také obvinění z podezřelých vazeb k Číně.

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima čelí po nedávné kauze smlouvy s úvěrovou společností Home Credit nebývalé tvrdé kritice. Část akademické obce požaduje, aby vysvětlil, proč umožnil nyní již zrušené partnerství nejstarší univerzity v České republice se společností spojenou mimo jiné s nezákonnými exekucemi. Zima navíc nově čelí obviněním z podezřelých vazeb k Číně.

Nejrazantnější část akademiků požaduje, aby rektora odvolal Akademický senát Univerzity Karlovy. „Sledujeme se znepokojením kroky rektora, z nichž partnerství se společností Home Credit, uzavřené za netransparentních a problematických podmínek, a následně rychle vypovězené pod tlakem akademické veřejnosti, je jen jednou z kapitol jednání, kterým rektor dle našeho názoru poškozují dobré jméno a zájmy nejstarší a nejslavnější české univerzity,“ uvádějí v otevřeném dopise pod hlavičkou neformální iniciativy Univerzita Karlova etická.

„Můžeme se jen domnívat, že tak činí zejména pro vlastní osobní prospěch,“ dodávají v textu, který ke čtvrtému dopoledni podepsalo více než pět set odborníků i studentů napříč fakultami. Kromě kauzy Home Credit dopis označuje za problematickou i údajnou někdejší snahu o ovlivňování vyšetřování plagiátorské kauzy historika Martina Kováře a dlouhodobě neřešený problém takzvaných predátorských časopisů.

Očekává se, že Zima na kritiku odpoví při pátečním zasedání celouniverzitního Akademického senátu. Několik představitelů univerzity již avizovalo, že hodlá rektora konfrontovat jak kvůli Home Creditu, tak dlouhodobě neurčitým pravidlům toho, kdo a za jakých podmínek se může stát oficiálním partnerem školy. Části akademiků vadí i to, že spornou smlouvu s úvěrovou společností nevypověděl Zima, ale Home Credit. Celou kauzou prý utrpělo dobré jméno univerzity.

Rektor avizoval plnou ochotu pravidla pro sponzoring řešit. „Diskuze otevřela dlouho opomíjené téma, jakým je financování vysokých škol, spolupráci univerzit se sponzory a soukromým sektorem. Považuji za mimořádně důležité v této debatě pokračovat a hledat řešení, jak situaci s financováním vysokých škol zlepšit,“ uvedl v prohlášení s tím, že na zasedání Akademického senátu navrhne zřízení patřičné komise.

Zcela nové a pro část kritiků dost možná nejzávažnější jsou ovšem pochybnosti kolem údajných Zimových kontaktů na čínské diplomaty. Univerzitní sinologický projekt Sinopsis upozornil na článek probíhající na čínských stranických webech, který popisuje setkání zástupce vedoucího Mezinárodního oddělení Ústředního výboru Komunistické strany Číny Kuo Je-čoua se Zimovým poradcem Luděkem Podolou. Česká strana přitom o oficiální schůzce nikde neinformovala.

Čína na akademickou půdu cílí strategicky

Zpravodajské služby včetně BIS varují, že se Čína snaží ze strategických důvodů získávat co nejvíce kontaktů a informací od evropských odborníků a akademiků. Pokouší se navíc skrze nejrůznější smlouvy zavázat co nejvíce českých institucí, které by potenciálně mohly kritizovat čínskou autoritářskou politiku.

Takovým kontraktem byla donedávna vázaná například Praha, někdejší partnerské město Pekingu. Číňané smlouvu razantně vypověděli poté, co neustále narůstaly spory mezi zastupiteli v čele s primátorem Zdeňkem Hřibem (Piráti) a čínskými straníky požadujícími po Praze nekritičnost a politické ústupky. Diplomatský konflikt se projevil mimo jiné tím, že Čína rušila vystoupení prakticky jakýchkoli uměleckých souborů se slovem „Praha“ v názvu. Hřib to označil za šikanu.

Část akademické obce poukazuje na to, že k podobným snahám o omezení kritiky mohla vést i Zimou zaštitěná smlouva s Home Creditem. Úvěrová společnost miliardáře Petra Kellnera totiž v Číně dlouhodobě působí. Home Credit se kvůli podnikání na dálném Východě navíc již dříve dostal do sporu se sinology z Univerzity Karlovy, kteří jej kritizovali za údajně neetické jednání.

Někdejší smlouva o partnerství s Home Creditem obsahovala neurčité klauzule typu „strany se zdrží všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“. Na rizika podobných omezujících závazků upozorňují nejen Zimovi kritici, ale také Akademický senát **Fakulty sociálních věd**. Ten na mimořádném zasedání v pondělí konstatoval, že znění smlouvy „může implikovat omezování akademických svobod, v čele se svobodou bádání“.

Zima ovšem odmítá, že by ustanovení smlouvy mělo podobné důsledky. „Je to součástí řady smluv, která máme my i fakulty uzavřeny. Je to standardní věta, která míní nějaké úmyslné poškozování. Chci naprosto vyloučit jakékoliv ovlivňování vědeckého bádání, učení, kritického diskurzu, to je nepřípustné ze strany jakéhokoliv partnera,“ řekl před časem v rozhovoru pro portál Novinky.cz.

Propojení Kellnerovy společnosti a čínské diplomacie naznačuje i složení některých konferencí či besed pořádaných na univerzitní půdě pod záštitou Česko-čínského centra Univerzity Karlovy, případně přímo Zimy. Zatímco část představitelů Centra spekulace odmítá a pokládá za normální, že některé akademické akce s účastí čínských diplomatů Home Credit sponzoroval, jiní to vidí odlišně.

Profesorka a sinoložka Olga Lomová v reakci na kupící se kauzy dokonce rezignovala na svůj post v Radě Česko-čínského centra. „Nemám nic proti akademické výměně s Čínou, nedomnívám se, že se s Číňany nemáme bavit. Ze začátku to vypadalo jako takový brainstorming. Snažila jsem se vysvětlovat, že to není tak jednoduché a nemá se přijímat každá delegace, protože si dělají vlastní politiku. A nelíbily se mi konference, které zahajoval pan čínský velvyslanec,“ vysvětlila akademička Deníku N.

Zima je 508. rektorem Univerzity Karlovy od roku 2015. Absolvoval již jedno funkční období, druhé mu končí v roce 2022. Dlouhodobě je pokládán za spíše konzervativního rektora, který má tendenci na kritiku a požadavky akademické obce reagovat zdrženlivě. Zima se sice na jednu stranu v roce 2014 odmítl účastnit oficiálních oslav 28. října na Pražském hradě, protože prezident nepozval některé další rektory, na stranu druhou se o pouhý měsíc později vymezil vůči protizemanovským protestům.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/30301-stovky-studentu-i-absolventu-univerzity-karlovy-zadaji-rezignaci-rektora-zimy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikreferendum.cz

Chování rektora Zimy v kauze Home Credit není úlet, ale jeho norma

17.10.2019 a2larm.cz str. 00

Marek Jandák

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima se dostal v posledních dnech pod intenzivní palbu kritiky kvůli partnerství Univerzity Karlovy s kontroverzní společností Home Credit. Jak chci ukázat v tomto komentáři, není to zdaleka jediný případ, kdy rektor na etické rovině selhal. A protože sám Zima odstupovat nehodlá, akademický senát UK by jej měl odvolat.

Ruka ruku myje

Ještě minulý rok jsem jméno rektora univerzity, na které působím jako doktorand, ani neznal. Soustředil jsem se na svou práci a důvěřoval základnímu fungování institucí. To však byla velká chyba. Univerzitní samospráva stojí a padá s vůlí členů akademické obce angažovat se v jejím fungování. Důsledkem nezájmu je pak vzestup klientelistických sítí, které si mezi sebou rozdělují posty, a mají tak zájem na zachování vzájemné loajality bez ohledu na etické principy.

Poselství z rektorátu je jasné: Naše parta zůstává u moci. Nic se nemění.

Například v roce 2017 rektor Tomáš Zima navzdory protestům části akademické obce jmenoval děkankou **Fakulty sociálních věd** (FSV) Alici Tejkalovou, kterou zvolil fakultní akademický senát, přestože dříve publikovala v tzv. predátorských časopisech – nekvalitních pseudovědeckých publikacích bez recenzního řízení, které se vydávají za vědecké, a podkopávají tak integritu vědy jako takové. Celá kauza měla bohužel negativní následky hlavně pro kritiky publikování v predátorských časopisech na inkriminované fakultě. Například

odborníkovi na média Václavu Štětкови nebyla prodloužena smlouva, přestože jím vedený grant na FSV dostal později cenu Grantové agentury ČR za špičkový výzkum.

Když jsme se pak spolu s kolegy Tomášem Konečným a Ondřejem Crhákem vloni rozhodli vystoupit s podnětem vůči pravé ruce Tomáše Zimy, prorektoru Martinu Kovářovi, nenašli jsme v minulosti mnoho precedentů, kdy by akademičtí funkcionáři byli nuceni čelit důsledkům vlastního neetického jednání. Z obav před možnými snahami o zametení věci pod koberec a veřejné povaze Kovářova angažmá na univerzitě jsme náš podnět publikovali na internetu. A události se daly do pohybu.

Kovářovi spojenci

Martin Kovář byl zaměstnancem rektorátu i Filozofické fakulty (FF) UK, takže případ projednávaly akademické senáty na obou úrovních. Kontrast mezi jejich počínáním by však těžko mohl být větší. Akademický senát FF UK dal na zasedání 13. prosince 2018 prostor k vyjádření nám i Martinu Kovářovi, který jej ovšem nevyužil. My jsme představili svůj původní podnět i další analýzy, které mezitím vypracovali kolegové z translologie a počítačové lingvistiky. Postup Akademického senátu FF UK byl věcný a profesionální. Téhož dne pak Kovář oznámil svoji rezignaci.

Oproti tomu „velký“ akademický senát UK, na nějž má rektor Zima a jeho tamní spojenci přirozeně podstatný vliv, kauzu Martina Kováře do programu jednání 14. prosince nezařadil; o věci se ale nakonec přesto jednalo. Kovář vystoupil na zasedání, odmítl veškerou odpovědnost a sváděl obvinění na „osobní útoky“. Řada senátorů ocenila jeho projev potleskem vstaje. Navíc se akademický senát UK usnesl, že „děkuje prof. Martinu Kovářovi za jeho dosavadní práci a činnost pro UK, které si velmi váží“ a že „považuje formu prezentace a šíření podnětu z podezření na plagiátorství spojené s osobou prof. Martina Kováře za velmi nevhodnou“.

Podjaté posudky v kauze Kovář

Celá kauza mohla v prosinci odstoupením Martina Kováře skončit. Jenže kvůli zásahům rektora Zimy se protáhla do následujících dvou měsíců, což značně poškodilo pověst celé univerzity. Rektor byl při vyšetřování pochybení svého blízkého spolupracovníka ve střetu zájmů, a proto se měl v dané době chovat co možná nejzdrženlivěji. Zima se však rozhodl do kauzy aktivně zasáhnout – nechal oslovit nezávisle na komisích dva české historiky, profesory Jaroslava Pánka a Roberta Kvačka. V pondělí 21. ledna 2019 zaslal posudky obou profesorů Etické komisi FF UK jako „důležitý zdroj informací“ a v pondělí 28. ledna se závěry obou posudků dostaly do rukou redaktorů serveru info.cz. Do večera byly stránky předních českých zpravodajských serverů zaplněny titulky jako „Historik Kovář není plagiátor, vyplývá z posudků“.

Etická komise FF UK se však nenechala zahnat do kouta. Ještě tentýž den označila postup rektora „za velmi nestandardní a neprospěvající řádnému vyšetření celé kauzy“. Brzy také začal být jasný rozsah střetu zájmů vyplývající z osobních vazeb mezi Kovářem a oběma posuzovateli. Petice historiků následně varovala před bagatelizováním standardů při posuzování plagiátorství a „devastujícími účinky“ takového přístupu pro českou historickou vědu. Spolek Fórum Věda žije! zaslal rektoru Zimovi na toto téma dva otevřené dopisy; ve druhém z nich jej vyzval, aby „nadále nepodnikal kroky, jež by mohly být vnímány jako pokus o ovlivňování činnosti Etické komise“. Celou záležitost v podstatě uzavřela závěrečná zpráva Etické komise FF UK ze 14. února 2019 obsahující další sondy do Kovářových textů, komentáře k předchozím posudkům profesorů Pánka i Kvačka a čtyři nezávislé posudky zahraničních odborníků.

Profesor Kvaček údajně později svůj posudek po vlně kritiky stáhl a profesor Pánek se po diskusi s kolegy rozhodl rezignovat na svou pozici ve vědecké radě. Pouze rektor, který celou tuto zbytečnou tahanici inicioval, následkům svého jednání podle všeho čelit nehodlá.

Podivná dohra

Ač se to zdá být neuvěřitelné, Martin Kovář i po usvědčení z opakovaných podvodů opět údajně působí na rektorátu UK, kde má radit se strategickým záměrem školy na léta 2021–2025. Kovářovým nástupcem na postu prorektora se navíc stal jeho spolupracovník a přítel profesor Miroslav Bárta, který například editoval v roce 2017 spolu s Kovářem kolektivní monografii Lidé a dějiny, kde vyšel jeden z Kovářových zastaralých plagiátů za finanční podpory programu PROGRES. Tyto personální kontinuity dále dokreslují celkový přístup rektora k dané kauze. Poselství je jasné: Naše parta zůstává u moci. Nic se nemění.

Rektor, jehož vztah k univerzitnímu prostředí se utvářel v osmdesátých letech z pozice předsedy fakultní organizace Svazu socialistické mládeže a člena KSC, zkrátka není vhodným strážcem akademických svobod, etických standardů ani dobrého jména Univerzity Karlovy v 21. století. Svědčí o tom i jeho nedávný krok, kdy Tomáš Zima uzavřel partnerství se společností Home Credit bez projednání s Akademickým senátem UK i bez

úvahy nad možnými reputačními dopady a podle serveru Seznam Zprávy navázal netransparentní vazby s orgány Čínské lidové republiky.

Cílem mého komentáře bylo připomenout působení rektora v případě Martina Kováře jako součást širších vzorců jednání, na jejichž základě Zima řídí naši nejstarší univerzitu. Akademická samospráva není pašálkem hrstky funkcionářů. Být jejím voleným zástupcem je naopak privilegium zavazující k vysokým etickým standardům. Rektor Zima jim očividně není schopen dostát a odstoupit nechce. Proto byla ve středu spuštěna petice členů akademické obce UK určená v první řadě pátečnímu plénu Akademického senátu UK, která vyzývá senátory k odvolání samotného rektora.

Autor je doktorand na FF UK.

URL| <https://a2larm.cz/2019/10/chovani-rektora-zimy-v-kauze-home-credit-neni-ulet-ale-jeho-norma/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
a2larm.cz

„Uniklý“ dopis Erdoganovi mohl být součástí plánu. Trump se chtěl veřejně obhájit, míní experti

17.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Zahraniční, Stalo se
Eliška Kolomazníková

Žalostně neformální dopis, který americký prezident Donald Trump adresoval svému tureckému protějšku Recepu Tyyipu Erdoganovi, se možná do rukou médií dostal schválně. Podle amerikanistů si tak Trump možná v očích voličů i mezinárodní veřejnosti chtěl zlepšit svou image. Pokus se nicméně nezdařil.

Nebudte tvrdák a nebudte hlupák. Tak končí dopis, který tureckému prezidentovi Recepu Tayyipovi Erdoganovi zaslal šéf Bílého domu Donald Trump. Záhlaví dokumentu nese datum 9. října, tedy tři dny poté, co americký prezident oznámil své rozhodnutí stáhnout vojáky ze severovýchodu Sýrie.

9. října Ankara zahájila vojenskou ofenzivu s názvem Pramen míru a překročila hranici do severovýchodní Sýrie. V ten samý den zemřelo nejméně pět civilistů z řad syrských Kurdů.

Dopis v plném znění nicméně spatřil světlo světa až o týden později. Ve středu večer našeho času ho jako první na Twitteru zveřejnila novinářka Fox News Trish Reganová s tím, že exkluzivně získala jeho kopii. Bílý dům posléze potvrdil, že jde skutečně o Trumpův dopis Erdoganovi.

V dopise americký prezident tlačí na svého tureckého „přítele“, aby ustoupil ze svého plánu vymýtit pohraniční pás na severovýchodě Sýrie od milic syrských Kurdů. Vyzývá ho k tomu, aby se ohledně turecké operace nechoval jako „tvrdák“ a „hlupák“. Hrozí mu, že pokud bude pokračovat v tom, co dělá, bude navždy vnímán jako ďábel.

Překlad celého Trumpova dopisu tureckému prezidentovi Erdoganovi s datem 9. října: Vážený pane prezidente, pojďme zapracovat na dobré dohodě! Vy nechcete být zodpovědný za masakr tisíců lidí, já nechci být zodpovědný za zničení turecké ekonomiky – a to já udělám. Už jsem vám dal malou ochutnávku s ohledem na pastora Brunsona.

Tvrdě jsem pracoval, abych vyřešil některé z vašich problémů. Nezklamte teď celý svět. Můžete udělat skvělou dohodu. Generál Mazlúm je ochoten s vámi jednat a je ochoten udělat ústupky, které by v minulosti nikdy neudělali. Důvěrně přikládám kopii jeho dopisu, který jsem právě obdržel.

Dějiny vás budou prezentovat v dobrém světle, pokud tohle vyřešíte správně a humánně. Pokud se nestanou dobré věci, budete navždy za ďábla. Nebudte tvrdák. Nebudte hlupák!

Zavolám vám později.

Pro lepší pochopení – pastor Andrew Brunson, který žil v Turecku přes 20 let, byl zatčen v říjnu 2016 a byl obviněn z kontaktů na hnutí Fethullaha Gülena a Stranu kurdských pracujících (PKK). Obě organizace Turecko považuje za teroristické. Ve vazbě strávil Brunson téměř dva roky. Loni byl propuštěn a vrátil se do USA. Proces s pastorem přispěl k výraznému zhoršení vztahů mezi Tureckem a USA. Po uvalení sankcí na ministry si tehdy obě země také vzájemně zvýšily cla na dovoz zboží.

Mazlúm Adí, známý také pod válečným pseudonymem Mazlúm Kobani, je velitel kurdsko-arabské koalice Syrské demokratické síly (SDF). Ta bojovala s Američany proti samozvanému Islámskému státu a ztratila kolem 11 tisíc bojovníků.

Pryč s tím do koše! Prezident Erdogan podle BBC, která citovala zdroje z jeho kanceláře, dopis po přečtení hodil do koše a rezolutně odmítl jeho obsah.

Na šéfa Bílého domu se záhy snesla kritika ze všech stran. Na sociálních sítích se stal terčem posměchu. Mezi častými otázkami kritiků bylo i to, proč prezident Trump Erdoganovi raději rovnou nezavola. „Komunikace dopisy není úplně výjimečná, veškeré telefonní rozhovory se připravují dopředu,“ vysvětlil Seznamu amerikanista Kryštof Kozák z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Na žádný příklad z minulosti, kdy by se na povrch dostala obdobně neformální, amatérsky vyhlížející komunikace některého z amerických exprezidentů, si ale experti nevzpomínají.

„Nic takového – ani vzdáleně – jsme v minulých desetiletích nezažili. Ani u těch prezidentů, kteří se dostali do problémů a byli kvůli nim vyšetřováni. Tedy ani u exprezidenta Nixona, Reagana nebo Clintona. Ani u nich nedocházelo k únikům tohoto typu. Za prvé, jejich týmy fungovaly relativně soudržně. A za druhé, tito muži, ať už byli charakterově jakkoliv nastavení, byli velmi vzdělaní a velmi dobře se orientovali v domácí i zahraniční politice,“ popsal Seznamu amerikanista Tomáš Klvaňa z New York University Prague.

„Rozhodně žádný americký exprezident nepsal žádnému druhému prezidentovi, aby nebyl blázen nebo ďábel. Je to vlastně taková podivná hysterická reakce a celý ten slovník je velmi nediplomatický,“ popsal Kozák. „Je pravda, že prezident Trump posunul měřítko toho, co jsme schopni akceptovat od šéfa Bílého domu, někam úplně jinam. Nicméně i přesto je tato ukázka toho, jak Trump uvažuje o okolním světě, velmi děsivá,“ dodal.

Promyšlený krok ze strany PR týmu Donald Trump zároveň podle amerikanistů chtěl mít své stanovisko černé na bílém. A zřejmě také chtěl, aby toto stanovisko bylo vidět. „Ten dopis je směřovaný především k Trumpovým voličům a k širší zahraničně-politické komunitě a má do jisté míry ospravedlnit jeho chybu, kterou sice doteď nepřiznal, ale která vedla k tureckému vpádu do Sýrie,“ řekl amerikanista Tomáš Klvaňa. „Za mě je to spíše záležitost public relations než opravdové politiky. Pokus omezit ztráty, které vyvolal svým rozhodnutím,“ dodal.

„Já myslím, že Donald Trump byl překvapen tím, jak moc se proti jeho rozhodnutí ohledně Sýrie postavili nejen demokrati, ale i jeho vlastní republikánská strana. Sněmovna reprezentantů přijala usnesení, které kritizovalo Trumpa a jeho rozhodnutí. A spoustu, zhruba 190 republikánských kongresmenů, se pod to podepsalo,“ upozornil Kryštof Kozák. Šéf Bílého domu tedy podle něj musel být překvapen tím, jaký odpor jeho krok na domácí scéně vyvolal.

„Ten dopis tedy možná je adresovaný spíše domácímu publiku a má mu sdělit, že prezident Trump si nepřeje být zodpovědný za to, co se teď děje v Sýrii. Chtěl nějak vyjádřit, že jeho postoj není tím, co vedlo k rozpoutání nového konfliktu a ke smrti civilistů,“ dodal Kozák.

Čas na pokání? „Myslím, že Donald Trump špatně odhadl vnitropolitickou situaci, a je teď velmi nešťastný. Celá řada komentátorů poukazuje i na to, že je velmi zmatený. Na základě telefonického rozhovoru s tureckým prezidentem se rozhodl stáhnout vojáky. Posléze, když došlo k dlouho plánované turecké invazi, proti Turecku vyhlásil poměrně přísné sankce,“ popsal Kozák.

„Na jednu stranu tedy s tureckým postojem souhlasil a vojáky nechal stáhnout, na druhou stranu se snaží té turecké invazi zabránit a dostat všechny strany k jednacímu stolu. Je z toho vidět celkový amatérismus a reakce „ode zdi ke zdi“, na což jsme u Donald Trumpa zvyklí. Bohužel v tomto kontextu ale jeho jednání může způsobit velkou humanitární katastrofu,“ dodal amerikanista z Univerzity Karlovy.

„Za svým rozhodnutím si Donald Trump stojí velmi pevně, pořád ho označuje za geniální tah. Nicméně právě tato úporná snaha prezentovat svůj krok jako něco geniálního a mistrně strategického jen dokazuje, že si šéf Bílého domu uvědomuje, že to byla chyba,“ sdělil Seznamu Klvaňa z New York University Prague.

Prezident Mozzarella Jen pár hodin před zveřejněním dopisu Erdoganovi se Trump dopustil jiného politického přešlapu. Do Oválné pracovny Bílého domu si pozval italského prezidenta Sergia Mattarellu. Při společné tiskové konferenci ho ale podle několika zdrojů opakovaně přejmenoval na „prezidenta Mozzarellu“.

Přeřeky si kromě médií všimli i uživatelé sociálních sítí. Twitter téměř okamžitě po tiskové konferenci zaplavily snímky Trumpovy tlumočnice, která překládala jeho projev do italštiny. Určité pasáže prezidentova projevu ji uvrhly do zjevného šoku.

V rámci vychvalování americko-italských vztahů americký prezident navíc na tiskové konferenci nezapomněl zmínit, že Spojené státy s Itálií sdílí „kulturní a politické dědictví, které má tisíciletou historii a sahá až do dob starověkého Říma.“

Starověký Řím je v Česku předmětem učiva druhého stupně základních škol. Spojené státy v něm rozhodně nefigurují. Prezident Trump se zmýlil o zhruba 1300 let.

Prezident Trump si tedy spletl jméno italského prezidenta a zároveň ukázal, že nemá sebemenší potuchy o starověku či významných historických milnících (jako je třeba založení Spojených států amerických). Trapné, ovšem ne šokující, shodují se americká média.

Daleko tragičtější dopad měla jiná slova, která ve středu šéf Bílého domu pronesl. Na otázku, zda by mohl okomentovat své rozhodnutí stáhnout americké vojáky ze severu Sýrie, odpověděl takto: „Táhlo se to už dlouhou dobu. Sýrii teď může pomoci Rusko. A to je v pořádku. Je tam hodně písku. Je tam opravdu hodně písku. Hodně písku, se kterým si můžou hrát.“

Ano, prezident Spojených států, s italským prezidentem po boku, se k ostře sledovanému konfliktu, který provází vraždění civilistů a vnitřní přesídlování statisíců lidí, vyjádřil tak, že Sýrie je hromada písku, se kterou si Rusko může hrát.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/unikly-dopis-erdoganovi-mohl-byt-soucasti-planu-trump-se-chtel-verejne-obhajit-mini-experti-81164>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Konzultovala jsem i s hrobníkem

17.10.2019 Tvar str. 04 Rozhovor

S prozaičkou Lidmilou Kábrtovou o cestě od „krafásků“ o padesáti slovech k románu, o lásce k technickým detailům i o životě sršňů

* Sešly jsme se v kavárně Národní technické knihovny, protože tady pracuješ. Co přesně máš na starost?

Pracuju na Fakultě stavební ČVUT a jsem na oddělení PR a marketingu. Starám se o komunikaci fakulty navenek, spolupráci s médii a o spoustu dalších aktivit uvnitř fakulty.

* Jak dlouho už to děláš?

PR dělám už přes dvacet let, tam jsem zběhla od novinářiny, kterou jsem vystudovala. Nejdřív jsem byla v soukromých PR agenturách, pak ve velké firmě a tady na fakultě jsem dva a půl roku. Ač nejsem technik, i v PR agenturách jsem se specializovala na stavařinu. Technika mě baví, zajímá, je pro mě osahatelná a zajímavá. Mám ráda jemné detaily a věci, které je potřeba pochopit a trochu si s nimi hrát. Tady na fakultě je to pro mě příjemné a inspirativní. Mám to tu ráda.

* Ty ale dojíždíš, a docela z daleka, vid'?

Z Nymburka, vlakem. Jedna cesta ode dveří ke dveřím mi trvá hodinu a čtvrt. Mám díky tomu čas číst, dělat si poznámky, promýšlet spoustu věcí. Bydlíme ve vesničce u Nymburka.

* Tvoje první knížka Koho vypijou lišky sestává z kapitolek o padesáti slovech. Hodně jsi jich napsala právě ve vlaku, je to tak?

Skoro celou jsem ji napsala ve vlaku a i web pribehynapadesatslov.cz, díky kterému vznikla, jsem objevila ve vlaku. Začala jsem tam taky publikovat a postupem času mě napadlo, že by možná mělo smysl spojit ty minipříběhy do většího textu – a vznikly Lišky. Na padesátislovné příběhy byl ve vlaku ideální čas, leckdy jsem je tam zvládla vymyslet, napsat i zkorigovat.

* Tak to jsi rychlá!

Jak kdy. Některé texty byly hotové během dvou tří minut, s jinými jsem se mořila i týden. Nejhorší bylo pořád počítat slova. Když se Host rozhodl knížku vydat a při editaci jsme různě doplňovali a ubírali slova, počítali jsme všichni. To bylo peklo.

* Textový editor ti je přece spočítá automaticky.

To jo, nicméně původně jsem ty texty psala rukou do bloku a počítala fyzicky.

* Patříš k autorům, kteří raději píšou rukou?

Ne. Jsem ale zvyklá neustále si psát poznámky, zaznamenávat vjemy, věty a odstavce, které mě zrovna napadnou, a často mám po ruce jen blok a tužku. Doma to pak přepisuju, a když pak píšu soustavně, tak na počítači. Jsem škrtačí typ, přepisuju odstavce, navíc mám nečitelný rukopis. Někdy váhám, co jsem to vlastně napsala.

* Máš v zápiscích systém?

V počítači mám složku, která se jmenuje Zbytky a trosky, a tam jsou různorodé kousky textů. Někdy je to odstavec, jindy stránka. Občas si tu složku otevřu a něco použiju.

* Takže dokážeš pracovat se staršími poznámkami a zabudovat je do nového textu? Nepotřebuješ okamžitou inspiraci?

Nemám s tím problém. Jsou to věci, u kterých si říkám – to se mi bude později hodit, a vím, že bych to jinak mohla zapomenout. Třeba si nechám od hajného v lese vysvětlit, jak funguje solisko – tohle jsou tak fascinující věci! –, a doma si to rozepíšu, ale už literárně.

* Když pak začínáš psát, máš už v hlavě celý příběh?

Koncept mám, bez něj by to nešlo. Někdy se ale stane, že mi postavy prostě utečou. Začnou si dělat, co chtějí, a v podstatě mi říkají – zapisuj to. Znamená to, že postavy dostaly život, amyslím, že z toho pak jsou ty vůbec nejlepší příběhy. A pak mám takovou zvláštnost – abych měla u většího celku jistotu, že ho dopíšu, musím mít hned na začátku hotové čtyři atributy: název, úvodní citaci, první větu, a je to divné, ale vždycky mám předem napsaný i poslední odstavec knihy. Když mám tyhle čtyři věci, tak vím, že se to dítě narodí. Pokud si u něčeho z toho jistá nejsem, psaní raději odsunuju. Prostě to čeká.

* Máš teď něco takhle předpřipraveného?

Momentálně tři věci a jsem z toho velmi nervózní.

* U všech máš všechny čtyři atributy?

U dvou ano. Začínám si s tím hrát, ale vzhledem k tomu, že teď zrovna mám tenisový loket v akutní fázi, jde to pomaličku. Pracuju na třech povídkách, které jsem slíbila do časopisů, a laškuju s větším celkem.

* Říkáš, že si postava někdy začne žít svým životem. Jak se to přihodí?

Prostě ožije. V textu je najednou tak živoucí, že si přetvoří i jazyk. Už nemusím přemýšlet nad tím, co říká a jak, všechno najednou plyne. I pro mě je to zvláštní, výjimečné. V Místech se mi to stalo s novinářkou Terezou z povídky „Praga mater urbium“ a s knězem Eliášem. Ten pro mě byl hodně těžký, protože jsem se snažila, aby i liturgie byla z hlediska „odbornosti“ v pořádku.

* Konzultovala jsi to s duchovním?

Ta povídka byla konzultovaná hodně.

* Nestýská se ti po postavách, když povídku dopíšeš?

Po některých ano – zrovna po těch dvou, které jsem teď jmenovala. Bylo těžké a zároveň silné je psát. Jsou to naprosté protiklady.

* Kde všude už jsi vlastně publikovala?

Dvě povídky vyšly ve sbírkách Listenu, další v Reportéru, Salonu, Hostu a ve Tvaru. Pořád se ale učím. Když jsem psala Místa ve tmě, teprve jsem se na nich učila psát povídky – do té doby jsem měla jenom ty padesátislovné příběhy. Každá povídka byla pokus, jestli ji zvládnou dopsat, a teď si zase osahávám velké celky.

* V čem je to jiné?

V tom, že mám obavu, jestli to zvládnou dopsat.

* Větší celek rovná se větší obavy?

Přesně! Možná jsem začala „padesátkami“ právě proto, že jsou tak krátké. Jako malá holka, v devíti nebo deseti letech, jsem začala psát sci-fi román. Měla jsem asi deset stran, ale už si z něj nic nepamatuju. „Padesátky“ byly první formát, který jsem zvládla smysluplně dopsat. I když z nich pak vznikala knížka, věděla jsem, že to jsou kratásky a ty dám. U povídek z Míst se pak Mirek Balaščík v Hostu smál tomu, že ty první byly kratší, a jak jsem pak do knížky dodávala další, tak se natahovaly a natahovaly, jak jsem se s tím učila pracovat. Podle Mirka by to příště už chtělo román.

* Psala jsi povídky už rovnou „do knížky“, s vidinou celku?

Na začátku ne. První vznikly „Vanilkové rohlíčky“ – vyšly v roce 2015 v Salonu Práva s tématem násilí. Tu povídku jsem psala jako pokus, a ona se líbila. Podobně do sbírky Listenu přišla „Divoženka“. Potom byla „Kostelnice“, tu mi otiskli v Reportéru, a pak už jsem si s tím formátem začala hrát. Mojí původní představou byly volné povídky, jenže asi u čtvrté jsem zjistila, že některé z hrdinek chci provázat. Vznikla idea, že ty ženské spolu nějakým způsobem souvisí, že žijí vedle sebe. Co kdyby se potkávaly, a přitom se vlastně neznaly? Takže ty další už jsem provazovala a ty původní lehce doplňovala, aby vznikly vazby, které jsem potřebovala. Nakreslila jsem si diagram: udělala jsem velké kolo, do toho napsala názvy povídek a jména postav a kreslila jsem si šipky. Jenže pak jsem odjela na literární pobyt do broumovského kláštera a diagram jsem zapoměla doma. Takže jsem nakonec stejně psala popaměti, protože už jsem byla líná kreslit celé schéma znova. Za ten pobyt jsem byla vděčná, protože tam vznikly nejtěžší a pro knížku asi nejzásadnější povídky „Praga mater urbium“, „Souhvězdí labutě“ a „Druhá noc u jezera“.

* Tak to jsi tvůrčí pobyt využila na maximum. Jak dlouho jsi tam byla? A jak jsi to vyřešila s prací?

Byla jsem tam na tři týdny. Jednak jsem psala, jednak jsem kvůli dalšímu tématu hledala pamětníky, kterým je mezi osmdesáti a devadesáti lety, a povídala si s nimi. Co se týče práce, nejdřív jsem měla dovolenou a pak jsem část aktivit zvládala přes počítač.

* Stavařina, diagram, počítač... Jsi technický typ?

Jsem technik teoretik. Jsem manuálně a technicky strašně nešikovná, všichni se smějí, že i když rozkládám roll-up, něco si u toho udělám. V praxi jsem osoba k pobavení. Ale baví mě technické detaily, jemnosti. Už mi spousta lidí řekla, že je to pro moje psaní typické. Pokud je v textu cokoli odborného, chci to mít správně. Hrozně moc si všechno ověřuju a jsem vděčná, že mám třeba lékaře, který mi konzultuje medicínské záležitosti. Tady jsem spolupracovala s architektkou, která mi zkontrolovala, že můj laický popis odpovídá skutečnosti, a konzultovala jsem i s hrobníkem.

* Co, proboha?

Jak se kopou hroby v zimě a jestli se na nich dělají ohně.

* A dělají?

Hrobník mi vysvětlil, že když se vmrazech kope hrob, který nemá jenom odsunovací desku, tak se na to místo položí rozžhavené dřevěné uhlí, aby se půda prohřála. Pak se dá uhlí pryč a může se kopat. Alternativa – sbíječka – na hrobech není nic moc.

* Sbíječka opravdu není zrovna pietní. Baví tě tahle „investigativní“ část práce?

Na tyhle věci se strašně moc těším, jsou to pro mě lahůdky. Chci tam mít ten jemný „technický“ detail, ale popsán tak, že to čtenáře baví. Ovšem když sháníš specialistu na sršně, protože detail, který hledáš, nemůžeš objevit dostatečně popsáný, je to docela problém. V celé republice jsou jenom asi tři.

* Jak to dopadlo? A o co přesně šlo?

Našla jsem. Šlo o to, že u sršňů v zimě zajde celý roj a jako jediná přežije královna, která v sobě má spousty vajíček. Aby nezmrzla, napustí si cévní systém zvláštní směsí krve a specifické látky a díky tomu ji mráz neroztrhá.

* Sršní fridex!

Přesně. A já jsem to nemohla nikde najít podrobně popsané – všude bylo jenom to, že sršeň hibernuje, a to pro mě bylo v dané cynické povídce málo. Takže jsem hledala odborníka na sršně, který by mi to celé vysvětlil a pak zkontroloval příslušné čtyři věty.

* Jak na tvé požadavky odborníci reagují? Jsou překvapení?

To jsou, ale zároveň jsou nadšení, že to někoho zajímá a že je někdo opravdu poslouchá a vnímá. Většinou nemají problém s tím, že to přepíšu do neodborného jazyka – hlavní je, aby to bylo věcně správně. S neochotou se nesetkávám, vesměs to jsou příjemní lidé.

* Jak jsi hledala hrobníka?

Na sociálních sítích, podařilo se to asi přes pět kontaktů. Hrobníci jsou problém.

* Já už si představovala, jak jsi šla na svůj oblíbený hřbitov...

A já šla přítom na Facebook!

* Tvrdá realita! Kdy jsi začala s psaním? Bylo něco ještě před sci-fipříběhem?

Psala jsem odmalička, jen co jsem se naučila psát. Kratinké prozaické útvary. Jedinou báseň jsem napsala v osmnácti a celkem rychle jsem pochopila, že je tak špatná, že ji nemůžu nikam dát. Pochopitelně to byla milostná báseň.

* Měla aspoň úspěch u adresáta?

K tomu nikdy nedošla, ani nikam jinam. Poezii mám ale moc ráda a mám ji i v knížkách, ovšem jsou to vypůjčené básničky. V Liškách mám hodně říkanek a kousků písní. Obojí mě fascinuje.

* Čím tě říkanky fascinují?

Když dáš do textu dětskou říkanku v její původní funkci, tak si jí ani nevšímneš, ale když ji použiješ v určité souvislosti, funguje najednou úplně jinak a sahá hlouběji. Může symbolizovat nějakou emoci, psychický stav, ale i sociální zařazení. Tahle barevnost mě moc baví. Jsem ráda, že se to povedlo a v Místech můžu mít báseň od Tomáše Hrácha, který tragicky zemřel. V mojí knížce je uveřejněna úplně poprvé.

* Jak ses k ní dostala? Zнала ses s autorem?

Neznala. Dostala jsem se k ní trochu kuriózně. Asi před pěti lety jsem dělala rozhovor s překladatelem a anglistou Viktorem Janišem a zjistili jsme, že máme stejný literární vkus. Autory, které překládá, mám moc ráda. Od té doby mu některé překlady čtu – dostanu je v surovém stavu a píšu mu k nim připomínky. Je to pro mě velká škola, protože vidím zblízka, jak autor pracuje s jazykem. Vidím, co funguje a co ne, a protože Viktor je výborný překladatel, není tam moc věcí, které by mi trhaly oči. Viktor ví, že mám ráda poezii, a vyprávěl mi, že se přátelil s Tomášem Hráchem. Má některé z jeho básní, které nikdy nevyšly, a pár mi jich poslal. Když jsem si přečetla báseň, která pak vyšla v Místech, reagovala jsem asi za minutu, ve smyslu – Viktore, cos mi to udělal? Já jsem se hrozně zamilovala! Pro mě je ta báseň tak úžasná, nádherná, tak strašně silná, že chci, aby se k ní

lidé dostali, a mám jediný nápad, jak to zařídit – zkusím napsat příběh, který jí bude hoden, a tak ji prostě „propašuju“ ven. Příběh o knězi Eliášovi v „Souhvězdí labutě“ jsem pak vymýšlela dva a půl roku, byla to jedna z nejtěžších povídek. Právě kvůli té básni. Je v ní tak silné a smutné životní rozhodnutí...

* Umíš ji nazpaměť?

Bohužel ne. Kromě školních básní, které člověk musel memorovat, žádné nazpaměť neumím.

* Jak Viktor reagoval? To je přece tak krásné, romantické gesto!

Potěšilo ho to, protože básně Tomáše Hrácha jsou výborné a je škoda, že jich pár zůstalo nezveřejněných. Nejsem sebejistý autor, takže když jsem Eliáše dopsala, řekla jsem Viktorovi – já ti tu povídku pošlu, ty mi povíš, jestli je té básně hodna, a pokud ano, pošleme ji otci Tomáše Hrácha, abych od něj získala oficiální svolení poprvé ji v tomhle kontextu publikovat. To se stalo. Řekl mi, že se mu zasazení do zvoleného kontextu líbí. A že si myslí, že by se líbilo i Tomášovi.

* To musel být dojemný moment.

Byl. Ráda bych použila ještě jednu Tomášovu nevydanou báseň, přesně vím jak a kde. Bude to v jednom z těch dvou delších celků, které mají všechny čtyři atributy. Mně se kvůli tomu všichni smějí...

* Pro tebe je to ale důležité ukotvení, že?

Je, a většinou to už neměním. U Míst mi ovšem v Hostu zrušili původní název a tím mě dost znejistili. Původně se Místa ve tmě měla jmenovat podle jedné z povídek – „Kabinet pokusných zvířátek“. Říkali, že název sám o sobě je hezký, jenže působí pitoreskně. V tom měli pravdu, jak jsem si později sama přiznala. Takže jsme hledali dál. Průběžně jsme zamítali názvy povídek – „Skleněná jablka“ zněla moc poeticky, jako Mikulášek, „Vanilkové rohlíčky“ – to znělo jako kuchařka, „Kostelnice“ zase zaváděla úplně jinam... V čirém zoufalství, když už mi názvy povídek došly a bylo to chvíli před korekturami a sazbou, mě napadlo, že všechny hrdinky spojuje tma. Buď jsou fyzicky ve tmě, nebo mají temné místo v sobě a řeší ho. Proto Místa ve tmě. Název ale byla jediná zásadní námítka, pak už byl problém jen s povídkou „Pod vodou“. Je to ta brutální, bylo psychicky náročné ji psát. Za připomínky z Hosta jsem byla vděčná, úpravy jí prospěly. Dodala jsem ji až poté, co jsem odevzdala knihu. Původně v ní bylo jedenáct povídek a mně tam pořád něco chybělo.

* V Místech ve tmě je vůbec hodně násilí. Není jí literatura už přehlcená?

Kdybys ty ženské potkala někde ve městě, na žádné z nich nepoznáš, že se potýká s nějakým druhem násilí. Hodně mě zajímalo právě tohle – svět, který je uvnitř a zůstává skrytý. Najednou se díváš „pod kůži“, vidíš, co se třeba může dít a co ty ženy dokážou schovat. Já nemám v knížkách ráda sexuální scény, vulgarismy a násilí, které je na efekt. Když tyhle věci dávám do svých textů, musím být přesvědčená, že to tam má být, že to o postavě něco vypovídá. Takže i moje nejbrutálnější povídka „Pod vodou“ je spíš o tom, jak se žena nechá psychicky zmanipulovat a co všechno si nechá líbit, protože si pořád říká – ale vždyť on mě má vlastně rád. Mám spoustu reakcí od čtenářek – prý se s postavou některé z povídek buď potkávají, anebo znají někoho, kdo má k takové situaci blízko. Nejvíce reakcí je na „Vanilkové rohlíčky“ a na „Kabinet pokusných zvířátek“, jehož hrdinkou je starší žena Eva.

* Na co přesně lidé reagují?

„Vanilkové rohlíčky“ vyprávějí o tichém teroru doma, o manipulaci, zpočátku nenápadné. Je to příběh ženy, která se nechala zavřít do zlaté klece a zběsile, zoufale kontroluje, jestli není na obrazu smítko prachu nebo jestli nemá koberec otočené třásně, protože manžel pak dělá dusno. Přitom navenek to vypadá, že všechno funguje.

* Manžel jí taky před nedělním obědem, na který chodí jeho matka, kupuje kytici růží – a jen co máti odejde, sebere je a hodí do popelnice. Tenhle detail mě dostal – jak jsi na něj přišla?

To mě jenom napadlo. Nerada píšu podle toho, co jsem někde viděla a slyšela. Spíš mě zaujme konkrétní místo nebo detail a s tím pak pracuju. Denně třeba procházím Hlavním nádražím, pod historickou

kupolí. Každou chvíli se pod ní někdo zastaví – nejen cizinci, ale i Češi – a dav nedav stojí, koukají se do kupole a fotí. To mě fascinovalo natolik, že se z toho stalo jedno z ústředních témat povídky „Praga mater urbium“. Takové detaily miluju.

* Člověku se taky nejmíc zaryjí do paměti. Jsi milovnice povídek, nebo máš radši romány?

Pamatuju si silné příběhy a pak už je jedno, jestli je to povídka, nebo román. Do smrti nezapomenu třeba na povídku od Raye Bradburyho, kterou jsem četla v páté nebo šesté třídě, v ještě socialistické čítance. Název už si nepamatuju, ale šlo o postapokalyptickou vizi – dům po atomovém výbuchu, kde všechno funguje, ale lidé se vypařili. Bradbury to popsal tak sugestivně! Později jsem zjistila, že si tu povídku pamatuje spousta lidí mé generace. Mám sci-firáda a povídky mě baví číst i psát, i když je to těžké.

* Kdo je tvůj redaktor v Hostu?

Obě knížky jsem dělala s Honzou Němcem, na Liškách se zároveň podílela Kristina Nesvedová. Lišky jsem korigovala víc, část jsem vyhodila, jiná část se připisovala, to bylo dost náročné. Místa jsem poslala do Hosta jako soubor šesti nebo sedmi povídek s tím, jestli to vůbec k něčemu je, a oni mi odpověděli, že se jim to líbí, ale je toho málo. Prý „neloudej se a piš“. V tomhle mi hodně pomohl ten pobyt v Broumově.

* Zatím se soustředíš hlavně na ženské postavy. Jak to máš s feminismem?

Ženské mě baví, mám je napozorované a naposlouchané. Do mužů spíš nesměle nahlížím, zatímco v ženských jsem si víc jistá. Chlapi a ženské pro mě mají jiný způsob uvažování, chápání a reakcí. Ženy věci víc řeší a prožívají. Chlap toho spoustu rovnou řekne, zatímco ženská si to nechá schované v sobě a nedá znát emoce. A to mě zajímá. Je fakt, že o Místech se psalo, že tam jediný výrazný muž je kněz a ten má navíc jinou roli. Nefunguje jako „klasický“ muž.

* Kdo je tvůj první čtenář?

Mám beta čtenáře, které mám ráda a kterým věřím. Jsou to lidé, kteří mě umějí klepnout přes prsty a říct mi, co jim v textu vadí. Povědí mi – hele, tady mi něco není jasné, něco mi nesedí, něco je potřeba vysvětlit. Neukážou mi ale jak, na to už si musím přijít sama. Je to Viktor Janiš, Petr Kukal, Alena Scheinostová, Alena Prokopová. Jejich připomínky jsou pro mě nesmírně cenné a jsem za ně moc vděčná.

* Nakolik jste v přátelských vztazích? Když ti má někdo pomoci s psáním, musí na tebe být i tvrdý, a přátelům obvykle fandíme...

Myslím, že jsme dobří přátelé a že pochopili, že v rámci toho přátelství na mě musejí být tvrdí – že to je přesně to, čeho si cením na maximum. Občas mi na texty kouká i Alena Mornštajnová, kamarádíme se asi pět let.

* Posíláš přátelům texty spontánně hned, nebo je necháš chvíli uležet?

Nechávám je uležet. A taky si je musím vytisknout, protože v počítači nevidím chyby, jako je opakování slov a frází.

* Místa ve tmě nebyla nominována na Literu, ale bylo o nich dost slyšet. Jsi s ohlasem spokojená?

Místa dostala první cenu Nadace českého literárního fondu. Jsem moc spokojená, ale znáš to – pořád jsou to jenom povídky a ty mají vždycky menší prostor než novely a romány.

* Takže další soubor povídek neplánuješ?

Ale jo. Zrovna povídka „Na břehu“, která letos vyšla ve Tvaru, by mohla být součástí takového hravého projektu o ženách. Ten ale ještě nemá všechny čtyři atributy.

* Který chybí?

Konec. Víím ale, že půjde o ženy, které se v určitém momentu radují ze života, a přitom porušují něco, co by porušovat neměly. V tu chvíli jsou ale šťastné.

* Jak vznikla povídka „Na břehu“?

Na koupališti jsem viděla ženu s vytetovaným hadem. Hned jsem věděla, že s tím chci něco provést, a zbytek jsem si vymyslela. I tohle může být impuls – někdo zajímavý.

* Chce to chodit s očima otevřenýma. Měla jsi to tak od malička? A vzpomeneš si na své klíčové čtenářské zážitky z dětství?

Vyrůstala jsem na vesnici, kde nebyly žádné děti a jediné, co tam fungovalo, byla letitá knihovna se staříčkým knihovníkem. Takže mám komplet načtené české klasiky, jako je Jirásek nebo Rais. Přečetla jsem toho kvanta, ale pořád objevuju.

* Co tě tehdy zvlášť zasáhlo?

V dětství určitě Arthur Ransome a všechny příběhy Vlaštovek a Amazonek amilovaná Anna ze Zeleného domu. Pak už tady začaly vycházet věci jako Svět podle Garpa nebo Sofiina volba. Nikdy jsem nečetla dívčí románky, verneovky jen některé. Na základce a gymplu jsem měla úžasné češtinářky a dostala jsem od nich maximum. Pochopily, že mám ráda poezii, takže neoblíbené rozbory básní byly většinou na mně. I z jejich soukromých knihoven jsem měla půjčenou spoustu knih. Dodnes se kamarádíme, tykáme si.

* Kde jsi vyrůstala?

Na vesnici kousek od Náchoda, kde byla základka i gympl. Pokračovala jsem na žurnalistiku do Prahy a pak jsem vystudovala ještě marketingovou komunikaci na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Ale to už dálkově, když byly děti větší. Teď už bude dceři čtyřadvacet a synovi je sedmnáct.

* Čtou? A četly od malička?

Dcera čte hodně, i když teď hlavně skripta, protože se učí na státnice na právech. Syn nečte vůbec, veškerá snaha se zatím míjí účinkem. Ale on dělá vrcholově sport, takže je trochu jinde. I tak pořád doufám, že až přejde puberta, zlomí se to.

* Zpátky k tvému psaní. Jak a kdy píšeš?

Většinou v noci a po kouskách. Mám nešvar, že si večer beru počítač do postele a píšu. Často u toho usnu. I když mám příběh a psychiku postav z velké části předem ujasněné, hodně přehazuju a škrťám. Píšu pomalu a dlouho, protože přes den vymýšlím a píšu tady v práci.

* Neubírá ti to tvůrčí síly, stejně jako třeba psaní postů na Facebook, kde jsi dost aktivní?

Mě baví ta změna. Zavřít se a psát jenom beletrii, to bych za chvíli vyhořela. Takhle potkávám spoustu zajímavých lidí a témat, které mě fascinují. Přecházení do různých světů mě nabíjí. Jsou to vlastně i přechody osobnosti, z oficiální komunikace do literárního světa, kde jsem autorsky úplně jiná.

* Divočejší.

Asi ano.

* A co recenze, polemizuješ s nimi v duchu?

Vždycky si říkám, o čem autor recenze přemýšlel a kde se může ukazovat třeba i nějaký jeho problém. Občas si i říkám, co to vlastně četl – to byla moje knížka? Někdy se recenzentovi zdá, že povídka nebo kniha je podobná nějaké jiné a já na ni tedy asi navazuju – a přitom já o té knize slyším poprvé v životě. Pak si ji vygoogluju a třeba i půjčím, abych věděla, čím jsem se to „inspirovala“. Nebudu ale říkat, že recenze mě nezajímají. Je to pro mě zpětná vazba.

* Nakolik je důležité, že jsou to příběhy žen? Kdyby jejich hrdinové byli muži, zdůrazňoval by někdo, že jsou to povídky o mužích?

Myslím, že to není podstatné. Když jsem ty povídky psala, nijak jsem nepřemýšlela nad tím, že jsou v hlavních rolích ženy. Ženské přemýšlení pro mě bylo zkrátka zajímavější, ale nebyl to žádný koncept.

* Máš hodně čtenářských reakcí od lidí, které neznáš?

Docela jo. Na Facebooku jsem jediná toho jména, takže je snadné mě najít. Většinou jsou to milé odezvy a já na ně odepisuju.

* Tvoje první knížka byla zahrnuta do pořadu Listování. Jak k tomu došlo?

Lukáš Hejlík se mi ozval, že ho ta knížka baví a zajímá. Já jsem Listování vůbec neznala a byla to pro mě velká škola. S herci a knížkou jsem projela spoustu divadel i knihoven, učila jsem se, jak číst divadelně. Díky tomu dnes ráda čtu třeba na gymnáziích. Už vím, jak studenty zaujmout.

* Prozradíš nějakou taktiku?

Dělám si srandu sama ze sebe. Když se v textu říká, že holčička zpívá falešně, a jsou tam ukázky textů, zpívám je tak falešně, že je to odbourá. Většinou si vezmu nějakého studenta, který po pěti minutách pochopí, že se nemusí bát a stydět, a křičí nahlas „atomový výbuch“. Všichni se baví a smějí. Mám se čteními na gymnáziích výbornou zkušenost. A jsem ráda, že se Listování dostalo i k nám na fakultu, byť už nejde omoji knížku. Každý semestr vybereme jednu knihu a herci ji ve velkém studiu odehrají. Vždycky přijde 200–250 studentů i profesorů a je to moc fajn.

* Jakou má v Listování roli autor?

To je individuální. Knihy čtou herci, ale třeba Tomáš Poláček, autor knihy Stop, s herci přímo hrál. Já se čtení neúčastnila, ale pak jsem měla besedu s diváky. Většinou je zajímavé, jak se píšou takhle krátké příběhy, a ptali se na historiky ze sedmdesátých let. Teď už čtu pro studenty sama – vykrátila jsem si Lišky tak, že jim je během hodiny zvládnou přečíst celé, aby znali celý příběh.

* Taková audiokniha naživo.

Přesně. Končím s vymluvenými hlasivkami, vyřvaná, ale s pocitem, že to mělo smysl. Mám ráda ten moment, kdy se to zlomí, studenti se uvolní a začnou se ptát. I tohle je způsob, jak je přitáhnout ke knihám – tedy doufám! *

Lidmila Kábrtová (1971) vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK a poté marketingovou komunikaci na UTB ve Zlíně, pracuje na ČVUT. Píše od dětství, ale první literární texty zveřejnila až v roce 2011 na webu pribehynapadesatslov.cz. Na principu padesátislovných příběhů je koncipován i její debut, experimentální próza *Koho vypijou lišky* (Host, 2013), za sbírku volně provázaných povídek *Místa ve tmě* (Host, 2018) získala hlavní cenu Nadace Českého literárního fondu. Povídky publikuje časopisecky i knižně, podílela se na knihách *Divočina: Povídky pro Duhu* (Novela bohemia, 2019) *Možná si porozumíme* (Listen, 2015), *Nové povídky o ženách* (Listen, 2015) a *Mé dětství v socialismu* (BizBooks, 2014). Je také autorkou několika minutových her na ČRo – Vltava. Když vznikala *Místa ve tmě*, nakreslila jsem si diagram: udělala jsem velké kolo, do toho napsala názvy povídek a jména postav a kreslila jsem si šipky. Jenže pak jsem odjela na literární pobyt do broumovského kláštera a diagram jsem zapoměla doma. TVAR DOPORUČUJE 14. října–20. prosince / Ivan Blatný – 100 let Výstava věnovaná 100. výročí narození básníka Ivana Blatného (21. 12. 1919–5. 8. 1990). U příležitosti tohoto jubilea také vychází společnou péčí nakladatelství Host a Druhé město unikátní soubor čtyř Blatného sbírek. Moravská zemská knihovna – foyer, 2. patro, Kounicova 65a, Brno

O autorovi| ** Ptá se Simona Martínková-Racková
Foto autor| foto Alžběta Diringerová

Přestavba kampusu UK v Jinonicích

18.10.2019 stavbaweb.dumabyt.cz str. 00

Praha Jinonice

(18. 10. 2019) Autorkou projektu je Miroslava Tylšová z architektonického ateliéru APRIS 3MP

Přestavba kampusu UK v Jinonicích

(ČTK) - **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) zahájila dostavbu a modernizaci kampusu v pražských Jinonicích, která by měla být hotová do konce roku 2021. Proděkan FSV Tomáš Karásek ČTK sdělil, že projekt, zahrnující stavbu nové budovy a modernizaci současné, vyjde na zhruba 870 milionů korun. Většinu fakulta uhradí z evropských peněz. Výuka se bude muset v polovině příštího roku přesunout do provizorních prostor, které nyní fakulta shání. Na základní kámen dnes poklepali zástupci fakulty, univerzity a ministerstva školství.

Areál v Jinonicích nyní tvoří dvě budovy se čtyřmi a šesti nadzemními podlažními, které se dostavěly kolem roku 2000. Původně měly sloužit úředníkům ministerstva školství a podle vedení fakulty i s ohledem na své stáří neodpovídají požadavkům na moderní vysokoškolský kampus.

Podle Karáska, který je garantem projektu, vyjdou stavební práce na zhruba půl miliardy, zbytek financí si vyžádá vybavení. Do plánované nové budovy se přesune knihovna, která je nyní neprakticky rozdělena na dvě části, a vzniknou tam prostory pro společné a individuální studium. Do areálu by se po rozšíření měl z budovy na Smetanově nábřeží přesunout Institut komunikačních studií a žurnalistiky, pro který fakulta vybuduje rozhlasovou a televizní laboratoř. Budovu na Smetanově nábřeží si podle proděkana fakulta nechá a využije například pro workshopy či konference.

Kvůli pracím se od poloviny příštího roku výuka z Jinonic zhruba na dva roky přesune do provizorních prostor. "Projekt musí být uzavřen nejpozději do roku 2022, kdy končí celé programovací období a je to nepřekročitelný deadline,"

uvedl Karásek. Dodal, že předpoklad je dokončení budovy a ideálně i kolaudace do konce roku 2021. V první polovině roku 2022 by měl být pořízen nábytek a technologické vybavení a modernizovaný areál by měl začít znovu sloužit studentům od zimního semestru téhož roku.

FSV objekt sdílí s fakultou humanitních studií (FHS) a s částí filozofické fakulty (FF). Prvně zmíněná podle Karáska dokončuje přestavbu objektu v Troji, kam se bude v nejbližší době stěhovat. Výhledově by se měly přesunout i katedry FF tak, aby v areálu působila jenom FSV, doplnil proděkan.

Náměstek ministerstva školství Václav Velčovský uvedl, že dostavba je z pohledu financování z evropských jedním z největších projektů Univerzity Karlovy v tomto programovém období. "Město univerzitě poskytuje potřebnou součinnost spojenou s výstavbou, ať už výpůjčkou pozemků, tak i dočasným zázemím," uvedl radní Prahy Jan Chabr (TOP 09).

UK hodlá letos do výstavby a rekonstrukce různých budov investovat přibližně 2,5 miliardy korun. Kromě přestavby bývalé menzy kolejí 17. listopadu pro fakultu humanitních studií chce letos dokončit výstavbu nového pracoviště matematicko-fyzikální fakulty v Troji.

Doplněno Stavbaweb:

Autorkou projektu je Miroslava Tylšová z architektonického ateliéru APRIS 3MP s. r. o.

Projekt na stránkách ateliéru.

URL| <https://www.stavbaweb.cz/pestavba-kampusu-uk-v-jinonicich-21806/clanek.html>

Barcelonu podle agenturních zpráv téměř paralyzovaly protesty a generální stávka

18.10.2019 ČRo Radiožurnál str. 01 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Barcelonu podle agenturních zpráv téměř paralyzovaly protesty a generální stávka. Desítky tisíc lidí vyšli do města, zastavili vlaky, blokují silnice úřady musely odložit plánované utkání dvou fotbalových týmů Realu Madrid a Barcelona. Krátce před polednem se v Barceloně uzavřela jedna z nejnavštěvovanějších španělských památek bazilika Sagrada Familia. Demonstrace za propuštění vězňených separatistických politiků se konají už pátým dnem. 9 politiků dostalo v pondělí u soudu v Madridu tresty od devíti do 12 let vězení. Já zdravím do Barcelony prezidentku tamní československé Asociace Zuzanu Čapkovou Turčanovou, dobrý den.

Zuzana ČAPKOVÁ TURČANOVÁ, prezidentka československé Asociace

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

My už jsme něco naznačili, ale jak vy osobně jste ty demonstrace pocítila. Narušily váš obvyklý denní režim?

Zuzana ČAPKOVÁ TURČANOVÁ, prezidentka československé Asociace

Demonstrativně to pocítili všichni obyvatelé nejen Barcelony ale celého katalánská omezeným MHD nebo průjezdu ve městě v určitých částech, kde se manifestace koncentrují. To samozřejmě omezuje také blokadou letiště. V pondělí to byl trochu problém. A co se týče denního režimu rušily se různé eventy konference, hlavně z bezpečnostních důvodů. No a samozřejmě, že jsme informovali o situaci spolupracovníky agentury, hlavně cestovní agentury v Čechách na Slovensku a také krajany, který se zde nachází nebo plánují dovolenou v nejbližších dnech ve spolupráci s ambasáda České a Slovenské republiky.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Mohla byste popsat atmosféru v jaké ty protesty probíhají, kdo se jich účastní?

Zuzana ČAPKOVÁ TURČANOVÁ, prezidentka československé Asociace

Atmosféra je samozřejmě se střety napjatá a já za všechny ty léta co tady žiju jsem toto ještě nezažila a je to 30 let. Takže je to doopravdy něco co ukazuje, že společnost nějakým způsobem se chce projevit a nesouhlasí. Podotkla bych, že k protestům se přidávají i ti, kteří dosud nebyly zainteresováni a nejsou za nezávislost, ale v tomto případě považují tresty za projev moci tedy za přehnané až nespravedlivé.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tento týden několikrát doprovodili demonstrace i násilnosti. Děje se už něco podobného i teď a dá se předpokládat, že třeba večer a v noci se situace bude stupňovat?

Zuzana ČAPKOVÁ TURČANOVÁ, prezidentka československé Asociace

Nepokoje působí řekla bych nepodstatná menšina takzvaných proti systému, která bohužel zaplňuje potom média. Jak jste říkal, dějí se vždy večer po skončení manifestací. Dnešní manifestace je nakonec obrovská koncentrace. To znamená nedá se ten průvod rozšířit tak, jak se plánovalo. Zatím se manifestace nese ve znamení jednoty, klidu, svátečním duchu, participuje mnoho studentů, rodin s dětmi starších lidí. Do Barcelony se přesunuli lidé z celého Katalánska, kteří 3 dny putovaly přibližně 100 km, aby se dnešní koncentrace nebo manifestace zúčastnili. Očekáváme, že nějaké nepokoje večer můžou nastat, ale jak jsem řekla je to nepodstatná menšina, která nepatří k těm, kteří se chtějí manifestovat v klidu a ve znamení pokoje.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak se všeobecně o těch trestech mezi Katalánci mluví? Vy jste řekla, že v podstatě i ti, kteří nejsou za nezávislost tak jim ty tresty přišly vysoké, takže se nenajdou lidé, kteří by je považovali za přiměřené nebo dokonce mírné?

Zuzana ČAPKOVÁ TURČANOVÁ, prezidentka československé Asociace

Myslím si, že za mírné ne, přiměřené možná ano ,ale tady hlavně v Katalánsku od prvního dne v ulicích zní slogan "Rozsudek není spravedlivost ale pomsta" a jako příznačné bych také uvedla, že se k manifestacím od prvního nepřidala i Valencie. Valencie je jiný region i, když se tam mluví katalánsky, takže to znepokojení nebo ten nesouhlas je trošku větší, jak to bylo předtím když, když nastoupil do vězení. A jako příklad bych uvedla i vyhlášení fotbalového klubu FC Barcelona s názvem "Vězení není řešení", ve kterém také vyjadřují svůj nesouhlas ohledně rozsudku.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tolik z Barcelony Zuzana Čapková Turčanová. Děkujeme, na slyšenou.

Zuzana ČAPKOVÁ TURČANOVÁ, prezidentka československé Asociace

Děkuji, dobrý večer.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Na druhé lince Martin Mejstřík politolog z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Martin MEJSTRÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ta atmosféra v katalánských městech je opravdu revoluční. Média popisují třeba, že lidé po cestě účastníkům pochodu tleskali, dávali jim vodu a sušenky. Slyšeli jsme od paní Čapkové Turčanové, že takovéto demonstrace ještě za 30 let nezažila. Čili, dá se z té nálady i toho počtu lidí, kteří se protestu zúčastní něco zásadního vyvozovat o změně atmosféry?

Martin MEJSTRÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Já bych neřekl přímo změně, ale určité eskalaci. To vlastně co začalo před dvěma roky tím takzvaným referentem, potom se ta situace na tak trošičku uklidnila ale zůstala nevyřešena. A vlastně takovou tou výraznou eskalaci, kdy tedy potom byly ty rozsudky z tohoto týdne, které rozhodně ty lidi vlastně motivovaly k tomu, aby takto začali protestovat a není divu, že ty protesty jsou bezprecedentní.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a může něco víc znamenat, že ty tresty pro katalánské politiky jsou vnímány jako natolik drakonické, že přiměli k akci i lidi, kteří vlastně byly doteď nebo možná ještě jsou pro udržení svazku se Španělskem?

Martin MEJSTRÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Jednoznačně, já bych dokonce řekl, že i to, že někteří ti lidé, kteří protestují proti těm rozsudkům ani nejsou zastánci nezávislosti Katalánska, protože spousta těch lidí skutečně vnímá ty rozsudky a možná nejenom v samotném Katalánsku zajímavé by bylo se podívat skutečně, jak to vnímají Španělé v ostatních regionech. Já bych si dovolil tvrdit, že i tam vlastně minimálně bude údiv, jak vlastně tvrdé ty rozsudky jsou vzhledem k tomu, co ti lidé měli vlastně spáchat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a co, tedy přesně demonstranti požadují o co jim jde? Jde jim o propuštění vězňů nebo zmírnění těch mnohaletých trestů, anebo se už právě mění i ten postoj k nezávislosti u těch, kteří dřív byly právě pro ten svazek se Španělskem?

Martin MEJSTRÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Já bych teď řekl, že zatím to je velmi brzo mluvit o nějaké změně nálady vůči nezávislosti. Já bych řekl, že skutečně teď je to naštvání a rozčarování těch tvrdých trestů, které, kteří ti Katelánští /nesrozumitelné/ dostali. Na druhou stranu ta trestní sazba, která jim hrozila byla známá už od začátku a oni dostali ty tresty v té dolní hranici, takže se dalo předpokládat, že něco takového něco takového může nastat. Já bych řekl, že ti lidé teď prostě nejsou s touto výší trestu spokojeni a doufají, že ještě ten rozsudek bude nějakým způsobem změněn.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A může se to stát, protože španělský premiér Pedro Sanchez uvedl, že bude rozhodnutí soudu plně respektovat, tedy že nebude navrhopvat milost ani amnestii. Myslíte si, že by mohl právě pod vahou těch protestů změnit názor?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Tohle je samozřejmě jedna z možností a nesmíme zapomenout, že určitě dojde k odvolání k Evropskému soudu pro lidská práva, jehož Španělsko vlastně ho respektuje a pokud tento soud může prohlásit, že ta, že ty rozsudky byly nepřiměřené, případně navrhnout třeba i jejich zrušení a to v případě by bylo potom bude velmi zajímavé pozorovat, jak se tomu španělský soudní systém a španělská vláda postaví.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Prakticky celá španělská politická scéna tuším, že kromě Podemos za vládou stojí. A Španělé, jak jsem tak vyrozuměl jsou v těchto otázkách považováni za celkem nekompromisní, čili nedá se čekat, že Madrid si víceméně počká než ty vášně opadnou a pak se všechno vrátí do původních kolejí?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Je to pravděpodobné, ono musíme si uvědomit i v samotném Katalánsku poměr těch lidí, kteří jsou proti nezávislosti je kolem 50 %, a to se ani může se stát, že pár procent podporujících nezávislost teď nabyde ale nedá se čekat, že by se to nějak dramaticky zvrátilo ta dělicí /nesrozumitelné/ jestli pro nebo proti nezávislosti je skutečně podle toho jakého, jestli jste Katalánc, jestli nejste Katalánc. Spousta lidí se do Katalánska přistěhovala za práci. V posledních 20, 30 letech, což proměňuje hodně tu katalánskou společnost, takže i v samotném Katalánsku to není tak vřelé, že by 100% lidí vlastně stálo za tou vládou regionální, která chce separatismus.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Upozorňuje Martin Mejstřík politolog z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám, na slyšenou.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Na slyšenou.

Bojujte s čísly, matematiku plus uznají práva i medicína

18.10.2019 Mladá fronta DNES str. 52 Příloha - Střední školy

— Martina Malá

Nepovinnou maturitu z matematiky, takzvanou matematiku plus, zohledňuje při přijímacích zkouškách čím dál více vysokých škol. Nově ji uznává i Právnická fakulta Univerzity Karlovy a **Fakulta sociálních věd** téže školy.

Když před dvěma lety Lukáš Kovář přemýšlel o tom, že po gymnáziu půjde na techniku, věděl, že by mu při přijímacích pomohlo, kdyby úspěšně složil nepovinnou maturitu z matematiky, takzvanou matematiku plus. „Dostal jsem dvojku a díky této zkoušce jsem už nemusel skládat přijímačky, byl jsem přijat,“ řekl dnes už vysokoškolský student. „A hlavně matematiku při studiu stále potřebuji, takže se mi znalosti ze střední školy samozřejmě hodí,“ dodal.

Matematiku plus si nejčastěji volí studenti, kteří míří právě na technické nebo přírodovědné obory. Některé vysoké školy za ni nabízejí bonusové body, jež se u přijímacích zkoušek vždycky hodí, jiné přijímačky

úplně prominou, pokud student dosáhne vysokou školou předem stanoveného výsledku (například složí ji na jedničku nebo dvojku, případně dosáhne určitého percentilu).

Mezi školy, které ji nějakým způsobem zohledňují, patří například Univerzita Karlova, České vysoké učení technické v Praze, Vysoká škola ekonomická v Praze, Masarykova univerzita v Brně, Univerzita Palackého v Olomouci, Vysoké učení technické v Brně či Ostravská univerzita. Záleží na fakultě i jednotlivých oborech. „Pro studenty je zásadní motivací to, že přibývá škol, které ji zohledňují. Čím více škol ji bude uznávat, tím více studentů to bude motivovat,“ je přesvědčen ředitel Gymnázia Kroměříž Josef Havela.

Nově ji začnou uznávat dvě fakulty Univerzity Karlovy, a to právnická a sociálních věd. Právnická fakulta slibuje uchazečům více bodů v přijímacím řízení za vykonání matematiky plus, pokud ji složí na jedničku nebo dvojku. „To, že se přidala právnická fakulta a **fakulta sociálních věd**, bude motivovat více studentů k vykonání této zkoušky. Začnou o ní uvažovat i humanitně orientovaní studenti,“ uvedla ředitelka rožnovského gymnázia Alena Gallová.

Fakulta sociálních věd promine přijímačky těm, kteří se hlásí do programu Ekonomika a finance a u nepovinné maturity z matematiky uspějí na výbornou. Řada gymnazistů by se také ráda stala lékaři. Bodové zvýhodnění za matematiku plus složenou na jedničku nebo dvojku nabízí 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy. „U lékařské fakulty to je silná motivace. Ti, kteří tam jdou, musí kromě biologie zvládat i chemii a fyziku, jež s matematikou úzce souvisí,“ je přesvědčen ředitel holešovského gymnázia Zdeněk Janalík.

Foto autor| Il. foto: Radek Cihla, MAFRA

Foto popis| Cenné počty Matematika je zase v kurzu. Za nepovinnou maturitu z ní se při přijímačkách na vysoké školy sbírají cenné body.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Zlínský kraj

Bojovat s čísly? Vyplatí se to

18.10.2019 5plus2 str. 30

MARTINA MALÁ

Matematiku plus uznává čím dál více vysokých škol. Studentům za ni nabízejí bonusové body

ZLÍNSKÝ KRAJ Nepovinnou maturitu z matematiky, takzvanou matematiku plus, zohledňuje při přijímacích zkouškách čím dál více vysokých škol. Nově ji uznává i Právnická fakulta Univerzity Karlovy a **Fakulta sociálních věd** téže školy.

Když před dvěma lety Lukáš Kovář přemýšlel o tom, že po gymnáziu půjde na techniku, věděl, že by mu při přijímačkách pomohlo, kdyby úspěšně složil nepovinnou maturitu z matematiky, takzvanou matematiku plus. „Dostal jsem dvojku a díky této zkoušce jsem už nemusel skládat přijímačky, byl jsem přijat,“ řekl dnes už vysokoškolský student. „A hlavně matematiku při studiu stále potřebuji, takže se mi znalosti ze střední školy samozřejmě hodí,“ dodal.

Matematiku plus si nejčastěji volí studenti, kteří míří právě na technické nebo přírodovědné obory. Některé vysoké školy za ni nabízejí bonusové body, které se u přijímacích zkoušek vždycky hodí, jiné přijímačky úplně prominou, pokud student dosáhne vysokou školou předem stanoveného výsledku (například složí ji na jedničku nebo dvojku, případně dosáhne určitého percentilu). Mezi školy, které ji nějakým způsobem zohledňují, patří například Univerzita Karlova, České vysoké učení technické v Praze, Vysoká škola ekonomická v Praze, Masarykova univerzita, Univerzita Palackého v Olomouci, Vysoké učení technické v Brně či Ostravská univerzita. Záleží na fakultě i jednotlivých oborech. „Pro studenty je zásadní motivací to, že přibývá škol, které ji zohledňují. Čím více škol ji bude uznávat, tím více studentů to bude motivovat,“ je přesvědčen ředitel Gymnázia Kroměříž Josef Havela.

Nově ji začnou uznávat dvě fakulty Univerzity Karlovy, a to právnická a sociálních věd. Právnická fakulta slibuje uchazečům více bodů v přijímacím řízení za vykonání matematiky plus, pokud ji složí na jedničku nebo dvojku. „To, že se přidala právnická fakulta a **fakulta sociálních věd**, bude motivovat více studentů k vykonání této zkoušky. Začnou o ní uvažovat i humanitně orientovaní studenti,“ uvedla ředitelka rožnovského gymnázia Alena Gallová.

Fakulta sociálních věd promine přijímačky těm, kdo se hlásí do programu ekonomika a finance a u nepovinné maturity z matematiky uspějí na výbornou.

Řada gymnazistů by se také ráda stala lékaři. Bodové zvýhodnění za matematiku plus složenou na jedničku nebo dvojku nabízí 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy. „U lékařské fakulty to je silná motivace. Ti,

kteří tam jdou, musejí kromě biologie zvládat i chemii a fyziku, které s matematikou úzce souvisejí,“ míní ředitel holešovského gymnázia Zdeněk Janalík.

Foto autor| FOTO MAFRA

Foto popis| Nepovinná maturita z matematiky je čím dál oblíbenější.

Regionalni mutace| 5plus2 - Zlínský kraj

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

5plus2 (str. 19)

Kopřivnické pressování dnes hostí Moravce, Sedláčka a Hradílka

18.10.2019 koprivnice.cz str. 00

(Počet zobrazení: 3) Kopřivnice (dam) – „Kopřivnickým pressováním“ dnes v podvečer v kulturním domě začne měsíc věnovaný nejrůznějším připomínkám 30. výročí sametové revoluce.

Program, který připravuje místní Klub Masarykova demokratického hnutí, navazuje na dlouholetou tradici diskuzních fór Myšlenky TGM a současnost. Téma druhého ročníku Pressování organizátoři zhmotnili do otázky: 30 let demokracie? „Mělo by se mluvit o tom, kam se naše společnost a demokracie, kterou jsme před třiceti lety znovu získali, vyvinula, v jakém je stavu a jaké jsou její vyhlídky. Každopádně téma bude pro úvodní rozvinutí diskuze, a kam se naši hosté budou ve svých myšlenkách ubírat, uvidíme až na místě,“ řekl Lubomír Sazovský, člen organizačního týmu Pressování.

Diskuzi bude stejně jako v předchozích letech moderovat komentátor Českého rozhlasu Radko Kubičko. Prvním hostem setkání bude novinář, moderátor a publicista Karel Sedláček. Ten byl v roce 1960 nejmladším hlasatelem plzeňského studia Československého rozhlasu a v srpnu 1968 to byl právě jeho hlas, který lidem oznamoval vstup vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Byl také aktivním účastníkem sametové revoluce a vzpomínky na tuto dobu shrnul ve své knize Balkón – fenomén listopadu 1989.

Určitě nejnámější tváří letošního Pressování bude Václav Moravec. Toho veřejnost zná především jako moderátora politických diskuzí České televize. Za svoji kariéru ale prošel řadou dalších médií, mimo jiné rádii Profil, Český rozhlas, Evropa 2, Frekvence 1 a byl také dlouholetým redaktorem a moderátorem české sekce Radia BBC. Kromě žurnalistické praxe se Václav Moravec médiím věnuje i po akademické stránce. Je vysokoškolským pedagogem a mediálním teoretikem a aktuálně je také předsedou Akademického senátu **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity, kde rovněž přednáší.

Třetím hostem diskuze bude jeden ze signatářů a pozdější mluvčí Charty 77 a první porevoluční ministr vnitra v české vládě Tomáš Hradílek. S tím se kopřivnická veřejnost mohla seznámit už během besedy, která proběhla po vernisáži panelové výstavy Nemohli jsme jinak letos v létě.

Do moderované diskuze s hosty se v závěrečné části programu budou moci zapojit všichni přítomní.

URL| <http://www.koprivnice.cz/index.php?tema=koprivnicke-pressovani-dnes-hosti-moravce-sedlacka-a-hradilka&id=koprivnicke-noviny-koprivnice&clanek=26143>

Horká půda pod rektorem UK. Ustojí smlouvu s Home Creditem?

18.10.2019 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události

Karolína Vaverková

Smlouvu o partnerství mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit International bude muset znovu vysvětlovat rektor univerzity Tomáš Zima. Společnost po kritice od smlouvy odstoupila a předběhla tak univerzitu, která zamýšlela totéž. Vysvětlení i „sebereflexi“ ale žádají zástupci akademického senátu univerzity. Zdá se tak, že Zimova pozice je nyní „nahnutá.“ V minulosti se přitom spekulovalo i o jeho kandidatuře na prezidenta.

Zatím nejsilnější kritika se ozvala z Přírodovědecké fakulty. Kvůli smlouvě Zimu k odstoupení vyzvali akademici a tři členové vědecké rady fakulty, psali jsme o tom zde. O reflexi chyb v jednání a v komunikaci ohledně smlouvy se společností žádá rektora Akademický senát **Fakulty sociálních věd**. Usnesl se na tom na nedávném mimořádném zasedání.

O kritizované smlouvě už jednala i Ekonomická komise Akademického senátu UK, na jejímž zasedání o smlouvě hovořil kancléř univerzity Milan Prášil. Komise konstatovala, že „došlo k nešťastným pochybením, která měla dopad na mediální obraz univerzity.“

„K dané věci jsme asi tři hodiny jednali již na ekonomické komisi, kde pan kancléř sdělil podrobnosti o uzavírání smlouvy. Osobně si na základě této diskuze myslím, že fundraisingová strategie UK potřebuje přepracovat a je potřeba do stávajících smluv zapracovat robustnější klauzule garantující absenci negativního vlivu sponzorů na svobodu bádání, což mi bylo na komisi i přislíbeno. Doufám, že se v pátek dozvíme konkrétní kroky, které budou podniknuty. V případě, že by pan rektor neotevřel téma sám, na věc se dotáží,“ uvedl pro Echo24 předseda Studijní komise Akademického senátu Univerzity Karlovy Michal Říha.

Sám rektor Zima už avizoval ustavení komise k nastavení pravidel pro uzavírání partnerství a na pátečním jednání akademického senátu k tématu chce vystoupit. Diskuzi, která kvůli smlouvě vygradovala minulý týden, označil za kritickou, ale korektní. „Tématem financování a sponzoringu UK se bude na svém zasedání v pátek 18. října 2019 zabývat Akademický senát UK. Na jednání navrhu zřízení komise UK, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. Členy komise by měl navrhnout Akademický senát UK,“ uvedl rektor v reakci na zprávu, že Home Credit International od uzavřeného partnerství minulý týden odstoupil. O smlouvě v minulém týdnu, kdy kritika na její adresu kulminovala, univerzita říkala, že je zcela standardní a akademické svobody neohrožuje.

„Předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity“

Deník Echo24 oslovil řadu členů akademického senátu univerzity. Podle ohlasů, které získal, členové očekávají, že téma smlouvy s Home Credit International sám rektor Zima otevře, že se podobná situace už opakovat nebude i že se zpřísní pravidla pro uzavírání podobných smluv do budoucna.

„Osobně předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity tak, jako to bylo například na zasedání pracovních komisí AS UK,“ uvedl pro Echo24 další člen senátu František Zahálka z fakulty tělesné výchovy a sportu.

„Svůj kritický názor na tuto smlouvu jsem vyjádřil již minulý týden v otevřeném dopise členů a členek akademického senátu FHS UK a na roli a reflexi vedení a rektora UK v této věci se budu ptát i v pátek,“ uvedl pro Echo24 Pavel Himl z fakulty humanitních studií.

Naopak z lékařské fakulty zní slova pochopení pro vedení univerzity i rektora Zimy, který je též lékař. „Osobně nepovažuji za nutné v momentě, kdy došlo prakticky k úplné nápravě, se pouštět do nějakého honu na čarodějnice. Věřím, že odpovědné orgány univerzity jednaly bezelstně a v jejím nejlepším zájmu, ač poněkud ukvapeně. Považuji to za cennou lekci pro budoucí plánované spolupráce, nic víc nic míň,“ uvedl Josef Štorm z 2. lékařské fakulty.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK. Společnost od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

Prezidentské ambice Zimy?

Rektor Zima na sebe upozornil už v minulosti například, když univerzita podala k pražskému městskému soudu dvě správní žaloby kvůli rozhodnutí prezidenta Miloše Zemana o nejmenování fyzika Ivana Ošťádal a historika umění Jiřího Fajty profesory.

V posledních měsících dostává také dotazy, zda nezvažuje kandidaturu na prezidenta. Odpovídá většinou s tím, že nic nevylučuje, ale nyní jsou podobné dotazy předčasné. Naposledy otázku na možné prezidentské ambice dostal v srpnu v pořadu Českého rozhlasu Plus. „Člověk nemůže nikdy nic vylučovat, ale těším se hlavně na studenty,“ řekl o období po skončení jeho rektorského mandátu. Ten mu vyprší v roce 2022.

URL| <http://echoprime.cz/a/Sv5fV>

Horká půda pod rektorem UK. Ustojí smlouvu s Home Creditem?

18.10.2019 echoprime.cz str. 00

Smlouvu o partnerství mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit International bude muset znovu vysvětlovat rektor univerzity Tomáš Zima. Společnost po kritice od smlouvy odstoupila a předběhla tak univerzitu, která zamýšlela totéž. Vysvětlení i „sebereflexi“ ale žádají zástupci akademického senátu univerzity. Zdá se tak, že Zimova pozice je nyní „nahnutá.“ V minulosti se přitom spekulovalo i o jeho kandidatuře na prezidenta.

Zatím nejsilnější kritika se ozvala z Přírodovědecké fakulty. Kvůli smlouvě Zimu k odstoupení vyzvali akademici a tři členové vědecké rady fakulty, psali jsme o tom [zde](#). O reflexi chyb v jednání a v komunikaci ohledně smlouvy se společností žádá rektora Akademický senát **Fakulty sociálních věd**. Usnesl se na tom na nedávném mimořádném zasedání.

O kritizované smlouvě už jednala i Ekonomická komise Akademického senátu UK, na jejímž zasedání o smlouvě hovořil kancléř univerzity Milan Prášil. Komise konstatovala, že „došlo k nešťastným pochybením, která měla dopad na mediální obraz univerzity.“

„K dané věci jsme asi tři hodiny jednali již na ekonomické komisi, kde pan kancléř sdělil podrobnosti o uzavírání smlouvy. Osobně si na základě této diskuze myslím, že fundraisingová strategie UK potřebuje přepracovat a je potřeba do stávajících smluv zapracovat robustnější klauzule garantující absenci negativního vlivu sponzorů na svobodu bádání, což mi bylo na komisi i přislíbeno. Doufám, že se v pátek dozvíme konkrétní kroky, které budou podniknuty. V případě, že by pan rektor neotevřel téma sám, na věc se dotáží,“ uvedl pro Echo24 předseda Studijní komise Akademického senátu Univerzity Karlovy Michal Říha.

Sám rektor Zima už avizoval ustavení komise k nastavení pravidel pro uzavírání partnerství a na pátečním jednání akademického senátu k tématu chce vystoupit. Diskuzi, která kvůli smlouvě vygradovala minulý týden, označil za kritickou, ale korektní. „Tématem financování a sponzoringu UK se bude na svém zasedání v pátek 18. října 2019 zabývat Akademický senát UK. Na jednání navrhnu zřízení komise UK, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. Členy komise by měl navrhnout Akademický senát UK,“ uvedl rektor v reakci na zprávu, že Home Credit International od uzavřeného partnerství minulý týden odstoupil. O smlouvě v minulém týdnu, kdy kritika na její adresu kulminovala, univerzita říkala, že je zcela standardní a akademické svobody neohrožuje.

„Předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity“

Deník Echo24 oslovil řadu členů akademického senátu univerzity. Podle ohlasů, které získal, členové očekávají, že téma smlouvy s Home Credit International sám rektor Zima otevře, že se podobná situace už opakovat nebude i že se zpřísní pravidla pro uzavírání podobných smluv do budoucna.

„Osobně předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity tak, jako to bylo například na zasedání pracovních komisí AS UK,“ uvedl pro Echo24 další člen senátu František Zahálka z fakulty tělesné výchovy a sportu.

„Svůj kritický názor na tuto smlouvu jsem vyjádřil již minulý týden v otevřeném dopise členů a členek akademického senátu FHS UK a na roli a reflexi vedení a rektora UK v této věci se budu ptát i v pátek,“ uvedl pro Echo24 Pavel Himl z fakulty humanitních studií.

Naopak z lékařské fakulty zní slova pochopení pro vedení univerzity i rektora Zimy, který je též lékař. „Osobně nepovažuji za nutné v momentě, kdy došlo prakticky k úplné nápravě, se pouštět do nějakého honu na čarodějnice. Věřím, že odpovědné orgány univerzity jednaly bezelstně a v jejím nejlepším zájmu, ač poněkud

ukvapeně. Považuji to za cennou lekci pro budoucí plánované spolupráce, nic víc nic méně," uvedl Josef Štorm z 2. lékařské fakulty.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK. Společnost od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

Prezidentské ambice Zimy?

Rektor Zima na sebe upozornil už v minulosti například, když univerzita podala k pražskému městskému soudu dvě správní žaloby kvůli rozhodnutí prezidenta Miloše Zemana o nejmenování fyzika Ivana Ošťádal a historika umění Jiřího Fajta profesory.

V posledních měsících dostává také dotazy, zda nezvažuje kandidaturu na prezidenta. Odpovídá většinou s tím, že nic nevylučuje, ale nyní jsou podobné dotazy předčasné. Naposledy otázku na možné prezidentské ambice dostal v srpnu v pořadu Českého rozhlasu Plus. „Člověk nemůže nikdy nic vylučovat, ale těším se hlavně na studenty," řekl o období po skončení jeho rektorského mandátu. Ten mu vyprší v roce 2022.

URL| <https://echoprime.cz/a/Sv5fV/horka-puda-pod-rektorem-uk-ustoji-smlouvu-s-home-creditem>

Dusno kvůli Home Creditu. Část akademiků žádá rektorovu „sebereflexi“

18.10.2019 echo24.cz str. 00 Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz

Karolína Vaverková

Smlouvu o partnerství mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit International bude muset znovu vysvětlovat rektor univerzity Tomáš Zima. Společnost po kritice od smlouvy odstoupila a předběhla tak univerzitu, která zamýšlela totéž. Vysvětlení i „sebereflexi“ ale žádají zástupci akademického senátu univerzity. Zdá se tak, že Zimova pozice je nyní „nahnutá.“ V minulosti se přitom spekulovalo i o jeho kandidatuře na prezidenta.

Smlouvu o partnerství mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit International bude muset znovu vysvětlovat rektor univerzity Tomáš Zima. Společnost po kritice od smlouvy odstoupila a předběhla tak univerzitu, která zamýšlela totéž. Vysvětlení i „sebereflexi“ ale žádají zástupci akademického senátu univerzity. Zdá se tak, že Zimova pozice je nyní „nahnutá.“ V minulosti se přitom spekulovalo i o jeho kandidatuře na prezidenta.

Zatím nejsilnější kritika se ozvala z Přírodovědecké fakulty. Kvůli smlouvě Zimu k odstoupení vyzvali akademici a tři členové vědecké rady fakulty, psali jsme o tom zde. O reflexi chyb v jednání a v komunikaci ohledně smlouvy se společností žádá rektor Akademický senát **Fakulty sociálních věd**. Usnesl se na tom na nedávném mimořádném zasedání.

O kritizované smlouvě už jednala i Ekonomická komise Akademického senátu UK, na jejímž zasedání o smlouvě hovořil kancléř univerzity Milan Prášil. Komise konstatovala, že „došlo k nešťastným pochybením, která měla dopad na mediální obraz univerzity.“

„K dané věci jsme asi tři hodiny jednali již na ekonomické komisi, kde pan kancléř sdělil podrobnosti o uzavírání smlouvy. Osobně si na základě této diskuze myslím, že fundraisingová strategie UK potřebuje přepracovat a je potřeba do stávajících smluv zapracovat robustnější klauzule garantující absenci negativního vlivu sponzorů na svobodu bádání, což mi bylo na komisi i přislíbeno. Doufám, že se v pátek dozvíme konkrétní kroky, které budou podniknuty. V případě, že by pan rektor neotevřel téma sám, na věc se dotáží," uvedl pro Echo24 předseda Studijní komise Akademického senátu Univerzity Karlovy Michal Říha.

Sám rektor Zima už avizoval ustavení komise k nastavení pravidel pro uzavírání partnerství a na pátečním jednání akademického senátu k tématu chce vystoupit. Diskuzi, která kvůli smlouvě vygradovala minulý týden,

označil za kritickou, ale korektní. „Tématem financování a sponzoringu UK se bude na svém zasedání v pátek 18. října 2019 zabývat Akademický senát UK. Na jednání navrhnu zřízení komise UK, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. Členy komise by měl navrhnout Akademický senát UK,“ uvedl rektor v reakci na zprávu, že Home Credit International od uzavřeného partnerství minulý týden odstoupil. O smlouvě v minulém týdnu, kdy kritika na její adresu kulminovala, univerzita říkala, že je zcela standardní a akademické svobody neohrožuje.

„Předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity“

Deník Echo24 oslovil řadu členů akademického senátu univerzity. Podle ohlasů, které získal, členové očekávají, že téma smlouvy s Home Credit International sám rektor Zima otevře, že se podobná situace už opakovat nebude i že se zpřísní pravidla pro uzavírání podobných smluv do budoucna.

„Osobně předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity tak, jako to bylo například na zasedání pracovních komisí AS UK,“ uvedl pro Echo24 další člen senátu František Zahálka z fakulty tělesné výchovy a sportu.

„Svůj kritický názor na tuto smlouvu jsem vyjádřil již minulý týden v otevřeném dopise členů a členek akademického senátu FHS UK a na roli a reflexi vedení a rektora UK v této věci se budu ptát i v pátek,“ uvedl pro Echo24 Pavel Himl z fakulty humanitních studií.

Naopak z lékařské fakulty zní slova pochopení pro vedení univerzity i rektora Zimy, který je též lékař. „Osobně nepovažuji za nutné v momentě, kdy došlo prakticky k úplné nápravě, se pouštět do nějakého honu na čarodějnice. Věřím, že odpovědné orgány univerzity jednaly bezelstně a v jejím nejlepším zájmu, ač poněkud ukvapeně. Považuji to za cennou lekci pro budoucí plánované spolupráce, nic víc nic míň,“ uvedl Josef Štorm z 2. lékařské fakulty.

Home Credit, který patří mezi největší světové firmy poskytující spotřebitelské úvěry a do skupiny PPF Petra Kellnera, se ve smlouvě o spolupráci zavázal univerzitě po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Podporovány měly být zejména Matematicko-fyzikální fakulta UK a Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK. Společnost od kritizované smlouvy s univerzitou před týdnem sama odstoupila. Podle rektora Zimy rozhodnutí společnosti pouze urychlilo řešení, ke kterému univerzita směřovala. Spolupráci plánovala ukončit. Dokument podepsaný začátkem října vyvolal vlnu kritiky, studenti proti smlouvě sepsali petici, vybíraly se i peníze.

Prezidentské ambice Zimy?

Rektor Zima na sebe upozornil už v minulosti například, když univerzita podala k pražskému městskému soudu dvě správní žaloby kvůli rozhodnutí prezidenta Miloše Zemana o nejmenování fyzika Ivana Ošřádal a historika umění Jiřího Fajty profesory.

V posledních měsících dostává také dotazy, zda nezvažuje kandidaturu na prezidenta. Odpovídá většinou s tím, že nic nevyklučuje, ale nyní jsou podobné dotazy předčasné. Naposledy otázku na možné prezidentské ambice dostal v srpnu v pořadu Českého rozhlasu Plus. „Člověk nemůže nikdy nic vylučovat, ale těším se hlavně na studenty,“ řekl o období po skončení jeho rektorského mandátu. Ten mu vyprší v roce 2022.

Dále čtěte: Dohra smlouvy s Home Creditem. Část akademiků vyzývá rektora UK k odchodu

„Nechceme být vtahováni do iracionálních debat.“ Home Credit odstupuje od smlouvy s UK

URL| <http://echo24.cz/a/Sv5fV>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

echo24.cz (*Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz*)

Horká půda pod rektorem UK. Ustojí smlouvu s Home Creditem?

18.10.2019 echo24.cz str. 00

Karolína Vaverková, Univerzita Karlova, Petr Kellner

Smlouvu o partnerství mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit International bude muset znovu vysvětlovat rektor univerzity Tomáš Zima. Společnost po kritice od smlouvy odstoupila a předběhla tak univerzitu, která zamýšlela totéž. Vysvětlení i „sebereflexí“ ale žádají zástupci akademického senátu univerzity. Zdá se tak, že Zimova pozice je nyní „nahnutá.“ V minulosti se přitom spekulovalo i o jeho kandidatuře na prezidenta.

Zatím nejsilnější kritika se ozvala z Přírodovědecké fakulty. Kvůli smlouvě Zimu k odstoupení vyzvali akademici a tři členové vědecké rady fakulty, psali jsme o tom zde. O reflexi chyb v jednání a v komunikaci ohledně smlouvy se společností žádá rektora Akademický senát **Fakulty sociálních věd**. Usnesl se na tom na nedávném mimořádném zasedání.

O kritizované smlouvě už jednala i Ekonomická komise Akademického senátu UK, na jejímž zasedání o smlouvě hovořil kancléř univerzity Milan Prášil. Komise konstatovala, že „došlo k nešťastným pochybením, která měla dopad na mediální obraz univerzity.“

„K dané věci jsme asi tři hodiny jednali již na ekonomické komisi, kde pan kancléř sdělil podrobnosti o uzavírání smlouvy. Osobně si na základě této diskuze myslím, že fundraisingová strategie UK potřebuje přepracovat a je potřeba do stávajících smluv zapracovat robustnější klauzule garantující absenci negativního vlivu sponzorů na svobodu bádání, což mi bylo na komisi i přislíbeno. Doufám, že se v pátek dozvíme konkrétní kroky, které budou podniknuty. V případě, že by pan rektor neotevřel téma sám, na věc se dotáží,“ uvedl pro Echo24 předseda Studijní komise Akademického senátu Univerzity Karlovy Michal Říha.

Sám rektor Zima už avizoval ustavení komise k nastavení pravidel pro uzavírání partnerství a na pátečním jednání akademického senátu k tématu chce vystoupit. Diskuzi, která kvůli smlouvě vygradovala minulý týden, označil za kritickou, ale korektní. „Tématem financování a sponzoringu UK se bude na svém zasedání v pátek 18. října 2019 zabývat Akademický senát UK. Na jednání navrhnu zřízení komise UK, která připraví parametry a kritéria pro spolupráci univerzity s komerčními partnery. Členy komise by měl navrhnout Akademický senát UK,“ uvedl rektor v reakci na zprávu, že Home Credit International od uzavřeného partnerství minulý týden odstoupil. O smlouvě v minulém týdnu, kdy kritika na její adresu kulminovala, univerzita říkala, že je zcela standardní a akademické svobody neohrožuje.

Deník Echo24 oslovil řadu členů akademického senátu univerzity. Podle ohlasů, které získal, členové očekávají, že téma smlouvy s Home Credit International sám rektor Zima otevře, že se podobná situace už opakovat nebude i že se zpřísní pravidla pro uzavírání podobných smluv do budoucna.

„Osobně předpokládám vysokou míru sebereflexe vedení univerzity tak, jako to bylo například na zasedání pracovních komisí AS UK,“ uvedl pro Echo24 další člen senátu František Zahálka z fakulty tělesné výchovy a sportu.

„Svůj kritický názor na tuto smlouvu jsem vyjádřil již minulý týden v otevřeném dopise členů a členek akademického senátu FHS UK a na roli a reflexi vedení a rektora UK v této věci se budu ptát i v pátek,“ uvedl pro Echo24 Pavel Himl z fakulty humanitních studií.

Naopak z lékařské fakulty zní slova pochopení pro vedení univerzity i rektora Zimy, který je též lékař. „Osobně nepovažuji za nutné v momentě, kdy došlo prakticky k úplné nápravě, se pouštět do nějakého honu na čarodějnice. Věřím, že odpovědné orgány univerzity jednaly bezelstně a v jejím nejlepším zájmu, ač poněkud ukvapeně. Považuji to za cennou lekci pro budoucí plánované spolupráce, nic víc nic méně,“ uvedl Josef Štorm z 2. lékařské fakulty.

Rektor Zima na sebe upozornil už v minulosti například, když univerzita podala k pražskému městskému soudu dvě správní žaloby kvůli rozhodnutí prezidenta Miloše Zemana o nejmenování fyzika Ivana Ošťádal a historika umění Jiřího Fajta profesory.

V posledních měsících dostává také dotazy, zda nezvažuje kandidaturu na prezidenta. Odpovídá většinou s tím, že nic nevylučuje, ale nyní jsou podobné dotazy předčasné. Naposledy otázku na možné prezidentské ambice dostal v srpnu v pořadu Českého rozhlasu Plus. „Člověk nemůže nikdy nic vylučovat, ale těším se hlavně na studenty,“ řekl o období po skončení jeho rektorského mandátu. Ten mu vyprší v roce 2022.

URL| <https://echo24.cz/a/Sv5fV/horka-puda-pod-rektorem-uk-ustoji-smlouvu-s-home-creditem>

Kauza Home Credit: Univerzita nastaví pravidla pro partnerství s byznysem

18.10.2019 denikreferendum.cz str. 00 Domov

Jan Kašpárek

Univerzita Karlova připraví transparentní pravidla pro budoucí uzavírání partnerských smluv s komerčními subjekty. Rozhodl tak velký akademický senát spolu s rektorem Tomášem Zimou. Ten nadále čelí kritice i snahám o odvolání.

Univerzita Karlova v reakci na kauzu kolem partnerské smlouvy s úvěrovou společností Home Credit ustanoví pracovní skupinu s cílem vytvořit jasné a etické mechanismy pro sponzoring od komerčních subjektů. Rektor Tomáš Zima, který v posledních dnech čelí nebyvale intenzivní kritice a výzvám k rezignaci ze strany iniciativy Univerzita Karlova etická, se za celou záležitost částečně omluvil.

„Omlouvám se za to, že jsem neodhadl reakci, která proti smlouvě vznikla,“ řekl před Akademickým senátem Univerzity Karlovy. Na ten otevřeným dopisem apelovalo téměř devět set vědců i studentů, aby Zimu odvolal. Připomínali i další rektorovy sporné kroky, a to včetně údajně podezřelých vazeb na čínské diplomaty, které spolu s některými spornými ustanoveními smlouvy v části akademické obci vzbudily dojem, že ji hrozí omezení svobody kritického bádání.

Zima uvedl, že se jej podezření dotklo. Odmítl, že by jakákoli spolupráce s Home Creditem nebo Čínou, se kterou je firma miliardáře Petra Kellnera pevně spjatá, mohla omezit akademické svobody. „To je věc pro mě klíčová a rozhodující a hned jsem se veřejně vyjádřil, že jakýkoli partner nesmí akademická práva a svobody na naší univerzitě ani jinde omezovat,“ prohlásil na pátečním jednání senátu.

Kritiky ale nepřesvědčil. Nadále tváří, že smlouva i podmínky jejího uzavření byly přinejmenším sporné. „Uzavřel smlouvu s pochybnou společností, která navíc obsahovala ustanovení, které jsou v rozporu s akademickými svobodami definovanými v zákoně o vysokých školách,“ shrnul.

Akademický senát ke kauze zaujal kompromisní stanovisko. Schválil usnesení, kterým nyní již neplatný kontrakt odmítl. „Senát považuje postup při uzavření smlouvy se společností Home Credit za nešťastný a vyjadřuje nesouhlas s komunikací těchto záležitostí ze strany rektora,“ uvedl se ve stanovisku. Dále ujistil bouřící se studenty a odborníky, že bere vážně jejich podněty a souhlasí s utvořením pracovní skupiny pro nastavení jednoznačných mechanismů na výběr sponzorů.

V té má prozatím působit devět lidí a časem se může rozrůst. Čtyři členy nominoval Zima, ostatní Akademický senát. Jedním z nich je i právní filozof Jiří Příbáň. Ten na protest proti vypovězené smlouvě s Home Creditem odstoupil z Čestné rady absolventů univerzity, neboť Kellnerovu úvěrovou firmu dlouhodobě kritizoval za neetické praktiky a užívání již nezákonných rozhodčích doložek při exekucích.

Odvolat rektora z funkce je nesnadné

Zima se ani založením pracovní komise výzev k rezignaci nezbavil. Univerzita Karlova etická chce nyní vyčkat, jestli se najde dostatek hlasů, co by přednesly formální návrh na jeho odvolání. Ten však musí v rámci poměrně komplikované procedury vznést akademický senát jedné z fakult nebo čtrnáct členů senátu univerzitního.

Jedna ze zakladatelek kritické iniciativy, Michaela Trtíková Vojtková, nepokládá výsledky pátečního jednání za zvláště přelomové. „Mohlo to být lepší i horší. Výsledek není neočekávaný, ale předpokládala jsem jej ostřejší,“ řekla Deníku Referendum. Na jednu stranu ocenila alespoň částečnou rektorovu omluvu, na straně druhé by uvítala, kdyby důsledněji reagoval na výtky vůči svému eticky spornému jednání.

„Uvidíme, k čemu vytvoření pracovní komise bude, a vyčkáme, zda se najde nějaká fakulta či čtrnáct odvážných, kteří by vznesli návrh na odvolání,“ uzavřela akademička. Jestliže Akademický senát návrh obdrží, bude napřed rozhodovat o jeho přípustnosti. Na případně následujícím mimořádném plénu by teprve řešil, zda Zimu skutečně odvolá.

Poslední slovo by nicméně měl prezident Miloš Zeman, na němž by záviselo konečné formální odebrání rektorského titulu. Zeman v minulosti opakovaně své čistě formální pozice v obdobných procesech zneužíval,

aby skrze záměrnou nečinnost zkomplikoval odvolání či jmenování některého z politiků. Naposledy tak v rozporu s Ústavou de facto zabránil ČSSD jmenovat na post ministra kultury Michala Šmardu.

Zima zastává pozici rektora již druhým funkčním obdobím, a to od roku 2015. Další volba nejvyššího představitele Univerzity Karlovy proběhne za tři roky. Zima je obecně pokládán za poměrně konzervativního činitele, který řeší interní spory a požadavky akademické obce spíše zdrženlivě. Tábor jeho kritiků dlouhodobě roste. Přispěla k tomu jak kauza takzvaných predátorských časopisů na **Fakultě sociálních věd**, tak Zimova snaha naznačovat Filozofické fakultě, že má očistit historika Martina Kováře, kterého začátkem roku několik doktorandů usvědčilo z plagiátorství.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/30304-kauza-home-credit-univerzita-nastavi-pravidla-pro-partnerstvi-s-byznysem>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikreferendum.cz

Omluva, nanuky i připomínky KSČ a SSM. Rektor Zima v aule ustál smlouvu s Home Creditem

18.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Hana Mazancová

V úvodu své řeči rektor Zima prohlásil, že smlouvu o partnerství se společností ze skupiny PPF Group uzavíral v dobré víře. „Chci se omluvit za to, že jsem neodhadl reakci, která proti té smlouvě vznikla,“ řekl Zima přítomným senátorům a senátorkám i dalším akademikům, kterých se do Malé auly Karolina přišlo podívat víc než obvykle.

Popřel však, že by partnerství s Home Credit mohlo jakkoliv ovlivnit akademické svobody. „Co se mě osobně dotklo nejvíce, bylo, že někdo říkal, že tato smlouva má omezovat akademická práva a svobody, což je mému srdci klíčové,“ dodal.

Přečtěte si také Odstupte, vyzývají akademici Zimu po kauze Home Credit. Čekají na „čtrnáct odvážných“

Před dvěma týdny vyšlo najevo, že rektor za Univerzitu Karlovu uzavřel smlouvu na tříleté partnerství. Společnost Home Credit měla univerzitě za označení „hlavní partner“ platit půl milionu korun ročně, dohromady tedy 1,5 milionu za celou dobu trvání kontraktu.

Podpis smlouvy, který na svém Twitteru oznámila skupina PPF, se ale nelíbil části akademické obce. Ta se obávala zejména toho, že spojení se společností podnikající v oblasti krátkodobých půjček poškodí dobré jméno univerzity. Nadto pak zaznívaly také obavy ze ztráty nezávislosti. Firma Home Credit nakonec od smlouvy ustoupila.

Ještě před jednáním akademického senátu, které začínalo v deset hodin dopoledne, se před Malou aulou objevila skupinka recesistů. S heslem „Chceme konec Zimy“ rozdávali na místě letáky i nanuky. Jeden dostal i sám rektor Zima.

Ještě před jednáním Akademického senátu UK se před Malou aulou objevila skupinka recesistů. Foto: Hana Mazancová, Deník N

Bod o spolupráci s firmou Home Credit se začal projednávat hned v úvodu, a to po slovu rektora. Ten uvedl, že poté, co školu společnost oslovila, prošla smlouva „právním kolečkem“. „Víme, že Home Credit poskytuje úvěry a doba v České republice ohledně úvěrů v minulosti byla temná,“ vysvětloval dále rektor s tím, že doba se podle jeho názoru začala měnit zhruba kolem roku 2016.

Před podpisem smlouvy s Home Creditem proto škola podle rektora zkoumala, jak se Home Credit na trhu chová v současné době. Opřel se proto o dva zdroje, a to Navigátor bezpečného úvěru, který publikuje společnost EEIP vedená Michalem Mejstříkem ve spolupráci s Univerzitou Karlovou. Druhým je pak Index

odpovědného úvěrování od Člověka v tísní. V obou žebříčcích se podle rektora Zimy Home Credit umístil na předních místech. „Tuto smlouvu jsem uzavíral v dobré víře. Je potřeba získávat zdroje na aktivity, které nelze hradit z jiných prostředků,“ řekl k tomu.

Kovářův plagiát

Kromě toho pak Zima ve své řeči reagoval na otevřený dopis akademickému senátu, který vyzývá rektora k rezignaci a aktuálně čítá bezmála 900 podpisů. Kromě partnerství s Home Creditem Zimovi podepsaní vyčítají i „nepřiměřený zásah do nezávislosti etické komise na Filozofické fakultě UK“. Tím autoři odkazují na posudky, které si rektor nechal zpracovat kvůli plagiátorství profesora Martina Kováře a které pak následně zaslal právě etickým komisím. To autoři dopisu označují za „nestandardní způsob jednání a nátlak na etickou komisi“.

To ale rektor odmítl s tím, že si chtěl pouze udělat na celou věc názor. „Dal jsem je do obálky a poslal dvěma etickým komisím k jejich úvaze a zvážení. Myslím, že to není zasahování do rozhodování komisí,“ uvedl.

V této části se za rektora postavil šéf univerzitní etické komise Martin Havrda, který připomněl, že o tom, že si posudky nechá zpracovat, informoval rektor akademický senát dopředu. „Řešili jsme, jestli je chceme na komisi číst, nebo ne. Usnesli jsme se, že je chceme vidět,“ řekl na jednání senátu.

Přečtěte si také [Nemůžeme po studentech chtít něco, co profesor nedodrží. Šedesát historiků odsoudilo posudky v plagiátorské kauze](#)

Rektor se také ohradil proti tomu, že podle otevřeného dopisu jmenoval děkankou **Fakulty sociálních věd** Alici Němcovou Tejkalovou, čímž měl údajně bagatelizovat problém publikování v predátorských časopisech. Zima k tomu uvedl, že Němcová Tejkalová byla řádně zvolená a jejím nejmenováním by porušil akademická práva a svobody fakulty. „Takhle jsem nikdy nekonal, nekonám a konat nebudu,“ řekl k tomu.

Poté si vzal slovo David Pavlorek, člen předsednictva i legislativní komise akademického senátu, který měl jako člen petičního výboru senátorům a senátorkám otevřený dopis představit. „Je zcela správné, že se akademická obec ozývá,“ řekl s tím, že se k požadavkům na odvolání rektora nepřipojí.

„Předloženou petici si vykládám jako radikální požadavek, jak na Univerzitě Karlově vyvolat diskusi,“ řekl a pochválil akademickou samosprávu za to, že umí dobře fungovat. „Je potřeba zvažovat také důsledky. Důsledek je ten, že při návrhu na odvolání rektora – kromě toho, že ho odvolává prezident republiky – bychom byli dva až tři měsíce bez statutárního orgánu. Nucená správa ministerstva školství. Nedomnívám se, že při těchto pochybeních je toto, co bychom měli chtít. Naše kroky by měly být tomu adekvátní,“ vysvětlil přítomnému senátu.

Institut Václava Klause na scéně

Do té doby vcelku poklidné jednání vyostřila řeč profesora Jana Černého z Přírodovědecké fakulty. Coby člen univerzitní etické komise řekl, že zmiňované posudky zasláné rektorem v kauze Kovář jako nátlak vnímal. „Jako člen etické komise jsem to cítil jako dělostřeleckou přípravu předjímací nějaké řešení,“ řekl doslova.

Docent Himl z @FHS_UK se vrátil k druhému bodu petice, a tedy ke kauze Martina Kováře. Uvedl, že vypracování posudků profesory Robertem Kvačkem a Jaroslavem Pánkem cítil jako nátlak.

— Univerzita Karlova (@UniKarlova) October 18, 2019

„Dal jsem si práci, abych zjistil, jak je to s PPF a panem Kellnerem a sponzorováním,“ začal Černý a zmínil Institut Václava Klause. Ten od PPF Banky dostal loni 10 milionů, tedy o milion víc než v předchozích letech.

Imunolog Černý, který byl současně Zimovým soupeřem v klání o rektorský post, pak také vznesl dotaz na další rektorovy aktivity. Konkrétně zmínil projekt „Česko! A jak dál!“ či Nejúspěšnější sportovec roku, který se soustředí na výjezdy do krajů a přednášky a setkávání s rektorem. „Schází se to k tomu, že za všemi těmito věcmi lze hledat vaši osobní politickou ambici,“ řekl Černý s tím, že se to v akademické obci proslýchá, a proto by ho zajímalo, v čím zájmu rektor jedná. Na to ale Zima reagoval, že za ním sice chodí různí lidé s nabídkami, ale jeho prioritou je pro něj nyní Univerzita Karlova. „Moje role je teď a tady na univerzitě,“ řekl.

Kromě toho Černý upozornil i na to, že rektor Zima před listopadem 1989 působil v KSČ a angažoval se v Socialistickém svazu mládeže. Nechal dokonce hlasovat o usnesení, které by dávalo rektorovi „na zvážení míru jeho zapojení na oslavách 17. listopadu“.

Pro to ale hlasovali jen dva senátoři a profesor Černý si za to vysloužil kritiku s tím, že není zřejmé, jak to souvisí s projednávanou smlouvou s Home Creditem. Sám Zima na to odvětil, že svou minulostí se nikdy netajil.

V závěru zhruba dvouhodinové debaty senát nakonec odhlasoval sestavení pracovní skupiny, která by měla nastavit pravidla a vymezit podmínky pro sponzoring školy ze soukromé sféry. Skupina by měla mít devět členů, přičemž čtyři z nich navrhuje rektor a zbylých pět akademický senát. Zasedne mezi nimi například i sociolog a právník Jiří Přibáň působící na univerzitě v Cardiffu, jedno místo by podle dohody senátu mělo připadnout i zástupci z řad patentů otevřeného dopisu.

URL| <https://denikn.cz/217172/omluva-nanuky-i-pripominky-ksc-a-ssm-rektor-zima-v-aule-ustal-smlouvu-s-home-creditem/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Instituce Evropské unie a Lisabonská smlouva

20.10.2019 knihcentrum.cz str. 00

Ivo Šlosarčík, Zuzana Kasáková

Brožovaná bez přebalu lesklá EAN: 9788024735672 Značka: GRADAVarianta:Kniha 84 KčDalší varianta:E-Kniha 314 Kč

Titul je skladem u nakladatele. Expedujeme do dvou pracovních dnů po dodání na náš sklad. Dostupnost:

Na vyžádání

Běžná cena: 99 Kč

Ušetříte: 15 Kč 15%

Vaše cena: 84 Kč

Hlídat dostupnost Přidat do seznamu přání

Běžná cena: 99 Kč Ušetříte: 15 Kč 15% Vaše cena: 84 Kč

Kniha **Instituce Evropské unie a Lisabonská smlouva**, připravená autorským kolektivem z katedry západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, analyzuje z perspektivy nového institucionalismu změny Evropské unie po přijetí Lisabonské smlouvy. Autoři si kladou za cíl zhodnotit dopady institucionální reformy, její nedodělky a odpovědět na otázku, zda se postlisabonská Evropská unie bude moci místo dalších institucionálních změn soustředit na obsah svých aktivit.

URL| <https://www.knihcentrum.cz/Kniha/instituce-evropske-unie-a-lisabonska-smlouva>

Postavení veřejnoprávního média na žebříčku občanské důvěryhodnosti v ČR (II)

21.10.2019 Haló noviny str. 05 Diskuse, Politika

Jiří VALENTA

Za příklad nevysychajících penězovodů směrem k osobám dlouhodobě spjatým s ČT, tedy eventuálního nepotismu, lze uvést firmy Produkce Třeštíková, s. r. o., (9 smluv za 20 mil. Kč, osoba Helena Třeštíková), nebo

Czech News Center, a. s., (133 smluv za 25 mil. Kč, osoba Libuše Šmuclerová) a mnohé další. Stačí skutečně jen nahlédnout na zmíněný web a naleznete i další.

Jako perličku bych ale ještě uvedl smlouvu ČT ze září 2016 s Nadací Charty 77, u které nelze dohledat ani její výši, přičemž utajení její hodnoty je možné pouze v odůvodněných případech. Ale zde by se mělo jednat o smlouvu o dílo v rámci rekreačních, kulturních a sportovních služeb. Divím se, proč to tak je. Možná by nám mohlo něco napovědět i to, že jako člen statutárního orgánu byl zde v rozhodném období veden Jiří Pospíšil z TOP 09 či jako členka dozorčí rady paní Marie Kousalíková z ODS.

Jinou věcí, zcela jistě také hodnou detailnější kontroly, je velice neobvyklý stav ČT, kdy tato hospodaří každým rokem s vyrovnaným rozpočtem, přičemž tento stav je uměle jištěn čerpáním z Fondu televizních poplatků. Úspory ČT, primárně určené na digitalizaci, za ředitelování pana Dvořáka prý klesly až o dvě miliardy korun. Alespoň tento fakt jsem zaregistroval z otevřených zdrojů. Částka na udržení vyrovnaného rozpočtu ČT v roce 2017 činila údajně až 400 milionů Kč.

Neobvykle zajímavým aspektem se v procesu schvalování výročních zpráv ČT v Poslanecké sněmovně jeví názorové změny předsedy vlády ČR Andreje Babiše. Ten nejprve sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory ČT za »zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku

«, aby nyní svůj názor radikálně změnil a poslaneckému klubu ANO 2011 doporučil, aby všechny projednávané zprávy ČT podpořil.

Proč tedy opět takový názorový veletoč? Není už takových zásadních názorových obrátů nějak moc? Například ten poslední, s původní obhajobou eura a posléze obratem na nepřijetí v nejbližší době, máme také ještě v nedávné paměti. Premiér každé země by měl umět stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery či snad dokonce některými lobbisty. Ani takovýto přístup vrcholného ústavního činitele však vyšší důvěru veřejnoprávnímu médiu nepřinese.

Veřejnost zaujalo ostré vyjádření bývalého ředitele Slovenské televize Radima Hrehy, které na Babišovu adresu mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, »že český předseda vlády je nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevadí vysílání ČT pro havlistickou

menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři

«. Dodal také, že si myslí, »že ČT se svojí klesající důvěrou veřejnosti není pro pana Babiše nikterak důležitá«.

Zajímavé je ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobbistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i ČT, a vytvářející fiktivní obraz reality je u konce s dechem. Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť je toto reálně prakticky nemožné.

Managementu ČT totiž bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku, zaznívající nejen z Poslanecké sněmovny, ale i z jiných sociálních skupin české veřejnosti. Těžší totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti.

Není divu, zakonzervovanost takového stavu byla po dlouhá léta efektivně jištěna příklonem k některým politickým subjektům.

Tento fakt spolehlivě ilustrovala například analýza, kterou si nechala zpracovat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2016 od výzkumného pracoviště **Fakulty sociálních věd UK**.

Je s podivem, že pokaždé v době, kdy dochází ke schvalování výročních zpráv ČT, de facto vždy jen potvrzování daného stavu, začíná, a to v rámci jakýchsi sebeobránných reakcí, některým lidem a skupinám televizně protežovaným kontrolní činnost Sněmovny vadit. A nejraději by zmíněnou sněmovní kontrolu odbourali.

Naposledy tuto snahu nelze upřít poslancům z Pirátské strany, kteří se za zcela zjevné podpory některých redaktorů cítí před kamerami ČT vždy jako »ryba ve vodě«. Obdobný komfort mnohým politickým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván objektivně není.

A to přesto, že Kodex ČT v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícím zaujímají postoj. Tak toto se děje skutečně výjimečně. Útoky na názory nalézající se mimo televizní mainstream jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné. A společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet a poslanci jsou zde od toho, aby hlas veřejnosti reflektovali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit. Vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů se na obrazovce může vždy hodit.

Co si myslet také například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv? Zmíněný »pachatel« měl ve Sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv, a to na základě údajně lživých obvinění. No budiž,

pan ředitel má na to právo, já ale tento dokument neviděl, stejně jako mnoho dalších mých kolegů. Ptejme se, nejde tedy jen o psychický nátlak před hlasováním? Trestní oznámení jsme ale také mohli na straně druhé zaznamenat i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že ČT, podle jeho verze, utratila 68 milionů Kč za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici Hospodářské noviny.

Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, musím dodat a zdůraznit, je, že kritický hlas zákonodárce je zde zcela namístě a v pořádku, poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv, přes Radu ČT a schvalování zpráv, na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost, a také přirozeně čisté hospodaření, si občané televizní aparát platí. Jakýkoli tlak, a teď mám na mysli i jeho pouliční formu, na rozhodovací suverenitu Sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Zcela jistě nejen já registruji masivní počet stížností občanů na objektivitu a vyváženost činnosti ČT, zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázaná se samotným hospodařením, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně také zaznamenáváme na obrazovkách ČT i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto jsem navrhl předkládanou Výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2017 neschválit. Neb za jinak líbivými slovy se v ní často opačný jejich obsah skrývá!

Děje se tomu tak hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu. A tak se musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál infomací pod různými záminkami neshazovali, neškrtili, a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby ČT podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje jiné, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem. V jejím hledáčku leží především kritická slova některých zákonodárců z PS PČR.

Managementu ČT ale bývá lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou a adekvátní poslaneckou kritiku. Sněmovna ale má doposud ze zákona o ČT obligatorně uloženo projednávání a schvalování výročních zpráv ČT, ať se to některým politickým a televizním aktivistům, podotýkám zejména těm bez mandátu získaným volbami, líbí, či nikoliv.

Z uvedených informací je tedy zcela patrné, že Česká televize v současné době nedisponuje dostatečnou kontrolou hospodaření a její hospodářská činnost není zcela transparentní. Činnost veřejnoprávního média, především v sektorech zpravodajství a publicistiky, bývá tendenční, neobjektivní a nevyvážená. Z analýzy **FSV UK** vyplynulo, že dochází i ke zvýhodňování některých politických subjektů, a to na úkor subjektů jiných. Oprávněné požadavky společnosti, kladené na organizaci veřejné služby, tak nejsou vyslyšeny a důvěra občanů setrvale klesá.

O autorovi| Jiří VALENTA, poslanec, místopředseda výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny
Foto autor| FOTO – archiv (2)

OHEBNÝ REKTOR A ZTRACENÝ (HOME)KREDIT

21.10.2019 Hospodářské noviny str. 09 Názory

Jan Štětka

Znáte to: tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima má uši zatím na svém místě. Akademický senát univerzity ho za ně jenom vytahal, když se spokojil s omluvou za podpis ponižující sponzorské smlouvy s úvěrovou společností Home Credit ze skupiny PPF. Ale vyhráno Zima nemá.

Ostudným vtažením staroslavného učení do chomoutu za to, že za pouhý půldruhý milion neohrozí byznys firmy operující v Číně, totiž připomněl své starší eticky sporné kroky. I kvůli nim na tisíc studentů a akademiků dál trvá na Zimově odvolání či rezignaci.

Začalo to v listopadu 2014 na Albertově. Tehdy Zima (přes odpor řady akademiků i rektorského předchůdce Václava Hampla) vyplísnil studenty za bouřlivý nesouhlas s vystupováním prezidenta Miloše Zemana. A opatrného politického taktizování se někdejší šéf fakultního výboru SSM a člen KSČ v letech 1983–90 už nevzdal. Postavil se za právníka a prorektora UK Aleše Gerlocha, když ho Zeman proti vůli Senátu tlačil na ústavního soudce. „Nikdo nezpochybnil jeho odbornost, jeho kvalitu,“ tvrdil, když Gerloch dával Hradu expertizu stvrzující prezidentovy kroky na hraně ústavnosti.

Předloni Zima odmítl nejmenovat děkankou **Fakulty sociálních věd** UK Alici Němcovou Tejkalovou i přes zjištění, že publikovala v podvodných predátorských časopisech. A při letošním plagiátorském skandálu historika a prorektora UK Martina Kováře si rektor navzdory šetření dvou etických komisí objednal ještě další dva posudky, jejichž verdiktem „neopsáno“ se pokusil zabránit (marně) Kovářovu pádu.

Nejnověji se ukazuje, že i smlouva s Home Creditem byla jen špičkou ledovce. Jaký paradox: slaví se dávný Dekret kutnohorský, jenž zbavil Karlovo učení vnějších vlivů, a přitom dnešní rektor za nevelké peníze těmto vlivům ochotně vychází vstříc. Jenže Zimův zvyk točit se jako korouhvička asi pouhá omluva za Home Credit nevyřeší.

O autorovi | Jan Štětka, jan.stetka@economia.cz

Ohebný rektor a ztracený (Home)kredit

21.10.2019 iHNed.cz str. 00

autor: Václav Kozák

Znáte to: tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima má uši zatím na svém místě.

Akademický senát univerzity ho za ně jenom vytahal, když se spokojil s omluvou za podpis ponižující sponzorské smlouvy s úvěrovou společností Home Credit ze skupiny PPF. Ale vyhráno Zima nemá.

Ostudným vtažením staroslavného učení do chomoutu za to, že za pouhý půldruhýmilion neohrozí byznys firmy operující v Číně, totiž připomněl své starší eticky sporné kroky. I kvůli nim na tisíc studentů a akademiků dál trvá na Zimově odvolání či rezignaci.

Začalo to v listopadu 2014 na Albertově. Tehdy Zima (přes odpor řady akademiků i rektorského předchůdce Václava Hampla) vyplínil studenty za bouřlivý nesouhlas s vystupováním prezidenta Miloše Zemana. A opatrného politického taktizování se někdejší šéf fakultního výboru SSM a člen KSČ v letech 1983-90 už nevzdal. Postavil se za právníka a prorektora UK Aleše Gerlocha, když ho Zeman proti vůli Senátu tlačil na ústavního soudce. "Nikdo nezpochybnil jeho odbornost, jeho kvalitu," tvrdil, když Gerloch dával Hradu expertizu stvrzující prezidentovy kroky na hraně ústavnosti.

Předloni Zima odmítl nejmenovat děkankou **Fakulty sociálních věd** UK Alici Němcovou Tejkalovou i přes zjištění, že publikovala v podvodných predátorských časopisech. A při letošním plagiátorském skandálu historika a prorektora UK Martina Kováře si rektor navzdory šetření dvou etických komisí objednal ještě další dva posudky, jejichž verdiktem "neopsáno" se pokusil zabránit (marně) Kovářovu pádu.

Nejnověji se ukazuje, že i smlouva s Home Creditem byla jen špičkou ledovce. Jaký paradox: slaví se dávný Dekret kutnohorský, jenž zbavil Karlovo učení vnějších vlivů, a přitom dnešní rektor za nevelké peníze těmto vlivům ochotně vychází vstříc. Jenže Zimův zvyk točit se jako korouhvička asi pouhá omluva za Home Credit nevyřeší.

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci, děkujeme.

Newsletter

Týden v komentářích HN

Máte zájem o informace v širších souvislostech?

Jan Štětka

URL | <https://nazory.ihned.cz/komentare/c1-66663110-ohebny-rektor-a-ztraceny-home-kredit>

Ohebný rektor a ztracený (Home)kredit

21.10.2019 modernirizeni.iHNed.cz str. 00

Jan Štětka

Znáte to: tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima má uši zatím na svém místě. Akademický senát univerzity ho za ně jenom vytahal, když se spokojil s omluvou za podpis ponižující sponzorské smlouvy s úvěrovou společností Home Credit ze skupiny PPF. Ale vyhráno Zima nemá.

Ostudným vtažením staroslavného učení do chomoutu za to, že za pouhý půldruhýmilion neohrozí byznys firmy operující v Číně, totiž připomněl své starší eticky sporné kroky. I kvůli nim na tisíc studentů a akademiků dál trvá na Zimově odvolání či rezignaci.

Začalo to v listopadu 2014 na Albertově. Tehdy Zima (přes odpor řady akademiků i rektorského předchůdce Václava Hampla) vyplísnil studenty za bouřlivý nesouhlas s vystupováním prezidenta Miloše Zemana. A opatrného politického taktizování se někdejší šéf fakultního výboru SSM a člen KSČ v letech 1983-90 už nevzdal. Postavil se za právníka a prorektora UK Aleše Gerlocha, když ho Zeman proti vůli Senátu tlačil na ústavního soudce. "Nikdo nezpochybil jeho odbornost, jeho kvalitu," tvrdil, když Gerloch dával Hradu expertizu stvrzující prezidentovy kroky na hraně ústavnosti.

Předloni Zima odmítl nejmenovat děkankou **Fakulty sociálních věd** UK Alici Němcovou Tejkalovou i přes zjištění, že publikovala v podvodných predátorských časopisech. A při letošním plagiátorském skandálu historika a prorektora UK Martina Kováře si rektor navzdory šetření dvou etických komisí objednal ještě další dva posudky, jejichž verdiktem "neopsáno" se pokusil zabránit (marně) Kovářovu pádu.

Nejnověji se ukazuje, že i smlouva s Home Creditem byla jen špičkou ledovce. Jaký paradox: slaví se dávný Dekret kutnohorský, jenž zbavil Karlovo učení vnějších vlivů, a přitom dnešní rektor za nevelké peníze těmto vlivům ochotně vychází vstříc. Jenže Zimův zvyk točit se jako korouhvička asi pouhá omluva za Home Credit nevyřeší.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66663110-ohebny-rektor-a-ztraceny-home-kredit>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

iHNed.cz

Ministr zdravotnictví Vojtěch se oženil, svatbu vyzradil na sítích Babiš

21.10.2019 iDNES.cz str. 00

Autor: vlc Tereza Vičková

Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO) se v sobotu oženil se svou dlouholetou partnerkou Olgou Píšovou. Obřad se odehrál bez přítomnosti médií. Veřejně to na Facebooku „propálil“ premiér Andrej Babiš ve svém pravidelném nedělním hlášení.

Andrej Babiš ve svém příspěvku nejprve napsal o plánovaných navýšeních financí, které poputují do zdravotnictví. Zmínil se také o návštěvách historicky zanedbaných pražských nemocnic, které s Adamem Vojtěchem podniká.

Zobrazit fotogalerii

A nakonec se zmínil i o sobotní svatbě. „No a včera byl velký den našeho ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Měl svatbu. Přeju Adamovi a Olze v jejich společném životě všechno dobré. Jsou krásný pár,“ napsal Babiš.

„Byla to spíše soukromá oslava, přišel pan premiér, ale jinak tam byli zejména přátelé, nezval jsem žádné politické kolegy. Já si svůj soukromý život spíše chráním a v tomto smyslu to nebyla žádná veřejná akce,“ řekl Blesku Vojtěch.

Ministr zdravotnictví také dodal, že se se svou ženou zná sedm let, tedy z dob, než vstoupil do politiky. Seznámili se v Českých Budějovicích, když Vojtěch ještě studoval. „Prošla se mnou poměrně dlouhý kus cesty a celé moje období změn v životě, které nastaly,“ uvedl Vojtěch.

Adam Vojtěch vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a mediální studia na tamní **Fakultě sociálních věd**. Prezident Miloš Zeman jej jmenoval v prosinci 2017 ministrem zdravotnictví. Tato vláda ale nezískala důvěru. Prezident pak Vojtěcha jmenoval na stejný post i v červnu 2018.

V říjnu 2017 byl zvolen poslancem na kandidátce hnutí ANO 2011. Bývalý zpěvák, skladatel a účastník pěvecké soutěže Česko hledá Superstar pracoval jako poradce ministra financí. Je členem představenstva hotelu Thermal v Karlových Varech a členem správní rady VZP.

Dalších 6 fotografií v galerii

URL| https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/adam-vojtech-zdravotnictvi-ano-andrej-babis.A191021_143525_domaci_vlc

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[zpravy.iDNES.cz](https://www.idnes.cz) (*Domáci*)

Sebevražda nadějného studenta (†24) na pražských právech: Tragédie po státnicích školu mění

21.10.2019 [blesk.cz](https://www.blesk.cz) str. 00 Krimi
VaB

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze řešila obrovskou tragédii. V květnu po neúspěšné státní zkoušce spáchal sebevraždu nadějný a talentovaný student (†24), kterého od státnic vyhodil jeden ze zkoušejících. Fakulta teď chystá změny zkoušení.

Prestižní vysokou školou otrásla tragédie, když jeden ze studentů 17. května spáchal sebevraždu po neúspěšné státní zkoušce. Podle spolužáků byl přítom talentovaný a měl našlápnuto ke kariéře úspěšného právníka. Studium do poslední chvíle dobře zvládal.

U státnic prošel bez problémů dvěma ze tří zkoušek. Od zkoušejících dostal jedničky. Třetí státnice však dopadla úplně obráceně. Podle studentů práv, které Blesk oslovil, se o profesorovi, který studenta zkoušel, všeobecně ví, že je velmi přísný a u zkoušek vyhazuje. Studenti na něj většinou narazí až v posledních ročnících studia a vědí, co je čeká.

„Podle analýzy akademického senátu patří pan profesor k vyučujícím, kteří udílejí nejhorší známky,“ prozradil tehdy jeden ze studentů čtvrtého ročníku, jenž na přednášky učitele chodil. Profesora, který studenta (†24) nenechal projít zkouškou, děkan Kuklík dočasně stáhl ze zkoušení, a to do té doby, dokud nezjistí, jakým způsobem osudná zkouška měla proběhnout. Pro studenty chce zase fakulta zajistit vyšší objektivitu při zkoušení a chystá změny státní souborné zkoušky.

„Je pravda, že zmíněná tragická událost měla na naše debaty vliv, ale prvotním impulzem nebyla,“ uvedl pro Lidovky.cz děkan Právnické fakulty UK Jan Kuklík. Ten hodlá do konce října předložit Akademickému senátu fakulty novelu pravidel pro státnice.

„Každý student by v případě, že projeví zcela zásadní neznalost v některém z dílčích okruhů, měl dokončit celou zkoušku a teprve poté by komise v rámci závěrečné porady rozhodla o jeho klasifikaci,“ zní jedno z pravidel.

Mimo jiné píše děkan také o snahách o vyrovnanější známkování. „Někteří zkoušející jsou mírnější, jiní přísnější, a přitom to ani sami o sobě nemusejí vědět, protože nemají možnost bezprostředního porovnání s kolegy,“ uvádí.

Pro studenty bude navíc od roku 2020 k dispozici také klinický psycholog. Podle předsedy České konference rektorů Petra Skleničky mají s psychologem výborné zkušenosti například na České zemědělské univerzitě.

V minulosti některé instituce změnilu podobu státnic. Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** UK zrušil státnice už před třemi lety. Spokojil se s tím, že studenti obhájí diplomovou práci.

Padl také návrh, aby se zkouška nahrávala. „Dospěli jsme k závěru, že tato otázka by se měla rozhodnout na celouniverzitní úrovni,“ uvedla ve svém prohlášení fakulta.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/623045/sebevrazda-nadejneho-studenta-24-na-prazskych-pravech-tragedie-po-statnicich-skolu-meni>

Ministr Vojtěch se oženil s pohlednou Olgou. Svatbu „propálil“ Babiš, na veselce nechyběl

21.10.2019 blesk.cz str. 00 Politika
simao,sab,ČTK

Ministr Adam Vojtěch (za ANO) je v chomoutu. V sobotu si vzal svou partnerku Olgu, jejich svatbu „propálil“ ve svém pravidelném nedělním hlášení Andrej Babiš (ANO). Na svatbě premiér nechyběl, potvrdil Blesk Zprávám sám Vojtěch.

Coby ministra zdravotnictví si ho premiér Andrej Babiš (ANO) nemůže vynachválit. A právě šéf vlády na facebooku prozradil, že se Adam Vojtěch (za ANO) rozhodl posunout dál svůj vztah s dlouholetou partnerkou Olgou.

„Včera byl velký den našeho ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Měl svatbu. Přeju Adamovi a Olze v jejich společném životě všechno dobré. Jsou krásný pár,“ prozradil Babiš na facebooku.

Babiš na svatbě nechyběl

„Byla to spíše soukromá oslava, přišel pan premiér, ale jinak tam byli zejména přátelé, nezval jsem žádné politické kolegy. Já si svůj soukromý život spíše chráním a v tomto smyslu to nebyla žádná veřejná akce,“ řekl Blesk Zprávám Vojtěch. A na facebooku k tomu v pondělí večer přidal i jednu fotku s komentářem: „Chtěl bych se s vámi podělit o jeden z našich nejšťastnějších dnů v životě. V sobotu jsme si s Olgou řekli své ano.“

„Známe se přes sedm let,“ prozradil o své pohledné manželce. „Oba jsme z Českých Budějovic, kde jsme se seznámili, takže už je to vlastně vztah dávno před mým nástupem do politiky, ještě když jsem byl studentem na Právnické fakultě. Takže se mnou prošla poměrně dlouhý kus cesty a celé moje období změn v životě, které nastaly,“ pokračuje Vojtěch.

A teď děti?

Na dotaz, zda plánují potomka, se jen usmál a odpověděl: „Uvidíme.“ Právě Babiš se svou manželkou Monikou a Vojtěch s Olgou se potkali i na Dni zdraví, který uspořádalo Ministerstvo zdravotnictví - tedy na akci s řadou stánků, kde se může nechat veřejnost bezplatně vyšetřit.

Zpívající Ken a učitelka - misska

Adam Vojtěch na sebe v minulosti upozornil mj. v pěvecké soutěži SuperStar, kde dostal přezdívku Ken. V minulosti koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. SuperStar se zúčastnil v roce 2005, v roce 2006 vydal hudební album Portugal a stal se i zpěvákem v česko-budějovických tanečních orchestrech Valdaband a Fordance Orchestra.

Olga Pišová, dnes již Vojtěchová, je učitelkou, která v minulosti studovala a později sama učila na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, dnes působí na Univerzitě Karlově. V roce 2009 se účastnila soutěže Miss Academie, kdy se dostala z pražského předkola až do finále. I na facebooku si již změnila jméno na Olga Vojtěchová.

Vojtěch pochází z Českých Budějovic, vystudoval Právnickou fakultu UK v Praze a také mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. Ministrem zdravotnictví je od prosince 2017, zároveň je i poslancem.

V minulosti působil v právníké sféře, ale také jako Babišův tajemník na ministerstvu financí, kdy se věnoval hlavně financování a organizaci zdravotnictví či coby člen správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Od roku 2012 byl členem ODS, v roce 2014 mu ale bylo členství pozastaveno a letos v červnu definitivně zrušeno. Za ANO kandidoval jako nestraní.

Před jmenováním do funkce ministra radil Babišovi právě v oblasti zdravotnictví. Babiš na jeho svatbu vyrazil před tím, než se s manželkou Monikou vydal v sobotu do země vycházejícího slunce - do Japonska, kde v úterý čeká uvedení na trůn císaře Naruhita.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/622966/ministr-vojtech-se-ozenil-s-pohlednou-olgou-svatbu-propalil-babis-na-veselce-nechybel>

Sebevražda nadějného studenta (†24) na pražských právech: Tragédie po státnicích školu mění

21.10.2019 blesk.cz str. 00

• FOTO: Robert Klejch, Martin Příbyl

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze řešila obrovskou tragédii. V květnu po neúspěšné státní zkoušce spáchal sebevraždu nadějný a talentovaný

student (†24), kterého od státnic vyhodil jeden ze zkoušejících. Fakulta teď chystá změny zkoušení.

Prestižní vysokou školou otřásla tragédie, když jeden ze studentů 17. května spáchal sebevraždu po neúspěšné státní zkoušce. Podle spolužáků byl přítom talentovaný a měl našlápnuto ke kariéře úspěšného právníka. Studium do poslední chvíle dobře zvládal.

U státnic prošel bez problémů dvěma ze tří zkoušek. Od zkoušejících dostal jedničky. Třetí státnice však dopadla úplně obráceně. Podle studentů práv, které Blesk oslovil, se o profesorovi, který studenta zkoušel, všeobecně ví, že je velmi přísný a u zkoušek vyhazuje. Studenti na něj většinou narazí až v posledních ročnících studia a vědí, co je čeká.

„Podle analýzy akademického senátu patří pan profesor k vyučujícím, kteří udílejí nejhorší známky,“ prozradil tehdy jeden ze studentů čtvrtého ročníku, jenž na přednášky učitele chodil. Profesora, který studenta (†24) nenechal projít zkouškou, děkan Kuklík dočasně stáhl ze zkoušení, a to do té doby, dokud nezjistí, jakým způsobem osudná zkouška měla proběhnout. Pro studenty chce zase fakulta zajistit vyšší objektivitu při zkoušení a chystá změny státní souborné zkoušky.

„Je pravda, že zmíněná tragická událost měla na naše debaty vliv, ale prvotním impulzem nebyla,“ uvedl pro lidovky.cz děkan Právnické fakulty UK Jan Kuklík. Ten hodlá do konce října předložit Akademickému senátu fakulty novelu pravidel pro státnice.

„Každý student by v případě, že projeví zcela zásadní neznalost v některém z dílčích okruhů, měl dokončit celou zkoušku a teprve poté by komise v rámci závěrečné porady rozhodla o jeho klasifikaci,“ zní jedno z pravidel.

Mimo jiné píše děkan také o snahách o vyrovnanější známkování. „Někteří zkoušející jsou mírnější, jiní přísnější, a přitom to ani sami o sobě nemusejí vědět, protože nemají možnost bezprostředního porovnání s kolegy,“ uvádí.

Pro studenty bude navíc od roku 2020 k dispozici také klinický psycholog. Podle předsedy České konference rektorů Petra Skleničky mají s psychologem výborné zkušenosti například na České zemědělské univerzitě.

V minulosti některé instituce změnilu podobu státnic. Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** UK zrušil státnice už před třemi lety. Spokojil se s tím, že studenti obhájí diplomovou práci.

Padl také návrh, aby se zkouška nahrávala. „Dospěli jsme k závěru, že tato otázka by se měla rozhodnout na celouniverzitní úrovni,“ uvedla ve svém prohlášení Fakulta.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-krimi/623045/sebevrazda-nadejneho-studenta-24-na-prazskych-pravech-tragedie-po-statnicich-skolu-meni.html>

Ministr Vojtěch se oženil s pohlednou Olgou. Svatbu „propálil“ Babiš, na veselce nechyběl

21.10.2019 blesk.cz str. 00

• FOTO: Foto Blesk - Alexandr Malachovský

Ministr Adam Vojtěch (za ANO) je v chomoutu. V sobotu si vzal svou partnerku Olgu, jejich svatbu „propálil“ ve svém pravidelném nedělním hlášení Andrej Babiš (ANO). Na svatbě premiér nechyběl, potvrdil Blesk Zprávám sám Vojtěch.

Coby ministra zdravotnictví si ho premiér Andrej Babiš (ANO) nemůže vynachválit. A právě šéf vlády na facebooku prozradil, že se Adam Vojtěch (za ANO) rozhodl posunout dál svůj vztah s dlouholetou partnerkou Olgou.

„Včera byl velký den našeho ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Měl svatbu. Přeju Adamovi a Olze v jejich společném životě všechno dobré. Jsou krásný pár,“ prozradil Babiš na facebooku.

Babiš na svatbě nechyběl

„Byla to spíše soukromá oslava, přišel pan premiér, ale jinak tam byli zejména přátelé, nezval jsem žádné politické kolegy. Já si svůj soukromý život spíše chráním a v tomto smyslu to nebyla žádná veřejná akce,“ řekl Blesk Zprávám Vojtěch.

„Známe se přes sedm let,“ prozradil o své pohledné manželce. „Oba jsme z Českých Budějovic, kde jsme se seznámili, takže už je to vlastně vztah dávno před mým nástupem do politiky, ještě když jsem byl studentem na Právnické fakultě. Takže se mnou prošla poměrně dlouhý kus cesty a celé moje období změn v životě, které nastaly,“ pokračuje Vojtěch.

A teď děti?

Na dotaz, zda plánují potomka, se jen usmál a odpověděl: „Uvidíme.“ Právě Babiš se svou manželkou Monikou a Vojtěch s Olgou se potkali i na Dni zdraví, který uspořádalo Ministerstvo zdravotnictví - tedy na akci s řadou stánků, kde se může nechat veřejnost bezplatně vyšetřit.

Video Ministr Vojtěch vyvedl přítelkyni Olgu na Den zdraví. A vzýval prevenci - Jaroslav Šimáček, Blesk Zprávy

Zpívající Ken a učitelka - misska

Adam Vojtěch na sebe v minulosti upozornil mj. v pěvecké soutěži SuperStar, kde dostal přezdívku Ken. V minulosti koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. SuperStar se zúčastnil v roce 2005, v roce 2006 vydal hudební album Portugal a stal se i zpěvákem v českobudějovických tanečních orchestrech Valdaband a Fordance Orchestra.

Video Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch překvapil lékaře na plese zpěvem - Redakce Blesk Zprávy

Olga Píšová, dnes již Vojtěchová, je učitelkou, která v minulosti studovala a později sama učila na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, dnes působí na Univerzitě Karlově. V roce 2009 se účastnila soutěže Miss Academie, kdy se dostala z pražského předkola až do finále. I na facebooku si již změnila jméno na Olga Vojtěchová.

Video Kulhající ministr: Co prováděl Adam Vojtěch? Musel na chirurgický zákrok - Jaroslav Šimáček, Blesk Zprávy

Vojtěch pochází z Českých Budějovic, vystudoval Právnickou fakultu UK v Praze a také mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. Ministrem zdravotnictví je od prosince 2017, zároveň je i poslancem.

V minulosti působil v právní sféře, ale také jako Babišův tajemník na ministerstvu financí, kdy se věnoval hlavně financování a organizaci zdravotnictví či coby člen správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Od roku 2012 byl členem ODS, v roce 2014 mu ale bylo členství pozastaveno a letos v červnu definitivně zrušeno. Za ANO kandidoval jako nezanímaný.

Před jmenováním do funkce ministra radil Babišovi právě v oblasti zdravotnictví. Babiš na jeho svatbu vyrazil před tím, než se s manželkou Monikou vydal v sobotu do země vycházejícího slunce - do Japonska, kde v úterý čeká uvedení na trůn císaře Naruhita.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-politika/622966/ministr-vojtech-se-ozenil-s-pohlednou-olgou-svatbu-propalil-babis-na-veselce-nechybel.html>

Po sebevraždě nadějného studenta se na právech změní státnice. K dispozici bude i psycholog

21.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov

MICHAELA TĚŠÍNSKÁ

Podle svědectví spolužáků byl student, který si sáhl na život, nadějným budoucím právníkem a studium velmi dobře zvládal. U státnic mu dva zkoušející dali ze dvou předmětů jedničku, třetí ovšem jeho výkon v jednom předmětu ohodnotil jako nedostatečný. Aby měl student státnice úspěšně za sebou, musí najednou projít všemi předměty. Vedení Univerzity Karlovy čelilo další kritice za partnerství s firmou Home Credit. Ta odpoledne smlouvu vypověděla

Fakulta nyní zveřejnila prohlášení, ve kterém nastínila změny u závěrečných zkoušek. „Je pravda, že zmíněná tragická událost měla na naše debaty vliv, ale prvotním impulzem nebyla,“ sdělil LN Jan Kuklík, děkan Právnické fakulty UK.

Podle dokumentu hodlá děkan na konci října předložit akademickému senátu novelu pravidel pro státnice. „Každý student by v případě, že projeví zcela zásadní neznalost v některém z dílčích okruhů, měl dokončit celou zkoušku, a teprve poté by komise v rámci závěrečné porady rozhodla o jeho klasifikaci,“ zní jedno z nich.

Děkan také píše o snahách o vyrovnanější známkování: „Někteří zkoušející jsou mírnější, jiní přísnější, a přitom to ani sami o sobě nemusejí vědět, protože nemají možnost bezprostředního porovnání s kolegy.“ Od ledna 2020 bude studentům navíc k dispozici klinický psycholog. Drtivá většina projde

Krok s nabídkou psychologů, kteří pomáhají studentům, není podle Skleničky novinkou; výborné zkušenosti s tím mají třeba na České zemědělské univerzitě, jíž je sám rektorem. Předseda České konference rektorů Petr Sklenička postup Právnické fakulty Univerzity Karlovy nekritizuje: „Můj názor je takový, že by si to měly rozhodnout jednotlivé vysoké školy.“ Některé instituce už v minulosti změnilly podobu státnic razantně. Například Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** UK zrušil státnice už před třemi lety. Zůstala jen obhajoba diplomové práce. V jednom kole. Iniciativa upozorňuje na zanedbanou péči o duševní zdraví mezi právníky

Sklenička připustil, že závěrečné zkoušky skutečně čelí problémům. „Existuje určité riziko na druhé straně, v podobě člena státnicové komise, který sám situaci nezvládne a ohrozí tím výkon či výsledek studenta,“ řekl. V takovém případě musejí zasáhnout další členové komise. „Ještě jako děkan jsem během osmi let několik takových členů do komisí nezařadil, abych v případě některých studentů neohrozil průběh jejich státní zkoušky. Takže je v tomto smyslu nutno zdůraznit i pravomoci a především odpovědnost děkanů fakult,“ dodal Sklenička.

Profesora, který zmíněného studenta nenechal zkouškou projít, děkan Právnické fakulty Kuklík prozatímně stáhl ze zkoušení. „Bude to trvat do doby, než zjistíme, jakým způsobem tato zkouška proběhla. Zejména i s ohledem na to, abychom pro studenty zajistili nějakou objektivitu zkoušení,“ citoval Kuklíka po tragické události web Respekt.cz.

Akademický senát Právnické fakulty škoie dokonce doporučil, ať zváží, zda by nebylo vhodné průběh zkoušky nahrávat. „Dospěli jsme k závěru, že tato otázka by se měla rozhodnout na celouniverzitní úrovni,“ stojí v dokumentu zveřejněném na internetu.

Neuspěje-li student u zkoušek, bude mít možnost vyjádřit se v protokolu ke své klasifikaci. Zájem o koleje v Praze každým rokem roste. Studentům nabízejí ‚postele‘ i developerské firmy

Právnická fakulta analyzovala výsledky státnicových zkoušek za období od června 2017 do června 2019. „Analýza potvrdila, že je potřeba zapracovat na větší vyrovnanosti hodnocení různými zkoušejícími,“ stojí v prohlášení.

Protože se podle děkana takový rozbor osvědčil, další bude následovat již v příštím roce: „S ohledem na obavy, které v současné době mezi studenty panují, je vhodné věnovat pozornost i celkové statistice výsledků státnic za akademický rok 2019/2020.“

Zhruba polovina studentů byla ve zkoumaném období klasifikována výborně či velmi dobře, neúspěchem skončila necelá pětina pokusů. „Celkově přitom během tří možných pokusů uspěje drtivá většina studentů, k ukončení studia v důsledku neúspěšného třetího pokusu došlo během uplynulého akademického roku pouze v šesti případech,“ přiblížil dokument.

Sám děkan Kuklík nechtěl vybírat, která z navrhovaných změn je nejdůležitější. „Z koncepčního hlediska je však nejzásadnější zavedení možnosti, aby student pracoval u státnic s právními předpisy. Nejde o nic úplně nového; právě nový magisterský studijní program s tím počítá, je tedy potřeba tomu přizpůsobit i naše studijní předpisy. A jako právní historik bych dodal, že právní předpisy u státních zkoušek byly již v 19. století,“ uvedl.

Foto:
Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
CC BY-SA 4.0: VitVit; Wikimedia

URL| https://www.lidovky.cz/domov/po-sebevrazde-nadejneho-studenta-se-na-pravech-zmeni-statnice-k-dispozici-bude-i-psycholog.A191020_213806_In_domov_vag

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lidovky.cz

Po sebevraždě se změní státnice

21.10.2019 Lidové noviny str. 05 Domov
MICHAELA TĚŠÍNSKÁ

Jak zajistit, aby byli vyučující spravedliví? Pomohlo by natáčení závěrečných zkoušek? Dokážou kliničtí psychologové snížit napětí? To jsou některé otázky, jež po tragické smrti studenta

řeší Právnická fakulta Univerzity Karlovy.

PRAHA Když letos v červnu po neúspěšném pokusu o složení státnic na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (UK) spáchal jeden ze studentů sebevraždu, strhla se velká debata. Vedla se o tom, zda státní závěrečné zkoušky nejsou příliš těžké a zkoušející nespravedliví.

Podle svědectví spolužáků byl student, který si sáhl na život, nadějným budoucím právníkem a studium velmi dobře zvládal. U státnic mu dva zkoušející dali ze dvou předmětů jedničku, třetí ovšem jeho výkon v jednom předmětu ohodnotil jako nedostatečný. Aby měl student státnice úspěšně za sebou, musí najednou projít všemi předměty.

Fakulta nyní zveřejnila prohlášení, ve kterém nastínila změny u závěrečných zkoušek.

„Je pravda, že zmíněná tragická událost měla na naše debaty vliv, ale prvotním impulzem nebyla,“ sdělil LN Jan Kuklík, děkan Právnické fakulty UK.

Podle dokumentu hodlá děkan na konci října předložit akademickému senátu novelu pravidel pro státnice. „Každý student by v případě, že projeví zcela zásadní neznalost v některém z dílčích okruhů, měl dokončit celou zkoušku, a teprve poté by komise v rámci závěrečné porady rozhodla o jeho klasifikaci,“ zní jedno z nich.

Děkan také píše o snahách o vyrovnanější známkování: „Někteří zkoušející jsou mírnější, jiní přísnější, a přitom to ani sami o sobě nemusejí vědět, protože nemají možnost bezprostředního porovnání s kolegy.“ Od ledna 2020 bude studentům navíc k dispozici klinický psycholog.

Drtivá většina projde

Předseda České konference rektorů Petr Sklenička postup Právnické fakulty Univerzity Karlovy nekritizuje: „Můj názor je takový, že by si to měly rozhodnout jednotlivé vysoké školy.“ Některé instituce už v minulosti změnilly podobu státnic razantně. Například Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** UK zrušil státnice už před třemi lety. Zůstala jen obhajoba diplomové práce.

Krok s nabídkou psychologů, kteří pomáhají studentům, není podle Skleničky novinkou; výborné zkušenosti s tím mají třeba na České zemědělské univerzitě, již je sám rektorem.

Sklenička připustil, že závěrečné zkoušky skutečně čelí problémům. „Existuje určité riziko na druhé straně, v podobě člena státnicové komise, který sám situaci nezvládne a ohrozí tím výkon či výsledek studenta,“ řekl. V takovém případě musejí zasáhnout další členové komise. „Ještě jako děkan jsem během osmi let několik takových členů do komisí nezařadil, abych v případě některých studentů neohrozil průběh jejich státní zkoušky. Takže je v tomto smyslu nutno zdůraznit i pravomoci a především odpovědnost děkanů fakult,“ dodal Sklenička.

Profesora, který zmíněného studenta nenechal zkouškou projít, děkan Právnické fakulty Kuklík prozatímně stáhl ze zkoušení. „Bude to trvat do doby, než zjistíme, jakým způsobem tato zkouška proběhla. Zejména i s ohledem na to, abychom pro studenty zajistili nějakou objektivitu zkoušení,“ citoval Kuklíka po tragické události web Respekt.cz.

Akademický senát Právnické fakulty škoře dokonce doporučil, ať zváží, zda by nebylo vhodné průběh zkoušky nahrávat. „Dospěli jsme k závěru, že tato otázka by se měla rozhodnout na celouniverzitní úrovni,“ stojí v dokumentu zveřejněném na internetu.

Neuspěje-li student u zkoušek, bude mít možnost vyjádřit se v protokolu ke své klasifikaci.

Právnická fakulta analyzovala výsledky státnicových zkoušek za období od června 2017 do června 2019. „Analýza potvrdila, že je potřeba zapracovat na větší vyrovnanosti hodnocení různými zkoušejícími,“ stojí v prohlášení.

Protože se podle děkana takový rozbor osvědčil, další bude následovat již v příštím roce: „S ohledem na obavy, které v současné době mezi studenty panují, je vhodné věnovat pozornost i celkové statistice výsledků státnic za akademický rok 2019/2020.“

Zhruba polovina studentů byla ve zkoumaném období klasifikována výborně či velmi dobře, neúspěchem skončila necelá pětina pokusů. „Celkově přitom během tří možných pokusů uspěje drtivá většina studentů, k ukončení studia v důsledku neúspěšného třetího pokusu došlo během uplynulého akademického roku pouze v šesti případech,“ přiblížil dokument.

Sám děkan Kuklík nechtěl vybírat, která z navrhovaných změn je nejdůležitější. „Z koncepčního hlediska je však nejzásadnější zavedení možnosti, aby student pracoval u státnic s právními předpisy. Nejde o nic úplně nového; právě nový magisterský studijní program s tím počítá, je tedy potřeba tomu přizpůsobit i naše studijní předpisy. A jako právní historik bych dodal, že právní předpisy u státních zkoušek byly již v 19. století,“ uvedl.

Mediálně negramotní žáci. Naučit děti, jak rozpoznávat pravdu od lži, se školám příliš nedaří.

22.10.2019 ceskaskola.cz str. 00

Kdyby měli žáci našich 9. tříd základních škol dostat známku z testu, kterým před časem školní inspekce ověřovala mediální gramotnost, za jedna by neměl ani jeden.

A mezi sedmi tisíci středoškoláky – včetně studentů gymnázií – by jedničkářů bylo jen jedno jediné procento. V průměru se výsledky deváťáků, kde 60 procent správných odpovědí znamenalo minimum, ke kterému by je škola měla dovést, „vyšplhaly“ na 43 procent. Studenti 2. ročníku středních škol včetně gymnázií to vytáhli na 50 procent... Tématu se věnuje MF DNES.

Markéta Supa (repro DVTV)

Neradostnému stavu nahrává i to, že se mediální výchova na rozdíl od češtiny či matematiky netestuje. Takže někde ani není považována za důležitou. Když se agentura Median v průzkumu zaměřeném na střední školy ptala ředitelů, celá polovina jich odpověděla, že mediální výchově nepřifazují význam.

Jenže výzkumy ukazují, že pro generaci vyrůstající s telefony v ruce to důležité je. Markéta Supa z **Fakulty sociálních věd** se ve Velké Británii podílela na zajímavém výzkumu. Ten porovnával šestnáctileté středoškoláky, kteří ve škole měli samostatný předmět mediální výchova, s těmi, kdo jím neprošli.

„Ti, kdo jím prošli, byli k médiím méně cyničtí. Věřili si v tom, že se v nich dokážou orientovat a vyhledávat, že se mohou lépe rozhodovat, protože jim rozumí. Ti, kdo předmět neměli, opakovali obvyklou rétoriku, že cílem médií je manipulace, nevyhledávali si zdroje informací, protože to podle nich nemá smysl, cítili se bezbranní,“ říká Supa.

Celý text naleznete v MF DNES

URL| <http://www.ceskaskola.cz/2019/10/medialne-negramotni-zaci-naucit-deti.html>

Průzkum: Žilo se před rokem 1989 lépe?

22.10.2019 ČT 24 str. 01 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Žilo se před sametovou revolucí lépe? Na takovou otázku odpovídali lidé v průzkumu Paměti národa, který provedla společnost NMS Research. Z něj vyplynulo, že víc než třetina Čechů starších 40 let si myslí, že za socialismu bylo lépe. Vůbec nejvyšší podíl lidí, kteří si to myslí, je tvořen Čechy s nejnižším vzděláním, mezi

nimi je to každý druhý. Výsledky průzkumu se potom mění právě s tím, jakého vzdělání lidé dosáhli. Zatímco každý třetí s maturitním vysvědčením má pocit, že se mu před revolucí žilo lépe, mezi vysokoškoláky už si to myslí pouze 16 % dotázaných. A pojďme k hlavním hostům dnešní Devadesátky. Markéta Bernatt-Reszczyńska je šéfredaktorkou Magazínu Paměť národa. Vítám vás, dobrý večer.

Markéta BERNATT-RESZCZYŃSKÁ, šéfredaktorka, Magazín Paměti národa

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A vítám taky Stanislava Radochu z NMS Research. Hezký večer i vám.

Stanislav RADOCHA, analytik společnosti NMS Market Research

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Zkusme, prosím, na úvod zformulovat dvě, tři základní teze, možná hlavní poselství výsledku toho průzkumu pro vás?

Markéta BERNATT-RESZCZYŃSKÁ, šéfredaktorka, Magazín Paměti národa

Tak pro mě to znamená, že vlastně Česká republika se s minulostí nevyrovnala. Že vlastně to znamená, že jsme dostatečně neodsoudili komunistický režim, protože si nedovedu představit, že by třeba v Německu někdo diskutoval o tom, jestli se za nacismu žilo lépe. Já si dovolím tady to brutální srovnání, protože já se domnívám, že nacismus a komunismus jsou stejně zvrhlé ideologie. A to, že my se tedy o tom bavíme nyní, jestli se žilo lépe nebo hůře, to znamená, že vlastně těch 41 let komunismu se povedlo vlastně to, o co se ten komunistický režim snažil - indoktrinovat nám tu myšlenku, že komunismus je skvělý, že jsou to světlé zítřky a že vlastně kapitalismus je zlý. Takže já to čtu takhle, že jsme se vlastně nevyrovnali s tou minulostí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Berme to jako vstupní tezi do té naší dnešní debaty, budeme to samozřejmě rozebírat mnohem podrobněji. Možná to hlavní poselství toho průzkumu je to, co zajímá i naše diváky. Ondřeje třeba: lze z průzkumu pro Paměť národa vyvodit nějaké závěry? Jaké jsou dlouhodobější trendy vnímání minulého režimu? Víme-li to.

Stanislav RADOCHA, analytik společnosti NMS Market Research

Já bych se tady k trendům, k těm dlouhodobějším trendům nerad nějak hlouběji vyjadřoval. Samozřejmě nějaké průzkumy v minulosti vznikly. Já jsem některé z nich rukou měl, ale ty jsme nezpracovávali my, i ty otázky byly položeny trochu jinak, takže z mého pohledu já vycházím z těch dat, která máme teď. A vy jste správně ukázal, že ten trend, který jde vyzorovat v rámci tohoto průzkumu, je primárně stratifikace podle těch vzdělanostních skupin. Usuzuji, že to tak bylo i v těch průzkumech minulých. Je otázkou teda, jakým způsobem se vlastně vyvíjí tady ta spokojenost, nespokojenost se současným režimem a co za tím vězí, ale interpretace bych tedy nechal na povolanějších osobách.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. Jak zásadní pro vás je ta informace, že ta dělicí linie jde možná napříč generacemi? To je informace číslo jedna. A zásadnější dělicí linie je právě v závislosti na vzdělání. Jak zásadní informace to pro vás je, jaké světlo to vrhá na ty výsledky?

Stanislav RADOCHA, analytik společnosti NMS Market Research

Například to rozdělení mezi věkovými skupinami nám naznačuje, že jsme v zásadě ten průzkum postavili dobře nebo že mělo to postavení smysl, protože my jsme se zaměřovali v první řadě na skupinu obyvatel, respektive

českých občanů starších 40 let, kteří měli šanci si ten minulý režim nějak zažít a mohou mít jakžtakž v živé paměti i sametovou revoluci. Zatímco ta mladší skupina občanů pod 40 let na to ty vzpomínky tolik mít nemůže a vlastně ty její názory budou na současnost, primárně na současnost i na tu minulou dobu budou očištěny o takové nějaké ty předsudky a budou méně poznamenány právě tou minulou dobu. Takže tam jsme my i právě jako ten rozdíl očekávali a vlastně nám z toho i nějaký rozdíl vyšel.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, paní Reszcyňská, je právě takto stanovená dělicí linie toho vnímání období před listopadem '89 pro vás současně nadějí do budoucna? Tedy mladá generace, která to období vnímá jinak, a současně taky ta závislost na vzdělání, která se třeba do budoucna zlepší?

Markéta BERNATT-RESZCZYŃSKÁ, šéfredaktorka, Magazín Paměti národa

Tak ono to vlastně odpovídá tomu, že dělnická třída se měla opravdu za socialismu lépe než třeba intelektuálové. A to je právě hrozně zajímavé v tom, že československý socialismus dělal hodně pro tu dělnickou třídu, takže já tomu zcela rozumím, že lidé v dělnických profesích se mohli mít za socialismu lépe. A intelektuálové, kteří vlastně byli závislí na té libovůli režimu, jestli jim dovolí to či ono, vlastně byli limitováni i třeba ve svých pracovních profesích, tak to museli vnímat, jako že je ten režim více omezoval.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já jsem to myslel trošičku jinak. Ptal jsem se na pohled do budoucna, zda v těch dělicích liniích, které jsme popsali, vidíte současně naději na to, že se postupem času s tou minulostí před listopadem '89 vyrovnáme lépe?

Markéta BERNATT-RESZCZYŃSKÁ, šéfredaktorka, Magazín Paměti národa

Bohužel musím říct, že vlastně tady je určité zklamání z toho, že my jsme ty zločiny komunismu, alespoň podle mého názoru, ještě málo pojmenovali. Takže nevím, na základě zkušeností z toho, jak funguje české školství 30 let po sametové revoluci, a z toho, jak se děti vlastně neučí o moderních dějinách československých, tak já tam moc optimismu nevidím.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ted' jsem chtěl říct, že optimismus z vás necítím.

Markéta BERNATT-RESZCZYŃSKÁ, šéfredaktorka, Magazín Paměti národa

Jako je mi to strašně líto. Mám mám čtrnáctiletou a šestnáctiletou dceru, a když mi vyprávějí, co se učí ve škole, nebo spíše co se neučí, tak je mi z toho strašně smutno. Vlastně se o tom vůbec nediskutuje. A nedovedu si představit opět srovnání s Německem, že prostě Německo ty zločiny nacismu jasně pojmenovalo, dokázalo opravdu se k tomu přiznat. Ale my tady pořád jakoby lavírujeme jako: nebylo to tak špatný, některý věci byly lepší. Takže já teda moc optimismus necítím v tom, že vlastně stále tady chybí instituce, muzeum, které by se zabývalo historií komunistickou. Takže...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy mi berete z úst otázku, které chci položit mnohem později. Dodejme ale pod čarou, že stále je zde právní norma, která říká, že režim, o kterém se bavíme, byl zločinecký a nezákonný, ta tu je, to je součástí našeho právního řádu. Bořka zajímá, zda se průzkum zabýval také tím, co ta třetina respondentů, která hodnotí socialismus kladně, dělala za vlády KSČ? Jaké bylo jejich povolání, sociální poměry, zkušenosti s represemi a podobně? A jak jsou na tom títo lidé dnes? Šli jste do takových detailů?

Stanislav RADOCHA, analytik společnosti NMS Market Research

V tomhle průzkumu jsme takhle hluboko určitě nešli. Je to určitě námět, kterým bychom se mohli zabývat do budoucna. Možná i tady s kolegy z Post Bellum.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je to klíčové pro možná bližší dekódování těch postojů lidí k období před listopadem '89?

Stanislav RADOCHA, analytik společnosti NMS Market Research

Podle mě určitě, pokud se budeme chtít dohledat nějakých těch příčin, které stojí za těmi daty, co nám z toho v tuhle chvíli vyšla, tak bychom se měli pít dál. A myslím si, že je to otázka zase, je to jak práce pro nás výzkumníky, tak i pro organizace jako je Post Bellum. A myslím si, že právě tudy vede cesta, jak se dozvědět víc, jak s těmi lidmi navázat dialog a jak je například přesvědčit o tom, že třeba to může být i jinak.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak výrazně se na tom našem pohledu na listopad, respektive na období před listopadem '89, odrážejí některé filmy, některé seriály, které to období líčí tak trochu retro přívětivě, tak trochu barvotiskově, tak trochu laskavě?. Hraje to nějakou roli?

Markéta BERNATT-RESZCZYŃSKÁ, šéfredaktorka, Magazín Paměti národa

Asi to určitou roli hraje na hraje, no, hraje, že vlastně ty seriály... No tak ne všechny, jsou tady i skvělé seriály, které ukazují tu krutost toho komunistického režimu. Nejenom vlastně tady ty barvotiskové, nebo jak jste to nazval, seriály ukazují vlastně takovou tu českou schopnost se přizpůsobit a udělat si legraci i vlastně mít se v uvozovkách trochu dobře i za toho socialismu. Vlastně ty seriály ukazují takovou jako kreativitu Čechů, jak se s tím režimem vyrovnávali. Ukazuje to ty absurdní situace, ale vynechává to ten fakt, že ten systém byl prostě zvrácený, že jsme byli nuceni dělat věci, které jsme nechtěli dělat. A vlastně jsme se tomu tak trochu přizpůsobovali. Ty ty seriály vlastně oslavují pro mě takovou tu českou schopnost přežít nebo udělat si legraci ze všeho.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím. Ještě jedna věc mě zajímá. Jak zásadně se podle vás v těch postojích lidí k období před listopadem '89 odráží - možná v té nostalgii po tom období - odráží složitost dnešního života, složitost dnešní společnosti, složitost v tom obstat, což se samozřejmě odráží v každodenním životě lidí?

Stanislav RADOCHA, analytik společnosti NMS Market Research

Já mám pocit, že opět tohle byla otázka na erudovaného sociologa. Ale z mého pohledu, například ten předěl nebo ten rozdíl mezi vzdělanostními skupinami může naznačovat, že třeba ta skupina respondentů, kteří mají základní vzdělání nebo nižší vzdělání, tak mají anebo mají jenom pocit, že nedosáhnou na ty hodnoty, na ty výhody demokracie, nebo že nemají šanci tolik ovlivnit dění ve státě. A z toho se odvíjí i nějakým způsobem ta jejich frustrace, ale to už bych spekuloval.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobře, vy jste zmínil erudovaného sociologa. Máme ho a spojíme se s ním za malou chvíli. Pojdme teď možná připojit srovnání. Změna zřízení a systému se totiž samozřejmě netýkala pouze Česka, respektive Československa. Přerod z plánovaného hospodářství na tržní se dotkl řady dalších zemí, které po 2. světové válce fungovaly jako satelitní země tehdejšího Sovětského svazu. Změny, které přinesl pád Sovětského svazu, kvituje podle průzkumu zveřejněného rádiem Svobodná Evropa na 81 % Poláků. Hned za nimi jsou právě Češi se 78 %. Více než polovina lidí je spokojená se změnami i v Litvě, Maďarsku, na Slovensku nebo mezi obyvateli tehdejšího východního Německa. Opačný názor potom mají třeba Ukrajinci, 58 % jich tvrdí, že nové uspořádání mělo velmi špatný vliv na jejich životní standard. Spokojená se změnou režimu je třeba pouze třetina Bulharů a taky Rusů. Z průzkumu vyplynulo, že víc než polovina Rusů nesouhlasí s přechodem na tržní hospodářství. Zde byly alespoň hodnocení toho ekonomického aspektu přechodu v období po roce 1989. Sliboval jsem renomovaného sociologa, tady je alespoň u telefonu. Petr Soukup z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer přeju.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Dobrý večer přeju. Nevím, jestli splňuju tuhle kvalifikaci, ale děkuju za ni.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojďme, prosím, zopakovat jednu z těch tezí, která vyplynula z průzkumu, o kterém se bavíme. Každý třetí Čech starší 40 let si myslí, že za komunismu bylo lépe. Jak ty výsledky interpretujete právě vy? Je za nimi primárně zklamání z polistopadového vývoje, nebo je za ním primárně nějaká nostalgie po tom období před listopadem '89?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak určitě to směs, když to řeknu jako velice opatrně. Ale já možná ještě víc než ty dva fenomény, které zmiňujete, tak je podle mě tím klíčovým důvodem opravdu asi dost častá orientace lidí na nějakou jistotu. A jistoty tady, když pomínu samozřejmě různé problémy politické, před rokem '89 byly daleko, daleko větší než dnes, a to pomíjím, že ještě pořád Česká republika patří mezi relativně jisté země z pohledu nějakých ekonomických jistot. Ale prostě ta jistota tady byla, pro spoustu lidí byla jistota typu: získám snadno byt, pokud se ožením, získám byt ještě rychleji a tak dál. A tyhle jistoty opravdu nenávratně zmizely.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem já jsem v průběhu odpoledne dostal do své mailové pracovní schránky ohlas jednoho diváka, který ve stručnosti píše mimo jiné toto: myslíte, že je opravdu co slavit? Rozkradená republika za pomoci Havla a Klause, to znamená zejména za vlád ODS a ČSSD, myslíte, že je opravdu co slavit, když se zde hlavně v 90. letech rozkradl majetek v takzvané kuponové privatizaci? Mafiáni zasmějí. A že máme svobodu jen pro toho, a pro to kdyby, tak si myslím, že jsme zaplatili příliš nepřiměřenou daň, například cca milion lidí v exekucích. A chcete ještě slavit 30 let svobody? A tak dále, a tak dále. Zajímá mě, čím to, že to negativní vnímání třeba 90. let minulého století převrstvilo pohled na to, co se dělo před listopadem '89?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak z poslední doby se asi na toto hodí ten bonmot, který je ale nesmírně pravdivý z historie, a to, že historii píší vítězové. A prostě současní vítězové nejsou ani ODS ani ČSSD, ostatně rétorika třeba vládnoucí strany nebo možná dokonce částečně jim pomáhá i ČSSD, která se ale podílela na tom, co bylo v 90. letech, tak je opravdu úplně jiná. To znamená 90. léta nejsou žádným vítězstvím, i když, když se korektně podíváme na srovnání Česka, Polska a Maďarska jako nejbližších přátel, případně i Slovenska, tak pořád ještě ekonomická transformace u nás proběhla jedna z nejlépe. Tím neříkám, že byla dokonalá, ale prostě proběhla dobře. Druhá podle mě důležitá věc, která se dost opomíjí, ale zejména starší lidé, tak, jak to mám možnost pozorovat i ve svém sociálním okolí, ale i z diskusí kolem, podléhají nějakým těm masovým emailům, které šíří opravdu takovouhle v uvozovkách blbou náladu, jak to pojmenoval svého času Václav Havel. A pak se opravdu šíří takové dezinformace velice rychle a ti lidé ty informace neověřují, je to velice jednoduché. Je to samozřejmě trošku smutné, ale znovu říkám, nemyslím si, že všechno, co proběhlo, proběhlo dobře, ale není to tak jednoduše černobílé, jako je to psáno, ať už tedy těmi současnými vítězi, tak v těch různých masových mailech.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Z toho průzkumu, o kterém se bavíme, vyplynulo mimo jiné taky to, že 52 %, tak to znamená víc než polovina Čechů ve věku 40 a více let, vycestovalo před rokem '89 do zahraničí, byt' šlo primárně samozřejmě o socialistické země. Může to nějakým způsobem, zpětně viděno, devalvovat onen výdobytek možnost svobodně cestovat po listopadu '89?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

A to si myslím, že to cestování je relativně drobnost. A navíc teda tam si myslím, že ještě pořád všichni pamatují, jak že to probíhalo. To znamená tam skutečně byl omezený ten repertoár zemí a vycestovat někam jinam než do toho možného repertoáru bylo obtížné. Myslím, že o tom cestování to není. Ale je to tak, že určitě stačí se podívat na to, co se dělo hned po revoluci, když Češi začali vyjíždět do zahraničí, to znamená do

Rakouska a do západního Německa. Je opravdu nezajímala nějaká svobodná debata, jak vypadá demokracie tak dál, ale zajímalo je, že v těch obchodech mají daleko jinčí zboží a že si můžou koupit daleko jinčí věci. A štválo je, a to je štve do dneška, když to řeknu velice jednoduše, že si všechny ty věci nemůžou nakoupit tak, jako si mohou nakoupit ti Němci a Rakušáci. To znamená ta ekonomická frustrace je daleko výraznější než nějaký demokratický deficit a /nesrozumitelné/ povedená transformace.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Průzkum se ptal mimo jiné také na to, nebo zjišťoval, jak velká část respondentů nebo obecně společnosti zažila útlak komunistického režimu. To číslo, ke kterému došel, je pouze 0,1 %. Jak tento fakt ovlivňuje to naše dnešní vnímání období před listopadem?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

To samozřejmě nakreslí trošku růžovější brýle té minulosti, ale tak obecně je to diskuse o tom, co bylo před 30 lety, jo. Zkuste si vzpomenout, co bylo před rokem, zkuste si vzpomenout, co bylo před pěti lety. I když samozřejmě ten socialistický režim byl relativně tuhý, ale je to dávno. A máme jako lidé, což je ostatně dobrá vlastnost popsaná psycholog, tendenci vytěšňovat přece jenom ty negativnější vzpomínky, to znamená na ledacos zapomeneme, ledacos bagatelizujeme. Podotýkám, že zároveň ten, kdo žil v tom socialistickém režimu déle a v zásadě nijak aktivně proti němu neprotestoval, tak i v rámci nějaké životní konzistence toho příběhu se musí vlastně snažit bagatelizovat, protože jinak by vlastně musel přiznat, že tomu režimu spolupomáhal, a to taky není nic pozitivního. Takže všechny tyhle rysy vedou k tomu, že pak samozřejmě máte trošku růžovější brýle, než jak to tehdy bylo. Kdybysme tu otázku kladli před 30 lety, tak samozřejmě ten výsledek by byl úplně jiný.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

S tím mimo jiné souvisí i to, že lidé, pokud argumentují, proč bylo lépe, tak mluví o tom, že se k sobě vzájemně lidé chovali slušněji a ohleduplněji. I v tom je jakýsi vzpomínkový idealismus, nebo to tak prostě bylo?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

To asi možná částečně fungovalo, protože vzpomeňme si opravdu na fenomény socialismu, jako je třeba chataření, účast v různých aktivitách, /nesrozumitelné/ třeba lidé zaměstnaní jezdili jako vedoucí na tábory. A mohli bysme jmenovat další a další aktivity, protože lidé se typicky nerealizovali v tom hlavním zaměstnání a /nesrozumitelné/ nebojovali o nějaké ekonomické výdobytky. A zároveň trošku se sevřeli asi i na obranu vůči tomu režimu, to samozřejmě je subjektivní hodnocení, tak skutečně asi ty vztahy mezi lidmi byly o něco lepší. Nemluvě o tom, že i třeba obecná míra kriminality byla určitě nižší, protože policie byla mocnější, a tak dál. To znamená tenhle pocit asi není úplně na vodě, ale otázka je, jestli to je úplně dobře a jestli tou daní, kterou bylo žít v socialistickém režimu, za to stojí, to je samozřejmě diskutabilní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Na druhou stranu bylo to období, kdy lidé na sebe vzájemně donášeli. Období, kdy uliční výbory sledovaly, jak se chováte. Nebylo to špatné chování jednoduše jenom skrytější?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak určitě se dělo i tohle, ale já se bojím, že opravdu to naštěstí snad platí napříč politickými režimy a napříč ekonomickým uspořádáním, že valná většina lidí je slušných. To znamená tohle se vždycky týká jenom nějaké části. Neočekávám, že lidé, kteří tehdy dělali tohle, tak že dneska se chovají slušně. To znamená nečekal bych, že tohle je ten markantní rozdíl mezi tehdejší a dnešní společností, jenom se to děje jinak.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ještě jedna věc. Honzu zajímá, zda může dojem, že za socialismu bylo lépe, vycházet z toho, že někteří lidé neumí svobodu využít? Že stále čekají na stát, který se postará, řekne, rozhodne ... a oni, když ho budou

poslouchat, nebudou muset na nic myslet a nic řešit? To možná opět směřujeme k tomu, že život byl jednodušší, než se to může zdát dnes.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

To může. Já si myslím, že dokonce i Miloš Forman svého času v nějakém rozhovoru říkal, že když srovná to, jak to vidí Ameriku, a to, co viděl tady za komunismu, tak že to připomíná ten komunismus nějakou zoo, že ta zvířátka jsou tak jako držena v zajetí, je jim dáno nažrat, ale v uvozovkách nepřijmou tu klec. A že oni teda žijí v té džungli v Americe. Myslím si, že tohle přirovnání je opravdu velice trefné. Prostě je to něco za něco. Když něco obětujete, tak něco za to dostanete. Obětujete svobodu, dostanete za to větší jistoty, včetně ekonomických. Když požadujete tu svobodu, tak typicky to prokazují mnohé studie srovnávací, se s tím spojí nějaké kapitalistické řízení, větší nerovnosti, a tak dál.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Říká sociolog Petr Soukup. Moc děkuju za váš čas, hezký večer.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Děkuju za pozvání, pěkný večer.

Mediálně negramotní žáci

22.10.2019 Mladá fronta DNES str. 05 Z domova
Radka Hrdinová

Dětem chybí schopnost kritického myšlení

Naučit děti, jak rozpoznávat pravdu od lži, se školám příliš nedaří. Učitelů, kteří by to uměli, je málo.

Kdyby měli žáci našich 9. tříd základních škol dostat známku z testu, kterým před časem školní inspekce ověřovala mediální gramotnost, za jedna by neměl ani jeden. A mezi sedmi tisíci středoškoláky – včetně studentů gymnázií – by jedničkářů bylo jen jedno jediné procento.

V průměru se výsledky devátáků, kde 60 procent správných odpovědí znamenalo minimum, ke kterému by je škola měla dovést, „vyšplhaly“ na 43 procent. Studenti 2. ročníku středních škol včetně gymnázií to vytáhli na 50 procent...

Sama Česká školní inspekce upozorňuje, že se zaměřila jen na malý výsek toho, co by mediální výchova měla obsáhnout, totiž na orientaci ve světě médií a na schopnost kriticky číst mediální sdělení. Jenže možná právě proto jsou tyto výsledky ještě více alarmující. Protože konkrétně na tyto dovednosti totiž učitelé podle svých vlastních slov při mediální výchově kladou ve školách největší důraz.

Problém někoho jiného

Mediální výchova se na školách učí povinně, a to jako takzvané průřezové téma. Za ideální situace by se kultivování této klíčové dovednosti, jež má škola podle zadání od státu pěstovat, v nějaké podobě věnoval prakticky celý učitelský sbor a škola by jejich úsilí koordinovala. Jenže v praxi to často vypadá jinak. „Nikde není určena odpovědnost, učitel pak předpokládá, že to bude dělat někdo jiný, a ve finále se mediální výchově pořádně nevěnuje nikdo,“ říká Michal Kaderka, učitel gymnázia Na Zatlance v Praze, který zároveň v tom, jak mediální výchovu učit, vzdělává své kolegy.

Neradostnému stavu nahrává i to, že se mediální výchova na rozdíl od češtiny či matematiky netestuje. Takže někde ani není považována za důležitou. Když se agentura Median v průzkumu zaměřeném na střední školy ptala ředitelů, celá polovina jich odpověděla, že mediální výchově nepřifazují význam.

Jenže výzkumy ukazují, že pro generaci vyrůstající s telefony v ruce to důležité je. Markéta Supa z **Fakulty sociálních věd** se ve Velké Británii podílela na zajímavém výzkumu. Ten porovnával šestnáctileté středoškoláky, kteří ve škole měli samostatný předmět mediální výchova, s těmi, kdo jím neprošli.

„Ti, kdo jím prošli, byli k médiím méně cyničtí. Věřili si v tom, že se v nich dokážou orientovat a vyhledávat, že se mohou lépe rozhodovat, protože jim rozumí. Ti, kdo předmět neměli, opakovali obvyklou rétoriku, že cílem

médií je manipulace, nevyhledávali si zdroje informací, protože to podle nich nemá smysl, cítili se bezbranní,“ říká Supa. Problémem nicméně je, že k tomu, aby se situace u nás zlepšila, chybí vůle. A to nejen na školách. „Ve společnosti je rozšířená představa, že učitel přijde do třídy se dvěma seznamy, seznamem povolených a zakázaných webů,“ podotýká Kaderka s tím, že řada politiků tuto představu přizívuje. Podle Markéty Supa, která má zkušenosti s tím, jak se mediální gramotnost učí jinde, je to tak trochu česká specialita. „U nás byla mediální gramotnost vždy dávana do souvislosti s propagandou,“ říká socioložka. Na západ od nás podle ní souvislost mezi propagandou a výukou na školách dosud tématem nebyla.

Ve výsledku si pak u nás lidé myslí, že mediální výchova má dětem říkat, jak mají myslet. „Přitom je to právě naopak, jde o to dětem ukázat, jak si vytvořit vlastní názor. Bohužel se to tak ale často nechápe,“ říká Markéta Supa.

Jak učit mediální výchovu lépe? Začít by se podle ní mělo už od mateřské školky. „Aby později mohly o médiích mluvit, musí si děti osvojit základní slovník,“ říká Supa. Tvrdí, že krokem kupředu by bylo, kdyby se učitelé více zaměřili na kreativní části toho, čemu říkáme mediální gramotnost, a to právě u malých dětí. „Jak fungují média, to se potřebují učit děti na druhém stupni. Pro mladší děti je důležité mít povědomí o tom, kde média využíváme, pokračovat by měly vlastní tvorbou, na které se naučí zaměřit pozornost na to, kdo jejich výstupy uvidí a jak je bude vnímat,“ vysvětluje Supa. Teprve na to by mělo navázat pěstování schopnosti dívat se na média kriticky, které si většina rodičů i učitelů s mediální výchovou spojuje.

A především: Dokud škola nebude systematicky rozvíjet kritické myšlení ve všech předmětech, hodina mediální výchovy týdně to nezachrání.

Fakta Co všechno patří k mediální gramotnosti * Kritické čtení mediálních sdělení. Například schopnost rozlišovat typy mediálních sdělení (třeba rozdíl mezi reklamou a zprávou, faktem a fikcí), pochopit jejich podstatu i cíl, s jakým byla vytvořena. * Znalost pravidel, jimiž se řídí tvorba různých typů mediálních sdělení, například kritérií, podle nichž zpravodajské redakce postupují při výběru zpráv a jejich uspořádání. * Schopnost „přečíst“ autora, vyvodit z textu jeho názory a postoje. * Znalost toho, jak média fungují a ovlivňují každodenní život, politiku, historickou perspektivu. * Schopnost vytvořit vlastní sdělení pro různá média, od školního časopisu po sociální síť a spolupracovat při jeho tvorbě s ostatními. Zdroj: Česká školní inspekce

ANKETA: Co školy potřebují k tomu, aby dokázaly děti lépe naučit, jak se orientovat v mediálním světě?

Markéta Supa socioložka, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy Sebedůvěru, že samy (zejména vedení a učitelé) jsou schopny v mediálním a digitálním světě žít, pracovat a vzdělávat se. A sebedůvěru, že nejen tuto schopnost, ale i tento pocit umějí předávat dál.

Tomáš Zatloukal ústřední školní inspektor Rozšiřovat okruh učitelů, kteří se tomu budou věnovat ve svých předmětech, a podporovat spolupráci mezi nimi. Zaměřit se na jejich vzdělávání, a to při přípravě na vysoké škole i v té celoživotní.

Radko Sáblik ředitel školy, člen expertní skupiny ministerstva školství Školy potřebují vůli mediální výchovu učit a také učitele, kteří jsou toho schopni. A také vůli vyškrtnout jinou látku, která už není tolik aktuální, a dát mediální výchově prostor.

Petr Nutil žurnalista, zakladatel webu manipulatori. cz Školy by si jednak zasloužily větší podporu ze strany státu, ale především osvícené politiky, kteří považují rozvíjení klíčových schopností pro práci s informacemi za nezbytné.

O autorovi| Radka Hrdinová, reportérka MF DNES

Foto autor| Foto: Shutterstock

Nabarvené ptáče jako audiokniha

22.10.2019 klubknihomolu.cz str. 00

Filmová adaptace Nabarvené ptáče po uvedení na plátna rozvířila vody nejen české kinematografie. Putování šestiletého chlapce během druhé světové války můžete nyní sledovat i v audioknize, kterou namluvili Jiří Köhler a Jan Kačer.

„Nabarvené ptáče se marně snažilo přesvědčit svoje soukmenovce, že je jedním z nich.“

V prvních týdnech druhé světové války, na podzim roku 1939, poslali rodiče svého šestiletého chlapce z jednoho velkého města ve východní Evropě do bezpečí jedné vzdálené vesnice. Za okupace a ve válečném zmatku, kdy docházelo k neustálému přesunu obyvatelstva, rodiče ztratili spojení s člověkem, který jejich dítěti našel prozatímní domov na vsi. Mezitím chlapcova pěstounka zemřela a opuštěné dítě putovalo samo od vesnice k vesnici. Někdy mu lidé poskytli přístřeší, jindy ho odehnali...

Filmová adaptace (režie: Václav Marhoul, 2019) románu vstoupí do českých kin 12. září 2019. V Benátkách získal snímek studentskou cenu UNICEF. Podle poroty bojuje za práva dětí.

Nabarvené ptáče (audiokniha)

Autor: Jerzy Kosinski

Přeložila: Ivana Jílovcová-Fiedlová

Interpreti: Jiří Köhler, Jan Kačer

Vazba: CD

ISBN: 8594169482811

Doporučená cena: 339 Kč

Audioknihu Nabarvené ptáče vydalo nakladatelství OneHotBook. A nezapomeňte si poslechnout ukázkou.

O autorovi

Jerzy Kosinski byl americký autor polského původu ve čtyřiaadvaceti letech emigroval do USA a hned svým prvním románem

Nabarvené ptáče (Argo, 1995, 2011, 2017, 2019) líčícím osud malého židovského chlapce, který sám prožil druhou světovou válku na zaostalém venkově kdesi v prostoru východní Evropy, získal v roce 1965 velký ohlas. Podle románu byl natočen také stejnojmenný film (režie: Václav Marhoul, 2019). Vydal celkem třináct knih, česky jich vyšlo zatím pouze pět. Kromě

Nabarveného ptáčete vyšly ještě prózy

Kroky (Argo, 1996), Schůzka na slepo (Argo, 2005), Kokpit (Dokořán, 2010) a novela Byl jsem při tom (Argo, 1995, 2018; Dokořán 2010), kterou proslavilo i filmové zpracování s Peterem Sellersem v hlavní roli (režie: Hal Ashby, 1979).

O interpretech

Jiří Köhler (*1998) se narodil v Praze, absolvoval střední průmyslovou školu sdělovací techniky a studuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Již od dětství se věnuje dabingu, rozhlasové tvorbě i hudbě a její výuce. Jeho hlasem promlouvají chlapci z mnohých zahraničních seriálů a velkofilmů (

Jak vycvičit draky

– 2014, Jurský park – 2015, Fantastická zvířata a kde je najít – 2016 a další).

Jan Kačer (*1936) je český herec a režisér po Střední škole keramické v Bechyni vystudoval obor režie na pražské DAMU a poté odešel do Divadla Petra Bezruče v Ostravě, kde působil jako režisér i herec a později se i s kolegy stal jedním ze zakládajících členů Činoherního klubu v Praze. Od roku 1976 do 1981 působil souběžně v pražském Divadle E. F. Buriana a mezi léty 1986 až 1990 byl členem souboru Divadla na Vinohradech. Jako režisér působil i na přední scéně v Národním divadle (1990-1997), poté zde účinkoval už výhradně coby herec. Na stříbrném plátně debutoval ve snímku

Probuzení (1959), první hlavní roli ztvárnil v adaptaci Smrt si říká Engelchen

(1963). Filmová a televizní diváci ho znají ze snímků Cesta hlubokým lesem

(1963), Každý den odvahu (1964), Nikdo se nebude smát

(1965), Den sedmý, osmá noc (1969), Údolí včel (1967), Konec agenta W4C prostřednictvím psa pana

Foustky

(1966) či ze seriálů jako Jana Eyrová

(1972) a Rodinná pouta/Velmi křehké vztahy (2004–2007). Režiroval mnoho divadelních her a několik televizních filmů, je také autorem tří vzpomínkových biograficky laděných knih (

Jedu k mámě, 2003; Mírnou oklikou, 2005; K přátelům, 2012).

Zdroj informací: OneHotBook

OneHotBook vydává audioknihy současných světových a českých autorů i moderní literární klasiku a osobitou tvorbu pro děti s kompletní profesionální produkcí zahrnující dramaturgii, režii, hudbu, postprodukci a design. Audiokniha v jejich podání není pouhým převyprávěním knihy, ale interpretačním uměním vzniklým ze spolupráce režisérů s pečlivě vybranými herci; zvukovou adaptací, jejíž náladu podkreslují atmosférické zvuky i ruchy a původní skladby vytvořené na míru daného díla.

Doporučení: Facebook Twitter Email Share Související knihy

Nabarvené ptáče (audiokniha)

Kosinski, Jerzy
OneHotBook, 2019
OBJEDNAT

URL| <http://www.klubknihomolu.cz/158059/nabarvene-ptace-jako-audiokniha/>

Dobře už bylo. Za komunistů, myslí si více než třetina lidí starších 40 let

22.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci

dolejsim

Že bylo před listopadem 1989 lépe než dnes, si myslí 38 procent lidí starších čtyřiceti let. Podle průzkumu NMS Market Research a Post Bellum v dobrém vzpomínají na sociální jistoty i pracovní povinnost a domnívají se také, že lidé byli slušnější. Vlastní revoluci vnímá negativně 17 procent čtyřicátníků (a starších), kladný soud zní od 36 procent z nich.

Výzkumníci oslovili tisíc lidí, mírná většina respondentů byla starší čtyřiceti let, tedy lidí, kterým bylo v době revoluce alespoň deset. Sametovou revoluci hodnotí kladně sice největší část z nich, ale zdaleka ne většina – jen 36 procent jich uvedlo, že změnila jejich život k lepšímu. Jako změnu k horšímu ji vnímá 17 procent respondentů a dalších 46 procent uvádí, že vliv neměla, nebo že ji nesvedou posoudit.

Podle 38 procent oslovených lidí nad čtyřicet let zároveň bylo za minulého režimu lépe, nesouhlasí s tím 45 procent respondentů a zbylí nedokázali odpovědět. Podle Stanislava Radochy z výzkumné agentury se pohled na minulost zásadně liší podle dosaženého vzdělání respondentů – mnohem více než podle místa, kde žijí, nebo například podle pohlaví.

Závěrečná zpráva výzkumu k výročí pádu komunismu (NMS Market Research pro Post Bellum)

7.51 MB

Na dobu komunismu nostalgicky vzpomínají především lidé se základním vzděláním nebo výučním listem, z nichž soudí většina (52 procent), že dříve bylo lépe, z vysokoškolsky vzdělaných lidí s nimi souhlasí pouze 16 procent. „Stav společnosti souvisí s naším vztahem k minulosti. A zdá se mi, že o stavu společnosti rozhoduje víc vzdělání, než kde a jak žijeme,“ dodal ředitel Post Bellum Mikuláš Kroupa.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Jak hodnotíte takzvanou sametovou revoluci?

Zdroj: ČT24

Lidé, kteří vzpomínají na komunismus v dobrém, svůj postoj vysvětlují především tím, že tehdy všichni mohli – a zároveň museli – pracovat. „V zemi, která má suverénně nejnižší nezaměstnanost v Evropské unii a kde je nejvyšší počet volných pracovních míst v porovnání s uchazeči o práci, mi tento argument přijde úsměvný,“ uvedl v úterní Devadesátce ČT24 ekonom Petr Zahradník.

Ti, kteří vzpomínají v dobrém, se také domnívají, že tehdy byla větší sociální jistota. „Klíčovým důvodem je dost častá orientace lidí na nějakou jistotu a jistoty před rokem 1989 byly daleko větší, než dnes,“ uvedl sociolog Petr Soukup z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Část z nich je přesvědčena také o tom, že byli lidé slušnější a ohleduplnější. „Tyto důvody nejsou nic nového, zaznívaly v průzkumech v minulosti,“ upozornil Stanislav Radocha.

Odkaz

Režim zralý na spláchnutí. Před 30 lety musela strana řešit velkou toaletní krizi

Ekonomická situace je dnes lepší. A také můžeme cestovat, shodli se respondenti

Současně ale většina dotázaných (59 procent, z lidí starších 40 let 55 procent) hodnotí současnou ekonomickou situaci státu jako lepší než před rokem 1989 a většině (53 procentům) se také z jejich pohledu zvýšila životní úroveň. Naopak za nižší svoji životní úroveň považuje 24 procent respondentů.

Na současném režimu lidé ze všeho nejvíce oceňují možnost svobodně cestovat, svobodně se vyjadřovat i to, že se nemusí povinně účastnit některých veřejných akcí.

Odkaz

Z iVysílání: Jak se žilo v Československu? Vraťte se s pořadem Retro do let 1945 až 1987

V roce 1989 se většina lidí, které výzkumníci oslovili, revolučních událostí aktivně nezúčastnila. Za přímé účastníky dění se prohlásilo pouze 27 procent z nich. Převážná většina účastníků uvedla, že chodili na demonstrace a nosili trikolóru, necelá polovina (45 procent) se zúčastnila generální stávky a zhruba pětina (22 procent) vylepovala plakáty.

Oslavit letošní kulaté výročí pádu komunismu v Československu se chystá jen čtvrtina lidí, přesně 28 procent. Větší zájem je přitom o oslavy u lidí, kterým je pod čtyřicet. Ti, kteří slavit nebudou, nejčastěji tvrdí, že k tomu nemají důvod, případně že je výročí nezajímá.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Bylo za socialismu lépe?

Zdroj: ČT24

Kde padl komunismus nejdříve? V Československu ne

Otázky v průzkumu směřovaly i k tomu, co lidé v Česku o revoluci v roce 1989 vlastně vědí. Podle Stanislava Radochy nebyly výsledky překvapivé. Za zvláštní nepovažuje, že málokdo ví o tom, že prvním státem sovětského bloku, kde komunismus padl, bylo Polsko, a že si leckdo myslí, že to bylo Československo.

„Na otázku, kdy proběhla sametová revoluce v Československu, dokázaly celé tři čtvrtiny respondentů odpovědět správně, což si myslím, že je poměrně pozitivní zjištění,“ dodal.

Odkaz

Solidarita. Vlna, která prolomila sovětský blok

Na rozdíl od Němců jsme se nevyrovnali s minulostí

Podle šéfredaktorky Magazínu Paměti národa Markéty Bernatt-Reszczyňské výsledek průzkumu potvrzuje, že se Češi ani tři desítky let po pádu totalitního režimu nedokázali vyrovnat se svou minulostí.

„Dostatečně jsme neodsoudili komunistický režim. Nedovedu si představit, že by třeba v Německu někdo diskutoval o tom, že se za nacismu žilo lépe. Dovolím si brutální srovnání, domnívám se, že nacismus a komunismus jsou stejně zvrhlé ideologie. A to, že my se tady bavíme, jestli se žilo lépe, nebo hůře, svědčí o

tom, že za 41 let komunismu se povedlo vnuknout nám myšlenku, že komunismus je skvělý, že to jsou světlé zítřky a kapitalismus je zlý. Nevyrovnali jsme se s minulostí," uvedla v úterní Devadesátce ČT24 Markéta Bernatt-Reszczyńska.

přehrát

video

90' ČT24 Výzkum k 30 rokům od pádu totality

Zdroj: ČT24

A podle ní o tomto faktu svědčí i situace v českém školství. „Z toho, jak funguje české školství třicet let po sametové revoluci a jak se děti neučí o moderních československých dějinách, moc optimismu nevidím," podotkla.

„Vůbec se o té době nediskutuje. V Německu zločiny nacismu jasně pojmenovali, dokázali se k tomu přiznat, ale my tady pořád lavírujeme, že to nebylo tak špatné," dodala s tím, že v Česku chybí instituce a muzeum, které by se dobou socialismu zabývalo.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2956412-dobre-uz-bylo-za-komunistu-mysli-si-vice-nez-tretina-lidi-starsich-40-let>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Kurdové v tuto chvíli bojují doslova o vlastní přežití, říká brněnský expert na Blízký východ Josef Kraus

22.10.2019 brnenskadrba.cz str. 00 Rozhovory

Expert na střední a Blízký východ a zástupce vedoucího katedry politologie na Masarykově univerzitě v Brně. V rozhovoru Josef Kraus prozradil něco málo o svém životě, ale také vyslovil názor experta na tureckou ofenzívu v severní Sýrii.

Brno a jih Moravy mám moc rád. Je to krásné a dynamické město

Co vás vedlo ke studiu politologie?

Poměrně jednoduchý kalkul v posledním ročníku gymnázia – nikdy jsem nebyl na matematiku, fyziku či chemii, naopak mě bavila historie, zeměpis a společenské vědy. Politologie se tak zdála jako dobrá volba kombinující tyto mé zájmy. Nějak jsem v tu dobu neuvažoval, že bych u tohoto oboru měl profesně zůstat, vlastně jsem si to v těch devatenácti letech ani pořádně nedovedl představit. A vida, zadařilo se.

Proč jste se rozhodl zaměřit zrovna na islámské politické myšlení, islámský extrémismus a oblast středního a Blízkého východu?

Mě vždy fascinovala oblastní Blízkého a středního východu. Ještě jako student jsem tam za ušetřené peníze jezdil za čistě turistickými cíli a zkušenostmi. Pak jsem přišel na to, že se mnou nabyté zkušenosti a znalosti dají využít i studijně, výzkumně a profesně. Tento region je hodně zajímavý z bezpečnostního i politologického hlediska. Specifikum představují vztahy mezi jednotlivými státními i nestátními aktéry, na nichž se podepisuje náboženská, etnická, kulturní i jazyková různorodost oblastí. A do toho všeho fenomény jako islámský extremismus, sektářské násilí, terorismus, konflikty o suroviny atd. Prostě je to výzkumně hodně zajímavé a přitažlivé, jakkoli chápu, že pro většinu běžných lidí jsou to spíše oblasti, kterým by se raději pěkně zdaleka vyhnuli.

Proč jste se rozhodl pro studium a práci v Brně, když jste ze severních Čech? Nebyla pro vás lepší Praha?

Logisticky i jinak určitě byla. Ale tehdy i teď bylo pro mě vždy Brno jasnou volbou. Předně Fakulta sociálních studií na Masarykově univerzitě, a to nejen v oblasti bezpečnostních studií a politologie, byla vždy kvalitnější než její konkurenční pražská **Fakulta sociálních věd**. Šel jsem za lepším. Dalším důvodem bylo, že mám Brno a jih Moravy obecně moc rád. Je to krásné a dynamické město, lidé jsou tu super, kvalita života vysoká, všude blízko. Naopak nejsem velkým fanouškem Prahy. Pravidelně do hlavního města jezdívám pracovně i jinak, ale na mě je příliš velké, chaotické, přeplněné a necítím se tam moc příjemně. Vždy se odtamtud těším zpět do Brna, které je teď můj domov.

Vysloužil jsem si satirickou facebookovou stránku

Našel jsem něco ohledně Daniela Landy, že vás v minulosti urazil ve své řeči. Cítil jste se skutečně uražen? Jak to bylo?

Tohle už žije vlastním životem a je to hodně úsměvná záležitost. Vše to začalo tím, že jsem se kdysi pro Lidové noviny vyjadřoval k oněm důležitým afghánským kontaktům Daniela Landy, které tak rád v médiích zmiňoval. Pan Landa, aniž by mě pochopitelně vůbec znal, se jen obecně vyjádřil v DVTV s tím, že ten Josef Kraus neví, co mluví a nerozumí problematice Afghánistánu. To bylo vše a také by u toho zůstalo, kdyby mi druhý den nevolal deník Blesk požadující mé vyjádření k této záležitosti. Tehdy jsem odpověděl něco jako že celá situace je spíš směšná a že se k ní nehodlám vyjadřovat. No a do hodiny visel na Blesk.cz článek s mou fotografií a titulkem, že se cítím uražen a Landovi se vysmívám. A pak už to dostalo úplně jiný směr, protože jsem se logicky stal sám terčem škodolibého posměchu svých kolegů i studentů, vysloužil jsem si satirickou facebookovou stránku, která je do dnes funkční a baví studenty i další mé „fanoušky“ a žije si svým vlastním životem. Sám se tím také velmi bavím, vůči Danielu Landovi necítím žádnou zášť, ani se necítím uražen, je to opravdu jen legrace.

Titulní fotografie již zmiňovaného článku. Autor: Blesk

Kurdové v tuto chvíli bojují doslova o vlastní přežití

Mohl byste říct váš názor na situaci v Rojavě?

Obecně celá ta současná situace kolem Kurdů v Sýrii je z mého hlediska velice nešťastná. Kurdové jsou nešťastný národ, největší národ na světě bez vlastní státnosti, který se historicky stával terčem velké řady represí ze strany těch státních autorit, na jejichž území se Kurdové historicky vyskytují. Ve zkratce, nyní jsme svědky předvídatelné situace, kdy Kurdové byli prospěšní během jejich boji proti tzv. Islámskému státu v Sýrii a Iráku, ale po odeznění této hrozby se k nim jejich spojenci otočí zády a nechají ostatní regionální aktéry, aby si s nimi začali vyřizovat účty. Ostatně turecká politika vůči Kurdům od samého začátku konfliktu v Sýrii byla taková, že Turci dělali maximum pro oslabení kurdských ozbrojených skupin, třeba i podporou arabských extremistů bojujících v či po boku tzv. Islámského státu. Americké vojenské stažení v oblasti tak najednou dalo zelenou Turkům k tomuto intenzivnímu útoku na kurdské pozice a jimi chráněné území v sousedním státě, opět ve spolupráci s nejrůznějšími fanatiky a válečnými zločinci, představující doslova existenční hrozbu této komunity na severu Sýrie.

Co je skutečnou záminkou Turků pro útok v severní Sýrii?

Boj proti terorismu je samozřejmě čistě turecký argument, kterým si ospravedlňují téměř až genocidní chování vůči Kurdům žijícím v zahraničí. Turci jednoduše hájí své národní zájmy a potlačují preventivně kurdské ozbrojené skupiny, u nichž se obávají, že by mohly v budoucnu obrátit zbraně proti nim v rámci nějaké širší regionální kurdské národní emancipace. Zároveň se jim tím daří držet v šachu důležitého regionálního rivala Sýrii, proti němuž do značné míry vystupovali v průběhu celé občanské války od roku 2011 do současnosti. Kurdové v tuto chvíli bojují doslova o vlastní přežití. Jejich sen o jakési kurdské autonomii na syrském území se bortí pod nájezdem tureckých tanků a dělostřelectva. Demokracie je v tomto regionu úplně iluzorní představa, ženská emancipace či ekologie jsou pak tématy hodně vzdálenými aktuálním válečným prioritám obou stran.

Fotky premiérový ženy z turecké riviéry situaci nepomáhají

Myslíte, že demonstrace probíhající po celé Evropě mají nějaký smysl?

Není úplně špatně, že probíhají, protože pomáhají vytvářet tlak na evropské vlády, aby to Turecku nedávaly úplně zadarmo. Věřím, že je důležité projevit nesouhlas s tím, co Turecko aktuálně v Sýrii provádí, že by Evropské státy měly tureckou invazi odsoudit a třeba i přistoupit k nějakým sankčním opatřením. Samozřejmě na průběh konfliktu to bude mít jen malý dopad. Turci na toto nejspíše nebudou brát žádný ohled a pojedou si

dál po své linii. Pouze bitevní pole ukáže, jestli na toto dobrodružství vůbec mají, či je čeká nějaká obdoba amerického Vietnamu či sovětského Afghánistánu.

Fotografie premiérovoy manželky z turecké riviéry na sociální síti. Autor: Monika Babišová

Například demonstrace u nás cílila na vládu ČR. Zmůže s tím vůbec něco?

Není třeba si tu představovat, že síla české diplomacie ve světě je nějak velká. Jsme malá země s omezenými možnostmi, jakýkoli tlak na Turecko z naší strany se této země prakticky nedotkne. Něco zmůžeme pouze ve spolupráci s našimi evropskými spojenci, pokud budeme postupovat všichni svorně a v souladu. Další úroveň tlaku může být i individuální rozhodnutí každého z nás protestovat třeba tím, že vynecháme dovolenou na turecké riviéře a pojedeme raději do Egypta či Tuniska. Rusům se tímto podařilo citelně zasáhnout turecký turistický průmysl a ovlivnit tak vztahy obou zemí. Ale když během probíhajícího konfliktu vidíme na sociálních sítích dovolenkové fotky manželky českého premiéra z turecké riviéry, tak je zřejmé, že nějaký větší český tlak shora na Turecko očekávat nelze.

Ve spojitosti s Rojavou se zmiňuje i NATO. Je něco, co v tomto konfliktu může udělat NATO?

NATO jako takové asi ne, ale členské státy se mohou například rozhodnout přestat vyvážet zbraňové systémy, náhradní díly či munici do Turecka, případně jej vyloučit z některých mezinárodních zbrojních projektů. To by pro Turecko, postavené téměř čistě na západní vojenské technice, znamenalo skutečně značný problém omezující jeho vojenské a bojové schopnosti.

Jinak tuto masu lidí prostě pustí směrem na Západ

Co si myslíte o vyjádření tureckého prezidenta Erdogana o přesunu syrských uprchlíků do bezpečné zóny?

To je argument hodně cílící na domácí publikum. Je třeba si uvědomit, že v Turecku se nachází na tři miliony syrských uprchlíků, což představuje pro Turky značnou ekonomickou i logistickou zátěž. Většina tureckého obyvatelstva se jich prostě chce zbavit. Ospravedlňuje to tak spolu s argumentem o vytvoření nárazníkového bezpečnostního pásma. Je to navíc argument, na který by mohla slyšet i Evropa, zvláště v kontextu tureckých výhrůzek o tom, že jinak tuto masu lidí prostě pustí směrem na Západ, ať se s tím evropské státy poperou, jak chtějí.

Proč se američtí vojáci stahují do Iráku? Znamená to, že Spojené státy politicky vyklízí tuto oblast?

Američané obecně nestáli a nestojí o angažmá v syrském konfliktu. Balancují zde moc Ruska a Íránu, důležitých amerických rivalů, ale nechť se nechají do konfliktu více zatáhnout. Pouze existence a bestialita (nelidské počínání – pozn. autora) takzvaného Islámského státu vedly k tomu, že tlak americké veřejnosti směřující k ozbrojené intervenci a pomstě za americké občany podřezané před kamerami Islámského státu, způsobila časově omezené a přímé americké vojenské angažmá v oblasti. Islámský stát je již minulostí a USA řeší řadu dalších svých problémů v regionu, než aby se chtěly nechat uvrtat do dalšího nevyřešeného konfliktu. Navíc americké prezidentské volby se blíží. Kdyby se měla stát tato válka předmětem politické kampaně, mohlo by to stávající administrativu poškodit.

Nevyvezeme-li my, vyveze někdo jiný

Turecký útok byl dlouho plánovaný a lidem vadí dovoz vojenského materiálu z České republiky. Myslíte, že se vědělo, na co materiál bude použit?

Vývoz zbrojního materiálu je vždy problematickou a kontroverzní záležitostí. Je regulován mezinárodním právem, sankčními režimy OSN či v našem případě i Evropským kodexem o vývozu zbraní. Pokud je vše legální, není důvod nevyvážet, protože nevyvezeme-li my, vyveze někdo jiný, například Belgičani či Francouzi. Nicméně je vidět, že existují jisté linie, které již nelze politickým rozhodnutím pro podporu zbraňového vývozu překračovat. Řada států, a Česká republika mezi ně nyní patří, se rozhodla z důvodu současné situace na turecko-syrském pomezí zastavit vývoz zbraní do Turecka. Je zřejmé, že určité hodnoty jsou výše než pouhý ekonomický zisk, a je to tak v pořádku.

Co může znamenat destabilizace regionu pro Blízký východ?

Vůbec nic pěkného. Celý syrský konflikt znamenal ohromné problémy, které se ze Sýrie začaly přelévat do sousedních zemí, vlnou uprchlíků počínaje, nárůstem islámského extremismu a terorismu konče. Tato turecká ofenziva v podstatě znamená oddálení vyřešení syrské občanské války a postkonfliktní obnovu postiženého území. To není nikdy dobře, protože se tím zadělává na hromadu problémů do budoucna. Hrozí také riziko, že se konflikt rozšíří či někam přelije. Lze očekávat větší zapojení Ruska a Íránu, přímé srážky syrské a turecké

armády, navýšení odbojových aktivit Kurdských skupin na území Turecka a opětovný nárůst etnického a náboženského napětí.

Pro Rusy je výhodnější je likvidovat na syrském území

Z jakého důvodu se v severní Sýrii vojensky angažuje Rusko?

Ruské angažmá v syrské občanské válce obecně je motivováno celou řadou příčin. Jednak se jedná o podporu prakticky jediného stabilního ruského spojence v oblasti – režimu Bašára Asada, prezidenta Sýrie. Dalším důvodem je ve studenoválečnickém kontextu balancování americké moci a vlivu v oblasti. Určitě důležitým důvodem pro přímé vojenské angažmá Ruska byla přítomnost vlastních ruských občanů ve strukturách takzvaného Islámského státu a dalších islámsko-extremistických skupin. Jedná se o především o lidi ze Severního Kavkazu – Čečence, Inguše, Dagestánce a další. Pro Rusy je výhodnější je likvidovat na syrském území než riskovat jejich návrat do vlasti a nárůst bezpečnostních hrozeb na jihu vlastní země. No a konečně aktuální situace dává Rusku silnou pozici jakéhosi moderátora konfliktu, hovoří se o tom, že právě ruská armáda by mohla být jakýmsi garantem fungování onoho nárazníkového pásma. To posiluje ruskou diplomatickou pozici v regionu i vlastní prestiž.

Může střet zájmů Turecka a Ruska narušit prohlubující se spolupráci obou zemí?

Do jisté míry může. Na druhou stranu se již pragmatismus obou v zahraniční politice několikrát projevil. Dovedu si představit, že převládne i nyní a obě strany se nakonec domluví na nějakém modu vivendi (dohoda mezi dvěma státy stvrzena smlouvou - pozn. autora). Jakkoli vždy může do běhu událostí zasáhnout nějaká nečekaná událost, například nechtěné sestřelení ruského letadla tureckou protivzdušnou obranou nebo něco podobného.

Írán je přirozeným tureckým rivalem v oblasti

Co by znamenal střet syrských a tureckých sil na severu Sýrie?

Hodně by záleželo na tom, o jak silný střet by se jednalo. Syrská armáda je hodně vyčerpána dlouhotrvající občanskou válkou, navíc je papírově i reálně výrazně slabší jak armáda Turecká. Nejednalo by se o rovný boj ani ve spolupráci s kurdskými ozbrojenci. To ovšem dává příležitost pro uplatnění jiné taktiky boje. Přímý vojenský střet na bojové linii by byl nahrazen například nějakým asymetrickým způsobem boje – guerillovou taktikou (partyzánský styl boje – pozn. autora), nepřímými vojenskými střety, sporadickým ostřelováním apod.

Jak se k nově vzniklé situaci staví Írán, který se vyjádřil proti vojenském zásahu Turecka a zároveň je jedním z klíčových hráčů regionu?

Íránská pozice je poměrně zajímavá. Írán je přirozeným tureckým rivalem v oblasti. Zároveň dlouhodobým spojencem a podporovatelem syrského prezidenta Bašára Asada. Rovněž velkým nepřítelem tzv. Islámského státu, vůči němuž dokonce podporoval kurdské milice. Na straně druhé ale již jednou Kurdy ve prospěch vlastních zájmů obětoval a podpořil ofenzivu iráckých sil pro dobytí města Kirkúk, klíčového místa irácké/kurdské ekonomiky kvůli velkým nalezištím ropy v jeho blízkosti. Íránský zájem tedy na jednu stranu je oslabování Turecka a posilování Bašára Asada, na stranu druhou ale ze stejných důvodů jak Turecko (na íránském území se rovněž nachází kurdská menšina tvořící zhruba 8 % obyvatelstva Islámské republiky - pozn. autora) nestojí o silné a ozbrojené Kurdy. Írán tak podle všeho bude balancovat a pečlivě si hlídat vlastní národní zájem v regionu.

URL| <https://www.brnskadrba.cz/rozhovory/15598-kurdove-v-tuto-chvili-bojuji-doslova-o-vlastni-preziti-rika-brnskay-expert-na-blizky-vychod-josef-kraus.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
brnskadrba.cz

Vyšetřování na Karlově univerzitě. Sponzorské příspěvky chodí soukromé firmě zaměstnanců

23.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se
Zdislava Pokorná

Zaměstnanci Střediska bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** pořádali na univerzitě odborné přednášky. Příspěvky sponzorů však nechávali posílat na účet stejnojmenné vlastní soukromé společnosti, kterou si založili. Fakulta už celou věc vyšetřuje.

Výzkumné Středisko bezpečnostní politiky Univerzity Karlovy chystá na letošní listopad bezpečnostní konferenci s tématem „Boj o vodu“. Konat se bude v prostorách univerzity a **Fakulta sociálních věd**, pod níž SBP spadá a která je pořadatelem akce, na ni zve na svých stránkách.

Mezi partnery konference patří mimo jiné státní firma Lesy České republiky, jejíž zástupce v programu vystoupí a která podle smlouvy z veřejného registru poslala na akci příspěvek ve výši 50 tisíc korun.

Seznam však zjistil, že peníze od státní společnosti nedostane univerzita, ale poputují na účet soukromé firmy Středisko bezpečnostní politiky s. r. o., kterou založili zaměstnanci ze stejnojmenného výzkumného střediska univerzity.

Podobnou smlouvu s firmou Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. pak podle zjištění Seznamu na zmíněnou akci uzavřel i další státní podnik Vojenské lesy. A Seznam dále zjistil, že už v minulosti takto odešlo například 200 tisíc korun od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. I tato akce byla přitom pořádána v rámci Univerzity Karlovy a s oficiálním logem jejího výzkumného střediska.

Otázku, proč se příjemcem sponzorských příspěvků stala soukromá společnost zaměstnanců univerzity, jejíž název či logo na internetu zveřejněné pozvánce na konferenci o vodě nenajdete, se zatím nepodařilo zodpovědět.

Děláme auditPřípad však začala řešit **Fakulta sociálních věd**.

V první reakci na dotazy Seznamu uvedla, že dělá audit partnerských smluv SPB. A když Seznam poslal fakultě smlouvy, které soukromá firma jejích zaměstnanců s partnery konference uzavřela, už některá zjištění potvrdila.

„V rámci vnitrofacultního auditu se ukázalo, že některé firmy ve skutečnosti za partnerství konference platily přímo společnosti SBP, s. r. o.“ napsal Seznamu mluvčí fakulty Jakub Říman.

Děkanátu fakulty zjištění podle něho potvrdil i jeden ze spolumajitelů firmy SPB s. r. o. Miloš Balabán, jinak také vedoucí univerzitního výzkumného střediska.

„Pan vedoucí SBP IPS FSV Univerzity Karlovy nám to potvrdil v dopise, který byl adresován děkance,“ uvedl mluvčí Říman.

Děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová podle něho považuje zjištění za závažná. „Požádala ředitele Institutu politologických studií pana Jüptnera (v univerzitní struktuře pod něj SBP spadá – pozn. red.), aby ve spolupráci s tajemníkem fakulty vyčísлил, o kolik prostředků fakulta potenciálně přišla,“ uvedl pro Seznam Jakub Říman.

Fakulta podle něho zkoumá, zda tok peněz do soukromé firmy zaměstnanců univerzity neporušuje opatření děkanky č. 37/2018 Provozní a správní režie u grantových projektů a darů **FSV UK**.

Proč Lesy ČR poslaly peníze soukromé firmě?Seznam dále zjišťoval, z jakého titulu mohla soukromá firma zaměstnanců uzavírat smlouvy se společnostmi, které sponzorují akci pořádanou univerzitou.

Z vyjádření mluvčí Lesů České republiky vyplývá, že tato státní společnost považovala firmu SPB s.r.o. za pořadatele zmíněné konference o vodě.

„Jedná se o propagaci Lesů ČR na akci 15. Pražské konference, která se koná 8. listopadu 2019 a kterou pořádá Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. pod Univerzitou Karlovou,“ napsala mluvčí Eva Jouklová.

Pořadatelem akce je však univerzita – její výzkumné středisko SPB – a nikoli soukromá společnost SPB s.r.o. A mluvčí **fakulty sociálních věd**, pod které středisko spadá, vyloučil, že by mezi fakultou a SPB s.r.o. existoval v souvislosti s pořádáním konference nějaký smluvní vztah.

„Můžeme konstatovat, že **Fakulta sociálních věd** UK nikdy neměla uzavřenou jakoukoliv smlouvu se společností Středisko bezpečnostní politiky s.r.o. Z tohoto důvodu tedy ani nemůžeme vědět, jak mohla společnost Středisko bezpečnostní politiky s.r.o. uzavřít smlouvu se společností Lesy ČR,“ napsal Seznamu mluvčí FSV.

Jiné jméno nás nenapadloStředisko bezpečnostní politiky s. r. o. vzniklo podle údajů v obchodním rejstříku v roce 2015 a vlastní ji čtyři zaměstnanci stejnojmenného univerzitního střediska – Mirka Kortusová, Libor Stejskal, Jan Ludvík a Miloš Balabán, který, jak bylo uvedeno výše, stojí v čele univerzitního střediska.

Majitelé SBP s. r. o. tvrdí, že jejich firma byla založena kvůli zakázkám ze soukromého sektoru a nemá s univerzitou a jejími akcemi nic společného. „To je úplně mimo, to vůbec nesouvisí s univerzitou. Jedná se o soukromý projekt,“ uvedl dříve pro Seznam Miloš Balabán.

Na otázku, proč inkasuje tato firma peníze z akce Boj o vodu, přestože organizátorem je podle oficiální pozvánky univerzitní výzkumné středisko, však Seznam odpověď dostal jen částečně.

„V některých případech partneři převedli prostředky SBP, s. r. o. a tyto prostředky byly následně použity pro zajištění organizace konference. Vše se dělo v dobré víře a pro zajištění prestiže a kvality konferencí,“ napsala Seznamu spolumajitelka SBP s. r. o. Mirka Kortusová.

O detailech – například, jak je definován vztah společnosti SPB k univerzitnímu středisku a k pořádání konference, však už mluvit nechtěla – s odvoláním na probíhající vyšetřování, které vede vedení **Fakulty sociálních věd**.

Fakt, že se jejich firma jmenuje stejně jako akademické středisko, ve kterém pracují, vysvětlují její majitelé prostě. „Tenkrát nám to přišlo jako dobrý nápad, protože nás zrovna nenapadl žádný jiný název,“ konstatovala Mirka Kortusová. Podle ní zaměstnanci univerzity se stejnojmennou firmou nejsou ve střetu zájmů, protože neberou zakázky od samotné fakulty ani univerzity.

O vzniku soukromé firmy však podle zjištění Seznamu několik let nevěděl ani ředitel Institutu politologických studií Petr Jüptner.

„Přišel jsem na to během léta a ta informace mě zarazila. Byl jsem ale panem Balabánem ujištěn, že jejich společnost nevyvíjí žádné aktivity, které by souvisely s univerzitou,“ řekl Seznamu.

Pokud podle něj univerzitní audit prokáže, že si společnost přetahovala zakázky pro sebe, bude to fakulta důsledně řešit.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/vysetrovani-na-karlove-univerzite-sponzorske-prispevky-chodi-soukrome-firme-zamestnancu-81437>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Seminář Média a role státu v jejich kontrole

23.10.2019 psp.cz str. 00

V pondělí 21. října 2019 se v Poslanecké sněmovně uskutečnil odborný seminář „Média a role státu v jejich kontrole“, který pořádala členka volebního

výboru poslankyně Barbora Kořanová (ANO). Na semináři se hovořilo např. o současném nastavení mediálních rad a jejich pravomocí, o výši a principu koncesionářských poplatků i o regulaci a deregulaci mediálního trhu u nás. K tématu vystoupil ministr kultury Lubomír Zaorálek a promluvili odborníci na mediální problematiku jako například profesor Jan Jiráček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy nebo docent Aleš Rozehnal z Fakulty právnické Univerzity Karlovy. Zazněly také příspěvky člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Ladislava Jakla nebo poslanců Patrika Nachera (ANO) a Aleše Juchelky (ANO). V odpolední části probíhala panelová diskuze, v níž vystoupili také předsedkyně Rady Českého rozhlasu Hana Dohnálková, předseda Rady České televize Ing. Jan Bednář nebo místopředseda Rady České tiskové kanceláře Petr Žantovský.

„Seminář jsem pořádala se záměrem získat nové informace a pohledy pro svou práci ve volebním výboru Poslanecké sněmovny. Chtěla jsem pozvat zástupce napříč názorovým spektrem a dát tak průnik co největší diskuzi mezi odborníky, politiky a lidmi z mediálních rad. Seminář byl zaměřen na mediální prostředí jako celek, měl tedy pojmut jak problematiku veřejnoprávních, tak soukromých médií,“ shrnula seminář ve svém hodnocení Barbora Kořanová.

URL| <http://www.psp.cz/sqw/cms.sqw?z=13286>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[psp.cz](https://www.psp.cz)

Barbora Kořanová: Seminář jsem pořádala se záměrem získat nové informace a pohledy pro svou práci ve volebním výboru

23.10.2019 ceskamedia.cz str. 00

Jan Mrzena

V pondělí proběhl v Poslanecké sněmovně odborný seminář „Média a role státu v jejich kontrole“. Zorganizoval a moderoval ho člen Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Vadim Petrov, pořádala ho členka volebního

výboru Barbora Kořanová (ANO) a hned v úvodu vystoupil ministr kultury Lubomír Zaorálek (ČSSD). Na dotaz Českých médií „Můžete mi, prosím, poslat informaci, co na semináři pan ministr účastníkům řekl? Měl seminář dopad do legislativních záměrů ministerstva kultury v tomto volebním období?“ odpověděla Petra Hrušová z tiskové oddělení kanceláře ministra: „Ze semináře, včetně vystoupení řečníků, by měl být v PS k dispozici záznam.“

Na semináři promluvili dále odborníci na mediální problematiku jako například profesor Jan Jiráček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy nebo docent Aleš Rozehnal z Fakulty právnické Univerzity Karlovy. Zazněly také příspěvky člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Ladislava Jakla nebo poslanců Patrika Nachera (ANO) a Aleše Juchelky (ANO). V odpolední části probíhala panelová diskuze, v níž vystoupili také předsedkyně Rady Českého rozhlasu Hana Dohnálková, předseda Rady České televize Ing. Jan Bednář nebo místopředseda Rady České tiskové kanceláře Petr Žantovský.

Podle tiskové zprávy, kterou obdržela Česká média od asistenta Barbory Kořanové, se na semináři „hovořilo např. o současném nastavení mediálních rad a jejich pravomocí, o výši a principu koncesionářských poplatků, ale i o regulaci a deregulaci mediálního trhu u nás.“

Podle zprávy (pozvánky na seminář) na webu Poslanecké sněmovny po skončení semináře paní poslankyně chtěla „představit závěry, které si ze semináře pro svou další práci odnáší, nastíní své případné záměry v oblasti mediálního práva v ČR a v oblasti kontroly veřejnoprávních médií“. Ambiciózní záměr ve vyjádření pro Česká média shrnula Barbora Kořanová takto: „Seminář jsem pořádala se záměrem získat nové informace a pohledy pro svou práci ve Volebním výboru Poslanecké sněmovny. Chtěla jsem pozvat zástupce napříč názorovým spektrem a dát tak průnik co největší diskuzi mezi odborníky, politiky a lidmi z mediálních rad. Seminář byl zaměřen na mediální prostředí jako celek, měl tedy pojmut jak problematiku veřejnoprávních, tak soukromých médií.“

Seminář proběhl a co dál? Nevím, jestli je možné považovat tuto akci za výkop k diskusi, která povede k řešení problémů nahromaděných v mediální oblasti. Odborníci a zástupci mediálních rad zopakovali vše podstatné. Ale hned vyvstaly tradiční otázky – zavnímali to zákonodárci?

Interpretace toho, co řekl ministr kultury, se omezila pouze na aktuální situaci v Poslanecké sněmovně. Tedy na projednávání výročních zpráv České televize a názor Lubomíra Zaorálka, proč poslanci oddalují hlasování o nich. Vyjádření ministerstva kultury ke konkrétním legislativním záměrům bylo vyhybavé. Pragmatický postoj – programové prohlášení vlády tuto oblast nechává na vedlejší koleji.

Poslanci Aleš Juchelka a Patrik Nacher se v médiích pohybují dlouho, předpokládám, že o tom, co je potřeba řešit, vědí. Barbora Kořanová sice žádné „případné záměry v oblasti mediálního práva v ČR a v oblasti kontroly veřejnoprávních médií“ nezveřejnila, ale díky semináři určitě vhléd získala. To máme tři poslance největší politické frakce z volebního výboru. Výbor má celkem osmnáct členů, ve sněmovně je devět politických stran a hnutí.

V tomto volebním období se dočkáme asi „už jen“ jednání o technické novele zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Bude ovšem hektické – automaticky se při tom otevřou otázky regulace klasických a nových médií. Znění novely bude zásadně ovlivněno konkrétním časem, kdy bude o ní sněmovna hlasovat – volby jsou u nás v roce 2020 i v roce 2021 a potřeby volebních kampaní jsou neúprosné. Nejde o dobrá řešení, ale o volební výsledek.

Takže jak využít druhou půlku existence současné sněmovny? Snad tedy diskusemi o tom, co by mohla udělat ta sněmovna příští. Další veřejné debaty a semináře by mohly vstřípnit politickým stranám, že mediální legislativa něco potřebuje a že samo to z nebe nepadne. Mediální hráči však musí vyvinout tlak, a to společně.

URL| <http://ceskamedia.cz/clanek/198733/barbora-kořanova-seminar-jsem-poradala-se-zamerem-ziskat-nove-informace-a-pohledy-pro-svou-praci-ve-volebnim-vyboru>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskamedia.cz

Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce

24.10.2019 ČRo - plus.cz str. 00 Společnost

Anna Duchková

„Rozdíl mezi vládou práva a vládou většiny je obrovský,“ říká soudce Josef Baxa, jeden z účastníků čtvrté debaty na půdě **Fakulty sociálních věd** v Praze. Vysvětluje tak skutečnost, že jen necelá polovina české veřejnosti považuje demokracii za nejlepší způsob vlády. Jak se vytváří vztah občanů ke státu? Co se ještě musíme o demokracii učit? A proč vyhrát volby není to nejtěžší?

URL| <http://plus.rozhlas.cz/rozdeleni-svobodou-debata-na-tema-neduvera-lidi-v-demokracii-a-instituce-8095566>

Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce

24.10.2019 ČRo - radiozurnal.cz str. 00 Společnost
Anna Duchková

„Rozdíl mezi vládou práva a vládou většiny je obrovský,“ říká soudce Josef Baxa, jeden z účastníků čtvrté debaty na půdě **Fakulty sociálních věd** v Praze. Vysvětluje tak skutečnost, že jen necelá polovina české veřejnosti považuje demokracii za nejlepší způsob vlády. Jak se vytváří vztah občanů ke státu? Co se ještě musíme o demokracii učit? A proč vyhrát volby není to nejtěžší?

Naladte si Radiožurnál také v úterý 29. 10. 2019 po 17. hodině, kdy bude Jan Pokorný zpovídat své hosty v Brně na čtvrté debatě k projektu Rozdělení svobodou, tentokrát na téma vzdělávání.

URL| <http://radiozurnal.rozhlas.cz/rozdeleni-svobodou-debata-na-tema-neduvera-lidi-v-demokracii-a-instituce-8095534>

VIDEO: Pravidla a řád jsou druhou stranou svobody, řekl Baxa v debatě k projektu Rozdělení svobodou

24.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
Dominika Kubištová

Třetí ze série debat k projektu Rozdělení svobodou se konala na **Fakultě sociálních věd** v Praze. Hosté debatovali o významu demokracie. Tématem byla důvěra a nedůvěra v demokracii a její instituce. Hosty byli ekonomka Hana Lipovská, právnička Hana Marvanová, předseda spolku Milion chviliek Mikuláš Minář, sociolog Martin Buchtík a bývalý předseda Nejvyššího správního soudu Josef Baxa.

Podle unikátního průzkumu pro Český rozhlas by skoro polovině dotázaných nevadila autoritativní osobnost v čele státu. Může být příštím českým premiérem nebo prezidentem politik srovnatelný s Viktorem Orbánem nebo Vladimírem Putinem?

Podle hostů debaty je ale důležité v tomto ohledu rozlišovat mezi autoritou a autoritářstvím. Většina se podle nich kloní k první variantě.

„Možná jsme jen dospěli a vnímáme, že demokracie potřebuje i řád,“ řekla Lipovská. Souhlasně se vyjádřil i Baxa. „Pravidla a řád jsou druhou stranou svobody,“ řekl.

Podle Mináře není takový výsledek nutně negativní. „Je v pořádku, že společnost chce někoho, kdo ji povede,“ přidal. Diskutující se ale také shodli také na tom, že silný lídr nesmí ohýbat pravidla.

Jen necelá polovina dotázaných navíc považuje demokracii za nejlepší způsob vlády. Není to za třicet let demokracie málo?

„Transformace pořád neskončila. Instituce nefungují, jak by měly a lidé je nevnímají, že jsou tady pro ně,“ řekl Baxa. Podle něj jde o dlouhodobý obrázek v zemi. „Je to trend posledních 100 let. Několik generací má zkušenost s tím, že se neidentifikují se státem, byl to pro ně nástroj útlaku,“ dodal.

Podle výzkum to také vypadá, že máme rádi demokracii, ale nevěříme politickým stranám. Jaké je pro to vysvětlení?

„Podíl na tom mají i sami politici. Strany se naučily jen boj a nejsou ochotné spolupracovat. Pokud něco prosadíte těsnou většinou, až bude opozice u moci, zruší to. Nejlepší rozhodnutí jsou ta, na kterých se shodnou všichni,“ řekla ke vnímání politických stran Marvanová, která v politice sama působí.

Český rozhlas připravil k 30. výročí sametové revoluce unikátní průzkum s názvem Rozdělení svobodou. Ten zmapoval šest základních tříd, do kterých je česká společnost rozdělená. Zároveň upozornil na konkrétní problémy lidí v těchto třídách. A právě na ty se zaměřuje druhá fáze projektu.

Radiožurnál a Český rozhlas Plus připravily sérii pěti debat, ve kterých s experty jednotlivých politických stran, které mají své poslanecké kluby ve sněmovně, navrhne, jak tyto problémy systémově řešit.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/demokracie-prezident-rozdeleni-svobodou-debata-josef-baxa-martin-buchtik-hana_1910241701_dok

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Téměř polovině z nás by nevadilo, kdyby v čele státu stála autoritativní osobnost

24.10.2019 ČRo Radiožurnál str. 03 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Téměř polovině z nás by nevadilo, kdyby v čele státu stála autoritativní osobnost. Ukazuje to průzkum, který si zadal Český rozhlas v rámci projektu Rozdělení svobodou. Vážíme si demokracie a jejich institucí nebo toužíme po vládě silné ruky? Pokud vás zajímají odpovědi na tyto otázky poslouchejte dnes po sedmnácté hodině na Radiožurnálu nebo na Českém rozhlase Plus veřejnou debatu Jana Pokorného z pražské **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. U telefonu je jeden z autorů výzkumu také jeden z účastníků dnešní debaty ředitel společnosti STEM Martin Buchtík, dobrý den.

Martin BUCHTÍK, ředitel agentury STEM

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Když se vrátíme ke zmíněnému průzkumu a pozastavíme se zjištění, že téměř polovině z nás by nevadil v čele státu autoritativní osobnost, jakým způsobem jste se ptali, jak jste to zjišťovali? Chápali tázaní, co to je autoritativní osobnost?

Martin BUCHTÍK, ředitel agentury STEM

Tak tady to slovo autoritativní je obecně známé v populaci, takže to velmi pravděpodobně většina z nich chápala ani nic složitého. Otázka je, co si pod tím představují. Část lidí si určitě bude představovat někoho jako silného vůdce ve smyslu rozhodnosti a uchopení toho rozhodování do vlastních rukou, ale třeba liberálně smýšlející

voliči pod autoritou v ojedinělých případech teda spíše vidí spíš nějakou charismatickou osobnost, která jde ostatním lidem příkladem. Obecně v české populaci to volání po nich jako charismatických vůdcích nebo silných lídrech, který je. Mluví o tom, že v politice chybí takzvaný leadership ta schopnost vést lidi ale jednotlivé skupiny před společností si je představují dost rozdílně.

Vladimír KROC, moderátor

Ve prospěch vlády silné ruky se vyslovovali spíše muži než ženy. Čím si to vysvětlit? Čeští muži jsou pod daň nižší než ženy?

Martin BUCHTÍK, ředitel agentury STEM

Ty důvody jsou 2. Vlastně to vyplývá z toho, že muži se obecně častěji zajímají o politické dění o politiku nebo to alespoň deklarují a potom také zastávají tím pádem o něco v průměru, o něco silnější názory nebo rozhodnější názory, protože prostě je to předmětem jejich každodenních hovorů častěji. Už žen jsou obecně tedy ty politické věci v jejich hodnocení smířlivější a nejde jenom právě o tuhle otázku, ale i o další rozměry politického dění.

Vladimír KROC, moderátor

Je necelá polovina dotázaných souhlasilo s tím, že demokracie je nejlepší způsob vládnutí, proč dotázaní demokracii tak málo důvěřují?

Martin BUCHTÍK, ředitel agentury STEM

Je to dané tím, že část populace a je to víc než 20 % si myslí, že pro lidi jako oni je úplně jedno, v jakém systému žijí, nebo to vůbec nedokážou posoudit, jestli demokracie je pro ně dobrá nebo není dobrá. Samozřejmě čím o nižší třídu jde, tím méně ti lidé dokáží čerpat, dokáží vůbec vidět výhody demokratického procesu a zároveň je tam taková určitá nostalgie po sociálních jistotách, které jsou spojeny se socialistickým režimem s tím reálným socialismem, který tady byl před rokem 89. Část respondentů taky připouští, že v některých ohledech je někdy možné, že autoritativní způsob vládnutí je výhodnější než demokracie a u části to bude jejich taková jako obecná deklarace, u části to bude spojené s tím, že jsou nějaké okamžiky, kde je potřeba rychle rozhodovat o tom příběhu je to třeba rozhodování Edvarda Beneše po druhé světové válce, když to jakoby zjednodušíme, uvedeme jeden konkrétní příklad.

Vladimír KROC, moderátor

Tolik Martin Buchtík. Děkuju, na shledanou.

Martin BUCHTÍK, ředitel agentury STEM

Na slyšenou.

Vladimír KROC, moderátor

Dnešní debaty se účastní také bývalý předseda Nejvyššího správního soudu Josef Baxa. Kromě jiných také ekonomka z Masarykovy univerzity Hana Lipovská advokátka pražská zastupitelka Hana Kordová Marvanová. Uslyšíte po sedmnácté hodině.

Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce - kopie

24.10.2019 rozhlas.cz str. 00

autoři: Jan Pokorný, Anna Duchková / zdroj: Český rozhlas

„Rozdíl mezi vládou práva a vládou většiny je obrovský,“ říká soudce Josef Baxa, jeden z účastníků čtvrté debaty na půdě **Fakulty sociálních věd** v Praze. Vysvětluje tak skutečnost, že jen necelá polovina české

veřejnosti považuje demokracii za nejlepší způsob vlády. Jak se vytváří vztah občanů ke státu? Co se ještě musíme o demokracii učit? A proč vyhrát volby není to nejtěžší? Rozdělení svobodou: debata na téma nedůvěra v demokracii a instituce? Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce - kopie <https://plus.rozhlas.cz/rozdeleni-svobodou-debata-na-tema-neduvera-lidi-v-demokracii-a-institute-kopie-8095566#player=onSdílet> na sociálních sítích Vložit audio na svůj webif (typeof(window.jScriptOutputted)=="undefined")(var jScriptOutputted=true;var jScript=document.createElement("script");jScript.type="text/javascript";jScript.src="https://plus.rozhlas.cz/site/s/all/libraries/responsive-external-embeds/cro_responsiveexternalembds.min.js";jScript.onload=function()();document.head.appendChild(jScript);) ? Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce - kopie <https://plus.rozhlas.cz/rozdeleni-svobodou-debata-na-tema-neduvera-lidi-v-demokracii-a-institute-kopie-8095566#player=onSdílet> na sociálních sítích Vložit audio na svůj webif (typeof(window.jScriptOutputted)=="undefined")(var jScriptOutputted=true;var jScript=document.createElement("script");jScript.type="text/javascript";jScript.src="https://plus.rozhlas.cz/site/s/all/libraries/responsive-external-embeds/cro_responsiveexternalembds.min.js";jScript.onload=function()();document.head.appendChild(jScript);) ? Rozdělení svobodou: Debata na téma nedůvěra lidí v demokracii a instituce - kopie <https://plus.rozhlas.cz/rozdeleni-svobodou-debata-na-tema-neduvera-lidi-v-demokracii-a-institute-kopie-8095566#player=onSdílet> na sociálních sítích Vložit audio na svůj webif (typeof(window.jScriptOutputted)=="undefined")(var jScriptOutputted=true;var jScript=document.createElement("script");jScript.type="text/javascript";jScript.src="https://plus.rozhlas.cz/site/s/all/libraries/responsive-external-embeds/cro_responsiveexternalembds.min.js";jScript.onload=function()();document.head.appendChild(jScript);)

Hosty Jana Pokorného v debatě v Praze byli:

Josef Baxa, bývalý předseda Nejvyššího správního soudu;

Hana Lipovská, ekonomka;

Hana Marvanová, právnička a bývalá poslankyně;

Mikuláš Minář, předseda spolku Milion chviliek;

Martin Buchtík, sociolog, ředitel STEM.

Naladte si Radiožurnál také v úterý 29. 10. 2019 po 17. hodině, kdy bude Jan Pokorný zpovídat své hosty v brně na čtvrté debatě k projektu Rozdělení svobodou, tentokrát na téma vzdělávání.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/rozdeleni-svobodou-debata-na-tema-neduvera-lidi-v-demokracii-a-institute-kopie-8095566>

Bud' budete dělat redaktora ČT, nebo politiku, upozorňuje Zaorálek

24.10.2019 mediarcz str. 00 Články

Jakub Jetmar

Poslanci by s Českou televizí měli "udeřit, kde problém leží", ne kritizovat její hospodaření, což je zástupná debata. Ve sněmovně to na pondělním semináři o médiích a roli státu v jejich kontrole řekl ministr kultury Lubomír Zaorálek (ČSSD), tři dny před dalším projednáváním výročních zpráv ČT za rok 2016. "Za tou debatou se skrývá něco jiného. Nejde o hospodaření televize. Ona se stává nástrojem jiné debaty, která je skryta a která by se měla odehrát a která by měla být vedena otevřeně," předeslal Zaorálek.

"Skutečný problém České televize spočívá v tom, že pokud máme takovou instituci, je důležité, aby ti, kteří v ní působí, v pořadech - většinou je to publicistika nebo zpravodajství - nebyli nositeli očividných politických postojů. To, co se asi stává poslancům, kteří tady debatují, je, že když přijdou do televize, mají pocit, že dotyčný má předem vytvořený politický názor, který v debatě s nimi prosazuje."

Mnoho poslanců má podle Zaorálka pocit, že jsou pro redaktory ČT "předem odepsaní" a že se k nim televize nechová férově. Moderátoři zpravodajství a hlavně publicistiky by měli podle ministra kultury "zachovávat

základní neutralitu vůči politickým postojům, které se tam prezentují". "To se v televizi skutečně nedaří," míní Lubomír Zaorálek. "Člověk si musí rozmyslet - buď bude dělat redaktora České televize, anebo bude dělat politiku," je přesvědčen ministr za ČSSD.

"Pokud bude dělat redaktora veřejnoprávní instituce, politické názory si nechá pro sebe nebo je nebude deklarovat. A bude respektovat, že televize je fórum, kam musí názory pustit. Neznamená to, že musí být bez základních hranic, nemusí souhlasit s názory, které propagují násilí a podobně. Nejde o absolutní neutralitu, ale o neutralitu vůči škále politických postojů, které se v zemi prezentují."

"To není jednoduché se naučit, ale myslím, že to je to, co zatím vadí. Tématem není televize jako celek a možná ani problémy s hospodařením, ale spíš tohle, to, co se odehrává v oblasti zpravodajství a publicistiky a kde vzniká pocit, jak jsem o tom s řadou poslanců mluvil, že základní korektnost vůči jiným politickým názorům jim v pořadech chybí."

Ministr kultury soudí, že by měla představa zákonodárců otevřeně zaznít. "Přesně není definováno, co očekáváme. Na straně politiků je, aby se v debatách, které tady vedeme, řeklo, jaká je naše představa toho, co by se mělo respektovat vůči nám politikům, našim názorům. A televize by byla vytvářením prostoru pro názory," představuje si Zaorálek. Doplnil vlastní zkušenost, je přesvědčen, že takto nemohl v televizi vyložit, proč se rozhodl jet jako politik do Severní Koreje. Upozornil, že jako politik s mandátem od veřejnosti má právo na vlastní rozhodnutí a Česká televize by mu měla umožnit jeho rozhodnutí vysvětlit.

"Úroveň české veřejnoprávní televize je výrazně vyšší, než co vidím v Polsku nebo v Maďarsku. Proto mám pocit, že tady je něco, co bychom měli kultivovat a o čem bychom měli vést veřejnou debatu, abychom to, co tu máme v kondici lepší než v ostatních postkomunistických zemích, udrželi a začali odstraňovat to, co je zdrojem určité tenze a nespokojenosti, která evidentně ve sněmovně u řady poslanců existuje," uzavřel.

"Absence mediální politiky je zřejmá"

„Jestli to nebude pojmenované, žádnou slušnou mediální politiku neuděláme,“ zakončil svůj nepřipravený projev Zaorálek, který nepřímo navázal na slovo profesora Jana Jiráka z Katedry mediálních studií na **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podle profesora Jiráka v Česku úplně chybí koncepční mediální politika státu. „Podíváme-li se zpětně na jednotlivé zásahy státu a legislativy do chodu médií, do ekologie mediálního systému, jedná se vesměs o nahodilé, někdy dokonce personálně motivované revanše, naschvály, pnutí. Nikoliv o prosazování dlouhodobé koncepce a strategie, která by třeba byla založená na cílené podpoře různorodosti či plurality mediálního obsahu,“ míní médiolog.

"Absence koncepční mediální politiky je zřejmá," podtrhnul Jan Jirák. "Obecně vzato trpíme tím, že politická sféra nedokázala dostatečně zřetelně vnímat média jako kulturní statek, jako politický faktor, jako společenskou instituci, to vše najednou."

Kriticky vzhledem k politice státu mluvil i mediální analytik Filip Rožánek, toho času šéfredaktor webu Digizone. Zákonodárci podle něho postrádají komplexnější chápání nových médií. „Pouze čekáme, co přijde z Evropy. Neexistuje tady žádná vlastní strategie. To zadělává na problémy. Když nemáte jasnou linku a pravidla, každý si to vysvětlí po svém a způsobí to víc potíží než užítku,“ řekl Rožánek.

S rozdílnou kritikou přišel mediální matador Michel Fleischmann, který od listopadu začíná novou éru jako český velvyslanec v Paříži. Podle dlouholetého šéfa rádiové skupiny Active (dřív Lagardere) je regulace obsahu vysílání v digitální době přežitým konceptem. Lidé budou uzavírat s médií smluvní vztahy typu předplatného a stát by měl vydavatelům důvěřovat.

Jako poslední záchvěv státní touhy po dohledu na vysílání Fleischmann vnímá tlak na vznik systému pozemního digitálního vysílání. Ten navíc už dnes považuje za zastaralý. „DAB jde přes vysílače, které jsou spjaté s licencováním. Někdo musí licencovat - rada, tedy reprezentovat státu. Je to poslední možnost státu, jak mít dohled nad vysíláním. V onlinu na něj nemají dosah,“ řekl Fleischmann, podle něhož Česku chybí kromě důvěry silný novinářský syndikát.

Právě „absenci autoregulačních mechanismů mezi novináři“ označil za „největší bolest současné scény“ také Josef Šlerka, výkonný ředitel Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky a vedoucí Studií nových médií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. „Když chybí autoregulace, někdo to chce suplovat zákony,“ předesťel.

Současnou podobu zákonů, zejména pojmy „objektivita“ a „vyváženost“, kritizoval mediální analytik Milan Šmíd, který píše zejména na svůj blog Louč. „Objektivita je právnicky neuchopitelná a bez normativního výklad lze jen velmi těžko přezkoumat,“ vysvětloval Šmíd, podle kterého jsou zákony o rozhlasovém a televizním vysílání „relikty doby analogové se třemi televizními programy“.

Sám by rád viděl model, v němž „médiá respektují pouze právní normy trestního a občanského zákoníku a ve kterém funguje maximálně samoregulace“. Regulátor spravující společný statek frekvencí kmitočtového spektra by měl dohlížet pouze nad férovou hospodářskou soutěží.

Obsahová regulace by se měla podle Šmída týkat pouze veřejnoprávních médií. „Nikoliv ale jako objektivita a vyváženost, ale jako věcná přesnost a nestrannost, jako je tomu ve Velké Británii. Tyto kategorie se dají přinejmenším líp přezkoumat.“

Seminář inicioval čerstvý člen Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Vadim Petrov (zvolen za ANO) a zaštila ho poslankyně Barbora Kořánová (ANO), která je jako členka volebního výboru zpravodajkou výroční zprávy o hospodaření ČT za rok 2016.

Poslanci by o ní měli hlasovat ve čtvrtek. Minulý týden jednání po několikáté přerušili. Sama bude hlasovat pro schválení zpráv. To na semináři prohlásil také Aleš Juchelka, další člen volebního výboru za ANO, podle kterého se sice „profesionalita ve veřejnoprávních médiích vytrácí na úkor aktivismu“, profesionalita ale stále převažuje.

URL| <https://www.mediary.cz/bud-budete-delat-redaktora-ct-nebo-politiku-upozornuje-zaoralek/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[mediary.cz](https://www.mediary.cz)

Bud' budete dělat redaktora ČT, nebo politiku, dává na výběr Zaorálek

24.10.2019 [mediary.cz](https://www.mediary.cz) str. 00

News Media

Ministr kultury volá po neutralitě vůči škále politických postojů, které se v zemi prezentují. Redaktoři České televize podle něj nemohou být „nositeli očividných politických postojů“.

Poslanci by s Českou televizí měli „udeřit, kde problém leží“, ne kritizovat její hospodaření, což je zástupná debata. Ve sněmovně to na pondělním semináři o médiích a roli státu v jejich kontrole řekl ministr kultury Lubomír Zaorálek (ČSSD), tři dny před dalším projednáváním výročních zpráv ČT za rok 2016. „Za tou debatou se skrývá něco jiného. Nejde o hospodaření televize. Ona se stává nástrojem jiné debaty, která je skryta a která by se měla odehrát a která by měla být vedena otevřeně,“ předeslal Zaorálek.

„Skutečný problém České televize spočívá v tom, že pokud máme takovouto instituci, je důležité, aby ti, kteří v ní působí, v pořadech - většinou je to publicistika nebo zpravodajství - nebyli nositeli očividných politických postojů. To, co se asi stává poslancům, kteří tady debatují, je, že když přijdou do televize, mají pocit, že dotyčný má předem vytvořený politický názor, který v debatě s nimi prosazuje.“

Mnoho poslanců má podle Zaorálka pocit, že jsou pro redaktory ČT „předem odepsaní“ a že se k nim televize nechová férově. Moderátoři zpravodajství a hlavně publicistky by měli podle ministra kultury „zachovávat základní neutralitu vůči politickým postojům, které se tam prezentují“. „To se v televizi skutečně nedaří,“ míní Lubomír Zaorálek. „Člověk si musí rozmyslet - buď bude dělat redaktora České televize, anebo bude dělat politiku,“ je přesvědčen ministr za ČSSD.

„Pokud bude dělat redaktora veřejnoprávní instituce, politické názory si nechá pro sebe nebo je nebude deklarovat. A bude respektovat, že televize je fórum, kam musí názory pustit. Neznamená to, že musí být bez

základních hranic, nemusí souhlasit s názory, které propagují násilí a podobně. Nejde o absolutní neutralitu, ale o neutralitu vůči škále politických postojů, které se v zemi prezentují.“

„To není jednoduché se naučit, ale myslím, že to je to, co zatím vadí. Tématem není televize jako celek a možná ani problémy s hospodařením, ale spíš tohle, to, co se odehrává v oblasti zpravodajství a publicistiky a kde vzniká pocit, jak jsem o tom s řadou poslanců mluvil, že základní korektnost vůči jiným politickým názorům jim v pořadech chybí.“

Ministr kultury soudí, že by měla představa zákonodárců otevřeně zaznít. „Přesně není definováno, co očekáváme. Na straně politiků je, aby se v debatách, které tady vedeme, řeklo, jaká je naše představa toho, co by se mělo respektovat vůči nám politikům, našim názorům. A televize by byla vytvářením prostoru pro názory,“ představuje si Zaorálek.

„Úroveň české veřejnoprávní televize je výrazně vyšší, než co vidím v Polsku nebo v Maďarsku. Proto mám pocit, že tady je něco, co bychom měli kultivovat a o čem bychom měli vést veřejnou debatu, abychom to, co tu máme v kondici lepší než v ostatních postkomunistických zemích, udrželi a začali odstraňovat to, co je zdrojem určité tenze a nespokojenosti, která evidentně ve sněmovně u řady poslanců existuje,“ uzavřel.

„Jestli to nebude pojmenované, žádnou slušnou mediální politiku neuděláme,“ zakončil svůj nepřipravený projev Zaorálek, který nepřímo navázal na slovo profesora Jana Jiráka z Katedry mediálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle profesora Jiráka úplně chybí koncepční mediální politika státu. „Když se podíváme do zásahy státu do ekologie médií, jedná se o nahodilé, často osobně motivované revanše. Nejde o cílenou podporu,“ míní médiolog.

Kriticky vzhledem k politice státu mluvil i mediální analytik Filip Rožánek, toho času šéfredaktor webu Digizone. Zákonodárci podle něho postrádají komplexnější chápání nových médií. „Pouze čekáme, co přijde z Evropy. Neexistuje tady žádná vlastní strategie. To zadělává na problémy. Když nemáte jasnou linku a pravidla, každý si to vysvětlí po svém a způsobí to víc potíží než užítku,“ řekl Rožánek.

S rozdílnou kritikou přišel mediální matador Michel Fleischmann, který od listopadu začíná novou éru jako český velvyslanec v Paříži. Podle dlouholetého šéfa rádiové skupiny Active (dřív Lagardere) je regulace obsahu vysílání v digitální době přežitým konceptem. Lidé budou uzavírat s médií smluvní vztahy typu předplatného a stát by měl vydavatelům důvěřovat.

Jako poslední záchvěv státní touhy po dohledu na vysílání Fleischmann vnímá tlak na vznik systému pozemního digitálního vysílání. Ten navíc už dnes považuje za zastaralý. „DAB jde přes vysílače, které jsou spjaté s licencováním. Někdo musí licencovat - rada, tedy reprezentovat státu. Je to poslední možnost státu, jak mít dohled nad vysíláním. V onlinu na něj nemají dosah,“ řekl Fleischmann, podle něhož Česku chybí kromě důvěry silný novinářský syndikát.

Právě „absenci autoregulačních mechanismů mezi novináři“ označil za „největší bolest současné scény“ také Josef Šlerka, výkonný ředitel Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky a vedoucí Studií nových médií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. „Když chybí autoregulace, někdo to chce suplovat zákony,“ předestřel.

Současnou podobu zákonů, zejména pojmy „objektivita“ a „vyváženost“, kritizoval mediální analytik Milan Šmíd, který píše zejména na svůj blog Louč. „Objektivita je právnicky neuchopitelná a bez normativního výkladu lze jen velmi těžko přezkoumat,“ vysvětloval Šmíd, podle kterého jsou zákony o rozhlasovém a televizním vysílání „reliktu doby analogové se třemi televizními programy“.

Sám by rád viděl model, v němž „médiá respektují pouze právní normy trestního a občanského zákoníku a ve kterém funguje maximálně samoregulace“. Regulátor spravující společný statek frekvencí kmitočtového spektra by měl dohlížet pouze nad férovou hospodářskou soutěží.

Obsahová regulace by se měla podle Šmída týkat pouze veřejnoprávních médií. „Nikoliv ale jako objektivita a vyváženost, ale jako věcná přesnost a nestrannost, jako je tomu ve Velké Británii. Tyto kategorie se dají přinejmenším líp přezkoumat.“

Seminář inicioval čerstvý člen Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Vadim Petrov a zaštitila ho poslankyně Barbora Kořánová (ANO), která je jako členka volebního výboru zpravodajkou výroční zprávy o hospodaření ČT za rok 2016.

Poslanci by o ní měli hlasovat ve čtvrtek. Minulý týden jednání po několikáté přerušili. Sama bude hlasovat pro schválení zpráv. To na semináři prohlásil také Aleš Juchelka, další člen volebního výboru za ANO, podle kterého se sice „profesionalita ve veřejnoprávních médiích vytrácí na úkor aktivismu“, profesionalita ale stále převažuje.

URL| <https://www.mediar.cz/bud-budete-delat-redaktora-ct-nebo-politiku-dava-na-vyber-zaoralek/>

INFLACE JE NÍZKÁ. TAK PROČ NÁM PŘIJDE VŠECHNO ČÍM DÁL DRAŽŠÍ?

24.10.2019 Hospodářské noviny str. 22 Autorská strana

JINÁ REALITA JULIE HRSTKOVÉ

Zatímco centrální bankéři celého světa chmurným pohledem sledují čísla o inflaci, která přes všechny jejich pokusy zůstávají daleko nižší než hodnota, kterou považují za nejlepší pro ekonomiku, běžní lidé protestují proti zdražování.

V Německu, kde v září stouply ceny oproti loňskému roku jen o 0,8 procenta, musela berlínská radnice kvůli nekontrolovatelnému růstu cen pronájmů přistoupit k pětiletému zastropování nájemného. Bála se sociálních bouří. Na Berlín závistivě pohlížejí Amsterdam či Madrid a další metropole. Města se potýkají s prudce rostoucími nájmy a nevědí, co s tím. To vše ve chvíli, kdy oficiální inflace v eurozóně klesla na tříleté minimum.

Pokles inflace zaznamenalo i Česko: v září spotřebitelské ceny klesly o 0,6 procenta, nejvíce za poslední tři roky, a meziroční inflace je na 2,7 procenta. Mnozí mají problém tomuto číslu věřit – ceny bytů za stejnou dobu stouply podle analýzy společnosti Deloitte o deset procent, medián nájemného v Praze o šest procent, ceny elektřiny v průměru o pětinu.

Nízká inflace a jasná nelibost vůči zdražování čehokoliv (nejen bytů) nejsou pouze otázkou Evropy. V Chile, kde v září klesla inflace na 2,1 procenta ze srpnových 2,3 procenta a drží se na nejnižších úrovních za poslední desetiletí, vyvolalo ohlášené tříprocentní zdražení lístků na metro protesty, jejichž výsledkem je jedenáct mrtvých a mnohasetmilionové škody.

Vypadá to, že oficiální nízká inflace nevede k sociálnímu smíru. A že se vyhrocuje rozdíl nejen ve vnímání inflace, ale i v reálném růstu cen pro jednotlivé skupiny obyvatelstva.

Chudí platili více

Inflace neboli růst spotřebitelských cen se měří pomocí tzv. spotřebního koše, který obsahuje „průměrný nákup“. Zahrnuje jídlo, oblečení, energie, ale také například ceny vzdělávání a domovů důchodců, náklady na pohřeb či poplatek za psa.

Ceny nemovitostí naopak nezapočítává. Z koše vypadly zhruba před dvaceti lety, kdy si odborníci všimli, že v časech krize, kdy ceny bytů a domů klesají, je pak inflace příliš nízká a v dobách růstu (jako nyní) je zase až moc vysoká, a že tak moc „skáče“. A na to se obtížně reaguje centrálním bankéřům, kteří inflaci hldají. Namísto toho bere spotřebitelský koš do úvahy zprůměrované nájemné. A protože jde o průměr, nejen u nájemného, jen těžko budou čísla o inflaci sedět všem.

V roce 2013 Institut pro demokracii a ekonomickou analýzu spočítal, že v letech 1999–2010 stouply ceny důchodcům o sedm procentních bodů více než většině populace. Ještě hůř na tom byly domácnosti z nízkými příjmy, které čelily inflaci vyšší o desetinu. V další práci pak výzkumníci dospěli k tomu, že růst cen se výrazně liší i podle jednotlivých regionů: zjednodušeně řečeno, nejlépe je na tom vysokoškolák v Ústí nad Labem (ceny mu rostly nejpomaleji) a nejhůř důchodce v Praze.

O rok později to v diplomové práci rozvedla Petra Linhartová, ktepulace. rá dospěla k závěru, že přes třicet procent populace čelí výrazně jiné inflaci, než je ta, kterou měří a zveřejňuje Český statistický úřad. Patří mezi ně ti, kteří se dlouhodobě potýkají s vyšším růstem cen: důchodci a rodiny s nízkými příjmy, ale také lidé žijící osaměle a obyvatelé velkých měst. Naopak nižší než průměrný růst cen zaznamenali obyvatelé vesnic v produktivním věku – důvodem je hlavně to, že bydlí ve vlastním.

V roce 2009 dělal rozdíl mezi nejvyšší a nejnižší inflací 3,67 procentního bodu. Průměrná inflace tehdy dosáhla jednoho procenta. Odpovídá to situaci, jako by důchodcům v Praze rostly ceny skoro o čtyři procenta, zatímco zajištěné rodině, která bydlí ve svém, na venkově, náklady na život stagnovaly.

„Domácnosti s nižšími příjmy obecně více utrácejí za jídlo a bydlení v poměru ke všem nákladům. Pokud jsme v situaci, kdy rostou ceny potravin či bydlení, čelí vyšší inflaci,“ uvedl Petr Janský z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který se podílel na obou studiích IDEA a byl vedoucím diplomové práce Linhartové. Mezi další důvody, proč je život dražší pro lidi, již mají méně peněz, patří třeba to, že nemají auto, takže musí nakupovat v nejbližším (a tedy dražším) obchodě. Nebo třeba to, že mají malé byty a nemohou nakupovat velká výhodná balení, protože se jim do bytu nevejdou.

Drahý život mladých a žen

Kromě výše příjmů a místa bydlení záleží na věku a zřejmě i na pohlaví. Z údajů Českého statistického úřadu, který měří inflaci důchodců, vyplývá, že až do roku 2016 byli obětí vyšší inflace než zbytek popopto, Ceny vůči roku 2005 pro ně stouply zhruba o jednu třetinu, zatímco průměrná inflace „pro všechny“ za tu dobu dosáhla celkem 25,4 procenta.

Jenže od roku 2017, kdy ČSÚ začal počítat ceny k průměru roku 2015, až do dnešní doby se růst cen pro penzisty zastavil. Nyní pro ně ceny naopak rostou o kapku pomaleji. Důvodem může být prudký růst cen nemovitostí a nájmu a fakt, že starší lidé bydlí převážně ve svém. Dalším důvodem může být obecný pokles cen potravin (s výjimkou máslového šílenství na konci roku 2017), za které utrácejí nejvíce. Neznamená to, že jim nehrozí chudoba – jen to, že už nemají život dražší vůči zbytku populace. Otázkou ovšem je, kdo převzal štafetu po důchodcích a má aktuálně nejdražší život. Přesná statistika za jednotlivé věkové skupiny neexistuje. „Kdybychom měřili inflaci pro věkovou skupinu 30–40 let, byla by v posledních několika letech vyšší než oficiálně měřená. Ne kvůli pořizování nemovitostí, které se nepovažuje za spotřební výdaj, ale kvůli souvisejícímu růstu nájmu,“ uvedl Pavel Sobíšek, hlavní ekonom UniCredit Bank.

Růst cen pravděpodobně dopadá více na mladé ženy než na muže. Mimo jiné proto, že se musí vyrovnat s cenou nájmu podstatně dříve. Podle údajů Eurostatu s rodiči bydlí jen 22 procent žen ve věku 25–34 let, ale 41,7 procenta mužů. Prvním bydlením pak bývá tradičně právě to nájemní.

Podle světových průzkumů mají obecně ženy pocit, že ceny rostou rychleji, než ukazují oficiální čísla. V roce 1981 dospěl švédský ekonom Lars Jonung k závěru, že to je že se více než muži podílejí na nákupu potravin. A protože tehdy rostly ceny potravin, byl to prý důvod k tomu, že mají ženy obecný pocit, že všechno podražuje více.

V roce 1998 zkoumala rozdíly ve vnímání inflace mezi muži a ženami clevelandská pobočka americké centrální banky ve spolupráci se univerzitou v Ohio. Průzkum mezi 20 tisíci respondentů opět zjistil, že ženám přijde, že se všechno zdražuje více, než by tomu odpovídala oficiální čísla. Protože v tu dobu ale potraviny spíše zlevňovaly, průzkumníci nakonec dospěli k závěru, že žádné logické vysvětlení, proč ženám připadá život dražší, neexistuje.

Bohužel se zdá, že nejde o jedinou záhadu inflace.

Více důchodců, konec inflace?

Proč se vlastně oficiálně inflace drží na nižších hodnotách, než by si centrální banky posedlé inflačním cílováním přály, není tak docela jasné.

Jednou z teorií je, že za to může demografie, respektive stárnutí populace. Příkladem má být Japonsko, které se snaží podpořit inflaci zhruba dvacet let a nedaří se mu to. Tato teorie předpokládá, že staří lidé neutrácejí. Nikoliv proto, že na to jako čeští důchodci nemají, ale protože prý nic nepotřebují. V roce 2013 singapurský ekonom světového výzkumného týmu UBS Andrew Cates srovnal inflaci zemí a výsledek vztáhl k věkovému složení populace. Vyšlo mu, že stárnoucí země mají nízkou inflaci, zatímco země s mladou populací, jako jsou Indie, Turecko nebo Brazílie, naopak čelí vyšším cenovým tlakům.

V roce 2018 ale ekonomové basilejské banky pro mezinárodní platby došli k naprosto opačnému závěru: z údajů o růstu cen za roky 1870–2016 usoudili, že staří lidé a děti (prostě nepracující) způsobují inflaci. A čím více jich je, tím více rostou ceny. Populace pracujících má naopak ceny brzdit: více spoří, investuje a neutráčí. Připravuje se na stáří. Globální přesuny pracujících navíc práci zlevňují všude na světě a s tím se drží dole i ceny. Takže až nastoupí v plné síle generace starých, máme se prý připravit na prudký růst cen.

Jak ale dodávají průzkumníci banky, až k němu skutečně dojde, nebude úplně jasné, jestli to je doopravdy kvůli nástupu seniorů. Za pár let mohou na ekonomiku více dopadnout současné opatření, která mají inflaci podpořit (nízké až nulové úroky, odkupy dluhů centrálními bankami, dodávka peněz do ekonomik atd.), takže může vzrůst i kvůli nim.

Pozoruhodné na inflaci, která určuje každodenní život, je, že tomu, jak doopravdy funguje, nerozumí důkladně ani ti, kteří na základě čísel rozhodují o životě každého jednotlivce. Inflace je přitom údaj, který používají odboráři při vyjednávání růstu mezd. Od inflace se do velké míry odvíjí růst důchodů. Právě na inflaci záleží, kolik nás bude stát hypotéka, a také to, jestli má cenu spořit v bance, nebo spíš utrácet.

Ve chvíli, kdy se oficiální údaje o inflaci odlišují od toho, jak růst cen vnímají lidé, a kdy současně neexistují údaje o tom, jak doopravdy rostou ceny nemovitostí, jak se vyvíjí inflace v jednotlivých věkových skupinách či v jednotlivých regionech, je čas na změnu. Možná se pak ukáže, že pocit zdražování není jenom osobním pocitem.

Kdybychom měřili inflaci pro věkovou skupinu 30–40 let, byla by v posledních několika letech vyšší než oficiálně měřená. Pavel Sobíšek hlavní ekonom UniCredit Bank

O autorovi | julie.hrstkova@economia.cz

Foto autor | Ilustrační foto: Shutterstock

Foto popis | Komu inflace sebere víc Podle ekonomů čelí domácnosti s nižšími příjmy vyšší inflaci než ti lépe situovaní. Růst cen ale také například dopadá více na mladé ženy než na muže.

Inflace je nízká. Tak proč nám přijde všechno čím dál dražší?

24.10.2019 iHNed.cz str. 00

Julie Hrstková

Zatímco centrální bankéři celého světa chmurným pohledem sledují čísla o inflaci, která přes všechny jejich pokusy zůstávají daleko nižší než hodnota, kterou považují za nejlepší pro ekonomiku, běžní lidé protestují proti zdražování.

V Německu, kde v září stouply ceny oproti loňskému roku jen o 0,8 procenta, musela berlínská radnice kvůli nekontrolovatelnému růstu cen pronájmů přistoupit k pětiletému zastropování nájemného. Bála se sociálních bouří. Na Berlín závistivě pohlížejí Amsterdam či Madrid a další metropole. Města se potýkají s prudce rostoucími nájmy a nevědí, co s tím. To vše ve chvíli, kdy oficiální inflace v eurozóně klesla na tříleté minimum.

Pokles inflace zaznamenalo i Česko: v září spotřebitelské ceny klesly o 0,6 procenta, nejvíce za poslední tři roky, a meziroční inflace je na 2,7 procenta. Mnozí mají problém tomuto číslu věřit - ceny bytů za stejnou dobu stouply podle analýzy společnosti Deloitte o deset procent, medián nájemného v Praze o šest procent, ceny elektřiny v průměru o pětinu.

Nízká inflace a jasná nelibost vůči zdražování čehokoliv (nejen bytů) nejsou pouze otázkou Evropy. V Chile, kde v září klesla inflace na 2,1 procenta ze srpnových 2,3 procenta a drží se na nejnižších úrovních za poslední desetiletí, vyvolalo ohlášené tříprocentní zdražení lístků na metro protesty, jejichž výsledkem je jedenáct mrtvých a mnohasetmilionové škody.

Vypadá to, že oficiální nízká inflace nevede k sociálnímu smíru. A že se vyhrocuje rozdíl nejen ve vnímání inflace, ale i v reálném růstu cen pro jednotlivé skupiny obyvatelstva.

Chudí platili více

Inflace neboli růst spotřebitelských cen se měří pomocí tzv. spotřebního koše, který obsahuje "průměrný nákup". Zahrnuje jídlo, oblečení, energie, ale také například ceny vzdělávání a domovů důchodců, náklady na pohřeb či poplatky za psa.

Ceny nemovitostí naopak nezapočítává. Z koše vypadly zhruba před dvaceti lety, kdy si odborníci všimli, že v časech krize, kdy ceny bytů a domů klesají, je pak inflace příliš nízká a v dobách růstu (jako nyní) je zase až moc vysoká, a že tak moc "skáče". A na to se obtížně reaguje centrálním bankéřům, kteří inflaci hlídají. Namísto toho bere spotřebitelský koš do úvahy zprůměrované nájemné. A protože jde o průměr, nejen u nájemného, jen těžko budou čísla o inflaci sedět všem.

V roce 2013 Institut pro demokracii a ekonomickou analýzu spočítal, že v letech 1999-2010 stouply ceny důchodcům o sedm procentních bodů více než většině populace. Ještě hůř na tom byly domácnosti s nízkými příjmy, které čelily inflaci vyšší o desetinu. V další práci pak výzkumníci dospěli k tomu, že růst cen se výrazně liší i podle jednotlivých regionů: zjednodušeně řečeno, nejlépe je na tom vysokoškolák v Ústí nad Labem (ceny mu rostly nejpomaleji) a nejhůř důchodce v Praze.

O rok později to v diplomové práci rozvedla Petra Linhartová, která dospěla k závěru, že přes třicet procent populace čelí výrazně jiné inflaci, než je ta, kterou měří a zveřejňuje Český statistický úřad. Patří mezi ně ti, kteří se dlouhodobě potýkají s vyšším růstem cen: důchodci a rodiny s nízkými příjmy, ale také lidé žijící osaměle a obyvatelé velkých měst. Naopak nižší než průměrný růst cen zaznamenali obyvatelé vesnic v produktivním věku - důvodem je hlavně to, že bydlí ve vlastním.

V roce 2009 dělal rozdíl mezi nejvyšší a nejnižší inflací 3,67 procentního bodu. Průměrná inflace tehdy dosáhla jednoho procenta. Odpovídá to situaci, jako by důchodcům v Praze rostly ceny skoro o čtyři procenta, zatímco zajištěné rodině, která bydlí ve svém, na venkově, náklady na život stagnovaly.

"Domácnosti s nižšími příjmy obecně více utrácejí za jídlo a bydlení v poměru ke všem nákladům. Pokud jsme v situaci, kdy rostou ceny potravin či bydlení, čelí vyšší inflaci," uvedl Petr Janský z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který se podílel na obou studiích IDEA a byl vedoucím diplomové práce Linhartové. Mezi další důvody, proč je život dražší pro lidi, již mají méně peněz, patří třeba to, že nemají auto, takže musí nakupovat v nejbližším (a tedy dražším) obchodě. Nebo třeba to, že mají malé byty a nemohou nakupovat velká výhodná balení, protože se jim do bytu nevejdou.

Drahý život mladých a žen

Kromě výše příjmů a místa bydlení záleží na věku a zřejmě i na pohlaví. Z údajů Českého statistického úřadu, který měří inflaci důchodců, vyplývá, že až do roku 2016 byli obětí vyšší inflace než zbytek populace. Ceny vůči roku 2005 pro ně stouply zhruba o jednu třetinu, zatímco průměrná inflace "pro všechny" za tu dobu dosáhla celkem 25,4 procenta.

Jenže od roku 2017, kdy ČSÚ začal počítat ceny k průměru roku 2015, až do dnešní doby se růst cen pro penzisty zastavil. Nyní pro ně ceny naopak rostou o kapku pomaleji. Důvodem může být prudký růst cen nemovitostí a nájmu a fakt, že starší lidé bydlí převážně ve svém. Dalším důvodem může být obecný pokles cen potravin (s výjimkou máslového šílenství na konci roku 2017), za které utrácejí nejvíce. Neznamená to, že jim nehrozí chudoba - jen to, že už nemají život dražší vůči zbytku populace.

Otázkou ovšem je, kdo převzal štafetu po důchodcích a má aktuálně nejdražší život. Přesná statistika za jednotlivé věkové skupiny neexistuje. "Kdybychom měřili inflaci pro věkovou skupinu 30-40 let, byla by v posledních několika letech vyšší než oficiálně měřená. Ne kvůli pořizování nemovitostí, které se nepovažuje za spotřební výdaj, ale kvůli souvisejícímu růstu nájmu," uvedl Pavel Sobíšek, hlavní ekonom UniCredit Bank.

Růst cen pravděpodobně dopadá více na mladé ženy než na muže. Mimo jiné proto, že se musí vyrovnat s cenou nájmu podstatně dříve. Podle údajů Eurostatu s rodiči bydlí jen 22 procent žen ve věku 25-34 let, ale 41,7 procenta mužů. Prvním bydlením pak bývá tradičně právě to nájemní.

Podle světových průzkumů mají obecně ženy pocit, že ceny rostou rychleji, než ukazují oficiální čísla. V roce 1981 dospěl švédský ekonom Lars Jonung k závěru, že to je proto, že se více než muži podílejí na nákupu potravin. A protože tehdy rostly ceny potravin, byl to prý důvod k tomu, že mají ženy obecný pocit, že všechno podražuje více.

V roce 1998 zkoumala rozdíly ve vnímání inflace mezi muži a ženami clevelandská pobočka americké centrální banky ve spolupráci se univerzitou v Ohio. Průzkum mezi 20 tisíci respondenty opět zjistil, že ženám přijde, že se všechno zdražuje více, než by tomu odpovídala oficiální čísla. Protože v tu dobu ale potraviny spíše zlevňovaly, průzkumníci nakonec dospěli k závěru, že žádné logické vysvětlení, proč ženám připadá život dražší, neexistuje.

Bohužel se zdá, že nejde o jedinou záhadu inflace.

Více důchodců, konec inflace?

Proč se vlastně oficiálně inflace drží na nižších hodnotách, než by si centrální banky posedlé inflačním cílováním přály, není tak docela jasné.

Jednou z teorií je, že za to může demografie, respektive stárnutí populace. Příkladem má být Japonsko, které se snaží podpořit inflaci zhruba dvacet let a nedaří se mu to. Tato teorie předpokládá, že staří lidé neutrácejí. Nikoliv proto, že na to jako čeští důchodci nemají, ale protože prý nic nepotřebují. V roce 2013 singapurský ekonom světového výzkumného týmu UBS Andrew Cates srovnal inflaci zemí a výsledek vztáhl k věkovému složení populace. Vyšlo mu, že stárnoucí země mají nízkou inflaci, zatímco země s mladou populací, jako jsou Indie, Turecko nebo Brazílie, naopak čelí vyšším cenovým tlakům.

V roce 2018 ale ekonomové basilejské banky pro mezinárodní platby došli k naprosto opačnému závěru: z údajů o růstu cen za roky 1870-2016 usoudili, že staří lidé a děti (prostě nepracující) způsobují inflaci. A čím více jich je, tím více rostou ceny. Populace pracujících má naopak ceny brzdit: více spoří, investuje a neutrácí. Připravuje se na stáří. Globální přesuny pracujících navíc práci zlevňují všude na světě a s tím se drží dole i ceny. Takže až nastoupí v plné síle generace starých, máme se prý připravit na prudký růst cen.

Jak ale dodávají průzkumníci banky, až k němu skutečně dojde, nebude úplně jasné, jestli to je doopravdy kvůli nástupu seniorů. Za pár let mohou na ekonomiku více dopadnout současná opatření, která mají inflaci podpořit (nízké až nulové úroky, odkupy dluhů centrálními bankami, dodávka peněz do ekonomik atd.), takže může vzrůst i kvůli nim.

Pozoruhodné na inflaci, která určuje každodenní život, je, že tomu, jak doopravdy funguje, nerozumí důkladně ani ti, kteří na základě čísel rozhodují o životě každého jednotlivce. Inflace je přitom údaj, který používají odboráři při vyjednávání růstu mezd. Od inflace se do velké míry odvíjí růst důchodů. Právě na inflaci záleží, kolik nás bude stát hypotéka, a také to, jestli má cenu spořit v bance, nebo spíš utrácet.

Ve chvíli, kdy se oficiální údaje o inflaci odlišují od toho, jak růst cen vnímají lidé, a kdy současně neexistují údaje o tom, jak doopravdy rostou ceny nemovitostí, jak se vyvíjí inflace v jednotlivých věkových skupinách či v jednotlivých regionech, je čas na změnu. Možná se pak ukáže, že pocit zdražování není jenom osobním pocitem.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66664920-inflace-je-nizka-tak-proc-nam-prijde-vsechno-cim-dal-drazsi>

Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli odklánění peněz na konferenci do firmy

25.10.2019 blesk.cz str. 00

Autor: kal -

Bude to zřejmě skvrna na pověsti nejstarší české univerzity. Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyšetřují financování akcí, které pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky. Peníze od sponzorů mířily totiž místo k univerzitě na účet soukromé firmy prakticky identického jména: Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Aféra, na kterou upozornily Seznam Zprávy, už stála místo šéfa střediska Miloše Balabána a jeho tajemnici Mirku Kortusovou.

Skandál s penězi začal probublávat ve středu, kdy Seznam popsal, co se odehrálo u chystané listopadové konference Boj o vodu. Sponzorské příspěvky končily na účtu firmy, kterou si založili čtyři představitelé zmíněného střediska. V pátek pak rezignoval Balabán i Kortusová, jak potvrdil mluvčí FSV Jakub Říman.

„Pan doktor Balabán předal paní děkance svou rezignaci na pozici vedoucího SBP IPS **FSV UK**, zatím tedy zůstává řadovým zaměstnancem SBP,” napsal Říman a dodal: „Paní Kortusová by měla být odvolána z funkce tajemnice fakultního střediska a dále i z pozice správkyně účetních středisek SBP.”

S Balabánem a Kortusovou skončila i celá chystaná akce, tedy konference Boj o vodu. Jedním z jejích partnerů byly přitom i Lesy ČR. Jejich příspěvek – 50 tisíc korun – se objevil v Registru smluv. Peníze šly místo na Karlovu Univerzitu do firmy, kterou založil Balabán s Kortusovou a dalšími dvěma lidmi.

Konference měla záštitu tří ministrů vlády Andreje Babiše (ANO), rektora UK Tomáše Zimy a byla provázaná i s finským předsednictvím Evropské unii.

Fakulta sociálních věd zahájila na základě zjištění Seznamu vyšetřování. „Audit činnosti společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. stále probíhá,” napsal Seznamu mluvčí **Fakulty sociálních věd**.

Konference Boj o vodu se neuskuteční / Středisko bezpečnostní politiky **FSV UK**

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/623590/na-univerzite-karlove-padaji-hlavy-kvuli-odklaneni-penez-na-konferenci-do-soukrome-firmy.html>

Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli odklánění peněz na konferenci do firmy

25.10.2019 blesk.cz str. 00

Autor: kal -

Bude to zřejmě skvrna na pověsti nejstarší české univerzity. Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyšetřují financování akcí, které pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky. Peníze od sponzorů mířily totiž místo k univerzitě na účet soukromé firmy prakticky identického jména: Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Aféra, na kterou upozornily Seznam Zprávy, už stála místo šéfa střediska Miloše Balabána a jeho tajemnici Mirku Kortusovou.

Skandál s penězi začal probublávat ve středu, kdy Seznam popsal, co se odehrálo u chystané listopadové konference Boj o vodu. Sponzorské příspěvky končily na účtu firmy, kterou si založili čtyři představitelé zmíněného střediska. V pátek pak rezignoval Balabán i Kortusová, jak potvrdil mluvčí FSV Jakub Říman.

„Pan doktor Balabán předal paní děkance svou rezignaci na pozici vedoucího SBP IPS **FSV UK**, zatím tedy zůstává řadovým zaměstnancem SBP,” napsal Říman a dodal: „Paní Kortusová by měla být odvolána z funkce tajemnice fakultního střediska a dále i z pozice správkyně účetních středisek SBP.”

S Balabánem a Kortusovou skončila i celá chystaná akce, tedy konference Boj o vodu. Jedním z jejích partnerů byly přítom i Lesy ČR. Jejich příspěvek – 50 tisíc korun – se objevil v Registru smluv. Peníze šly místo na Karlovu Univerzitu do firmy, kterou založil Balabán s Kortusovou a dalšími dvěma lidmi.

Konference měla záštitu tří ministrů vlády Andreje Babiše (ANO), rektora UK Tomáše Zimy a byla provázána i s finským předsednictvím Evropské unii.

Fakulta sociálních věd zahájila na základě zjištění Seznamu vyšetřování. „Audit činnosti společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. stále probíhá,” napsal Seznamu mluvčí **Fakulty sociálních věd**.

Konference Boj o vodu se neuskuteční / Středisko bezpečnostní politiky **FSV UK**

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/623590/na-univerzite-karlove-padaji-hlavy-kvuli-odklaneni-penez-na-konferenci-do-firmy.html>

Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli odklánění peněz na konferenci do firmy

25.10.2019 blesk.cz str. 00 Události

kal

Bude to zřejmě skvrna na pověsti nejstarší české univerzity. Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyšetřují financování akcí, které pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky. Peníze od sponzorů mířily totiž místo k univerzitě na účet soukromé firmy prakticky identického jména: Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Aféra, na kterou upozornily Seznam Zprávy, už stála místo šéfa střediska Miloše Balabána a jeho tajemnici Mirku Kortusovou.

Skandál s penězi začal probublávat ve středu, kdy Seznam popsal, co se odehrálo u chystané listopadové konference Boj o vodu. Sponzorské příspěvky končily na účtu firmy, kterou si založili čtyři představitelé zmíněného střediska. V pátek pak rezignoval Balabán i Kortusová, jak potvrdil mluvčí FSV Jakub Říman.

„Pan doktor Balabán předal paní děkance svou rezignaci na pozici vedoucího SBP IPS **FSV UK**, zatím tedy zůstává řadovým zaměstnancem SBP,” napsal Říman a dodal: „Paní Kortusová by měla být odvolána z funkce tajemnice fakultního střediska a dále i z pozice správkyně účetních středisek SBP.”

S Balabánem a Kortusovou skončila i celá chystaná akce, tedy konference Boj o vodu. Jedním z jejích partnerů byly přítom i Lesy ČR. Jejich příspěvek – 50 tisíc korun – se objevil v Registru smluv. Peníze šly místo na Karlovu univerzitu do firmy, kterou založil Balabán s Kortusovou a dalšími dvěma lidmi.

Konference měla záštitu tří ministrů vlády Andreje Babiše (ANO), rektora UK Tomáše Zimy a byla provázána i s finským předsednictvím Evropské unii.

Fakulta sociálních věd zahájila na základě zjištění Seznamu vyšetřování. „Audit činnosti společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o., stále probíhá,“ napsal Seznamu mluvčí **Fakulty sociálních věd**.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/623590/na-univerzite-karlove-padaji-hlavy-kvuli-odklaneni-penez-na-konferenci-do-firmy>

Aféra na UK má první dopad. Šéf univerzitního střediska rezignoval

25.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se

Zdislava Pokorná

Kvůli nejasnostem kolem financování konferencí a přednášek pořádaných Střediskem bezpečnostní politiky, na které upozornil Seznam, padli jeho vedoucí a tajemnice.

Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy se vyšetřuje financování akcí, které pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky.

Seznam ve středu popsál případ, kdy tato univerzitní instituce chystala za podpory řady sponzorů konferenci Boj o vodu, avšak sponzorské příspěvky chodily na účet soukromé společnosti, kterou založili a ovládají čtyři představitelé zmíněného střediska. Seznam uvedl, že jejich firma měla téměř totožný shodný název – Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o.

Po dvou dnech od publikování textu rezignoval vedoucí Střediska bezpečnostní politiky Miloš Balabán a také tajemnice střediska Mirka Kortusová.

Seznamu to potvrdil mluvčí **Fakulty sociálních věd** Jakub Říman. Právě pod tuto fakultu totiž SBP spadá.

„Pan doktor Balabán předal paní děkance svou rezignaci na pozici vedoucího SBP IPS **FSV UK**, zatím tedy zůstává řadovým zaměstnancem SBP,“ napsal Seznamu Jakub Říman.

„Paní Kortusová by měla být odvolána z funkce tajemnice fakulního střediska a dále i z pozice správkyně účetních středisek SBP,“ doplnil postup v případě tajemnice.

Kromě toho byla zrušena také celá akce, o níž Seznam psal – tedy bezpečnostní konference s názvem Boj o vodu.

„Středisko bezpečnostní politiky plánovanou konferenci Boj o vodu zrušilo,“ potvrdil mluvčí **Fakulty sociálních věd**.

Jak Seznam uvedl, jedním z partnerů nyní už zrušené konference byl například státní podnik Lesy České republiky. Podle smlouvy zveřejněné povinně v registru podnik poslal příspěvek ve výši 50 tisíc korun. Avšak peníze nešly na konto oficiálně uvedeného pořadatele akce – Střediska bezpečnostní politiky, ale právě na účet stejnojmenné firmy Miloše Balabána, Mirky Kortusové a jejich dvou dalších společníků.

Podobnou smlouvu pak s firmou Středisko bezpečnostní politiky, s. r. o. podle zjištění Seznamu na zmíněnou akci uzavřel i další státní podnik Vojenské lesy a statky. A Seznam dále zjistil, že už v minulosti takto odešlo například 200 tisíc korun od Národního institutu pro další vzdělávání.

Fakulta sociálních věd zahájila na základě zjištění Seznamu vyšetřování. „Audit činnosti společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. stále probíhá,“ napsal Seznamu mluvčí **Fakulty sociálních věd**.

Děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová také oficiálně vyzvala Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o., aby změnilo obchodní název a zdrželo se protiprávního jednání.

„Paní děkanka zároveň požádala ředitele Institutu politologických studií, dr. Jüptnera (pod něj SBP spadá – pozn. red.), aby po dobu šetření této věci ustanovil dočasné vedení Střediska bezpečnostní politiky, a to někým, kdo není v současnosti členem fakulního střediska,“ napsal Seznamu mluvčí Říman.

Seznam se pokoušel získat stanovisko Miloše Balabána i odvolané tajemnice, ale na pokus o telefonický hovor nereagovali.

1,2 milionu od čínské ambasádyV souvislosti s Milošem Balabánem v pátek ještě Univerzita Karlova v tiskovém prohlášení uvedla, že opustil také post tajemníka Česko-čínského centra, které spadalo pod Filozofickou fakultu UK.

„Ve čtvrtek 24. 10. 2019 jsem přijal rezignaci PhDr. Miloše Balabána, Ph.D., na funkci tajemníka Česko-čínského centra UK,“ uvádí v tomto prohlášení rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima.

Server Aktuálně.cz přitom píše, že i za tímto odchodem stojí financování – tentokrát česko-čínských konferencí. Balabánova soukromá firma od čínské ambasády podle serveru inkasovala 1,2 milionu korun.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/afera-na-uk-ma-prvni-dopad-sef-univerzitetniho-strediska-rezignoval-81706>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Další bouře na Karlově univerzitě. Čína skrytě financovala konference

25.10.2019 [echo24.cz](#) str. 00 **Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz**
Echo24, čtk, mm

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600.000 korun. „Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590.000 korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530.000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60.000 korun,“ uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676.000 korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Tien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila.

„O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela,“ řekl serveru Hájek.

Podle Zimy je jednání Balabánovy soukromé společnosti skandální a nepřijatelné. „Tyto aktivity zásadně poškozují dobré jméno Univerzity Karlovy a všech akademických pracovníků, jsou v rozporu s Etickým kodexem UK a jsou pro mě neomluvitelné,“ uvedl rektor. Univerzita podle něho neměla uzavřenou žádnou smlouvu o spolupráci se společností SBP, s.r.o.

Balabán už zaslal rezignační dopis

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. „Doktor Balabán ve čtvrtek zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal,“ uvedl mluvčí UK.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200.000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50.000 korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,“ citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“. Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

Čtěte také: Rektor Zima se omluvá za smlouvu s Home Credit: Neodhadl jsem reakci, která proti smlouvě vznikla

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/SNJTC>

Pracovník Univerzity Karlovy lhal o česko-čínských konferencích, platila je Čína

25.10.2019 novinky.cz str. 00 Domáci

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to v pátek server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka.

Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600 000 korun. „Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 000 korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530 000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 000 korun,“ uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 000 korun.

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima

FOTO: Petr Hloušek, Právo

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min.

Univerzita prý o ničem nevěděla

Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila. „O existenci Střediska bezpečnostní politiky, s. r. o., se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP, s. r. o., nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela,” řekl serveru Hájek.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. „Doktor Balabán dnes (ve čtvrtek) zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal,” uvedl mluvčí UK.

Rektor Zima v pátek oznámil, že univerzita prověří veškeré aktivity SBP. „Současně jsem požádal své spolupracovníky o přerušení jakékoliv spolupráce Univerzity Karlovy s Milošem Balabánem a dalšími pracovníky, kteří působili ve společnosti SBP, s.r.o., a to minimálně do doby skončení šetření UK,” uvedl rektor.

Fakulta prověřuje financování dalších akcí

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200 000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 000 korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s. r. o., ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,” citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

POUTÁK: [Home Credit zruší smlouvu s Univerzitou Karlovou]

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst”. Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/519808-pracovnik-univerzity-karlovy-lhal-o-cesko-cinskych-konferencich-platila-je-cina.html>

Další bouře na Karlově univerzitě. Čína skrytě financovala konference

25.10.2019 echoprime.cz str. 00

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru

čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínskému centru přes 600.000 korun. „Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590.000 korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530.000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60.000 korun,“ uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676.000 korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila.

„O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela,“ řekl serveru Hájek.

Podle Zimy je jednání Balabánovy soukromé společnosti skandální a nepřijatelné. „Tyto aktivity zásadně poškozují dobré jméno Univerzity Karlovy a všech akademických pracovníků, jsou v rozporu s Etickým kodexem UK a jsou pro mě neomluvitelné,“ uvedl rektor. Univerzita podle něho neměla uzavřenou žádnou smlouvu o spolupráci se společností SBP, s.r.o.

Balabán už zaslal rezignační dopis

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. „Doktor Balabán ve čtvrtek zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínskému centru k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal,“ uvedl mluvčí UK.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200.000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50.000 korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,“ citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“. Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <https://echoprime.cz/a/SNJTC/dalsi-boure-na-karlove-univerzite-cina-skryte-financovala-konference>

Pracovník Univerzity Karlovy lhal o financování konferencí pořádaných rektorem Zimou. Platila je čínská ambasáda

25.10.2019 iHNed.cz str. 00

autor: ČTK

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to v pátek server

Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference.

Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600.000 korun. "Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí," řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 tisíc korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. "Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530.000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 tisíc korun," uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 tisíc korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila. "O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela," řekl serveru Hájek.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. "Doktor Balabán dnes (ve čtvrtek) zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal," uvedl mluvčí UK.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200.000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 tisíc korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

"Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření," citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst". Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

Rektor UK Tomáš Zima.

URL| <https://domaci.ihned.cz/c1-66666180-pracovnik-univerzity-karlovy-lhal-o-financovani-konferenci-poradanych-rektorem-zimou-platila-je-cinska-ambasada>

Karlova univerzita má další skandál. Kdo platil česko-čínské konference?

25.10.2019 eurozpravy.cz str. 00

EuroZprávy.cz

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda.

Uvedl to dnes server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600.000 korun. "Částky od velvyslanectví České lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí," řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590.000 korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. "Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530.000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60.000 korun," uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676.000 korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Tien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila. "O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela," řekl serveru Hájek.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. "Doktor Balabán dnes (ve čtvrtek) zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal," uvedl mluvčí UK.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200.000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50.000 korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

"Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření," citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst". Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Tomáš Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/skolstvi/karlova-univerzita-ma-dalsi-skandal-kdo-platil-cesko-cinske-konference.47413627/>

Pracovník UK lhal: konference platila čínská ambasáda

25.10.2019 barrandov.tv str. 00

TV Barrandov, www.barrandov.tv, e-mail: webmaster@barrandov.tv

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda.

Uvedl to server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600 tisíc korun. "Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí," řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 tisíc korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. "Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 tisíc korun," uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 tisíc korun.

UK: O ničem jsme nevěděli

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konferenci centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Tien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila. "O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela," řekl serveru Hájek.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. "Doktor Balabán (ve čtvrtek) zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal," uvedl mluvčí UK.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200 tisíc korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 tisíc korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

Problémy s Home Creditem

"Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření," citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst". Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

AUTOR: ČTK

FOTO: ČTK, Kateřina Šulová

Sdílet článek

URL| https://www.barrandov.tv/rubriky/zpravy/domaci/pracovnik-uk-lhal-konference-platila-cinska-ambasada_3609.html

Další bouře na Karlově univerzitě. Čína skrytě financovala konference

25.10.2019 echo24.cz str. 00

Univerzita Karlova

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600.000 korun. „Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590.000 korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530.000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60.000 korun,“ uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676.000 korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Tien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila.

„O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela,“ řekl serveru Hájek.

Podle Zimy je jednání Balabánovy soukromé společnosti skandální a nepřijatelné. „Tyto aktivity zásadně poškozují dobré jméno Univerzity Karlovy a všech akademických pracovníků, jsou v rozporu s Etickým kodexem UK a jsou pro mě neomluvitelné,“ uvedl rektor. Univerzita podle něho neměla uzavřenou žádnou smlouvu o spolupráci se společností SBP, s.r.o.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. „Doktor Balabán ve čtvrtek zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal,“ uvedl mluvčí UK.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200.000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50.000 korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,“ citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“. Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <https://echo24.cz/a/SNJTC/dalsi-boure-na-karlove-univerzite-cina-skryste-financovala-konference>

Pracovník Univerzity Karlovy lhal o čínském financování konferencí, píše Aktuálně.cz

25.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci
volfovat

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán podle serveru Aktuálně.cz lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Web to uvedl na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka.

Na UK Miloš Balabán vedl také Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu. Té podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. Například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra zaplatilo velvyslanectví Číny soukromé firmě přes 600 tisíc korun.

„Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 tisíc korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 tisíc korun,“ uvedl podle serveru Balabán.

Odkaz

Čína odložila turné pražských filharmoniků na neurčito. Důvodem je nová politika hlavního města

Čínská ambasáda přitom financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 tisíc korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min.

Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila.

„Skandální a nepřijatelné,“ reaguje rektor Zima

Odkaz

Peníze od úvěrové firmy Univerzita Karlova nedostane. Home Credit odstupuje od kritizovaného sponzorství

„O aktivitách SBP, s. r. o. vedení Univerzity Karlovy nevědělo, první informace jsme získali až z veřejných sdělovacích prostředků,“ sdělil v pátečním prohlášení rektor Zima. Tvrdí, že nemá žádné informace o tom, že by se Balabánova firma podílela na financování UK, či se školou měla uzavřenu nějakou smlouvu o spolupráci.

Jednání firmy Středisko bezpečnostní politiky označil rektor za skandální a nepřijatelné. „Okamžitě poté, co jsem se o těchto informacích z médií dozvěděl, jsem zadal prověření veškerých aktivit Střediska bezpečnostní politiky včetně auditu financování konferencí, které mělo toto centrum v gesci, pořádalo je či se na nich podílelo,“ uvedl.

„V případě, že kontroly UK odhalí další vážné pochybnosti ohledně fungování SBP s. r. o. ve vztahu k Univerzitě Karlově, jsem připraven obrátit se na orgány činné v trestním řízení,“ uvedl Zima s tím, že tyto aktivity zásadně poškozují dobré jméno UK a všech jejích pracovníků.

Balabán po dotazech na financování konference ve čtvrtek rezignoval na post tajemníka Česko-čínského centra. Rektor podle svého prohlášení současně požádal své spolupracovníky o přerušení spolupráce UK s Balabánem a dalšími pracovníky, kteří působili ve firmě Středisko bezpečnostní politiky, minimálně do chvíle, než UK činnost Balabána prověří.

Odkaz

Zeman v Číně velebil novou Hedvábnou stezku, další země jsou k čínským miliardám zdrženlivější

Univerzita prověřuje financování dalších akcí

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam Zprávy například inkasovala Balabánova firma 200 tisíc korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách.

Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 tisíc korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd UK**. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,“ citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Odkaz

Velvyslanec Kopecký podepsal dopis žádající prošetření mučení politických vězňů v Číně

Kritika UK kvůli smlouvě s firmou Home Credit

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně.

Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“.

Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

Odkaz

Akademici i Filozofická fakulta kritizují smlouvu Univerzity Karlovy s Home Creditem. Škola podle nich ztrácí morální kredit

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2959697-pracovnik-univerzity-karlovy-lhal-o-cinskem-financovani-konferenci-pise-aktualnecz>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Pracovník Univerzity Karlovy lhal o financování konferencí zaštitěných rektorem Zimou. Platila je Čína

25.10.2019 iHNed.cz str. 00

ČTK

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to v pátek server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference.

Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka.

Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. Rektor UK Tomáš Zima označil jednání firmy za skandální a zadal prověření veškerých aktivit Střediska bezpečnostní politiky.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600 tisíc korun.

"Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí," řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 tisíc korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. "Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 tisíc korun," uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 tisíc korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK, který zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila. "O aktivitách SBP, s. r. o. vedení Univerzity Karlovy nevědělo, první informace jsme získali až z veřejných sdělovacích prostředků," sdělil v tiskovém prohlášení rektor. Tvrdí, že nemá žádné informace o tom, že by se Balabánova firma podílela na financování UK, či se školou měla uzavřeno nějakou smlouvu o spolupráci.

Jednání firmy Středisko bezpečnostní politiky označil rektor za nepřijatelné. "Okamžitě poté, co jsem se o těchto informacích z médií dozvěděl, jsem zadal prověření veškerých aktivit Střediska bezpečnostní politiky včetně auditu financování konferencí, které mělo toto centrum v gesci, pořádalo je či se na nich podílelo," uvedl. "V případě, že kontroly UK odhalí další vážné pochybnosti ohledně fungování SPB s. r. o. ve vztahu k Univerzitě Karlově, jsem připraven obrátit se na orgány činné v trestním řízení," sdělil.

Balabán po dotazech na financování konference ve čtvrtek rezignoval na post tajemníka Česko-čínského centra. Rektor podle svého prohlášení současně požádal své spolupracovníky o přerušování spolupráce UK s Balabánem a dalšími pracovníky, kteří působili ve firmě Středisko bezpečnostní politiky, minimálně do chvíle, než UK činnost Balabána prověří.

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200 tisíc korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 tisíc korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

"Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření," citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany "zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich)

dobré jméno a pověst". Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66666180-pracovnik-univerzity-karlovoy-lhal-o-financovani-konferenci-poradanych-rektorem-zimou-platila-je-cinska-ambasada>

Česko-čínské konference pořádané Univerzitou Karlovou platila skrytě Čína

25.10.2019 iDNES.cz str. 00

Autoři: ČTK, iDNES.cz

Tajemník Česko-čínskému centra Univerzity Karlovy Miloš Balabán rezignoval na svou funkci poté, co se ukázalo, že lhal o financování česko-čínských konferencí. Původně tvrdil, že je platilo samotné centrum, ve skutečnosti však peníze pocházely od čínské ambasády.

V pátek o tom informoval portál Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka.

Miloš Balabán

Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínskému centra přes 600 tisíc korun. „Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 tisíc korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 tisíc korun,“ uvedl podle portálu Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 tisíc korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min. Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila.

„O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela,“ řekl serveru Hájek.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. „Doktor Balabán dnes (ve čtvrtek) zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínskému centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal,“ uvedl mluvčí UK. **FSV UK** nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem.

Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200 tisíc korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 tisíc korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považují za neospravedlivitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,“ citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl

milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst“. Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

Sedí s drahými mobily, dětem kupujeme kartáčky my, říká režisérka Výměny

Test kávy v kapslích: Bezpečné, pohodlné, ale drahé potěšení

Pohlreich: My Češi jsme rasisti. Ukrajincům bychom měli líbat zadek

Zvětšit fotografii

URL| https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/balaban-lhal-cesko-cinske-konference-paltili-cinane.A191025_091954_domaci_zaz

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[zpravy.idnes.cz](https://www.idnes.cz) (*Domáci*)

Pracovník Univerzity Karlovy lhal o česko-čínských konferencích, platila je Čína 25.10.2019 novinky.cz str. 00

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Uvedl to v pátek server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka.

Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. FSV nyní prověřuje, zda tím nebylo porušeno opatření děkanky fakulty.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600 000 korun. „Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci činí asi 590 000 korun a z většiny je ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. „Hlavní organizátor akce, Česko-čínské centrum UK, pokrývá rozpočet částkou cca 530 000 korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 000 korun,“ uvedl podle serveru Balabán. Čínská ambasáda financovala konferenci i dříve. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 000 korun.

Česko-čínské centrum vede sám rektor UK Tomáš Zima, který také zaštiťuje konference centra. Na letošní konferenci centra vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec v Česku Čang Ťien-min.

Univerzita prý o ničem nevěděla

Mluvčí univerzity Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila. „O existenci Střediska bezpečnostní politiky s. r. o. se univerzita dozvěděla v posledních dnech v souvislosti s medializací tohoto tématu, o jakýchkoliv fakturacích dalším subjektům ze strany s. r. o. vedení UK tedy nevědělo. UK neměla s SBP s. r. o. nikdy v minulosti uzavřenu žádnou smlouvu a zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela,“ řekl serveru Hájek.

Balabán po dotazech na financování konference rezignoval. „Doktor Balabán dnes (ve čtvrtek) zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal,“ uvedl mluvčí UK.

Fakulta prověřuje financování dalších akcí

FSV UK nyní prověřuje financování dalších akcí, za kterými stojí univerzitní Středisko bezpečnostní politiky vedené Balabánem. Podle serveru Seznam zprávy například inkasovala Balabánova firma 200 000 korun na konferenci od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. Akce přitom byla pořádána na univerzitě a s oficiálním logem výzkumného střediska UK. Soukromá

firma také uzavřela smlouvy na příspěvek 50 000 korun od státního podniku Lesy ČR na konferenci Boj o vodu konanou v prostorách UK.

„Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření,” citoval server Aktuálně.cz děkanku FSV Alici Němcovou Tejkalovou.

Vedení UK čelilo v poslední době kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se ve smlouvě o spolupráci zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Ve smlouvě ale byla i pasáž o tom, že se smluvní strany „zavazují zdržet... všeho, co by mohlo poškodit (jejich) dobré jméno a pověst”. Home Credit po kritice od smlouvy odstoupil s prohlášením, že nechce být vtahován do iracionálních debat. Rektor Zima se pak omluvil, že neodhadl reakci na uzavření smlouvy.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/pracovnik-univerzity-karlovy-lhal-o-cesko-cinskych-konferencich-platila-je-cina-40301246>

Čínská ambasáda skrytě platila konference Univerzity Karlovy. Akce byly pod záštitou rektora Zimy

25.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov
Lidovky.cz, ČTK

Home Credit odstoupí od smlouvy s Univerzitou Karlovou. Rektor: Stejně jsme chtěli spolupráci ukončit

Na Univerzitě Karlově (UK) se v posledních týdnech dějí podivné věci. Nejprve tamním akademickým prostředím zahýbala kauza okolo uzavření smlouvy se společností Home Credit nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. Od ní sama společnost později odstoupila. Někteří akademici následně vyzývali rektora Tomáše Zimu k odchodu, což ale nevyšlyšel. Nyní se na něj však valí další kritika.

Proč? Jde o financování konferencí pořádaných univerzitou s jeho záštitou, plátcem totiž měla být ambasáda Čínské lidové republiky. S informací jako první přišel zpravodajský server Aktuálně.cz. Podle něj je další důležitou postavou v celém příběhu Miloš Balabán.

Čtvrtá výroční konference Česko-čínského centra UK v Praze se uskutečnila na akademické půdě před měsícem. Samotné centrum založil a předsedá mu rektor Zima, přičemž na této významné akci se se objevil například velvyslanec ČLR Čang Tien-min a moderoval ji čínský tlumočnick prezidentů Zemana Vít Vojta. Postava Miloše Balabána

Ale zpět k postavě Miloše Balabána, který celou akci zahajoval. Byl totiž výkonným tajemníkem centra (po dotazech Aktuálně.cz na funkci rezignoval - pozn. redakce) a na UK navíc vede výzkumné Středisko bezpečnostní politiky, které akci spolupořádalo. O jeho aktivity se v minulosti zajímala i Bezpečnostní a informační služba.

V roce 2015 založil soukromou firmu, která nese stejný název jako středisko, které na UK vede - Středisko bezpečnostní politiky s.r.o. Právě do této firmy podle zjištění Aktuálně.cz přiteklo dohromady více než 1,2 milionu korun od čínské ambasády. A to jako splátka dvou faktur za pořádní česko-čínské konference. Podle jednoho ze spoluvlastníků firmy, Libora Stejskala, měly být částky alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí.

To podle Aktuálně.cz naznačuje, že čínská ambasáda nefinancovala přímo konferenci, ale její peníze doputovaly skrze soukromou firmu do Česko-čínského centra Karlovy univerzity, které vede rektor Zima. K tomu se ale Stejskal i Balabán nevyjádřili. Vyjádření rektora Zimy Akademici vyzvali rektora Zimu k odchodu. Podle něj ale tato diskuse patří na jednání senátu

„O aktivitách Střediska bezpečnostní politiky, s. r. o. vedení Univerzity Karlovy nevěděl, první informace jsme získali až z veřejných sdělovacích prostředků,“ sdělil v tiskovém prohlášení rektor Zima. Dále tvrdí, že nemá žádné informace o tom, že by se Balabánova firma podílela na financování UK, či se školou měla uzavřenu nějakou smlouvu o spolupráci.

Jednání firmy Středisko bezpečnostní politiky označil rektor za nepřijatelné. „Okamžitě poté, co jsem se o těchto informacích z médií dozvěděl, jsem zadal prověření veškerých aktivit Střediska bezpečnostní politiky včetně auditu financování konferencí, které mělo toto centrum v gesci, pořádalo je či se na nich podílelo,“ uvedl. „V případě, že kontroly UK odhalí další vážné pochybnosti ohledně fungování SPB s. r. o. ve vztahu k Univerzitě Karlově, jsem připraven obrátit se na orgány činné v trestním řízení,“ sdělil.

Balabán po dotazech na financování konference ve čtvrtek rezignoval na post tajemníka Česko-čínskému centra. Rektor podle svého prohlášení současně požádal své spolupracovníky o přerušování spolupráce UK s Balabánem a dalšími pracovníky, kteří působili ve firmě Středisko bezpečnostní politiky, minimálně do chvíle, než UK činnost Balabána prověří. Podobné převody peněz už v minulosti

Samotné Středisko bezpečnostní politiky (tedy ne s.r.o.) pořádá konference zaštitěné Karlovou univerzitou. Jednou z nich je například Pražská bezpečnostní konference. Té se účastní politici, diplomaté nebo pracovníci bezpečnostních složek a navzájem sdílejí informace. Výzkumné pracoviště navíc dělá bezpečnostní projekty pro ministerstvo vnitra a státu radí, jak se bránit proti nepřítelům. To vše za situace, kdy výzkumníky přes jejich s.r.o. zároveň platí čínská ambasáda, píše Aktuálně.cz.

Záležitostí se nyní zabývá **Fakulta sociálních věd** (FSV), pod níž Středisko bezpečnostní politiky spadá, i samotný rektorát. Podle děkanky FSV Alice Němcové Tejkalové hodlá fakulta přijmout odpovídající opatření.

Ta přes tiskového mluvčího Jakuba Římana pro Lidovky.cz konstatovala, že současnosti probíhá šetření a jednoznačné závěry a opatření budou až po jeho skončení. „Dnes se konala schůzka, na které pan doktor Balabán předal paní děkance svou rezignaci na pozici vedoucího Střediska bezpečnostní politiky IPS **FSV UK**. Zároveň děkanka předala jednateli SBP s. r. o. doktoru Stejskalovi výzvu ke změně obchodní firmy a zdržení se protiprávního jednání,“ řekl Říman.

Alice Němcová Tejkalová.

Případ česko-čínské konference není první záležitostí, kdy soukromá firma přijímá peníze za akce konající se na univerzitě pod hlavičkou Střediska bezpečnostní politiky. Jak uvedly Seznam Zprávy, už v minulosti podobně odešlo 200 tisíc korun od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách.

Foto:
Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima.
ČTK

URL| https://www.lidovky.cz/domov/cinska-ambasada-udajne-platila-konference-univerzity-karlovy-pod-zastitou-rektora-zimy.A191025_075944_In_domov_ele

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lidovky.cz

Na Univerzitě Karlově padají hlavy. Kvůli sponzorskému příspěvku od Číňanů

25.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00
Jan Rychetský, Univerzita Karlova

Univerzitní Středisko bezpečnostní politiky je bez šéfa. Rezignoval. Stejně jako tajemnice střediska. Důvodem jsou nejasnosti ve financování konferencí a přednášek. Informoval o tom server Seznam Zprávy.

Financování akcí, které pořádalo Středisko bezpečnostní politiky, se vyšetřuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Upozornil na to server Seznam Zprávy. Šlo o konferenci Boj o vodu, kdy univerzitní instituce ji sice chystala za podpory řady sponzorů, ale sponzorské příspěvky chodily na účet soukromé společnosti. Tu ovládají čtyři představitelé zmíněného střediska a nese obdobný název, jen se zkratkou s. r. o.

Nyní padají první hlavy – rezignoval vedoucí Střediska bezpečnostní politiky Miloš Balabán i tajemnice střediska Mirka Kortusová. Balabán nadále zůstává řadovým zaměstnancem střediska, opustil však i post tajemníka Česko-čínského centra. I za tímto odchodem mělo být financování, konkrétně česko-čínských konferencí, kdy od čínské ambasády měla soukromá firma obdržet 1,2 milionu korun.

Tajemnice pak byla odvolána i z pozice správkyně účetních středisek. Bezpečnostní konference Boj o vodu byla zrušena.

Na účet Střediska bezpečnostní politiky, s. r. o. odešly mimo jiné finance ze strany Lesů České republiky i z Vojenských lesů a statků. **Fakulta sociálních věd** nyní uvádí, že probíhá audit činnosti společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s. r. o. Děkanka Alice Němcová Tejkalová společnost vyzvala, aby změnila obchodní název a zdržela se protiprávního jednání.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Jan Rychetský Popisek: Univerzita Karlova v Praze.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Na-Univerzite-Karlove-padaji-hlavy-Kvuli-sponzorskemu-prispevku-od-Cinanu-600977>

Konference financované Čínou měly propagandistický ráz, tvrdí sinolog. Podle Zimy šlo o soukromou aktivitu

25.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Pavla Lioliasová, Tomáš Pavlíček

Čínské velvyslanectví podle serveru Aktuálně údajně skrytě financovalo konference, které pořádá Univerzita Karlova a zaštiťuje rektor Tomáš Zima. Za akce, které spolupořádal tajemník Česko-čínského centra univerzity Miloš Balabán, měla ambasáda zaplatit až milion 200 tisíc korun. Peníze inkasovala jeho soukromá firma, která se jmenuje stejně jako oficiální instituce univerzity Středisko bezpečnostní politiky. Balabán po zveřejnění případu rezignoval na funkci tajemníka. „Mohu odpovědně prohlásit, že Univerzita Karlova neobdržela žádné prostředky od ambasády Čínské lidové republiky,“ uvedl pro Radiožurnál Zima.

Miloš Balabán vedl Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd**. Spoluzaložil i stejnojmennou firmu. Právě té podle serveru posílala čínská ambasáda peníze na akce organizované na univerzitě. Jednou z nich byla i zájmová konference Česko-čínského centra, v jehož čele je rektor školy Tomáš Zima. Radiožurnálu řekl, že o aktivitách firmy nevěděl.

„Dozvěděli jsme se to před několika dny z veřejných zdrojů. Okamžitě jsme začali prověřovat věci a financování, to už v minulosti Česko-čínského centra. Mohu odpovědně prohlásit, že Univerzita Karlova neobdržela žádné prostředky od ambasády Čínské lidové republiky,“ vysvětlil.

Podle Zimy šlo o „ryze soukromou aktivitu“ společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s. r. o. „Pro mě je to velmi šokující, že někdo řídí společnost, která se jmenuje shodně jako součást Univerzity Karlovy, na které dotyčná osoba pracuje. Toto je v rozporu s etickým chováním na univerzitě,“ říká.

Rektor přitom konference zaštiťoval a osobně otvíral. „Konferencí se samozřejmě na Univerzitě Karlově a jejich součástech konají stovky. Prostředky někdy jdou centrálně přes univerzitu, někdy jdou přes jednotlivé fakulty, instituty nebo katedry. Můžete objevit, že prostředky čerpá soukromá společnost úplně mimo strukturu

univerzity," popisuje Zima. Podle jeho slov nyní probíhá prověření detailního hospodaření konferencí i celého Střediska bezpečnostní politiky.

Zima o rezignaci neuvažuje

Sinolog Martin Hála, vedoucí projektu Sinopsis, který částečně spadá pod Univerzitu Karlovu, nazývá celý mechanismus velmi zvláštním. „V podstatě tady došlo k privatizaci univerzitního pracoviště, kdy má ústav Univerzity Karlovy na **Fakultě sociálních věd** svoje zrcadlové dvojče v korporátním sektoru, které má úplně stejný název, stejné logo, pracují v něm stejní lidé. Je to jeho komerční alter ego,“ míní.

„Je docela možné, že Středisko bezpečnostní politiky získalo podporu čínské ambasády na vlastní pěst. Bylo by ale docela zvláštní, kdyby si toho na univerzitě nikdo nevšiml, protože podpora ambasády byla koneckonců uváděná i na programech konferencí, které středisko organizovalo. Myslím si, že je velmi nepravděpodobné, že by si toho po několika letech nikdo nevšiml.“

Konferencí s názvem Výzvy digitální budoucnosti nebo Společné zájmy EU, Česka a Číny v měnícím se světě, které se konaly pod záštitou univerzity, se Hála údajně neúčastnil. Studoval ale jejich výstupy včetně programů.

„Měl jsem poměrně detailní informace o tom, jak probíhaly. Myslím si, že měly celkem jednoznačně propagandistický ráz. Propagovaly diskurzivní linii komunistické strany Číny, ať už jde o mezinárodní iniciativy jako je Pás a stezka, nebo právě účast čínských kybernetických a digitálních společností na rozvoji digitálních technologií v zahraničí,“ uzavírá sinolog.

Tomáš Zima nedávno čelil kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit. Část akademické obce mu vytýká podporu proděkana usvědčeného z plagiátorství Martina Kováře, případně jmenování Alice Tejkalové děkankou **Fakulty sociálních věd**, přestože dříve publikovala v predátorských časopisech. O rezignaci ale neuvažuje.

„Proč bych měl rezignovat, když někdo páchá podvod stejným jménem na úkor univerzity? To je poškozování jejího dobrého jména a všech jejích kolegů. Tady nevidím důvod. Nejsem jakýmkoli způsobem spojen s aktivitou s. r. o., ve které působí pan Balabán,“ dodává.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/tomas-zima-martin-hala-milos-balaban-univerzita-karlova_1910251547_kro

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz)

Organizátor konferencí Univerzity Karlovy lhal o jejich financování Čínou. Po odhalení rezignoval

25.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
Gabriela Knížková, Jaroslav Hroch, Pavla Lioliasová

Čínská ambasáda proplatila 1,2 milionu korun na konferenci Česko-čínského centra Univerzity Karlovy v Praze. Informoval o tom server Aktuálně.cz. Peníze získala soukromá firma tajemníka centra Miloše Balabána, který konference spoluorganizoval. Balabán na svůj post rezignoval, potvrdil Radiožurnálu rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima. Ten také uvedl, že o transakcích nevěděl.

Na začátku září požadovala Balabánova firma Středisko bezpečnostní politiky, s. r. o., po čínské ambasádě, aby proplatila fakturu za 600 160 korun. Stejně jméno přitom nese výzkumné středisko Univerzity Karlovy, jemuž předsedal Balabán a které akci se záštitou univerzity pořádalo. Podle organizátorů konference ambasáda konferenci skutečně financovala.

„Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ potvrdil Radiožurnálu Libor Stejskal, který s Balabánem firmu spoluvlastní. Balabán vystavil čínské

ambasádě fakturu za konferenci i v loňském roce. Své další klienty a výši příjmů z podnikání firma odmítá zveřejnit.

Nepřijatelné podnikání

„Nemám žádné informace o tom, že by se společnost SBP jakkoliv podílela na financování univerzity či s ní měla uzavřenu nějakou smlouvu o spolupráci,“ uvedl v prohlášení rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima. „Okamžitě poté, co jsem se o těchto informacích z médií dozvěděl, jsem zadal prověření veškerých aktivit Střediska bezpečnostní politiky včetně auditu financování konferencí, které mělo toto centrum v gesci, pořádalo je či se na nich podílelo.“

Financování Balabánova výzkumného Střediska bezpečnostní politiky začal řešit akademický senát **Fakulty sociálních věd** UK, pod kterou oficiálně spadá. Podle děkanky fakulty Alice Němcové Tejkalové je takové podnikání nepřijatelné, uvedl server Aktuálně.cz.

V reakci na případ spustila fakulta audit, který má hospodaření střediska kontrolovat. „Audit **Fakulty sociálních věd** zkoumá vztah společnosti SBP k fakultním akcím, které pořádá Středisko bezpečnostní politiky,“ řekl Radiožurnálu její mluvčí Jakub Říman. Fakulta podle něj požádala SBP o forenzní audit. „Vzhledem k tomu, že podklady pro audit dodané vedením firmy považujeme za nedostatečné, požádali jsme tuto společnost o provedení forenzního auditu všech příjmů a výdajů spojených s konferencemi nezávislou a renomovanou auditorskou společností. Další jednání o parametrech auditu se budou konat příští středu,“ dodal.

Balabán se v pátek sešel s Němcovou Tejkalovou a vedení Střediska bezpečnostní politiky opustil. Němcová Tejkalová podle Římana požádala ředitele Institutu politologických studií, aby po dobu šetření ustanovil dočasné vedení střediska někým, kdo není jeho zaměstnancem. Česko-čínskou konferencí se audit zabývat nebude. Podle Němcové Tejkalové totiž jde o záležitost rektorátu.

Středisko bezpečnostní politiky pořádá konference zaštitěné Univerzitou Karlovou pravidelně. Je mezi nimi například Pražská bezpečnostní konference, jejíž účastníci se setkávají s vlivnými českými zákonodárci, diplomaty či pracovníky bezpečnostních složek.

Ovlivňování veřejného mínění

O aktivity Miloše Balabána se již před začátkem jeho spolupráce s univerzitou zajímala Bezpečnostní a informační služba kvůli jeho IX. Pražské bezpečnostní konferenci, pořádané v listopadu 2013. Podle kontrarozvědky šlo o ukázkou toho, jak mohou cizí mocnosti ovlivňovat veřejné mínění v Česku.

Mluvčí BIS Ladislav Šticha se k aktuálním zjištěním ohledně Miloše Balabána vyjadřovat nechtěl. „I pokud bychom se o tuto osobu a organizaci zajímali, tak je to natolik čerstvé, že v tuto chvíli k tomu žádné informace podat nemohu,“ uvedl.

Bezpečnostní informační služba podle něj opakovaně upozorňuje veřejnost na to, že je potřeba být ve vztahu zejména k Číně ostražitý. „Týká se to například nabídek obchodní nebo akademické spolupráce a pozvání do Číny,“ objasnil. „O Číně se obecně ví, že žádné její kroky na zahraniční půdě nejsou náhodné. I v případě, že sem například přijede čínská delegace a zajímá se například o některé průmyslové informace nebo informace z akademického prostředí je potřeba se mít na pozoru,“ řekl Radiožurnálu Šticha.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/cina-konference-univerzita-karlova-tomas-zima-milos-balaban-cesko-cinske-centrum_1910251206_gak

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz)

Konference, které pořádá rektor UK Zima, platila skrytě statisíci čínská ambasáda

25.10.2019 aktualne.cz str. 00 Domáci

Lukáš Valášek, Jan Horák

Na čínskou ambasádu podle zjištění Aktuálně.cz chodí statisícové faktury za konference, které pořádá Karlova univerzita a zaštiťuje její rektor. Čínská ambasáda

Je to přesně měsíc, co v univerzitním Vlasteneckém sále proběhla čtvrtá vy'roc'ni' konference Česko-čínského centra Univerzity Karlovy v Praze. Zaštiťil ji rektor Tomáš Zima, diskusi moderoval čínský tlumočnický prezident Miloš Zemana Vít Vojta. Společně s prorektorem Alešem Gerlochem a čínským velvyslancem Čang Tien-minem zahajoval akci i Miloš Balabán - ne tolik známá, avšak vlivná postava na nejstarší české vysoké škole.

V samotném Česko-čínském centru, které založil a předsedá mu přímo rektor Zima, byl Balabán dosud výkonným tajemníkem. Na škole vede také výzkumné Středisko bezpečnostní politiky, které akci spolupřátalo.

Zároveň si ale Balabán v roce 2015 založil soukromou firmu, která se jmenuje stejně jako oficiální instituce univerzity - Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. A podle zjištění Aktuálně.cz tato jeho firma jen za poslední dva roky poslala k proplacení faktury za více než 1,2 milionu korun čínské ambasádě, a to právě za pořádání výroční česko-čínské konference.

Okolnosti toho, proč neutrálně se tvářící konferenci zaštiťenou univerzitou financoval komunistický stát a proč peníze tekly skrze soukromou společnost, zjišťoval v uplynulých dnech deník Aktuálně.cz. Balabán v reakci na dotazy ve čtvrtek rezignoval.

Zima přes svého mluvčího ve čtvrtek vzkázal, že o ničem nevěděl a peníze čínské ambasády univerzita nepoužila. V tom si ale zásadně odporuje s pořadatelem své vlastní konference, kteří tvrdí, že peníze šly právě na akci, kterou Zima zaštiťil. V pátek Zima prohlášení upravil - o tom, že by čínské peníze šly na jeho konferenci prý nemá povědomí.

Firma s utajeným hospodařením

Letos na začátku září požadovala Balabánova firma po čínské ambasádě, aby proplatila fakturu za 600 160 korun. Splatná byla v den konání konference - 25. září. Podobně to bylo i loni. Tehdy na ambasádu putovala od Balabána faktura na 676 148 korun už v červenci. Konference se pak opět odehrála na konci září.

"Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí," řekl deníku Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem firmu spoluvlastní ještě s Janem Ludvíkem a finanční a projektovou manažerkou univerzitního střediska Mirkou Kortusovou.

Zprvu se přitom jednatel společnosti Stejskal zdráhal jasnou odpověď podat. "Nejsem v této věci zcela informován. Trošku mě to překvapuje. V této chvíli vám k tomu žádnou konkrétnější informaci podat nemůžu. Budeme si muset vyjasnit, kdo na to odpovědět dokáže," reagoval nejprve na dotaz, zda peníze od Číňanů byly odměnou za to, že na Karlově univerzitě akci uspořádali, či přímo úhradou nákladů akce.

Až později potvrdil, že firma faktury skutečně vystavila. "Ano, můžu to potvrdit. Faktury jsem dohledal," konstatoval Stejskal. Stejně dotazy putovaly i spolumajiteli Balabánovi. Ten na ně ovšem neodpověděl.

Před časem ale Aktuálně.cz tvrdil, že celkový rozpočet letošní konference byl asi 590 tisíc a z většiny ji ze svých zdrojů platilo Česko-čínské centrum UK, které vede rektor Zima.

"Hlavní organizátor akce Česko-čínské centrum UK pokrývá rozpočet částkou cca 530 tisíc korun, ostatní subjekty podílející se na konferenci ji podpořily celkovou částkou přibližně 60 tisíc korun," uvedl před časem Balabán k letošnímu ročníku.

Stejskal však nyní tvrdí, že čínské peníze šly na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí. Pokud jsou tvrzení obou mužů pravdivá, čínská ambasáda nefinancovala přímo konferenci, ale její peníze natekly skrze

soukromou firmu do Česko-čínského centra Karlovy univerzity, které vede její rektor Zima. To ale Stejskal komentovat odmítl.

"K tomu nejsem oprávněn se vyjádřit," dodal Stejskal. Balabán nereagoval.

V pátek dopoledne se ke zjištění vyjádřil i sám Zima. Tvrdí, že o využití čínských peněz nic nevěděl. "Jednání společnosti SBP s. r. o. považuji za skandální a nepřijatelné. Tyto aktivity zásadně poškozují dobré jméno Univerzity Karlovy a všech akademických pracovníků, jsou v rozporu s Etickým kodexem UK a jsou pro mě neomluvitelné," řekl v první reakci Zima.

Zároveň ale nevyločil, že čínská ambasáda jeho konference financovala. "Nemám žádné informace o tom, že by se společnost SBP, s.r.o. jakkoliv podílela na financování univerzity či s ní měla uzavřenu nějakou smlouvu o spolupráci," vyjádřil se pouze Zima.

Ještě ve čtvrtek přitom rektorát kategoricky tvrdil, že čínské peníze na univerzitu nedotekly. "Zmíněná společnost se na jakémkoliv financování univerzity nepodílela," uvedl mluvčí univerzity Václav Hájek.

Zima nyní uvedl, že nařídil prověřit veškeré aktivity Střediska bezpečnostní politiky včetně auditu financování konferencí, které mělo toto centrum v gesci, pořádalo je či se na nich podílelo. "V případě, že kontroly UK odhalí další vážné pochybnosti ohledně fungování SBP s. r. o. ve vztahu k Univerzitě Karlově, jsem připraven obrátit se na orgány činné v trestním řízení," oznámil rektor UK.

Balabán rezignoval

Podle mluvčího univerzity Václava Hájka Balabán ve čtvrtek poté, co se na faktury od čínské ambasády Aktuálně.cz zeptalo, rezignoval.

"Doktor Balabán dnes zaslal rezignační dopis tajemníka Česko-čínského centra k rukám pana rektora Zimy, který rezignaci přijal," uvedl Hájek.

Pro rektora je záležitost vysoce citlivá. Už se dostal pod palbu ostré kritiky za uzavření smlouvy s firmou Home Credit nejbohatšího Čecha Petra Kellnera, který v Číně rozsáhle podniká. Firma nakonec po odporu akademické obce partnerství, jehož součástí mimo jiné byl i paragraf, že se obě strany zdrží kroků, které by mohly poškodit jejich dobré jméno, zrušila.

Neprůhledné financování Balabánova výzkumného Střediska bezpečnostní politiky mezitím začal řešit akademický senát **Fakulty sociálních věd** UK, pod kterou oficiálně spadá. Senátoři požadují, aby vedení fakulty zveřejnilo seznam jeho aktivit a odtajnilo jeho financování.

Děkanka Alice Němcová Tejkalová reagovala spuštěním auditu, který má hospodaření střediska zkontrolovat. Samotnou česko-čínskou konferencí se ale audit zabývat nebude, to je podle Tejkalové záležitost rektorátu, pod něhož spadá Česko-čínské centrum.

Další platby za konference na UK do soukromé firmy

Středisko bezpečnostní politiky pravidelně pořádá různé konference zaštitěné Karlovou univerzitou. Například Pražskou bezpečnostní konferencí, jejíž účastníci se setkávají s vlivnými českými zákonodárci, diplomaty či pracovníky bezpečnostních složek. A společně sdílejí informace. Výzkumné pracoviště navíc dělá bezpečnostní projekty pro ministerstvo vnitra a státu radí, jak se bránit proti nepřítelům. To vše za situace, kdy výzkumníky přes jejich s. r. o. zároveň platí čínská ambasáda.

Balabánovo s. r. o. přitom odmítá odtajnit své další klienty. "To vám nemůžu říct. Jsou to komerční subjekty a já nemám žádné vědomí o tom, že by s tím souhlasily. Ale jsou to firmy různého typu, které si od nás nechávají dělat ryze odborné práce - bezpečnostní poradenství. Je to ale věc naprosto běžná. V akademickém prostředí podniká každý druhý," popisoval Stejskal.

Ani to, jaké mají spolumajitelé z podnikání příjmy, Stejskal nechce zveřejnit. "Jsou to malé peníze. Není to srovnatelné se mzdou," uvedl jednatel. Dodal, že soukromá firma funguje zcela odděleně od univerzity, která s tím nemá problém.

Tomu však neodpovídá reakce Alice Němcové Tejkalové, děkanky **Fakulty sociálních věd**, pod kterou Středisko bezpečnostní politiky spadá. "Takové podnikání považuji za neospravedlnitelné. V těchto dnech probíhá prošetřování aktivit společnosti Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. ve vztahu ke konferencím pořádaným v rámci **Fakulty sociálních věd** UK. Na základě jeho výsledků přijmeme odpovídající opatření," konstatovala děkanka. Podle ní se záležitostí zabývá i rektorát.

Ukazuje se totiž, že model, kdy soukromá firma akademiků kasíruje peníze za akce, které se konají na univerzitě pod hlavičkou Střediska bezpečnostní politiky, se opakuje ve více případech než jen u česko-čínské konference.

Jak uvedly Seznam Zprávy, v registru smluv jsou k dohledání například příspěvky na konferenci Boj o vodu, která se bude konat na Karlově univerzitě v listopadu. Státní firma Lesy ČR na ni ale neposlala 50 tisíc univerzitě, ale soukromé firmě, která s ní nemá nic společného. Podobně Vojenské lesy. V dalším případě 200 tisíc korun firmě přiteklo od Národního institutu pro další vzdělávání za pořádání konference Bezpečnost na českých školách. I ta byla oficiální akcí univerzity.

Možné ohrožení akademických svobod

Neprůhledné aktivity Střediska bezpečnostní politiky znepokojily už i akademický senát FSV, který minulý týden některé jeho počiny odsoudil.

"Akademický senát považuje aktivity Střediska bezpečnostní politiky konané pod záštitou velvyslanectví Čínské lidové republiky za problematické z důvodu nízké transparentnosti, možného ohrožení akademických svobod a etického kodexu Univerzity Karlovy," odhlasovali senátoři.

Jeho aktivity přitom tepou i někteří sinologové. Uznávaná expertka na Čínu v radě Česko-čínského centra Olga Lomová na svůj post rezignovala v reakci na Zimův pokus uzavřít partnerství s PPF. A také na Balabánovu konferenci zaštitěnou Zimou. Ta letos měla téma Výzvy digitální budoucnosti.

"Týkala se tedy přesně toho, před čím varoval NÚKIB a naše vláda. Nelíbilo se mi, že na Karlově univerzitě se v této situaci koná konference, která nejen že toto téma nastoluje s čínskými partnery, ale ještě ji zahajuje právě čínský velvyslanec," řekla Lomová Deníku N. Naráží tak na to, že český kyberúřad loni v prosinci varoval před riziky čínské technologické firmy Huawei, kterou západní tajné služby podezřívají ze špionáže pro čínskou vládu.

Za kritiky sinologů ze Sinopsis, který spadá rovněž pod UK, odstartoval Balabán na univerzitě i kurz o Nové hedvábné stezce. Podle sinologů ale nekriticky papouškoval čínskou propagandu.

O Balabánovu akci se už v minulosti zajímala BIS

Česko-čínská konference není první kontroverzní počín Miloše Balabána. Ještě před tím, než nastoupil na Karlovu univerzitu, se podle zdrojů Aktuálně.cz o jeho aktivity zajímala Bezpečnostní a informační služba. Jeho IX. Pražskou bezpečnostní konferenci, která se odehrála 15. listopadu 2013, dokonce BIS zmiňuje ve své veřejné zprávě o činnosti za stejný rok. Jako příklad, jak mohou cizí mocnosti ovlivňovat veřejné mínění v Česku.

"Všechny zmínky o problematičnosti zpravodajských aktivit USA vůči svým partnerům provázely tichý souhlas, ne-li dokonce potlesk účastníků diskusního panelu i publika. Na druhé straně debata až na jednu výjimku zcela ignorovala problém zpravodajských aktivit Ruska a Číny," popsala kontrarovědky akce.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/konferenci-uk-platila-cina-stredisko-bezpecnostni-politiky/r~79c2b80ef4b311e9858fac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
aktualne.cz

Čínské velvyslanectví podle internetového deníku Aktuálně.cz údajně skrytě financovalo konference, které pořádá Univerzita Karlova

25.10.2019 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Čínské velvyslanectví podle internetového deníku Aktuálně.cz údajně skrytě financovalo konference, které pořádá Univerzita Karlova. A zaštiťuje rektor Tomáš Zima. Za akce, které spolupořádal tajemník Česko čínského centra univerzity Miloš Balabán měla čínská ambasáda zaplatit až 1 200 000 Kč. Peníze inkasovala jeho soukromá firma, která se jmenuje stejně jako oficiální instituce univerzity Středisko bezpečnostní politiky. Balabán po zveřejnění případu rezignoval na funkci tajemníka. Na lince rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima, dobrý den.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dobré poledne, vám i posluchačům.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane rektore, kdy se univerzita dozvěděla o tom, že společnost Středisko bezpečnostní politiky zřejmě inkasovala za pořádání konferencí peníze od čínské ambasády?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Toto jsme se dozvěděli před před několika dny z veřejných jaksi zdrojů. My jsme začali okamžitě prověřovat věci, které a financování to už v minulosti Česko čínského centra by mohu odpovědně prohlásit, že Univerzita Karlova neobdržela žádné prostředky od ambasády Čínské lidové republiky. Toto je ryze soukromá aktivita společnosti Střediska bezpečnostních studií s.r.o., tedy společnosti, kde pana doktora Balabána a je pro mě to velmi šokující, že někdo řídí společnost, která se jmenuje shodně jako součást Univerzity Karlovy, na které na dotyčná osoba pracuje a toto je v rozporu bych řekl s etickým chováním na univerzitě Karlově.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Vy osobně jste tyto konference, nebyla to jediná zaštiťil, také jste je otvíral. Kdo jste si myslel, že financuje? Neptal jste se po tom?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak financování těchto konferencí bylo a tak jak je v záštitě nebo v té, v tom programu, který je vidět je Středisko bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd**. Tedy jednotka Univerzity Karlovy ve spolupráci s česko-čínským centrem, což byly je platforma, kde jsou zástupci několika fakult Univerzity Karlovy, když se zhruba 2x ročně jsme se setkávali a informovali jsme se o činnostech spolupráci s čínskými univerzitami. Takže na žádném z těchto dokumentů není společnost s.r.o. která tyto prostředky přijímala, pokud tam bylo nějaké minimální financování těchto konferencí třeba pronájem nějaký prostor, tak to bylo z rozpočtu Univerzity Karlovy která, kde je to transparentní a žádné prostředky, jak jsem řekl čínské ambasády sem nešli a hospodaření Střediska bezpečnostních studií a prověření detailní hospodaření těchto konferencí tak Střediska bezpečnostní studií FSV teď právě probíhá v součinnosti s vedením **Fakulty sociálních věd**.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Nemělo se to provést už dříve? Nemá univerzita systém kontroly, který by podobné případy znemožnil, protože konference podobného typu se konají každý rok od roku 2016, takže jste na podobné propojení mohli přijít ne? Neobjevilo se to nějak v účetnictví?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Konferenci samozřejmě na univerzitě Karlově součástech se koná, se konají stovky, kdy ty prostředky někdy jdou centrálně přes univerzitu, někdy jdou přes jednotlivé fakulty nebo instituty nebo katedry a nemůžete objevit, že prostředky jaksi čerpá soukromá společnost úplně mimo jaksi strukturu Univerzity Karlovy.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak ale neměli jste přece jenom se dívat hlouběji do toho, kdo to, jakým způsobem financuje i zpětně ty roky, jak jsem říkal?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě jsou tam uvedeni sponzoři, jak ze strany české tak zahraniční ale po prověření, které je ale samozřejmě prověřit hospodaření Univerzity Karlovy a její součásti probíhá standardní kontrolní mechanismy a tady to byly prostředky, které šly ze soukromé společnosti mimo univerzitu Karlovu a ty prostředky nemůžeme jakýmkoliv způsobem kontrolovat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jak chcete dlouhodobě zabránit opakování podobného případu?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak univerzitě Kalově máme, že zaveden systém prověřování kontrol organizací aktivit a tyto věci povedou jaksi k zpřísnění a ty mechanismy, které na univerzitě jsou, aby podobným aktivitám nemohlo docházet.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Vy jste před pár dny čelil kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit. Stejně tak vám část akademické obce vytýká podporu proděkana usvědčeného z plagiátorství Martina Kováře. Ve světle té poslední aféry i těch předešlých případů. Neuvažujete o rezignaci?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Neuvažuji, proč by chtěl rezignovat, když někdo páchá podvod stejným jménem na úkor univerzity, a to je poškozování dobrého jména univerzity její všech kolegů, a to tady nevidím důvod nejsem jakýmkoliv způsobem spojen s aktivitou s.r.o. kterou, v které působí pan Dr. Balabán.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tolik rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima. Děkujeme, na slyšenou.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Na slyšenou, hezký den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A ve vysílání ho vystřídá vedoucí projektu Sinopsis, který částečně spadá pod univerzitu Karlovu sinolog Martin Hála, dobrý den.

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

Dobré odpoledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak se na to financování konferencí na půdě univerzity díváte vy?

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

Tak já myslím, že tady ten mechanismus je velmi zvláštní. V podstatě tady došlo k jakési privatizaci univerzitního pracoviště, kdy ústav Univerzity Karlovy na **Fakultě sociálních věd** má svoje zrcadlové dvojče v korporátním sektoru, které má úplně stejný název, stejné logo, každý den stejní lidé. Je to vlastně jakási jeho komerční alter ego. Čili je to jakási privatizace akademického prostředí.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dával byste vinu vedení univerzity, anebo je to zkrátka tak, že ono středisko bezpečnostní politiky získal tu podporu čínského velvyslanectví na vlastní pěst, aniž by o tom někdo jiný věděl, jak říkal rektor Zima?

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

Tak je docela možné, že do Střediska bezpečnostní politiky získal podporu čínské ambasády na vlastní pěst. Nicméně by bylo dost zvláštní, kdyby si toho nikdo nevšiml na univerzitě, protože ta podpora čínské ambasády byla koneckonců advertizovaná i na programech konferencí, které to středisko organizovalo, čili myslím si, že je velmi nepravděpodobné, že po několika letech si toho nikdo nevšiml.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a myslíte si, že funguje dostatečně systém kontroly, jak jsme o tom mluvili s panem rektorem Zimou nebo by se opravdu měla univerzita daleko víc zajímat, odkud plynou peníze na konferenci, které se konají na její půdě?

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

Tak já doufám, že by incident z poslední doby opravdu ke zvýšenému zájmu o způsobech financování univerzitních pracovišť. Na kolik fungují systémy kontroly na univerzitě samotné k tomu se neodvažují vyjadřovat ale samozřejmě tady konference, případně ten sponzoring ze strany Home Credit o kterém jste se zmiňovali v předchozím příspěvku jsou, nejsou zcela ojedinělé na těch akcích, které mají na jedné straně podpory čínských subjektů, zejména české ambasády je celá řada.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Víte, já bych se vás rád zeptal, co vlastně soudíte o tom samotném obsahu těchto konferencí, které se pod záštitou univerzity konaly pod názvem Výzvy digitální budoucnosti nebo Společná zájmy Evropské unie Česka a Číny v měnícím se světě?

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

Tak já jsem na těch konferencích nebyl, ale studoval jsem jejich výstupy, včetně jejich programů a měl jsem poměrně dopravní informace o tom, jak ty konference probíhaly a myslím, že měli celkem jednoznačně propagandistický jas, že v podstatě propagovali diskusivní linii čínské strany nebo konkrétně komunistické strany Číny, ať již jde o mezinárodní iniciativy, jako je Pás a Steska nebo právě o účast čínských kybernetických a digitálních společností na rozvoj digitálních technologií v zahraničí a podobně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A váš názor na případný odchod rektora Tomáše Zimy?

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

K tomu bych se nechtěl vyjadřovat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik sinolog Martin Hála vedoucí projektu Sinopsis. Já vám děkuji za rozhovor, na shledanou.

Martin HÁLA, ředitel projektu Sinopsis

Také děkuji, na shledanou.

Na Univerzitě Karlově padají hlavy kvůli odklánění peněz. Rektor: Skandální chování

26.10.2019 blesk.cz str. 00

Autor: kal -

Bude to zřejmě skvrna na pověsti nejstarší české univerzity. Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyšetřují financování akcí, které pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky. Peníze od sponzorů mířily totiž místo k univerzitě na účet soukromé firmy prakticky identického jména: Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Aféra, na kterou upozornily Seznam Zprávy, už stála místo šéfa střediska Miloše Balabána a jeho tajemnici Mirku Kortusovou. Podle rektora Tomáš Zímy jde o skandální a nepřijatelné chování.

Konference Boj o vodu se neuskuteční. / Středisko bezpečnostní politiky **FSV UK** Konference Boj o vodu se neuskuteční.

/ Středisko bezpečnostní politiky **FSV UK**

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/623590/na-univerzite-karlove-padaji-hlavy-kvuli-odklaneni-penez-rektor-skandalni-chovani.html>

Na Univerzitě Karlově padají hlavy kvůli odklánění peněz. Rektor: Skandální chování

26.10.2019 blesk.cz str. 00 Události

kal

Bude to zřejmě skvrna na pověsti nejstarší české univerzity. Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyšetřují financování akcí, které pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky. Peníze od sponzorů mířily totiž místo k univerzitě na účet soukromé firmy prakticky identického jména: Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Aféra, na kterou upozornily Seznam Zprávy, už stála místo šéfa střediska Miloše Balabána a jeho tajemnici Mirku Kortusovou. Podle rektora Tomáš Zímy jde o skandální a nepřijatelné chování.

Skandál s penězi začal probublávat ve středu, kdy Seznam popsal, co se odehrálo u chystané listopadové konference Boj o vodu. Sponzorské příspěvky končily na účtu firmy, kterou si založili čtyři představitelé zmíněného střediska. V pátek pak rezignoval Balabán i Kortusová, jak potvrdil mluvčí FSV Jakub Říman.

„Pan doktor Balabán předal paní děkance svou rezignaci na pozici vedoucího SBP IPS **FSV UK**, zatím tedy zůstává řadovým zaměstnancem SBP,“ napsal Říman a dodal: „Paní Kortusová by měla být odvolána z funkce tajemnice fakultního střediska a dále i z pozice správkyně účetních středisek SBP.“

S Balabánem a Kortusovou skončila i celá chystaná akce, tedy konference Boj o vodu. Jedním z jejích partnerů byly přítom i Lesy ČR. Jejich příspěvek – 50 tisíc korun – se objevil v Registru smluv. Peníze šly místo na Karlovu univerzitu do firmy, kterou založil Balabán s Kortusovou a dalšími dvěma lidmi.

Konference měla záštitu tří ministrů vlády Andreje Babiše (ANO), rektora UK Tomáše Zimy a byla provázaná i s finským předsednictvím Evropské unii.

Fakulta sociálních věd zahájila na základě zjištění Seznamu vyšetřování. „Audit činnosti společnosti Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o., stále probíhá,“ napsal Seznamu mluvčí **Fakulty sociálních věd**.

Rektor Zima slíbil nekompromisní postup

„Jednání společnosti SBP, s.r.o., které mělo získávat peníze od soukromých partnerů na svůj účet v souvislosti s pořádáním odborných konferencí Univerzity Karlovy, považuji za skandální a nepřijatelné. Tyto aktivity zásadně poškozují dobré jméno Univerzity Karlovy a všech akademických pracovníků, jsou v rozporu s Etickým kodexem UK a jsou pro mě neomluvitelné,“ uvedl v prohlášení rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima s tím, že první informace získal až z médií.

„Garantuji, že Univerzita Karlova bude v této věci postupovat velmi tvrdě a nekompromisně tak, aby ochránila nejen dobré jméno naší Alma mater, ale především práci, kterou tisíce akademiků každý den pro univerzitu odvádí,“ zmínil dále Zima, podle kterého může univerzita zapojit v závislosti na výsledku kontroly i orgány činné v trestním řízení.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/623590/na-univerzite-karlove-padaji-hlavy-kvuli-odklaneni-penez-ректор-skandalni-chovani>

Česko-čínské konference školy platili tajně Číňané 26.10.2019 Mladá fronta DNES str. 02 Z domova (ČTK)

Univerzita Karlova

Tajemník Česko-čínskému centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, jenže konference platila čínská ambasáda. Uvedl to server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán na další dotazy serveru neodpověděl a následně rezignoval na funkci tajemníka. Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **Fakultě sociálních věd** a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu, které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě.

Jiří Valenta

26.10.2019 prvnizpravy.cz str. 00

Jiří Valenta, PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Narozen v roce 1965 v Plzni. Od roku 2004 člen KSČM. Vystudoval Pedagogickou a Filozofickou fakultu ZČU v Plzni, Provozně ekonomickou fakultu ČZU v Praze a rigorózní zkoušky složil na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Od roku 1990 dosud pracuje jako metodik prevence sociálně – patologických jevů a vychovatel na VOŠ a SPŠE – domově mládeže v Plzni. Od roku 2006 je členem zastupitelstva statutárního města Plzně a členem odborných komisí Rady města Plzně a Rady Plzeňského kraje. V supervolebním roce 2010 kandidoval v komunálních volbách na post primátora města Plzně jako lídr kandidátní listiny KSČM a stal se též se prvním náhradníkem KSČM v Plzeňském kraji do PS PČR. V roce 2013 byl zvolen poslancem PS PČR za KSČM.

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/sid=7cbb205962b209888ac9e2a83272b21a/profilu/jiri-valenta/>

Univerzita Karlova prověřuje konference, platila je Čína 26.10.2019 Právo str. 04 Zpravodajství

(zr.ČTK)

Tajemník Česko-čínského centra Univerzity Karlovy (UK) Miloš Balabán lhal o financování česko-čínských konferencí. Tvrdil, že naprostou většinu nákladů platilo samo centrum, ale konference platila čínská ambasáda. Napsal to včera server Aktuálně.cz na základě vyjádření pořadatelů konference. Balabán následně rezignoval na funkci tajemníka.

Na UK také Balabán vede Středisko bezpečnostní politiky na **fakultě sociálních věd** (FSV) a spoluzaložil stejnojmennou soukromou firmu SBP, s. r. o., které podle serveru čínská ambasáda a další organizace posílají peníze na akce pořádané na univerzitě. Rektor UK Tomáš Zima označil jednání firmy za skandální a zadal prověření veškerých aktivit střediska.

Velvyslanectví Číny zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky, kterou založil a vede Balabán s dalšími pracovníky UK, například za letošní zářijovou výroční konferenci Česko-čínského centra přes 600 tisíc korun.

„Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ řekl Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem a dalšími lidmi firmu vlastní.

Balabán ale původně tvrdil, že náklady na konferenci ve výši 590 tisíc korun z většiny ze svých zdrojů zaplatilo centrum univerzity. Čínská ambasáda financovala konferenci i dřív. Loni na ni poslala Balabánově firmě přes 676 tisíc.

Balabán včera Právu sdělil: „Nejsem si vědom žádného protiprávního jednání. Příští týden k tomu učiním příslušné kroky.“

Česko-čínské centrum vede rektor UK, který zaštiťuje konference centra. Na té letošní vystoupil prorektor UK Aleš Gerloch a čínský velvyslanec Čang Tien-min. Mluvčí UK Václav Hájek v rozporu s tvrzením pořadatelů konference tvrdí, že UK peníze od čínské ambasády na akci nevyužila.

„O aktivitách SBP, s. r. o., vedení UK nevědělo, první informace jsme získali až z veřejných sdělovacích prostředků,“ sdělil rektor. Tvrdí, že nemá žádné informace, že by se Balabánova firma podílela na financování UK či se školou měla smlouvu o spolupráci.

„V případě, že kontroly UK odhalí další vážné pochybnosti ohledně fungování SBP, s. r. o., ve vztahu k UK, jsem připraven obrátit se na orgány činné v trestním řízení,“ sdělil rektor.

Vedení UK čelilo nedávno kritice kvůli smlouvě s firmou Home Credit ze skupiny PPF miliardáře Petra Kellnera, která patří mezi největší poskytovatele spotřebitelských úvěrů ve světě. Firma má silné zastoupení i v Číně. Home Credit se zavázal UK po dobu tří let poskytovat ročně půl milionu korun. Po kritice od smlouvy odstoupil a rektor Zima se omluvil.

Češství a čecháčkovství

27.10.2019 ČT 24 str. 01 13:05 Otázky Václava Moravce II.

Václav MORAVEC, moderátor

Ještě jednou hezké nedělní odpoledne vám všem divákům zpravodajské Čtyřladvacítky České televize. Stále jste v jedinečném prostoru pro diskusi. Zítra si připomínáme 101. výročí vzniku Československé republiky. Znají Češi, Moravané a Slezané svou historii? Jak ji vlastně vnímají jací by Češi měli být, vysvětluje v rozhovoru pro Českou televizi česká rodačka, bývalá ministryně zahraničních věcí Spojených států amerických Madeleine Albrightová.

Madeleine ALBRIGHTOVÁ, bývalá ministryně zahraničních věcí USA

Já myslím, že lidi musí znát českou historii. A jakto musíme být hrdí na to kdo Češi byli, kdo můžou bejt teď.

Václav MORAVEC, moderátor

Slova americké exministryně zahraničí Madeleine Albrightové z rozhovoru pro Českou televizi, když jsme slavili sté výročí vzniku samostatného Československa. Dalšími hosty už avizovaným hosty Otázků jsou filozof z Filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně Daniel Kroupa. Vítejte, hezké nedělní odpoledne.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Dobré odpoledne.

Václav MORAVEC, moderátor

Mé pozvání přijal i historik z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Pavel Suk. Vítejte, hezký dobrý den.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

Vítám i jazykovědce Karla Olivu. Dobrý den i vám.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

V souvislosti s tím 101. výročím vzniku samostatného Československa nad čím především přemýšlíte? Předpokládám, že možná asi zmíníte o kontextu třicátého výročí listopadu roku 1989, Daniely Kroupo?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

No především o Masarykovu vkladu do založení republiky a tady je potřeba říci, že Masaryk od samého počátku už během první světové války hovořil o tom, že naše samostatnost neznamená, že bychom se nepřátelsky stavěli jiným národům. Že národ nemůže žít jenom z vymezování se vůči druhým, ale naopak, že humanita, na které národní idea spočívá, se týká především sjednocování lidstva. A že tudíž bude potřeba velmi naléhavě začít budovat federální Evropu. V roce 32 Masaryk zdůrazňoval nutnost federalizace Evropy a v roce 33 varoval, že pokud se Evropa nestane federální, tak se řítí do další světové války.

Václav MORAVEC, moderátor

Jinými slovy dochází po 101. prvním roce, kdy si připomínáme výročí a odkaz Tomáše Garrigua Masaryka, na jeho slova?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Dochází na jeho slova a zejména je potřeba vidět, že ten Masarykův nacionalismus, který už se nám dnes může jevit místy přepjatý, tak ale nikdy nebyl budován na pouhé negaci, ale na pozitivních hodnotách a na hledání spojení s ostatními.

Václav MORAVEC, moderátor

Nad čím přemýšlí Pavel Sup?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Podobně jako pan kolega jsem přemýšlel právě nad Masarykem a znovu jsem si přečetl své oblíbené hovory s TGM. A přímo mě téměř šokovalo, jak jsou aktuální i dnes, protože Masaryk se tam vyjadřuje o krizi demokracie, o korupci, o státnosti a dalších věcech. Takže byl jsem překvapen.

Václav MORAVEC, moderátor

Navazujeme na první republiku v souvislosti s těmi 30 lety od listopadové revoluce, které si připomeneme za měsíc?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To jsem se také docela uvědomil, protože když oni tam mluví o té krizi té demokracie, tak on říká, "No jo, ale my jsme neměli čas se tomu naučit. My jsme ten starý rakouský režim negovali a nenaučili jsme se, jak ten demokratický režim dělat." Takže i v této souvislosti bych řekl, že navazuje.

Václav MORAVEC, moderátor

Nad čím přemýšlí Karel Oliva?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Já si myslím, že se mohou shodnout s oběma předchozími řečníky, s oběma pány v tom, že těch 101 let nám dává, myslím si dobrý podnět k tomu, abychom zhodnocovali co nám to přineslo v pozitivním a případně i v tom negativním slova smyslu. Co jsme získali? Co jsme ztratili? Jak vlastně to dvacáté století, které k nám Čechům nebylo myslím úplně vlídné, jak proběhlo?

Václav MORAVEC, moderátor

My se dostaneme ke všem třem rovinám v následujících zhruba 50 minutách. Začnou u toho evropanství a u toho co říkal Daniel Kroupa. Podívejme se na statistiku, respektive sociologická šetření, do jaké míry Češi, Moravané a Slezané sami sebe vnímají jako občany Evropské unie jako občany i Evropy, Tady jsou data z Eurobarometru z letošního roku. 58 % občanů České republiky se cítí být zároveň občany Evropské unie. Celkový průměr všech států osmadvacítky unie je přitom 73 %. Patříme tedy k těm více skeptickým. Za občany Evropské unie se naopak nepokládá 41 % obyvatel České republiky. Evropský průměr je v tomto případě 26 %. To znamená jsme téměř o 100 % vyšší, než je průměr. Pokud jde o důvěru Evropskou unii, tady jsou další čísla.

redaktorka

Evropské unii důvěřuje 36 % občanů České republiky. V rámci unijní osmadvacítky je to 44 % lidí. Unii naopak nevěří 55 % obyvatel Česka. Unijní průměr je 46 %. Z celkem 20 unijních zemí žije více lidí, kteří unii věří než těch s opačným názorem. Česko společně s Řeckem, Francií, Itálií, Chorvatskem, Slovinskem, Slovenskem a Velkou Británií patří mezi zbývajících 8 států, kde převažuje nedůvěra.

Václav MORAVEC, moderátor

Proč podle Daniela Kroupy, když navážu na naši první odpověď, Češi, Moravané a Slezané nezapadají do obyvatel Evropské unie, vezmeme-li si ty průměry?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

No já se domnívám, že to je propaganda posledních 20 let. Uvědomte si, že klíčoví politici po Václavu Havlovi kritizovali Evropskou unii nejenom za to, co dělá, ale že dokonce je.

Václav MORAVEC, moderátor

Proč mluvíte o propagandě a nikoliv o kritickém názoru?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Víte, kritika je kritika v pořádku, ale Václav Klaus od samého počátku proti Evropské unii vystupoval a vytvořil si řadu nástrojů, kterými opravdu propagoval svůj postoj protievropský. Ale i ti, kteří se hlásili k Evropě, tak jejich skutky byly opačné. Jeden nejmenovaný ministr hovořil o tom jak je evropský, ale kdykoliv, nebo premiér, ale kdykoliv došlo došlo na nějaký problém České republiky, tak to sváděl v České republice, tak to sváděl na Evropskou unii. Prezident Zeman hovoří, že je eurofederalista. To já z toho mám velikou radost, že se snaží

následovat Masaryka, ale všechny politické kroky, které dělá, jsou směrem na východ od Evropské unie. Čili tohle to naši občané nemohou nevnímat. Jak už to bývá, velká část občanů se řídí tím co říkají společenské autority. Když se společenské autority takto negativně k Evropské unii staví, nebo když tak jak si mluví jakoby pozitivně, ale ty skutky jsou negativní, tak si z toho prostě vyvodí, že ta Evropská unie je něco špatného.

Václav MORAVEC, moderátor

Je to problém společenských autorit, nebo vrozený skepticismus?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych si dovilil trochu nesouhlasit s tím. Já si myslím, že je obrovské množství lidí, kteří si udělají vlastní názor. Ale tady ta čísla svědčí o tom, že pokud tedy my přijmeme premisu, že Evropská unie je správná, je to pro nás dobře, tak my to musíme umět vysvětlit. A když se já jsem se díval včera na ne na ta ta data, ale na minulý rok CVVM, které mělo přehled i za roky minulé a tam vlastně ta důvěra v tu Evropskou unii klesala vždycky, když byla nějaká krize. Když byla krize v eurozóně s Řeckem, tak věřilo Evropské unii pouze 40 % Čechů. Když byla migrační krize hlavně v roce 2016, 37 % Čechů. Takže já bych spíš viděl, že my neumíme vysvětlit ta pozitiva. Než samotné souhlasím, že ta negativa jsou vidět, ale člověk si myslím, že nepodceňujeme je, že oni dokážou rozhodnout.

Václav MORAVEC, moderátor

Možná to je hra se slovy. Pro někoho ne. Cítíte se býti občanem Evropské unie, nebo Evropanem? A je každá věc věcí odlišnou z jazykového hlediska?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Jestli se cítím občanem Evropské unie? Prostě jsem občan Evropské unie, protože sem občanem České republiky. A rozhodně se cítím Evropanem. Už jenom například díky mé mému životopisu.

Václav MORAVEC, moderátor

Myslíte, že není možné oddělit od sebe? Že jsou lidé, kteří se cítí Evropany, ale přitom nemají loajalitu k Evropské unii a necítí se logicky z toho býti občany Evropské unie.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Tak já si myslím, že jako Evropan se může cítit leckdo, kdo není občan Evropské unie. To není, to opravdu to bylo trochu slovíčkaření. Podstatná pro mě je ta myšlenka té Evropy, která má společné hodnoty, společné základy, a která jedná nějak sjednoceně. Já si myslím, že je trochu problém těch lidí, kteří mají takový odtažitý vztah od Evropské unie, je to, že cítí, že naše politické špičky, ať už je to jaksi z jakéhokoliv důvodu, se prostě neprosazují tolik v tom v tom mechanismu rozhodovacím v Bruselu, nebo kdekoliv jinde. Že prostě ten český hlas není až tolik slyšet, a že ta Evropa potom třeba někdy dělá věci, které se nám v našem malém českém dolíčku nelíbí. Což je vlastně docela logické.

Václav MORAVEC, moderátor

A nemůžeme si za to sami, že nejsme v Evropě slyšet?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

To jsem tím chtěl naznačit.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Já to mohu potvrdit. Václav Havel Václav Havel měl co říci a dodnes je citován evropskými politiky. Když někdo nemá co říci, nemůže se divit, že ho nikdo neposlouchá. Takhle to je přesně. Velice často se stává, že my my se chováme jako Naši furianti vůči vrchnosti, když nás nevidí, tak jsme teda ti ti opravdu hrdinové, ale ve chvíli,

kdy nějaký pán přijde, tak hrdými hřbet. A to, co nám chybí je schopnost jednat jako rovný s rovným. A v Evropské unii je to Evropská unie to není žádný hierarchický systém. Tam všichni v radě Evropské radě sedí kolem stolu a každý tam má zcela rovnoprávné postavení. Samozřejmě jsou rozdíly podle počtu hlasů. Ty hlasy se váží, ale z hlediska toho, že spoustu věcí se dá zablokovat, když se ty malé státy domluví, tak máme úplně rovnoprávné postavení. A my toho nedokážeme využít.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy jste zmínil Václava Havla. Když připomenu jeho novoroční projev z roku 1999. On velmi často mluvil, konkrétně i v tom projevu z roku 1999, o čecháčkovství a stádnosti. Tady jsou Havlova slova.

Václav HAVEL, tehdejší prezident, 1.1.1999

Se tu znovu hlásí ke slovu naše známe a sebeničivé čecháčkovství jako krátkozraká starost jen o tu část vesmíru, která začíná a končí zdí vlastního dvorku oddělující to, co je automaticky dobré od toho, co je automaticky podezřelé.

Václav MORAVEC, moderátor

Bylo to vždy v historii, nebo je to jen výkyv po roce 1989, Čecháčkovství, které Havel kritizoval, a které právě souviselo i s integrací do euroatlantické?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jakýsi pojem čecháčkovství definoval Václav Černý ve svých pamětech v tom třetím dílu. On se tam hlavně vracel zpátky do minulosti do doby protektorátu, pardon, a do doby také třeba když Havlíček zamořil, jak málo lidí šlo za jeho průvodem, jestli se báli. Ale já vždycky bych byl opatrný, když bych někoho kritizoval za takzvané čecháčkovství, protože bohužel tento pojem velmi využíval hlavně zpočátku Emanuel Moravec. On potom ten pojem čecháčkovství přeměnil v jiný pojem. On tomu říkal český Vašek a tam jako já vždycky, když bych se od nad tím zamýšlel, tak nechtěl bych se dostat, abych byl, když budu někoho nazývat čecháčkovství, že je Čecháček Čecháček, abych se dostal na jeho úroveň.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

To měl to měl Moravec totiž z Masaryka, který v české otázce hovoří o Vaškovské politice. Ale ale zkrátka čecháčkovství neznámá, že někdo, řekněme, pracuje rukama, nebo nebo něco podobného, ale to naopak znamená, že ten člověk si o sobě myslí víc než kým skutečně je. Když to tak řeknu, zajímá se jenom o věci, které jeho se bezprostředně týkají. A tihle lidé skutečně nemají co říci.

Václav MORAVEC, moderátor

Je to výstižná charakteristika, která nás jako Čechy, Moravany a Slezany identifikuje?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Takovouhle malost najdeme u všech národů. Já jsem se s tím setkal u špičkových francouzských politiků. Když jsme se snažili přesvědčit jednoho bývalého francouzského prezidenta, aby nás podpořil při vstupu do NATO, no tak on vycházel jenom z hlediska, řekněme, Francie a říkal nesmíme udělat chybu našich předků a vehnat, kteří vyhnali Sověty do náruče Hitlera. A vůbec nechápali, že Hitlera a Stalina nezajímalo, co si o tom myslí Francouzi. Čili tohleto tahleto malost ta je to je životní poloha, která je v každém národě. Ale právě o to běží. Když se bavíme o národu, tak národ je přece pokus o určité vzepětí z této malosti z toho zájmu jenom o ty bezprostřední každodenní věci o něco společného. České národní obrození je tak úžasná doba, protože to byli lidé vzdělaní, kteří se snažili ten prostý venkovský lid kultivovat a vzdělat nejenom v literatuře, ale i v jiných oborech, dokonce i hospodářství.

Václav MORAVEC, moderátor

Jak jsme na tom s tím národním vzepětím v současnosti podíváte-li se na kontext 100 let zpět a rok 2019?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych řekl, že někdy dochází k tomu, že to čecháčkovství, že to používají někteří lidé, aby toho druhého onálepkovali. Ale už Masaryk říkal, "My jsme v podstatě papeženci. Každý si myslíme o sobě, že jsme ti nejchytřejší, ale my se musíme naučit se bavit i s tím druhým. Ne že by ho budeme nálepkovat, ale bavit se s ním diskutovat. I on má právo na svůj názor." Takže já se znovu vracím k tomu výzkumu. Takže tady by tedy stálo za to vysvětlit něco, a vy jste říkal teda propaganda proti Evropské unie, ale ta propaganda tedy z té Evropské unie evidentně nefunguje, když tedy ten skepticismus u nás prostě je. Já listopad 1989 vidím jako skutečné vzepětí toho československého občana, protože mně připadá v současné době, že po 30 letech všechno zužujeme na Čechy ale byli jsme přece součástí Československa. Když se vrátím k vzniku republiky, velmi významnou o bod hodnotu a cenu má i Milan Rastislav Štefánik. Ten vlastně Masaryka uvedl do sálu francouzského ministerského předsedy, když pomoci ženy, ale tak to prostě v historii bývá někdy. To tak je.

Václav MORAVEC, moderátor

Když se podíváme na to, jak se slavil 28. říjen. Zprvu státní svátek. Poté Den znárodnění a od roku 1989 opět státní svátek, kdy vrcholily protirežimní demonstrace.

Václav MORAVEC, moderátor

To byl návrat do historie. 28. říjen jako Den vzniku Československa se komunistický režim snažil zastínit Dnem znárodnění, tedy 28. říjnem roku 1945. Proč?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, protože tady byla ta silná demokratická masarykovská tradice z té doby první republiky. Protože oslava 28. října to byly skutečné oslavy, kdy se pořádaly průvody, ve školách byla slavnostní zasedání žáků, kde promluvil pan ředitel, politické strany slavily. Takže tam byla ta tendence, aby se oslabilo ten vliv co byl za první republiky. Takže jsme to překonali v roce 1945 Dnem znárodnění. V roce 1968 k tomu ještě přibyl Den federace, protože vlastně tehdy se podepisovaly ty zákony, když se Československo stalo federálním státem.

Václav MORAVEC, moderátor

To překrývání historie jaké důsledky má dnes, má-li ještě nějaké důsledky?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

U některých lidí možná asi ano, ale přece jenom ale 30 let po listopadu, a to překrývání být nemělo pokud by byla kvalitní výuka historie. To už přece záleží jenom na nás. Do té historie nám nikdo nemluví. My si musíme definovat co chceme.

Václav MORAVEC, moderátor

Když tady máme jazykovědce, používáte podmiňovací způsob. Není kvalitní výuka historie?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že ne. Ať si říkají lidé co chtějí, já si myslím, že osnovy měly své opodstatnění, protože měly přinést alespoň základ co se dostane ke všem těm dětem. To nebyl výmysl komunistického režimu. To už bylo zavedeno z Rakouska-Uherska, že v každém koutě mocnářství se to dítě v určitém stupni školy mělo dozvědět určité množství informací. Co si s nimi potom udělá, tak to už bylo samozřejmě druhá věc. Takže pokud bychom měli osnovy a měli bychom definováno to, co se budou učit. Jestli například nebudou vědět, že prezident Roosevelt zemřel v roce 1945, dobře. Děti nestudují dějiny Spojených států, ale pokud neví základní data z historie naší samostatnosti Československa České republiky, to je potom smutné. Ale tady bych řekl, že ta škola to je to hlavní.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy jste použil, Karle Olivo, podmiňovací způsob nejen u té historie, ale možná i jazyka českého, o němž bude za chvíli řeč?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Tak u toho jazyka já doufám, že pořád se učí dobře, nebo že pořád se učí. Navíc všichni si ho přinášejí tak nějak z domova. U té historie, nejsem odborník, ale z toho co jsem viděl, když 20-25-letí si pletou rok 68 s rokem 38 a já nevím s čím ještě, to je opravdu potom zarážející. Jsou skutečně základní data. Data neznamená den, ale rok v tomto v tomto významu kdybychom měli všichni opravdu všichni jako Češi jako občané tohoto státu chápat co se tehdy stalo, abychom chápali naši minulost. Protože, jak už jsme slyšeli i od Madeleine Albrightové, jak je všeobecně známo, prostě tu minulost znát musíme pro to, abychom mohli budovat tu budoucnost.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale zároveň tam jsou ty překryvy. Kupříkladu viděli jsme předchozí režim, který se snažil tradice masarykovské republiky vymazat a slavil se Den znárodnění. Ty překryvy jaké mají z toho filozofického či společenského hlediska důsledky do současnosti? Teď asi víte, že tuším a narážím také na první hodinu dnešních Otázek.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Jeden z těch důsledků je, že v těch v těch generacích jsou, když to tak řeknu, informační mezery. Oni ty svátky mají také velkou informační hodnotu. Lidé, kteří se účastní těchto slavností, tak zkrátka už to datum nezapomenou. A už nezapomenou kvůli čemu se to vlastně slaví. A ta informace se dostane i k lidem, kteří sami nejsou nebo neměli příležitost studovat. Ten komunistický režim samozřejmě tu taktiku, ale to dělaly vlastně všechny režimy, tu taktiku překrývání nějakých výročí, nebo nějakých posvátných míst, tak tu využíval hojně. Zdeněk Nejedlý se pokoušel v roce 50 slavit stoleté výročí Masaryka a chtěl z něj udělat předchůdce komunistických ideálů. To se mu nepodařilo a zkrátka Masaryk musel zmizet z našich dějin. Prostě překážel. 28. říjen také musel zmizet. Ale jak jste viděl z toho záběru, to byl myslím rok 89, tak ti lidé se toho chopili prostě sami. V povědomí celé generace první republiky ten 28. říjen byl skutečným svátkem. No ale dnes jsou také pokusy to nějakým způsobem, řekněme, marginalizovat některé ty události ty některé svátky.

Václav MORAVEC, moderátor

Vidíme kupříkladu tu diskusi, která se odehrála tento týden ve vztahu k našim národním dějinám a rozhodnutí Poslanecké sněmovny. 21. srpen jako významný den, který se týká okupace a slova jednoho z komunistických poslanců, konkrétně místopředsedy KSČM, který řekne, že oběti těchto 137 obětí, které zaznamenali historici do konce roku 1968, byly povětšinou oběti dopravních nehod.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Prostě okupace. Okupace to prostě tak bylo a zůstane.

Václav MORAVEC, moderátor

No, jak pro koho.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Ale víte dneska právě v těch posledních 10 letech se situace začíná, nebo se přes začala měnit. A dneska už je to tak, že ti lidé nečekají, že to výročí bude organizovat stát, nebo nějaký úřad a prostě se toho chopili sami. A 17. listopadu je bezpočet bezpočet slavností po celé republice. Zdaleka nejen v Praze a spousty různých organizací se do toho zapojují. Musím říci, že se do toho zapojují i statisíce lidí opravdu po celé republice. Takže dneska už to zdaleka bohudíky není tak, že by nám teda rozdali lampiony, že by děti povinně musely jít pochodovat na výročí VŘSR.

Václav MORAVEC, moderátor

A s tím naším, když se bavíme o té relativizaci, myslíte, že to je opravdu marginální jev, nebo že část lidí stále tady má i s ohledem na další sociologická data ten resentment předlistopadové doby, který se i týká zlehčování toho, že to nebyla okupace, ale byla to bratrská výpomoc Sovětského svazu a zemí Varšavské smlouvy?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ale my bychom se měli ptát proč. Nediskutovat o tom, že tolik tolik lidí tam je, ale proč mají ten resentment, jak říkáte.

Václav MORAVEC, moderátor

Proč ho mají?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To by měly ty agentury, které pořádají výzkum, a někdy si říkám, že oni se teda ptají špatně. Mně by zajímalo, aby teda oni se ptali také proč těch lidí. Ne jenom prostě ano, ne. Prostě líbilo se ti předlistopadový režim, nelíbil se ti. Ale pokud se ti líbil, tak proč ano. Pokud se ti nelíbil, tak také proč ano.

Václav MORAVEC, moderátor

A když tvrdíte, že se asi špatně ptají, nebo špatně.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne já neříkám, že se špatně ptají. To je záležitost, kdo chce jaký výzkum chce.

Václav MORAVEC, moderátor

Vaše vaše zkušenost je jiná z toho z toho hlediska, že by to volání a tenhle resentment nebyl tak silný, jak se může jevit ze sociologických dat?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to tak necítím.

Václav MORAVEC, moderátor

Necítíte to tak?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

No já to ve své sociální bublině tak necítím, ale to neznamená, že jsou jiné sociální bubliny, kde to cítí právě naopak. To a jsou to lidé, kteří, nevím, můžeme se domnívat leccos. Proč se to nepovedlo, a tak.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych varoval před jednou věcí teď, když bude třicáté výročí listopadu, abychom se nedostali do situace, kdy někdo bude říkat, "Já to slavit můžu, ale ty to oslavit nemůžeš." Což se, bohužel, mám takový dojem, že se někdy stává. Jestliže jsme stávkovali, jestliže jsme chtěli svržení komunistického režimu, tak přece máme právo všichni tedy slavit svátek.

Václav MORAVEC, moderátor

Můžete být konkrétnější, kdo říká?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Například, například se mi nelíbilo v minulém roce, když tady byly položeny věnce nejvyšších ústavních představitelů k tomu pomníku a potom přijde někdo, kdo ty květiny vyndá. Prostě jednou je to ústavní činitel, tak můžu si o něm myslet co chci, ale prostě mám ctít. Je to prostě je to prostě ten představitel toho státu. A když jsme se bavili o historii, já jsem si poznamenal citát, který je na rodném domě Milana Rastislava Štefánika. On tam má napsáno, "Národ, který nectí svoji historii, nemá budoucnost." A znovu se vracím k tomu k té výuce toho dějepisu, že bychom měli se zamyslet nad tím proč, jak jsem včera ve vysílání České televize viděl 30 % dětí neví, co to je 28. říjen. Já jsem tady panu Prokopovi říkal, mě to mile překvapilo. Já jsem čekal, že to bude horší.

Václav MORAVEC, moderátor

Že to číslo bude vyšší. Když se tady bavíme i o rozdělení národa o tom, kdo má či nemá právo slavit, a že druhým ho sbíráme, pojďme si znovu připomenout slova Václava Havla, tentokrát 28. října roku 2001. Ve svém projevu tehdy ke státnímu svátku výročí vzniku republiky Československé republiky pronášel Václav Havel i tato slova.

Václav HAVEL, tehdejší prezident, 28.10.2001

Zase je nadáváno všem, kteří si troufají samostatně nezávisle a kriticky myslet a psát. Jsou dokonce vyhlašováni za větší škůdce národa a brzdiče pokroku než hejna bulvárních drben schopných na objednávku šířit cokoli a velmi nepříjemně nám tím zpřítomňovat dusnou atmosféru štvanic z éry druhé republiky, protektorátu, či padesátých let. I toto je podle mne temný relikt naší temné minulosti, její neblahé prosakování do přítomnosti, či neblahé probouzení těch nejhorších nejhorších archetypů našeho politického života.

Václav MORAVEC, moderátor

Konstatoval někdejší prezident Václav Havel, který dodal, že čím vyšší funkci někdo má, tím spíš se cítí být jediným majitelem pravdy .Začnou vás, Daniely Kroupo, jak se vyrovnáváme s rozdílnými názory?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

No obvykle se s nimi vyrovnáváme tak, že proti sobě pochodují 2 demonstrace a ty si navzájem spílají a tohle je samozřejmě špatné. Správný způsob, jak se vyrovnávat s rozdílnými názory, je vést dialog. Já to slovo dialog mám radši než diskuse v tomto, protože do diskuse často lidé přicházejí s rozdílnými názory jenom proto, aby si je potvrdili. Zatímco v dialogu hledají společnou pravdu a ten dialog opravdu chybí ve veřejné diskusi ze všeho nejvíc.

Václav MORAVEC, moderátor

Souvisí to s globálně technologickými podmínkami? To znamená, že ta dnešní doba pod vlivem sociálních sítí, možná otázka pro vás.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Můžu můžu jenom jenom jenom malou poznámku. Ono to hlavně souvisí s tím, že jsme se ten dialog nikdy nikde neučili vést. To není věc, která je člověku přirozeně dána. To se musí naučit, a to je velmi tvrdá práce. Ale když nemáme ani na té nejvyšší úrovni schopnost vést dialog, no tak pak se to nemůžou naučit ani ti ostatní. Ta technologie to jenom posiluje.

Václav MORAVEC, moderátor

Takže jsou tady hlediska, řekněme, kulturně lokální, že se to neučíme. Možná i ve škole?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Ani ve škole se to neučíme. Nikde se to neučíme.

Václav MORAVEC, moderátor

A pakty technologicko globální determinanty, bych to označil. Nástup sociálních sítí a afektované komunikace, Karle Olivo.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Já si myslím, že to, že nám ty sítě takto rozbíjejí dialog pokud ho vůbec rozbíjejí, protože žádný nemáme, to je jenom otázka, abych tak řekl, míry. Jde o to, že v době, kdy ty sociální sítě nebyly, tak se podobné řeči vedly třeba někde v hospodě, nebo na návsí. Nikdo se o tom nedozvěděl. Zatímco teď ty výkřiky zoufalců, které předtím opravdu zaznívaly v těch čtvrtých cenových skupinách, se teď rozlehnu po daleko širšímu obzoru. Čili to je jenom opravdu ta podstata věci, že někdo neumí diskutovat tady asi je a pravděpodobně byla i vždy, teď se jenom více rozléhá pomocí těch technických prostředků. Jako jádro problému v tom není.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono tady totiž to tu diskusi, neschopnost diskuse Masaryk skutečně viděl. Já bych tady zacitoval co on řekl v roce 1919. "Demokracie, svoboda, volnost. Demokracie bylo řečeno znamená diskusi. To jest nesmí se nikomu překážet, kdo má jiné opačné mínění. Naučit respektovat cizí mínění, vyslechnout důvody. My každý od nůry jsme papeženci. Každý je neomylný, a právě proto je nutná výchova k tomu respektovat jeden druhého a nemyslet, že jedině my máme pravdu." Já, když jsem psal disertaci, tak moje školitelka mi po té, co jsem ji poslal první úryvek, tak my to vrátila červeně zaškrтанé a vzápětí mi přišel mail, "Budete se mnou ještě mluvit? Já jsem řekl, naopak. Pro mě nejcennější je, když se mnou někdo nesouhlasí a skutečně mi řekne své důvody a já můžu přemýšlet o těch důvodech, proč se mnou nesouhlasí. Také při přednáškách říkám studentům, že když budu vykládat, ať se nenechávají nějaké své poznámky nakonec, ale pokud se mnou budou nesouhlasit, ať mi to klidně řeknou. Říkám zatím ještě máme svobodu myslet si co chceme a svobodu říkat, co chceme.

Václav MORAVEC, moderátor

Jak je možné, že to ale není, nebo ne není, ale asi není většinové mínění, respektive se podle toho tak nechováme? Když se podíváme na tu symbolickou rovinu, že někteří místopředsedové Poslanecké sněmovny nemají právo vstoupit do Vladislavského sálu Pražského hradu a zítra slavit 28. říjen, protože prezident republiky je tím trestá za to, že k němu byli kritičtí v Poslanecké sněmovně při hlasování o možné žalobě?

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nevím jako, proč byli pozváni, nebo nepozváni. To skutečně nedokážu říct. Já bych já řeknu to, co bych udělal já. Já bych tam pozval všechny ty představitele, protože to není o lidech. Já jsem působil v komunální politice 16 let jako starosta jednoho města. Ať se mi někdo líbil, nelíbil prostě přijímal jsem všechny. Nikoho jsem nevyřazoval.

Václav MORAVEC, moderátor

Já jsem to uvedl, pane doktore, jako konkrétní příklad toho, proč ve společnosti převažuje ta jednodušší cesta? Zavřít se do své vlastní sociální bubliny, nebo nediskutovat, nevést dialog s těmi, kteří mě, kteří mě kritizují a je to snáší prostě někoho nepozvat, někoho vymazat ze své sociální bubliny, když mě kritizuje a podobně.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Ono to ono to vzniká tak, že lidé si vytvoří cosi, co nazývají názorem. Vytvoří si to o věcech, o kterých vůbec nic nevědí a aby aby ten názor mohli udržet, tak potřebují, aby jim je potvrdili druzí lidé. A takhle vznikají právě ty ty bubliny, kde si lidé navzájem nějakou hovadinu potvrdí jako pevný silný názor a pak pak mají dojem, že jsou ti stateční bojovníci za nějakou myšlenku, ale tohle to je opak diskuse, o kterou se musí opírat politika, nebo opak dialogu, protože ten dialog samozřejmě předpokládá, že já tu svoji pravdu jsem schopen znovu revidovat, znovu po o ní pochybovat. A civilizované občanství a demokracie tak, jak jí chápal Masaryk, to byla demokracie pro dospělé lidi. Ne pro lidi, kteří mají infantilní potřeby sebe potvrzení. A ti dospělí lidé vycházejí z rozumového poznání a rozumových argumentů. To znamená ten názor se tvoří na základě na základě rozumového poznání

a rozumových argumentů, a to je názor dospělého teda člověka a vyspělé demokracie. Takováhle demokracie samozřejmě si zachová svoji pluralitu, ale ty rozdílné názory se nebudou považovat za nějakou zradu, nebo za projev nepřátelství, ale bude to jak se říká, opozice jejího Veličenstva. To znamená opozice, která je loajální vůči Veličenstvu a Veličenstvo si té opozice stejně váží jako té vládní strany.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

No já bych jenom drobně dodal, že nikdo se nerodí jako dospělý člověk v podstatně mladším věku. V tomhle smyslu ten dospělý člověk ale přejímá ty stereotypy a ty vlivy ty to chování, které se naučil od kolébky až teda do té dospělosti. A tam mně připadá, že už jako v rodině a to celé společenské klima velmi často je takové, že už tam se ti lidé naučí, že je lépe křičet než diskutovat. Prosazovat se tvrdě a mocensky a tohle bychom měli začít nějak, já nevím jak nejsem pedagog, ale aspoň ve škole se snažit tomu tomu zabránit, nebo nějak prostě působit proti tomu.

Václav MORAVEC, moderátor

Je to je to věc školy a výchovy, když srovnáte Českou republiku, nebo český národ s jinými národy, které umějí diskutovat lépe?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Já si myslím, že je to věc za prvé společenského klimatu. A je to částečně také věcí školy, ale se ale samozřejmě částečně to, jak ta společnost vůbec prostě je zvyklá spolu komunikovat. Tohle bychom měli začít nějak dlouhodobě měnit. Asi by bylo rozumné začít třeba zrovna u té školy. Tam by to šlo pravděpodobně nejnadhěji, ale musí se toho změnit změnit daleko více. Tady bych zmínil jenom okrajově bych takový bod jako pro vzdělání, to Komenského škola hrou totiž nikdy neznamenalo, že ta hra, že ta škola má být tak lehká jako je dětská hra. To škola hrou, tak jak to Komenský vždycky myslel bylo, že ti děti a žáci mění mají sehrát nějaká divadelní v podstatě divadelní představení, divadelní hry, v nichž právě budou diskutovat o nějakém problému, nebo budou se něco učit. A to byly velmi těžké úlohy. To nebylo nic, co by bylo lehké jako hra. To byla divadelní hra kterou, kterou ti žáci měli měli předvádět. V tomhle smyslu si myslím, že kdybychom třeba začali tím, že se bude ve škole veřejně diskutovat jeden žák A bude mít jedno stanovisko, žák B stanovisko jiné a budou veřejně diskutovat, tak bychom třeba o tom mohli bychom postoupit v této věci o něco málo dopředu.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jenom veřejně diskutovat, když neznám základní fakta základní data, je potom těžké tedy. Já bych ještě k tomu co jste říkal o těch sociálních bublinách, já tedy nejsem na sociálních sítích nepoužívám je, ale to sebe potvrzování, tak se teď rozvinul takový nešvar. Citáty různých osobností českých dějin především, které údajně měli říci. Já jsem asi z té staré školy. Nám prostě vtloukali do hlavy prostě k pramenům. Dnes, bohužel, vy to možná ze svého pedagogického působení také znáte, že někteří studenti necitují z pramenů, ale citují z odborných prací. Já už jsem teď nedávno jeden kolega mě žádal, jestli bych mu nenašel 1 Moravcův citát. Tak jsem, tedy ho hledal. Potom napadlo mě, kde to asi bude a ono to bylo upravené. A to je to, že my můžeme říct. Tomáš Garrigue Masaryk, řekl to a to. A ta autorita tak nikdo si už nebude říkat, řekl to skutečně? Anebo to neřekl? Takže, a to zase souvisí s tím vzděláním.

Václav MORAVEC, moderátor

Rozdíl mezi citací, parafrází a podobně.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Ještě k té otázce, jestli některé národy tedy vedou k té diskusi. Ano, v anglosaském světě se cílevědomě na středních školách studenti učí diskutovat. Byl jsem na jedné střední škole v Michigan ve Spojených státech amerických. Probíhala zrovna kampaň Bush Kerry. Třídou měli rozdělenou napůl. Polovina byla polepena plakáty Kerryho. Druhá polovina plakáty Bushe a učitel učil ty ty studenty diskutovat. Vybral studenty a 1 měl za úkol hájit teda stanovisko jednoho a druhý druhého bez ohledu na to jaké stanovisko zaujímá on sám. A já to používám s velkým potěšením, když třeba v kursu o násilí hovoříme o trestu smrti, tak se vytipuju človíčka, který studenta, který je zastáncem trestu smrti a tomu dát za úkol, aby hájil stanovisko zrušení trestu smrti. A odpůrce

odpůrci zase dávám za úkol, aby hájil teda opačné stanovisko. Tam se naučí ti lidé skutečně diskutovat k věci a používat argumenty.

Václav MORAVEC, moderátor

Otázkou je ale jestli najdou společnou shodu na něčem. Jestli mi rozumíte, když se podíváte na Spojené státy americké, kde se učí diskutovat. Podíváte se na Velkou Británii a důsledky, které jsou veřejné sféře, Trump Johnson. Na brexitu se to přeče

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Nemůžete očekávat, že lidé se shodnou na něčem, na čem se nedokážou shodnout filozofové a sociální vědci a historici. Tam samozřejmě jsou rozdílné názory. Ale to, na čem se musí shodnout, že jim jde oběma o společný cíl a tím je v tomhle případě fungující demokracie.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ještě v případě Trumpa bych zmínil něco jiného. Já už jsem to zmiňoval u vás ve Fokusu, protože v případě jeho zvolení najednou většina médií si na něj sesypala a podle mě vedla proti Trumpovskou propagandu. Já jsem tenkrát říkal, že ono, když se to s tou propagandou přežene, tak má opačný účinek. Takže v podstatě i teď některá média došla k tomu, že to co dělaly nekriticky ho kritizovaly, že v podstatě mu některé ty voliče přinesly.

Václav MORAVEC, moderátor

A přitom to byla ta média, jak jsme si o tom povídali ve Fokusu, která zároveň Trumpa zprvu bral jako zpestření kampaně. Totéž co je možné vidět právě ve filmu brexit. Ty argumenty Farage, aby se po několika letech po třech letech ukázaly jako živé a sama vláda Borise Johnsona řekla tak zmiňovaných 327. 000 000 liber týdně, které má údajně Británie dávat do evropského rozpočtu, tak se ukázaly jako živý argument, který ale vedl k zásadním politickým.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tady se přesně potvrdilo ta takzvaná teorie Overtonových oken. To, co se v roce 1958, když se zakládala evropská Evropské hospodářské společenství, tak už tehdy byli někteří v marginální Angličané, kteří nechtěli tam vstoupit. A ta teorie, já jí tady nebudu rozebírat, na konci po x desítky let se ukázalo, že ta teorie funguje, a že jsme dospěli do toho brexitu.

Václav MORAVEC, moderátor

Den před státním svátkem, když se bavíme o české kultuře o českém národě, tak jazyk má být jedním z pojmů národa. V Poslanecké sněmovně je teď návrh KSČM, který se týká jazykového zákona. Prostě, když to hodně zjednoduším, jde o jazykový zákon. Vláda vyslovila nesouhlas s tímto návrhem a teď ho bude probírat schůze Poslanecké sněmovny. Vy jste se už vyjádřil, že si nemyslíte, že by v tom pojetí, jak ho KSČM předkládá, takový jazykový zákon byl nutný. Ale zároveň jste se přimlouval k tomu, abychom srozumitelným jazykem byli schopni komunikovat s úřady a podobně. Je tedy ten zákon k něčemu, nebo ne?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Ten zákon, který vlastně jako přikazuje nějaké užívání jazyka a tak dále ve své ve své podstatě alespoň v tomhle momentě není potřeba, protože prostě, myslím si, že Česká republika funguje dobře bez takového zákona. Někomu jako vnucovat něco, to potom může mít přesně ten efekt, jak jsme o tom mluvili v souvislosti s Trumpem. Jestli Trump, nebo čeština to je totéž jako.

Václav MORAVEC, moderátor

Když nebudeme mít rádi češtinu, protože nám ji komunisté uzákoní jako státní jazyk?

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Já bych tady ty komunisty z toho vynechal, když budeme na něco jako vyvíjet příliš velký tlak, tak podle těch Newtonových zákonů, zase vznikne nějaký protitlak. Buďme buďme jaksí opatrní v tomto. Nemyslím si, že je potřeba, aby v tuto chvíli Česká republika měla jazykový zákon. Prostě všechno funguje i bez něj. Pokud něco funguje funguje bez zákona, tak já jsem jako přesvědčen o tom, že je lepší nechat to fungovat, jak to je. Jako nespravovat to, co funguje, abych tak řekl.

Václav MORAVEC, moderátor

V čem nám nefunguje čeština? A co se týče uzákonění vy jste naznačoval v rozhovoru pro novinky.cz, že pokud by něco dávalo smysl takto, aby srozumitelnou češtinou komunikovaly s námi úřady, abychom si porozuměli, protože v mnoha ohledech, nemýlím-li se, dostává čeština na frak.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Dostává čeština na frak teď, ale to je tedy už historická věc. Věc, která se táhne už do první republiky a ještě před první republiku. Taková ta zde úřední čeština, to není vynález posledního roku. To je vynález prostě, který má jako dlouhou historii a druhou stranu musím v tomto pochválit Evropskou unii, že tam je velmi široká iniciativa toho, aby úřady komunikovaly s občany Evropské unie srozumitelně. Teď na to bude zrovna v prosinci nějaká konference. Jsem tam pozván. Čili myslím si, že rozumné by bylo, abychom ne zákonem, ale nějakými podzákonnými prostředky, kam by nějak, do do níž by byla stažena, nebo do níž byla vtažena ta jazykovědná komunita ta jazyková komunita vědců. Kdybychom se snažili dosáhnout toho, aby úředním nařízením mohli rozumět i, abych tak řekl, běžní občané. Všimněte si toho všimněte si toho, že už to někdo také často uvádí, že v momentě, kdy byl to, myslím si ve vašem vašem pořadu nedávno, že první, když firma vyhraje nějakou stavební zakázku, tak první co udělá, že si pozve právníka, protože těm právním klíčům a tomu jazyku právnímu nerozumí. Nikdo /nesrozumitelné/. Tady si myslím, že je velká velké pole pro nápravu. Široké pole pro nápravu. Dělejme úřední nařízení tak, abychom jim byli schopni porozumět. Ale tohle si myslím nemá nic společného s jazykovým zákonem.

Václav MORAVEC, moderátor

Je to možné tedy těmi podzákonnými normami? To by se asi týkalo i kodifikace češtiny, aby správně česky s námi hovořily úřady, aby se tak vyjadřovali soudci. Protože dnes, pokud se nemýlím, tak role Ústavu pro jazyk český, jehož jste byl dlouholetým ředitelem, tak jenom kodifikace pravidel pro školy. Dál to nejde.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Je to přesně tak. Dokonce je už i víc kodifikací. Takže si dokonce školy můžou vybrat snad nějakou jinou kodifikaci. Já nevím, já to teď nesleduji, protože už v ústavu nějakou dobu nepůsobím. Ale tohle já jsem řekl pod zákonými normami, ale mínil jsem tím spíš nějaké jako mimo zákonné působení. Třeba nějaké kursy pro ty úředníky. Některé kursy pro to, aby úřední vyhlášky zákony a všechny ty normy byly napsány, a už jsem to teď tady říkal, aby to bylo napsáno tak, aby to bylo srozumitelné. To, že by to mělo být jazykově správně podle tedy těch za daných norem, to pokládám za samozřejmé, i když ani to občas neplatí.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych se zase těch úředníků zastal. Ne všichni mluví a píšou tak, aby tomu nebylo rozumět. Je to hlavně v otázce práva a dalších takových věcí. Ale já bych ještě řekl jednu věc k té češtině. Neměli bychom si ji zaplevelovat různými patvami. Po listopadu 1989 tedy některé patvami skutečně máme upozadovat, nevýhra, vlakuška. Jako tohle to jsou výrazy, které přece nepatří do té češtiny. A teď tedy co se rozmohlo, což mě v těch uších hodně hodně tahá je užívání místo přívlastku shodného přívlastek neshodný. A to bohužel i v médiích, musím říci.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Dobře. To bychom myslím, že to bychom se ocitli na úplně jiné úrovni na úplně jiném poli diskuse. Já bych trval na tom, že úřední dokumenty, nebo obecně dokumenty, které stát vydává svým občanům, by těmto občanům měly být bez problémů srozumitelné.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Ona ta péče o jazyk s tím národem velmi úzce souvisí, protože někdy v tom devátém století, když Konstantin a Metoděj prosadili staroslověnštinu jako třetí jazyk, tak podle Romana Jakobsona to bylo vlastně první deklarace národních práv. A jazyk v té staroslověnštině znamená totéž co národ. Tak to znělo ještě až do husitských dob. Husité chtěli proslavit svůj jazyk a samozřejmě národ ovšem nespočívá jenom na těch věcech, které jsou, tak říkajíc, fakticky dané jako je jako je společná historie nebo společný jazyk. Ale ten moderní národ, ten se formuje především svojí schopností odpovídat na historické výzvy, které jsou před ním. Ne v tom, co bylo v minulosti, ale to, co musí řešit dnes. A z globální situace v důsledku komunikačních a dopravních technologií je taková, že jsme v zásadě součástí globální hry mezi Čínou a Spojenými státy americkými, a tak dále. A to je to jsou valící se balvany, mezi kterými ty malé národní státy nemají šanci. My máme šanci ochránit svoji národní českou identitu jedině jako, bych řekl, schopná součást Evropské unie, která je tím celkem. Tím světovým hráčem.

Václav MORAVEC, moderátor

A tím, jakoby se kruh uzavíral. A vrátili jsme se na začátek té hodiny, kterou jsme započali. A Evropská komise má mít nové portfolio, kdy jsem si vypsál, protože Ursula von Der Leyenová je známa eurofederalista, tak nové portfolio se bude jmenovat Ochrana evropského způsobu života. Víte vy, co se bude chránit? Jaká jaký je evropský způsob života?

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

Zní to velmi podezřelé. A byl bych opatrný. Mám velké sympatie k paní nové komisařce právě, protože se hlásí k eurofederalismu a přál bych si, aby nová komise nebyla jako ta stará. To znamená pouze údržba, ale aby aby dokázala trošičku dát zase té evropské integraci jakousi novou dynamiku. Ale tyhle ty výrazy u nás na východě na střední na východě Evropské unie, řekl bych, nemají dobrý zvuk. Člověk si pod tím představuje ty věci, které už zažil za komunistické éry a rozhodně by se nerad k něčemu takovému vracel.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Můžeme dočkat toho, že díky tomu klesne další podpora Evropské unie u nás.

Václav MORAVEC, moderátor

Ona ona ona ona tvrdí, že evropský způsob života není a nesmí být výsadou evropské krajní pravice, že si krajní pravice ten ten to sousloví zprivatizovala.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Já si myslím, že tohle je velmi velmi podstatný bod. A já bych nebyl až tak skeptický k tomu k těm evropským hodnotám evropskému způsobu života, protože to, že někdo někdy nějaký termín zneužil, to zase neznamená, že bychom ten termín měli navždy odvrhnout. Prostě měli bychom odvrhnout to jeho zneužití, ale nikoliv jako tu věc jako samou. Čili já tady to do značné míry vítám od paní Leyenové s tím, že jsem možná přílišný optimista a větší než pánové tady a pořád mám naději, že to vlastně je míněno dobře.

Daniel KROUPA, filozof, Filozofická fakulta Univerzity J. E. Purkyně

On je to ono je to asi v souvislosti s tím, že americký způsob života je to skutečně všeobecně přijímaný termín a Evropané by si měli jistě uvědomit, co je to evropské specifikum. Možná, kdyby to řekla trošku obecnějším způsobem, že a nebo konkrétnější.

Paevl SUK, historik, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To já z toho mám také obavy.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Takhle je to poněkud rozmazaná chápou, že spolu jako z jistých politických hledisek ona si to nemohla říct úplně konkrétně, protože neví komu by tím šlápla na kuří oko. Jinak si myslím, že je hluboká pravda v tom, že si tyto termíny a tuhle tenhle jazyk si přisvojila krajní pravice. Zatímco ten politický střed to ignoruje a to dělá velkou chybu, protože tím pádem té pravici té krajní pravici nahrává voliče.

Václav MORAVEC, moderátor

Děkuju mnohokrát, že jste byli hosty Otázek. A užijme si státní svátek 28. říjnem. Filozof Daniel Kroupa, historik Pavel Suk a jazykovědec Karel Oliva.

Karel OLIVA, jazykovědec, bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR

Všechno nejlepší k svátku.

Václav MORAVEC, moderátor

Všechno nejlepší svátku a těším se na další diskuse. Děkuji vám. Děkuji vám divákům Otázek. Takové byly dnešní Otázky. Připomínám, že nás najdete na internetových stránkách České televize. Stejně tak na sociálních sítích. Hezký zbytek neděle, pokud možno ve společnosti zpravodajské Čtyřadvacítky.

Demokracie není pro infantilní děti, které potřebují potvrzovat svoje názory, říká Kroupa

27.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci
spicakovak

Česko nepotřebuje podle jazykovědce Karla Olivy nový jazykový zákon, který připravili komunisté. Stačilo by, kdyby úřady komunikovaly s lidmi srozumitelně, domnívá se Oliva. Podle filozofa Daniela Kroupy se národ vytváří mimo jiné na základě společného jazyka, důležité je ale také jednotně čelit aktuálním hrozbám. Oliva, Kroupa a historik Pavel Suk byli hosty Otázek Václava Moravce.

Podle historika Pavla Suka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy může malá hrdost na české dějiny souviset s tím, že se o nich žáci nedozvědí ve školách. „Děti neznají základní data z dějin Československa a České republiky. To je smutné. Je to tím, že nemáme kvalitní výuku historie. Školní osnovy měly své opodstatnění, byl to základ, který se dostal všem dětem,“ myslí si.

Historik Daniel Kroupa z Filozofické fakulty Univerzity J. E. Purkyně si nemyslí, že je problém jen v neznalosti. Upozornil také na neúčast občanů na různých oslavách spojených s historií státu. „Lidé, kteří se účastní oslav, už to datum nezapomenou, už vědí, proč slaví. Tak se informace dostane i k těm, kteří neměli příležitost studovat,“ vyzval Kroupa.

Podle něj se situace lepší: „Třeba na 17. listopadu se chystá bezpočet slavností po celé republice. Už to není jen o tom, že stát rozdává dětem lampiony.“

Odkaz

Dějiny nemají definitivní podobu. Vždy lze nacházet nové vrstvy, zaznělo ve Fokusu Václava Moravce

Znepokojen je i bývalý ředitel Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR Oliva. „Je zarážející, že si mladí lidé pletou rok 1968 s rokem 1938,“ prohlásil. „Kdybychom si všichni pamatovali alespoň jednotlivé roky, tak bychom chápali naši minulost,“ dodal jazykovědec, který nyní působí na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy.

Stát má s lidmi mluvit srozumitelně, apeluje Oliva

Součástí demokracie je nejen znalost vlastní historie, ale také dialog, zdůraznil filozof Kroupa. „Civilizovaná demokracie, jak ji chápal Masaryk, byla pro dospělé lidi. Ne pro infantilní děti, které potřebují potvrzovat svoje názory. Dospělí vychází z rozumných argumentů a vedou spolu dialog. Lidé se nemusí shodnout na věcech, ve kterých nemají jasno ani historici nebo sociologové, ale musí se dohodnout na tom, že jim jde o společný cíl, a to je fungující demokracie,“ dodal.

Podle Olivy by se například stát měl zasadit o to, aby dokumenty, které vydává, byly srozumitelné občanům. „Rozumné by bylo postarat se o to ne zákonem, ale nějakými podzákonnými prostředky, do jejichž tvorby by byla vtažena jazykovědná komunita vědců. Snažili bychom se dosáhnout toho, aby úředním nařízením mohli rozumět i běžní občané,“ prohlásil jazykovědec.

„Všimněte si, že když firma vyhraje stavební zakázku, tak si okamžitě pozve právníka, protože nerozumí všem právním kličkám a právnímu jazyku. Dělejme úřední nařízení tak, abychom byli schopni jim rozumět. Mohly by to být třeba kurzy pro úředníky tak, aby vyhlášky, zákony a normy byly napsané srozumitelně,“ zdůraznil Oliva.

Proč jsme v EU? Neumíme to vysvětlit ani využít

Trojice hostů Otázek Václava Moravce se mimo jiné shodla na tom, že je potřeba vysvětlovat, proč je pro Českou republiku členství v Evropské unii správné a přínosné. Historik Suk upozornil, že podpora členství v EU klesá mezi obyvateli Česka vždy, když Unie prochází krizí. „Když byla krize eurozóny s Řeckem, tak věřilo Evropské unii pouze procent 40 procent Čechů, při migrační krizi to bylo jen 37 procent,“ řekl.

Evropské unii dnes důvěřuje jen 36 procent Čechů, evropský průměr je 44 procent. A zatímco v ostatních zemích se za občana EU považuje 73 procent lidí, v Česku to je 58 procent.

Galerie:

Autor: ČT24zdroj: Eurobarometr">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Další 1 fotka

Zavřít

Galerie

Podpora Evropské unie

Autor: ČT24

Zdroj: Eurobarometr

Autor: ČT24zdroj: Eurobarometr">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor: ČT24

Zdroj: Eurobarometr

Zavřít

„Je to důsledek propagandy posledních dvaceti let. Politici kritizovali Unii nejen za to, co dělá, ale také že vůbec je. A i u těch, kteří se k Evropské unii hlásili, byly jejich konkrétní kroky opačné,“ zdůraznil Kroupa.

Podle něj je problém i v tom, že čeští politici nejsou v Evropské unii dost slyšet, to ale považuje za jejich vlastní chybu. „Unie není hierarchická, sedí se za stolem a všichni mají rovnoprávné postavení. Když někdo nemá co říct, tak se nemůže divit, že ho nikdo neposlouchá. Jistě, při hlasování je rozdíl ve velikosti státu, ale kdyby se malé státy dohodly, mohly by spoustu věcí zablockovat. My toho ale neumíme využít,“ řekl.

„Národ nespočívá jenom na těch věcech, které jsou fakticky dané, jako je společná historie a jazyk. Ale moderní národ se formuje schopností odpovídat na historické výzvy, které jsou před ním,“ myslí si historik Kroupa. Podle něj mají Češi jako národ šanci ochránit svou identitu jedine jako platný a schopný člen Evropské unie.

Stáhněte si Otázky Václava Moravce (27. 10. 2019)

106.47 MB

Odkaz

Podcasty ČT24 na SoundCloudu

Odkaz

Podcasty ČT24 v iTunes

Odkaz

Podcasty ČT24 na Spotify

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2960618-aby-umeli-napsat-zakony-a-normy-srozumitelne-jazykovedec-oliva-navrhuje-proskolit>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Artalk.cz

28.10.2019 artalk.cz str. 00

29. 10. 2019 / Komenský online: Třídění, štěpení a scelování společnosti v tocích kulturního kapitálu s Terezou Stöckelovou a jejími hosty

Komenský online: Třídění, štěpení a scelování společnosti v tocích kulturního kapitálu s Terezou Stöckelovou a jejími hosty / Display / Praha / 29. 10. 2019 v 18:00

Hosté: Václav Bělohradský, Johana Chylíková (Sociologický ústav AV ČR), Tomáš Dvořák (PAQ a **Fakulta sociálních věd** UK) a Kateřina Nedbálková (Fakulta sociálních studií MU)

Moderuje: Tereza Stöckelová

Podle Pierra Bourdieu a jeho následovníků nedefinuje společenskou třídu pouze ekonomický, ale také sociální a kulturní kapitál. Jaké formy dnes kulturní kapitál nabývá? Jak ho lze sociologicky operacionalizovat a měřit? Jak se kulturní kapitál konvertuje na kapitál ekonomický, a naopak? Jak se vytváří a rozptyluje třídní vědomí ve věku kulturních válek a sociálních médií?

Tereza Stöckelová vystudovala sociologii a věnuje se studiu vědy, technologií a medicíny. Tematicky se zabývá soudobými proměnami výzkumu a vzdělávání, pohybem znalostí mezi vědou a společností, vztahem

Plné znění zpráv

konvenční a alternativní medicíny a otázkami politické ekologie. Její práce vychází z teorie sítí-aktérů a navazujících materiálně-sémiotických přístupů a využívá kvalitativní, etnografické metody. Působí v Sociologickém ústavu AV ČR, v. v. i. a vyučuje na Katedře obecné antropologie FHS UK.

URL| <https://artalk.cz/2019/10/28/29-10-2019-komensky-online-trideni-stepeni-a-scelovani-spolecnosti-v-tocich-kulturniho-kapitalu-s-terezou-stockelovou-a-jejimi-hosty/>

Mediálně negramotní žáci. V testu kritického myšlení děti propadly

28.10.2019 iDNES.cz str. 00

Autor: Radka Hrdinová

Naučit děti, jak rozpoznávat pravdu od lži, se školám nedaří. Učitelů, kteří by to uměli, je málo. Dětem tak chybí i schopnost kriticky myslet. Školní inspekce před časem mediální gramotnost prověřovala, testem však na výbornou neprošel ani jediný deváťák. Mezi středoškoláky a studenty gymnázií by jedničkářů bylo jen procento.

V průměru se výsledky testu deváťáků, kde 60 procent správných odpovědí znamenalo minimum, ke kterému by je škola měla dovést, „vyšplhaly“ na 43 procent. Studenti 2. ročníku středních škol včetně gymnázií to vytáhli na 50 procent.

Sama Česká školní inspekce upozorňuje, že se zaměřila jen na malý výsek toho, co by mediální výchova měla obsáhnout, totiž na orientaci ve světě médií a na schopnost kriticky číst mediální sdělení.

Jenže možná právě proto jsou tyto výsledky ještě více alarmující. Protože konkrétně na tyto dovednosti totiž učitelé podle svých vlastních slov při mediální výchově kladou ve školách největší důraz.

Problém někoho jiného

Mediální výchova se na školách učí povinně, a to jako takzvané průřezové téma. Za ideální situace by se kultivování této klíčové dovednosti, jež má škola podle zadání od státu pěstovat, v nějaké podobě věnoval prakticky celý učitelský sbor a škola by jejich úsilí koordinovala. Jenže v praxi to často vypadá jinak.

„Nikde není určena odpovědnost, učitel pak předpokládá, že to bude dělat někdo jiný, a ve finále se mediální výchově pořádně nevěnuje nikdo,“ říká Michal Kaderka, učitel gymnázia Na Zatlance v Praze, který zároveň v tom, jak mediální výchovu učit, vzdělává své kolegy.

Vyzkoušejte si, zda poznáte fake news, lži a manipulace v testu z listopadu 2018.

Neradostnému stavu nahrává i to, že se mediální výchova na rozdíl od češtiny či matematiky netestuje. Takže někde ani není považována za důležitou. Když se agentura Median v průzkumu zaměřeném na střední školy ptala ředitelů, celá polovina jich odpověděla, že mediální výchově nepřifazují význam.

Jenže výzkumy ukazují, že pro generaci vyrůstající s telefony v ruce to důležité je. Markéta Supa z **Fakulty sociálních věd** se ve Velké Británii podílela na zajímavém výzkumu. Ten porovnával šestnáctileté středoškoláky, kteří ve škole měli samostatný předmět mediální výchova, s těmi, kdo jím neprošli.

„Ti, kdo jím prošli, byli k médiím méně cyničtí. Věřili si v tom, že se v nich dokážou orientovat a vyhledávat, že se mohou lépe rozhodovat, protože jim rozumí. Ti, kdo předmět neměli, opakovali obvyklou rétoriku, že cílem médií je manipulace, nevyhledávali si zdroje informací, protože to podle nich nemá smysl, cítili se bezbranní,“ říká Supa.

Začít by se mělo už od školky

Problémem nicméně je, že k tomu, aby se situace u nás zlepšila, chybí vůle. A to nejen na školách. „Ve společnosti je rozšířená představa, že učitel přijde do třídy se dvěma seznamy, seznamem povolených a zakázaných webů,“ podotýká Kaderka s tím, že řada politiků tuto představu přizívá.

Co všechno je mediální gramotnost?

Zdroj: Česká školní inspekce

Podle Markéty Supa, která má zkušenosti s tím, jak se mediální gramotnost učí jinde, je to tak trochu česká specialita. „U nás byla mediální gramotnost vždy dáována do souvislosti s propagandou,“ říká socioložka. Na západ od nás podle ní souvislost mezi propagandou a výukou na školách dosud tématem nebyla.

Ve výsledku si pak u nás lidé myslí, že mediální výchova má dětem říkat, jak mají myslet. „Přitom je to právě naopak, jde o to dětem ukázat, jak si vytvořit vlastní názor. Bohužel se to tak ale často nechápe,“ říká Markéta Supa.

Jak učit mediální výchovu lépe? Začít by se podle ní mělo už od mateřské školky. „Aby později mohly o médiích mluvit, musí si děti osvojit základní slovník,“ říká Supa. Tvrdí, že krokem kupředu by bylo, kdyby se učitelé více zaměřili na kreativní části toho, čemu říkáme mediální gramotnost, a to právě u malých dětí.

„Jak fungují média, to se potřebují učit děti na druhém stupni. Pro mladší děti je důležité mít povědomí o tom, kde média využíváme, pokračovat by měly vlastní tvorbou, na které se naučí zaměřit pozornost na to, kdo jejich výstupy uvidí a jak je bude vnímat,“ vysvětluje Supa.

Teprve na to by mělo navázat pěstování schopnosti dívat se na média kriticky, které si většina rodičů i učitelů s mediální výchovou spojuje.

A především: Dokud škola nebude systematicky rozvíjet kritické myšlení ve všech předmětech, hodina mediální výchovy týdně to nezachrání.

Sedí s drahými mobily, dětem kupujeme kartáčky my, říká režisérka Výměny

Test kávy v kapslích: Bezpečné, pohodlné, ale drahé potěšení

Pohlreich: My Češi jsme rasisti. Ukrajincům bychom měli líbat zadek

URL| https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/medialni-gramotnost-kriticke-mysleni-zaci-studenti.A191022_081750_domaci_aug

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
zpravy.iDNES.cz (*Domáci*)

Začala dostavba nové budovy Fakulty sociálních věd Univerzy Karlovy v Jinonicích

29.10.2019 msmt.cz str. 00

Univerzity Karlovy

Zmodernizovat výuku všeobecného a zubního lékařství a vytvořit odpovídající zázemí pro výzkum – to vše umožní nové Univerzitní medicínské centrum (UniMeC). Druhou etapu jeho výstavby odstartoval dne 22. října slavnostní poklep základního kamene. Spolu s Tomášem Zimou, rektorem UK, a Jindřichem Fínkem, děkanem Lékařské fakulty UK v Plzni, se jej zúčastnili zástupci ministerstva školství, Parlamentu ČR i města Plzně. Výstavba hlavní budovy kampusu UniMeC by měla být dokončena v roce 2022. Z OP VVV byla výstavba podpořena více než 1 mld. Kč z ERDF výzvy pro vysoké školy.

Celý článek je k dispozici na webu Univerzity Karlovy.

Třetí zprava: Mgr. Lenka Procházková, zástupkyně MŠMT (ředitelka odboru administrace projektů vysokých škol v Sekci EU a ESIF)

URL| <https://opvvv.msmt.cz/aktualita/zacala-dostavba-nove-budovy-fakulty-socialnich-ved-univerzy-karlovy-v-jinonicich.htm>

Za odměnu s Univerzitou Karlovou zdarma do Číny

29.10.2019 respekt.cz str. 00

Andrea Procházková

Čínská ambasáda financovala na UK i předmět o výhodách Nové hedvábné stezky

Nejlepší studenti loňského kurzu o čínské Nové hedvábné stezce na Karlově univerzitě jeli za odměnu na osmidenní výlet do Číny, který platila čínská ambasáda – stejně jako financovala samo vyučování. Vyplývá to z výpovědí studentů, kteří na předmět pořádaný pod záštitou dnes již bývalého šéfa Česko-čínského centra UK Miloše Balabána docházeli.

Ten již musel na univerzitě rezignovat poté, co vyšlo najevo, že do jeho soukromé firmy přiteklo 1,2 milionu z čínské ambasády. Studenti, kteří se kurzu účastnili, zpravodajskému serveru Aktuálně.cz a Respektu řekli, že si Balabán vítěze výletu osobně vybral. Šéf Bezpečnostní informační služby Michal Koudelka přitom právě před týdnem ve sněmovně varoval před tím, že Čína vytipovává vědce a další důležité osoby v Česku, zve je do Číny, snaží se je dostat na svou stranu a získat od nich informace.

Zatímco exšéf centra se podle studentů nijak netajil tím, že na výuku přispívá čínská vláda, vedení **Fakulty sociálních věd** je informacemi zděšené. Po dotazech Aktuálně.cz a Respektu začalo pátrat, kdo výlety jejich studentů do Číny platil.

To se dalo čekat

„Bylo nám jasně řečeno, že ten výlet je poskytován čínskou ambasádou a kdokoli mohl odmítnout,“ popisuje student Karlovy univerzity Josef Chlouba. Podle něj byl předmět přínosný: „Za mě prostě nebyl propagandou a já jsem z něj získal hodně užitečných věcí.“

Jeho kolega, který odměnu pro nejlepší studenty potvrdil, má jiný názor. „Předmět byl podle mě jednostranný a nekritický, bylo to podané jako všespásný ekonomický projekt, na kterém by se nepodílel jenom hlupák,“ řekl Jiří Žádník. Jeho výpověď odpovídá i dřívějším varováním sinologů, podle kterých kurz nekriticky vychází z prorežimních čínských dokumentů. Na první hodině podle účastníků ostatně na lavicích čekaly oficiální ambasádní brožurky o nové stezce.

Jedna z účastnic výletu, jejíž jméno redakce znají, už nastoupila na úřednický post na ministerstvo vnitra. Cestu potvrdil její další účastník z Karlovy univerzity. „Já a dvě kamarádky z oboru jsme jeli loni v červnu asi na osm dní do Číny. Byli jsme vybráni na základě odevzdaných esejí na libovolné téma. Třem nejlepším pak bylo nabídnuto, jestli by se nechtěli zúčastnit konference v Ningu a Šanghaji. Byl to takový vzdělávací pobyt pro studenty z šestnácti evropských států zemí plus Číny,“ říká student politologie a mezinárodních vztahů na Karlově univerzitě Michael Marcol s tím, že z každé země pocházelo mezi pěti a 15 lidmi.

Rektor UK Tomáš Zima a ředitel a minoritní akcionář společnosti Home Credit Jiří Šmejč

Na akci dovezl komunistický režim i mladé podnikatele či evropské studenty, kteří studovali přímo v Číně. Účastníky čekaly exkurze na univerzity, do přístavů či zón volného obchodu. „Snažili se nás také seznámit s čínskými studenty, abychom si vybudovali vztahy a tak, ale nepřišlo mi to, že by nám přímo vymývali mozek. Samozřejmě nám říkali, jak je Čína na vzestupu, jak je na tom ekonomicky dobře a tyhle věci, ale to se dalo čekat,“ dodává Marcol. Další ze studentek na dotazy do vydání článku nereagovala.

Držet si odstup

Přednášející - zmíněný Miloš Balabán, ředitel Centra globálních studií Filosofického ústavu Akademie věd Marek Hrubec a další pozvaní hosté - se na semináři zmiňovali o problémech čínské společnosti, jako je třeba chudoba čínských periférií či nadměrná urbanizace, nicméně studenti vzpomínají, že předmět byl vůči Číně laděn veskrze pozitivně.

„Člověk si musel držet odstup. Přednášející byli otevření diskuzi, přesto mi to občas přišlo jako příliš pozitivní obraz Číny,“ říká bývalá studentka **Fakulty sociálních věd** a Filosofické fakulty Karlovy univerzity Adriana Benová, která předmět absolvovala v loňském letním semestru. „Říkali nám, že máme pracovat hlavně s čínskými zdroji informací a nepamatují si, že bychom kromě publikací vyučujících měli používat nějaké západní zdroje. Měla jsem pocit, že chtějí rozbourat zeď, kdy na Číňany nahlížíme negativně.“

Také doporučená témata esejí - na základě kterých probíhal výběr na zájezd - vyznívala vůči Číně pozitivně. Mezi nimi bylo třeba téma Číny jako ekologické civilizace, vliv Číny na demokracii po světě, růst vědeckotechnického potenciálu v Číně nebo to, jak Číňané vnímají vlastní ekonomiku. Studenti si nicméně mohli vybrat téma své závěrečné práce i dle svého výběru. A část účastníků kurzu mezi sebou probírala, jestli v esejích psát o Číně kritickým způsobem, nebo se držet pozitivně laděné linie předmětu.

Univerzita Karlova • Autor: ČTK, Jakub Plihal

Podle pondělního zjištění zpravodajského serveru Aktuálně.cz však nejde jen o finální odměnu semináře - celý kurz s názvem Nová hedvábná stezka: čínský globální projekt platila čínská ambasáda. Fakturu s částkou 69 206 korun čínské ambasádě vystavila firma Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o., kterou Miloš Balabán spoluvlastní. Ta je jakýmsi soukromým dvojčetem výzkumného Střediska bezpečnostní politiky, které funguje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a Balabán ho řídil. A právě pod hlavičkou fakulty a s Balabánovou garancí se kurz o Číně odehrával.

Hrubě neetické

„Kurz byl zařazen do výuky na základě návrhu doktora Balabána na schůzi vedení Institutu politologických studií jako volitelný a dočasný. Institut politologických studií a jeho vedení nikdy nedostaly, neměly a nemají informaci, že by kurz byl skrytě placen nebo sponzorován společností SBP, s.r.o., nebo prostředky čínské ambasády. Pokud by k tomu došlo, považujeme to za hrubě neetické, zcela nepřijatelné a poškozující obraz institutu, potažmo **Fakulty sociálních věd**,“ uvedl ředitel Institutu politologických studií **FSV UK** Petr Jüptner.

Kurz, který už v minulosti kritizovali někteří sinologové z Karlovy univerzity jako papouškující čínskou propagandu, spolupřádala Akademie věd a přednášel na něm již zmíněný Marek Hrubec. Ředitel Centra globálních studií Filosofického ústavu AV studentům podle expertů ze Sinopsis vyprávěl například o „příliš hysterickém Západu, který se nesmyslně brání čínskému pronikání do střední a východní Evropy“. Hrubec nicméně tvrdí, že za to žádné soukromé peníze neobdržel. „Jsem placen pouze z veřejných peněz. Od zmiňované soukromé společnosti či pana Balabána jsem žádné peníze nedostal,“ řekl Aktuálně.cz.

Balabán už minulý týden musel odejít z funkce předsedy Česko-čínského centra Karlovy univerzity, které založil přímo rektor Tomáš Zima. Stalo se tak poté, co Aktuálně.cz upozornilo, že čínská ambasáda proplatila Balabánově soukromé firmě více než 1,2 milionu korun za konference, které na Univerzitě Karlově pořádal s rektorem Zimou.

Výroční konference Česko-čínského centra Univerzity Karlovy v Praze, na jejichž konání Balabánovi ambasáda komunistické země poslala 676 148 korun, se přitom stejně jako kurz pro studenty rozsáhle věnovaly Nové hedvábné stezce. Jejich partnerem byla úvěrová firma Home Credit nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. S Kellnerovou společností se rektor Zima letos pokusil uzavřít za celou univerzitu partnerství, nicméně společnost po rozsáhlých protestech akademické obce od smlouvy odstoupila.

„Považuji za velký problém, že vedení IPS **FSV UK** neinformovalo vedení fakulty o tom, že jsou studentům v rámci předmětu nabízeny výjezdy do Číny a neověřovalo jejich financování. Kdybych o té věci věděla, nikdy bych něco takového nepřipustila. Na **FSV UK** je dlouhodobá tradice značné nezávislosti jednotlivých institutů. V prvním roce jsem se svými dílčími centralizačními úpravami několikrát narazila a musela o nich složitě vyjednávat, ale během posledních týdnů se jasně ukazují problematická místa dříve nastaveného systému a je třeba ho nastavit jinak,“ reagovala na nová zjištění ohledně „Balabánova“ semináře děkanka **FSV UK** Alice Němcová Tejkalová.

Spoluautor je redaktorem Aktuálně.cz

URL| <https://www.respekt.cz/politika/za-odmenu-s-karlovou-univerzitou-zdarma-do-ciny>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

iHNed.cz, respekt.cz

Čínská ambasáda tajně financovala i předmět na univerzitě o výhodách Hedvábné stezky

29.10.2019 [aktualne.cz](#) str. 00 Domáci

Lukáš Valášek, Eliška Halašková

Ambasáda obdržela k proplacení fakturu za kurz o Hedvábné stezce, který experti kritizovali kvůli propagandistickému vyznění. Deník Aktuálně.cz už upozornil, že

Když loni tehdejší šéf Česko-čínského centra Karlovy univerzity Miloš Balabán začal na **Fakultě sociálních věd** vyučovat kurz popisující výhody Nové hedvábné stezky, kterou se pokouší zprovoznit mezi Čínou a Evropou čínský režim, oficiální média komunistického státu to představovala jako velkou věc. Podtrhovala, že jedna z nejstarších evropských univerzit a evropské kulturní centrum klade na projekt prezidenta Si Ťin-pchinga velký důraz.

"Tento kurz byl původně plánován pro studenty v oboru společenských věd a měl méně míst, ale zájem české mládeže o chápání Číny překonal moje očekávání. Studenti byli velmi nadšeni, nakonec jsme zvýšili počet posluchačů na 30, ale desítky studentů stále čekají na další semestr," vykládal Balabán čínskému státnímu rádiu China Radio International s tím, že výstavba Pásma a stezky není sólový projekt Číny, ale "symfonie mnoha zemí".

Jinak to ovšem viděli někteří čeští sinologové, kteří také působí na UK. Podle nich kurz nekriticky papouškoval čínskou propagandu. Mimo jiné proto, že studijní materiály byly plné výstupů z režimních médií.

Aktuálně.cz nyní zjistilo, že Balabán naučoval tuto svou výuku na nejstarší a největší české univerzitě čínské ambasádě. "Fakturujeme vám za služby související s realizací kurzu One Belt One Road Initiative včetně

překlady podkladových materiálů," píše se na faktuře na 69 206 korun, jejíž existenci Aktuálně.cz potvrdily dva důvěryhodné zdroje. Čínské ambasádě ji vystavila soukromá společnost Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. (SBP), kterou Balabán spoluvlastní. Jmenuje se stejně jako oficiální instituce Karlovy univerzity, kterou Balabán také vedl a která má nezávisle bádát.

Balabán už z funkcí rezignoval. Deník Aktuálně.cz totiž minulý týden napsal, že už za konference, které jako tajemník Česko čínského centra UK pořádal společně s rektorem univerzity Tomášem Zimou, skrytě přes svoji stejnojmennou soukromou firmu platila také čínská ambasáda. Celkem více než 1,2 milionu korun. Na přímý dotaz to Aktuálně.cz potvrdil další akademik Karlovy univerzity a jednatel Balabánovy firmy v jedné osobě Libor Stejskal.

Loňská konference, na jejíž konání Balabánovi ambasáda komunistické země poslala 676 148 korun a zaštil ji rektor Zima, se stejně jako kurz pro studenty taktéž rozsáhle věnovala Nové hedvábné stezce. Partnerem byla úvěrová firma Home Credit nejbohatšího Čecha Petra Kellnera, s nímž se Zima letos pokusil uzavřít za univerzitu partnerství. Ustoupil od toho až po rozsáhlých protestech akademické obce.

Na dotazy ohledně další faktury za výuku o Hedvábné stezce na univerzitě už Stejskal nereagoval. S Aktuálně.cz nekomunikuje ani Balabán.

Na **Fakultě sociálních věd**, jejíž studenti kurz navštěvovali, jsou ale jeho propojením s čínskou ambasádou zděšení.

"Kurz byl zařazen do výuky na základě návrhu doktora Balabána na schůzi vedení Institutu politologických studií jako volitelný a dočasný. Institut politologických studií a jeho vedení nikdy nedostaly, neměly a nemají informaci, že by kurz byl skrytě placen nebo sponzorován společností SBP, s.r.o., nebo prostředky čínské ambasády. Pokud by k tomu došlo, považujeme to za hrubě neetické, zcela nepřijatelné a poškozující obraz institutu, potažmo **Fakulty sociálních věd**," uvedl ředitel Institutu politologických studií **FSV UK** Petr Jüptner.

Středisko bezpečnostní politiky (s. r. o.)

Děkanka Alice Němcová Tejkalová už dříve na nejasnosti reagovala spuštěním auditu, který má vztahy soukromé firmy Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o., a fakulty zkontrolovat. "Paní děkanka předala jednatelem SBP, s.r.o., doktoru Stejskalovi výzvu ke změně obchodní firmy a zdržení se protiprávního jednání," doplnil mluvčí FSV Jakub Říman.

Zároveň Balabán rezignoval na post šéfa stejnojmenného fakultního Střediska bezpečnostní politiky. O křeslo přišla i účetní a tajemnice střediska Mirka Kortusová, která je zároveň druhou jednatelkou stejně nazvané soukromé firmy.

Kurz přitom škola pořádala ve spolupráci s Akademií věd. A přednášel na něm přímo ředitel Centra globálních studií Filosofického ústavu Akademie věd Marek Hrubec. Studentům podle expertů ze Sinopsis vyprávěl například o "příliš hysterickém Západu, který se nesmyslně brání čínskému pronikání do střední a východní Evropy".

Hrubec ale tvrdí, že za to žádné soukromé peníze neobdržel. "Jsem placen pouze z veřejných peněz. Od zmiňované soukromé společnosti či pana Balabána jsem žádné peníze nedostal," řekl Aktuálně.cz Hrubec.

Dvojitý rozpočet akcí o Číně

Opakuje se tak stejná situace jako v případě konferencí Česko-čínského centra. Akce i Balabánova výuka měly zřejmě dvojitý rozpočet. Oficiálně je platila univerzita z vlastních zdrojů. Fakticky na ně ale další peníze posílala čínská ambasáda soukromé společnosti, kterou spoluvlastní akademici UK, ale s univerzitou nemá žádný oficiální vztah. Není ovšem jasné, zda čínské peníze sloužily jako honoráře či skutečně hradily nějaké náklady.

"Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí," tvrdil ovšem už dříve deníku Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem firmu, přes níž čínské peníze tekly, spoluvlastní ještě s dalším akademikem UK Janem Ludvíkem a finanční a projektovou manažerkou stejnojmenného univerzitního střediska Mirkou Kortusovou.

BIS: Čína je hrozba

Univerzitní Středisko bezpečnostní politiky pravidelně pořádá různé konference zaštitěné Karlovou univerzitou. Například už za 14 dnů se měl odehrát další ročník Pražské bezpečnostní konference, jejíž účastníci se setkávají s vlivnými českými zákonodárci, diplomaty či pracovníky bezpečnostních složek. A společně sdílejí informace.

Dle oficiálního programu by letos akci nazvanou Boj o vodu měl zahajovat Balabán s rektorem Zimou. A debatovat třeba ministr životního prostředí Richard Brabec (ANO), ministr zemědělství Miroslav Toman (ČSSD) či vedoucí Zastoupení Evropské komise v ČR Dana Kovaříková. Univerzita ale konferenci po zjištění Aktuálně.cz zrušila.

Rektor Balabána podporoval. Teď se od něj distancuje

Sám Balabán je v oblasti české bezpečnosti vlivnou postavou. Mimo jiné šéfuje odborné komisi ČSSD pro obranu. Na webu Střediska bezpečnostních studií o sobě také tvrdí, že je člen týmu poradců ministra zahraničí Tomáše Petříčka (ČSSD). Ten od něj ovšem dává ruce pryč. "Ohrazuji se proti tvrzení, že je Miloš Balabán mým poradcem. Nikdy jím nebyl," uvedl Petříček

Balabánovo Středisko bezpečnostní politiky na FSV po dotazech Aktuálně.cz prakticky přestalo existovat. Většinu jeho vedení rektor zakázal spolupráci s univerzitou. "Požádal jsem své spolupracovníky o přerušení jakékoliv spolupráce Univerzity Karlovy s doktorem Balabánem a dalšími pracovníky, kteří působili ve společnosti SBP, s.r.o., a to minimálně do doby skončení šetření UK," uvedl rektor Tomáš Zima.

Balabán je zároveň seniorním výzkumníkem v dalším výzkumném centru UK nazvaném Peace Research Center Prague.

Zima se tak pokouší od Balabánovy činnosti na své škole distancovat a tvrdí, že o financování univerzity čínskými penězi neví. "Nemám žádné informace o tom, že by se společnost SBP, s.r.o., jakkoliv podílela na financování univerzity či s ní měla uzavřenu nějakou smlouvu o spolupráci," vyjádřil se pouze Zima.

Právě on ovšem opatřením rektora v roce 2016 univerzitní Česko-čínské centrum založil a dodnes předsedá jeho radě. Ta Balabána jmenovala do funkce výkonného tajemníka. Zároveň Zima konferencím Česko-čínského centra, které podle kritiků zkreslovaly realitu ve prospěch čínského režimu, poskytoval záštitu. A některých akcí se s Balabánem i účastnil. V pátek, poté, co obdržel dotazy Aktuálně.cz ohledně propojení Balabána s čínskou ambasádou, ale převzal jeho rezignaci.

Rozpočet z peněz čínských studentů

Deník Aktuálně.cz také zjišťoval, co tvoří oficiální rozpočet Zimova Česko-čínského centra UK, které Balabán vedl. Samotný rektorát podle údajů, které poskytl, přispěl za celou dobu jen několika stovkami tisíc. V roce 2017 to bylo 198 tisíc a půlku Zima adresně věnoval na podporu vydání učebnice čínštiny pro děti. Loni už přispěl jen 107 tisíc.

Drtivou většinu peněz tak vlili do univerzitního centra opět sami Číňané. Tentokrát to nebyla čínská ambasáda, ale účastníci letní školy, kterou univerzita pořádala a zajišťuje program, jídlo, ale třeba i pomoc se získáním víz. Za účast na čtrnáctidenní Charles University European Lab studenti zaplatí v přepočtu více než 70 tisíc korun. Loni na letní škole univerzita utřžila na 1,6 milionu korun, letos ještě o milion více. S Balabánem studenty vítal i sám rektor Zima. Jejich peníze následně využilo Česko-čínské centrum UK.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/cinska-ambasada-tajne-poslala-penize-i-na-predmet-uk-o-vyhod/r~7fa1adb8f71311e9b1410cc47ab5f122/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[aktualne.cz](https://www.aktualne.cz)

Čínská ambasáda tajně financovala i předmět na univerzitě o výhodách Hedvábné stezky

29.10.2019 staloseted.cz str. 00

Když loni tehdejší šéf Česko-čínskému centra Karlovy univerzity Miloš Balabán začal na **Fakultě sociálních věd** vyučovat kurz popisující výhody Nové hedvábné stezky, kterou se pokouší zprovoznit mezi Čínou a Evropou čínský režim, oficiální média komunistického státu to představovala jako velkou věc. Podtrhovala, že jedna z nejstarších evropských univerzit a evropské kulturní centrum klade na projekt prezidenta Si Ťin-pchinga velký důraz.

„Tento kurz byl původně plánován pro studenty v oboru společenských věd a měl méně míst, ale zájem české mládeže o chápání Číny překonal moje očekávání. Studenti byli velmi nadšeni, nakonec jsme zvýšili počet posluchačů na 30, ale desítky studentů stále čekají na další semestr,“ vykládal Balabán čínskému státnímu rádiu China Radio International s tím, že výstavba Pásma a stezky není sólový projekt Číny, ale „symfonie mnoha zemí“.

Jinak to ovšem viděli někteří čeští sinologové, kteří také působí na UK. Podle nich kurz nekriticky papouškoval čínskou propagandu. Mimo jiné proto, že studijní materiály byly plné výstupů z režimních médií.

Aktuálně.cz nyní zjistilo, že Balabán naučtoval tuto svou výuku na nejstarší a největší české univerzitě čínské ambasádě. „Fakturujeme vám za služby související s realizací kurzu One Belt One Road Initiative včetně překladu podkladových materiálů,“ píše se na faktuře na 69 206 korun, jejíž existenci Aktuálně.cz potvrdily dva důvěryhodné zdroje. Čínské ambasádě ji vystavila soukromá společnost Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. (SBP), kterou Balabán spoluvlastní. Jmenuje se stejně jako oficiální instituce Karlovy univerzity, kterou Balabán také vedl a která má nezávisle bádát.

Balabán už z funkcí rezignoval. Deník Aktuálně.cz totiž minulý týden napsal, že už za konference, které jako tajemník Česko-čínskému centra UK pořádal společně s rektorem univerzity Tomášem Zimou, skrytě přes svoji stejnojmennou soukromou firmu platila také čínská ambasáda. Celkem více než 1,2 milionu korun. Na přímý dotaz to Aktuálně.cz potvrdil další akademik Karlovy univerzity a jednatel Balabánovy firmy v jedné osobě Libor Stejskal.

Loňská konference, na jejíž konání Balabánovi ambasáda komunistické země poslala 676 148 korun a zaštil ji rektor Zima, se stejně jako kurz pro studenty taktéž rozsáhle věnovala Nové hedvábné stezce. Partnerem byla úvěrová firma Home Credit nejbohatšího Čecha Petra Kellnera, s nímž se Zima letos pokusil uzavřít za univerzitu partnerství. Ustoupil od toho až po rozsáhlých protestech akademické obce.

Na dotazy ohledně další faktury za výuku o Hedvábné stezce na univerzitě už Stejskal nereagoval. S Aktuálně.cz nekomunikuje ani Balabán.

Na **Fakultě sociálních věd**, jejíž studenti kurz navštěvovali, jsou ale jeho propojením s čínskou ambasádou zděšení.

„Kurz byl zařazen do výuky na základě návrhu doktora Balabána na schůzi vedení Institutu politologických studií jako volitelný a dočasný. Institut politologických studií a jeho vedení nikdy nedostalo, nemělo a nemá informaci, že by kurz byl skrytě placen nebo sponzorován společností SBP s. r. o. nebo prostředky čínské ambasády. Pokud by k tomu došlo, považujeme to za hrubě neetické, zcela nepřijatelné a poškozující obraz institutu, potažmo **Fakulty sociálních věd**,“ uvedl ředitel Institutu politologických studií **FSV UK** Petr Jüptner.

Středisko bezpečnostní politiky (s. r. o.)

Děkanka Alice Němcová Tejkalová už dříve na nejasnosti reagovala spuštěním auditu, který má vztahy soukromé firmy Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. a fakulty zkontrolovat. „Paní děkanka předala jednateli SBP s. r. o. doktoru Stejskalovi výzvu ke změně obchodní firmy a zdržení se protiprávního jednání,“ doplnil mluvčí FSV Jakub Říman.

Zároveň Balabán rezignoval na post šéfa stejnojmenného fakultního Střediska bezpečnostní politiky. O křeslo přišla i účetní a tajemnice střediska Mirka Kortusová, která je zároveň druhou jednatelkou stejně nazvané soukromé firmy.

Kurz přitom škola pořádala ve spolupráci s Akademií věd. A přednášel na něm přímo ředitel Centra globálních studií Filosofického ústavu Akademie věd Marek Hrubec. Studentům vyprávěl například o příliš hysterickém Západu, který se nesmyslně brání čínskému pronikání do střední a východní Evropy.

Hrubec ale tvrdí, že za to žádné soukromé peníze neobdržel. „Jsem placen pouze z veřejných peněz. Od zmiňované soukromé společnosti či pana Balabána jsem žádné peníze nedostal,“ řekl Aktuálně.cz Hrubec.

Dvojitý rozpočet akcí o Číně

Opakuje se tak stejná situace jako v případě konferencí Česko-čínského centra. Akce i Balabánova výuka měly zřejmě dvojitý rozpočet. Oficiálně je platila univerzita z vlastních zdrojů. Fakticky na ně ale další peníze posílala čínská ambasáda soukromé společnosti, kterou spoluvlastní akademici UK, ale s univerzitou nemá žádný oficiální vztah. Není ovšem jasné, zda čínské peníze sloužily jako honoráře či skutečně hradily nějaké náklady.

„Částky od velvyslanectví Čínské lidové republiky byly alokovány na úhradu přímých nákladů spojených s konferencí,“ tvrdil ovšem už dříve deníku Aktuálně.cz Libor Stejskal, který s Balabánem firmu, přes níž čínské peníze tekly, spoluvlastní ještě s dalším akademikem UK Janem Ludvíkem a finanční a projektovou manažerkou stejnojmenného univerzitního střediska Mirkou Kortusovou.

BIS: Čína je hrozba

Univerzitní Středisko bezpečnostní politiky pravidelně pořádá různé konference zaštitěné Karlovou univerzitou. Například už za 14 dnů se měl odehrát další ročník Pražské bezpečnostní konference, jejíž účastníci se setkávají s vlivnými českými zákonodárci, diplomaty či pracovníky bezpečnostních složek. A společně sdílejí informace.

Dle oficiálního programu by letos akci nazvanou Boj o vodu měl zahajovat Balabán s rektorem Zimou. A debatovat třeba ministr životního prostředí Richard Brabec (ANO), ministr zemědělství Miroslav Toman (ČSSD) či vedoucí Zastoupení Evropské komise v ČR Dana Kovaříková. Univerzita ale konferenci po zjištění Aktuálně.cz zrušila.

Šéf Bezpečnostní informační služby Michal Koudelka přitom před týdnem ve sněmovně varoval před tím, že Čína vytipovává vědce a další důležité osoby v Česku, zve je do Číny a snaží se je dostat na svou stranu a získat od nich informace. Číňané se o to podle něj snaží i v případě českých ozbrojených složek a policistů.

Rektor Balabána podporoval. Teď se od něj distancuje

Sám Balabán je v oblasti české bezpečnosti vlivnou postavou. Mimo jiné radí ministroví zahraničí Tomáši Petříčkovi (ČSSD) a šéfuje odborné komisi ČSSD pro obranu.

Jeho Středisko bezpečnostní politiky na FSV ovšem po dotazech Aktuálně.cz prakticky přestalo existovat. Většinu jeho vedení rektor zakázal spolupráci s univerzitou. „Požádal jsem své spolupracovníky o přerušeni jakékoliv spolupráce Univerzity Karlovy s doktorem Balabánem a dalšími pracovníky, kteří působili ve společnosti SBP, s. r. o., a to minimálně do doby skončení šetření UK,“ uvedl rektor Tomáš Zima.

Balabán je zároveň vedoucím výzkumníkem v dalším výzkumném centru UK nazvaném Peace Research Center Prague.

Zima se tak pokouší od Balabánovy činnosti na své škole distancovat a tvrdí, že o financování univerzity čínskými penězi neví. „Nemám žádné informace o tom, že by se společnost SBP, s. r. o. jakkoliv podílela na financování univerzity či s ní měla uzavřenu nějakou smlouvu o spolupráci,“ vyjádřil se pouze Zima.

Právě on ovšem opatřením rektora v roce 2016 univerzitní Česko-čínské centrum založil a dodnes předsedá jeho radě. Ta Balabána jmenovala do funkce výkonného tajemníka. Zároveň Zima konferencím Česko-čínského centra, které podle kritiků zkreslovaly realitu ve prospěch čínského režimu, poskytoval záštitu. A některých akcí se s Balabánem i účastnil. V pátek, poté, co obdržel dotazy Aktuálně.cz ohledně propojení Balabána s čínskou ambasádou, ale převzal jeho rezignaci.

Rozpočet z peněz čínských studentů

Deník Aktuálně.cz také zjišťoval, co tvoří oficiální rozpočet Zimova Česko-čínského centra UK, které Balabán vedl. Samotný rektorát podle údajů, které poskytl, přispěl za celou dobu jen několika stovkami tisíc. V roce 2017 to bylo 198 tisíc a půlku Zima adresně věnoval na podporu vydání učebnice čínštiny pro děti. Loni už přispěl jen 107 tisíc.

Drtivou většinu peněz tak vlili do univerzitního centra opět sami Číňané. Tentokrát to nebyla čínská ambasáda, ale účastníci letní školy, kterou univerzita pořádala a zajišťuje program, jídlo, ale třeba i pomoc se získáním víz. Za účast na čtrnáctidenní Charles University European Lab studenti zaplatí v přepočtu více než 70 tisíc korun. Loni na letní škole univerzita utržila na 1,6 milionu korun, letos ještě o milion více. S Balabánem studenty vítal i sám rektor Zima. Jejich peníze následně využilo Česko-čínské centrum UK.

URL| <https://www.stalosedle.cz/aktualne-cz/cinska-ambasada-tajne-financovala-i-predmet-na-univerzite-o-vyhodach-hedvabne-stezky/>

Komenský online: Třídění, štěpení a scelování společnosti

29.10.2019 blisty.cz str. 00

Srdečně Vás zveme na diskuzi

Komenský online: Třídění, štěpení a scelování společnosti v tocích kulturního kapitálu s Terezou Stöckelovou a jejími hosty. ??V úterý 29.října od 18:00 v Display??Hosté: Václav Bělohradský, Johana Chylíková (Sociologický ústav AV ČR), Tomáš Dvořák (PAQ a **Fakulta sociálních věd** UK) a Kateřina Nedbálková (Fakulta sociálních studií MU)??Moderuje: Tereza Stöckelová Podle Pierra Bourdieu a jeho následovníků nedefinuje společenskou třídu pouze ekonomický, ale také sociální a kulturní kapitál. Jaké formy dnes kulturní kapitál nabývá? Jak ho lze sociologicky operacionalizovat a měřit? Jak se kulturní kapitál konvertuje na kapitál ekonomický, a naopak? Jak se vytváří a rozptyluje třídní vědomí ve věku kulturních válek a sociálních médií? Informace na Facebooku ZDE

URL| <https://blisty.cz/art/97521-komensky-online-trideni-stepeni-a-scelovani-spolecnosti.html>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

blisty.cz, blisty.cz

Čínská ambasáda tajně financovala i předmět na univerzitě o výhodách Hedvábné stezky

29.10.2019 ceskaskola.cz str. 00

· Štítky: akademické svobody, politika, UK, vysoké školy, Zprávy

Deník Aktuálně.cz už upozornil, že čínská ambasáda poslala více než 1,2 milionu korun na konference, které na Univerzitě Karlově pořádal rektor Tomáš Zima. Ukazuje se ale, že velvyslanectví platilo i jeden z předmětů na univerzitě. Další fakturu nyní už bývalý šéf Česko-čínského centra UK Miloš Balabán vystavil Číňanům za kurz o čínské Hedvábné stezce kritizovaný experty jako propaganda.

Miloš Balabán (cfsp.cz)

Když loni tehdejší šéf Česko-čínského centra Karlovy univerzity Miloš Balabán začal na **Fakultě sociálních věd** vyučovat kurz popisující výhody Nové hedvábné stezky, kterou se pokouší zprovoznit mezi Čínou a Evropou čínský režim, oficiální média komunistického státu to představovala jako velkou věc. Podtrhovala, že jedna z nejstarších evropských univerzit a evropské kulturní centrum klade na projekt prezidenta Si Ťin-pchinga velký důraz.

Jinak to ovšem viděli někteří čeští sinologové, kteří také působí na UK. Podle nich kurz nekriticky papouškoval čínskou propagandu. Mimo jiné proto, že studijní materiály byly plné výstupů z režimních médií. Aktuálně.cz nyní zjistilo, že Balabán naučtoval tuto svou výuku na nejstarší a největší české univerzitě čínské ambasádě. "Fakturujeme vám za služby související s realizací kurzu One Belt One Road Initiative včetně překladu podkladových materiálů," píše se na faktuře na 69 206 korun, jejíž existenci.

Aktuálně.cz potvrdily dva důvěryhodné zdroje. Čínské ambasádě ji vystavila soukromá společnost Středisko bezpečnostní politiky s. r. o. (SBP), kterou Balabán spoluvlastní. Jmenuje se stejně jako oficiální instituce Karlovy univerzity, kterou Balabán také vedl a která má nezávisle bádát.

Celý text naleznete [zde](#)

Další informace naleznete [zde](#)

URL| <http://www.ceskaskola.cz/2019/10/cinska-ambasada-tajne-financovala-i.html>

Karlova univerzita přednášela o Hedvábné stezce. Předmět tajně platila Čínská ambasáda

29.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se
Redakce Seznam

Čínská ambasáda skrytě financovala výuku předmětu na Karlově univerzitě. Kurz pro studenty popisoval výhody Hedvábné stezky a chlubila se jím čínská média. Podle sinologů šlo o propagandu.

Na nejnovější důkaz o vlivu Číny na nejstarší českou univerzitu upozornil deník Aktuálně.cz. Podle něj čínská ambasáda sponzorovala předmět necelými 70 tisíci korunami. Již dříve vyšlo najevo, že Číňané zaplatili také 1,2 milionu korun za pořádání konferencí. A to i pod záštitou samotného rektora Tomáše Zimy.

Peníze navíc nedostala přímo univerzita, ale plynuly do soukromé společnosti, kterou si založilo několik zaměstnanců univerzity. V čele stál Miloš Balabán, vyučující a pořadatel přednášek.

Na existenci firmy upozornily Seznam Zprávy – jmenuje se stejně jako výzkumné středisko univerzity pod Balabánovým vedením a tajně od sponzorů vybírala příspěvky na konference pořádané univerzitou.

Vedení **Fakulty sociálních věd**, pod kterou Balabán spadá, už zahájilo vyšetřování. První výsledky zjištění Seznamu potvrdily – univerzita se teď snaží zjistit, o jakou částku přišla. Šlo minimálně o statisíce korun.

Sponzoring přednášek o Číně čínskou ambasádou označili zástupci univerzity za hrubě neetický a nepřijatelný. Balabán už z funkcí rezignoval.

Rektor Zima tvrdí, že o financování Číňany nic nevěděl. Sám přitom některé z konferencí zaštitil a je také předsedou Česko-čínského centra UK. Zima měl navíc – jak také informovaly Seznam Zprávy – poradce, který se jménem univerzity setkával s představiteli čínského režimu. Bezpečnostní informační služba je přitom považuje za rozvědku, která má za úkol získávat pro spolupráci české vědce.

A čerstvá je také aféra se spoluprací s firmou Home Credit. Rektor Zima bez vědomí Akademického senátu UK podepsal smlouvu na 1,5 milionu korun s jednou ze společností miliardáře Petra Kellnera. Firma si v ní vymínila, že univerzita nesmí poškozovat její dobré jméno a byznys.

Ten mimo jiné leží v Číně a veřejně ho kritizovala skupina sinologů při Karlově univerzitě. Právě obavy o svobodné publikování sinologů vedly k protestům u studentů i akademiků. Firma nakonec od smlouvy odstoupila, část kritiků volala po Zimově rezignaci, k ní ale nedošlo. Rektor se ale za uzavření smlouvy omluvil.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/karlova-univerzita-prednasela-o-hedvabne-stezce-predmet-tajne-platila-cinska-ambasada-81834>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
seznamzpravy.cz

Nákup TV Nova? Posílení vlastního vlivu a příležitost pro Kellnerův byznys, míní analytik

29.10.2019 lidovky.cz str. 00 Média
Michal Pavec

Co k obchodu vedlo? Většinový majitel CME, americká společnost AT&T, se rozhodla více orientovat na domácí a asijský trh, byznys v Evropě ji zřejmě přestal zajímat. Akcionáři CME se v březnu letošního roku shodli, že s firmou chtějí něco udělat: buď najdou strategického investora, nebo ji prodají.

Následně přišly zprávy, že o CME stojí už jen jediný zájemce. Mít českou Novu je pro PPF dobré, ale musí koupit firmu jako celek, tedy i rumunské, slovenské, bulharské a slovinské televize. S nimi jsou spojené určité lokální problémy – třeba ve Slovinsku s antimonopolním úřadem kvůli údajné dominanci na trhu. Milan Šmíd (75)

Milan Šmíd je Český
mediální analytik, publicista a vysokoškolský pedagog.

Vyučoval televizní žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Napsal mimo jiné knihu Média, internet, TV Nova a já.

Lidovky.cz: Jak velkou hodnotu v Nově PPF získává? Získá prestiž a mediální vliv. Na televizi jako takovou tato změna podle mě vliv mít nebude, zpočátku se nic nezmění. Ale pokud by se něco stalo, televize v dnešní době může být dobrým nástrojem, třeba i určitým štítem. Byznysová stránka ale samozřejmě roli hraje. PPF vlastní internetovou televizi O2 TV – a tam může dojít k určité fúzi. Může to mít vliv při nákupu vysílacích práv a recyklaci pořadů.

Lidovky.cz: Jak se může Nova pod PPF vyvíjet? Nova byla od svého počátku do dnešních dnů neutrální komerční aktivitou. Je možné, že do ní vstoupí i určitý politický moment, že se program nebude řídit jen byznysem. Dnes je štíkem na trhu spíše televize Prima a jsem zvědavý na to, jestli si v této konkurenci Nova udrží své pozice. Kellnerova PPF přebírá televizi Nova. Za společnost CME zaplatí více než 48 miliard korun

Lidovky.cz: Jak se Nova za čtvrt století od svého startu změnila? Nova zažila řadu etap. Éra Vladimíra Železného, kdy byla tato televize absolutní novinkou, zažila enormní zájem publika. Dostala celý první federální program, což byla velká výhoda. V roce 1999 se Železný dostal do konfliktu s investorem (CME Ronald Lauder – pozn. red.), což vyústilo v Železného odchod. Tam Nova trochu ztratila – půl roku až rok měla pod jeho vedením hluché období, kdy neměla vlastní pořady a nahrazovala je telenovelami. Pak to znovu rozjela.

Nova se mění s trhem i s preferencemi publika. V roce 1995 měly komediální filmy jako Slunce, seno, jahody obrovskou sledovanost, to už dnes neplatí. Dnes už televize soupeří hodně především původními seriály. Třeba Policii Modrava sledovaly na Nově naposledy dva miliony diváků.

Foto:

Nejbohatší Čech Petr Kellner na jedné z fotografií ve výroční zprávě PPF.

Reprofoto: Výroční zpráva PPF

URL| https://www.lidovky.cz/byznys/media/posileni-vlastniho-vlivu-a-prilezitost-pro-kellneruv-byznys-analytik-hodnoti-obchod-ppf.A191028_195834_In-media_ele

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

lidovky.cz

Heroine

29.10.2019 Trafikant str. 18 Profil

Do trafik zamíří na podzim nový časopis s provokativním názvem a zacílí na ženské publikum. Mediální odnož poradenské společnosti Partners 1. listopadu vydá první číslo nového čtvrtletníku Heroine (v českém překladu Hrdinka), jehož stejnojmenný web nominovaný na Křišťálovou lupu 2019 firma spustila na začátku letošního roku. Novým titulem chtějí Partners media konkurovat magazínům jako Marianne, Vogue či Proč ne?!

Sto dvacet stran exkluzivního – a tedy na webu nezávislého – čtení a desetitisícový náklad. Nový čtvrtletník by měl čtenářům v pravidelných rubrikách nabízet dva velké rozhovory, originální street art fotosession, trendy i společenská, sociální a vztahová témata. Cestu ke čtenářkám si nový dvouměsíčník bude hledat skrze tradiční distribuci – PNS a trafiky Geco a Relay. Abonentů tištěného magazínu Finmag, který rovněž spadá mezi tituly Partners media, dostanou první číslo Heroine ke svému předplatnému zdarma.

Hlavním důvodem pro vznik nového titulu je úspěch stejnojmenného webu, který divize Partners media spustila v únoru. „Impuls jsme dostali od našeho publika, jež nám od února ukazuje, že poptávka po inteligentním obsahu pro primárně ženské publikum je v Česku silná,“ argumentuje ředitel Martin Vlnas. „Navíc máme výborný tým v čele se šéfredaktorkou Annou Urbanovou i inzerenty, kteří mají o print zájem,“ doplňuje vydavatel.

Webová verze magazínu Heroine byla spuštěna na začátku letošního roku s cílem přilákat měsíčně 25 tisíc unikátních návštěvníků, aktuální zájem čtenářů je mnohem větší, podle údajů společnosti Netmonitor navštívilo web v září 250 tisíc reálných uživatelů.

Na trhu ženských časopisů si však tištěná „Hrdinka“ bude muset svoje místo vybojovat, s desetitisícovým nákladem se zařadí spíše k menším titulům. Trh společenských měsíčníků pro ženy aktuálně vede vydavatelství Vltava Labe Media s Glancem (náklad 57 tisíc výtisků, prodaných přes 26 tisíc), v závěsu je pak Marianne vydavatelství Burda s tištěným nákladem 55 tisíc výtisků a Elle se 43 tisíci. Právě Marianne zmiňuje Martin Vlnas jako jeden z magazínů, vůči kterým se chce konkurenčně vymezit: „Myslím, že o čtenáře budeme soupeřit s magazíny Proč ne?!, Vogue či Marianne. S Vogue a Marianne se budeme krýt zaměřením na bohatší a vzdělanější ženy, s Proč ne?! budeme výrazně víc řešit společenská a náročnější témata.“ Trh ženských společenských časopisů je poměrně saturovaný. „Domnívám se, že pro dobré časopisy je vždy na trhu místo,“ glosuje to odbornice na média z **Fakulty sociálních věd** Barbara Köplová. „Není však snadné takový časopis koncipovat a najít schopné a kultivované autory.“ Divize Partners media i proto chce startu nového čtvrtletníku pomoci a plánují ho doprovodit billboardovou kampaní či pozicemi v trafikách.

Foto popis|

Zeman vyrazí Ovčáčka

29.10.2019 blog.idnes.cz str. 00
Petr Burian

V proslovu k výročí republiky prezident prohlásil: Přeji České republice aby byla nikoliv zemí často patologické nenávisti na sociálních sítích, přeji České republice, aby byla zemí úspěchu,...a proto Džórdž poletí, měl dodat.

Pokud to tedy s tím potíráním nenávisti na socsítích minil vážně. Jiří Ovčáček je totiž právě ten element, který na svých útcích uráží, zesměšňuje a napadá permanentně své blízké i vzdálené okolí. Věc je o to bolavější, že jako mluvčí prezidenta má širokou mediální základnu a tedy jeho hnis zasáhne dál a větší počet lidí. Bakterie z jeho klávesnice se potom šíří rychlostí pandemie. A není bez zajímavosti, že z titulu svého postavení tak činí jménem samotného Zemana, který toto jednání farizejsky kritizuje. Jiří Ovčáček mi svým projevem ponejvíce připomíná agilního studentíka prominentních komunistických rodičů. Ač ještě neví kde se bere v obchodě chleba, už by chtěl bojovat proti zlu celého světa. A přitom si nevšimne ani vlastní rozvázané tkaničky, na kterou si vzápětí sám šlápne. Ovšem bojovník to on je přenáravný. Svě sociální statuty si opentlí srdíčky, do klopky vetkne rudý karafiát a pak napíše: „Říše se rozhodla, že se v protektorátě nebude pít tuzemák. A basta!“ Tou říší myslí EU a tím protektorátem naši zemi. Ale jeho fascinace nacismem, fašismem a komunisty jakožto uzemňujícím diskuzním výrazivem, není ojedinělá. Hnutí Antifa nazval fašisty a Milion chviliek přirovnal ke komunistům. Dusilovou, Kollera a ostatní, kteří vyjádřili nesouhlas s chováním Miloše Zemana v úřadě, přirovnal mimo jiné k umělcům, kteří podepsali antichartu. Je to o to pikantnější, že on sám je bývalý podřadný pisálek Blesku a komunistických Haló novin. „Mítinky konkurenčních stran rozbíjeli fašisté. Podle českých médií se ale nově fašistům říká antifašisté...“ „Milion chviliek nenávisti...v demokratické společnosti se prostě neustupuje náměstí, není rok 1948.“ „Milion chviliek nenávisti tajnosnubně uvádí, že neprozradí, co bude po 4. červnu. Tak vám to povím. Vysoce pravděpodobný je maďarský scénář, tedy pokusy o blokády vybraných ústavních institucí a tím vyvolání střetu s bezpečnostními složkami

Ale i jinak je to diskuzně čilý chlapík: „Temná vize země za „Drahoše prezidenta“ podle děkana Ševčíka: Znehodnocené úspory lidí, vítání a kývání...“ Jiří Ovčáček, 21. ledna 2018...a ještě k Drahošovi: „Vybíráme mezi nabílovaným plastovým pravítkem a skutečným člověkem. Volím člověka!“ Jiří Ovčáček, 26. ledna, 2018, „Už vím, co jsou lepsi lidi. To je něco jako Pehe, který se těší, že během pěti let zemře 500 000 voličů Miloše Zemana.“ Jiří Ovčáček, 30. ledna, 2018, „Kdyby v Poslanecké sněmovně mluvil fikus, Kalousek s Farským by se mocně klonili k zemi. I listy by oprašovali. Jiří Ovčáček, 10. ledna, 2018 „Fikus by četl projev z papíru, napsaný a podstrčený draze placenými poradci. Prezident republiky promlouvá k Poslanecké sněmovně spatra!“ Jiří Ovčáček, 10. ledna, 2018 „Žalobníčkům do Vatikánu. Pamatujte: Pýcha očí a nadutost srdce, ač jsou svévolníkům světlem, jsou hříchem. Přísloví, 21, 4.“ Jiří Ovčáček, 13. února, 2018, „Ti ubožáci v Bakalově knížectví v antizemanovské nenávisti omluví I komunistický puč v únoru 1948. Jiří Ovčáček, 10. ledna, 2018, „Je smutné vidět kulturní frontu v tak nekulturním rozkladu. Militarizovanou až do zblbnutí.“ Jiří Ovčáček, 16. února, 2018 No, nechme chlapce dále srdíčkem a vlídným slovem bojovat proti světovému zlu a podívejme se jak jeho projev hodnotí drobnohled diplomové práce **fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity, kde si kluka už také

všimli. Nemusíte to číst celé, závěry všech kategorií jsou vesměs stejné: opakovaně vybočuje od standardů práce tiskového mluvčího. ...Jiří Ovčáček často vyjadřuje obdiv k prezidentovi, zveřejňuje své fotografie s prezidentem či mu vyjadřuje svou podporu. Zároveň se v některých případech snaží od příspěvků odosobnit použitím třetí osoby k označení sebe sama. Tyto příspěvky neodpovídají standardům profese tiskového mluvčího. ...Jiří Ovčáček sdílí příspěvky z kontroverzních médií, které jsou charakteristické vysokým počtem přívlastků a obrazných přirovnání. Příspěvky vyjadřují negativní hodnocení odpůrců Miloše Zemana. Vzhledem k použitým výrazovým a stylistickým prostředkům a časté hodnotící funkci nesplňují tyto tweety normy komunikace tiskového mluvčího....Sdílení kontroverzních médií a názorových příspěvků se neslučuje se standardy práce na této pozici. Jsou charakteristické velkým množstvím metafor a metonymií, užíváním ironie a sarkasmu pro vyjádření negativního hodnocení. Funkce textu, výběr útvary národního jazyka, výrazových, stylistických, ale i grafických prvků se neslučuje se standardy komunikace očekávané od tiskového mluvčího prezidenta republiky. ...Význam příspěvků není jednoznačný a nehodí se do komunikace profesionálního tiskového mluvčího. Používá sarkasmus a ironii, jimiž zesměšňuje a uráží jednotlivce, na něž jsou příspěvky namířeny....Jiří Ovčáček sdílí příspěvky z nedůvěryhodných a kontroverzních médií, která nedodržují neutralitu sdělení a sdílením je na oficiálním Twitteru tiskového mluvčího legitimizuje. A dále: „Prezidenta Miloše Zemana hájil s takovou vervou, že se kvůli němu neváhal i několikrát zaplést do lží, jako například v kauze řízení letového provozu a prezidentova pozdního příjezdu na pohřeb bývalého slovenského prezidenta Michala Kováče.“ (Bastlová, 2016)„Od prezidentské volby v roce 2013 zažívá část veřejnosti frustraci, kterou Zeman od jisté chvíle s gusem provokuje. Ovčáček je zřejmě součástí té demonstrace. Jiné vysvětlení by rozhodně popíralo prezidentovu duševní integritu. Nikdo totiž neví, jak by zdůvodnil, proč se ústy hlavy státu demokratické země s deseti milióny obyvatel stane „ausgerechnet“ kluk, jenž nedostudoval vysokou školu, cestou na Pražský hrad se živil jako redaktor Haló novin, Práva a Blesku, což je žurnalistické CV jako vystřižené z nějakého dobrého hororu“(Tesař, 2015)No buď jak buď kancléř Mynář dostal nařazeno, aby na projevy Jiřího na socsítích dohlížel. Trochu tristní situace, není-liž pravda? Mluvčího prezidenta musí hlídat jiný cenzor, aby tento nemlel nesmysly. No já bych řekl, že myslí-li to prezident Zeman s tím potíráním nenávisti na internetu vážně, budou si muset taťka s mamkou kluka trochu víc hlídat.

URL| <http://petrpetrburian.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=733433>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
blog.idnes.cz

Politický moment v čistém byznysu

29.10.2019 Lidové noviny str. 13 Ekonomika
MICHAL PAVEC

Názory expertů na mediální trh se v souvislosti s prodejem TV Nova a celé společnosti CME příliš neliší. I podle analytika Milana Šmída nemá transakce pro skupinu PPF význam jen z hlediska byznysu, ale i posílení vlastního vlivu.

* LN Co k obchodu vedlo?

Většinový majitel CME, americká společnost AT&T, se rozhodla více orientovat na domácí a asijský trh, byznys v Evropě ji zřejmě přestal zajímat. Akcionáři CME se v březnu letošního roku shodli, že s firmou chtějí něco udělat: buď najdou strategického investora, nebo ji prodají. Následně přišly zprávy, že o CME stojí už jen jediný zájemce. Mít českou Novu je pro PPF dobré, ale musí koupit firmu jako celek, tedy i rumunské, slovenské, bulharské a slovinské televize. S nimi jsou spojené určité lokální problémy - třeba ve Slovinsku s antimonopolním úřadem kvůli údajné dominanci na trhu.

* LN Jak velkou hodnotu v Nově PPF získává?

Získá prestiž a mediální vliv. Na televizi jako takovou tato změna podle mě vliv mít nebude, zpočátku se nic nezmění. Ale pokud by se něco stalo, televize v dnešní době může být dobrým nástrojem, třeba i určitým

štitím. Byznysová stránka ale samozřejmě roli hraje. PPF vlastní internetovou televizi O2 TV - a tam může dojít k určité fúzi. Může to mít vliv při nákupu vysílacích práv a recyklaci pořadů.

* LN Jak se může Nova pod PPF vyvíjet?

Nova byla od svého počátku do dnešních dnů neutrální komerční aktivitou. Je možné, že do ní vstoupí i určitý politický moment, že se program nebude řídit jen byznysem. Dnes je štikou na trhu spíše televize Prima a jsem zvědavý na to, jestli si v této konkurenci Nova udrží své pozice.

* LN Jak se Nova za čtvrt století od svého startu změnila?

Nova zažila řadu etap. Éra Vladimíra Železného, kdy byla tato televize absolutní novinkou, zažila enormní zájem publika. Dostala celý první federální program, což byla velká výhoda. V roce 1999 se Železný dostal do konfliktu s investorem (CME Ronalda Laudera - pozn. red.), což vyústilo v Železného odchod. Tam Nova trochu ztratila - půl roku až rok měla pod jeho vedením hluché období, kdy neměla vlastní pořady a nahrazovala je telenovelami. Pak to znovu rozjela. Nova se mění s trhem i s preferencemi publika. V roce 1995 měly komediální filmy jako Slunce, seno, jahody obrovskou sledovanost, to už dnes neplatí. Dnes už televize soupeří hodně především původními seriály. Třeba Policii Modrava sledovaly na Nově naposledy dva miliony diváků.

Milan Šmíd (75)

* * Český mediální analytik, publicista a vysokoškolský pedagog. Vyučoval televizní žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Napsal mimo jiné knihu Média, internet, TV Nova a já.

Jak šel čas s TV 1994 4. února 1994 televize Nova, první celoplošná soukromá televizní stanice ve střední a východní Evropě, zahájila vysílání z pražské Měštské besedy. Začínala tehdy s jediným programem, do vínků ale dostala největší pokrytí - spolu s licenci, již vlastnila společnost CET 21, získala také vysílací síť po někdejší stanici F1.

Televize pod vedením Vladimíra Železného, který se i díky pořadu Volejte řediteli stal jednou z nejviditelnějších tváří stanice, rychle odbourala rozšířený mýtus o velké kulturnosti českého televizního diváka. Sledovanost, která hned od počátku přeskočila 50 procent, získala zejména nasazením řady atraktivních zahraničních seriálů a filmů. V éteru se tak objevil výrazně jiný program, než sliboval projekt, který o rok dříve vybrala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV). Místo intelektuálně zaměřené televize plné vzdělávacích a diskusních pořadů a dokumentů přišla česká verze vcelku běžné komerční stanice. Kombinace lákavého programu přinášejícího vysokou sledovanost a vyprodaných reklamních časů pak Novu zařadila mezi nejvýdělečnější televize v Evropě. Svým majitelům přinesla za 25 let přibližně deset miliard korun čistého zisku.

1999 Vladimír Železný se dostal do sporů s Central European Media Enterprises (CME) kvůli možnému prodeji televize, které vyústily v jeho odvolání. CME a její předchůdce CEDC stály u počátku vysílání Novy. Mediální firma zaměřená na východ a střed Evropy, kterou na počátku 90. let založil dědic známé americké kosmetické firmy Ronald Lauder, měla do vítězného projektu přinést zkušenosti ze světa. Nakonec se ale do povědomí české veřejnosti zapsala právě sporem se Železným, který postupně ovládl většinu CET 21. Díky tomu, že Železným ovládaná CET 21 držela licenci na vysílání, mohl odvolaný ředitel spustit v létě 1999 Novu podruhé, tentokrát již bez Američanů. Vysílat začal z garáží ve filmových ateliérech na Barrandově. Zároveň tím ale vyvolal řadu sporů, v jejichž důsledku se ocitl v dlužích a o televizi přišel.

2002 Novu poprvé ovládla finanční skupina PPF.

2003 V květnu 2003 Železný podruhé skončil v čele Novy, nahradil ho Petr Dvořák ze společnosti PPF. Ta koncem téhož roku televizi za skoro 15 miliard korun prodala zpět firmě CME (transakce byla dokončena v roce 2004).

350 milionů dolarů (podle dobového kurzu 10,5 miliardy korun) zaplatili čeští daňoví poplatníci jako kompenzaci za zmařenou investici, když Česko prohrálo mezinárodní arbitráž se společností CME.

2009 O CME, která kromě České republiky působí také v Bulharsku, Rumunsku a na Slovensku, se začal zajímat americký mediální koncern Time Warner, který se stal jejím hlavním akcionářem. Time Warner (a s ním i CME) loni převzal telekomunikační gigant AT&T. 2019 Společnost oznámila, že společnými generálními řediteli TV Nova budou dosavadní finanční ředitelka Klára Brachtlová a obchodní ředitel Jan Vlček. Nahradili dosavadního šéfa Christophu Mainusche. Dne 27. října skupina PPF podepsala dohodu s CME o jejím plném převzetí.

Foto autor| FOTO MAFRA ARCHIV / ČTK / ZR

Lákavá kořist

29.10.2019 Respekt str. 14 Téma
IVANA SVOBODOVÁ

Tlaky na Českou televizi a v Českém rozhlasu znovu přinášejí otázku, jak rozmělnit poslaneckou moc nad médií

Vnímavý pozorovatel české mediální scény má v poslední době dost důvodů k obavám. Sílí totiž snaha některých stran a politických představitelů podmanit si sdělovací prostředky veřejné služby. Stále větší potíže komplikující dnes práci České televize a Českého rozhlasu mají rozdílné projevy a podobu, ale společného jmenovatele: politici drží v rukou dost nástrojů, jimiž mohou veřejnoprávním novinářům zkoušet zavřít ústa a přizpůsobovat podobu zpravodajství svým zájmům.

Cesta k České televizi

Jeden dílčí boj o postavení České televize skončil v Poslanecké sněmovně minulý týden. Poslanci ve čtvrtek po dvouletém napínání a vášnivém projednávání schválili zprávy o činnosti a hospodaření ČT za roky 2016 a 2017. Vypadá to jako nenápadná formalita, ale ve skutečnosti dává tento poslanecký proces politikům možnost, jak vychýlit směr veřejnoprávního média.

Pokud by sněmovna neschválila dvě zprávy za sebou, padá tím automaticky kontrolní orgán ČT, jímž je Rada České televize. Tento patnáctihlavý orgán stojí jako prostředník mezi televizí a veřejností, rada v zastoupení veřejnosti kontroluje činnost ČT a radní zároveň volí – tedy případně i odvolávají – jejího generálního ředitele. Pokud by poslanci výše uvedené zprávy neschválili, musela by být ustavena nová rada z nových patnácti lidí. A ty také volí poslanci. Nebezpečí, na něž upozorňovali mediální experti, tkví v tom, že pokud by ve sněmovně převážila chuť uchvátit politicky Českou televizi, stačilo by odmítnutím dvou zpráv nechat padnout současnou Radu ČT, jejíž jednání nevzbuzuje obavy ze zásahů do zpravodajství, zvolit patnáct ohebných, předem domluvených lidí do rady nové s úkolem odvolat současného generálního ředitele Petra Dvořáka. A zvolit nového ředitele, který by víc vyhovoval těm politikům, jimž vadí nezávislé, kritické zpravodajství a publicistika.

Postava generálního ředitele je pro nezávislou, kritickou žurnalistiku veřejného zájmu v ČT klíčová: pokud by televizi vedl člověk s politickým zadáním, mohl by vyměnit management televize a šéfredaktory stanic za lidi vstřícné k požadavkům mnohých politiků informovat o nich jen „hezky“ a nepodrobovat analýze jejich počínání a myšlenky.

„Tohle kolo máme za sebou, ale žádný klid v sobě nemám,“ říká předseda Rady ČT Jan Bednář po skončení schůze, na níž poslanci zprávy nakonec po dlouhé debatě schválili. „Teď jsou na řadě zprávy za rok 2018, které jsme do sněmovny odevzdali letos na jaře. A na jaře příštího roku odevzdáme zprávy za letošní rok, takže přijdou další kola. Nedá se vůbec odhadnout, jak to dopadne.“

Poslanecká debata kolem zpráv byla dost vyostřená, někteří politici využívali příležitost si s ČT vyřizovat účty. Například šéf extremistického hnutí Svoboda a přímá demokracie Tomio Okamura obvinil ředitele Dvořáka, že lže, když říká, že je otevřen diskusi. Důkazem lži bylo, že Dvořák nepřijal pozvání k „debatě“ do TV Barrandov, pofiderní manipulující stanice nahrávající Okamurově partaji a dezinformační scéně, jejíž majitel a moderátor Jaromír Soukup osočuje ve svých pořadech ČT zcela bez důkazů z různých zpronevěr a vedení televize na něj podalo žalobu. „Dvořák se Jaromíru Soukupovi nechce postavit v přímém přenosu!“ říkal Okamura, a i když se část sněmovny jeho slovům nepokrytě smála, jiná část souhlasně přikyvovala.

V „protitelevizním“ táboře s Okamurou byla i část poslanců ANO, lidé z Trikolóry Václava Klause juniora, komunisté a Jaroslav Foldyna. Tito poslanci si stěžovali, že z ČT nezaznívá „alternativní“ názor na svět a že ČT „má předem připravený názor“ a „moderátoři skáčou do řeči“.

„Je to tlak na Českou televizi. Zprávy za dva roky jsme schválili, ale myslím, že část sněmovny počítá s psychologickým efektem – když budou na ČT takhle tlačit, že o nich z obavy před budoucností začne vysílat nekriticky. To je podle mě cílem toho poslaneckého tlaku,“ říká poslanec Tomáš Martínek (Piráti), člen volebního výboru sněmovny, který má média veřejné služby v gesci. Generální ředitel Petr Dvořák v den schvalování zpráv na programu ČT24 prohlásil, že schvalovací proces ve sněmovně je jen zástěrkou faktu, „že politici nejsou úplně spokojeni s tím, jakým způsobem, nezávisle, Česká televize hodnotí politiku, hospodaření a vůbec společnost kolem nás“.

Chuť ovládnout televizi se u části politiků projevuje i jinými způsoby: někteří by televizi rádi dostali pod svůj vliv přes peníze. Dnes je zdrojem příjmů ČT povinný koncesionářský poplatek diváků (135 korun měsíčně). Prezident Miloš Zeman ho opakovaně navrhuje zrušit a Klaus junior žádá, aby byl „dobrovolný“. Místo financí od veřejnosti by tak televizi přidělovala peníze vláda, její rozpočet by schvalovali poslanci. Tím by se stala zcela závislou na politicích. Konspirátoři a analýzy v Českém rozhlasu

Zprávy o činnosti Českého rozhlasu ve sněmovně podobně vášně nevyvolávají, přes politiky procházejí bez větších diskusí. Nervozita mezi zaměstnanci Českého rozhlasu je však o dost vyšší než ta na Kavčích horách. Na rozdíl od ČT nemají jistotu, jak vyplynulo z rozhovorů s mnohými z nich, vedenými kvůli obavám o práci pod podmínkou anonymity, že jejich generální ředitel René Zavoral je dostatečně hrází proti chuti politiků zasahovat do nezávislosti rozhlasové žurnalistiky.

René Zavoral si udělal jméno hlavně svým opakovaným členstvím v porotě Krameriovy ceny, kterou rozdává spolek dezinformátorů sdružených v platformě Asociace nezávislých médií. A svět dezinformátorů už dávno zasáhl i do Rady ČRo. Vůdčí osobností je v ní radní Tomáš Křourek, frekventant manipulativního webu Parlamentní listy, který by rád, jak řekl, viděl v rozhlasu víc „alternativních“ komentátorů.

Předminulý týden vyšlo najevo, že pro ČRo pracuje i další obdivovatel konspiračních webů, bývalý novinář Jiří Fencel. V pořadu Debatní klub na kanálu YouTube sdělil, že je poradcem generálního ředitele Zavorala a že ta práce představuje jeho hlavní příjem. „Nejlepší novinář je VK, je vzdělaný, má přehled, toho obdivuju,“ řekl pak Fencel o přestávce debaty o dezinformacích pořádané Radou ČRo v budově rozhlasu, na kterou se přišel podívat. Pochvala směřovala k šéfredaktorovi proruského dezinformačního webu Aeronet, který vystupuje pod pseudonymem Vedoucí kolotoče neboli VK.

Mluvčí ČRo Jiří Hošna se po rozruchu z Fenclova doznání ohradil proti označení tohoto novináře za ředitelova poradce. Pracuje prý v rozhlasu jako mediální analytik na dohodu a jeho činnost spadá pod Analytické a výzkumné oddělení ČRo. Co přesně pan Fencel analyzuje, to mluvčí Hošna sdělit nemůže, ani výši analytickova příjmu, protože jde o citlivý osobní údaj. „Konkrétní analytické výstupy byly povahy ústní i písemné, jde o interní materiály, které byly po prostudování skartovány,“ odpovídá mluvčí na žádost o zaslání výsledků práce analytiků na dohodu, včetně těch Fenclových. Své analýzy nechce ukázat ani Fencel sám. „Já je nepíšu, jen je čas od času sděluji panu řediteli ústně,“ říká.

Kromě Fencela je externí analytičkou ČRo i častá přispěvatelka Parlamentních listů Irena Ryšánková. „To je věc Analytického a výzkumného oddělení, nikoli generálního ředitele,“ uvádí k výběru konspiračních analytiků mluvčí Hošna. Vedoucí Analytického a výzkumného oddělení zřízeného na ředitelství ČRo Josef Baxa, bývalý místopředseda Strany práv občanů Zemanovci, který do své funkce povýšil po nástupu Reného Zavorala na ředitelskou pozici, také není sdílný – po pokusu položit mu dotaz zavěsí bez rozloučení telefon.

Rozhlasáci minulý týden zjistili, že si Rada ČRo v půli října nově zadala analýzu, která má odhalit, zda novináři ČRo referovali o konci trestního stíhání premiéra Babiše podle zákona. Na tom by nebylo nic divného, kdyby v rozhlasu už nějaký čas nepanovalo přesvědčení, že právě skrze analýzy si generální ředitel hledá bič na kritické redaktory a radní v tom s ním spolupracují. Vloni po stížnosti Andreje Babiše označil Zavoral reportáž rozhlasového investigativce Janka Kroupy o Agrofertu za „účelovou“ a podpořil své tvrzení analýzou. Nechal si udělat tři, jednu z nich potom použil a radní mu přitakali. Pracovníci rozhlasu pak masivně podepisovali petici, v níž Zavorala žádali, aby stál za Českým rozhlasem, nikoli za politiky.

Nedávno si radní ČRo zadali analýzu, která se pídila, zda jsou názory na stanici Plus dostatečně „pluralitní“. Analýzu zpracoval mediální vědec Jaromír Volek a stanice z ní vyšla dobře. Volek vyhrál předminulý týden i tendr na analýzu o Babišovi a Čapím hnízdě, ale není sám. V tomto případě si radní zadali totožné analýzy rovnou dvě – vybrali i nabídku prezentovanou mediálním analytikem Janem Křečkem z Centra pro mediální studia při **Fakultě sociálních věd** na Univerzitě Karlově, který se podílel i na loňské analýze, z níž vyšel Kroupa jako „účelový“ novinář. Jan Křeček je mezi lidmi, které začal Český rozhlas skrze své analytické oddělení na ředitelství ČRo platit jako analytika na dohodu, angažmá přijal od počátku letošního roku.

„Ta konspirační linka kolem rozhlasu je naprosto zřejmá,“ říká senátor David Smoljak, člen komise pro sdělovací prostředky, který se dlouhodobě zajímá o to, jak zvýšit nezávislost veřejnoprávních médií. „Je to jen jiný druh tlaku, než představuje ten, co vidíme v případě České televize.“ V ČRo už vede linka přímo k radě – radní Křourek v ní podle Smoljakova hodnocení udává tón. Ostatní členové se od něj sice soukromě opatrně

distancují, ale nakonec mu posvědí pořádání konspirátorské debaty pod hlavičkou Rady ČRo a zadají analýzu, jejímž možným cílem – alespoň tak si to část zaměstnanců ČRo vykládá – je postrašit novináře, aby nebyli vůči politikům kritičtí.

Rozdělit si role

Důležité v debatě kolem tlaku na ČT a rozjitřené ostražitosti kolem Rady ČRo je podle znalců prostředí především to, jakým způsobem kritickou, nezávislou žurnalistiku ve veřejnoprávních médiích ochránit. Jeden plán se už začal v parlamentu rodit. Příští rok na jaře se obměňuje hned šest členů Rady ČT, těm stávajícím vyprší mandát. „To je citlivé místo nezávislosti ČT. Když vidíme, jak jsou do rad voleni lidé navázaní na vítěznou politickou reprezentaci, existuje nebezpečí, že obměněná rada bude působit ve prospěch politiky, nikoli veřejnosti,“ říká David Smoljak. Volby členů mediálních rad jsou ve sněmovně předmětem politických obchodů mezi stranami, strany si navzájem podporují své kandidáty. V současné sněmovně má rozhodující slovo nejpočetnější politický klub hnutí ANO, procházejí však i lidé vybraní Okamurovou SPD – jako úlitba sice menšímu, ale pro klid vlády ve sněmovně důležitému klubu.

Podle senátorů existuje na ochranu médií jednoduchý recept: konečně po letech debat vzít poslancům z rukou výhradní právo volit radní a dát ho i Senátu. Jedině tak se dá podle senátorů, kteří s návrhem přicházejí, zabránit tomu, čeho je veřejnost svědkem už delší dobu – že z kandidátů na členy rad vypadávají během procesu ve sněmovně lidé odborně zdatní a voleni jsou kandidáti, kteří ani nechápu účel rad a médií a je s nimi pak možné snadno manipulovat. Jsou také navázaní na politické strany, případně nebezpečně „alternativní“ proudy – jako třeba zmíněný Tomáš Kňourek. „Zákony o volbě do rad pocházejí z doby, kdy ještě horní komora parlamentu neexistovala,“ vysvětluje David Smoljak, „proto by se měly novelizovat a rozšířit volbu o Senát.“

Pokusů o odbornější a méně politickou volbu radních veřejnoprávních médií už proběhlo za posledních patnáct let několik. Chystala se změna na „trojnožku“, tedy na to, že by radní navrhovali Senát, sněmovna i prezident. Po nástupu Miloše Zemana na Hrad už o trojnožku odborná veřejnost přestala usilovat a objevil se návrh po vzoru voleb v Bavorsku, kde radní jmenují odborné a respektované instituce a sdružení. „To bylo příliš radikální a shoda na tom, kdo by měl těmi voliteli být, by se tu asi nenašla,“ říká senátor Smoljak, který se ve změně voleb do rad angažoval už před nástupem do Senátu.

„Návrh rozdělit volby mezi sněmovnu i Senát považujeme za velmi rozumný,“ říká pirátský poslanec Tomáš Martínek z volebního výboru sněmovny, který je v této agendě aktivní. Důležité pro úspěch aktuálního pokusu o změnu pravidel je ochota hnutí ANO nechat si vzít z rukou nástroj vlivu na veřejnoprávní média. Poslanci ANO stejně jako premiér Andrej Babiš Českou televizi často kritizují, nelíbí se jim, jak referuje o premiérových problémech. „Návrhu se nebráním, zdá se mi dobrý, budeme se příští týden znovu scházet s kolegy ze Senátu,“ říká za volební výbor sněmovny jeho předseda Stanislav Berkovec z ANO, „je to ale všechno ještě na začátku.“

O tom, že si sněmovna skutečně nechá vzít z rukou volbu radních a rozdělí se o svou „moc“, však část poslanců pochybuje. Usuzují tak i z toho, že hned třicet členů rozhodujícího klubu ANO nezvedlo minulý týden ruku pro výroční zprávy České televize – zdrželi se, omluvili, nepřihlásili k hlasování a jeden hlas byl proti.

Každopádně je téměř vyloučeno, že by se podařilo Senátu zatáhnout za brzdu dřív, než začne příští rok masivní obměna rad. „Obávám se, že stihnout by se to dalo jen při opravdu velmi silné vůli všech stran,“ shrnuje senátor Smoljak. X www.respekt.cz/audio

Část sněmovny počítá s psychologickým efektem, že Českou televizi vystraší. Český rozhlas zase obklíčují dezinformátoři a fanoušci manipulativních webů. Příští rok se obmění velká část Rady ČT. Pokud poslanci zvolí radní ochotné jít politikům na ruku, otevře se jim cesta k ovládnutí veřejnoprávní televize a konci kritické žurnalistiky v ní.

Foto autor| foto čtk

Foto autor| foto MATĚJ STRÁNSKÝ

Foto popis| Politici nejsou spokojeni s nezávislým vysíláním. (Ředitel ČT Dvořák)

Foto popis| V panelu i v hledišti debaty o dezinformacích, pořádané radními ČRo, byli „alternativní“ vykladači světa. (Na židličkách vedle sebe zleva Tomáš Kňourek a Jiří Fencel, v popředí s vázankou Štěpán Kotrba – i on byl loni analytikem ČRo „na dohodu“)

ŠÍT A ŽÍT beze zbytků

29.10.2019 Ona DNES str. 10 Rozhovor

KAROLÍNA DEMELOVÁ

Modely podle principů udržitelné módy začala šít v době, kdy slova jako upcycling ještě moc lidí neznalo. Návrhářka Nguyen Hoang Lan, která před dvanácti lety založila značku La femme MiMi, si ale jiný způsob tvorby ani neumí představit, k šetrnosti ji vedli odmalička už její prarodiče ve Vietnamu.

* Jak vás vlastně můžu oslovovat?

Normálně Mimi.

* Přijde mi trochu divné používat vaši přezdívku, když se dnes vidíme poprvé.

Říkají mi tak úplně všichni. Když jsem sem v roce 1993 přijela a představovala se maminciným českým známým jako Hoang Lan, trvalo jim asi deset minut, než to správně vyslovili. Nakonec maminka navrhl, ať mi říkají Mimi. Napřed se mi to nelíbilo, je to jméno jen pro rodinu, ale pak jsem si zvykla. Bylo fajn vidět, jak se všem ulevilo, Mimi si hned zapamatovali.

* Nepletu se ale, že Mimi znamená v překladu něco jako kočička?

Ve Vietnamu se tak volá na kočky, jako tady čiči.

* To jste mi to s tím oslovením moc neusnadnila.

Mně to ale opravdu nevadí, paní Mimi mi říkají i obchodní partneři, se kterými si vykám. Mimochodem, kdybychom byli ve Vietnamu, kromě jména bychom si při představování hned musely říct i to, kolik nám je let.

* Prosím?

Když se lidé poprvé potkají, hned se zeptají na ročník narození, aby věděli, jak spolu mají mluvit. Jakmile bych zjistila, že je někdo byť o rok starší než já, vím, že mu musím vykat. A je úplně jedno, kdo to je, jestli prodavačka nebo uklízečka. Rozumím tomu, že se vám to zdá divné, na druhou stranu jsou pak hned od začátku jasně daná pravidla, popravdě mi to tu trochu chybí. V Česku mají lidé naopak tendenci hned tykat, zvláště cizincům.

* To se vám skutečně i dnes stává?

No jasně, často. Ale už jsem se s tím naučila fungovat, kdykoliv se mi to stane, vypnu mozek a neslyším, nevidím, nemluví. V devadesátých letech to bylo mnohem častější, ale setkáte se s tím dodnes.

* Kde?

V obchodě u poklady, v čekárně u doktora, na úřadech...

* I na úřadech?

Vždycky se tam najde někdo takový. Naučila jsem se to ale neřešit, říkám si, že je ten člověk třeba jen unavený nebo má hlad a nepřemýšlí o tom. Neberu si to osobně, sama jim nazpátek samozřejmě vykám a schválně mluvím tou nejspisovnější češtinou. Většinou se pak stane, že se zarazí a omluví se mi, někdy si prostě jen myslí, že nerozumím, tak na mě mluví v holých větách a základních pojmech.

* Proč nemáte manželovo příjmení?

Je strašně dlouhé, Nguyen Hoang Lan Pelnářová. Proto jsem si nechala jen svoje. Když se nám narodily děti, chtěla jsem si ho změnit, aby to bylo jednodušší u doktorů nebo při vyzvedávání z kroužků. Podle všeho to ale podle zákona takhle zpětně nejde, prý bychom se museli napřed rozvést a pak se zase vzít a říct, že chci ke svému jménu přidat i to manželovo... Paní na úřadě se tomu taky strašně smála a říkala, že se takhle hloupé nařízení určitě brzy změní a pak mi dá vědět. Už je to třináct let a pořád nic.

* Jak jste se s mužem seznámili?

Stál u baru, takový tichý, mně se líbil, tak jsem za ním prostě šla a oslovila ho. Jsem taková, že jdu po hlavě za každým a za vším, co mě zajímá. Ale co já vím, možná mě za ním táhly hormony, které mi našeptávaly, že je to otec mých dětí. Teď si aspoň můžu při každé naší hádce říkat: Sama sis ho vybrala, tak teď to máš!

* V čem se neshodnete?

Taková klasika jako všude. Výhoda je, že sice rozumím česky úplně všemu, ale unikají mi jemné nuance, nemám to pod kůží. Takže se mě například nedotýkají různé české nadávky. Víím, že kdyby mi totéž řekl ve vietnamštině, strašně se urazím, ale takhle to přeždu a je klid.

* Nadáváte na oplátku vy ve vietnamštině?

To ne, moje maminka odjela studovat do Česka a vychovávali mě děda a babička, oba profesori, takže se doma mluvilo velmi slušně a spisovně. I když se hádali, nikdy jsme od nich nezaslechli ani tu nejjemnější nadávku. Vyrůstala jsem s bratřenci a sestřenicemi, a i když jsme se spolu v pubertě hádali, nikdy nezaznělo ani „ty vole“ nebo „seš blbej“, to prostě neexistovalo.

* Co vaše děti?

Jsou v pubertě, takže pochopitelně občas použijí nějaké to ostřejší slovo, ale pro mě je strašně to poslouchat.

* Jste na ně přísná?

Z nás dvou jsem ten zlý policajt já, což mě trochu mrzí. Manžel je typicky česky nekonfliktní, pasivní, mírný, ale taky laskavý a hodný. Já jsem ta, co kontroluje, jestli děti splnily své povinnosti. Ale myslím, že to funguje, jsou velmi samostatné a zodpovědné. Například máme asi třináct zvířat, ale o všechna se starají ony, já nedělám absolutně nic.

* Jaké mazlíčky mají?

Kudlanku, želvy, ještěrku, kočku... Než si je pořídí, musí si nastudovat, jak se chovají, jak se o ně musí starat, a taky je krmit ze svého. Víím, že je to dost přísné, ale musí se naučit zodpovědnosti. Každý týden ode mě dostávají „výplatu“, syn třeba za to, že vyzvedává dceru ze školy, doprovodí ji na gymnastiku, dohlíží na její domácí úkoly, dcera za dobré známky a za to, že se nehádá s bratrem. Plus dostávají korunu za každou přečtenou stránku, protože chci, aby víc četli.

* Teď mi dochází, že je značka La femme MiMi skoro stejně stará jako váš syn.

Šiju déle, ale oficiálně jsem si ji zaregistrovala ve stejném roce a otevření prvního obchodu v Praze se téměř přesně sešlo s narozením syna. Pamatuju si, že k nám zrovna přišla tchyně s bábou a přistihla mě, jak se vracím domů z obchodu s miminkem na ruce. Bála se, že přijdu o mlíko. Ale zvládla jsem to, syna jsem kojila do dvou a dceru do tří let. Lehké to ale nebylo, když se teď koukám na fotky z toho období, vypadala jsem jako zombie.

* Měla jste někdy chuť se na to vykašlat?

Každý den. Hlavně kvůli penězům, spousta jich leží v látkách, občas přemýšlím, jestli budu mít další měsíc na výplatu. Finančně na mě závisí sedm lidí, je to hrozná zodpovědnost.

* Když jste začínala, říkala jste, že u vás nakupují hlavně cizinky, protože se Češky bojí barev. Změnilo se to?

Hodně. Dřív jsem dělala barevné a divoké věci, spousta výšivek a zdobných prvků a Češi se toho báli, utíkali z obchodu. Teď jsem se naopak zklidnila a mám v nabídce víc neutrálních, tlumených barev a

jednodušších stříhů, ale zákazníci by chtěli něco výraznějšího. Dokonce jsem před dvěma lety dostala od svých klientek stížnosti, že jsou mé věci málo barevné a smutné.

* Čím to je?

Asi tím, že jsem starší a ne tak divoká, člověk se zkrátka mění. Před deseti lety jsem opravdu neměla jediný tmavý model, nedokázala jsem s černou vůbec pracovat, byla pro mě hrozně depresivní. Což bylo špatně, protože návrhář by měl být schopný dělat s každou barvou. Pak jsem se potkala se zakladatelem značky Kenzo, který mi věnoval hodinu a půl svého času a já ho celou dobu otravovala s tímhle svým problémem. Vysvětlil mi, že černá lidi chrání a spojuje, když přijdete do jakékoliv společnosti, vždycky tam potkáte víc lidí v černé než jakékoliv jiné barvě, což vás uklidní, hned se vám zdá, že tam patříte.

* Co ale nezmizelo nikdy, jsou výšivky.

Ano, ty a mašle jsou pro mou značku typické, patří k ní. Zkoušela jsem to i bez nich, ale vždycky mi to přijde neúplné, takže je nakonec stejně přidám. Výšivky jsou tradice, všude na světě se dělají, v Česku i ve Vietnamu. Podívejte se na tenhle vyšíváný obrázek nebo gobelíny, to jsou české věci. Tyhle obrázky jsem zase vyšívala já, když jsme byli u moře.

* Vy vyšíváte na pláži?

Bojím se vody a neumím moc dobře plavat, to si troufnu jen v bazénu, takže se koupe rodina a já sedím na břehu a vyšívám.

* Opravdu vás ta titěrná práce baví?

Ano, hlavně po večerech a nocích, to si zalezu do kuchyně, naleju víno, pustím si seriál, vyšívám a je mi dobře.

* Co na tyhle pracné prvky říkají vaše švadleny?

Občas se smějí: No, jo, zase mašle, zase výšivky! Půlka mých švadlen nenávidí jakékoliv vyšívání a snaží se mě přesvědčit, že by se to obešlo i bez toho. Takže už jim zadávám jen to, co je baví, a výšivku pak dodělám já nebo Světlana. U každé věci je vždycky napsáno, kdo přesně ji vyšíval, kolik hodin to dělal, a taky za to dostane pořádně zapláceno.

* Narážíte na to, že v módním průmyslu to není vždycky normou?

Je to problém hlavně velkých řetězců, sama tam moc nenakupuju, a když už, vždycky se dívám, kde byl ten kus vyrobený. Když v Bulharsku nebo Turecku, vím, že tam musí dodržovat nějaká pravidla. Pokud je to ale z Bangladéše nebo Kambodže, kde žádná pravidla ani zákony nefungují, nekoupím si to.

* Co v řetězcích kupujete?

Spíš základní věci jako ponožky, spodní prádlo nebo jednoduchá trička, kabát, svetr nebo šaty rozhodně ne. Koukám se hodně na materiály a nikdy bych nekoupila nic pod pět set korun. Víím totiž, kolik látky a práce stojí, takže je mi jasné, že pod určitou cenu to férově vyrobit nejde.

* Trend udržitelnosti se u nás výrazněji prosazuje teprve v posledních letech, vy ale šijete beze zbytků od samého začátku. Co vás k tomu vedlo?

To je výchovou, babička s dědou zažili francouzskou koloniální dobu a válku, takže se muselo šetřit úplně se vším – od potravin po elektřinu. Tehdy jsem to nevnímala jako recyklaci, bylo to úplně normální. Babička nás se sestřenicemi naučila šít a vždycky se zpracoval každý kousíček látky, dělaly se z nich panenky, origami. Když jsem pak začala dělat vlastní oblečení, automaticky jsem v tom pokračovala, je to i víc kreativní, musíte o tom kusu látky chvíli přemýšlet, jak ho nastříhat. Navíc pak nemusíte řešit, co se zbytků, do jakého kontejneru patří. To je pro mě víc práce než vymyslet, co z toho vytvořit. Když se naučíte žít beze zbytků, je to mnohem jednodušší, nemáte výčitky svědomí, je vám dobře a víte, že žijete správně.

* Daří se vám žít bez odpadu i v jiných oblastech?

Myslím, že ano. V ledničce mám jen čerstvé jídlo tak na dva dny. Dokonce ani nepoužíváme

* mrazák, je vypnutý, protože nesnesu představu, že nevím, co v něm vlastně je. Vařím tak, aby se všechno ten den snědlo, nesnáším zbytky. A pak se zase kupují čerstvé věci.

To asi taky vychází z vietnamské tradice, že?

* Ano, ale dá se tak vařit i česká kuchyně, jen si musíte nastavit systém, naučit se to, pak už to není vůbec těžké. Je to úplně stejné jako s látkami, taky jsem se naučila předem promyslet, které půjdou k sobě, co z nich udělám, případně jak upravit staré věci. Upcycling mě baví, občas přetvořím starý svetr, jindy zase klientce přešiju kabát po babičce.

Takže kdybych vám přinesla staré šaty, upravíte mi je?

* Jasně! Občas mi lidé nosí kousky, které mají rádi, ale už je nechtějí nebo nemůžou nosit tak, jak jsou. Zrovna včera mi přinesla jedna klientka nádherné hedvábné šaty od Vivienne Westwood, oranžové s puntíky. Je jí něco přes šedesát a ukázala mi fotku, kde je má na sobě, když jí bylo asi dvacet šest. Takže jsme hned vymýšlely, co s nimi uděláme, a ona mi vyprávěla o šatech i o sobě. Strašně se na to těším, i když vím, že to zabere spoustu času, ty šaty budeme muset opatrně rozpárat steh po stehu. Je to mnohem náročnější než ušít nové.

Přešívala jste někdy i svatební šaty?

* Před třemi lety jsem klientce předělávala svatební šaty po babičce, nakonec jsem ušila celou horní část novou, spodek nechala a z toho, co zbylo, udělala vlečku. Nové svatební šaty ale šiju běžně.

Máte nějaké rady pro nevěsty?

* Těm, které si nechávají šít u mě, říkám, aby na všechny zkoušky chodily samy, žádné kamarádky, sestry, maminky ani tchyně. Jsou to jejich šaty a ony by si měly rozmyslet a říct, co chtějí. Je to velmi křehký moment, občas mám pocit, že tu funguju tak trochu i jako psychologická poradna. A teď si představte, že vám do toho začne mluvit budoucí tchyně! Po letech, kdy se mi tu v ateliéru občas i hádaly, jsem řekla dost, sem smí jenom nevěsty, já se nebudu dohadovat s jejich maminkami. Rodina a kamarádi smí přijít až na poslední zkoušku, kdy je všechno hotové.

S jak velkým předstihem bych k vám měla zajít?

* Většinou odmítám nevěsty, které se mají vdávat třeba až za rok, protože je to ztráta času. Víím, že za tu dobu uvidí nespočet dalších svateb nebo fotek a několikrát změní názor, kamarádka jim řekne, že by to udělala jinak... Na to popravdě nemám čas, chci, aby ke mně přišly, když už mají jasno, maximálně čtyři až šest měsíců předem.

To bych se asi bála, že už to nestihneme.

* Ale samozřejmě že ano! Nedávno jsem měla na jedny svatební šaty jen měsíc, což už je trochu extrém, ale zvládly jsme to.

V jakých šatech jste se vdávala vy?

* Visí mi tady v ateliéru na okně.

Tyhle krátké se sáčkem?

* Přesně ty, vznikaly den před svatbou, nechala jsem to doslova na poslední chvíli. To sáčko je ze starého pražského kroje, jen jsem ho trochu upravila, místo knoflíků jsou šňůrky. Šaty

šila švadlenka podle mého návrhu. A ano, jsou opravdu dost krátké. Vzpouira proti tradicím?

* Myslím si, že ode mě ani nic jiného čekat nemohli, odmala jsem byla trochu rebel. Maminka je viděla, až když mě vezla autem na obřad. Celou cestu se mi snažila tu sukni stáhnout níž, až jsem ji musela zastavit, aby mi je neroztrhla.

Měla jste aspoň pořádně velkou svatbu se stovkami hostů, jak je zvykem?

* Jsem si jistá, že jsme měli tu nejmenší vietnamskou svatbu v Praze. I když tam bylo sto padesát lidí, což není zrovna málo, slýchala jsem nějaký čas výčitky, že jsem měla pozvat ještě spoustu dalších.

Byla jste spokojená aspoň vy?

* Popravdě, já jsem svatbu ani nechtěla, přijde mi to hrozně práce, navíc jsem tenkrát neměla děti. Jsem ale ráda, že jsme se vzali, hlavně že u toho byla maminka. Podle mě jsou svatby stejně spíš pro rodinu než pro vás.

Měla jsem za to, že je pro Vietnamce dodnes nemyslitelné, aby spolu mladí žili jen tak, bez svatby.

* To je sice pravda, ale už se to mění. Hodně záleží na rodině, moje maminka je umělkyně a nechávala mi mnohem větší volnost, než bych měla jinde. Celá česká vietnamská komunita mě asi vždycky brala jako tu bohémku, co si dělá všechno po svém. Ale i kdyby jim to vadilo, asi by mi to bylo stejně jedno.

První obchod jsem otevřela pár dní po narození syna. Když se koukám na fotky z toho období, vypadala jsem jako zombie. Před deseti lety jsem neměla jediný tmavý model, nedokázala jsem s černou vůbec pracovat, byla pro mě hrozně depresivní.

Mimi Nguyen Hoang Lan (41) je módní návrhářka.

• Narodila se v Saigonu, do patnácti let žila u babičky a dědečka se svými sestřenicemi a bratřenci, do České republiky přijela v roce 1993 za svou maminkou, která tu studovala. Pochází z umělecké rodiny, oba její rodiče jsou malíři.

• Vystudovala **Fakultu sociálních věd** na Univerzitě Karlově, už při škole šila pro kamarádky, v roce 2007 založila svou značku oblečení La femme MiMi a v Praze otevřela první obchod, první kolekce už ale vytvořila o dva roky dřív. Od počátku své tvorby pracuje bezezbytkově a respektuje princip udržitelnosti, často ve svých modelech využívá staré věci, kterým dává nový život. Více na www.lafemmemimi.com

• S manželem Jakubem mají syna Lama (12) a dceru Lili (9), bydlí v Praze.

O autorovi| text: KAROLÍNA DEMELOVÁ, karolina.demelova@mfdnes.cz

Foto autor| Foto: ONDŘEJ KOŠÍK

Foto popis| Nguyen Hoang Lan jsme fotili v modelech její značky La femme MiMi

Foto popis| Aktuální kolekce značky La femme MiMi podzim/zima 2019/2020

Kam tekly peníze sponzorů. Aféra na Univerzitě Karlově pokračuje, našla se další podezřelá smlouva

30.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se
Zdislava Pokorná

Seznam objevil novou cestu, jak zaměstnanci Univerzity Karlovy tajně vybírali příspěvky od sponzorů na konferenci pořádané univerzitou.

Na **Fakultě sociálních věd** UK pokračuje aféra spojená s podezřením, že několik zaměstnanců tamního Střediska bezpečnostní politiky si nechalo posílat peníze od partnerů univerzity na účet své vlastní firmy. Seznam už minulý týden napsal, že čtveřice lidí z vedení zmíněné univerzitní organizace založila vlastní společnost s ručením omezeným a dala jí téměř totožný název – Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Na konto této společnosti pak partneri akcí, které oficiálně pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky, poukazovali sjednanou finanční podporu. Například státní Lesy ČR takto na konferenci o vodě poslalo částku 50 tisíc.

Případ vyšetřuje vedení **Fakulty sociálních věd** a jeho audit je těsně před dokončením. Seznam však nově zjistil, že soukromá společnost SBP s.r.o. není zřejmě jediná, kam finanční podpora poukázaná univerzitě od partnerů chodila.

Redakce totiž objevila smlouvu a objednávku, kterou s několika partnery sjednala bývalá finanční a projektová manažerka Střediska bezpečnostní politiky Mirka Kortusová. Jak objednávku, tak smlouvu uzavřela Kortusová jako podnikatelka na sebe. Kortusová navíc ve smlouvě uvedla adresu, kde oficiálně sídlí fakultní středisko.

„Informace považujeme za velmi závažné,“ sdělil Seznamu mluvčí **Fakulty sociálních věd** Jakub Říman, když redakce školu s novými zjištěními konfrontovala.

„Audit ve věci podnikání fyzických osob ve vztahu k SBP s.r.o. zatím není, toto je tedy pro nás nová informace,“ uvedl mluvčí. „Budeme to řešit v rámci probíhajícího šetření,“ napsal s odkazem na zmíněný audit, který prověřuje případ převodu peněz na soukromou společnost SBP s.r.o.

Seznam má v ruce objednávku a smlouvu, kterou manažerka Kortusová loni podepsala na své jméno. Z dokumentů vyplývá, že se to stalo například v případě 14. Pražské konference, kterou pořádalo Středisko bezpečnostní politiky ke 100. výročí vzniku republiky na téma Česko a Evropa 100+.

Pozvánku, z níž je patrné, že oficiálním organizátorem byla univerzitní organizace SBP s.r.o., si můžete prohlédnout ve výše publikované fotogalerii – stejně jako kopie smlouvy a objednávky mezi manažerkou a partnery akce.

Patřily k nim mimo jiné státní akciová společnost Čepro či státní organizace Správa železniční dopravní cesty. Ta uvedla, že smlouvu nevyjednávala přímo manažerka Kortusová, ale přímo bývalý šéf Střediska bezpečnostní politiky Miloš Balabán (minulý týden rezignoval).

„Jednali jsem s panem Milošem Balabánem jako zástupcem organizátora konference,“ napsal Seznamu mluvčí SŽDC Marek Illiaš.

Kauza Miloše Balabána Jméno Miloše Balabána bylo v posledních dnech spojeno s nejasným financováním konferencí a přednášek pořádaných Střediskem bezpečnostní politiky. Podle serveru Aktuálně.cz čínské velvyslanectví zaplatilo soukromé firmě Středisko bezpečnostní politiky celkem 1,2 milionu korun.

Čínská ambasáda také podle serveru skrytě financovala výuku předmětu na Univerzitě Karlově. Konkrétně se mělo podle serveru Aktuálně.cz jednat o částku téměř 70 tisíc korun. Peníze však nedostala univerzita, ale SBP s.r.o.

Sponzoring přednášek o Číně čínskou ambasádou označili zástupci univerzity za hrubě neetický a nepřijatelný. Balabán v souvislosti s těmito případy na post v čele univerzitního Střediska bezpečnostní politiky rezignoval.

SŽDC podle Marka Illiaše poslala Mirce Kortusové padesát tisíc korun, protože se společnost domnívala, že se jedná o univerzitní účet.

Oficiální komunikace totiž podle Illiaše probíhala na hlavičkovém papíře univerzity. Na dotaz Seznamu, zda tedy na dokumentu figurovalo i jméno rektora univerzity Tomáše Zimy, mluvčí neodpověděl.

„Více informací podávat nebudeme. Jsme plně připraveni poskytnout veškerou součinnost při případném vyšetřování,“ doplnil mluvčí SŽDC.

Na účet uvedený v dokumentech, na nichž figuruje jméno finanční a projektové manažerky, pak podle získaných smluv mělo na podporu konference odejít ještě dalších 50 tisíc od společnosti Čepro. Podle smlouvy měla společnost částku uhradit nejdéle do 15 dnů ode dne podpisu. Podepsána byla 6. prosince loňského roku.

Zda mělo jednání o podpoře i v tomto případě stejný průběh jako u SŽDC, se nepodařilo zjistit. Společnost Čepro totiž ani po dvou dnech od zaslání dotazu Seznamu neodpověděla.

Seznam se chtěl na detaily kolem vyjednávání a zmíněných smluv zeptat také bývalé manažerky Střediska bezpečnostní politiky Mirky Kortusové – například na to, z jakého titulu uzavírala smlouvy s fakultními partnery a zda účet uvedený v dokumentech patřil právě jí.

Odpovědi však byly redakci odmítnuty.

„S ohledem na množství dotazů nejsem schopná já ani kolegyně Střediska bezpečnostní politiky osobně odpovídat,“ napsala Seznamu Kortusová, která se následně odkázala na Michala Donatha, předního českého odborníka na PR komunikaci.

Seznam proto panu Donathovi dotazy v pondělí poslal, avšak reakce dosud nepřišla.

„**Fakulta sociálních věd** UK nemá s najmutím a využíváním služeb pana Donatha cokoliv společného. Jedná se o ryze soukromou aktivitu členů společnosti SBP s.r.o., kteří jsou zároveň členy SBP IPS **FSV UK**,“ napsal

Seznamu Říman. „Děkanka fakulty nedala souhlas k zastupování zaměstnanců fakulty agenturou pana Donatha,“ doplnil.

Další zakázky SBP s.r.o. Kromě uvedených dvou společností je na oficiální pozvánce 14. Pražské konference uvedeno mezi partnery dalších deset společností.

Seznam se všech dotázal, zda na akci také uzavřely smlouvu a zda ji uzavřely s **Fakultou sociálních věd UK**.

Zatím odpověděly tři z oslovených, Seznamu potvrdily, že smlouvu uzavřely s firmou SBP s.r.o.

„Mohu potvrdit, že v roce 2016, 2017 a 2018 uzavřela společnost ČEPS propagační smlouvu se společností Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. Předmětem plnění smluv byla propagace společnosti v rámci konferencí,“ napsala mluvčí ČEPS Hana Klímová,

Informaci potvrdily i České dráhy. „Konání této konference jsme podpořili finančně, konkrétní částku zveřejňovat nebudeme. Řádově šlo o desítky tisíc korun,“ potvrdil mluvčí Radek Joklík.

Peníze na soukromý účet SBP s.r.o. převedla i společnost ČEZ. „Ano, uzavřeli jsme smlouvu o reklamě a propagaci ke konferenci Česko a Evropa 100+, a staly jsme se tak jejím partnerem,“ potvrdil Seznamu mluvčí Ladislav Kříž.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kam-tekly-penize-sponzoru-afery-na-univerzite-karlove-pokracuje-nasla-se-dalsi-podezrela-smlouva-81895>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Češi vnímají homosexualitu mnohem hůře než před lety, tvrdí průzkum

30.10.2019 echo24.cz str. 00

Češi se staví výrazně negativněji vůči homosexualitě než tomu bylo před lety. Tvrdí to průzkum americké agentury Pew Research Center. Z něj vyplývá, že počet Čechů, kteří homosexuály akceptují, od roku 2007 klesl o více než 20 procentních bodů. Podobně je tomu i u Slováků.

Prohlédněte si fotogalerii.

V roce 2007 homosexualitu akceptovalo dle průzkumu Pew Research Center celkem 83 procent Čechů. Letošní výzkum této agentury však tvrdí, že tento počet klesl na 59 procent. Podobně jsou na tom Slováci, kde v roce 2007 homosexuály uznávalo 66 procent tamních obyvatel, ale nyní jich homosexualitu uznává pouze 44 procent.

Mezi unijními státy se jedná o vůbec nejvyšší pokles. Méně lidí od dřívějšího výzkumu uznává homosexualitu také v Bulharsku, na Ukrajině a v Rusku. V největší zemi světa dle Pew Research Center homosexualitu akceptuje pouze 14 procent lidí a naopak hned 74 procent obyvatel ji neuznává.

V jiných zemích naopak počet lidí, kteří se k homosexualitě staví smířlivěji, podle průzkumu vzrostl. Podle Pew Research Center je na úplném vrcholu Švédsko, kde ji akceptuje drtivá většina lidí, konkrétně 94 procenta populace. Velký počet akceptujících je také ve Španělsku, následují Německo, Francie a Velká Británie a vysoko je také Itálie.

Sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy výsledky průzkumu Pew překvapily. Na Twitteru uvedl, že taková data neukazuje ani CVVM ani žádný jiný zdroj.

Pew Research Center je americký think-tank, který se zabývá mnoha různými výzkumy. Vydává reporty například z oblasti sociálních trendů, náboženství, vědy či politiky.

URL| <https://echo24.cz/a/SipFC/cesi-vnimaji-homosexualitu-mnohem-hure-nez-pred-lety-tvrdi-pruzkum>

Zeman pozval 28. října na Hrad i proruské aktivisty z Krymu

30.10.2019 novinky.cz str. 00

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to ve středu server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel.

Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy tohoto spolku by na akce svého úřadu nepozval. „Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,” řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,” napsal podle DeníkN proruský spolek na Facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě.

Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,” reagoval Ovčáček na dotaz serveru.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli”, tedy hotovou věc.

Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,” prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě.

„Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,” řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/zeman-pozval-28-rijna-na-hrad-i-proruske-aktivisty-z-krymu-40301765>

Státní firmy si koupily partnerství s konferencí UK od soukromé pořadatelky

30.10.2019 respekt.cz str. 00

Vojtěch Srnka

Další zjištění z "kauzy Balabán": Hlavičkový papír Univerzity Karlovy, sponzorské peníze pro firmu

Den předtím, než loni Česká republika oslavila 29. výročí sametové revoluce, pořádala se na Univerzitě Karlově 14. Pražská bezpečnostní konference. Její účastníci se setkávají s českými zákonodárci, diplomaty i pracovníky bezpečnostních složek. Do Profesního domu Univerzity Karlovy tak dorazili odborníci na tuto problematiku od ministra zahraničí Tomáše Petříčka po generála Petra Pavla.

Akci pořádalo Středisko bezpečnostní politiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v čele s jeho dnes již bývalým šéfem Milošem Balabánem a bývalou finanční a projektovou ředitelkou centra Mirkou Kortusovou. Oba na konci minulého týdne rezignovali kvůli financím, jež - jak upozornil server Aktuálně.cz - skrytě proudily na pořádání česko-čínských akcí na Univerzitě Karlově.

Sumu ve výši víc než 1,2 milionu inkasovala od čínské ambasády soukromá společnost nazvaná Středisko bezpečnostní politiky, s.r.o. - tu Balabán spoluvlastní a je jakýmsi privátním dvojčetem Střediska bezpečnostní politiky na FSV, ač s univerzitou nemá oficiální vztahy. Stejně tak poslala čínská ambasáda této soukromé společnosti peníze za seminář Nová hedvábná stezka: čínský globální projekt, který pořádal Balabán, jenž byl zároveň šéfem Česko-čínského centra UK. A jak se nyní postupně ukazuje, peněz mířících do jím spoluvlastněného střediska bylo ještě víc - a finanční toky na akce oficiálně zaštiťované a pořádané univerzitou byly ještě neprůhlednější.

Dodavatelka s logem

Pražská bezpečnostní konference měla devět partnerů, jejichž loga byla součástí propagačních materiálů. Jejich zástupci se také zúčastnili jednoho z diskusních bloků. Cena za klasické partnerství byla 50 tisíc korun. Jenže jak zjistil týdeník Respekt, některé státní firmy poplatky za partnerství neplatily žádné z pořádajících organizací Univerzity Karlovy. A dokonce ani soukromému dvojníkoví. Dvěma státním organizacím - Správě železničních a dopravních cest a firmě Čepro - částku naúčtovala právě zmíněná Mirka Kortusová.

Mirka Kortusová

„Odměna dodavatele, tj. cena za sjednané plnění je sjednaná dohodou stran a činí 50.000,- Kč,“ stojí ve smlouvě, na základě níž se stala partnerem konference firma Čepro. Jako dodavatel je na smlouvě uvedena právě Kortusová včetně svého IČO. Stejně je to u státní organizace SŽDC – i jí vystavila na partnerství fakturu, kde je označena jako dodavatelka. Osmatřicetiletá Kortusová, absolventka Stavební fakulty Vysoké školy dopravy a spojů v Žilině, je navíc majitelkou ochranných známek k logu, které se při konání Pražské bezpečnostní konference používá.

Mluvčí SŽDC Marek Iljáš potvrzuje, že partnerství organizace přineslo to, co mělo. „K předání propagačních bannerů naší společnosti došlo na půdě univerzity. Reklamní plnění bylo doloženo,“ uvádí. „Jednali jsme s Milošem Balabánem jako se zástupcem organizátora konference. Oficiální komunikace probíhala na hlavičkovém papíře univerzity,“ říká mluvčí. Ale na další otázky – třeba proč vůbec jeho organizace peníze posílala soukromníci - už odpovídat nechce. „Jsme plně připraveni poskytnout veškerou součinnost při případném vyšetřování,“ dodává jen.

Hlavní otázka samozřejmě je, co se stalo s penězi, které státní organizace poskytly Kortusové za partnerství s konferencí pořádanou oficiálně UK: ponechala si je, nebo je použila na výdaje spojené s konferencí? A proč vůbec inkasovala finance od partnerů na své jméno? Respekt se s těmito otázkami obrátil na všechny zúčastněné. Ti však jen odkázali na svého mediálního zástupce, jehož si v rámci probíhající kauzy najali - a který do vydání tohoto článku na zasláné dotazy nezodpověděl.

Paradoxní grant

Středisko bezpečnostní politiky na FSV po dotazech Aktuálně.cz prakticky přestalo existovat. Většinu jeho vedení rektor zakázal spolupráci s univerzitou. Jak UK, tak **Fakulta sociálních věd** již také iniciovaly audit univerzitního střediska. Kde skončily peníze, jež Kortusová dostala, se jim však nepodařilo zjistit. „Co paní Kortusová s penězi udělala, vedení fakulty neví. Na to, proč to udělala, si postupně v rámci šetření dělá názor, ale nebude ho sdělovat médiím před tím, než dokončí šetření a podnikne další kroky,“ uvedl mluvčí **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Říman. Právě kvůli podezřelému financování podle něj děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová rozhodla o odvolání Kortusové.

Čtěte také: Za odměnu s UK zdarma do Číny

Podle univerzitního šetření představitelé soukromého Střediska bezpečnostní politiky tvrdí, že peníze využili na financování konferencí pořádaných univerzitou. Jestli se tak skutečně stalo či zda šly případně na honoráře, není ale jasné. V přehledu prostředků, který si univerzita s pomocí vyžádaných informací od Balabána vytvořila, jsou navíc peníze účtované Kortusové označeny jako finance pro „jeho“ středisko. Server Seznam Zprávy pak minulý týden popsal, že na účet tohoto střediska chodily sponzorské příspěvky i v případě posléze zrušené bezpečnostní konference chystané pro tento rok.

Celkový obraz dokresluje i nové zjištění Aktuálně.cz. Výzkumníci Univerzity Karlovy, kteří si nechali vyplatit více než 1,2 milionu od čínské ambasády, získali peníze i od českého ministerstva vnitra. Čtyřmilionový grant přitom dostali v roce 2017 paradoxně na to, aby vymysleli, jak české výzkumné instituce ochránit před pronikáním zahraničních mocností. Sám Balabán je v oblasti české bezpečnosti vlivnou postavou, podotýká server. Mimo jiné šéfuje odborné komisi ČSSD pro obranu. Na webu Střediska bezpečnostních studií o sobě také tvrdil, že je člen týmu poradců ministra zahraničí Tomáše Petříčka (ČSSD). Ten od něj ovšem dává ruce pryč.

URL| <https://www.respekt.cz/spolecnost/statni-firmy-si-koupily-partnerstvi-s-konferenci-uk-od-soukrome-poradatelky>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

iHNed.cz, respekt.cz

Češi vnímají homosexualitu mnohem hůře než před lety, tvrdí průzkum

30.10.2019 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz
Echo24, tk

Češi se staví výrazně negativněji vůči homosexualitě než tomu bylo před lety. Tvrdí to průzkum americké agentury Pew Research Center. Z něj vyplývá, že počet Čechů, kteří homosexuály akceptují, od roku 2007 klesl o více než 20 procentních bodů. Podobně je tomu i u Slováků.

Češi se staví výrazně negativněji vůči homosexualitě než tomu bylo před lety. Tvrdí to průzkum americké agentury Pew Research Center. Z něj vyplývá, že počet Čechů, kteří homosexuály akceptují, od roku 2007 klesl o více než 20 procentních bodů. Podobně je tomu i u Slováků.

V roce 2007 homosexualitu akceptovalo dle průzkumu Pew Research Center celkem 83 procent Čechů. Letošní výzkum této agentury však tvrdí, že tento počet klesl na 59 procent. Podobně jsou na tom Slováci, kde v roce 2007 homosexuály uznávalo 66 procent tamních obyvatel, ale nyní jich homosexualitu uznává pouze 44 procent.

Mezi unijními státy se jedná o vůbec nejvyšší pokles. Méně lidí od dřívějšího výzkumu uznává homosexualitu také v Bulharsku, na Ukrajině a v Rusku. V největší zemi světa dle Pew Research Center homosexualitu akceptuje pouze 14 procent lidí a naopak hned 74 procent obyvatel ji neuznává.

Acceptance of homosexuality has fallen by over 20% in the Czech Republic and Slovakia since 2007, according to polling by @pewresearch #LGBT pic.twitter.com/TgPRn2GgBO

— Radio Free Europe/Radio Liberty (@RFERL)

October 27, 2019

V jiných zemích naopak počet lidí, kteří se k homosexualitě staví smířlivěji, podle průzkumu vzrostl. Podle Pew Research Center je na úplném vrcholu Švédsko, kde ji akceptuje drtivá většina lidí, konkrétně 94 procenta populace. Velký počet akceptujících je také ve Španělsku, následují Německo, Francie a Velká Británie a vysoko je také Itálie.

Sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy výsledky průzkumu Pew překvapily. Na Twitteru uvedl, že taková data neukazuje ani CVVM ani žádný jiný zdroj. Především zde zmiňuje, že došlo k použití jiné metodiky sběru informací. „Zhruba 10 procentních bodů je dáno změnou používání „nevím“ a 10-15 procent přechodem z náhodného CATI (Telefonické dotazování za pomoci počítače) na F2F (Face to face). Pro omezení vlivu změny té metodiky se to musí důsledněji vážit (minulá volba, věk X vzdělání, pracovní status),“ napsal na Twitter Prokop.

Tak skutečně, do 2013 to bylo CATI. Zhruba 10 pb je dáno změnou používání nevím a 10-15 % přechodem z náhodného CATI na F2F. Pro omezení vlivu změny té metodiky se to musí důsledněji vážit (minulá volba, věk x vzdělání, pracovní status)

— Daniel Prokop (@dan_prokop)

October 29, 2019

Pew Research Center je americký think-tank, který se zabývá mnoha různými výzkumy. Vydává reporty například z oblasti sociálních trendů, náboženství, vědy či politiky.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Čtete také: Utlumte svou homosexualitu, slyšel policista, když žádal o povýšení. Dostane miliony jako odškodnění

URL| <http://echo24.cz/a/SipFC>

Zeman pozval 28. října na Hrad i proruské aktivisty z Krymu

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to ve středě server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů.

„Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů - Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví.

Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy tohoto spolku by na akce svého úřadu nepozval.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

POUTÁK: [Zeman vyznamenal Jágra, ocenění pro Klause uvedl připomenutím Havla]

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naší činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na Facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě.

Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru.

„Stanovisko pana prezidenta je stále stejné - anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

POUTÁK: [Zemanova party, sešlost oblíbenců, kritizují politici selekci hradních hostů]

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc.

Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

POUTÁK: [Kněz Piťha vyznamenání od Zemana odmítl]

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě.

„Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/520265-zeman-pozval-28-rijna-na-hrad-i-proruske-aktivisty-z-krymu.html>

Češi vnímají homosexualitu mnohem hůře než před lety, tvrdí průzkum

30.10.2019 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události
Echo24, tk

Češi se staví výrazně negativněji vůči homosexualitě než tomu bylo před lety. Tvrdí to průzkum americké agentury Pew Research Center. Z něj vyplývá, že počet Čechů, kteří homosexuály akceptují, od roku 2007 klesl o více než 20 procentních bodů. Podobně je tomu i u Slováků.

V roce 2007 homosexualitu akceptovalo dle průzkumu Pew Research Center celkem 83 procent Čechů. Letošní výzkum této agentury však tvrdí, že tento počet klesl na 59 procent. Podobně jsou na tom Slováci, kde v roce 2007 homosexuály uznávalo 66 procent tamních obyvatel, ale nyní jich homosexualitu uznává pouze 44 procent.

Mezi unijními státy se jedná o vůbec nejvyšší pokles. Méně lidí od dřívějšího výzkumu uznává homosexualitu také v Bulharsku, na Ukrajině a v Rusku. V největší zemi světa dle Pew Research Center homosexualitu akceptuje pouze 14 procent lidí a naopak hned 74 procent obyvatel ji neuznává.

Acceptance of homosexuality has fallen by over 20% in the Czech Republic and Slovakia since 2007, according to polling by @pewresearch #LGBT pic.twitter.com/TgPRn2GgBO

— Radio Free Europe/Radio Liberty (@RFERL)

October 27, 2019

V jiných zemích naopak počet lidí, kteří se k homosexualitě staví smířlivěji, podle průzkumu vzrostl. Podle Pew Research Center je na úplném vrcholu Švédsko, kde ji akceptuje drtivá většina lidí, konkrétně 94 procenta populace. Velký počet akceptujících je také ve Španělsku, následují Německo, Francie a Velká Británie a vysoko je také Itálie.

Sociologa Daniela Prokopa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy výsledky průzkumu Pew překvapily. Na Twitteru uvedl, že taková data neukazuje ani CVVM ani žádný jiný zdroj. Především zde zmiňuje, že došlo k použití jiné metodiky sběru informací. „Zhruba 10 procentních bodů je dáno změnou používání „nevím“ a 10-15 procent přechodem z náhodného CATI (Telefonické dotazování za pomoci počítače) na F2F (Face to face). Pro omezení vlivu změny té metodiky se to musí důsledněji vážit (minulá volba, věk X vzdělání, pracovní status),“ napsal na Twitter Prokop.

Tak skutečně, do 2013 to bylo CATI. Zhruba 10 pb je dáno změnou používání nevím a 10-15 % přechodem z náhodného CATI na F2F. Pro omezení vlivu změny té metodiky se to musí důsledněji vážit (minulá volba, věk x vzdělání, pracovní status)

— Daniel Prokop (@dan_prokop)

October 29, 2019

Pew Research Center je americký think-tank, který se zabývá mnoha různými výzkumy. Vydává reporty například z oblasti sociálních trendů, náboženství, vědy či politiky.

URL| <http://echoprime.cz/a/SipFC>

Zeman poval na oslavy 28. října proruské aktivisty, podle nich uznal Krym jako ruský

30.10.2019 eurozpravy.cz str. 00
EuroZpravy.cz

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz nepopřel, ČTK ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. "Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů - Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni," sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se "zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi".

"Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval," řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

"Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni," napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. "Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat," reagoval Ovčáček na dotaz serveru. "Stanovisko pana prezidenta je stále stejné - anexi Krymu byla a je protiprávní," sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za "fait accompli", tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. "Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus," prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. "Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority," řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/zeman-poval-na-oslavy-28-rijna-proruske-aktivisty-podle-nich-uznal-krym-jako-rusky.b105a8aa/>

Zeman uznal poloostrov Krym za součást Ruska? Píší to aktivisté

30.10.2019 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to dnes server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ČTK ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

"Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. "Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů - Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy

pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni," sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se "zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi".

"Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval," řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

"Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Krym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni," napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. "Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat," reagoval Ovčáček na dotaz serveru. "Stanovisko pana prezidenta je stále stejné - anexe Krymu byla a je protiprávní," sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Anexe roku 2014

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za "fait accompli", tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. "Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus," prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. "Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority," řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/zeman-uznal-poloostrov-krym-za-soucast-ruska-pisi-to-aktiviste-20191030.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

denik.cz

Zeman uznal Krym za součást Ruska, tvrdí prokremelští Tataři a chlubí se pozvánkou na Hrad

30.10.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Michael Švec

Slavnostní recepce ve Španělském sále se v pondělí zúčastnila Tamila Nimetullajevová ze spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Pozvání na akci, která se koná po předávání státních vyznamenání, dostal i její manžel a místopředseda organizace Rustem Nimetullajev.

Spolek Kyrym birligi je sice v rámci krymskotatarské komunity okrajový, v ruských a proruských médiích však hraje významnou roli – vystupuje v nich za krymské Tatary a vyjadřuje plnou podporu Moskvě, která ukrajinský poloostrov anektovala. Je tak v opozici proti krymskotatarskému „parlamentu“, medžlisu, který soustavně upozorňuje na utlačování tohoto etnika ze strany ruských úřadů a jehož vedení zůstává loajální k Ukrajině.

Organizace pozvání na Hrad obratem využila. „Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Krym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ sdělila na svých facebookových stránkách. Příspěvek doprovodila fotkami ze Španělského sálu i snímkem pozvánky pro Nimetullajevovou.

Její manžel a místopředseda spolku Deníku N telefonicky sdělil, že sám pozvání dostal také, ale „z osobních důvodů“ nakonec nepřijel. Na otázku, zda prezident na recepci hovořil o Krymu jako o součásti Ruska, odpověděl: „Nevím o tom, ale prezident Zeman je státník světového významu. Má právo si říkat, co chce. I o

našem referendu. Víme, že prezident Zeman podporuje přátelské vztahy s Ruskem, což musí podporovat každý rozumný politik, a podporujeme je i my," sdělil.

Přečtěte si také Rusíni i s popem odsouzeným za separatismus byli u Zemana. Slíbil jim, že o nich promluví se Zelenským

Kyjev: Jsou to hrátky s okupanty

Hrad ani po opakovaných dotazech nevysvětlil, proč zástupce této organizace na oslavy státního svátku pozval. (Celou konverzaci s mluvčím Jiřím Ovčáčkem zveřejňujeme na konci článku, pozn. red.) Mluvčí na přímý dotaz nepopřel tvrzení, že Zeman uznal Krym za součást Ruska. „Vy jste se ještě nenaučil, že lidé mají různé názory. Zažil jsem ještě 80. léta, kdy nás nutili mít jeden názor. Nechci tu dobu zpět,“ odpověděl Ovčáček. Když se Deník N pokoušel dobrat konkrétní odpovědi, napsal: „Vy evidentně nechápete vůbec nic. Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat.“

Večer pak Ovčáček napsal ČTK, že „stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní“.

Zeman přitom už předloni na schůzi Parlamentního shromáždění Rady Evropy (PSRE) ve Štrasburku označil ruskou anexi Krymu za „fait accompli“, tedy za hotovou záležitost. Moskva pak tvrdila, že český prezident anexi fakticky uznal.

Proti pozvání prokemelské organizace na Hrad vyjádřila dnes večer „rozhodný protest“ ukrajinská ambasáda. „Považujeme tento krok za další provokaci, jejímž cílem je legitimizace nezákonného pokusu Ruska o anexi suverénního území Ukrajiny a snaha poškodit ukrajinsko-české vztahy,“ napsal Deníku N velvyslanec Jevhen Perebyjnis.

„Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů – Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání nebo jsou fyzicky likvidováni,“ dodal diplomat.

Vyzval také české úřady, aby se zdržely „jakýchkoli kontaktů se zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

Petříček: Podobné osoby bych nepozval

Proti pozvání prokemelských aktivistů se vymezil i ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD). „Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ reagoval na dotaz Deníku N ministr. Dodal, že pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale záležitostí Hradu, který je s Černínským palácem obvykle nekonzultuje.

Jak Deníku N řekl David Stulík, bývalý mluvčí delegace Evropské unie v Kyjevě, organizaci Kyrym birligi nepovažuje za partnera ani Evropská unie. „EU a její představitelé se nikdy s těmito pseudozástupci krymských Tatarů nesešli a nejednali. Pro EU jsou legitimními zástupci představitelé medžlisu a řady dalších krymskotatarských organizací, které nyní působí a nebo jsou zastoupené na Ukrajině. Nepředpokládám, že EU pozici změní a začne s těmito lidmi do budoucna jednat,“ řekl Stulík.

Tamila Nimetullajevová (druhá zleva) ve Španělském sále. Foto: Facebook tatarské organizace Kyrym birligi
„Rusko v minulosti používalo podobná setkání pro vlastní propagandu a podporu narativu, že EU mění svoji pozici a politiku vůči Rusku a Krymu. Samozřejmě to není pravda, pozice EU zůstává neměnná, takže podobná setkání mají přesvědčit hlavně domácí publikum,“ dodal.

Podle organizace Krym SOS, která bojuje za lidská práva krymských Tatarů z Ukrajiny, spolek Kyrym birligi kolaboruje s Ruskem. „Ze strany českého politického vedení je velmi krátkozraké zvat takové lidi, stoprocentní kolaboranty,“ řekl Deníku N jeden ze zakladatelů Krym SOS Alim Alijev. „Jsem na sto procent přesvědčen, že tato organizace je financována Moskvou,“ doplnil s tím, že spolek „bude demonstrovat ruskou propagandu týkající se Krymu: všem národům se tam žije dobře, jen samá družba, mír a přátelství“.

Krymští Tataři

Původní turkické obyvatelstvo poloostrova Krym. Hovoří krymskotatarsky. Většina krymských Tatarů vyznává islám. V letech 1941–44 byl poloostrov okupován Německem, poté byli krymští Tataři na Stalinův příkaz za údajnou kolaboraci s Němci deportováni do různých oblastí SSSR, především na Sibiř a do Střední Asie. V této době 30 až 50 procent všech vysídlených krymských Tatarů zahynulo. Ti, kteří přežili, se mohli na Krym vrátit až koncem 80. let.

Zařídili to Rusíni

Jak se tedy zástupci krymské organizace na Hrad dostali? Pozvánky jim pravděpodobně zprostředkovali rusínští aktivisté, kteří mají k prezidentovi blízko a již podle Kyjeva také jednájí v zájmu Moskvy. To po telefonu potvrzuje i Rustěm Nimetullajev. „Pozvání zařídili naši přátelé Rusíni. My, krymští Tataři, Rusíni, ale i Češi a další malé národy držíme pospolu, spojuje nás družba a touha po míru. Spojili se asi s vaší prezidentskou kanceláří a pozvání zařídili,“ vysvětlil.

Aktivita těchto rusínských aktivistů a jejich vazby na Hrad už Deník N popsal.

Organizace Kyrym birligi je sice nevýznamná, ale pro Rusko nesmírně užitečná. Využívá ji jak ve své propagandě, tak na mezinárodním poli, kde čelí obviněním z porušování práv krymských Tatarů. Jejimi proruskými postoji například opakovaně argumentovala ruská mise při OBSE.

„Patří mezi několik málo hnutí, která se snaží rozštěpit krymskotatarské hnutí, které je silně kritické vůči nelegální anexi Krymu. Jsou plně pod kontrolou státní moci a s Kremlem kolaborují. Kreml je založil těsně po anexi Krymu s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ popsal fungování této organizace Jan Šír, odborník na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd** UK.

Přečtete si také „Delegaci“ na Krym uspořádal člen Vodičkových bojovníků za svobodu. Nikdo nám nic neplatil, tvrdí

Kyrym birligi dává otevřeně najevo, že je vůči Rusku zcela loajální, stránky organizace uvozuje fotografie prezidenta Putina s jeho citátem, že „zájmy krymských Tatarů jsou spojeny s Ruskem“.

Šéfem spolku je Sejtumer Nimetullajev, kterého ukrajinské orgány stíhají za zakládání ozbrojených skupin v souvislosti se protiukrajinskou vzpourou na Krymu v roce 2014, která přímo předcházela ruské okupaci. Recepce na Pražském hradě se zúčastnila jeho snacha, která vystupuje jako „šéfka charitativních projektů“ organizace.

Jeho syn a místopředseda spolku Rustěm, který pozvání podle svých slov rovněž obdržel, na sebe upozornil například loni, když se v krymském správním centru Simferopolu podílel na rozvinutí rekordně velké ruské vlajky. Na stránkách své organizace se pak tento podnikatel představuje i jako člen ruské vládnoucí strany Jednotné Rusko. Případů, kdy on či jeho otec vystupují v ruských médiích v souladu s postoji Moskvy, je pak celá řada.

Komunikace s mluvčím Hradu Jiřím Ovčáčkem

Deník N: Dobrý den, pane řediteli. Pan prezident pozval na recepci po předávání státních vyznamenání zástupce krymského spolku Kyrym birligi. Z jakého důvodu byl tento spolek na oslavy státního svátku pozván? Kdo přišel s nápadem, že by měli být pozváni? Věděli jste o tom, že předseda spolku je obviněn ze zakládání nezákonné ozbrojené skupiny a že tato organizace plně podporuje okupaci Krymu Ruskem? Děkuji za odpovědi, Lukáš Prchal

Mluvčí prezidenta: Normalizační kádrování přenecháváme mainstreamovým médiím. J. O.

Deník N: Pane řediteli, mohl byste mi prosím odpovědět na zasláné otázky? Děkuji.

Mluvčí prezidenta: Normalizační kádrování přenecháváme mainstreamovým médiím. J. O.

Deník N: A doplnění: Tato organizace vydala prohlášení, že pan prezident uznal Krym jako součást Ruské federace. Můžete se prosím vyjádřit k tomuto? Děkuji.

Mluvčí prezidenta: Vy jste se ještě nenaučil, že lidé mají různé názory. Zažil jsem ještě 80. léta, kdy nás nutili mít jeden názor. Nechci tu dobu zpět. J. O.

Deník N: Je tedy pravda, že pan prezident uznává Krym jako součást Ruské federace? Děkuji.

Mluvčí prezidenta: Je tedy pravda, že Deník N připomíná svým kádrováním komunistické tiskoviny?

Deník N: Pane řediteli, já se moc omlouvám... ale nemohl byste prosím odpovědět na zaslané otázky?

Mluvčí prezidenta: Je tedy pravda, že Deník N připomíná svým kádrováním komunistické tiskoviny?

Deník N: Chápu tedy správně, že prohlášení této skupiny (citace: „Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym součástí Ruské federace.“) prezident neodmítá? Děkuji.

Mluvčí prezidenta: Vy evidentně nechápete vůbec nic. Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat. J. O.

Deník N: Pane řediteli, pokud se nemýlím, jste stále mluvčí prezidenta této republiky. Prací mluvčího je mluvit za svého zaměstnavatele. Mohl bych tedy poprosit o odpovědi aspoň na některé zaslané otázky? Mnohokrát děkuji.

Mluvčí prezidenta: Normalizační kádrování přenecháváme mainstreamovým médiím. J. O.

URL| <https://denikn.cz/224543/zeman-uznal-krym-za-soucast-ruska-tvrdi-prokremelsti-tatari-a-chlubi-se-pozvankou-na-hrad/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Česko)

Kde a proč kolonizovat zemskou oběžnici

31.10.2019 Deník N str. 14 Věda
BOHUMIL DOBOŠ

Dá se očekávat, že ještě před vysláním pilotovaného letu na povrch Marsu lidstvo nejenže znovu navštíví, ale i permanentně osídlí svoji jedinou přirozenou oběžnici, tedy Měsíc.

Měsíc je jediným nebeským tělesem, které člověk (a to opakovaně) navštívil, a také dalším logickým krokem v rozvoji vesmírných aktivit pozemšťanů. Osídlování Měsíce bude mít své jasně definované geografické limity, které, alespoň do určité míry, vnesou na jeho povrch logiku mocenského soupeření.

NADPOZEMSKÁ POLITIKA

Stručně shrnuto, geopolitika jako vědní disciplína se věnuje analýze mocenského soupeření v prostoru. Tento prostor je definován jak fyzickými charakteristikami, tak vnímáním těchto charakteristik aktéry, kteří uvnitř něj soupeří. Soupeření je značně omezeno zdroji, které mají jednotliví aktéři k dispozici, a technologickým rozvojem, který jim umožňuje prostor využívat.

Geopolitické prizma tak může být aplikováno i ve vesmírném prostoru, jelikož i přes často propagovaný charakter této domény jako prostoru mezinárodní spolupráce, který je výrazně včleněn i do nejvýznamnějšího právního dokumentu věnujícího se vesmíru – tzv. Kosmické smlouvy z roku 1967 –, byl vesmír vždy dějištěm a cílem soupeření relevantních geopolitických aktérů.

Nejprve šlo o soupeření dvou supervelmocí, zakončené úspěchem programu Apollo. Následoval postupný nárůst počtu aktérů, kteří dokázali v tomto prostoru operovat, ať už šlo o Evropu, která se snažila vytvořit si strategickou nezávislost na ne vždy spolehlivých Spojených státech; Japonsko, které je naopak na USA ve vesmírném programu závislé; nebo Čínu, která ve spolupráci nejprve s USA a následně s Ruskem dokázala vytvořit jeden z nejkompexnějších vesmírných programů dneška.

Boom v této oblasti můžeme sledovat od konce studené války, respektive od počátku 21. století, kdy došlo k enormnímu nárůstu počtu státních a nestátních vesmírných aktérů schopných hrát relevantní roli. Zpět k Měsíci. Relevantních aktivit směřujících k trvalému osídlení tohoto tělesa samozřejmě nejsou v současnosti schopni všichni. Podívali se na státní aktéry, můžeme jednoznačně hovořit o Spojených státech a Číně, pravděpodobně o Evropské kosmické agentuře a s menší mírou jistoty nejspíše i o Indii a Rusku, pokud by k tomuto projektu napnuly výrazné úsilí. Z nestátních aktérů pak v dohledném horizontu můžeme identifikovat nejspíše pouze SpaceX.

NEJLÍP BUDE NA PÓLECH

Už z tohoto výčtu lze vyzorovat, že snahy o osídlení naší oběžnice mají konfliktní potenciál, a to primárně směřující k soupeření mezi USA a Čínou.

První aktér s funkční měsíční základnou navíc získá na mezinárodní úrovni nezanedbatelnou prestiž. ESA a SpaceX naopak přistupují k vesmírným aktivitám buď z více kooperativního, nebo komerčního pohledu a jejich aktivity tolik konfliktního potenciálu nevytváří.

Zde se dostáváme ke klíčové otázce – kde je možné měsíční základnu vybudovat. Tato otázka má pro podobu osídlování Měsíce značný vliv. Lokace trvalého osídlení je ve vesmíru obecně určena několika základními faktory – primárně možnostmi co nejméně stavět z lokálních zdrojů, přítomností vody a možnostmi generovat energii.

Co se týče stavebních materiálů, není na povrchu Měsíce výraznější problém, jelikož geologické složení tohoto tělesa je velmi podobné pozemskému. Naopak další dva faktory jsou pro lokalizaci osídlení klíčové. Měsíc je ve své rotaci vázán k Zemi, tudíž jedna jeho strana je stále přivrácená k jejímu povrchu. Z tohoto důvodu je na měsíčním povrchu přibližně čtrnáct pozemských dní den a čtrnáct dní noc. Když přičtete chybějící atmosféru, znamená to, že na rovníku Měsíce dochází ke změnám teplot mezi téměř sto deseti stupni Celsia nad nulou a sto padesáti stupni pod nulou. Čtrnáct dní nepřetržité tmy znemožňuje soustavné generování elektrické energie ze solárních panelů – jinak asi nejefektivnější způsob získávání energie mimo zemskou atmosféru – a výkyvy teplot znemožňují výskyt vody (v podobě ledu) na povrchu či blízko pod povrchem Měsíce.

Situace je však odlišná na lunárních pólách. Vzhledem k minimálnímu sklonu lunární osy jsou póly pod téměř stále stejnými světelnými podmínkami s minimálními výkyvy. Teplotní rozdíly zde jsou mezi asi minus deseti a plus padesáti stupni Celsia, což skýtá pro stálé osídlení mnohem příznivější podmínky. Navíc se zde nacházejí dva významné typy krajiny – trvale osvětlené výšiny a permanentně zastíněné oblasti. To je pro osídlení velmi užitečné. Trvale osvětlené výšiny umožňují stabilní přísun energie ze solárních panelů, zatímco v permanentně zastíněných oblastech je pravděpodobně k dispozici velké množství zmrzlé vody. Její přítomnost byla potvrzena a zmapována NASA, avšak je zapotřebí další výzkum ohledně množství, kvality a možnosti extrakce v oblastech s teplotami dosahujícími téměř absolutní nuly. Oba tyto regiony jsou však ve svém rozsahu velmi omezené.

VYSOKÉ SÁZKY

Pokud se podíváme na důvody pro vybudování lunárního osídlení, můžeme jich najít hned několik. Zprv jde o prestiž. Ta vždy byla ve vesmírném zápolení jedním z klíčových cílů a nejinak tomu bude v případě osídlení Měsíce, případně pilotovaného přistání na Marsu.

Druhou motivací je věda. Měsíc představuje nejen unikátní prostředí pro mnoho experimentů. Odvrácená strana Měsíce navíc umožňuje pozorování vesmíru odstíněné od negativních vlivů elektromagnetického záření vypouštěného ze Země, jelikož jde o jediné místo ve Sluneční soustavě trvale bez kontaktu s povrchem naší planety.

Zatřetí můžeme uvažovat o stavbě kosmických lodí v prostředí bez atmosféry a s nízkou gravitací či o zbudování servisní stanice pro opravu satelitů na orbitě Země. V úvahu připadá i těžba vzácných minerálů či helia-3. Měsíc má sice složení podobné Zemi, avšak některé strategické či vzácné suroviny se teoreticky může vyplatit přepravovat na naši planetu.

Helium-3 je izotop helia vhodný pro případný zisk energie z jaderné fúze, což je zatím nejistá a neexistující technologie, mohla by však vyřešit zásadní energetické problémy lidstva. Na Zemi se helium-3 v použitelném množství nenachází, dá se jen komplikovaně a velice draze vyrábět jadernými reakcemi. Zásoby na Měsíci vypadají nadějně. Efektivní užití jaderné fúze při výrobě energie je však hudbou budoucnosti.

VELKÁ HRA UŽ ZAČALA

Co se týče současných nebo plánovaných budoucích projektů, vidíme mnoho zájemců. USA – mimo jiné – plánují vybudování stanice Lunar Gateway jako odrazového můstku k udržitelnému přístupu na měsíční povrch. Ředitel ESA Johann-Dietrich Wörner představil projekt Moon Village jako kolaborativní možnost vystavět na jižním lunárním pólu provázanou osadu základen pod vedením evropské instituce. Čína se angažuje svou misí Čchang-e, v jejímž rámci již podnikla pilotované přistání na povrchu Měsíce, a to – jako první v historii – včetně odvrácené strany. Indie testuje své možnosti prostřednictvím misí Chandrayaan. V nedávné době se o přistání na povrchu Měsíce neúspěšně pokusila izraelská společnost SpacEL.

Pokud se vrátíme ke geopolitickému prizmatu soutěže o dominanci a limitované zdroje, v současné době se odehrává hlavně ve dvou oblastech – obsazení slotů na nejméně frekventovanějších orbitách a přidělování vysílacích frekvencí pro satelity. K tomu je třeba připočítat všudypřítomnou prestiž.

Probíhá také technologické zápolení ve vojenské oblasti, jehož detaily však tradičně podléhají přísnému utajení. V blízké době se však snadno může stát, že se k tomu všemu přidá i soutěžení o vybudování infrastruktury na lunárních pólech a zastavení permanentně osvětlených a využití permanentně zastíněných regionů. Vesmírné programy se tváří kooperativně, avšak ze zkušenosti víme, že realita konfliktů mezi státy doléhá i za hranice zemské atmosféry a pravděpodobně dosáhne i na jiná tělesa. Geografické aspekty budou při výstavbě osídlení na měsíčním povrchu hrát klíčovou roli. Záleží na budoucích aktivitách jednotlivých hráčů, zda tato specifika povedou k dalšímu vyostření soupeření mezi vesmírnými mocnostmi.

Otázka prestiže

Snahy o osídlení Měsíce mají konfliktní potenciál, a to primárně směřující k soupeření mezi USA a Čínou. První aktér s funkční měsíční základnou navíc získá na mezinárodní úrovni nezanedbatelnou prestiž.

Odrazový můstek

Nesmíme zapomenout ani na možné vojenské využití Měsíce a rozmístění zbraní či naopak vesmírný turismus. Měsíc se téměř s jistotou stane odrazovým můstkem v cestě na Mars, minimálně v jeho jakékoliv udržitelnější a pravidelnější podobě.

O autorovi| BOHUMIL DOBOŠ, odborník na geopolitiku **Fakulty sociálních věd** UK

Foto autor| FOTO: NASA / EUGENE CERNAN

Foto popis| Všichni, kdo zatím navštívili Měsíc, byli Američané. Na snímku mise Apollo 17.

Vyšetřování na UK. Soukromou firmu zaměstnanců prověří forenzní audit

31.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se

Zdislava Pokorná

Fakulta sociálních věd UK se dohodla se soukromou firmou zaměstnanců tamního Střediska bezpečnostní politiky, že nechají svoji SPB s. r. o. prověřit forenzním auditem.

Seznam už minulý týden napsal, že čtveřice lidí z vedení zmíněné univerzitní organizace založila vlastní společnost s ručením omezeným a dala jí téměř totožný název – Středisko bezpečnostní politiky, s. r. o. Na konto této společnosti pak partneři akcí, které oficiálně pořádalo univerzitní Středisko bezpečnostní politiky, poukazovali sjednanou finanční podporu.

Vedení fakulty pak začalo případ prověřovat vlastním fakultním auditem a během týdne se dvakrát se zástupci společnosti SPB sešlo.

„Na druhé schůzce se řešil průběh a součinnost SBP, s. r. o. v rámci probíhajícího fakultního auditu,“ napsal Seznamu Říman.

Zaměstnanci fakulty – jejího Střediska bezpečnostní politiky – a zároveň majitelé stejnojmenné firmy také dostali od vedení FSV za úkol udělat nezávislý audit. „Vedení fakulty předalo SBP s. r. o. přesně definované parametry

forenzního auditu, který by mělo zadat nezávislé auditorské společnosti z takzvané velké čtyřky,“ vysvětlil mluvčí fakulty Říman.

Velká auditorská čtyřka je označení pro čtyři největší poradenské firmy – PricewaterhouseCoopers, KPMG, Deloitte a Ernst & Young.

Fakulta sociálních věd také postavila do čela Střediska bezpečnostní politiky nového šéfa.

Ten dosavadní – Miloš Balabán – totiž kvůli aféře kolem nejasného financování konferencí už minulý týden rezignoval.

Vedení fakulty nyní vedením SPB pověřilo Tomáše Karáska, který je vedoucím Katedry bezpečnostních studií a proděkanem pro rozvoj na **FSV UK**.

„Tomáš Karásek by měl dohlížet na řádné fungování fakulního střediska včetně běžících projektů. Karásek se stane šéfem střediska příští úterý,“ potvrdil Seznamu Říman.

Zároveň ředitel Institutu politologických studií Petr Jüptner seznámil vedení fakulty s novými opatřeními. Jüptner Seznamu potvrdil, že hodlá zřídít účetní správce, kteří by měli kontrolovat hospodaření fakulního střediska.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/vysetrovani-na-uk-soukromou-firmu-zamestnancu-proveri-forezni-audit-81981>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Český velvyslanec musel na Ukrajině vysvětlovat Tatary na Hradě

31.10.2019 novinky.cz str. 00

Český velvyslanec na Ukrajině Radek Matula musel v Kyjevě vysvětlovat přítomnost prokremelských Tatarů na Pražském hradě 28. října při oslavách státního svátku. Napsal to server listu Deník N a informaci potvrdilo ministerstvo zahraničí.

Ukrajinská prokuratura mezitím podle ukrajinské státní tiskové agentury Ukrinform nařídila tajné službě SBU, aby zjistila, kteří krymskotatarští představitelé "nezákonně navštívili Českou republiku".

Deník N napsal, že Matula byl pozván na ukrajinské ministerstvo zahraničí, aby "podal vysvětlení ohledně účasti zástupců organizace Kyrym birligi (Krymská jednota) na recepci u příležitosti Dne vzniku samostatného Československa na Pražském hradě".

"Ukrajinská strana se ohradila proti pozvání zmíněných osob na recepci pořádanou k příležitosti oslav státního svátku České republiky tím, že si předvolala českého velvyslance v Kyjevě. Velvyslanec Radek Matula v Kyjevě ujistil ukrajinskou stranu o tom, že tato záležitost nemá žádný vztah k zahraniční politice České republiky," sdělil ČTK mluvčí Černínského paláce Robert Řehák.

"Na podpoře územní celistvosti Ukrajiny se shodli (čeští) ústavní činitelé na poslední společné schůzi a na pozici České republiky k anexi Krymu se nic nemění," dodal mluvčí české diplomacie.

Ukrajinská ambasáda označila účast skupiny na oslavách za provokaci. Krymští Tatři s okupací Krymu Ruskem nesouhlasí, ovšem spolek Kyrym birligi má opačné názory. Podle Jana Šíra z **Fakulty sociální věd UK** jej založil Kreml těsně po anexi Krymu.

Přítomnost Tatarů řeší i SBU

Věci se mezitím podle agentury Ukrinform na pokyn prokuratury krymské autonomní republiky (ARK), působící v rámci ukrajinské justice, začala zabývat ukrajinská bezpečnostní služba SBU. Podle sdělení mluvčí (ukrajinské) krymské prokuratury na facebooku Kateryny Didenkové má SBU AKR za úkol zjistit osoby, které "nezákonně vyjely z Krymského poloostrova do České republiky".

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/cesky-velvyslanec-musel-na-ukrajine-vysvetlovat-tatary-na-hrade-40301917>

Pozvání na Pražský hrad dostali i proruští aktivisté z krymskotatarské organizace. Účastí se pochlubili

31.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
Vendula Vrbová, Barbora Chaloupková

Pozvánku na oslavy 28. října na Pražském hradě dostali i proruští aktivisté z krymskotatarské organizace, zjistil to Deník N. Spolek Krym birligi po slavnostní recepci napsal na facebooku, že prezident Miloš Zeman uznal Krym za součást Ruska. Mluvčí Hradu Jiří Ovčáček nejprve tvrzení ani po opakovaných dotazech deníku nepopřel. ČTK nakonec řekl, že Zeman dál považuje anexi Krymu za protiprávní.

Slavnostní recepce ve Španělském sále se v pondělí zúčastnila členka spolku Tamila Nimetullajevová. Pozvání dostal i její manžel, Deníku N ale sdělil, že z „osobních důvodů“ nepřijel.

Proti pozvání prokremelských aktivistů se vymezil ministr zahraničí Tomáš Petříček z ČSSD. Deníku řekl, že například na oficiální akci pořádanou ministerstvem by takové osoby nezval. Dodal ale, že pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou záležitostí Hradu.

Bývalý mluvčí delegace Evropské komise v Kyjevě David Stulík uvedl, že krymskotatarskou organizaci nepovažuje za partnera ani Evropská unie.

Premiér a šéf ANO Andrej Babiš prý nevěděl, že Hrad na oslavy 28. října pozval i prokremelské aktivisty z Ruskem okupovaného Krymu. Tvrdí, že sám by takové lidi nepozval.

„Absolutně jsem neměl přehled o tom, koho hradní protokol na akci pozval a proč. Nechci jim do toho mluvit, osobně bych je ale na oslavy státního svátku nezval,“ napsal Deníku N předseda vlády.

Nimetullajevová (na snímku vlevo) se dokonce s Babišem na Pražském hradě vyfotila. Premiér ale podle svých slov nevěděl, s kým se fotí. O společný snímek jej prý žádalo více účastníků akce.

„Vůbec jsem netušil, kdo ta paní je. Na recepci mě, podobně jako spousta jiných lidí, požádala o společnou fotku, což neodmítám,“ dodal.

Podpora Moskvě

Spolek Krym birligi je podle Deníku N v rámci krymskotatarské komunity okrajový. V ruských a proruských médiích ale hraje významnou roli, protože tam vystupuje za krymské Tatary a vyjadřuje plnou podporu Moskvě.

„Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit,“ řekl deníku Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Rusko toho využívá ve své propagandě i na mezinárodním poli, kde čelí obviněním z porušování práv krymských Tatarů. Proruskými postoji spolku třeba opakovaně argumentovala ruská mise při Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/krymsti-tatari-prazsky-hrad-28-rijna-prorusti-aktiviste-milos-zeman-pozvanka_1910310820_cha

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Český velvyslanec musel na Ukrajině vysvětlovat Tatary na Hradě

31.10.2019 novinky.cz str. 00 Domáci

Český velvyslanec na Ukrajině Radek Matula musel v Kyjevě vysvětlovat přítomnost prokremelských Tatarů na Pražském hradě 28. října při oslavách státního svátku. Napsal to server listu Deník N a informaci potvrdilo ministerstvo zahraničí.

Ukrajinská prokuratura mezitím podle ukrajinské státní tiskové agentury Ukrinform nařídila tajné službě SBU, aby zjistila, kteří krymskotatarští představitelé 'nezákonně navštívili Českou republiku'.

Deník N napsal, že Matula byl pozván na ukrajinské ministerstvo zahraničí, aby 'podal vysvětlení ohledně účasti zástupců organizace Kyrym birligi (Krymská jednota) na recepci u příležitosti Dne vzniku samostatného Československa na Pražském hradě'.

POUTÁK: [Zeman pozval 28. října na Hrad i proruské aktivisty z Krymu]

'Ukrajinská strana se ohradila proti pozvání zmíněných osob na recepci pořádanou k příležitosti oslav státního svátku České republiky tím, že si předvolala českého velvyslance v Kyjevě. Velvyslanec Radek Matula v Kyjevě ujistil ukrajinskou stranu o tom, že tato záležitost nemá žádný vztah k zahraniční politice České republiky,' sdělil ČTK mluvčí Černínského paláce Robert Řehák.

'Na podpoře územní celistvosti Ukrajiny se shodli (čeští) ústavní činitelé na poslední společné schůzi a na pozici České republiky k anexi Krymu se nic nemění,' dodal mluvčí české diplomacie.

Ukrajinská ambasáda označila účast skupiny na oslavách za provokaci. Krymští Tatři s okupací Krymu Ruskem nesouhlasí, ovšem spolek Kyrym birligi má opačné názory. Podle Jana Šíra z **Fakulty sociální věd** UK jej založil Kreml těsně po anexi Krymu.

Přítomnost Tatarů řeší i SBU

Věci se mezitím podle agentury Ukrinform na pokyn prokuratury krymské autonomní republiky (ARK), působící v rámci ukrajinské justice, začala zabývat ukrajinská bezpečnostní služba SBU. Podle sdělení mluvčí (ukrajinské) krymské prokuratury na facebooku Kateryny Didenkové má SBU AKR za úkol zjistit osoby, které 'nezákonně vyjely z Krymského poloostrova do České republiky'.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/520409-cesky-velvyslanec-musel-na-ukrajine-vysvetlovat-tatary-na-hrade.html>

Kulturní poměry na českém úseku Nové hedvábné stezky, aneb Ke kurzu na Univerzitě Karlově, který platilo čínské velvyslanectví.

31.10.2019 nazory.aktualne.cz str. 00 2059

Lukáš Zádrapa

V Konfuciových Hovorech (19.20) říká mistrův žák C'-kung: „Tyran Čou nebyl až tak špatný. Proto si ušlechtilý muž oškliví představu, že by měl přebývat na dně společnosti, protože tam by se mu přisoudily všechny špatnosti celého podnebesí.“

Měl tím na mysli, že největší záporák konfuciánského vyprávění o minulosti Číny, poslední, náležitě zhýralý král dynastie Šang, nebyl tak hrozný, jak ho líčí texty dávné i soudobé. Akorát tím, že klesl do takového mravního bahna, hodily se na něho všechny nepravosti, na něž lze pomyslet. Kladu si otázku, zda z četby tuto moudrost vstřebali dr. Balabán a doc. Hrubec, dva přednášející předmětu Nová hedvábná stezka – čínský globální projekt, který odučili na **Fakultě sociálních věd** UK v r. 2017.

Pro nezasvěcené je třeba dodat, že předmět doličný podle zevrubného popisu očitého svědka přitom připomínal promítání filmu o krásné Číně a vzkvétajícím Tibetu, které nejdřív musí podstoupit ti, kteří se chtějí najíst jarních závitků na večírku velvyslanectví ČLR. Na těchto hodinách mj. i zaznělo i památné označení šlamastyk společnosti CEFC za „skandálek“. „Skandálek“ skončil zmizením ředitele a Zemanova poradce Jie Tien-minga

kdesi v útrobách čínského státu, odsouzením jeho společníka Patricka Ho v USA za korupci, zhroucením „vlajkové lodi“ čínských investic v ČR a jejím převzetím státní společností CITIC.

U Miloše Balabána bych o tom, že četl Konfuciovy Hovory, pochyboval. Zato Marek Hrubec z AV ČR je známý jako nadšený obdivovatel čínské meritokracie, a proto bych očekával, že zná základní text pro poznání myšlenek „velkolepého učitele Kchunga“ důkladně, nebo aspoň stejně dobře jako direktivy generálního tajemníka Si Ťin-pchinga. Balabán je poté, co vyšlo najevo, že se nechal uplácat čínským velvyslanectvím k šíření čínské propagandy, právě na dně té stoky, o níž se zmiňuje C'-kung.

Tito dva na slovo vzatí odborníci na Čínu tvoří zvláštní pár. Oba jsou horlivými zastánci čínské věci, čili, jak říkají čínští soudruzi, „vyprávějí čínský příběh tak, aby zněl uspokojivě (ťiang-chao Čung-kuo ku-s')“. U nás, s naší dějinnou zkušeností, bychom je mohli nazvat spíše užitečnými idioty, i když prý nelze prokázat, že Lenin tohoto výrazu někdy použil. V podstatě jsem si proto oddychl, když se nyní ukázalo, že aspoň u jednoho z nich se jedná o poklesek přece jen pochopitelnější – korupci. Bezcharakterní a cynickou, ale přece jen takovou, na kterou jsme u nás už docela zvyklí. U druhého tu pak stále přetrvává podezření z toho, že vše dělal z přesvědčení.

Doc. Hrubec se křičuje před novináři, že byl vždy placen jen a pouze z veřejných prostředků. Pak je však velmi politováníhodné, že se dal dohromady s takovým vypečeným kolegou, který si za své výkony při volitelném předmětu účtoval peníze u soudružky Ma Kche-čching, nyní již bývalé velvyslankyně, zatímco svého spoluvyučujícího nechal v nevědoucí nevinnosti pobírat nějaké ty drobné jako honorář. Konfucius pravil (Hovory 15.40): „S tím, který kráčí jinou cestou, se společně neradíme.“ A jiný konfuciánský mistr starověku Sün Kchuang (Sün-c' 23.24) cituje staré spisy: „Neznáš-li toho pána, podívej se na jeho přátele, neznáš-li toho panovníka, podívej se na jeho nejbližší rádce.“ Doc. Hrubec si konfuciánské základy čínské meritokracie zjevně zatím osvojil ne zcela dokonale.

Komu by ho nebylo líto, konec konců stejně jako děkanky **Fakulty sociálních věd** paní Tejkalové a pana rektora Žimy, kteří se v posledních dnech s ohromným zděšením dovídají ze sdělovacích prostředků o tom, jaké to nepravosti dr. Balabán ve skrytu páchal pod jejich záštitou. Nikdo po nich přece nemůže chtít, aby četli zprávy BIS, jak říká bývalý rektor Hampl. A dát na varování sinologů?! Ale jděte, ti přece, jak známo, vědí o Číně nejmíň.

URL| <http://blog.aktualne.cz/blogy/lukas-zadrapa.php?itemid=35085>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

aktualne.cz, aktualne.cz (*Blogy*)

Volby ve Velké Británii

31.10.2019 ČRo Plus str. 06 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Kromě brexitu původně naplánovaného na dnešek žije Británie šestitýdenní kampaň před volbami chystanými na 12. prosince. Lídra labouristické opozice Jeremy Corbyn kampaň otevřel reformní rétorikou. Slíbil zátaž proti daňovým a bytovým podvodníkům špatným šéfům. A velkým znečišťovatelům ovzduší. Slovo teď má Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy dobrý den. Hezký podvečer pane profesore, zvolil kovy účinnou taktiku pro krátkou kampaň může na ty protikorupční sliby slyšet brexitem rozhádaná Británie.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Tak to se uvidí podle výsledků Corbyn myslím, že z brexitu vytěžil, co se dalo snažil se utahat konzervativního premiéra, případně unaví voliče, aby hlasovali pro někoho jiného, například pro brexit páty a teď se vrací k tě

klasické labouristickým tématům to znamená ty, které zmiňovala kromě nich například ještě opět reforma zdravotnictví víc peněz pro dnešní Health Service zlepšení a být férovější zdravotnické služby, například.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Lídr konzervativců a premiér Boris Johnson kritizuje to vina za zpoždování brexitu. Jaksi v této fázi labouristé brexit představují.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

No, jehož uvědomit, že pro labouristy podporu novým vedením ten brexit nebyl až tak úplně cíl nebo velké téma spíš nástroj, jak komplikovat život konkrétním premiérovi to znamená oni tak dlouhý ten šlo využívali brexitové téma, aby opravdu, aby premiéra znemožnili, aby ukázal, že není schopen udělat tu dohodu, kterou pořád sliboval, že není schopen, ale ani zároveň dovést Británii, jak brexitu bez dohody a prostě, aby vypadá jako neschopný politik případně, aby jeho voliči hlasovali pro ty rodiče radikály to znamená tu brexitovou stranu, která například hodně úspěšná ve volbách do Evropského parlamentu, takže dneska pro Corbyna není tak důležité co udělat sexy téma ale aby vyhrál volby rychle vyhraje, tak se uvidí ty signály, které Corbyn vysílal byl strašně různé prostě od opakování referenda přes nové jednání neopustí akceptování brexitové dohody to je prostě nevíme a je třeba uvědomit, že Corbyn teď vypadá jako člověk, který je vůči brexitu na chladný nebo je proti němu a koriguje hodně pro brexit nového premiéra ale během kampaně Corbyn se držel velmi zpátky ne mu jasně, říká co by vlastně chtěl ale podle mnoha názorů by vlastně jemu brexit vyhovoval, protože umožní prosadit svoji reformní levicovou agendu beztoho, aby ho svazovali evropská pravidla, případně konkurence evropského trhu.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Řada dlouholetých poslanců nekandiduje, jak moc to podle vás otřese zavedenými britskými pořádky.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Tak ta čistka konzervativní straně, kterou udělal konzervativní premiér ale dosti velká a myslíme si uvědomit, že každý konzervativní premiér a to včetně marketingové hlavně těch premiérů o ní se musel stejně tak bojoval s opozicí tak musel bojovat se vnitřními frakcemi uvnitř konzervativní strany třeba právě snaha nějak vypořádat s tou víc euroskeptickou. Stranickou frakcí vedla bývalého premiéra Camerona k tomu nešťastnému nebo jeho kariérního pohodu vlastně nešťastnému rozhodnutí slíbit referendum a potom referendum o brexitu zorganizovat, takže jsou může být výsledek, že v potaz, že zatímco teď měl měl britský premiér poměrně velkou vnitřní opozičních konzervativců ta opozice bude menší a. Budeš mu vládnout snáz, že ji, jak většinou, jak doufá větší většinou v britském parlamentu tak zevnitř víc homogenní.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Stranou hostem Českého rozhlasu plus byl Ivo Šlosarčík z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy katedry evropských studií. Děkuji vám na slyšenou.

Hrad pozval na oslavy i prokemelské aktivisty z Krymu. Ti tvrdí, že Zeman uznal obsazení Ruskem

31.10.2019 lidovky.cz str. 00 Domov

ČTK

Mluví prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ČTK ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle Deníkn zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval. Zemanův projev poprvé vsedě. Přeji Česku, aby nebylo zemí nenávisti, řekl na předávání vyznamenání

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů - Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Krym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné - anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.PŘEHLED: Prezidentův lékař i Klausův poradce. Podívejte se, koho Zeman vyznamenal

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě.

„Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

Foto:
Prezident Miloš Zeman.
Tomáš Krist, MAFRA

URL| https://www.lidovky.cz/domov/na-oslavy-28-rijna-pozval-hrad-i-proruske-aktivisty-z-krymu.A191030_204025_In_domov_ele

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
lidovky.cz, lidovky.cz (*Domov*)

Na oslavy 28. října pozval Hrad i proruské aktivisty z Krymu. „Osobně bych je nezval,“ míní Petříček

31.10.2019 echo24.cz str. 00 Domov, Homepage, Krátké zprávy
Echo24, čtk

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska.

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkřivilo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů – Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexi Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kremľ je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/SaUpN>

ANKETA: Zvolte ženu měsíce října

31.10.2019 iDNES.cz str. 00

Autor: iDNES.cz

Každý měsíc hledáme zajímavé ženy, výrazné osobnosti bez ohledu na obor, v němž se pohybují. Pak vám dáváme možnost rozhodnout, která z nich vás nejvíce zajímá. S tou si přečtete velký rozhovor. Na konci roku 2019 vyhlásíme Ženu roku. Nyní můžete hlasovat pro vaši říjnovou favoritku.

Narodila se v Praze, ale část dětství strávila v Portugalsku a Itálii. Vystudovala gymnázium a Vyšší odbornou školu hereckou v Praze.

Hrála v seriálech Ordinace v růžové zahradě, Stopy života, Život a doba soudce A. K., Za oponou.

Hostovala v různých divadlech, po angažmá v Olomouci a Brně zakotvila v pražském Švandově divadle. Je dcerou textařky a scenáristky Lucie Stropnické a herce, bývalého ministra a současného velvyslance ČR v Izraeli Martina Stropnického. Jejím bratrem je politik Matěj Stropnický a sestrou muzikálová herečka Františka Stropnická.

Je svobodná, žije s přítelem v Praze.

Je herečka a moderátorka.

Vystudovala gymnázium v Rakovníku. Od dětství hrála a dabovala.

Objevila se v seriálech O ztracené lásce, Pojišťovna štěstí, Vyprávěj, v pohádce Dračí prsten nebo televizním filmu Láska In Memoriam.

Od pondělí do čtvrtka ji můžeme slyšet na Evropě 2 v pořadu 3v1.

Je úspěšnou influencerkou: v roce 2017 vyhrála v anketě Czech Blog Awards cenu za nejlepší instagramový účet roku. Aktuálně ji sleduje 413 tisíc lidí.

Žije v Praze, kde vychovává dvouletého syna Mathiase.

Narodila se v Praze, její maminka je Češka, otec Němec. Když jí byl rok, rodina se odstěhovala do Německa.

Věnovala se gymnastice, dělala voltiž, což je jízda na koni s gymnastickými prvky. Ve třinácti letech se rodina přestěhovala do bavorského Berchtesgadenu nedaleko známého Orlího hnízda a dala se na skeleton. V něm jezdila za Německo, loni na olympiádě v Jižní Koreji skončila šestá.

Od loňského podzimu reprezentuje Česko, skončila čtvrtá na mistrovství světa dospělých, vyhrála Interkontinentální pohár a podruhé za sebou se stala juniorskou mistryní světa.

Žije v Českých Budějovicích, na Vysoké škole finanční a správní v Praze začala bakalářské studium.

Narodila se v Saigonu, do patnácti let žila u babičky a dědečka se svými sestřenicemi a bratranci, do České republiky přijela v roce 1993 za svou maminkou, která tu studovala. Pochází z umělecké rodiny, oba její rodiče jsou malíři.

Vystudovala **Fakultu sociálních věd** na Univerzitě Karlově, už při škole šla pro kamarádky. V roce 2007 založila značku oblečení La femme MiMi a v Praze otevřela první obchod, první kolekce však vytvořila už o dva roky dřív. Od počátku své tvorby pracuje bezesbytkově a respektuje princip udržitelnosti, často ve svých modelech využívá staré věci, kterým dává nový život.

S manželem Jakubem mají syna Lama (12) a dceru Lili (9), bydlí v Praze.

Hlasovat pro svou favoritku října můžete do 6.11. 2019.

Zvolte ženu měsíce října:

celkem hlasů: 4

Sedí s drahými mobily, dětem kupujeme kartáčky my, říká režisérka Výměny

Test kávy v kapslích: Bezpečné, pohodlné, ale drahé potěšení

Vývoz žumpy se značně prodraží. Vyplatí se investice do čističky?

Další 3 fotografie v galerii

URL| https://www.idnes.cz/onadnes/vztahy-sex/zena-mesice-rijna.A191030_102628_vztahy-sex_jup

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[ona.iDNES.cz \(Vztahy\)](https://www.idnes.cz/vztahy)

Na oslavy 28. října pozval Hrad i proruské aktivisty z Krymu. „Osobně bych je nezval,“ míní Petříček

31.10.2019 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události

Echo24, čtk

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN

zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů – Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Krym birligi si velmi cení toho, že si naší činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kremľ je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <http://echoprime.cz/a/SaUpN>

Hrad pozval na oslavy státního svátku proruské aktivisty z Krymu. Je to provokace, reaguje Ukrajina

31.10.2019 euro.cz str. 00

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to web DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Ukrajinská ambasáda označila Zemanův krok za provokaci.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů nepopřel, následně ale uvedl, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) webu řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Co říkáte na pozvání proruských aktivistů na Hrad?
This is a modal window.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl webu ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Krym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz webu, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz webu. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné - anexe Krymu byla a je protiprávní,“ uvedl později Zemanův mluvčí.

Esej:

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl webu DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

Dále čtěte:

URL| <https://www.euro.cz/politika/hrad-pozval-na-oslavy-statniho-svatku-proruske-aktivisty-z-krymu-je-to-provokace-reaguje-ukrajina-1472015>

Na oslavy 28. října pozval Hrad i proruské aktivisty z Krymu. „Osobně bych je nezval,“ míní Petříček

31.10.2019 echo24.cz str. 00

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů – Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Krym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na

dotaz serveru. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <https://echo24.cz/a/SaUpN/na-oslavy-28-rijna-pozval-hrad-i-proruske-aktivisty-z-krymu-osobne-bych-je-nezval-mini-petrick>

Na oslavy 28. října pozval Hrad i proruské aktivisty z Krymu. „Osobně bych je nezval,“ míní Petříček

31.10.2019 echoprime.cz str. 00

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů – Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN proruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kreml je založil těsně po anexi Krymu, s cílem

krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority," řekl serveru DeníkN k fungování spolku odborníků z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <https://echoprime.cz/a/SaUpN/na-oslavy-28-rijna-pozval-hrad-i-proruske-aktivisty-z-krymu-osobne-bych-je-nezval-mini-petrick>

Rektor Zima: Lidé se chovají nemravně a porušují zákony. Mezi 11 000 zaměstnanci tomu nezabráníte

31.10.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
Věra Štechrová

Univerzita Karlova aktuálně řeší jeden zásadní problém. Miloš Balabán, teď už bývalý výkonným tajemník Česko-čínského centra univerzity, si zřejmě zprivatizoval Středisko bezpečnostní politiky, které také vedl. Měl založit soukromou firmu se stejným názvem a na účet pak čínská ambasáda posílala víc než milion korun za organizování konferencí, ovšem pod hlavičkou univerzity. Rektor Tomáš Zima byl hostem pořadu Jak to vidí... Českého rozhlasu Dvojka. V něm vysvětlil svůj postoj k celé záležitosti.

Pane rektore, zadali jste audit Střediska bezpečnostních studií na **Fakultě sociálních věd**. Už k němu máte nějaké informace? Chtěl bych uvést několik věcí na pravou míru. Středisko bezpečnostních studií je součástí **Fakulty sociálních věd** a toto středisko pořádá celou řadu konferencí, které se týkají jiných věcí, než je Čína. Středisko organizovalo konference k bezpečnostním politikám, k informatice, problematice vody a na další témata.

Centrum vzniklo v roce 2016 jako diskusní platforma zástupců fakult Univerzity Karlovy ohledně spolupráce s Čínskou lidovou republikou. Aktivity a konání konferencí dle mých informací sahají až do roku 2008, takže je to věc, která na Středisku bezpečnostních studií začala probíhat, ještě než jsem byl rektorem.

Myslíte ty aktivity kolem podivného financování? To v tuhle chvíli nemohu říct, ale mohu říct, že konference, které pořádali, byly mnohem dříve. A na různá témata, nejen na vztah Číny. Pro mě je velmi zarážející, že si někdo založí společnost, která se jmenuje stejně jako jednotka, kde je zaměstnán.

Je to vlastně klamání tělem, je to stejná značka, stejný název a stejná problematika. To je potřeba absolutně odsoudit, protože si řada podporovatelů, což jsou velmi seriózní a renomované české instituce, myslela, že podporují jednotku Univerzity Karlovy, nikoliv soukromou společnost.

Dozvěděli jsme se to v minulém týdnu a já nařídil interní audit. Jsem v kontaktu s paní děkankou (Alicí) Němcovou Tejkalovou a běží zadání forenzního auditu externí firmě, která ty aktivity bude prověřovat.

Vím, že je to aktivita dlouhodobá a na Středisku bezpečnostních studií byli z funkcí uvolněni jak doktor Balabán, tak paní tajemnice Kortusová. Teď probíhá šetření, jak je situace rozsáhlá. Pokud bude podezření ze spáchání trestné činnosti, předáme to orgánům činným v trestním řízení.

Lidé, kteří byli v té soukromé společnosti, na univerzitě ještě pracují? Jsou v pracovním poměru, ale jejich rozhodovací pravomoce jsou v tuto chvíli nulové. Řešíme tyto věci s právníky.

Mravní podnikání

Zdá se, že podobný model jako v případě čínské kauzy, použil pan Balabán i v případě konference Boj o vodu, podle serveru Seznam zprávy také v případě konference Česko a Evropa sto plus. Tam peníze soukromé firmě posílaly SŽDC, Čepro, České dráhy a ČEZ. Konferencí na univerzitě se konají stovky, nemohl podobný soukromý byznys zneužívající univerzitu fungovat i jinde? Dá se to prověřit? Ty konference pořádají ústavy, katedry, fakulty, univerzita. Někdy je pořádá instituce sama, někdy s profesionální kongresovou agenturou, což je běžná záležitost. Věřím v dobro lidí a věřím, že neporušují etický kodex Univerzity Karlovy. Hledáme

mechanismy, jak tuto oblast více zregulovat. Nemůžeme lidem zakázat podnikání a konání činností. To, co tady bylo prováděno, je v rozporu s platnými zákony, právními předpisy, etickým kodexem. Musíme hledat mechanismy, jak tyto činnosti eliminovat. Věřím, že většina lidí se chová slušně a mravně.

Sám jste říkal, že tady se to dělo několik let a nikdo o tom nevěděl. A pokud ano, nikdo nic neřekl? Asi o tom museli vědět nejbližší spolupracovníci pana doktora Balabána, kteří se na konferencích podíleli. Budeme prověřovat, jestli ještě někdo jiný takovéto aktivity podniká. Jednáme o tom, jak provést nějaký audit, i s externími firmami. Ale jsme ve svobodné společnosti, kdy lidé mohou podnikat, pokud je to podnikání mravné...

Tady podnikali a zneužívali univerzitu... Dobře, ale kdyby lidé nekradli a neporušovali zákony, tak tady nemusíme mít vězení, policii a státní zastupitelství. Lidé se samozřejmě chovají nemravně, porušují zákony a stát a instituce jsou od toho, aby tomu bránily, ale těžko tomu můžete zabránit při počtu 11 000 zaměstnanců.

Když se vrátím k financování čínskou ambasádu, největším problémem v tuto chvíli je, že čínská ambasáda té společnosti peníze zjevně poskytovala za nějaké služby. Pokud k tomu přidám, že sinologové upozorňovali na určitý propagandistický ráz konferencí, jak příště uhlídat, aby se Univerzita Karlova nestala nástrojem něčích zájmů? Chci ještě znova zdůraznit: Univerzita Karlova nepřijala žádné finance, žádnou smlouvu. Jedná se o soukromou společnost, to někteří dezinterpretují a matou veřejnost. Druhá věc: Je řada aktivit, které na Univerzitě Karlově probíhají ve spolupráci s dalšími zahraničními subjekty, ať jsou to nadace, Goetheho Institut, velvyslanectví různých zemí... Takže je třeba dbát vyváženého pohledu na svět, umožnit střetávání různých názorových proudů.

Těžko můžeme jednu zemi dát na blacklist, a kdo bude určovat ten blacklist? Je to Ázerbájdžán, je to Rusko nebo je to nějaká africká země? Jsem pro to, že žádný stát nesmí zasahovat do svobody výuky a bádání, ale pořádání setkání a diskuzí na různá témata, nechť se tam střetávají i protichůdné názory.

Co velmocím dovolíme?

Jde o to, jestli na konferencích zaznívaly protichůdné názory. Sinologové z Univerzity Karlovy ze střediska Dálného východu říkají, že ty konference mohly mít propagandistický ráz. Chci jenom říci, že paní profesorka Lomová, vedoucí tohoto pracoviště, byla od začátku členkou rady Česko-čínská centra a pokud měla nějakou připomínku, tak se za celé tři roky k tomu nevyjádřila. Teď měla připomínku se svým bývalým absolventem, který moderoval poslední konferenci, tak to bylo v zápise.

Ono něco jiného se koná, když sedíte u kulatého stolu s proděkany, profesory a mlčíte a neřeknete, že toto chcete dát do zápisu, když to paní profesorka řekla, tak se to v zápise objevilo. Často potom ti lidé najednou prozřou a začnou říkat něco jiného.

BIS nedávno varovala před tím, že Čína vytipovává důležité osoby v Česku a snaží se je získat na svou stranu. Neukazuje se, že se Čína snaží získat vliv ve střední Evropě a že ta varování mají reálný základ? Každý stát a každá velmoc, Rusko nebo Čína, se snaží získávat hegemonii ve světě. Čína velmi úspěšně získává vliv v Africe a v Latinské Americe, proč by se nesnažila získávat vliv ve střední Evropě.

Jde o to, nakolik jí to umožníme. Od toho tady jsou instituce, které mají ve svém poslání hájit zájmy České republiky, ty to mají toto sledovat a upozorňovat na to. My na místech, která jsou z našeho pohledu citlivá, instruuje zaměstnance, jak mají být opatrní na únik informací kamkoliv jinam, než je chvályhodné pro rozvoj vědy nebo práce u nás. Tato školení a instruktáže probíhají tam, kde se domníváme, že je riziko nějakého zneužití.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/univerzita-karlova-cesko-cinske-centrum-sro-rektor-tomas-zima_1910311710_jak

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
irozhlas.cz

Odkud udeří blesk? Důležitá bude "blbá nálada"

31.10.2019 iHNed.cz str. 00

Petr Sklenář

Pokud přemýšlíme o cestách, které mohou přivést českou ekonomiku do recese, tak nemůžeme mluvit o tom, že by recese přišla jako blesk z čistého nebe. Diskuse na téma krize - jak, kdy a kde nám hrozí - se vede již nějakou dobu. Paradoxně to může být i jedna z cest. Vedle objektivních příčin je to i psyché, naše hlava či "blbá nálada".

Dlouholetou hlavní výhodou české ekonomiky je její široká makroekonomická stabilita. Nemáme žádné velké vnitřní nerovnováhy v otázce zadlužení či inflace. Ekonomika v některých oblastech sice vykazuje znaky přehřívání, patrné je to hlavně u mezd. Inflace se ovšem drží v rámci cílového pásma ČNB a v příštím roce by měla zpomalit. Předchozí růst cen nemovitostí se také zmírnil, i kvůli přísnější regulaci ČNB. Problémové nerovnováhy nemá ekonomika ani k zahraničí, právě naopak. Dlouhodobě má Česko přebytek nejen u obchodní bilance, ale i celého běžného účtu. Kurz koruny je relativně stabilní.

V souhrnu na tuzemském nebi žádné větší mráčky vidět nejsou. Možná proto české firmy stále za větší problém označují nedostatek lidí a materiálu než cokoli jiného. Trochu jiné je to za naší západní hranicí, kde se už delší dobu stahují temnější mraky. Hlavním slabým místem se stala výroba aut, pomyslné srdce německého průmyslu.

Působí v J&T Bance od roku 2011, kam přešel po akvizici společnosti Atlantik finanční trhy, kde působil od roku 2004. Na pozici hlavního ekonoma se věnuje analýze makroekonomických dat, hodnocení vývoje a prognózám na finančních trzích a analýzám komoditních trhů.

V předchozích letech působil jako finanční analytik v Brněnských vodárnách a kanalizacích a vyučoval na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity v Brně a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Napojení české ekonomiky na tu německou je velké. Směřuje tam třetina všech exportů a u průmyslu je propojení ještě výraznější. Čistě statisticky je korelace českého strojírenství s tím německým 90 %, tedy devět desetin dění u nás se dá vysvětlit tím, co se děje v Německu.

Německý automobilový průmysl od začátku loňského léta chřadne. Příčin je několik, ale ve výsledku se počet vyrobených aut letos v létě propadl na nejnižší úroveň za posledních 10 let. Brzdou a velkým rizikem je přísnější regulace ze strany EU, která začala platit vloni na podzim. Navíc od příštího roku začnou platit nové emisní limity a do roku 2030 má dojít k dalšímu dvojímu zpřísnění. Za poslední dva roky výrazně propadly exporty německých aut do zbytku Evropy, hlavně do Británie, která je pro německé automobilky největším trhem v Evropě mimo Německo.

Problémy automobilového průmyslu se samozřejmě přenáší i do dalších částí průmyslu, které jsou na výrobu aut navázány. Následně výpadky zakázek přirozeně vedou firmy k opatrnosti při dalších investicích či nabírání nových pracovníků. Opatrnost, tedy odkládání investic, se z průmyslu začíná šířit i do dalších oborů. Vedle již hmatatelných rizik, jako je situace v německém automobilovém průmyslu, jsou zde dvě potenciální hrozby v podobě brexitu a sporů mezi USA a Čínou. Oba faktory mohou ovlivnit mezinárodní obchod, což pro německou ekonomiku, druhého největšího exportéra světa, není dobrá zpráva.

Německou ekonomikou začíná stále více probublávat "blbá nálada". Na jedné straně německé firmy obecně připouští, že se situace zhoršila, i když z hlediska celkové úrovně není tragická. Ovšem v otázce výhledu se mezi německými firmami šíří přímo deprese. Šetření respektovaného institutu Ifo ukazuje, že míra optimismu je nejslabší od léta 2009, kdy se německá ekonomika vzpamatovávala z hlubokého propadu po globální finanční krizi.

Tady pak hrozí to, čemu se říká sebenaplňující se proroctví. Firmy odkládají svoje investice, protože se bojí, že nebudou mít zakázky. Pokud to ovšem začne dělat více subjektů naráz, tak se nakonec opravdu ekonomická aktivita ochladí a ekonomika může přechodně projít zpomalením či recesí. Pesimismus u firem může ještě prohloubit opatrnost domácností, které jsou zatím optimistické. Ale první propouštění to může změnit.

Českým automobilkám, jako je Škoda, se i letos zatím relativně daří, prodeje rostly v celé Evropě včetně Ruska. Ovšem ta část českého průmyslu, která dodává díly a stroje do Německa, už ochlazení aktivity zaznamenala. Hlavním rizikem pro tuzemskou ekonomiku je, že dojde k dalšímu poklesu ekonomické aktivity v Německu, jak naznačují výhledy firem. Tedy hrozí, že si z Německa kromě zpomalení můžeme dovézt i "blbou náladu". Jinými slovy, nepřiměřeně velká opatrnost firem a domácností přinese i ochlazení domácí poptávky, které prohloubí zpomalení na straně exportního průmyslu.

Tedy tím hlavním rizikem pro příští rok jednak je, jak hluboké a dlouhé bude ochlazení německé ekonomiky, ale také jak na tento případný šok zareagujeme. Nejhorší by byla kombinace "blbé nálady" u nás i v Německu.

Článek byl publikován ve speciální příloze Hospodářských novin.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66668070-odkud-uderi-blesk-dulezita-bude-blba-nalada>

Hrad pozval na oslavy státního svátku pruské aktivisty z Krymu. Je to provokace, reaguje Ukrajina

31.10.2019 euro.cz str. 00 Politika

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i pruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to web DeníkN. Aktivisté poté na facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Ukrajinská ambasáda označila Zemanův krok za provokaci.

Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz webu DeníkN nepopřel, následně ale uvedl, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle DeníkN zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) webu řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Co říkáte na pozvání pruských aktivistů na Hrad?				Souhlasím s tím
Souhlasím s tím	16 %	7 hlasů		Nesouhlasím, je
to provokace	Nesouhlasím, je to provokace		76 %	34 hlasů
Je mi to jedno	Je mi to jedno	9 %	4 hlasy	

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů - Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo webu velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl webu ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkN pruský spolek na facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz webu, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz webu. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné - anexi Krymu byla a je protiprávní,“ uvedl později Zemanův mluvčí.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kremľ je založil těsně po anexi Krymu, s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské authority,“ řekl webu DeníkN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

Miliardáři v čele znesvářených států: Porošenko je bohatší než Putin, ale pouze oficiálně

Zvětralé šampaňské na Krymu. Podnikání na staronově ruském poloostrově je rok od roku obtížnější

Cvičiště Ukrajina. Země slouží Rusům jako testovací polygon pro kyberválku

Demokracie azbukou. Zelenského na Ukrajině čekají tři zásadní úkoly

„Únava z prezidenta“. Důvěra Rusů v Putina klesla nejnižší za posledních 13 let

Zeman vyznamenal letce Bočka, exprezidenta Klause či hokejistu Jágra

URL| <https://www.euro.cz:443/politika/hrad-pozval-na-oslavy-statniho-svatku-proruske-aktivisty-z-krymu-je-to-provokace-reaguje-ukrajina-1472015>

Na oslavy 28. října pozval Hrad i proruské aktivisty z Krymu

31.10.2019 ct24.cz str. 00 Domáci
spicakovak

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Upozornil na to server DeníkN. Aktivisté poté na Facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení skupiny nepopřel, následně ale sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní.

Vedle pozvánky na Hrad se skupina pochlubila na svých stránkách i fotografií s premiérem Andrejem Babišem (ANO). Ten se nechal zachytit s Tamilou Nimetullajevovou, snachou šéfa organizace, který je na Ukrajině obviněn ze zakládání nezákonných ozbrojených skupin.

Premiér ve čtvrtek serveru DeníkN řekl, že nevěděl, s kým se fotil, a od celé skupiny se distancoval. Premiéra přitom čeká za tři týdny cesta na Ukrajinu, kam český ministerský předseda poletí poprvé po deseti letech.

Premiér tvrdí, že sám by takové lidi nepozval. Proti přítomnosti proruských krymských Tatarů na oslavách státního svátku už se ohradila Ukrajina, kterou má premiér v polovině listopadu navštívit. <https://t.co/VgFF98lzDJ>

— Deník N (@enkocz) October 31, 2019

Babiš také řekl, že sám by pozvánku na Hrad členům skupiny Kyrym birligi neposlal. Podobně se vyjádřil také ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD). „Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

Odkaz

Evropská unie prodloužila sankce vůči Rusku za anexi Krymu

Spolek tvrdí, že Zeman uznal Krym za součást Ruska

Spolek Kyrym birligi na sociální síti uvedl, že získal podporu českého prezidenta. „Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle DeníkuN proruský spolek na Facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě.

Mluvíci prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru. „Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní,“ dodal později Zemanův mluvčí.

Odkaz

Tajná invaze. Před pěti lety Rusko porušilo Ženevské konvence a poslalo na Krym „zelené mužíčky“

Ukrajina označila kauzu za provokaci

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvláště cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu krymských Tatarů – Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví.

Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

Zeman už dříve řekl, že obsazení Krymu je „fait accompli“

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem.

„Hotová věc vůbec neznamena uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle DeníkuN je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kremel jej založil těsně po anexi Krymu s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru DeníkuN k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

Odkaz

Jan Šír k pátému výročí anexe Krymu: Jak Rusko zvolilo sankce, chudobu a konfrontaci s vnějším světem

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2964797-na-oslavy-28-rijna-pozval-hrad-i-proruske-aktivisty-z-krymu>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Odkud udeří blesk? Důležitá bude „blbá nálada“

31.10.2019 Hospodářské noviny str. 05 Příloha - Dolaroví milionáři
Petr Sklenář

Komentář

Pokud přemýšlíme o cestách, které mohou přivést českou ekonomiku do recese, tak nemůžeme mluvit o tom, že by recese přišla jako blesk z čistého nebe. Diskuse na téma krize – jak, kdy a kde nám hrozí – se vede již nějakou dobu. Paradoxně to může být i jedna z cest. Vedle objektivních příčin je to i psyché, naše hlava či „blbá nálada“.

Dlouholetou hlavní výhodou české ekonomiky je její široká makroekonomická stabilita. Nemáme žádné velké vnitřní nerovnováhy v otázce zadlužení či inflace. Ekonomika v některých oblastech sice vykazuje znaky přehřívání, patrně je to hlavně u mezd. Inflace se ovšem drží v rámci cílového pásma ČNB a v příštím roce by měla zpomalit. Předchozí růst cen nemovitostí se také zmínil, i kvůli přísnější regulaci ČNB. Problémové nerovnováhy nemá ekonomika ani k zahraničí, právě naopak. Dlouhodobě má Česko přebytek nejen u obchodní bilance, ale i celého běžného účtu. Kurz koruny je relativně stabilní.

V souhrnu na tuzemském nebi žádné větší ráčky vidět nejsou. Možná proto české firmy stále zavětší problémy značují nedostatek lidí a materiálu než cokoliv jiného. Trochu jiné je to za naší západní hranicí, kde se už delší dobu stahují temnější mraky. Hlavním slabým místem se stala výroba aut, pomyslné srdce německého průmyslu.

Napojení české ekonomiky na tu německou je velké. Směřuje tam třetina všech exportů a průmyslu je propojení ještě výraznější. Čistě statisticky je korelace českého strojírenství s tím německým 90 %, tedy devět desetin dění u nás sedává vysvětlit tím, co se děje v Německu.

Německý automobilový průmysl od začátku loňského léta chradne. Příčin jen několik, ale výsledek se počítá vyrobených aut letos v létě propadl na nejnižší úroveň za posledních 10 let. Brzdou a velkým rizikem je přísnější regulace ze strany EU, která začala platit vloni na podzim. Navíc od příštího roku začnou platit nové emisní limity a do roku 2030 má dojít k dalšímu dvojímu zpřísnění. Za poslední dva roky výrazně propadly exporty německých aut do zbytku Evropy, hlavně do Británie, která je pro německé automobily největším trhem v Evropě mimo Německo.

Problémy automobilového průmyslu se samozřejmě přenáší i do dalších částí průmyslu, které jsou na výrobu aut navázány. Následně výpadky zakázek přirozeně vedou firmy k opatrnosti při dalších investicích či nabírání nových pracovníků. Opatrnost, tedy odkládání investic, se z průmyslu začíná šířit i do dalších oborů. Vedle již hmatatelných rizik, jako je situace v německém automobilovém průmyslu, jsou zde dvě potenciální hrozby v podobě brexitu a sporů mezi USA a Čínou. Oba faktory mohou ovlivnit mezinárodní obchod, což pro německou ekonomiku, druhého největšího exportéra světa, není dobrá zpráva.

Německou ekonomikou začíná stále více probublávat „blbá nálada“. Na jedné straně německé firmy obecně připouští, že se situace zhoršila, i když z hlediska celkové úrovně není tragická. Ovšem v otázce výhledu se mezi německými firmami šíří přímo deprese. Šetření respektovaného institutu Ifo ukazuje, že míra optimismu je nejslabší od léta 2009, kdy se německá ekonomika vzpamatovávala z hlubokého propadu po globální finanční krizi.

Tady pak hrozí to, čemu se říká sebenaplňující se proroctví. Firmy odkládají svoje investice, protože se bojí, že nebudou mít zakázky. Pokud to ovšem značně dělat více subjektivně, tak se na konec opravdu ekonomická aktivita ochladí a ekonomika může přechodně projít zpomalením či recesí. Pesimismus u firem může ještě prohloubit opatrnost domácností,

kteří jsou zatím optimistické. Ale první propouštění to může změnit.

Českým automobilkám, jako je Škoda, se i letos zatím relativně daří, prodeje rostly v celé Evropě včetně Ruska. Ovšem ta část českého průmyslu, která dodává díly a stroje do Německa, už ochlazení aktivity zaznamenala. Hlavním rizikem pro tuzemskou ekonomiku je, že dojde k dalšímu poklesu ekonomické aktivity v Německu, jak naznačují výhledy firem. Tedy hrozí, že si z Německa kromě zpomalení můžeme dovést i „blbou náladu“. Jinými slovy, nepřiměřeně velká opatrnost firem a domácností přinese i ochlazení domácí poptávky, které prohloubí zpomalení na straně exportního průmyslu.

Tedy tím hlavním rizikem pro příští rok jednak je, jak hluboké a dlouhé bude ochlazení německé ekonomiky, ale také jak na tento případný šok zareagujeme. Nejhorší by byla kombinace „blbě nálady“ u nás i v Německu.

Opatrnost, tedy odkládání investic, se z průmyslu začíná šířit i do dalších oborů.

PETRA SKLENÁŘE HLAVNÍHO EKONOMA J&T BANKY Působí v J&T Bance od roku 2011, kam přešel po akvizici společnosti Atlantik finanční trhy, kde působil od roku 2004. Na pozici hlavního ekonoma se věnuje analýze makroekonomických dat, hodnocení vývoje a prognózám na finančních trzích a analýzám komoditních trhů. V předchozích letech působil jako finanční analytik v Brněnských vodárnách a kanalizacích a vyučoval na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity v Brně a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

O autorovi | Petr Sklenář, autori@economia.cz
Foto popis |

PETR HARAZIN (29 LET)

31.10.2019 kritiky.cz str. 00

Tiskové materiály

Zpěvák a kyta-riš Petr Harazin je frontmanem kapele Nebe, která stojí za titulní písničkou filmu Abstinent.

Singl Kvít je unikátním pro-pojením filmové předlohy mladého alkoholika Adama a reálného osudu zpěváka Petra Harazina, který má za sebou tříměsíční pobyt v protialkoholní léčebně. Skupina Nebe, která do hudebních vod vstoupila v roce 2012 debutovým albem Legosvět se tímto son-gem vrací zpět na hudební scénu po odmlce způsobilé Petrovou odvykávací léčbou

Tiskové informace. Většinou od distributorů, ale občas i z televize a festivalů.

Opravdu si myslíte, že umíte psát lépe, častěji a čtivěji? Tak své komentáře, články, recenze... pište pro nás!

Související příspěvky:

18. května 2017

ZUZANA ŠEBOVÁ (LUKY)

Vítězství v soutěži Miss Slovensko bolo pre Luky vstupenkou do šoubiznisu, ktorý doteraz odmieta opustiť. V jej luxusnom živote však chýba muž, pre ktorého sa Luky pokúsi o nemožné - urobiť [...]

18. května 2017

LUKÁŠ LATINÁK (MILO HURBAN)

Lámač ženských srdc, riaditeľ Miss Slovensko, Milo Hurban, je mužom, ktorého si Luky vysnívala. Nie je však sama - na zámožného sympáťáka má záľusť aj jej rivalka Renáta Štraušová. S kým [...]

18. května 2017

PEŤA POLNIŠOVÁ (CUKY)

Zoznámte sa s Cecíliou Kováčovou alias Cuky. Cuky je neuznaná vlogerka, ktorá sa má stať novou slovenskou Miss. K tomu jej má pomôcť Luky, ako však uvidíte, bude to stáť ešte veľa [...]

4. října 2019

LADISLAV MRKVIČKA (1939), role Antonín

Uznávaný filmový, divadelní a televizní herec Ladislav Mrkvička se narodil v Praze, kde absolvoval DAMU. Po škole získal angažmá v Divadle Petra Bezruče v Ostravě, ale již v roce 1968 [...]

31. října 2019

JOSEF TROJAN (18 LET)

Talentovaný Josef Trojan je vycházející hvězdou nastupující herecké generace. Kromě několika krátkých studentských filmů má za sebou velké role v rodinném dramatu Cena za štěstí a [...]

27. srpna 2018

Marta Jandová

44 let zpěvačka a muzikálová herečka, známá z působení v německé kapele Die Happy narodila se v Praze, je dcerou rockera Petra Jandy – zpěváka legendární kapely Olympic jejím [...]

21. července 2014

Václav Sloup

Václav Sloup (1. března 1936 Tlustice – 19. července 2014 Libochovice) byl český herec. Do širšího povědomí diváků se zapsal především hlavní rolí Bruna ve filmu Blbec z Xeenemünde (1962) [...]

30. května 2018

TOMÁŠ BALDÝNSKÝ (KREATIVNÍ PRODUCENT, DRAMATURG)

Filmový kritik, dramaturg, publicista, scenárista, televizní producent. Už během studii na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy pravidelně publikoval filmové recenze v celostátních [...]

3. března 2017

VLADIMÍR MIŠÍK (8. 3. 1947)

Vladimír Mišík je jednou z nejvýraznějších osobností české populární hudby již od 60. let 20. století. Svou tvorbou ovlivnil celou řadu umělců ať už z hudebního, výtvarného či literárního [...]

31. října 2019

DAVID VIGNER (35 LET)

David Vigner je rodákem z Havířova, kde už v dětství začal vytvářet své filmy. Je absolventem oboru filmová režie na pražské FAMU. V roce 2014 na sebe upozornil absolventským filmem z [...]

URL| <https://www.kritiky.cz/petr-harazin-29-let/>

Nový „bordel“: Zeman, Ovčáček, Rusko. Hrad se naštvál a vysílal. Čtěte, co se děje

31.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

mp

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server Deník N. Zprávu převzala ČTK. Jiří Ovčáček se k celé věci vyjádřil na sociální síti Facebook. A dočkal se řady reakcí...

Aktivisté poté na Facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ČTK ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle serveru Deník N zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu Krymských Tatarů, Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky Krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naší činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle Deníku N proruský spolek na Facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru.

Normal

0

21

false

false

false

CS
X-NONE
X-NONE

MicrosoftInternetExplorer4

/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable

Ovčáček celou situaci popsal na sociální síti Facebook tak, jak ji vnímal on. Připadal si prý, jako by si psal s nějakým novinářem z časů komunistické normalizace.

„Pro opravdu silné povahy. Moje konverzace s redaktorem mikronákladového Deníku N. Připadlo mi to, jako když mi píše někdo z minulosti, z roku 1973,“ napsal ke konverzaci mluvčí prezidenta republiky.

„Dobrý den, pane řediteli. Pan prezident pozval na recepci po předávání státních vyznamenání zástupce krymského spolku Kyrym birligi. Z jakého důvodu byl tento spolek na oslavy státního svátku pozván? Kdo přišel s nápadem, že by měli být pozváni? Věděli jste o tom, že předseda spolku je obviněn ze zakládání nezákonné ozbrojené skupiny a že tato organizace plně podporuje okupaci Krymu Ruskem? Děkuji za odpovědi, Lukáš Prchal,“ zněla série dotazů, kterou uveřejnil sám Ovčáček.

Uveřejnil také odpověď, ve které na otázky nereagoval. „Normalizační kádrování přenechám mainstreamovým médiím,“ odvětil pouze.

Novinář ho poté požádal, zda by mu mohl odpovědět na zasláné otázky, a Ovčáček pouze zopakoval svou první odpověď.

Prchal po chvíli přidal dodatek, že podle aktivistů tímto krokem prezident Zeman uznal ukrajinský Krym za součást ruského území. Chtěl vědět, zda se k tomu Hrad vyjádří.

Ovčáček se opravdu vyjádřil, ale po svém. „Vy jste se ještě nenaučil, že lidé mají různé názory. Zažil jsem ještě 80. léta, kdy nás nutili mít jeden názor. Nechci tu dobu zpět,“ reagoval hradní mluvčí na dotaz.

Prchal položil další otázku a chtěl vědět, zda prezident opravdu uznává Krym za součást Ruska. Ovčáček opět odpověděl způsobem sobě vlastním. „Je tedy pravda, že Deník N připomíná svým kádrováním komunistické tiskoviny?“ otázal se.

Prchal slušně požádal, zda by Ovčáček mohl skutečně odpovědět na zasláné dotazy. „Pane řediteli, já se moc omlouvám, ale nemohl byste, prosím, odpovědět na zasláné otázky?“ zeptal se. Ovčáček zůstal u své původní odpovědi. „Je tedy pravda, že Deník N připomíná svým kádrováním komunistické tiskoviny?“

Novinář se nedal odbýt a chtěl se dozvědět, zda prezident sdílí názor proruských aktivistů, nebo ho odmítá. A teď od Ovčáčka přišla věta, že se mu hnuší dopisování s novinářem. „Vy evidentně nechápete vůbec nic. Hnuší se mi už jen fakt, že si s vámi musím dopisovat.“

Novinář Ovčáčkovi připomněl, že stále pracuje v pozici mluvčího prezidenta republiky a prací mluvčího je také odpovídat za svého nadřízeného. Požádal ho proto znovu, zda by mohl odpovědět. A za zaslání odpovědi poděkoval.

„Normalizační kádrování přenechám mainstreamovým médiím,“ zopakoval Ovčáček svou reakci z úvodu konverzace.

V diskusi pod svým příspěvkem se dočetl, že jako hradní mluvčí používá povýšený styl. Jeden z občanů se podívoval nad tím, že se Ovčáček svou arogancí a hloupostí na sociálních sítích ještě chlubí.

Konverzace mezi novinářem a hradním mluvčím zaujala i šéfredaktora Respektu Erika Taberyho, který doporučil názorovou výměnu zhudebnit.

Bývalý brněnský zastupitel Svatopluk Bartík, který na sebe upoutal pozornost, když před druhou prezidentskou volbou napsal, že má prezident Zeman rakovinu a před sebou už jen pár měsíců života, konstatoval, že lidé mají na Hradě přesně toho člověka, kterého si zvolili.

Hradní mluvčí se však dočkal také zastání. Někteří diskutéři mu napsali, že Deník N je i některými Slováky chápán jako deník nenávisti. A pochválili hradního mluvčího, že reagoval správně.

„Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamená uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny Krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle Deníku N je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kreml je založil těsně po anexi Krymu s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru Deník N k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Novy-bordel-Zeman-Ovcacek-Rusko-Hrad-se-nastval-a-vysilal-Ctete-co-se-deje-601561>

Sejde se politik, marketérka a mediální analytik. Jak se diskutuje o zrušení politické reklamy na Twitteru?

31.10.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Zahraniční, Stalo se
Eva Soukeníková

„Politik by si měl zájem zasloužit, ne koupit,“ prohlásil ve středu večer zakladatel Twitteru Jack Dorsey, jak jinak než na „cvrlikací“ platformě. Oznamil dost zásadní krok, který přepisuje dějiny sociálních sítí, politického marketingu i politiky jako takové: Zakáže jakoukoliv politickou reklamu. Otázky to budí mnohé, od Dorseyho záměrů po vztah k největšímu konkurentovi – Facebooku.

„Internetová reklama ovlivňuje miliony lidských životů,“ pokračuje Dorsey v dlouhém vláknu důvodů, ve kterých vysvětluje tak radikální krok: „Lidé se musí sami rozhodnout, jestli chtějí sledovat nebo sdílet nějaké politické sdělení.“ Nová pravidla, tedy zákaz jakékoliv politické placené reklamy, vstoupí v platnost už 22. listopadu.

Rozhodnutí budí rozruch jak mezi politiky, tak mezi mediálními experty a politickými marketéry. Laura Kuenssbergová, politická komentátorka britské BBC k tomu však dodává, že „spoustu politického obsahu se produkuje za účelem, aby se sdílel zdarma“. Neznamená to tedy, že se Twitter „vyčistí“ od politiky.

Krok Twitteru komentovala i Hillary Clintonová, bývalá šéfka americké diplomacie a neúspěšná kandidátka na prezidentku Spojených států: „Je to správná věc pro demokracii v Americe a všude po světě. Co na to říká Facebook?“ Právě souvislost s dalším internetovým gigantem, společností Facebook, řeší většina světových médií a komentářů. Šéf Facebooku Mark Zuckerberg však už dříve oznámil, že se k takovému kroku určitě nechystá.

Co na to mediální analytik?

„Twitter v posledních měsících a letech pravidla pro politické kampaně stále zpříšňoval,“ vysvětluje pro Seznam Zprávy mediální expert Filip Rožánek to, co předcházelo rozhodnutí Jacka Dorseyho: „Aktivně upozorňoval na

zahraniční účty, které se snažily ovlivňovat dění v jiných zemích nebo vylepšovat obraz některých kontroverzních vlád. Mnoho jich zrušil a zablokoval," dodává.

Podle Rožánka takový krok nebude mít příliš velký dopad na českou politiku, neboť službu placené twitterové kampaně příliš českých stran a hnutí nevyužívalo. Když už, tak spíše v souvislosti s podporou voleb do Evropského parlamentu.

Reálný dopad to ale podle Rožánka nebude mít ani na zahraničních trzích, kde jsou na politickou reklamu zvyklí. „Například Donald Trump má vysoký organický zásah svých tweetů, řada dalších politiků si rovněž dokázala vybudovat dostatečné publikum, které pak samo šíří jejich tweety," upozorňuje expert na totéž, co zmínila komentátorka BBC. Politický obsah totiž podle něj sledují hlavně novináři, komentáře a tweety politiků se stávají součástí zpráv.

Co na to politický marketér?

Z politického hlediska by krok Twitteru mohl být velmi zajímavý. S tím souhlasí i Anna Shavit, specialistka na politický marketing a vyučující na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pro Seznam Zprávy uvažuje nad záměrem Jacka Dorseyho: „Je to snaha ztížit některým kandidátům prezidentskou volbu v Americe? Člověka samozřejmě napadá Donald Trump."

Anna Shavit vysvětluje, že Twitter byl od počátku nástrojem amerických kongresmanů a senátorů. Zdůrazňuje také, že mezi nejhlasitějšími politiky, kteří během čtvrtka novinku komentovali, byla právě Hillary Clintonová. Ta pravděpodobně na aktivitu svého oponenta během prezidentské kampaně v roce 2016 doplatila.

S názorem Filipa Rožánka, že v Česku takový zákaz nebude mít velký dopad, Anna Shavit ne zcela souhlasí. „I v českém prostředí je Twitter nesmírně důležitý směrem k určitému segmentu voličů. Je na něm většina politiků, opinion lídrů a lidí, kteří jsou aktivně zapojeni do politiky," říká. Přiznává však, že síť není tím nejzásadnějším nástrojem.

„Twitter je s politikou úzce propojený, jsem velmi zvědavá, jak se budou jednotlivé politické strategie adaptovat," říká Shavit. Pokládá další otázku, tedy zda se více politické komunikace přesune třeba na Instagram.

Co na to politik?

Jak zmiňovala Anna Shavit, Twitter je téměř výsostný prostor pro politiky, ale také pro lidi, kteří se o politiku živě zajímají. Politici na síti vyjadřují své názory, ale i komunikují s novináři nebo svými voliči i oponenty.

Jedním z těchto aktivních českých politiků je například Tomáš Zdechovský, europoslanec. „Osobně sociální síť využívám hodně, ať už Facebook, Twitter, LinkedIn nebo Instagram," komentuje Zdechovský pro Seznam Zprávy.

Dodává však, že placenou reklamu využívá výhradně na Facebooku. „Jsou tam jasně daná pravidla a vše je dohledatelné," vysvětluje svoji strategii. Na otázku, co si jako politik činný na sociálních sítích myslí o nové twitterové vyhlášce, odpovídá: „Omezení politické reklamy nepovažuji za šťastné, měli bychom nechat volnou soutěž," říká europoslanec a dodává: „Transparentní pravidla jsou vždycky lepší než zákazy, jsem si jistý, že kdo bude chtít, nějakou klíčku si najde, zákazy k tomu přímo vybízejí."

Co na to Facebook?

Otázku, kterou nadhodila Hillary Clintonová, si klade nemálo specialistů i laiků. Jak zareaguje firma, která se poslední dobou skloňuje především s politickými kampaněmi a volbami? Jak se Facebook a její šéf Mark Zuckerberg postaví k narůstající skepsi a tématu politických kampaní?

„Facebook vzletnými slovy o svobodách, propojování světa a budování komunit jen překrývá, že mu jde prostě o peníze, a v zásadě je mu jedno, odkud jsou," komentuje pozici internetových gigantů analytik Rožánek.

Anna Shavit podtrhuje fakt, že se na Marka Zuckerberga bude zvyšovat tlak. „Z hlediska Evropské unie můžeme být ale dost hrdí, protože Evropská komise i Evropský parlament se dost snažily, aby se jasně definovalo, co Facebook je – médium, platforma... Tedy to, co sám Zuckerberg není schopen určit," dodává.

Rožánek přiznává, že mu Twitter přišel vždycky zodpovědnější a transparentnější než Facebook. V tomto je Rožánek v přímém rozporu s Tomášem Zdechovským. Mediální analytik však základní rozdíl mezi Twitterem a Facebookem vidí v tom, že Mark Zuckerberg má politickou kampaň za součást svobody slova a Jack Dorsey tvrdí, že jde jen o placení dosahu a se svobodou slova to nemá nic společného.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/sejde-se-politik-marketerka-a-medialni-analytik-jak-se-diskutuje-o-zruseni-politicke-reklamy-na-twitteru-81967>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

Prokremelští Tataři s pozvánkou na Hrad

31.10.2019 Deník N str. 03 Zpravodajství
LUKÁŠ PRCHAL, MICHAEL ŠVEC, PETRA PROCHÁZKOVÁ

K Moskvě loajální organizace krymských Tatarů se objevila na Hradě a tvrdí, že prezident Zeman uznal ukrajinský poloostrov za součást Ruska.

Málo významná krymskotatarská organizace, která vyjadřuje bezvýhradnou loajalitu Rusku a jeho prezidentovi Vladimíru Putinovi, se chlubí velkým mezinárodním úspěchem – účastí na oslavách 28. října na Pražském hradě a podporou českého prezidenta Miloše Zemana. Ten podle spolku uznal Krym za součást Ruska. Hrad toto tvrzení ani po opakovaných dotazech nerozporoval.

Slavnostní recepce ve Španělském sále se v pondělí zúčastnila Tamila Nimetullajevová ze spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Pozvání na akci, která se koná po předávání státních vyznamenání, dostal i její manžel a místopředseda organizace Rustěm Nimetullajev.

Spolek Kyrym birligi je sice v rámci krymskotatarské komunity okrajový, v ruských a proruských médiích však hraje významnou roli – vystupuje v nich za krymské Tatary a vyjadřuje plnou podporu Moskvě, která ukrajinský poloostrov anektovala. Je tak v opozici proti krymskotatarskému „parlamentu“, medžlisu, který soustavně upozorňuje na utlačování tohoto etnika ze strany ruských úřadů a jehož vedení zůstává loajální k Ukrajině.

Organizace pozvání na Hrad obratem využila. „Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ sdělila na svých facebookových stránkách. Příspěvek doprovodila fotkami ze Španělského sálu i snímkem pozvánky pro Nimetullajevovou.

Její manžel a místopředseda spolku Deníku N telefonicky sdělil, že sám pozvání dostal také, ale „z osobních důvodů“ nakonec nepřijel. Na otázku, zda prezident na recepci hovořil o Krymu jako o součásti Ruska, odpověděl: „Nevím o tom, ale prezident Zeman je státník světového významu. Má právo si říkat, co chce. I o našem referendu. Víme, že prezident Zeman podporuje přátelské vztahy s Ruskem, což musí podporovat každý rozumný politik, a podporujeme je i my,“ sdělil.

Hrad ani po opakovaných dotazech nevyšvětlil, proč zástupce této organizace na oslavy státního svátku pozval. Mluvčí na přímý dotaz nepopřel tvrzení, že Zeman uznal Krym za součást Ruska. „Vy jste se ještě nenaučil, že lidé mají různé názory. Zažil jsem ještě 80. léta, kdy nás nutili mít jeden názor. Nechci tu dobu zpět,“ odpověděl Ovčáček. Když se Deník N pokoušel dobrat konkrétní odpovědi, napsal: „Vy evidentně nechápete vůbec nic. Hnuší se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat.“ Proti pozvání prokremelských aktivistů se naopak vymezil ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD). „Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ reagoval na dotaz Deníku N ministr. Dodal, že pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale záležitostí Hradu, který je s Černínským palácem obvykle nekonzultuje.

Jak Deníku N řekl David Stulík, bývalý mluvčí delegace Evropské komise v Kyjevě, organizaci Kyrym birligi nepovažuje za partnera ani Evropská unie. „EU a její představitelé se nikdy s těmito pseudozástupci krymských Tatarů nesetkali a nejednali. Pro EU jsou legitimními zástupci představitelé medžlisu a řady dalších krymskotatarských organizací, které nyní působí nebo jsou zastoupené na Ukrajině. Nepředpokládám, že EU pozici změní a začne s těmito lidmi do budoucna jednat,“ řekl Stulík.

„Rusko v minulosti používalo podobná setkání pro vlastní propagandu a podporu narativu, že EU mění svoji pozici a politiku vůči Rusku a Krymu. Samozřejmě to není pravda, pozice EU zůstává neměnná, takže podobná setkání mají přesvědčit hlavně domácí publikum,“ dodal.

Podle organizace Krym SOS, která bojuje za lidská práva krymských Tatarů z Ukrajiny, spolek Kyrym birligi kolaboruje s Ruskem. „Ze strany českého politického vedení je velmi krátkozraké zvat takové lidi, stoprocentní kolaboranty,“ řekl Deníku N šéf Krym SOS Alim Alijev. „Jsem na sto procent přesvědčen, že je tato organizace je financována Moskvou,“ doplnil s tím, že spolek „bude demonstrovat ruskou propagandu týkající se Krymu: všem národům se tam žije dobře, jen samá družba, mír a přátelství“.

ZAŘÍDILI TO RUSÍNI

Jak se tedy zástupci krymské organizace na Hrad dostali? Pozvánky jim pravděpodobně zprostředkovali rusínští aktivisté, kteří mají k prezidentovi blízko a již podle Kyjeva také jednají v zájmu Moskvy. To po telefonu potvrzuje i Rustěm Nimetullajev. „Pozvání zařídili naši přátelé Rusíni. My, krymští Tataři, Rusíni, ale i Češi a další malé národy držíme pospolu, spojuje nás družba a touha po míru. Spojili se asi s vaší prezidentskou kancelář a pozvání zařídili,“ vysvětlil.

Organizace Kyrym birligi je sice nevýznamná, ale pro Rusko nesmírně užitečná. Využívá ji jak ve své propagandě, tak na mezinárodním poli, kde čelí obviněním z porušování práv krymských Tatarů. Jejimi proruskými postoji například opakovaně argumentovala ruská mise při OBSE.

„Patří mezi několik málo hnutí, která se snaží rozštěpit krymskotatarské hnutí, které je silně kritické vůči nelegální anexi Krymu. Jsou plně pod kontrolou státní moci a s Kremlem kolaborují. Kreml je založil těsně po anexi Krymu s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ popsal fungování této organizace Jan Šír, odborník na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd** UK.

Kyrym birligi dává otevřeně najevo, že je vůči Rusku zcela loajální, stránky organizace uvozuje fotografie prezidenta Putina s jeho citátem, že „zájmy krymských Tatarů jsou spojeny s Ruskem“.

Šéfem spolku je Sejtumer Nimetullajev, kterého ukrajinské orgány stíhají za zakládání ozbrojených skupin v souvislosti se protiukrajinskou vzpourou na Krymu v roce 2014, která přímo předcházela ruské okupaci. Recepce na Pražském hradě se zúčastnila jeho snacha, která vystupuje jako „šéfka charitativních projektů“ organizace.

Jeho syn a místopředseda spolku Rustěm, který pozvání podle svých slov rovněž obdržel, na sebe upozornil například loni, když se v krymském správním centru Simferopolu podílel na rozvinutí rekordně velké ruské vlajky.

Na stránkách své organizace se pak tento podnikatel představuje i jako člen ruské vládnoucí strany Jednotné Rusko. Případů, kdy on či jeho otec vystupují v ruských médiích v souladu s postoji Moskvy, je pak celá řada.

Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni. organizace Kyrym birligi

Foto autor| FOTO: FACEBOOK KYRYM BIRLIGI

Foto popis| Tamila Tamila Nimetullajevová (vlevo) se ve Vladislavském sále fotí s premiérem Andrejem Babišem.

Nový „bordel“: Zeman, Ovčáček, Rusko. Hrad se naštvál a vysílal. Čtěte, co se děje

31.10.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Hans Štembera, Prezident Česka Miloš Zeman

Na oslavy státního svátku 28. října na Pražském hradě pozvala kancelář prezidenta i proruské aktivisty z krymskotatarského spolku Kyrym birligi (Krymská jednota). Uvedl to server Deník N. Zprávu převzala ČTK. Jiří Ovčáček se k celé věci vyjádřil na sociální síti Facebook. A dočkal se řady reakcí...

Aktivisté poté na Facebooku napsali, že prezident Miloš Zeman uznal Ruskem obsazený ukrajinský poloostrov Krym za součást Ruska. Mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček nejprve tvrzení aktivistů na dotaz serveru nepopřel, ČTK ale následně sdělil, že Zeman nadále považuje anexi Krymu za protiprávní. Pozvání aktivistů na Hrad i jejich výroky podle serveru Deník N zkritizovalo ukrajinské velvyslanectví. Ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) serveru řekl, že členy zmíněného spolku by na akce svého úřadu nepozval.

Účast spolku na oslavách na Hradě označila ukrajinská ambasáda za provokaci, jejímž cílem je legitimizace anexe Krymu a poškození ukrajinsko-českých vztahů. „Hrátky s okupanty se zdají být zvlášť cynické v době, kdy je na okupovaném Krymu stále zakázána činnost opravdového zastupitelského orgánu Krymských Tatarů, Medžlisu krymskotatarského národa, kdy stovky Krymských Tatarů zažívají ze strany okupační správy pronásledování, represe, mučení a týrání, nebo jsou fyzicky likvidováni,“ sdělilo serveru velvyslanectví. Ambasáda doplnila, že doufá, že se představitelé Česka nadále zdrží jakýchkoli kontaktů se „zástupci okupační správy a jejími loutkovými organizacemi“.

„Osobně bych například na oficiální akci pořádanou ministerstvem zahraničí podobné osoby nezval,“ řekl serveru ministr Petříček. Pozvánky na recepci k 28. říjnu jsou ale podle něj jen záležitostí Hradu, který je s ministerstvem obvykle nekonzultuje.

„Miloš Zeman je evropský politik, který uznal Krym za součást Ruské federace. Kyrym birligi si velmi cení toho, že si naši činnosti všimli na mezinárodní úrovni,“ napsal podle Deníku N proruský spolek na

Facebooku po oslavách svátku na Pražském hradě. Mluvčí prezidenta na dotaz serveru, zda Zeman tvrzení spolku popírá, opakovaně odmítl odpovědět. „Hnusí se mi už jen fakt, že si s Vámi musím dopisovat,“ reagoval Ovčáček na dotaz serveru.

Ovčáček celou situaci popsal na sociální síti Facebook tak, jak ji vnímal on. Připadal si prý, jako by si psal s nějakým novinářem z časů komunistické normalizace.

„Pro opravdu silné povahy. Moje konverzace s redaktorem mikronákladového Deníku N. Připadalo mi to, jako když mi píše někdo z minulosti, z roku 1973,“ napsal ke konverzaci mluvčí prezidenta republiky.

„Dobrý den, pane řediteli. Pan prezident pozval na recepci po předávání státních vyznamenání zástupce krymského spolku Kyrym birligi. Z jakého důvodu byl tento spolek na oslavy státního svátku pozván? Kdo přišel s nápadem, že by měli být pozváni? Věděli jste o tom, že předseda spolku je obviněn ze zakládání nezákonné ozbrojené skupiny a že tato organizace plně podporuje okupaci Krymu Ruskem? Děkuji za odpovědi, Lukáš Prchal,“ zněla série dotazů, kterou uveřejnil sám Ovčáček.

Uveřejnil také odpověď, ve které na otázky nereagoval. „Normalizační kádrování přenechám mainstreamovým médiím,“ odvětil pouze.

Novinář ho poté požádal, zda by mu mohl odpovědět na zasláné otázky, a Ovčáček pouze zopakoval svou první odpověď.

Prchal po chvíli přidal dodatek, že podle aktivistů tímto krokem prezident Zeman uznal ukrajinský Krym za součást ruského území. Chtěl vědět, zda se k tomu Hrad vyjádří.

Ovčáček se opravdu vyjádřil, ale po svém. „Vy jste se ještě nenaučil, že lidé mají různé názory. Zažil jsem ještě 80. léta, kdy nás nutili mít jeden názor. Nechci tu dobu zpět,“ reagoval hradní mluvčí na dotaz.

Prchal položil další otázku a chtěl vědět, zda prezident opravdu uznává Krym za součást Ruska. Ovčáček opět odpověděl způsobem sobě vlastním. „Je tedy pravda, že Deník N připomíná svým kádrováním komunistické tiskoviny?“ otázal se.

Prchal slušně požádal, zda by Ovčáček mohl skutečně odpovědět na zasláné dotazy. „Pane řediteli, já se moc omlouvám, ale nemohl byste, prosím, odpovědět na zasláné otázky?“ zeptal se. Ovčáček zůstal u své původní odpovědi. „Je tedy pravda, že Deník N připomíná svým kádrováním komunistické tiskoviny?“

Novinář se nedal odbýt a chtěl se dozvědět, zda prezident sdílí názor proruských aktivistů, nebo ho odmítá. A teď od Ovčáčka přišla věta, že se mu hnusí dopisování s novinářem. „Vy evidentně nechápete vůbec nic. Hnusí se mi už jen fakt, že si s vámi musím dopisovat.“

Novinář Ovčáčkovi připomněl, že stále pracuje v pozici mluvčího prezidenta republiky a prací mluvčího je také odpovídat za svého nadřízeného. Požádal ho proto znovu, zda by mohl odpovědět. A za zaslání odpovědi poděkoval.

„Normalizační kádrování přenechám mainstreamovým médiím,“ zopakoval Ovčáček svou reakci z úvodu konverzace.

V diskusi pod svým příspěvkem se dočetl, že jako hradní mluvčí používá povýšený styl. Jeden z občanů se podivoval nad tím, že se Ovčáček svou arogancí a hloupostí na sociálních sítích ještě chlubí.

Konverzace mezi novinářem a hradním mluvčím zaujala i šéfredaktora Respektu Erika Taberyho, který doporučil názorovou výměnu zhudebnit.

Bývalý brněnský zastupitel Svatopluk Bartík, který na sebe upoutal pozornost, když před druhou prezidentskou volbou napsal, že má prezident Zeman rakovinu a před sebou už jen pár měsíců života, konstatoval, že lidé mají na Hradě přesně toho člověka, kterého si zvolili.

Hradní mluvčí se však dočkal také zastání. Někteří diskutéři mu napsali, že Deník N je i některými Slováky chápán jako deník nenávisti. A pochválili hradního mluvčího, že reagoval správně.

„Stanovisko pana prezidenta je stále stejné – anexe Krymu byla a je protiprávní,“ sdělil později Zemanův mluvčí ČTK.

Ukrajinský Krym anektovalo Rusko na jaře 2014. Ukrajina poloostrov stále považuje za své území. Také Česká republika oficiálně trvá na tom, že Ruskem anektovaný Krym je nedílnou součástí Ukrajiny. Prezident Zeman v minulosti označil obsazení Krymu za „fait accompli“, tedy hotovou věc. Následně ale popíral, že by tím legitimizoval anexi Krymu Ruskem. „Hotová věc vůbec neznamena uznání legitimacy anexe, naopak, je to terminus technicus,“ prohlásil dříve Zeman.

Příslušníci menšiny Krymských Tatarů v minulých letech opakovaně protestovali proti ruské okupaci Krymu. Krymskotatarský spolek Kyrym birligi však zastává opačné názory. Podle Deníku N je spolek nevýznamnou organizací, kterou využívá Rusko k propagandě. „Kreml je založil těsně po anexi Krymu s cílem krymskotatarské hnutí rozštěpit. Snaží se diskreditovat skutečné krymskotatarské autority,“ řekl serveru Deník N k fungování spolku odborník z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: Prezident Česka Miloš Zeman.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Novy-bordel-Zeman-Ovcacek-Rusko-Hrad-se-nastval-a-vysilal-Ctete-co-se-deje-601561>

Na univerzitu už se dostane skoro každý

31.10.2019 Týdeník Echo str. 14 Téma
LENKA ZLÁMALOVÁ

VYSOKÉ ŠKOLY U NÁS NEBYLY NIKDY DOSTUPNĚJŠÍ . NÁROKY KLESAJÍ

Oxford je už desítky let synonymem nejlepšího vzdělání. Mercedes mezi univerzitami. Zaručená kvalita, na kterou se můžete spolehnout. Kdo vytáhne diplom z této univerzity, má otevřenou cestu k těm nejlepším a nejlivnějším pozicím. Bez jakýchkoli dalších referencí. V pětadvaceti, kdy člověk ještě kromě kvalitního vzdělání a energie nic moc jiného nemůže nabídnout. Ještě nemá žádný impozantní životopis a reference o svých prokázaných schopnostech. Značka Oxford funguje, protože je to záruka kvality. Každý ví, že od toho, kdo to tam dotáhl k diplomu, může očekávat jistou kvalitu. Platí tam už po generaci jasné nepodkročitelné laťky. Nejen u státnic, ale už při vstupu. Na Oxford se nedostane nikdo, kdo se přes tu laťku nepřehoupne. Univerzita nepřijímá tak, že prostě každý rok vezme určitý počet studentů bez ohledu na jejich schopnosti. Přijme nekompromisně jen ty, kdo splní minimální standard pro přijetí. V jasných, transparentních a každému srozumitelných testech. Jen proto dokáže Oxford být tou značkou kvality, na které se chtějí vézt všichni od Číňanů přes saúdské šejky až po českého developera Ludka Sekyru. Podobně fungují všechny vyhlášené západní univerzity. Nepodkročitelný standard je jejich základem.

Situaci studentům i univerzitám velmi projasňují všeobecně respektované a univerzitami v mnoha zemích uznávané zkoušky. Už podle jejich výsledků si každý může dopředu udělat jasnou představu, na co má. Jednou z těch důležitých je mezinárodní maturita International Baccalaureate (IB), která se skládá na mnoha zahraničních a dnes už i některých českých středních školách. Nejvyšší počet bodů, který se v ní při různé skladbě a náročnosti předmětů dá dosáhnout, je 45. Na Oxford se může hlásit jen ten, kdo má aspoň 36 až 38 bodů. Nároky se liší podle jednotlivých fakult a kolejí. Splnění tohoto kritéria ještě neznamená, že je student přijat. Je to jen vůbec první bariéra. Kdo má v IB méně, musí pátrat na méně kvalitních a náročných univerzitách. I kdyby čistě teoreticky Oxford nedokázal obsadit všechna místa, protože by se nehlásilo dost zájemců s žádanou úrovní bodů v IB, prostě je nechá neobsazená. A to i za cenu, že přijde o docela vysoké školné 9250 liber za rok (277 500 korun) a další příspěvky na studenty, které jsou placeny z veřejných rozpočtů. Jen tak ale dokáže zůstat Oxford zárukou kvality.

Na českých univerzitách to funguje úplně jinak. Většinou neplatí žádné nepodkročitelné laťky. Vezmou se prostě ti nejlepší studenti, aby se naplnila kapacita školy. V různých letech je úroveň různá. Podle toho, jak silné ročníky zrovna na univerzity přicházejí a jaký je o konkrétní obory zájem. A protože univerzit a míst na nich v poslední době přibývalo a přicházejí na ně naopak slabší populační ročníky, stačí dnes k přijetí výrazně horší výsledky než před lety. Je to čistě nahodilé. Podle toho, jaký je zrovna zájem. Výsledek, který v jednom roce vůbec nestačí, se v jiném – se slabším zájmem o studium – stává dostatečným. Roli hraje nikoli míra kvality, nýbrž naplnění kapacity. Tím přirozeně úroveň škol upadá. V posledních letech se to dá i v Česku dobře srovnávat. Většina univerzit používá při přijímacích zkouškách jednotné testy obecných studijních předpokladů a základního vzdělanostního přehledu od společnosti Scio. I tady je, podobně jako u zahraničních IB, dobře vidět, jaké jsou nároky na přijetí na jednotlivé školy.

Jen medicína a umělecké fakulty

Všeobecně ale platí, že dostat se na univerzitu v Česku nikdy nebylo tak snadné jako v posledních letech. Na vysoké školy se v posledních dvaceti letech hlásí od 88 tisíc (2018) po 140 tisíc zájemců (2010). Podíl těch, kteří jsou přijati, se ale neustále zvyšuje. Berou se všichni ti, kdo se vejdou do kapacity. V roce 1999 se na univerzity hlásilo 105 tisíc studentů. Dostalo se jich 47,5 tisíce. To znamená ani ne jeden ze dvou. Šance byla pod padesát procent. Deset let nato (2009) už se dostalo ze 136 tisíc přihlášených celkem 104 tisíc studentů. Skoro 77 procent. Víc než tři ze čtyř. Jen čtvrtina přihlášených s přihláškou na žádnou vysokou školu neuspěla. Při posledních přijímacích loni už se z 88 tisíc dostalo 73 tisíc – 83 procent. Už se skoro dá říct, že kdokoliv chce na vysokou školu jít, tak se na nějakou dostane. Výběrovost vzdělání padá. Částečně se to dá vysvětlit

tím, že univerzity je stále víc. Klesající nároky jsou ale vidět i při detailním pohledu na to, jak náročné se je na jednotlivé školy dostat a při jakých výsledcích v těch jednotných Scio testech se na ně studenti dostávají.

Jediné, co zůstává po celou dobu velmi výběrové, jsou lékařské fakulty a umělecké školy. Tam se skóre při přijetí příliš nemění. Na Akademii výtvarných umění je šance na přijetí v posledních deseti letech mezi 13 a 17 procenty. Zjevně si tam opravdu vybírají a určitou „oxfordskou laťku“ drží. Počet zájemců o studium se totiž rok od roku výrazně liší – od rekordních 404 po 195. Přijímá se mezi 43 a 64 studenty.

Náročnost na přijetí si drží i lékařské fakulty. Například na 2. lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze se šance na přijetí za posledních deset let pohybuje mezi 18 a 21 procenty. Počet adeptů studia přitom výrazně kolísá mezi 1050 a 1653 za rok. Zájmu se přizpůsobuje počet přijatých. Neobsazují se za každou cenu všechna místa. Někdy fakulta přijme 211 studentů, jindy zase 273. Podobně jako na 2. LF to vypadá na medicíně i na všech ostatních univerzitách. Je to náročný obor, kde se nedá jít s nároky dolů.

Šikmá plocha

Za náročné a poměrně rigorózní bývaly považovány i právnické fakulty. Na nich už je ale vidět pokles požadované úrovně. Na Právnické fakultě Univerzity Karlovy se za posledních deset let zvýšila šance na přijetí z 20 na 30 procent. Počet zájemců se od roku 2009 do loňska snížil téměř na polovinu z 4114 na 2267. Počet přijatých ale klesl jen z tehdejších 836 na dnešních 675. Průměrný výsledek studenta, který je ještě na pražská práva přijat, nutně musel jít dolů. Tady si na žádnou „oxfordskou laťku“ nehrají. Ještě větší pokles nároků je vidět na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Před deseti lety brala každého pátého z těch, kdo se dotavili k přijímacím zkouškám. Dnes už skoro každého druhého. Šance na přijetí se tady zvedla z 20 na 46 procent.

Vůbec nejmasovějšími školami, kde prudce přibývá zájemců a studentů, jsou ty společenskovědní. Na pražské **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy se šance na přijetí zvýšila za posledních deset let z 18 na rekordních 44 procent v roce 2016. Od té doby pak mírně klesla na 38 procent. V roce 2008 se sem hlásilo 9367 studentů. Dostalo se 1657 z nich. Loni už prošlo 922 z 2440 zájemců. Podobný, i když trochu méně strmý nárůst má také Fakulta sociálních studií v Brně. Na filozofických fakultách regionálních univerzit v Plzni, Hradci, Ústí nad Labem nebo Českých Budějovicích se přijímá skoro 75 procent těch, kdo se tam přihlásí. Skoro každý, kdo si podá přihlášku, se dostane také na většinu technických oborů. O ně má ale celkově zájem mnohem méně studentů než o společenské vědy. A úroveň jejich znalostí ve srovnávacích testech bývá mnohem vyšší.

Snižování nároků při přijímacích je dáno ekonomickou motivací škol. Od státu dostávají peníze na studenta, takže v jejich zájmu je přijmout jich co nejvíc. Často argumentují tím, že do prvního ročníku se sice studenti dostanou snáz, ale o to tvrdší síto přichází během studia. Česko skutečně patří k zemím, kde během studií nejvíce lidí odpadne. Dá se to vnímat tak, že první roky jsou prodlouženým přijímacím řízením, kdy se ukáže, kdo skutečně na vystudování školy má. Třeba ve Francii je považováno za základní právo nastoupit na jakoukoli školu podle vlastního výběru bez přijímaček. Mladí lidé letos na jaře protestovali proti plánu vlády prezidenta Emmanuela Macrona omezit vstup na univerzity zkouškami. Tím prodlouženým přijímacím řízením je na francouzských školách zatím první ročník. Jím úspěšně projde jen menšina těch, kdo na školu nastoupili. V Česku to dnes do značné míry funguje podobně. Bakalářská studia na vysokých školách úspěšně dokončí jen 40 procent z těch, kdo vstoupili do jejich poslucháren. Podíl neúspěšných studentů navíc už druhé desetiletí roste. V imatrikulacím ročníku 2001 – jednom z prvních, které měly možnost hlásit se na bakaláře – předčasně skončilo přes 40 procent pokusů získat bakalářský titul. O deset let později to bylo 55 procent a nezdá se, že by se růst neúspěšnosti měl zastavit. Studenti odpadají velmi brzy. Většinou už v prvním ročníku. Platí to jak v oborech, kde jsou dost měkké přijímačky, tak třeba na výše zmiňovaných medicínách, které jsou velmi výběrové. Neexistuje žádná přímá souvislost mezi vysokou laťkou při vstupu na školu a nedokončením studií.

Těch, kdo to dotáhnou až k bakalářským nebo magisterským státnicím, u kterých pak neprojdou, jsou jen zhruba čtyři procenta ze všech studentů, kteří školu předčasně opustí. Přesto se na různých školách často objevuje kritika, že nároky u zkoušek jsou příliš vysoké. Naposled k tomu letos v červnu připoutala pozornost sebevražda studenta Právnické fakulty UK. U státnic dostal ze dvou předmětů jedničku, u třetího však neprošel. Neúspěch neunesl a sáhl si na život. Fakulta teď pod tlakem kritiky připravuje nová pravidla pro státní zkoušky. Podle návrhu, který by měl projednávat akademický senát, už by selhání v jednom předmětu nemělo být důvodem pro to, aby student u státnic neprošel. Po absolvování všech předmětů by následovala porada zkoušejících a teprve pak závěrečný verdikt. U těchto zkoušek by měl už od příštího roku asistovat také klinický psycholog.

Časy, kdy univerzitní diplom zaručoval kvalitu, jistou výjimečnost znalostí i test pracovitosti a také psychické odolnosti při vyrovnávání se s překážkami a neúspěchem, zjevně končí. I k nám dorazil trend pojímat studenty jako křehké a zranitelné bytosti, kterým je potřeba usnadnit cestu. S tím ovšem přichází ruku v ruce prudká devalvace diplomů.

TĚCH, KDO TO DOTÁHNOU AŽ K BAKALÁŘSKÝM NEBO MAGISTERSKÝM STÁTNICÍM, U KTERÝCH PAK NEPROJDOU, JSOU JEN ZHRUBA ČTYŘI PROCENTA ZE VŠECH STUDENTŮ, KTEŘÍ ŠKOLU PŘEDČASNĚ OPUSTÍ. PŘESTO SE NA RŮZNÝCH ŠKOLÁCH ČASTO OBJEVUJE KRITIKA, ŽE NÁROKY U ZKOUŠEK JSOU PŘÍLIŠ VYSOKÉ.

Foto autor| Foto: Profimedia.cz

Foto autor| Ilustrační foto: Profimedia.cz

Foto popis| Dostat se na Oxford vyžaduje stále značné úsilí.

Foto popis| České vysoké školy se až na výjimky otevírají zájemcům velkoryse.

Rozhovor s rektorem Univerzity Karlovy Tomášem Zimou

31.10.2019 ČRo Dvojka str. 01 08:30 Jak to vidí

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A ve studiu je právě teď lékař biochemik a současný rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima, dobrý den.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dobré ráno vám i posluchačům.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ptát se dnes budu mimo jiné na to, jestli je 101 let od vzniku samostatného Československa samostatnost státu nějak ohrožena, jak se Univerzita Karlova vyrovnává s problémem kolem financování konferencí a přednášek o Číně pořádaných Střediskem bezpečnostní politiky a jak moc je zdraví prezidenta věc veřejná, dobrý poslech přeje Věra Štechrová. Máme za sebou oslavu státního svátku vzniku Československa, který jako vždycky končil předáváním státních vyznamenání na Pražském hradě. Pane rektore, tento státní svátek vlastně oslava samostatnosti, dokážeme být jako stát samostatní, naučili jsme se to za těch 101 let?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Já bych řekl, že jsme se naučili být samostatní a je to otázka, jak jednotlivce tak celé společnosti a samozřejmě ty dějiny těch posledních 101 let mají radostné i méně radostné období kdy, když se podíváme, tak jsme nebyli úplně samostatní celých těch 101 let, bylo tady protektorát /nesrozumitelné/, tedy tedy Čechy a Morava, Slovensko byl samostatný slovenský stát. Samozřejmě byly odtrženy Sudety a máte tady periodu zhruba sedmi let než vznikla z nové, nové Československo po druhé světové válce, pak přichází, přichází rok 48 a na základě jaltských dohod, což je třeba říct, jsme připadli do východního bloku, který samozřejmě zde Sovětský svaz uplatňoval různými způsoby svůj vliv, no a teď vlastně slavíme, za několik dní budeme slavit 30 let od počátku Sametové revoluce, když je si zase třeba říct, že 17. listopadu i ti lidé, kteří byli na Albertově, netušili, že za 6 týdnů bude zvolen Václav Havel prezidentem, takže ta samostatnost má vlastně krátké období vzniku První republiky, kdy také třeba tam probíhala světová hospodářská krize a teďka i těch posledních 30 let, kdy si už člověk začíná připadat jako pamětník, měli také radostnější a méně, méně radostnější etapy, ale jsme samostatným státem, 28. říjen je z mého pohledu jeden z nejvýznamnějších svátků naší země, je si připomínat odvahu a schopnost zakladatelů Československa, Masaryka, Beneše, Štefánika, kteří vlastně vyjednali a vytvořili, vytvořili Československou republiku, je ctít jejich, jejich odkaz, její, jejich morální, morální postoje a tu svobodu a samostatnost si my musíme uhájit. Na straně druhé Česká republika z hlediska evropského je středně velký stát, který má 10 milionů a jsme spíše možná tím větším státem, ale musíme hledět na globální svět, protože svět je globalizovaný, tak jsme takové středně velké, velké asijské město. Mexiko City má 25 milionů obyvatelstva a podobně a i celá Evropa je kolem 400, 400 milionů lidí, takže tady je důležité velmi úzce spolupracovat se svými ne jen nejbližšími sousedy, ať je to Polsko, Slovensko, Rakousko, Německo, ale na té, v

té v rámci Evropské unii a evropských zemí tak, aby ten hlas, hlas Evropy s našim hlasem hájícím naše zájmy, protože i ty zájmy v Evropě někdy mohou být protichůdné, byl slyšet.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ted' dá se to, jak určit tu hranici mezitím být suverénním státem, hájit si svoji samostatnost a zároveň spolupracovat a z druhé strany, kdy už je toto nebezpečí, že začneme podléhat nějakým vlivům.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ta hranice může být pro někoho jinde, pro každého je zřejmě jinde?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Určitě každý to může, může vnímat trochu, je si třeba uvědomit, že jeden stát při dnešních moderních vojenských technologiích a i jiných technologiích je zranitelný z hlediska kybernetických útoků a nemluvíme samozřejmě o nějaké klasické válce nebo i méně nekonvenční válce, tak jsme, jsme členy NATO, což je velmi jedno nebo nejsilnější vojenské uskupení, které má ve svých člancích hájit zájmy svých jednotlivých, jednotlivých členů a jak jsem zde zmínil, je zde důležitá spolupráce těch partnerů a přátel, protože tak se můžeme tomu případnému ohrožení svobody, svobody bránit, a to je spolupráce a partnerství, jak mezi zeměmi třeba Visegrádské čtyřky, zeměmi Evropské unie a dalších už NATA, kde, kde jsme členy a tam musí ten náš hlas být slyšet, abysme hájili i v rámci těchto uskupení své zájmy a musíte mít určitou prioritu. Jsou některé věci, které jsou jaksi společné nám všem a pak samozřejmě je třeba i jaksi hájit naši, naše národní zájmy.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Když se vrátím ještě k předávání státních vyznamenání, prezident ve svém projevu mluvil o závisti, vnímáte okolo sebe závist?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Samozřejmě, že vnímám závist, je jedna bohužel z lidských vlastností, která někdy v Čechách, v Čechách dominuje a místo aby se lidé radovali z úspěchu druhých, tak někdy mají radost spíše, když se druhým nedaří.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Někteří rektori vysokých škol se stejně jako v minulých letech ceremonii neúčastnili, jiní ano, vy jste letos na Pražském hradě byl, proč jste se nakonec tak rozhodl?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak já bych chtěl říci, že důvodem, proč se rektori a na to jsou usnesení České konference rektorů a poprvé jsem se k tomu vyjadřoval v den mé volby rektora v roce 2013 v říjnu, bylo nepozvání rektora Beka a rektora Grubhoffera z Masarykovy a Jihočeské univerzity, kdy jako rektori jsme ctili takové to mušketýrské heslo, všichni je jeden za všechny, všichni za jednoho, takže to byl důvod neúčasti rektorů na oslavách státního svátku, nikoliv nejmenování tří profesorů panem prezidentem.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A ten důvod tam nehrál, nehrál roli to nejmenování /souzvuk zvuků/?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tento důvod jsme neřešili a Univerzita Karlova vede v této věci soudní, soudní spor, takže to je, to je tato záležitost. V dnešní době, kdy byli pozváni všichni rektori veřejných a státních vysokých škol, bylo to na každém, každém z rektorů, jak se rozhodne, někteří byli služebně mimo, někteří slavili v městech, kde jejich univerzity mají svá sídla a já jsem se rozhodl a to jsem také oznámil, když byli všichni pozváni, že pro mě je prioritní, je to svátek vzniku Československa, není to svátek Miloše Zemana, a to je třeba říct, slavíme 101 let vzniku samostatného Československa.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Univerzita Karlova aktuálně řeší jedenzásadní problém, zdá se že teď už bývalý šéf Českočínského centra univerzity Miloš Balabán si zřejmě v podstatě zprivatizoval univerzitní pracoviště středisko bezpečnostní politiky, které také vedl. Založil si soukromou firmu se stejným názvem a na její účet pak čínská ambasáda posílala víc než milion korun za organizování konferencí ovšem pod hlavičkou Univerzity Karlovy. Teď se navíc podle informací Aktuálně.cz ukazuje, že čínské velvyslanectví společnosti platilo i za jeden z předmětů na univerzitě kurs o čínské hedvábné stezce, pane rektore, vy jste zadali audit střediska bezpečnostních studií na **fakultě sociálních věd**, už máte nějaké informace z toho auditu?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak já bych chtěl uvést několik věcí na pravou míru, aby se ty věci oddělily. Středisko bezpečnostních studií je součástí **fakulty sociálních věd** a toto středisko pořádá celou řadu konferencí, které se týkají jiných věcí než je Čína, jakkoliv je ta Čína a nevím, jestli to procentuálně 20 % nebo 30 % toto středisko organizovalo konference k bezpečnostním politikám, k informatice, k problematice vody a dalších témat, takže to jenom je první informace, aby byla. Druhá informace pan doktor Balabán nebyl, nebyl předsedou Českočínského centra nebo vedoucí té rady, to jsem byl já, on byl výkonným tajemníkem. Chci říci, že Českočínské centrum vzniklo v roce jako platforma, diskusní platforma zástupců fakult Univerzity Karlovy ohledně spolupráce s Čínskou lidovou republikou v roce 2016. Aktivity a konání konferencí dle mých informací sahají až do roku, kolem roku 2007, 2008, takže je to věc, která na středisku bezpečnostních studií, jaksí začala probíhat ještě než jsem byl, než jsem byl rektorem, takže to je to další informace.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Vy myslíte ty aktivity kolem toho podivného financování?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

To v tudle chvíli nemohu nemohu říct, ale mohu říci, že konference, které pořádaly, byly samozřejmě mnohem dříve a na různá témata, ne jen na vztah Číny. Pro mě je velmi zarážející, já jsem z toho velmi rozhořčen, že někdo si založí společnost, která se jmenuje stejně, stejně jako jednotka kde, kde jste zaměstnán, to je stejné paní redaktorko, jako když jste tady v Českém rozhlasu a někdo by založil Český rozhlas s.r.o., což samozřejmě řada lidí nemusí vnímat, to je vlastně klamání, klamání tělem, je to stejná značka, stejný název, stejná dejme tomu problematika, a to je třeba absolutně odsoudit, protože tím vlastně vy u řada myslím těch podporovatelů, což jsou velmi seriózní a renomované české instituce, si myslela, že podporují vlastně jednotku Univerzity Karlovy, nikoliv jaksí soukromou, soukromou společnost, a to je na tom jaksí to zavržení hodné, my jsme se to dověděli, dověděli v minulém týdnu od té, od té společnosti, já jsem nařídil interní audit, vím, že jsem jaksí v kontaktu s paní děkankou Tejkalovou, kdy teďka běží zadání forenzního auditu externí firmě, která vlastně ty aktivity bude, bude prověřovat. Víam, že je to aktivita dlouhodobá a na středisku bezpečnostních studií, jak doktor Balabán, tak paní tajemnice Kortusová byli z těch funkcí, funkcí uvolnění a teď tam vlastně probíhá šetření o jak ta situace je, je rozsáhlá a samozřejmě pokud tam bude podezření ze spáchání trestné činnosti, budeme topředávat orgánům činným v trestním řízení.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ti lidé z univerzity, kteří byli zároveň v té soukromé společnosti Středisko bezpečnostních studií s.r.o, tedy na té univerzitě stále ještě pracují?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě v této, v této věci jsou v pracovním poměru, samozřejmě jejich jaksi rozhodovací pravomoce jsou, jsou v tuto chvíli nulové a řešíme tyto věci, věci s právníky a je to prostě záležitost řešení.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Zdá se, že ten podobný model jako v případě té čínské kauzy použil pan Balabán i v případě konference boj o vodu, podle serveru Seznam zprávy se totéž dělo při pořádání konference Česko a Evropa 100 +, tam peníze té soukromé firmě posílaly SŽDC, Čepro, České dráhy, ČEZ, těch konferencí na univerzitě se konají stovky, nemohl podobný soukromý byznys zneužívající univerzitu fungovat i jinde, dá se to prověřit?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

My v tuhle chvíli řešíme způsob, jakým ty konference /nesrozumitelné/, protože konference pořádají ústavy, katedry, fakulty, univerzita, někdy je pořádá jaksi instituce sama o sobě, někdy samozřejmě s profesionální kongresovou agenturou, což je, což je běžná záležitost, já samozřejmě věřím v dobro lidí a věřím, že lidé neporušují etický kodex Univerzity Karlovy, tak hledáme mechanismy, jak tuto oblast více zregulovat, protože nemůžeme zakázat lidem podnikání a konání činností, protože to co tady bylo prováděno, tak je v rozporu s platnými zákony, právními předpisy, etickým kodexem, tomu jaksi musíme hledat mechanismy, jak tyto činnosti eliminovat a já věřím, že většina lidí se chová slušně a mravně.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ale teď jde o to, jestli není potřeba nastavit právě nějaký mechanismus kontroly, aby k tomu nedocházelo, protože sám jste říkal, že tady k tomu docházelo několik let a nikdo o tom nevěděl a pokud o tom věděl, tak nikdo nic neřekl.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Pokud o tom, jestli o tom asi museli vidět nejbližší spolupracovníci pana doktora Balabána, který se na tady těch konferencích podíleli, ale budeme prověřovat určitým systémem, jestli ještě někdo jiný takovéto aktivity podniká, je na to, jednáme o tom i s externími firmami, jak provést nějaký audit, ale říkám, jsme ve svobodné společnosti, kdy lidé mohou podnikat, je to samozřejmě, pokud je to podnikání mravné, tak je to chválihodné.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

To podnikaly a zneužívaly univerzity.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Kdyby lidé ne nekradli, neporušovali zákony, tak tady musíme být vězení a policii a státní zastupitelství, takže lidé samozřejmě se chovají nemravně, porušují zákony a stát a instituce jsou od toho, aby nastolily mantinely, aby tomu bránily, ale těžko tomu můžete zabránit při počtu 11 tisíczaměstnanců.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Když se vrátím ještě k tomu financování čínskou ambasádu, ono asi největším problémem v tuhle chvíli je, že ty peníze čínská ambasáda zjevně poskytovala té společnosti za nějaké služby a pokud k tomu přidám, že sinologové upozorňovali na určitý pro propagandistický ráz těch konferencí, že propagovali linii komunistické strany Číny, jak pro příště uhlídat, aby se Univerzita Karlova prostě nestala nástrojem něčích zájmů?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Paní redaktorko, za prvé chci ještě znovu zdůraznit, a už jsem to opakovaně říkal do médií, Univerzita Karlova nepřijala žádnou, žádné finance, žádnou smlouvu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Mluvila jsem o té soukromé společnosti /souzvuk zvuků/.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Je to soukromá společnost, to je třeba znovu zdůraznit, protože zase někteří jaksí dezinterpretují a matou veřejnost, to je první věc, druhá věc je řada aktivit, které jsou na Univerzitě Karlově, které probíhají ve spolupráci s dalšími zahraničními subjekty, ať jsou to nadace Goetheho institut, velvyslanectví různých zemí, konají se konference na půdě univerzity, takže tady je třeba dbát na vyvážený pohled, na, na svět, umožnit bych řekl i střetávání různých názorových proudů, ale těžko můžeme jednu zemi dát na blacklist a kdo bude určovat ten blacklist, je to Ázerbajdžán nebo je to Rusko nebo je to nějaká africká země a podobně, takže já jsem pro to, že nesmí, nesmí žádný jaksí stát zasahovat do svobody výuky, svobody bádání, ale pořádání, setkávání a otevřené diskuse na různé témata třeba otázku problematiky genocidy v Arménii a dalších necht' se tam střetávají i protichůdné názory, aby se vedla diskuze.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Promiňte pane rektore, ale ono jde o to, jestli na těch konferencích opravdu zaznívaly ty protichůdné názory, protože sinologové právě z Univerzity Karlovy ze střediska Dálného východu říkají, že ty konference mohly mít propagandistický ráz a že na to upozorňovali.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Já chci jenom říci, že paní profesorka Lomová, vedoucí tohoto pracoviště byla od začátku členkou rady Českočinského centra a pokud měla nějakou připomínku, kterou třeba měla, teďka v posledním zápisu byla uvedena, ty programy tam byly a v těch zápisech se paní profesorka za celé 3 roky k tomu nevyjádřila, teď měla připomínku se svým bývalým absolventem, který moderoval tu poslední konferenci, její první sekci, tak se to bylo v zápise, takže ono něco jiného se koná, když sedíte u toho kulatého stolu s proděkany fakulta, profesory a mlčíte a neřeknete, že toto chcete dát do zápisu nebo toto zkorigovat, když to paní profesorka řekla, tak se to v zápise objevilo, často potom ti lidé najednou prozřou a začali něco říkat jiného.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pokud se podíváme na tenhle případ a připomenu i to, že BIS nedávno varovala, že před tím, že Čína vytipovává určité věci a další důležité osoby v Česku, snaží se je dostat na svou stranu, získat od nich informace, neukazuje se, že Čína se opravdu snaží získat vliv v regionu střední Evropy a že ta varování mají reálný základ?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak každý stát a každá velmoc, ať je to, ať jsou to Rusko, Čína, se snaží získávat hegemon ve světě a Čína velmi jaksí úspěšně získává svůj vliv v Africe, v Latinské Americe, proč by se nesnažila získávat vliv ve střední Evropě.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jde o to, na kolik jí to umožníme?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak od toho tady samozřejmě jsou, bych řekl instituce, které mají jaksí ve svém poslání jaksí hájit zájmy České republiky, tak ti mají jaksí toto sledovat a upozorňovat, my samozřejmě na místech, která z našeho pohledu jsou citlivá, vedeme instrukce nebo instruujeme zaměstnance, tak jak mají být jaksí opatrní, bych řekl na únik informací, kamkoliv jinam než je jaksí chvályhodné pro rozvoj vědy nebo práce u nás, takže samozřejmě tyto, tyto nějaká školení a instruktáže probíhají tam, kde se domníváme, že je nějaké riziko většího zneužití.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dnes s rektorem Univerzity Karlovy Tomášem Zimou. Zdraví prezidenta, to bylo v posledních dnech velmi hlasité téma, Miloš Zeman se podrobil několika dennímu rekondičním pobytu v nemocnici, a pak nechal

zveřejnit lékařskou zprávu o svém zdravotním stavu, vy jste lékař, takže určitě zvažujete i lékařské tajemství, ale jak moc jde v případě prezidenta a ne jen prezidenta Miloše Zemana o věc veřejnou, pokud jde o jeho zdraví?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak víte, tak veřejnost je velmi, velmi zvědavá na to, jak samozřejmě prezident republiky, ale řeknu významné osobnosti tohoto státu, umělci, politici a další bych řekl zajímavé osobnosti ohledně médií jak, jaký je jejich zdravotní stav. Tady samozřejmě je to vždycky otázka, lékaři musí zachovávat lékařské tajemství a je to informace o tom pacientovi a lékař nesmí ztratit důvěru toho pacienta, který se mu svěřuje se svými niternými obtížemi, které jsou třeba závažné se svým jaksí životem, otevře mu svůj život, povídá o rodině, o dětech, o chorobách, které prodělal, takže zde je samozřejmě první to, že vy musíte hájit toho pacienta, musíte mít k němu důvěru. Druhá věc je a to je zase vždycky na té osobě, ať je to prezident, ať je to dělník, ať je to kdokoliv, jestli on informace o svém zdraví poskytne, nebo ne, je to čistě osobní záležitost, nemůže nikdo nikoho donutit, aby prostě řekl, jak mi je, mě může zajímat třeba zdraví tady pana ředitele Zachovala, ale on, když prostě řekne, já to neřeknu, tak ho nikdo nesmí nutit, protože je to proti jeho integritě, proti tomu co ten člověk při své, ty informace můžou být zneužity, můžou být jaksí skandalizovány, mohou být různě dezinterpretovány, protože některá i nemoc se může vyvíjet velmi dobře a může velmi špatně a vy, když si vyberete špatnou cestu, tak řeknete, že ten člověk může za rok umřít, ale když si vyberete druhou cestu, tak může 20 let žít, příklady třeba nádorových onemocnění a podobně, takže je to velmi osobní záležitost, samozřejmě prezident republiky je vrcholný představitel státu a zájem, zda je. Já se domnívám, že určitý rámec informací by asi poskytnut měl být v nějaké velmi omezené míře, já myslím, že to co bylo teďka zveřejněno, je velmi detailní zpráva, která, která byla zveřejněna Ústřední vojenskou nemocnici samozřejmě po dohodě s panem prezidentem, protože jak jsem zdůraznil, je to jeho osobní rozhodnutí, nikdo ani parlament, ani občané, ani média toto nemůžou říct, aby se vyvrátily spekulace, protože vy můžete být bledý a někdo řekne, že máte anémii, nebo že se necítíte, můžete mít různé obtíže, které se projeví nebo neprojeví, řada nemocí nebolí a na tom člověku se neprojeví až třeba v pokročilých stádiích, takže já se domnívám, že z hlediska odstraňování různých fám je dobré, když se určitá informace projeví, zase teďka, aby média nechtěly, že každý týden se bude zveřejňovat nějaký výsledek zdraví pana prezidenta nebo kohokoliv jiného míra.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Takže míra je důležitá?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Je míra důležitá a vždycky já chci zdůraznit, ať se jedná o kohokoliv, je to jeho osobní rozhodnutí, ne rozhodnutí lékařů ale rozhodnutí toho člověka.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Z toho co jste řekl, dá se vůbec definovat ta hranice, od které je třeba jasné, že ústavní činitel už není schopen vykonávat svoji funkci, anebo je to čistě na jeho rozhodnutí?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak je to určitá samozřejmě, pak se musí vést nějaký, nějaký diskurs, ale to, že člověk není schopen vykonávat funkci, to je otázka jakési nastavité meze, budete chtít, aby vrcholný ústavní činitel zaběhl 100 metrů za dva 15 sekund a 16 sekund už je špatně, já si myslím, že důležité je rozhodovací pravomoci, mentální schopnosti a podobně, jaksí určitě to není porucha chůze, vyvolaná kombinací neuropatií pana u prezidenta, to jistě tomu tak není a řada vrcholných představitelů byla třeba i na vozíku, prezident Roosevelt, Schäuble z Německa, takže to určitě není handicapem pro, pro rozhodování, je to třeba otázka nějaké těžkého mozkového úrazu nebo dlouhodobého bezvědomí a podobně.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Minulý týden měla v Paříži výroční zasedání Aliance evropských univerzit, to bude naše poslední téma. Jde o spolupráci šesti evropských vysokých škol, kde kromě Univerzity Karlovy je také například Sorbona univerzita v Heidelbergu, varšavská nebo kodaňská univerzita v tomto složení, jestli mám dobré informace, pracujete

aliance v podstatě rok, tak co to znamená pro Univerzitu Karlovu, dostat se do takové aliance po tom roce, když to zhodnotíte?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak je to pro nás bych řekl velká výzva a také velký úspěch, který ukazuje, že Univerzita Karlova patří mezi špičkové evropské univerzity, když jsme před rokem a půl s Heidelberg, Sorbonou, Varšavou vytvořili tu alianci, která se pak rozšířila o Milán a Kodaň, když jsme si řekli, že i kdybysme nebyli podpořeni Evropskou unií, že budeme na této platformě spolupracovat, /souzvuk zvuků/, získali jsme 93 bodů ze 100, což je myslím velmi, velmi dobrý výsledek a jsme jako jedna z nejlepších aliancí, aliancí v Evropě. Příležitost zde vidím pro vytváření nových špičkových výzkumných týmů s těmi nejprestižnějšími evropskými univerzitami. Umožnění většího propojování studijních oborů, chceme vytvářet nové studijní obory, které budou vyučovány třeba na třech, na čtyřech univerzitách, aby studenti získávali opravdu to nejlepší, co, co Evropa nabízí, byli flexibilní, poznali samozřejmě různé kultury v Evropě, aby byli velmi otevření, takže to vidím zejména jako příležitost pro mladou generaci, ale i samozřejmě pro učitele z hlediska vytváření těch programů, využití špičkových přístrojů pro, mezi sebou a vidím to jako velkou příležitost pro Univerzitu Karlovu, ale i pro dalších dalších 5 univerzit.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Po tom roce už se nějaké ty projekty výzkumné rozběhly?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Ano, už se projekty rozběhly, protože do tohoto projektu jsme investovali my z vlastních prostředků univerzity do takzvaných, jak bych řekl start a grantů, kdy jsme alokovali prostředky asi pro 30 týmů, 30 odborníků z naší univerzity, aby mohli se setkat, navštívit, připravit základy pro výzvy na evropské projekty a velké projekty v rámci Horizon 2020, Horizon Europe tak, aby vlastně se vzájemně poznávali, takže ty týmy už začínají spolupracovat, je zde pravidelné setkávání na úrovni prorektorů, týmů, které jsou, za 14 dní vybereme, vybereme tajemníka této aliance, který tedy bude tímhle manažerem, první vlastně vedení jsme se domluvili, že jsme si všichni, všichni rovni a stejní, takže vždycky jeden rok rektor a jeho univerzita vede tu alianci, poprvé je to Paříž a rektor Šambas, v říjnu od něj převezme štafetu já a naše univerzita.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká na závěr pořadu Jak to vidí rektor Karlovy Univerzity Tomáš Zima, děkuju, že jste přišel, na slyšenou.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Děkuji vám a přeji vám všem hezký den.

Západ dokáže Číně prodat i provaz, na němž ho možná jednou oběsí

31.10.2019 denikn.cz str. 00 Komentáře

Michael Romancov

Před deseti lety publikoval Giovanni Grevi, analytik European Union Institute for Strategic Studies, v práci The Interpolar World: A New Scenario svou představu o budoucí podobě systému mezinárodních vztahů. Zaniklá bipolarita se dle jeho názoru měla přeměnit v takzvanou interpolaritu, kterou charakterizoval jako multipolaritu v éře vzájemné závislosti.

„Pro probíhající transformaci mezinárodního systému vzniklého po skončení studené války je charakteristický přesun od kulturní, politické a hospodářské dominance Západu k mnohem rozmanitějšímu a heterogennějšímu mezinárodnímu systému, kde noví a staronoví hráči nejenom prosazují své zájmy, ale také své vlastní pohledy na svět,“ domníval se Grevi.

Jeho text se rozhodně nestal takovou senzací jako Fukuyamův Konec dějin a poslední člověk z roku 1992 či Huntingtonův Střet civilizací z roku 1996, přesto se jedná o práci pozoruhodnou. Její autor se, stejně jako oba

Američané, pokusil předpovědět obrysy budoucího vývoje, což je v oblasti výzkumu mezinárodních vztahů asi ten nejnáročnější úkol. Většinou se sice ukáže, že se autor (zásadně) mylí a stane se terčem kritiky (často i posměchu), ale právě tím je dlážděna cesta, která nás – alespoň zatím – nakonec vždy dovedla do bodu, kdy se kontury mezinárodního řádu vynořily z mlhy a nabyly natolik zřetelných obrysů, že tápající a zmatené politické a ekonomické elity mohly začít jednat.

Tam, kde Greviho analýza vycházela z dostupných a hodnověrných dat, se jeho predikce v zásadě vyplnily. Typicky například ekonomický, a proto i politický vzestup Číny, Indie a dalších rozvíjejících se zemí, který vyplýval jak z tempa jejich růstu, tak z velikosti populace a znovu nabývaného sebevědomí, opírajícího se o někdejší historickou velikost a kulturní svébytnost. Právě tak správně identifikoval celou řadu oblastí/problémů, jejichž řešení bude považováno za naléhavé a nezbytné. Energetika, environmentální problémy, nerovnoměrné tempo hospodářského a sociálního rozvoje, respektive (ne)dostupnost klíčových zdrojů byly, jsou a ještě nějakou dobu budou široce diskutovanými tématy.

Přečtěte si také Krvavé čínské varování Hongkongu. Srovnání dvou textů ukazuje, že vzpomínka na Tchien-an-men u čínských komunistů žije

Správně také předpověděl, že použití vojenské síly dozná proměny, protože i rozhodné a nesporné vojenské vítězství může být znehodnoceno „soubojem narativů“, neboť mocnější aktér nemusí zároveň disponovat efektivnějším, hodnověrnějším a přesvědčivějším diskursem. Jestliže tuto předpověď již tehdy mohl opřít o zkušenost s interpretací a hodnocením nasazení mezinárodních a amerických jednotek v Afghánistánu a Iráku, pak jeho další představu, totiž že vojenskou sílu – v podobě tzv. negativní síly – začnou efektivně používat i slabší či slabí aktéři, praxe teprve musela potvrdit. Měl tím na mysli skutečnost, že (i výrazně) slabší aktér může silnějším, jenž se pokouší dosáhnout svých cílů, „znemožnit vítězství“ tím, že mu nedovolí území pod jeho kontrolou politicky, sociálně a hospodářsky konsolidovat. „Schopnost odepřít ostatním realizaci jejich cílů“ se dle Greviho měla stát důležitou charakteristikou rýsujícího se nového řádu, neboť pro nastupující mocnosti, které se ještě nemohou pustit do přímé konfrontace, vytváří široké pole působnosti, kde s relativně skromnými zdroji mohou poměrně snadno dosáhnout velkých úspěchů.

Foukání na ruské bolíšťky

Grevi si rovněž správně všiml, že staré „bipolární“ instituce už ne zcela vyhovují nově se rodícímu uspořádání, a předpokládal, že nové formáty, například G20, postupně přestanou být primárně diskusními platformami a začnou formulovat schůdná řešení problémů. Klíčovým předpokladem pro posun světa směrem k novému modelu, jenž měl být „založen na průniku zájmů důležitých aktérů, kteří se zaměří na řešení společně definovaných problémů a budou se soustředit na hledání jejich optimalizovaných řešení“, však bylo udržení alespoň minimální důvěry mezi hlavními aktéry. To se však nepodařilo. Proč?

Zaměříme-li pozornost pouze na „těžké váhy“ v mezinárodní aréně, zjistíme, že roku 2009 byl svět ještě stále ovlivněn dopady hospodářské krize, která o dva roky dříve odstartovala v USA. Jednalo se o první velkou hospodářskou krizi od konce 2. světové války, jejíž řešení již nemohlo být diskutováno pouze na půdorysu „starého“ Západu (v zásadě tedy skupiny G7), ale bylo třeba vzít v úvahu i nové hráče. Proto byla posílena (od roku 1999 existující) platforma G20, jejíž summity vedle ministrů financí a guvernérů centrálních bank začali pravidelně navštěvovat (a agendu určovat) i hlavy států, šéfové vlád a ministři zahraničních věcí. Tehdy se zdálo, že poprvé v dějinách vzniká globálně reprezentativní těleso, neboť státy G20 představují 85 % světového HDP, 80 % mezinárodního obchodu, dvě třetiny světové populace a polovinu rozlohy světové souše.

Přečtěte si také Lidé se musejí zase začít bát, rozhodl Kreml a nechal komanda vytáhnout obušky

Evropská unie – tehdy v počtu sedmadvaceti států – vstřebávala rozšíření o postkomunistické země, což, podobně jako rozšíření NATO, již zcela viditelně iritovalo Rusko, v jehož čele tehdy stál „liberální“ Dmitrij Medveděv. Paříž s Berlínem, ve snaze vyjít Moskvě vstříc a ukonejšit její raněné city, nejprve zablokovaly rozšíření NATO o Ukrajinu a Gruzii a následně zavřely obě oči nad ruskou agresí vůči Gruzii. Tehdejší prezident G. W. Bush, jehož nepřilíh úspěšná „válka proti terorismu“ odstartovala globální propad popularity USA, byl vystřídán Barackem Obamou, jenž se Americe pokusil vrátit ztracenou reputaci a důvěru spojenců.

Když se stal prezidentem, byly Spojené státy nejen nejsilnější, ale také nejobávanější mocností v systému mezinárodních vztahů. Z Američanů však neměli strach jen jejich protivníci. Například sjednocená a sjednocující

se Evropa byla kvůli americkému postupu v Iráku náhle rozdělena na „starou a novou“, což neuniklo pozornosti Moskvy a Pekingu, které se zanedlouho rozhodly amerického příkladu následovat a s částečnými úspěchy tak činí dosud.

Kde kultura práva a dialogu nic neznamená...

Ukončení agresivní a konfrontační politiky přineslo do světa, zejména v oblasti takzvaného širšího Blízkého východu, uklidnění, které však nemělo dlouhého trvání. Veškerá pozitiva, k nimž je třeba řadit i fyzickou likvidaci Usámy bin Ládina v květnu 2011, však byla znehodnocena tím, že se v prosinci 2010 daly do pohybu události, jimž se začalo říkat arabské jaro. Severní Afrika a Blízký východ se rázem ocitly v ještě horším stavu, než v jakém byl region po americké invazi do Iráku v roce 2003.

Důvod? Neschopnost místních režimů včas reagovat na demografickou změnu a z ní vyplývající socioekonomické problémy, bezbřehý nepotismus a korupce. Jenže konspirátoři všech zemí, komunisté a Kreml měli a mají jasno: za vším stojí Obama a USA, případně Británie a Francie, takže Západ!

Obamovy Spojené státy, bez ohledu na skutečnou situaci v terénu a její příčiny, začaly ztrácet právě v oblasti „souboje narativů“ a záhy se ukázalo, že nejenom v severní Africe a na Blízkém východě. Aby se mohl soustředit na svůj hlavní úkol, jímž byla Čína a takzvaný obrát do Asie (Pivot to Asia), rozhodl se Obama zlepšit vztahy s Ruskem. Politika „resetu“, jejímž vrcholem byla v Praze podepsaná smlouva START, však nakonec vedla k pravému opaku. S plynoucím časem je čím dál tím lépe vidět, že Obamova zahraniční politika, prostoupená „mimořádnou snahou řešit problémy s důrazem na právo a dialog“, za což mu byla udělena Nobelova cena míru, narazila všude tam, kde kultura práva a dialogu nic neznamená, tedy v první řadě v Rusku (a v Číně, za jejíž integrální součást uznal Tibet).

Přečtěte si také Všechny příběhy selhaly. Paralyzovaný svět hledá smysl existence

Obama si neuvědomil, že nabídka světa bez jaderných zbraní, která tak pozitivně rezonovala na Západě, je pro Rusko, které si už pouze v této kategorii drží nezpochybnitelný status (super)velmoci, ve skutečnosti hrubou urážkou, neboť domyšleno do důsledků, svět bez jaderných zbraní vlastně znamená svět bez Ruska. Schopnost obnovit ztracenou důvěru v očích starých spojenců – výjimkou v tomto ohledu byl Izrael – však byla znehodnocena neschopností (a nemožností!) prosadit dialogem a důrazem na právo strategické priority vůči Rusku a Číně.

První, kdo se otevřeně odhodlal ke konfrontaci, bylo Rusko. Na jaře 2014 anektovalo Krym a následně rozpoutalo válku na východě Ukrajiny. I když žádný stát světa (dosud) anexi Krymu neuznal, řada zemí a politiků ochotně akceptovala ruský narativ a srovnání Krymu a Kosova. Snad ještě výraznějším úspěchem bylo široké přijímání ruského působení v Sýrii, „na žádost legitimní syrské vlády“, což z ruských sil učinilo „jedinou cizí vojenskou sílu působící legálně na území Sýrie“. V tomto případě se Moskvě, respektive její mantře o důsledném lpění na mezinárodním právu a zásadě státní suverenity, podařilo zcela znevěrohodnit působení Západu v Libyi, opírající se o princip Zodpovědnost chránit (Responsibility to Protect), kterým světové společenství, ve snaze „předejít genocidě, zamezit válečným zločinům, etnickým čistkám a zločinům proti lidskosti“, roku 2005 státní suverenitu upozadilo ve prospěch práv jednotlivců...

Rusko sice Asada podporovalo od samého počátku vypuknutí protestů, ale kdyby Obama a Trump, byť každý z jiných důvodů a v jiné konkrétní situaci, nevyklidili pole, nemohlo by k tak rozsáhlému a oficiálnímu nasazení ruských sil nikdy dojít. Sýrii lze jednoznačně považovat za ruský úspěch, pokud jde o Grevim uvedený případ „odepření vítězství“. Přitom se sice jedná o největší, ale rozhodně ne o jediný případ. Letité úspěšné přežívání Umara Bašíra, první hlavy státu, na kterou Mezinárodní trestní tribunál vydal zatykač pro podezření ze spáchání válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, v čele Súdánu (letos v dubnu byl armádním pučem od moci odstaven) či opakované zvolení států široce známých porušováním lidských práv do orgánů OSN, které mají dohlížet na jejich dodržování, představuje viditelné příklady úspěšného vzdorování normám a hodnotám, které nejsilnější aktér v aréně mezinárodních vztahů definoval, zavedl a hájil.

Na co je citlivý čínský lid?

Ve srovnání s Ruskem, které od asertivity přešlo k otevřené agresi, se poměrně dlouhou dobu držela stranou Čína, která začala nabývat podoby rivala díky nesporným hospodářským úspěchům takzvaného mírového

vzestupu. Stojí za zmínku, že čínský HDP, který v době převratných změn spojených s pádem komunismu v Evropě a rozpadem SSSR dosahoval 400–500 miliard dolarů, do roku 2009 vzrostl na úroveň zhruba pět bilionů dolarů a do roku 2018 na 13,4 bilionu dolarů. Na počátku tohoto století, když se vůči tzv. washingtonskému konsenzu, zastávanému Mezinárodním měnovým fondem a Světovou bankou, začal prosazovat tzv. „pekingský“ konsenzus (o něm autor tohoto termínu Joshua Cooper Ramo řekl, že „všichni sice nebudou následovat čínský model rozvoje, ale jeho úspěchy ukazují, že je legitimní zpochybňovat univerzalitu modelu, který prosazuje Washington“), bylo jasné, že nějaká podoba konfrontace je nevyhnutelná. Spuštění iniciativy „pásu a stezky“ (2013) nebo založení Asijské infrastrukturní investiční banky (2014), která má 64 plnohodnotných členů, včetně například Kanady a většiny dalších členů NATO a EU (Česko je v tomto ohledu výjimkou), pak byly prvními viditelnými kroky.

Po nástupu Donalda Trumpa se americko-čínské vztahy dostaly na těžko předvídatelnou trajektorii, což naneštěstí platí i pro vztahy USA k libovolné jiné zemi. Na stole jsou proto permanentně všechny možnosti, včetně obchodní války a silové konfrontace. Tenze v americko-čínské vztazích však může vyvolat téměř cokoli a kdokoli. Začátkem října letošního roku vypukl skandál po tweetu generálního manažera basketbalového týmu Houston Rockets, který vyjádřil podporu protestujícím v Hongkongu. Představitelé čínského establishmentu, média a tisíce rozhořčených fanoušků se okamžitě začali dožadovat omluvy a propuštění sportovního funkcionáře, navzdory tomu, že se majitel klubu za slova svého zaměstnance omluvil. Na celé situaci je paradoxní, že se americký basketbalový tým měl potřebu distancovat od slov, která jsou zcela v souladu s americkými hodnotami a tradicí, kvůli možným finančním ztrátám na lukrativním čínském trhu.

Přečtěte si také Čína své angažmá v Česku zpackala. Vsadit na několik zdejších politiků nestačilo, navíc se chová jako slon v porcelánu

Číňané tvrdí, že Američané si na jejich trhu rádi vydělají, ale zároveň projevují jen malý, či vůbec žádný respekt pro čínské tradice, hodnoty a potřeby. Pokud Američanům voní čínské peníze, měli by respektovat i čínské hodnoty a zdá se, že tento respekt by Čína ráda vynutila nejen na čínském trhu, ale všude. Argumentace, že svoboda slova nechť i nadále platí v USA pro jednotlivce, ale neměla by být prosazovanou normou v „mezikulturní“ komunikaci, je pozoruhodná, neboť nabourává západní představu, že existuje cosi, čemu se říká univerzální lidská práva. Číňané však tvrdí, že ve zmíněném případě se nejedná o svobodu slova, ale o útok na nedotknutelné principy suverenity, teritoriality a historie, na které je jinak zcela tolerantní čínský lid citlivý. Jedná se prý o stejnou citlivost, jakou Američané mají například v otázkách rasových či genderových, které Čína v USA plně respektuje...

Když končila studená válka, operoval Michail Gorbačov pojmem „všelidské hodnoty“, které v zásadě ve všem korespondovaly s americkým/západním termínem lidská práva. Sovětský vůdce tak de facto hodnotově kapituloval ještě dříve, než se SSSR zhroutil. Skandál, který se strhl kolem zmíněného tweetu, představuje první zásadní výzvu našim hodnotám a přichází ze země, jejíž politické vedení má nesmírné sebevědomí, zdroje a, zdá se, i vůli hodnotový souboj podstoupit. Nemůže být sporu, že Čína na svou stranu lehce sežene řadu spojenců, neboť západních hodnot má celý nezápadní svět, Ruskem počínaje, zjevně plné zuby a s Čínou v zádech se jim bude „volněji“ dýchat. Naprosto to zapadá do Greviho představy, že noví aktéři budou prosazovat „nejen své zájmy, ale i své pohledy na svět“.

Klíčovou otázkou však je, jak se k této výzvě postaví Západ, tedy my. Naneštěstí se díky přítomnosti egomaniakálního, nevzdělaného a nepřilíš úspěšného byznysmena – „stabilního génia disponujícího bezkonkurenční moudrostí“ – v Bílém domě jako ne zcela nereálná jeví možnost, že v zájmu přístupu na čínský trh podpoří opatření, která v zásadě budou odpovídat duchu Leninova výroku „kapitalista nám prodá provaz, na němž ho oběsíme“. Lidská práva „s čínskými charakteristikami“, a ne hrozba zavedení práva šaría představují zásadní problém, kterému budeme muset čelit. V Česku jsou takové iniciativy ostatně zřetelně viditelné, jakkoli zatím ještě zcela nedominují. Jak dlouho ještě?

Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

URL| <https://denikn.cz/224381/zapad-dokaze-cine-prodat-i-provaz-na-nemz-ho-mozna-jednou-obesi/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikn.cz (Komentáře)

Radek Čermák Fascinuje mě existenciální pocit nesamozřejmosti, jaký u nás už neznáme

31.10.2019 Literární noviny str. 66 Příloha - Interview
Lukáš Novosad

Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy byly po dvanácti letech znovu otevřeny kurzy lužické srbštiny. To je vhodná příležitost hovořit nejen o tomto mizejícím jazyce, tolik blízkém češtině, ale také o postavení tuzemské sorabistiky a vůbec o lužickosrbské literatuře, její kondici a soužití s literaturou českou. Všechna tato témata ze středoevropského trojmezí v povodí Sprévy přibližuje antropolog a sorabista Radek Čermák, který působí mj. právě na FF UK.

* Lužická srbština se letos na podzim na pražskou univerzitu vrátila s rekordní návštěvností bezmála tři desítek studentů. Zájem o ni zjevně je, proč tedy ta dlouhá pauza a jak došlo k tomu, že se tento jazyk podařilo do nabídky školy vrátit?

Je to prosté. Po třináct let byl jakýmsi garantem sorabistiky na slavistickém ústavu profesor Petr Kaleta. Za jeho působení sorabistika fakticky zanikla, občas vyučoval kurz o historii a kultuře Lužických Srbů, ale jazyk neučil nikdo. Kurzy lužické srbštiny tak v posledních letech probíhaly v Lužickém semináři pod patronátem Společnosti přátel Lužice a zájem o ně byl značný. Na fakultě jsme třináct let slýchali, že to nejde kvůli financování, nedostatku studentů, vyučujících a podobně. Nový vedoucí Katedry středoevropských studií Jiří Januška si obnovu sorabistiky vzal za svůj cíl a ukázalo se téměř okamžitě, že sorabistika funguje jako integrální součást středoevropských studií. Sorabistika jako věda pěstující vícejazyčnost a interdisciplinaritu mezi východem a západem je ostatně nejlepším dědicem idejí střední Evropy.

* Není to příliš ostré hodnocení vůči předešlé éře katedry?

Je pravda, že sorabistika se v posledních letech vytratila z mnoha evropských univerzit hlavně z personálních důvodů. Mizeli a nadále mizí aktivní jedinci, kteří se o Lužické Srby začínali zajímat po druhé světové válce. Hodně to vidíme v Polsku, na Ukrajině nebo i v Německu. Jenže to není případ Prahy, protože ta disponuje odborníky, jako jsou Leoš Šatava, Markus Giger, Helena Ulbrechtová či Katja Brankačec. Řadu let zde působil i literární vědec Tomasz Derlatka. Takže nedostatkem lidí to u nás nebylo. Bylo to tím, že u nás byla a stále je snaha restrukturalizovat slavistická pracoviště na jakási východoevropská areálová studia. To není samo o sobě špatně, kdyby se změnil i koncept výuky. Střední Evropa má kupříkladu mnoho společných rysů elitní kultury. Jenže i dějiny se nadále učily jako dějiny států a národů. Starého psa novým kouskům nenaučíte.

* Tohle se přece stalo za děkanátu historika Michala Stehlíka, de facto on – ač sám slavista – slavistiku rozpustil.

Jenže nebyl důsledný. Na jiných školách, třeba na **Fakultě sociálních věd**, už dříve založili tyto obory na zelené louce s novými lidmi. Nepostavili je na důkladném studiu jazyka, nýbrž třeba na politických vědách. Filologický důraz byla právě výhodou slavistiky na Filozofické fakultě, která se o ni dobrovolně připravila a která nedokázala využít ani jiných výhod – například možnosti spojení se studiem jazykové či kulturní antropologie. Antropolog se totiž bez studia domácího jazyka neobejde.

* Ta nynější nabídka dokonce tří kurzů, jednoho kulturně-historického a dvou jazykových, je něco ojedinělého, anebo je v plánu výuku lužické srbštiny a vůbec sorabistickou výuku na Katedře středoevropských studií a Filozofické fakultě udržet a třeba i rozšířit?

Dvouletý jazykový kurz musí zůstat fundamentem oboru. Ale rád bych otevřel antropologický kurz, aby účastníci měli možnost propojit znalosti jazyka a dějin s moderními poznatky vědy o kultuře. Chtěl bych představit výhodné aspekty studia menšinové kultury. Říká se „co je malé, to je hezké“, já říkám, že menšinový diskurs může přinášet nové pohledy. Gilles Deleuze a Pierre Félix Guattari ve svém výkladu Kafky dokonce

tvrdí: „Velké a revoluční věci vždy vystupují z menšiny.“ Ale zrovna tak doufám, že se podaří uskutečnit kurzy ryze moderních českolužických dějin v areálovém pojetí (tří států a čtyř jazykových společenství), kurz dějin lužickosrbského divadla (ten už jednou proběhl před pěti lety a přišlo na něj sedmnáct studentů, takže to máte zase jeden důkaz, že Lužice je přitažlivé téma), hudby nebo pochopitelně literatury. Ve všech těch oblastech je co učit, zároveň všude je možno poukazovat na významný český vliv na srbskou Lužici.

* Lužická srbština je sice po slovenštině češtině druhá nejbližší řeč, ale je to přece jen výlučný jazyk – studovat sorabistiku je něco exotického. Jak jste se k ní dostal vy?

Zpočátku mi bylo trapné, že se dívám z okna na Lužické hory a vedle školní němčiny a televizní polštiny neznám třetí jazyk nejbližších sousedů. Pak jsem byl vtažen do dění ve Společnosti přátel Lužice a našel tam spoustu angažovaných lidí, kteří se zajímali o nám blízkou kulturu. A v samotné Lužici, která je určitým duchovním fenoménem, jsem vždycky našel dost lidí, kteří vytvářeli s notnou dávkou espritu ducha menšinové kultury. Najdete zde tradiční pěvecké sbory, metalovou hudbu, malování vajíček i postmoderní poezii, zkrátka všeho chuť „nacionalismu s lidskou tvář“.

* Takže „duchovní fenomén“ či „duch menšinové kultury“, což jsou obraty často s Lužicí spojované. Nikdo přitom pořádně neví, co to znamená. Nejde o poněkud omšelá spojení?

Jde o nutnou mobilizaci pro přežití místní kultury. Jsou to aktivní rodinná, lokální, duchovní a intelektuální společenství. Protikladem k tomu je indiference většiny obyvatel, kteří se pak do těchto společenství zapojují. Lužickosrbská sídla jsou zkrátka živější než německá. Když se vymýšlí nějaká nová aktivita pro tuto cílovou skupinu, musíte brát ohled na to, že každý den se koná nějaká akce. Když jsem byl naposledy v Lužici na delším pobytu na přelomu června a července, každý večer jsme trávili na nějakém zajímavém programu. Středobodem je přitom užívání jazyka, Lužičtí Srbové jsou lingvocentrickým společenstvím.

* Nebývá zvykem, aby si Čech uvědomil, že jeho kultura může pro jinou kulturu být tou velkou, řídící, určující. Ve vztahu k srbské Lužici však toto platí. Jak toto vědomí vnímáte vy?

Češi byli v mnoha oblastech takřka apoštoly národního obrození a své poznatky praktického herderiánství vyváželi i do jiných slovanských kultur, například české vzory hojně přebírali Slovinci, Bulhaři nebo právě Lužičtí Srbové. Ti díky tomu na konci první světové války prosperovali lépe než takoví Slováci. Každopádně ocitáme-li se v řídící pozici, jak jste to nazval, je třeba dávat si pozor, abychom příslušníky menších národů nementorovali, ale naopak si všímali i pozitivních vlastností a hodnot menšinové kultury oproti kultuře většinové.

* Jaký rys lužickosrbské kultury nebo uvažování vás nejvíce oslovuje? A je naopak něco v srbské Lužici, co vás dráždí, znepokojuje, nad čím kroutíte hlavou?

Obdivuji aktivní lužickosrbské snahy o zachování vlastní identity a fascinuje mě existenciální pocit nesamozřejmosti, jaký tady u nás už neznáme. Zítra se můžete dobrovolně či nedobrovolně stát Němcem. Uděláte to, nebo ne? Nebo jen tak bezděčně splynete s davem? Tyhle rysy sleduji na neúspěšných autorech. Příčiny jejich odmítnutí souvisejí právě s mechanismy přežití kultury. Zároveň si nejsem jist, že bych mohl žít v kultuře, kde si všichni takříkajíc vidí do talíře a jsou vzdáleně příbuzní. Na vesnicích funguje silná sociální kontrola, takže kulturní změna nebo jazykový posun probíhá pozvolna a nenápadně. Jako obyvatel velkoměsta bych si na to musel zvyknout, ale není jisté, že bych to dokázal.

* Pokročíme k lužickosrbské literatuře – začnu prostě, jakou lužickosrbskou knihu máte rád?

Nejraději asi mám sbírku básní a krátkých próz Rózi Domašcyny Pře všě ploty (Za sedmero ploty), kde reflektuje převrat v NDR i v lužickosrbské kultuře. Ona píše surové texty o přežívání, zániku a třeba i nesnášenlivosti většiny. Jinde zase využívá promyšlenou jazykovou hru. Ta spočívá v prolínání různých jazyků a vzniku komplementárních jazykových verzí. Zatímco Jurij Koch nebo nedávno zesnulý Kito Lorenc od počátku své tvorby promítali totéž sdělení do dvou jazykových verzí, Róže Domašcyně porozumíte jen po přečtení obou verzí, a když navíc máte znalosti nářečí a odborné terminologie. Její texty se mohou lišit i formou. V němčině je třeba text v několika slokách vázané poezie a v lužické srbštině několik volných veršů. Číst ji je jako hledat indicie v Pevnosti Boyard.

* Pokud jde o lužickosrbskou literaturu, vlastně pořádně nevíme, co to je. Je jedna, nebo jsou dvě, tedy hornolužickosrbská a dolnolužickosrbská? Nebo čtyři – od každé ještě německá? Nebo ještě víc – od každé ještě katolická a evangelická? Všechny ty proudy se velmi liší, jsou autoři, kteří tvořili či tvoří paralelně německy i lužickosrbsky, nebo v obou lužických srbštinách atd., přičemž do jedné z nich jsou jejich texty překládány někým jiným, ale pak se to záměrně tváří jako originály... Je to opravdu složité. Jak byste lužickosrbskou literaturu vymezil vy?

Je třeba odmyslet si běžné kategorie a lužickosrbskou literaturu pojímat velmi extenzivně, protože jinak se nedobereme její podstaty. Do tělesa menšinové literatury musíte vztáhnout jak lužickosrbské téma v jiných literaturách, tak německy – a v případě Milana Hrabala a Josefa Suchého i česky – psanou lužickosrbskou literaturu i lužickosrbsky psanou publicistiku – například literární reportáže. Když německá autorka Julia Francková napíše román Polednice (a dostane za něj Německou knižní cenu), který pojednává o „lužickosrbské“ polednici, to znamená, když si pro své dílo vybere jednu z kvalit lužickosrbské kultury, v tomto případě konkrétně bájesloví, mám to za lužickosrbskou literaturu. Když podstatný německý autor něco prohlásí o menšině, může se to stát se to stáť skutečností, byť by to dříve nebyla pravda. Vzpomeňme opět na Herdera a?jeho koncepcí. Stejně tak to je třeba s?„vykradeným“ Krabatem – Čarodějovým učněm Otfrieda Preußlera. Protože je to výtečně napsané, všichni znají jeho romantického Krabata jako přechodový rituál k?dospělosti, ale už si ho nepředstaví jako laskavého starce a?zachránce místního lidu, jak je znám mezi Lužickými Srby a?ze zpodobnění jiných autorů. Zkrátka tlak většiny, například velký zájem o?velikonoční kraslice, může z?Lužických Srbů udělat národ malířů kraslic, za který je valná část německé většiny ostatně dávno považuje.

* Historicky měla na lužickosrbskou literaturu velký vliv česká literatura. V?menších žánrech to platilo až do šedesátých let dvacátého století, kdy se překládaly například texty Jiřího Suchého nebo Miloslava Švandrlíka. Jak je to dneska? Je tam ještě nějaká spojnice?

Vždycky se něco najde. Ze současných autorů vidím silnou inspiraci u?básníka Tima Meškanka. Víme, že Lužičtí Srbové (a?Němci z?téhož budyšínského Němsko- -serbskeho ludowehe dźiwadla) víceméně pravidelně spolupracují s?divadelníky z?České republiky – vzpomeňme například na novodobou recepci Maryši nebo Švandy Dudáka v?lužické srbštině, ale zároveň Příběhy obyčejného šílenství Petra Zelenky či čerstvě Český ráj Jaroslava Rudiše v?německojazyčném provedení. Čili ten pravý lužickosrbsko-český kulturní kvas se v?posledních desetiletích odehrává na divadle. A?v?dětské literatuře. Nedávno v?horní i?dolní lužické srbštině vyšel Krtek a?autičko a?samozřejmě to byl hit. Ale taky je na tom vidět to zpoždění, česky tahle kniha vyšla před více než půlstoletím.

* Zajímavou kapitolou, stejně jako u?kteréhokolí jiného jazyka, jsou dějiny překladu beletrie. Po bohatém období za normalizace, kdy dostatečné množství překladů bylo garantováno státní kulturní politikou ve vztahu k?ideologicky spřáteleným zemím, což NDR se svou Lužicí byla, se situace po roce 1989 výrazně proměnila. Jak to období vnímáte vy a?jak je na tom překladatelství z?lužické srbštiny dnes?

Ve skutečnosti je to pořád stejné. Většina projektů je dílem mravenčí (spolu)práce jednotlivců. Byly oktrojované tituly jako Krabat Jurije Brězana – žádný další mě právě ani nenapadá –, ale byla také období, kdy překládání knih nahrazovalo nedostatek jiné činnosti. Dnes si můžeme zajet do Lužice na odpolední výlet a?můžeme ji konzumovat přímo, ne prostřednictvím étosu knih – pravda, v?případě srbské Lužice to po roce 1989 platí s?jednou výjimkou, a?tou je Modrá vrána Jurije Koča. Tahle sbírka reportážních povídek o?uhelném vytěžování Lužice v?uplynulém století, o?zanikání vesnic a?asimilování lužickosrbského národa vzbudila v?tuzemsku obrovský ohlas a?zájem o?tu zemi, po knize dokonce dvakrát sáhl Český rozhlas a?povídky natočil. Naopak se nedařilo Čertově kovárně Ju-rije Krawži. Je to vlastně fantasy, jejíž fikční svět se podobá socialistické industrializaci Lužice a?fascinaci mocí, jíž podlehl i?sám spisovatel (stal se spolupracovníkem státní bezpečnosti). Celkově prostě platí, že literatura už nehraje tak důležitou roli jako dřív. Na druhou stranu se překládá velmi intenzivně, ovšem spíš kratší formy, na které zbývá čas při jiných činnostech. Daří se ale lužickosrbské překlady vytahovat z?undergroundu málem samizdatů k?standardním edicím v?menších nakladatelstvích; to skutečně je kvalitativní posun, který jsme v?uplynulých letech zaznamenali.

* Řada podstatných děl lužickosrbského moderního písemnictví je do češtiny přeložena. Kromě zmíněných uvedme třeba román Obraz otce Jurije Brězana, román Dny v?dálce Marji Młynkowe, povídka Výlet do ráje Měrky Mětowe, sbírku Struga Kita Lorence, nově poezie Jurije Chěžky, Tomasze Nawky atp. Co ještě zbývá přeložit?

Měli bychom překládat další divadelní hry, naposled se tomu soustředěně věnoval Karel Kvas mezi válkami. Pozdější překlady dramát jsou sporadické, což nekoresponduje s tím, co již bylo uvedeno – jak moc se lužickosrbské divadlo zajímalo a zajímá o to naše. Přitom v Lužici vznikly podstatné texty, které zároveň mají problém být v Lužici uvedeny, protože není dost herců nebo je téma hry kontroverzní, takže uvést ji je riziko. To jsou například Wurywanki (Vykopávky) Lubiny Hajduk-Veljkovičowe, Vodny muž (Vodník) Ingrid Hustetowe a Beaty Mičerlichowe a v neposlední řadě Knjez Jehnjo a rjanolinka (Kráska a Beránek) Róži Domašcyny. „Lužickosrbský“ pohled na divadlo a na svět by měl dostat šanci na profesionálních českých jevištích. Velkou devízou lužickosrbské literatury jsou i pohádky, několik jich přeložil Milan Hrabal.

* Překládá se z češtiny do lužické srbštiny?

Něco už bylo zmíněno. Z dalších uveďme například Už se nebojím tmy autora Vhrsti nebo Puntíkáře Miloše Kratochvíla. Ale samozřejmě by se mělo překládat víc. Jsou věci, které by do Lužice pasovaly, vždyť máme moderní díla s venkovskou tematikou, jako jsou Želary Květy Legátové, jako je ekologický a v dobrém slova smyslu národovecký Hastrman Miloše Urbana, jako jsou prózy Jiřího Hájíčka nebo jako je magie Žitkovských bohyní Kateřiny Tučkové. Když zmiňuji tu, napadá mě, že bychom měli lužickosrbským přátelům zprostředkovat díla o odsunu Němců, protože my vnímáme, že odtud zmizeli, jenomže jedno z míst, kam šli, je právě Lužice. Tam je toto téma stále ještě tabu, čeká na objevení, v tom bychom mohli pomoci.

* Z nějakého jiného jazyka to funguje líp? Z angličtiny, polštiny nebo třeba i němčiny?

Ne, to je dost podstatný rozdíl mezi českou literaturou a tou lužickosrbskou. Ta česká stojí na překladech, to je její největší díl. Kdežto v Lužici se snaží o původní texty, protože překlady si můžou přece číst německy. A tak je potřeba rozvíjet národní literaturu. Myslím si, že pro přežití jazyka je to zhouba, protože se opakují tytéž motivy (třeba smíšené manželství a germanizace), nemají s čím se poměřovat. A to nejen jako tvůrci, ale i jako čtenáři. Představte si, že existuje nedávný překlad Tolkienova Hobita do horní lužické srbštiny, ale je čten málo, protože je to prý pro mládež příliš náročný sloh a slovník. Zato v němčině jim to nepříjde. Takže zhruba na takové úrovni se nyní pohybujeme, pokud jde o čtenářskou kompetenci mluvčích. Ono se to pak odráží zpátky v té původní tvorbě, jelikož náročná próza, jaká paradoxně vznikala za časů NDR, po roce 1989 u střední nebo mladší autorské generace skoro zmizela. A neexistuje pořádně ani ta lidová, takový ten proud, jaký v české literatuře představuje třeba František Nepil. To by bylo hrozně potřeba, aby vznikalo, nebo se překládalo. Nepilovu hravou lásku k životu by mohli snadno přijmout.

* Nobelovu cenu letos dostal Rakušan Peter Handke. To je veliký znalec lužickosrbské literatury, jak prózy, tak poezie (samozřejmě v jejím německém znění). Jsou pro lužickosrbskou kulturu takovéto „známosti“ důležité?

Určitě Handkeho úcta k lužickosrbské literatuře posiluje její prestiž. Navíc Handke se nebojí používat i menšinový diskurs, a proto provokuje. Když Handke vykládá Brézana, je služebníkem lužickosrbské literatury. Ostatně právě tento jeho text Brouk na morovém sloupu vyšel i v češtině v měsíčníku Plav.

Radek Čermák (*1980) studoval slovenistiku a sorabistiku na FF UK, po uzavření slavistických oborů tamtéž přešel k antropologii, kterou absolvoval na Západočeské univerzitě. Nyní je doktorandem na Ústavu etnologie FF UK. Věnuje se zejména antropologii literatury u etnických menšin – zkoumá charakteristické rysy menšinové literatury, potažmo kultury. Jeho nejrozsáhlejšími díly jsou Nástin dějin a literatury Lužických Srbů (2011) a čítanka českých textů o Lužických Srbech Uzly v paměti (2012). Spolupřekládal knihu Jurije Koča Modrá vrána (2009), povídky Puzzle kruhu (2010), soubor díla Ingrid Hustetowe Návrat vodníka a jiné pohádky pro dospělé (2014), sbírku Róži Domašcyny Druhé světy (2015) a další. Spolurediguje časopis Česko-lužický věstník. Profesně se věnuje problematice multimodálních dopravních řešení.

O autorovi | Lukáš Novosad, Autor je předseda Společnosti přátel Lužice, pracuje jako redaktor Činohry ND v Praze.

Foto autor | foto: Kateřina Kovanic